

Giới thiệu Tuyệt Thế Vô Đế

Vân Dương là một thiếu niên tầm thường của Thần Châu đại lục. Hắn thân mang trọng bệnh, kinh mạch bế tắc phải chịu tù nhục khắp nơi. Nhưng lão thiên không tuyệt đường sống của người, sau một buổi sáng ngoài ý muốn hắn đã nhận được truyền thừa ký ức võ học Tổng Sư.

Thế gia đệ tử vương triều, thiên tài tông môn nếu như chọc ta, giết!

Từ nay về sau, Vô đế xuất thế, một đường hát vang. Thần thể chỉ, tuyệt thế vô địch!

Đẳng cấp võ giả chia làm Nhất Nguyên, Lưỡng Nghi, Tam Tài, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp, Thất Diệu, Bát Hoang, Cửu Thiên, Thập Phương. Mỗi cái cấp bậc đều chia làm 10 cái tiểu giai, đến Thập Phương Cảnh, lại có thể xưng Chỉ Tôn!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Đoàn năng lượng thần bí

Dương nhi, ngươi không nên như vậy, mau tỉnh lại a..."

Đang hôn mê, Vân Dương chỉ cảm giác mình cánh tay bị khe khẽ lắc lư mấy cái, bên tai truyền đến tiếng nức nở nghẹn ngào của một phụ nhân.

Với hắn mà nói, thanh âm này thật sự là không thể quen thuộc hơn nữa!

Đây là mẫu thân của hắn, cũng là người duy nhất bảo vệ hắn tại Vân gia!

Vân Dương cắn chặt hàm răng, liều mạng muốn mở hai mắt ra, nhưng là lại tổn công vô ích. Hắn cảm giác mình thần trí có chút hỗn loạn, mí mắt nặng nề, phảng phất linh hồn bất cứ lúc nào đều có thể thoát khỏi vỏ thân thể này, Hồn quy Cửu Thiên.

"Ta không thể chết được, ta không thể để cho nương vì ta đau lòng!"

Nhưng vô luận hắn dùng lực như thế nào, đều không thể thoát khỏi cái loại này như đắm lầy một bản trời buộc cảm giác, ngược lại thì thần trí càng ngày càng mơ hồ. Trong cơ thể linh hồn hóa diễm lão đảo muốn ngã, muốn dập tắt.

"Àm ầm!"

Vào thời khắc này, một đạo sấm sét giống như mãng xà xẹt qua bầu trời, mạnh mẽ chém nát này vạn dặm bầu trời không mây xanh thẳm.

Tiếng sấm trời trong, nhất định là có chuyện phát sinh bất thường!

Ở nơi này hư không kè hở sắp khép lại trong phút chốc, một đoàn tinh thuần đoàn năng lượng từ thần tốc bay ra, hướng xuống đất rơi xuống.

Rơi xuống khu vực, chính là Thần Châu đại lục lớn Sở vương triều Vân gia!

Đoàn năng lượng này ở trên không gào thét bay lượn đến, vượt qua chính tề rộng lớn kiến trúc, vừa vặn liền rơi vào một chỗ Thiên viện nhà tranh.

Bên trong phòng, một tên thiếu niên sắc mặt tái nhợt, hai mắt nhắm nghiền. Một vị mỹ phụ ngồi ở giường nhỏ trước, bi thương sắc khó nén. Năng lượng đó đoàn tốc độ thật nhanh, trực tiếp chui vào thiếu niên trong huyết Thái dương, mai danh ẩn tích.

Tiếp theo trong nháy mắt, Vân Dương chỉ cảm thấy ý nghĩ phảng phất nhiều hơn rất nhiều trí nhớ không thuộc về mình, những ký ức ấy rất là rối loạn, không có đầu mối. Sai bảo phải đầu mình phát trường, nhưng trong lúc nhất thời lại không cách nào hoàn toàn Lý Thanh.

Ngay tại Vân Dương nghi hoặc thời điểm, đau đớn một hồi bỗng nhiên truyền tới, đôi kia linh hồn về này lôi kéo cảm giác trong nháy mắt biến mất. Trong cơ thể hắn xông ra một luồng không tên lực lượng, truyền khắp khắp toàn thân từ trên xuống dưới, khiến cho hắn lại lần nữa mở hai mắt ra.

"Nương!"

Vân Dương một nửa ngồi dậy, chặt vật mở miệng. Âm thanh tuy nhỏ, lại để cho người mỹ phụ kia toàn thân chấn động, đình chỉ khóc thút thít ngẩng đầu lên, mắt toát ra vẻ không tưởng tượng nổi về vui mừng.

"Dương nhi, ngươi đã tỉnh "

Người mỹ phụ kia chẳng quan tâm lau chùi nước mắt, nín khóc mỉm cười nói: "Ta liền biết ngươi không có việc gì, gia tộc phải tới những cái lang băm kia

căn bản là không có nghĩ tới cứu người, liền chấn đều không chấn, liền nói người lại cũng không tỉnh lại. Một bên nói bảy nói bọ, mẹ vậy mới không tin!"

Người nữ phụ này chính là Vân Dương mẫu thân Sở Lan, cũng là Vân gia Đại thiếu gia tận trời thiên phòng thiệp thất. Tuy là Đại thiếu gia vợ, nhưng mà Vân gia địa vị lại phi thường thấp.

Nghe Sở Lan lời nói không có mạch lạc lời nói, Vân Dương không nhận được mũi đau xót.

Có đôi lời gọi là mẫu bằng tử quý, nhưng Vân Dương hết lần này tới lần khác chính là không có ý chí tiến thủ. Trời sinh kinh mạch không thông, không cách nào dẫn đạo nguyên khí tiến vào vào trong cơ thể tu luyện, chú định đời này không cách nào trở thành một người võ giả. Chính vì vậy, hai mẹ con nhân tài thường thường bị Vân gia những người khác khi dễ, thời gian trải qua cũng là thập phần gian khổ.

"Nói cho mẹ, đến tốt cùng là ai đem người đánh cho thành như vậy cho dù là nháo nháo đến lão gia nơi đó, ta cũng nhất định sẽ không để cho ta Dương nhi được một chút ủy khuất!" Sở Lan thần tốc lau mặt một cái bên trên nước mắt, quật cường nói.

Nàng giới nữ tử yếu đuối, tay trái gà không chặt, nhưng lúc này lại bộc phát ra trước giờ chưa từng có dũng khí cùng quyết tâm. Giống như là bảo vệ con gà mái, cho dù đối mặt Ngốc Ưng, đều không sợ hãi chút nào!

Vân Dương không trả lời, chỉ là miễn cưỡng nở nụ cười, theo sau nhắm hai mắt lại, lẳng lặng hồi tưởng lúc trước làm chuyện phát sinh.

Bởi vì cái này tiền tiêu hàng tháng Tiền so ngày thường thiếu rất nhiều, cho nên Vân Dương không nhận được cùng Vân gia quản gia cãi cọ đôi câu, nhưng không ngờ trực tiếp bị quản gia kia thống ầu một hồi. Bởi vì quản gia kia hạ thủ không có nặng nhẹ, cộng thêm Vân Dương trời sinh dinh dưỡng không đầy đủ thân thể bản yếu, e874R cho nên thì có lúc trước tình cảnh.

Đến lúc Vân Dương bị mang lúc trở về, cũng đã là thoi thóp. Mà gia tộc hai cái Y Sư, trên căn bản chính là đi cái đi ngang qua sân khấu, xem chân mạch, thăm dò hơi thở, liền chắc chắn không thể cứu.

"Khinh người quá đáng!"

Vân Dương cắn chặt hàm răng, tức giận trong lòng, không nhận được một quyền đập vào trên tường. Theo sau, hần hít sâu một hơi nói: "Mẫu thân, những chuyện này người không cần phải để ý đến, ta sẽ tự mình giải quyết!"

Sở Lan sững sờ, tựa hồ có chút không yên lòng lại nhìn thêm Vân Dương mấy lần, do dự nói: "Dương nhi, người thật không có vấn đề gì đi "

Vân Dương cũng là ngẩn ra, hần lúc này mới phát hiện lời vừa mới nói mà nói căn bản không phù hợp mình bình thường tính cách. Hần tính cách là có chút hèn yếu, nhất gan sợ phiền phức, nhưng hôm nay tựa hồ xảy ra một ít biến hóa vì điều.

Đồng thời sinh lòng nghi vấn, hần cũng nhanh chóng nhắm mắt lại, cẩn thận cắt tia ý nghĩ hỗn loạn tin tức. Qua thật lâu, mới phát hiện, ký ức đúng là nhiều một chút những vật khác, chính là những thứ này tại bất tri bất giác ảnh hưởng mình tính cách.

Trầm mặc một hồi lâu, Vân Dương mới đưa ký ức lược làm rõ.

Đó là một cái tông sư võ học ký ức, không biết vì sao lại dung nhập vào trong cơ thể mình. Ký ức chỉ lưu lại đến kia tông sư võ học kinh nghiệm và võ học công pháp, cũng không có những vật khác. Điều này thật sự là một kiện chuyện lạ!

Hai cái hoàn toàn không có bất cứ quan hệ nào người, lại lấy phương thức như vậy xảy ra đồng thời xuất hiện, loại chuyện này căn bản không biện pháp dùng lẽ thường để giải thích.

Bất quá ở nơi này trên Thần Châu đại lục, không thể dùng lẽ thường để giải thích sự tình quả thực quá nhiều.

Nhìn đến đơn sơ giản dị căn phòng, nhìn đến mẫu thân trên mặt nước mắt, Vân Dương nắm chặt quả đấm. Mặc dù mình tiên thiên kinh mạch tắc nghẽn, không có thể hấp thu nguyên khí để cao tu vi, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại mình tu luyện Võ Đạo công pháp a!

Tuy nói rèn luyện lực lượng thân thể bị đại đa số võ giả khinh thường, nhưng đó cũng là một con đường a!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Đưa quan tài đến cửa

"Mẹ, người yên tâm. Từ nay về sau, ta nhất định sẽ không để cho người lại bị một chút khuất nhục!" Vân Dương mắt lộ ra cùng tuổi tác vô cùng không tương xứng cơ trí, hết thảy các thứ này tất cả đều bái kia năng lượng thần bí thể ban tặng, khiến cho hần bỗng dưng có được mấy trăm năm kinh nghiệm chiến đấu cùng người sinh lịch duyệt. Có những thứ này, hần phảng phất cả người đều xảy ra thuế biến.

Mặc dù cũng không biết mình trên người con trai đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn thấy Vân Dương trên thân rõ ràng biến hóa sau đó, Sở Lan vẫn là rất vui vẻ yên tâm.

"Tùng tùng tùng!"

Nhưng vào lúc này, một trận lổ mắng tiếng gõ cửa vang dội, Sở Lan còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, ngay sau đó là một tiếng vang trầm thấp, kia cửa gỗ bị trùng trùng điệp điệp đá văng.

"Đến, đưa cho ta mang tới đến!" Một cái ngang ngược càn rỡ âm thanh âm vang lên, nó hàm chứa không ức chế được hưng phấn.

Tại Sở Lan dưới ánh mắt kinh ngạc, bốn cái khỏe mạnh trẻ trung hán tử mang nhất khẩu mỏng quan tài đi vào.

"Được, để cho nơi này được rồi!" Một cái thiếu niên quần áo gọn gàng theo sát phía sau, hần cười hắc hắc bước nhanh đạp vào trong phòng.

Kia bốn một hán tử đồng thời đem mỏng quan tài thả xuống, thật thà cười một tiếng, thiếu niên kia tiện tay ném cho bọn hần một cái túi áo, khoát tay nói: "Đây là các người tiền công, được rồi, không có các người chuyện gì."

Kia bốn một hán tử cúi người gật đầu lui ra ngoài.

"Vạn Vân Thiên, người... Người đây là ý gì?" Sở Lan ngồi ở mép giường đứng lên, nàng tức giận toàn thân run rẩy, gờn tay chỉ thiếu niên kia, môi tái nhợt.

"Nghe hảo huynh đệ Vân Dương ta chết rồi, ta suy nghĩ cũng không có lẽ vật gì đưa cho hần, liền gặp người tiệm quan tài tốt nhất ở trong thành đánh rồi một cái quan tài, xong đưa tiền huynh đệ ta!" Vạn Vân Thiên cố làm đau thương thờ dài một cái, theo sau không có tim không có phổi nở nụ cười, mất tất cả đều là cười trên nỗi đau của người khác sắc.

Hần nào có cái gì lòng tốt, rõ ràng chính là cố ý!

Đây Vạn Vân Thiên chính là lão quản gia kia con trai, bình thường khi dễ Vân Dương, cũng không thiếu được hần một phần.

"Hỗn đản!"

Gầm lên giận dữ, ngồi ở trên giường nhỏ Vân Dương hô đứng lên. Hần cặp mắt mang giống như mãnh hổ nga lang, biểu tình hung tàn, giống như là phải đem người sống sờ sờ nuốt xuống.

Vân Dương thét to đem Vạn Vân Thiên sợ hết hồn, hần lui về sau mấy bước, miễn cưỡng lấy lại bình tĩnh sau đó, mới nhìn thấy Vân Dương thân ảnh.

Sắc mặt hần có chút bối rối: "Cái gì, người... Người lại không có chết "

"Kéo kẹt!"

Vân Dương cơ hồ muốn cắn toái nát nhất khẩu răng, ánh mắt đủ để giết người. Bị ngoại nhân đưa quan tài đến cửa, đây thật là trời lớn sỉ nhục a!

Cừu hận này, quả thực ngút trời!

Vân Dương ngực đập trùng kịch liệt đến, giống như là thợ rèn hộp phong một bản. Hần cặp mắt đỏ bừng, trên mặt hiện ra sát khí mãnh liệt, quả đảm cơ hồ muốn nắm chặt ra nước, đầu ngón tay nơi bởi vì quá mức dùng sức mà hơi trở nên trắng.

Vạn Vân Thiên bị Vân Dương bộ dáng này hù dọa, hần nuốt nước miếng một cái, tâm không khỏi lảo lảo: Lúc trước phé vật này không phải như vậy a, làm sao từ đầu đến cuối biến hóa to lớn như vậy

Đương nhiên, Vạn Vân Thiên am tường hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, mình vốn là không chiếm đề ý, nếu Vân Dương không có chết, vậy mình lại không thể làm quá mức. Hần rất nhanh thì trấn định lại, cười lạnh nói: "Thật không nghĩ tới người phúc lớn mạng lớn, lại không chết. Hừ, Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, ta chúc người nhiều may mắn!"

Vừa nói, hần xoay người liền muốn rời đi.

"Đứng lại!" Vân Dương rống giận một tiếng, hai ba bước đi lên trước, dùng hết sức lực toàn thân hướng phía kia quan tài đá tới.

Nếu như không phải mấy trăm năm lịch duyệt tại ảnh hưởng tâm hần Trí, nói không chừng hần lúc này liền thật đi tìm Vạn Vân Thiên liều mạng.

"Àm!"

Cũng không biết là Vân Dương lực lượng quá lớn, vẫn là kia quan tài quả thực quá mỏng, một cước này lại miễn cưỡng đem cho đập tán giá.

Vân Dương kia gầy yếu thân ảnh phảng phất trong nháy mắt cao lớn hơn rất nhiều, chỉ thấy hần hướng về trên mặt đất quan tài, hung ác nói: "Người đi, có e6TCeZw thể, đem đây quan tài lấy đi cho ta, mình dùng đi thôi!"

Vạn Vân Thiên bị Vân Dương đột nhiên bộc phát khí thế sợ hết hồn, hấn xấu hung ác trợn mắt nhìn Vân Dương một cái, gần từng chữ một: "Không phải là một cái phế vật sao tí ti nguyên khí tu vi cũng không có, ngươi có gì có thể kiêu ngạo!"

"Phế vật "

Thời điểm nghe được hai chữ này, Vân Dương mắt đột nhiên thoáng qua một đạo tinh quang, hấn cũng không then quá thành giận, mà là nhàn nhạt mở miệng nói: "Vạn Vân Thiên, ngươi dựa vào cái gì há mồm ngậm miệng nói ta phế vật dựa vào ngươi nhanh mồm nhanh miệng sao hay là dựa vào ngươi cùng cha ngươi, đều là nô tài Vân gia ta!"

Vân Dương tại "Nô tài" hai chữ này bên trên tăng thêm khẩu âm, thật ra thì nói cũng không có sai. Vạn Vân Thiên cùng hấn quản gia cha, cũng chỉ là Vân gia nô tài mà thôi! Mà Vân Dương nghèo túng như thế nào đi nữa, tối thiểu cũng là công tử nhà họ Vân.

Vạn Vân Thiên sắc mặt trong nháy mắt biến hóa tái nhợt, hấn mắt thoáng qua một ít vẻ cừu hận, hấn bình sinh hận nhất người khác nói "Nô tài" hai chữ này, cho nên hấn mới nỗ lực tu luyện, muốn một ngày kia thoát khỏi Vân gia, một mình cuộc sống.

Vân Dương như vậy trần trụi vạch trần vết sẹo của hấn, để cho mặt hấn mất hết.

Mà Vân Dương cũng không dừng miệng, vẫn bình thản nói: "Ngươi nói ta là phế vật, tốt, vậy ta muốn biết, nếu như ngày nào ngươi phát hiện ngươi so ta còn muốn không chịu nổi, so phế vật còn phải không chịu nổi, bản thân ngươi thế nào hạ được đài "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Ước chiến sau ba ngày

Vạn Vân Thiên ngẩn ra, hấn như thế nào cũng không nghĩ đến Vân Dương phế vật này lại dám như vậy nói chuyện với mình, không khỏi trong lòng giận dữ, mở miệng giễu cợt nói: "Năm mộng ban ngày! Ngươi phế vật này lại vọng tưởng so với ta ta hôm nay tu vi đã gần đến Nhất Nguyên Cảnh tam giai, ngươi hiểu chưa ngươi, Vân Dương, liên Nhất Nguyên Cảnh đối với ngươi mà nói đều là xa không thể chạm! Liên hướng chân trời đám mây, nhìn thấy không sờ được, hiểu không "

Sở Lan vô cùng kinh ngạc, không nghĩ tới con trai mình sau khi tỉnh lại tính tình đại biến, thay đổi lúc trước hèn yếu. Chỉ là không biết, kết quả này là tốt hay là xấu đây.

"Hừ, nếu ngươi có tự tin như vậy, thế thì ba ngày sau, ngươi ta trong diễn võ trường gặp!" Vân Dương khe khẽ cười một tiếng, tự tin muôn phần.

Ký ức những bí tịch công pháp kia, hoàn toàn có thể đem ra sử dụng. Cộng thêm mấy trăm năm kinh nghiệm chiến đấu, khiến cho Vân Dương cho dù là thực lực không đủ, cũng có thể bằng vào kinh nghiệm phong phú chiến thắng.

Hơn nữa, Vạn Vân Thiên bắt quả vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh tam giai mà thôi, lại không phải là cái gì cường giả. Chênh lệch là có, nhưng hoàn toàn có thể đền bù, cho nên Vân Dương từ tin còn là rất đủ.

Vân Dương vừa dứt lời, Vạn Vân Thiên liền ngây ngẩn.

Cái phế vật này, muốn chủ động hướng mình khiêu chiến

Sở Lan sắc mặt đại biến, không nghĩ tới Dương nhi như vậy liều lĩnh. Vốn là kia một thân bị thương ít nhất phải một tuần mới có thể dưỡng hảo, eCTQp3 nhưng hấn lại cùng Vạn Vân Thiên ước chiến sau ba ngày, như vậy mù quáng tự tin, sẽ làm hấn nỗ lực giá thật lớn a!

"Dương nhi, ngươi..."

"Mẫu thân, hài nhi có chừng mực!" Vân Dương cho Sở Lan một cái cứ việc yên tâm ánh mắt.

Vạn Vân Thiên chậm rãi từ chấn động phục hồi tinh thần lại, hấn ngậm cười lạnh cười, vốn là tâm liền kìm nén một con lửa giận không chỗ phát tiết, không nghĩ tới phế vật này lại chủ động đưa tới cửa.

Đổi mặt Vân Dương khiêu khích một bản ánh mắt, Vạn Vân Thiên cảm giác mình tôn nghiêm bị vũ nhục lớn lao.

Tại Vân gia, hấn thiên phú cũng liên hợp cách cũng không tính, chỉ có thể nói là hết sức tệ hại, nhưng duy chỉ có tại Vân Dương trước mặt, hấn có thể tìm được mình kiêu ngạo. Vân gia tất cả mọi người đều loại trừ Vân Dương, hấn đương nhiên cũng vui vẻ tham gia náo nhiệt.

Vì vậy mà, mỗi khi hấn nhìn thấy Vân Dương thì tổng là ưa thích giễu cợt hai tiếng, lâu ngày, cũng hình thành thói quen.

Vân Dương dù nói thế nào cũng là công tử nhà họ Vân, cộng thêm bản thân tính cách hèn yếu, nhất gan sợ phiền phức, cũng là cực lớn thỏa mãn hấn hừ

vinh cảm giác. Nhưng, vừa vặn chính là chỗ này không thể tu luyện nguyên khí phế vật Vân Dương, bị tất cả mọi người đều xem thường Vân Dương, lúc này lại nói khoác mà không biết ngượng nói muốn khiêu chiến hẳn, không thể nghi ngờ để cho Vạn Vân Thiên mất hết thể diện.

"Rất tốt, ba ngày sau, ta chờ ngươi! Chỉ sợ ngươi đến lúc đó không dám tới, tiếp tục làm ngươi con rùa đen rúc đầu!" Vạn Vân Thiên kích động siết chặt quả đấm, vừa nghĩ tới mình có thể ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người dưới đánh đập công tử nhà họ Vạn, hẳn nhịp tim liền cấp tốc tăng lên.

"Cút đi!"

Vân Dương không cần thận nhiều dài dòng, nhặt lên trên mặt đất ván quan tài, mạnh mẽ hướng phía cổng Vạn Vân Thiên ném đi.

"Ngươi..." Vạn Vân Thiên phản ứng cực nhanh, né người thoáng qua sau đó, cả khuôn mặt tức giận tái mét, không nói ra lời.

Vân Dương cũng không dừng tay, từng cái một nhặt lên trên mặt đất tàn nát ván quan tài, liên tục ném ra cửa. Vạn Vân Thiên chặt vật không thôi lui ra khỏi phòng, nhưng ngoài miệng vẫn là hùng hùng hổ hổ vừa nói "Phế vật".

"Ping!"

Vân Dương đột nhiên đóng lại cửa phòng, theo sau chậm rãi ngồi tại giường, thở dài nhẹ nhõm. Sắc mặt có chút kích động, không nói được sáng khoái.

Có lẽ là tiềm thức xa lạ kia ký ức ảnh hưởng mình tính cách, khiến cho xảy ra chất biến. Nhưng bất kể nói thế nào, ban nãy mình kia loại hành động, thật là thống khoái đầm đìa!

"Dương nhi, ngươi thật muốn sau ba ngày cùng so với hẳn thù" Sở Lan lo âu không thôi nhìn đến Vân Dương, có chút không đành lòng nói: "Mẹ biết rõ trong lòng ngươi ủy khuất, nhưng ngươi không nên cậy mạnh. Ta sẽ đi tìm lão gia, hẳn nhất định sẽ làm chủ cho chúng ta!"

"Mẹ, không cần đi cầu bọn họ! Ngươi tin tưởng hải nhi, ta không biết làm không nắm chắc sự tình!" Vân Dương nói như đinh chém sắt.

Nhìn đến Vân Dương đây có định bộ dáng, Sở Lan mặc dù vẫn có chút lo âu, nhưng cũng chỉ có thể tạm thời thả xuống nghi ngờ. Bỗng nhiên, nàng nghĩ đến Dương nhi tựa hồ cả ngày không có ăn cái gì, cấp bách vội mở miệng nói: "Dương nhi, ngươi trước nghỉ ngơi thật khỏe một chút, ta đi cấp ngươi nấu ít đồ ăn."

Nhìn đến mẫu thân bóng lưng rời đi, Vân Dương cũng là hít sâu một hơi. Minh sau khi tỉnh lại, toàn thân thương thế đã khỏi bệnh, tổ chất thân thể so với lúc trước tuyệt đối phải cao hơn một cấp bậc. Những công lao này, hẳn là đều quy công cho đoàn gia chẳng biết tại sao dung nhập vào mình ý nghĩ ký ức.

Minh muốn tại võ đạo một đường đã có thành tựu, người tông sư này ký ức tuyệt đối là trọng yếu nhất một cái đường tắt! Bởi vì trí nhớ kia vô số bí tịch võ công, chính mình cũng năng lực cảm sử dụng.

Nhắm mắt lại, Vân Dương tại ý nghĩ lục soát thích hợp võ học. Chỉ có ba ngày, mình nói như thế nào đều phải tìm bộ phận công pháp đi tu luyện, cho dù vừa vặn chỉ là nhập môn, vậy cũng liều thắng vu vô.

Bỗng nhiên, nằm yên tĩnh tại giường Vân Dương sắc mặt biến đến đỏ bừng, nắm chặt hai quả đấm mạnh mẽ bật ngồi dậy, mắt thoáng qua một ít chấn động, cơ thể không ngừng rung rung.

"Chuyện này... Đây là, Dịch Cân Đoán Cốt Công hiệu dụng là, đã thông kinh mạch bế tắc, làm sao có thể!" Vân Dương vô cùng rung động, không ngừng bận rộn cẩn thận xác nhận mấy lần, lúc này mới phát hiện cũng không phải đang nằm mơ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Trùng kích cảnh giới

Đối với một cái kinh mạch không thông phế người mà nói, Dịch Cân Đoán Cốt Công này quả thực giống như là rom rạ cứu mạng! Hồi thế gian, ai không muốn tu luyện nguyên khí ai lại cam tâm làm một tên phế nhân! Có cơ hội như vậy, Vân Dương nói cái gì đều phải chết chết nắm lấy!

Hắn cơ hồ không có chút gì do dự, vội vã ổn định tâm thần, lăng lẳng đi cảm ngộ bộ công pháp kia.

"Lúc ban đầu lúc thời điểm tu luyện, sẽ cảm nhận được tất cả khổ sở, không phải là đại nghị lực người không thể tu luyện."

Ý nghĩ, liên tiếp lời nói đầu toát ra. Vân Dương sững sờ, theo sau cắn chặt hàm răng nói: "Không phải là khổ sở sao, ta có thể chịu được!"

Vì có thể thoát khỏi "Cùi mục" cái danh hiệu này, Vân Dương không đếm xỉa đến. Cam lòng một thân quả, có dũng khí đem Hoàng Đế kéo xuống ngựa. Đòi người đến chính là ngang hàng, dựa vào cái gì mình còn muốn khắp nơi bị người khác khuất nhục

Vân Dương đứng ở trong phòng, dựa theo Dịch Cân Đoán Cốt Công nói rõ vụng về học tập. Công pháp này cũng không khó học, vừa vặn chỉ là 18 cái động tác mà thôi. Từ đầu tới cuối liên tiếp làm đến, coi như là hoàn thành cả bộ.

Những động tác này thoạt nhìn không có gì chỗ kỳ lạ, nhưng khi Vân Dương đến thứ năm thời điểm, toàn thân đau đớn kịch liệt bắt đầu hiện lên. Nhất là chỗ hai vai, tựa giống với bị kim châm một dạng thống khổ khó nhin.

"A!"

Vân Dương không nhin được thắm kêu một tiếng, nhưng hấn không hề từ bỏ, cắn răng kiên trì xuống.

Theo sau, chính là đầu gối nơi, xương sống xư là cùng chỗ cổ tay, thống khổ như sóng lớn nhấp nhô. Hấn đau toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh trên trán nhỏ xuống, quần áo như bị nước thấm ướt.

Nhìn như đơn giản cả bộ động tác, lại không gì sánh nổi khó. Cộng thêm kịch liệt đau nhức khó nhin, thể lực chống đỡ hết nổi, sai bảo Vân Dương miễn cưỡng kiên trì làm đến một bộ đầy đủ sau đó, liền vô lực xụi lơ trên đất.

"Hong học!"

Hấn ngum lớn thở hổn hển, nhưng mắt lại phóng ra mừng rỡ hào quang. Bởi vì hấn phát hiện, 15 năm kinh mạch bế tắc quấy nhiễu mình, lại tại cả bộ động tác sau khi làm xong, có một ít dấu hiệu dần ra!

Mặc dù chỉ là một ít, nhưng đủ để để cho Vân Dương mừng rỡ như điên!

Cũng không biết là từ đâu tới khí lực, hấn bất thành linh đứng lên, cắn răng kiên trì, tiếp tục tái diễn đây bộ động tác.

Khắp toàn thân như tê liệt đau đớn, để cho hấn cơ thể run rẩy. Vân Dương mỗi một chiếc hô hấp, đều cảm giác giọng khô khốc vô cùng, thật giống như hỏa thiêu một dạng.

Giờ lên hai cánh tay chết lạng không thôi, hai chân cũng đang run rẩy, nhưng hấn vẫn như cũ là liều mạng làm xong.

Công phu không phụ người có lòng, kinh mạch bế tắc lại lần nữa dần ra chút. Vân Dương tin chắc, trở lại lần hai, không, ba lần mà nói, mình kia kinh mạch bế tắc nhất định có thể trượt lọt không trở ngại!

"Két!"

Cửa gỗ mở ra, Sở Lan bung một chén nóng hổi mặt đi vào. Khi nàng nhìn eeXFSOJ thấy Vân Dương toàn thân vô lực xụi lơ tại địa lúc, bị dọa sợ đến mất hết hồn vía, tay bát sứ ngã nát bấy.

"Dương nhi!"

Sở Lan vội vàng tiến lên, đem Vân Dương đỡ lên, nàng mặt đầy đều là nóng nảy cùng lo âu: "Người làm sao "

"Mẹ, ta không sao, chỉ là mệt đến rồi!" Vân Dương chặt vật không thôi nuốt nước miếng một cái, tại Sở Lan nâng đỡ, chậm rãi nằm ở giường.

Suy nghĩ nhiều lần, Vân Dương vẫn là quyết định đem những chuyện này cùng mẫu thân chia sẻ, nhưng hấn cũng không có trực tiếp nói chân tướng cho Sở Lan, rốt cuộc chuyện này quá mức kinh thế hãi tục, không phải người thường có thể hiểu.

"Mẹ, ta phát hiện từ khi ta sau khi tỉnh lại, kinh mạch trong cơ thể tự nhiên là không còn bế tắc."

"Thật" Sở Lan mừng rỡ không thôi, nàng cũng không biết tu luyện, nhưng là lại là con trai mình cảm thấy cao hứng. Nàng đương nhiên biết rõ, kinh mạch không còn bế tắc ý vị như thế nào, vậy ý nghĩa con trai có thể tu luyện nguyên khí!

Vân Dương mũi có chút chua: "Là thực sự, mẫu thân. Con của ngươi không còn là cái kia không thể tu luyện củi mục, ba ngày sau, ta sẽ chứng minh cho tất cả mọi người xem!"

"Không, Dương nhi, ngươi không cần chứng minh cho những người khác xem. Chúng ta con muốn làm mình không thẹn với lương tâm, như vậy là đủ rồi." Sở Lan mắt hiện lên nước mắt.

Vân Dương dùng sức nhẹ gật đầu nói: "Được, chính là ta bây giờ có chút đói..." Vừa nói, hấn xoa xoa bụng mình, cười hi hi rồi lại cười.

"Được, mẹ đi cho ngươi nấu cháo gà Hây A..." Sở Lan lau nước mắt, hưng phấn không thôi bắt đầu thu thập trên mặt đất bát sứ mảnh vụn đến, liền bị phá vỡ ngón tay đều làm như không nghe.

Tại giường nằm một lát sau, Vân Dương cảm giác mình tựa hồ khôi phục một ít khí lực, vội vã đứng lên lần nữa, bắt đầu tu luyện Dịch Cân Đoán Cốt Công kia.

Thời gian cấp bách, nhất định phải tranh đoạt từng giây từng phút!

...

Bóng đêm đen như mực, bên trong nhà tranh, Vân Dương khoanh chân ngồi. Tuy rằng sắc mặt yên lặng, nhưng nhãn quang vẫn khó nén hưng phấn.

Liên ở trước đó, làm xong lần thứ năm sau đó, Vân Dương cảm giác mình kinh mạch bế tắc cuối cùng được thành công đã thông. Điều này cũng làm cho có nghĩa là bước kế tiếp chính là hấp thu nguyên khí, trùng kích Nhất Nguyên cảnh!

"Dịch Cân Đoán Cốt Công này thật là thần kỳ, kinh mạch bế tắc loại này bấy nhiêu danh y đều căn không trị được bệnh tật, lại tại gần gũi một ngày bên trong, liền hoàn toàn chữa khỏi." Vân Dương ngẩng đầu lên, mặt có chút hưng phấn.

Nồng nặc nguyên khí lúc này liền ở vào xung quanh hắn, giống như đom đóm một bản hào quang màu nhũ bạch lóe lên. Bấy giờ Vân Dương, đang đã thông rồi kinh mạch sau đó, đã bắt đầu câu thông nguyên khí, chuẩn bị trùng kích Nhất Nguyên cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Đại kim cương chưởng

Chính gọi là một hơi tiếp tục, nửa thì suy, sau đó kiệt, không bằng thừa dịp kinh mạch vừa vận đã thông, trực tiếp bắt đầu trùng kích Nhất Nguyên Cảnh, lời như vậy, tỷ lệ thành công hiển nhiên cao hơn một chút.

Lúc này Vân Dương hô hấp đều đặn, ánh mắt liên tục lóe lên, sắc mặt thập phần yên lặng. Mà nguyên khí kia tất hóa thành từng đầu Cầu Long một bản, chui vào hắn trong lỗ chân lông, tại kinh mạch nhanh chóng lưu động, cuối cùng hòa tan huyết mạch.

Hắn vẫn tái diễn như vậy một bộ đầy đủ động tác, nguyên khí từng tia bị hút vào nó, đánh thẳng vào ràng buộc. Hắn thần định khí nhàn, không chút hoang mang, bởi vì bây giờ vẫn chưa tới lúc.

Đã lâu, Vân Dương cuối cùng mở hai mắt ra. Tại chung quanh thân thể hắn, tinh khiết nguyên khí quang mang chớp thốc. Nếu như có tu vi rất cao võ giả ở bên, liền có thể nhận ra, hắn lúc này toàn thân làm quán quanh nguyên khí tinh khiết trình độ, so với bình thường võ giả mạnh hơn gấp mấy lần!

Ngay sau đó, từ trong cơ thể Vân Dương bỗng nhiên bộc phát ra một trận khổng lồ sức hút, như giống như cá voi hút nước, đem những cái kia trôi lơ lửng ở bên ngoài cơ thể nguyên khí trong nháy mắt hút sạch sẽ!

"Hô!"

Vân Dương mắt lóe lên kinh hi hào quang, chậm rãi thở ra rồi một ngụm trọc khí.

Không nghĩ tới là, Dịch Cân Đoán Cốt Công lại còn đối với nguyên khí tu luyện có đến tác dụng hỗ trợ lẫn nhau. Vốn tưởng rằng có thể đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh coi như cảm ơn trời đất, không nghĩ tới tiến triển so tưởng tượng còn thuận lợi hơn, hấp thu toàn bộ nguyên khí sau đó, mình cư nhiên là trực tiếp đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh nhị giai!

Trên Thần Châu đại lục, đẳng cấp võ giả chia làm Nhất Nguyên, Lương Nghi, Tam Tài, Tứ Tượng, Ngũ Hành, Lục Hợp, Thất Diệu, Bát Hoang, Cửu Thiên, Thập Phương. Mỗi cái cấp bậc đều chia làm 10 cái tiểu giai, đến Thập Phương Cảnh, lại có thể xưng Chí Tôn!

Hôm nay thực lực của hắn đã là Nhất Nguyên Cảnh cấp hai, Vạn Vân Thiên tu luyện nhiều năm như vậy, bất quá cũng vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh tam giai mà thôi. Cộng thêm ý nghĩ phong phú kinh nghiệm chiến đấu, muốn chiến thắng Vạn Vân Thiên, quả thực dễ như trở bàn tay!

"Cầu nô tài, ta nhất định sẽ khiến ngươi trả giá thật lớn!" Vân Dương siết chặt quả đấm, cắn răng nghiêng lợi, ngày trước bị ức hiếp từng hình ảnh hiện lên ở ý nghĩ. Vạn Vân Thiên cùng hắn quán gia cha tự mình khẩu trừ Vân Dương hai mẹ con tiền lương cũng không phải một ngày hay hai ngày rồi, thù này, muốn từng bước từng bước báo lại!

Ngoài cửa sổ ánh ban mai chiếu vào, bất tri bất giác đã là sáng sớm rồi. Nhưng Vân Dương không cảm giác được mình có một tí mệt mỏi, phảng phất toàn thân đều tràn đầy lực lượng.

"Tuy rằng ta bây giờ cũng không sợ Vạn Vân Thiên, nhưng có thể tiếp tục đề cao thực lực, tóm lại không là chuyện xấu." Vân Dương âm thầm tư sấn đến, hắn chuẩn bị lại chọn mấy quyển bí tịch võ công tu luyện.

Tại ký ức chọn lựa nửa ngày, đều không rất hài lòng. Dĩ nhiên không phải bởi vì công pháp quá yếu, mà là quá mạnh mẽ! Rất nhiều công pháp, lấy Vân Dương hôm nay cơ thể, căn bản không chịu nổi, cho nên hắn chỉ có thể tạm thời chọn một ít tương đối nhỏ yếu tu luyện.

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Nhìn đến tên công pháp này, Vân Dương chỉ cảm thấy một luồng cương mãnh bá đạo khí tức xông tới mặt, theo sau nhìn một chút công pháp giới thiệu, nhất thời cảm giác kích động muốn phần.

Công pháp này lấy hùng hồn cương mãnh xưng danh, vừa vặn liền thích hợp hôm nay mình tình cảnh. Nếu như có thể tu luyện thành công mà nói, thế thì thực lực của chính mình tất nhiên sẽ tăng lên gấp bội, không thể nghi ngờ lại là nhiều hơn một phó lá bài tẩy!

Cơ hồ không có chút gì do dự, Vân Dương nhắm mắt lại bắt đầu lăng lặng cảm ngộ Đại Kim Cương Chương pháp môn tu luyện. Tâm hấn Trí rất chín muồi, cũng không có qua với khẩn cấp, mà là trước tiên ngộ, luyện nữa, như vậy mới có thể làm ít công to.

Chỉ còn lại hai ngày rồi, nhưng Vân Dương căn bản không có một chút lo âu, xem ra hấn tính cách đã không sai biệt lắm hoàn toàn dung hợp kia không biết tông sư nhỏ. Từ nhất gan hèn yếu biến hóa kiên cường, lạc quan cố chấp.

...

"Vương Bác, người nói Dương nhi chủ động cùng Vạn Văn Thiên ước chiến "

Trong hậu hoa viên, một bạch bào nam tử tĩnh tọa tại trên băng đá, trước mặt là một chiếc cổ cầm thanh nhã. Hấn không chút hoang mang bùng lên Từ Sa ly trà, ném chút một ngụm trà, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chú lên trước mặt người kia.

Vương Bác vội vàng gật đầu nói: "Vâng, Đại thiếu gia. Kia vạn Garbo làm thực sự quá phận, mình khấu trừ các nàng hai mẹ con tiền lương không nói, còn đem tiểu công tử đánh trọng thương, suýt chút nữa mất mạng. Mà hấn cái kia không có ý chỉ tiến thủ con trai, càng là mang quan tài đi các nàng hai mẹ con bên trong biệt viện, loại này hành động, thật là khinh người quá đáng!"

"Cho nên Dương nhi liền phải cùng kia Vạn Văn Thiên ước chiến, vào ngày mai" kia bạch bào nam tử sắc mặt cũng vô bất kỳ biến hóa nào, khiến người không đoán ra nội tâm của hấn ý tưởng.

"Không sai, chính là tiểu công tử căn bản không có phân nửa tu vi, tuyệt đối không thể là kia Vạn Văn Thiên đối thủ!" Vương Bác do dự một chút, tùy tiện nói: "Chẳng ta mù mịt xuất thủ, để cho hai cha con bọn họ thần bí biến mất, lời như vậy..."

Bạch bào nam tử nhàn nhạt lắc đầu nói: "Nói bậy nói bạ, nếu đây là Dương nhi mình nói ra, vậy hãy để cho chính hấn đi đối mặt, không cho phép người nhúng tay!"

"Vâng!" Vương Bác có chút không cam lòng cúi đầu xuống.

"Ta tận trời qua nhiều năm như vậy xác thực có lỗi với bọn họ hai mẹ con, bất quá bọn hấn làm cũng quá đáng rồi chút. Ta thật có khó tả nỗi khổ, nhưng cũng không phải là cái gì miêu câu đều có thể đáp phải ta trên đầu con trai đi!" Tận trời mắt thần tốc thoáng qua một tia băng lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Thăng hê nhảy nhót Vân Triệu

"Rầm rầm rầm!"

Viện, từng trận trầm đục tiếng vang âm thanh truyền ra.

Vân Dương mò hôi trán nhỏ xuống, nhưng trên mặt lại tràn đầy nụ cười tự tin. Hấn hai chân Mã Bộ đứng, dùng sức đánh phía trước trước mặt cây kia hai người ôm hết độ dày Đồng Thụ, một hồi thêm một dưới, động tác chậm rãi từ xa lạ biến hóa thuần thực.

Lúc trước hấn dùng rồi kém không hơn nửa canh giờ thời gian, đem Đại Kim Cương Chương toàn bộ hiểu cái thông suốt, hôm nay đầu óc hấn, tất cả đều là Đại Kim Cương Chương này pháp môn tu luyện.

Ngộ qua sau đó, mới có thể bắt đầu chậm rãi diễn luyện. Mà sân nhỏ khóa này to lớn Đồng Thụ, hiện ra lại chính là tốt nhất bia ngắm.

Liên quan tới chính mình tấn cấp Nhất Nguyên Cảnh nhị giai sự tình, hấn cũng không có nói cho bất luận kẻ nào, bao gồm mình mẫu thân. Bởi vì hấn nghĩ tại ước chiến đi qua, cho mẹ một cái kinh hi.

Sở Lan mặc dù không rõ ràng hấn hành động này là vì sao, nhưng nàng vẫn là lựa chọn tin tưởng con mình. Nàng không có nhàn rồi, mà là bận trước bận sau cho Vân Dương nấu thức ăn, nấu nước tắm, phi thường cao hứng.

Đối với nàng mà nói, không yêu cầu xa vời con trai mình cường đại cỡ nào. Chỉ cần Dương nhi có thể bằng vào thực lực của chính mình đặt chân, không chịu ủy khuất, đã thỏa mãn.

Vân Dương muốn cùng Vạn Vân Thiên quyết đấu tin tức, đã sớm truyền khắp toàn bộ Vân gia. Nói ra có lẽ sẽ có người không tin, Vân Dương nói thế nào đều là công tử nhà họ Vạn, lại luân lạc tới bị hạ nhân khi dễ ruộng đất, thật là khiến người ta cười đến rụng răng.

Trận này ước chiến, để cho Vân gia đệ tử trẻ tuổi cảm xúc dâng trào. Bọn họ cũng đều biết Vân Dương là không thể tu luyện củi mục, Vạn Vân Thiên tuy rằng đồng dạng phế vật, nhưng tối thiểu vẫn là còn mạnh hơn Vân Dương một ít. Bọn họ rồi rít quyết định, đến lúc đó nhất định phải đi hiện trường xem náo nhiệt!

"Ha ha ha ha, các ngươi xem, phế vật này đang làm gì "

Ngay tại Vân Dương khổ khổ lúc thời điểm tu luyện, sân trong bên ngoài bỗng nhiên truyền tới một trận âm pHdYCSl i, ngay sau đó đám kia thiếu nam thiếu nữ đối với hắn chỉ chỉ trỏ trỏ, bình đầu luận tặc.

"Đánh Thụ chẳng lẽ không ngại tay đau không?" một thiếu nữ nháy mắt một cái, cố làm ngây thơ nói.

"Ngươi biết cái gì, phế vật tự có phế vật phương pháp tu luyện! Tiểu Thanh, ngươi nếu không nỗ lực, chú ý phế vật này vượt quá ngươi nha!" Một vị khác thiếu niên cố làm nghiêm túc nói, hắn lại nói này càng là chọc cho mọi người phình bụng cười to.

Thiếu niên này tên là Vân Triệu, xem như Vân gia mạch tương đối có thiên phú một vị. Tuổi tác so Vân Dương còn nhỏ hơn một tuổi, nhưng thực lực lại đã gần đến Nhất Nguyên Cảnh tứ giai. Lúc này, bọn họ mới từ diễn võ trường tu luyện trở về. Đi ngang qua nơi này, tự nhiên không thể thiếu đối với Vân Dương một phen giễu cợt.

Vân Dương nghe được cái này đám người tiếng cười nhạo, cũng không để ý tới, vừa vặn chỉ là dùng khoe mắt liếc qua đám qua bọn họ, sau đó lặng lẽ nhớ ở đáy lòng. Đám người này là Vân Triệu cùng hắn tiểu tùy tùng, ban đầu cũng không ít khi dễ mình.

Cừu nhân có rất nhiều, nhưng dù sao phải từng bước từng bước đến.

Vân Triệu nhìn thấy Vân Dương không ngờ không có lý tới mình, không khỏi cảm giác có chút trên mặt mang không dùng được. Bất quá hắn cũng không có lý do gì xuất thủ, chỉ có thể tiếp tục chê cười: "Ta đường ca, ngươi như vậy huấn luyện là không có bất kỳ hiệu quả. Đến lúc đó ngộ nhờ bại bởi Vạn Vân Thiên tên kia, há chẳng phải là đem Vân gia chúng ta mất hết mặt mũi rồi "

Vân Dương trực tiếp là không để mắt đến Vân Triệu mà nói, hắn thấy, Vân Triệu bất quá chỉ là một thằng hề nhảy nhót mà thôi. Tâm tính không chính chắn, dẫn đến hắn căn bản không khả năng tại võ đạo một đường có thành tựu quá lớn.

"Vân Dương, ngươi đừng cho thể diện mà không cần!" Vân Triệu cái trán gân xanh lộ ra, không nhịn được nói: "Ngày mai buổi trưa, ta cũng sẽ đích thân xem cuộc chiến. Đến lúc đó, ta muốn nhìn một chút ngươi là làm sao bị hắn đánh rằng vãi đầy đất!"

Nói xong, hắn hừ một tiếng nghiêng đầu liền đi.

Ở nơi này đám người mới vừa rời đi không lâu, Vân Dương dừng động tác lại, thu hồi song chưởng, tựa hồ là mình mục tiêu đã đạt được một dạng. Chỉ thấy khoe miệng của hắn hơi khoi mào một vết đường cong, cặp mắt tràn đầy tự tin hào quang.

Một giây kế tiếp, làm cho người rung động tình cảnh xảy ra!

"Àm àm!"

Hướng theo một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy hai người kia ôm hết độ dày Đồng Thụ lại trực tiếp từ giữa đứt gãy, đập bẻ rơi xuống đất, văng lên lớn oanh bụi đất.

Đây Đồng Thụ ít nhất có 100 năm thụ linh, cao hơn mười mét, nặng đến hơn mười ngàn cân! Mà giờ khắc này, từ nơi này gãy lìa phương đến xem, bên trong cây khô mẫm lớn lỗ hổng, Thụ Tâm lại hoàn toàn bề thành bột phấn! Đây phải cần bao nhiêu lực số lượng, mới có thể làm được a

Vân Dương hết sức hài lòng nhìn mình kiệt tác, Đại Kim Cương Chương này quả nhiên là danh xứng với thực, im hơi lặng tiếng phòng, trực tiếp chính là đem như vậy độ dày Đồng Thụ bên trong trùng kích vỡ nát! Nếu như đánh vào trên thân người mà nói, há chẳng phải là liền lực phủ ngũ tạng, đều phải chấn động điên đảo

"Dương nhi, mệt không mẹ cho ngươi nấu xong nước tắm, ngươi mau vào đi tẩy rửa đi, sau đó thay quần áo khác!" Sở Lan từ trong phòng đi ra, nhìn đến khắp người mồ hôi hôi Vân Dương, mặt tràn đầy vẻ ôn nhu.

Lúc này sắc trời đã dần dần mờ nhạt, Vân Dương vận vẹo một cái đau xót cơ thể, trên mặt mang thỏa mãn nụ cười. Từ sáng sớm một mực tu luyện tới buổi tối, phút chốc cũng không có dừng bữa, coi như là Thiết Nhân cũng không chịu nổi.

Không giao nhận ra đều là đáng giá, tối thiểu đem Đại Kim Cương Chương cho luyện thành!

Ngâm mình ở thùng gỗ, nước ấm vừa vặn. Vân Dương thoải mái nhắm hai mắt lại, đối với ước chiến ngày mai, hắn đương nhiên vô cùng chờ mong.

*Tự Viết ๑๙๒Háo๑๘: Ủng hộ mình Ngày Up Chương (15-20) dưới truyện Nhấn Like....

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Cự nhiên là hắc

Vào lúc giữa trưa, mặt trời lên không.

Trong diễn võ trường Vân gia, lúc này đã là biển người tấp nập vây quanh. Tất cả mọi người đều biết rõ công tử Vân gia muốn khiêu chiến một vị hạ nhân, cũng là để cho người nói chuyện hăng say.

Vạn Vân Thiên hưng phấn không thôi đứng tại bên trong giữa diễn võ trường, hắc mặc võ bào già giặt màu đen, nghe tiếng huyên náo xung quanh, biểu tình cực kỳ đặc ý.

Tin tức Vân Dương muốn khiêu chiến mình, đương nhiên là hắc cố ý tiết lộ ra ngoài, gặp người liền nói. Mục đích của hắc, đương nhiên là vì thỏa mãn lòng hư vinh đáng thương của mình. Bởi vì như vậy, cho nên tới càng nhiều người, càng tốt!

Hắc tuy rằng thân phận hèn mọn, nhưng nghĩ đến mình muốn tại dưới con mắt mọi người làm nhục Vân gia Đại thiếu gia con trai của Vân Tiêu, liền không nhận được từng trận kích động. Ta là hạ nhân lại có thể thế nào có mấy cái hạ nhân năng lực giống ta như vậy, trắng trợn làm nhục gia tộc công tử

Vạn Gia Bảo đứng sau lưng hắc, bất quá hắc liền tương đối năng lực bảo trì bình thân, sẽ không hi vọng ái ô đều biểu hiện ở trên mặt.

Đối với già mới có con Vân gia quản gia Vạn Gia Bảo lại nói, thật là đem Vạn Vân Thiên xem so với cái gì đều trọng yếu. Tại Vân gia làm nhiều năm như vậy quản gia, trung gian kiểm lời túi tiền riêng cơ hội cũng không ít. Cho nên Vạn Vân Thiên từ nhỏ làm đùng tu luyện vật liệu, thậm chí so một ít Vân gia mạch đệ tử còn nhiều hơn!

Nhưng tiếc là Vạn Vân Thiên mình không có ý chí tiến thủ, lãng phí lượng lớn tài nguyên, miễn cưỡng cũng mới chỉ là Nhất Nguyên Cảnh tam giai.

"Làm sao, lẽ nào con rùa đen rúc đầu kia không dám tới "

"Ai biết được, bằng vào hắc tính cách, làm trận bỏ chạy chắc hắc cũng không phải là cái gì chuyện kỳ quái đi!"

Thời gian lập tức sẽ gần đến giữa trưa, nhưng Vân Dương như cũ chưa từng xuất hiện, đám kia vây xem Vân gia đệ tử cũng không nhận được thì thầm với nhau.

"Cái tên này thật là đem Vân p4ZT4xO gia chúng ta mất hết mặt mũi nữa rồi a, không thể tu luyện cũng được đi, lại còn hướng về phía một vị hạ nhân phát động khiêu chiến, có thể hay không có chút tiền đồ "

"Đúng vậy a, thắng mà nói, chính là bị người cười nhạo. Thất bại mà nói, càng không cần nói tới!"

"Thắng cái kia không có phần nửa nguyên khí phế vật sẽ thắng chó treu!"

Nghe đám này Vân gia đệ tử tiếng nghị luận, Vạn Vân Thiên nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ rồi. Một khắc này, hắc cảm giác mình phảng phất đứng ở trong đám người tâm, thành tất cả mọi người nhìn chăm chú tiêu điểm! Loại cảm giác đó, giống như bước từ từ tại đám mây một dạng phiêu phiêu dục tiên!

Bỗng nhiên, vòng ngoài vang lên một trận cười vang.

"Phế vật kia đến rồi!"

Chỉ thấy Vân Dương mặt không biểu tình từ đằng xa đi tới, hắc không thềm để ý chút nào những người khác ánh mắt, trong lúc đi nhịp bước chừng chạc có lực, cố định.

Sở Lan theo sau lưng hắc, tuy rằng Vân Dương đã nhiều lần nói với nàng yên tâm là tốt rồi, nhưng trong mắt nàng vẫn là toát ra vẻ lo âu. Mặc dù biết con trai chọc thủng kinh mạch ràng buộc, có thể là đối phương thế nhưng Nhất Nguyên Cảnh tam giai thực lực a!

Đám người không còn toán loạn, bắt đầu xì xào bàn tán. Mong đợi đã lâu "Đặc sắc quyết đấu", rốt cục thì muốn bắt đầu!

Vân Dương đi vào trong vòng, cùng đối diện Vạn Vân Thiên bốn mắt nhìn nhau, hai người đều từ đối phương trong mắt nhìn ra giễu cợt cùng vẻ khinh thường.

Không khí bỗng nhiên ngưng trọng, tất cả mọi người đều một bộ chuẩn bị xem kịch vui bộ dáng.

Vạn Gia Bảo trong mắt lóe lên một ít khó mà che giấu hưng phấn. Nói thật, lúc trước hắc suýt chút nữa thất thủ đánh chết Vân Dương, lúc ấy vẫn là rất sợ hãi. Vân Dương như thế nào đi nữa không bị người thích, cũng là Vân gia con trai của đại thiếu gia, nếu quả thật giết hắc, thế thì bảo đảm bản thân

cũng là chịu không nổi.

Nhưng bây giờ không giống nhau, không nói trước mình đã lấy được một ít người nhà họ Vân bày mưu đặt kế, cho dù Vạn Vân Thiên tại công bình trong quyết đấu đã thương đánh chết Vân Dương, cũng sẽ không có người nói cái gì lời ổng tiếng ve. Dù sao cũng là Vân Dương đưa ra ước chiến, thất bại chỉ có thể tự trách mình thực lực không đủ. Như vậy làm mất đi Vân gia mặt mũi, lại càng không có người thay hấn ra mặt.

Vạn Vân Thiên tiến lên trước một bước, một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, rất là kiêu căng gật đầu một cái nói: "Rất tốt, ta còn tưởng rằng ngươi không dám tới chứ. Thật ra thì ngươi muốn thật làm con rùa đen rúc đầu, ta cũng không có biện pháp gì."

Vân Dương đứng đứng một tiếng, tùy ý khoát tay áo nói: "Đừng nói nhiều, động thủ đi!"

Hắn như vậy đơn giản tác phong, thật là để cho vậy xem đám người kia hai mắt tỏa sáng. Đến tột cùng là duyên cớ gì, mới khiến cái phế vật này tự tin như vậy

Chẳng lẽ có cái gì kỳ tích muốn phát sinh sao

Vạn Vân Thiên mới không tin kỳ lạ, phế vật cuối cùng là phế vật, 15 năm qua đều không thể tu luyện ra một tí nguyên khí, lẽ nào liền vừa vặn trong ba ngày qua xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất sao làm sao có thể, đừng khôi hài, đây không phải là đang nằm mơ!

"Hừ, nếu ngươi mình khẳng khẳng tìm chết, vậy ta cũng sẽ không khách khí!" Hắn liếm môi một cái, hấn toàn thân nhiệt huyết đều đã sôi trào, trong mắt chiến ý dõng dáo.

Vừa nghĩ tới bản thân lập tức tự muốn đem Vân Dương giẫm ở dưới chân tùy ý làm nhục, hấn liền sáng khoái toàn thân run rẩy.

Ngay tại Vạn Vân Thiên lập tức thời điểm phải ra tay, đám người chung quanh đột nhiên xao động tạo loạn. Hơn nữa nhìn thanh thế, tựa hồ là có cái đại nhân vật khủng khiếp gì đến.

"Ồ!"

"Ta không nhìn lầm chứ "

"Là... Hắn "

"Hắn làm sao sẽ tới nơi này!"

Người tới tựa hồ hấp dẫn tất cả mọi người chú ý, đám kia vậy xem Vân gia đệ tử sắc mặt đều đặc biệt ngưng trọng, sắc mặt có chút khó coi, từng cái một thấp giọng bàn luận xôn xao, tựa hồ sợ mình nói bị người đến kia nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Cây kim so với cọng rau

Chương 7: Cây Kim So Với Cọng Rau

Vạn Vân Thiên nhíu chặt lông mày, bất quá hấn tự nhiên không có quên địa vị mình. Cho dù là mang trong lòng bất mãn, cũng không dám biểu hiện ra, chỉ có thể là ngấm nhìn bốn phía, muốn thăm dò rõ ràng rốt cuộc là làm sao.

Vân Dương cũng là chậm rãi thu hồi tay, hướng phía nguồn thanh âm nơi nghỉ hoặc nhìn lại.

Cũng không biết là người nào, lại có thể dẫn tới như vậy chú ý, thật là khiến người ta không nghĩ ra.

Đám người tự động xa cách, đám kia Vân gia đệ tử đều mặt lộ vẻ sợ hãi nhường pDxkxBA ra một con đường. Người đến là nhất vị diện sắc lạnh lùng thanh niên, xem tuổi tác ước chừng chừng hai mươi tuổi, nhưng thực lực lại cường hãn dị thường. Nó toàn thân khí thế cương mãnh như sói, một bộ hắc bào càng làm nổi bật lên hấn ngạo mạn. Nhãn quang như ưng, Tê sắc vô cùng.

Hắn vừa xuất hiện, làm có ánh sáng phảng phất đều tập trung ở trên người hấn. Hấn đối với đầy đủ mọi thứ đều không chút nào để ý, chậm rãi đi đến một bên, nghỉ chân đứng.

Tại xung quanh hấn vốn là có không ít Vân gia đệ tử, lúc này thấy một màn này, đều ảo não vọt đến rất xa địa phương. Thanh niên này vị trí chỗ đó, phạm vi mây thước cư nhiên là không một người tồn tại. Trên người hấn kia cương mãnh lăng liệt khí tức, khiến người ta nhượng bộ lui binh.

Một ít Vân gia đệ tử thấy không ổn, chạy mau đi thông tri tình huống.

Thanh niên kia tùy ý khoát tay áo nói: "Các ngươi tiếp tục, ta chỉ là vừa vắn đi ngang qua, tới xem cuộc chiến!"

Vạn Vân Thiên chỉ cảm giác mình hai chân có chút run rẩy, suýt chút nữa là tè trong quần. Trong lòng của hắn kêu khổ cả ngày, tên sát thần này tại sao lại ở đây cái thời điểm vừa vắn đi tới Vân gia a

Thanh niên này họ Diệp, Đại Sở vương triều tam đại thế gia trung kỳ nhà trẻ tuổi người mạnh nhất, Diệp Cô Tinh!

Năm nay gần hai mươi tuổi đã phá tan Nhất Nguyên Cảnh, tiến vào Lưỡng Nghi Cảnh, cho dù dồi dào toàn bộ Đại Sở vương triều, hắn cũng là tuyệt đối thiên tài! Hắn là sử kiếm, tin đồn mới chào nhà Tinh Nguyệt kiếm pháp tu luyện đến cực hạn, hơn nữa dung hợp mình hiểu ra đến sát khí, khai sáng ra mình kiếm pháp, Tinh Nguyệt Sát Kiếm!

Hắn hàng năm ở bên ngoài lịch luyện, trên tay không biết rõ dính bấy nhiêu sinh linh máu tươi.

Vừa vắn chỉ là một mình hắn khí thế, liền chấn nhiếp tất cả mọi người tại chỗ! Thực lực như vậy, khi thật là khiến người ta bội phục!

Vân Dương đương nhiên cũng nghe tiếng đã lâu Diệp Cô Tinh đại danh, bất quá hắn cũng không tỷ kỵ, chỉ là có chút nghi hoặc. Diệp Cô Tinh lần này tới Vân gia, chỉ sợ không phải vừa vắn chỉ là xem mình chiến đấu đi mình ở bên ngoài thanh danh bất quá cũng chỉ là một cùi mực mà thôi, làm sao có thể hấp dẫn đến thiên tài như vậy

"Ha ha ha ha... Diệp huynh tới đây, sao không sớm chào hỏi không có từ xa tiếp đón, xin hãy thứ lỗi!" Một trận tiếng cười cười mờ vang dội, ngay sau đó một vị thân mặc áo bào trắng thanh niên chậm rãi đi tới, nụ cười trên mặt mặt đầy.

Đám kia Vân gia đệ tử nhìn thấy thanh niên này cảm thấy, từng cái một trên mặt tất cả đều là đầy được nụ cười.

"Thật không nghĩ tới, Minh Huân đại ca thực lực lại có đề thăng!"

"Tin tưởng cho dù đối mặt Diệp Cô Tinh, đại công tử cũng sẽ không sợ!"

Đám kia Vân gia đệ tử khí thế ngất trời thì thầm với nhau lên, nhất là đám kia thiếu nữ, nhìn thấy bạch bào thanh niên sau đó, càng là mắt bốc đào tâm.

"Vân Minh Huân" Diệp Cô Tinh nhú mày, hơi kinh ngạc.

Bạch bào thanh niên này chậm rãi đi tới Diệp Cô Tinh bên cạnh, hai người một đen một trắng, tạo thành mãnh liệt tương phản. Diệp Cô Tinh khí thế ngạo mạn lạnh lùng, Vân Minh Huân âm áp như gió xuân hui hui.

"Diệp huynh, thật không nghĩ tới ngươi thế mà lại đến xem loại này buồn chán tỷ thí..." Vân Minh Huân cười hừ một tiếng, đưa mắt nhìn sang trên sân, thấp phẫn khinh thường nhìn lướt qua Vân Dương cùng Vạn Vân Thiên.

Vân Minh Huân là con trai của Vân Tiêu, cũng là Vân Dương cùng cha khác mẹ huynh đệ.

Diệp Cô Tinh nhìn chằm chằm Vân Minh Huân, cảm thụ được trên người hắn kia không gì sánh nổi khí thế cường hãn, trong cơ thể háo chiến thừa số cũng là rục rịch."Oanh" một tiếng, Diệp Cô Tinh thả ra mình khí tức, bá đạo nguyên khí ở trong không khí gào thét mà qua, phía sau chuôi này Điều Văn tuyệt đẹp Pháp Khí trường kiếm tự động Suspension mà khởi, không an phận ông mình, phảng phất khát vọng Âm Huyết.

Vân Minh Huân nụ cười trên mặt không thay đổi, trong cơ thể khí thế cũng là trong tích tắc đổ xuống mà ra. Cuồng phong gào thét, mái tóc dài màu đen kia cũng theo gió bay lên. Bên hông hắn trường đao cũng đang run rẩy, tựa hồ là đáp lại Diệp Cô Tinh khiêu khích.

Hai người khí tức chỉ là lần đầu va chạm, kia bằng bạc khí trắng tự làm xung quanh né tránh không kịp Vân gia đệ tử sau đó lùi lại mấy bước, mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ.

"Vân Minh Huân, thực lực ngươi lại có tiến bộ! Ngươi kia gió nhẹ đao pháp, cũng có thành tựu rồi đi" Diệp Cô Tinh nhú mày, trầm giọng nói.

"Đương nhiên, ta có thể là phi thường khát vọng lại lãnh hội một lần ngươi Tinh Nguyệt Sát Kiếm a. Một năm trước lần đó giao phong, ngươi ta bất quá chỉ là ngang tay mà thôi. Hôm nay, giữa ngươi và ta là hắn là lại chia cái cao thấp!" Vân Minh Huân mang trên mặt vẻ hưng phấn.

Nghe đến đó, xung quanh những cái kia Vân gia đệ tử đều là đặc biệt không thể chờ đợi. Có thể chính mắt thấy hai vị thiên tài giao thủ, đó là cỡ nào vinh hạnh sự tình a!

Diệp Cô Tinh cũng không bị kích thích, nghe vậy vừa vắn chỉ là hừ lạnh một tiếng, liền tán đi bản thân khí thế: "Ngươi muốn cùng ta giao thủ mà nói, nhiều cơ hội Vãng. Nhưng hôm nay nhân vật chính cũng không phải chúng ta, ngươi ta cũng không cần giọng khách át giọng chủ được!"

Vừa nói, Diệp Cô Tinh trong nháy mắt nhìn đến trên đài hai người, không biết rõ đang suy tư cái gì.

Vân Minh Huân hơi có chút mất hứng làm yên lòng rồi bên hông mình trường đao, đồng dạng nhìn đến trong sân.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9: Đánh tiểu đánh lão

Đám người tập thể trầm mặc mấy giây, theo sau lại lần nữa tiếng động lớn náo loạn lên.

"Không phải nói Vân Dương là cái không thể tu luyện phế vật sao ai tới nói cho ta biết đây là có chuyện gì!"

"Ai biết là chuyện gì xảy ra a, ban này xem thực lực của hắn giống như có lẽ đã có Nhất Nguyên Cảnh cấp hai rồi."

"Hừ, nhỏ giọng một chút!"

Coi như là Nhất Nguyên Cảnh cấp hai, lại có thể một quyền đánh bay Nhất Nguyên Cảnh tam giai Vạn Vân Thiên! Cái này đã khiến người ta bắt đầu hoài nghi mình con mắt rồi.

Vân Dương chậm rãi thu hồi quả đấm, ánh mắt như đao giống như sắc bén, hắn gần từng chữ một: "Cười người chó vộ cười lâu! Người khi đó luôn miệng nói ta là phế vật. Hừ, bị phế vật một quyền đánh bại cảm giác, dạng làm sao ngươi ngược lại nói a! Dạng làm sao!"

Thanh âm này kiên nghị quả quyết, hàm chứa Vân Dương mấy năm qua bị ức hiếp làm tích góp toàn bộ tức giận. Đến cuối cùng, cũng đã là dùng sức đang rống lên!

Vạn Gia Bảo sắc mặt đã trắng như tờ giấy gương ra, hắn toàn thân run rẩy, tựa hồ không thể nào tiếp thu được sự thật này. Nhưng vô luận như thế nào, sự thật liền sắp xếp ở nơi đó! Còn đứng, là Vân Dương. Con trai mình, đã là không rõ sống chết rồi!

Mà Vân Dương kia kiêu ngạo biểu tình, càng phảng phất là một bạt tai dùng dùng tát tại trên mặt hắn. Ai có thể tưởng tượng, tiểu tử này ba ngày trước chẳng qua là một cái bị mình suýt chút nữa đánh chết phế vật

Vạn Gia Bảo chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, cả thế giới đều sụp. Lửa giận vọt thẳng bất tỉnh đầu óc hắn, để cho hắn mất đi toàn bộ lý trí. Trước mắt hoàn toàn đồ ngấu, cũng chỉ còn lại có một người!

Đó chính là phía trước Vân Dương!

"Ta muốn giết ngươi!" Vạn Gia Bảo dùng hết sức lực toàn thân gào thét một tiếng, ngay sau đó hắn trong giây lát hướng phía Vân Dương nhào tới, tựa thật giống mãnh hổ xuống núi, toàn thân nguyên khí kinh thiên nổ rộ.

Vạn Gia Bảo thực lực ước chừng có Nhất Nguyên Cảnh tứ giai, mặc dù không cường, nhưng thắng ở kinh nghiệm lão luyện. Hắn xuất thủ góc độ càng là xảo diệu, khiến người ta tránh đều không có biện pháp đi tránh.

"Ồ đánh tiểu, đến rồi lão!" Vân Dương lông mày nhướn lên, không uly kị tí nào.

Chỉ có nắm giữ một khóa kiên cường Võ đạo tâm thời điểm, mới có thể làm được gặp chuyện không hoảng không loạn, trầm tĩnh. Mà Vân Dương trong lúc vô tình đã có những điều kiện này, đương nhiên đây cũng là hắn bước trên con đường cường giả tiền đề.

Vân Dương trong đầu nhanh chóng thoáng qua Đại Kim Cương Chương pháp môn, trong mắt bắn ra lưỡng đạo ánh sáng lạnh lẽo, bàn tay thần tốc thoáng qua một đạo kim mang, trong giây lát vỡ ra!

Hắn cái này không sợ cường địch tư thái, cũng là khiến dưới đài một ít người lộ vẻ xúc động.

Diệp Cô Tình trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc, một đôi mắt phảng phất vô cùng có hứng thú một bản nhìn chăm chăm Vân Dương, vẫn không có rời khỏi.

Vân Minh Huân sắc mặt âm trầm, không biết rõ đang suy nghĩ gì.

"Àm!"

Một tiếng nổ một bản trầm đục tiếng vang, tại chỗ bốc lên rồi hàng loạt nguyên khí và nồng nặc kim quang. Tất cả mọi người đều không thấy rõ bên trong chuyện gì xảy ra, con mơ hồ nhìn được một đạo nhân ảnh "Vèo" bay ngược ra ngoài, nặng nề té xuống đất, nhìn cách là thua!

Bóng người kia là ai đây

Đám này Vân gia đệ tử mang nghi hoặc tâm pVCjXqS tình nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn chăm chăm thân ảnh kia. Đây một nhìn chăm chú không sao, cơ hồ là tất cả mọi người đều đồng loạt phát ra một tiếng không thể tin kinh hô!

Vạn Gia Bảo!

Kia ngã trên mặt đất không rõ sống chết, cư nhiên là Vân gia quân gia Vạn Gia Bảo!

Thế thì, lúc này vẫn còn đứng ở trên đài chính là...

Tuy rằng đám người này đều có chút không dám tin tưởng, nhưng tóm lại là hẳn là đối mặt thực tế!

Kim quang dần dần từ từ tiêu tán, chỉ thấy Vân Dương tiêu sái đứng chấp tay. Kia bộ dạng, phảng phất không phí nhiều sức một dạng.

Đám người chung quanh tập thể nghẹn ngào, tại lúc này, vô luận bọn họ nói cái gì, đều không che giấu được Vân Dương trên thân tản mát ra hào quang!

Một quyền đánh bại Vạn Vân Thiên, một chương võ bay Vạn Gia Bảo. Ai có thể nghĩ đến, đây yên lặng 15 năm phế vật, một buổi sáng giác tỉnh, thế mà lại là lấy mạnh mẽ như vậy tư thái!

Dưới đài Sở Lan đã là mặt đầy nước mắt, nghẹn ngào không nói ra lời. Hôm nay nàng đã không cần phải lo lắng sợ hãi, con trai như vậy không chịu thua kém, đây làm mẫu thân tâm lý, khỏi phải nói có bao nhiêu vui vẻ.

"Quả thật là đã hổ anh em ruột, ra trận cha con Bình a!" Vân Dương lộ ra một vết cằm chọc nụ cười, thân ảnh cao ngất liền giống như một khóa kiên cường cây dương.

Vốn phải là không có bất kỳ tranh luận kết quả, thế mà lại xuất hiện hí kịch tính như vậy tình cảnh. Không những Vạn Vân Thiên bị Vân Dương đánh bại, ngay cả cha hẳn Vạn Gia Bảo cũng là như vậy!

Vân Dương quả thật là năng lực mang cho người ta kinh hãi!

Dưới đài vây xem những đệ tử kia oanh một hồi sôi sùng sục, tiếng nghị luận bên tai không dứt.

"Không phải nói Vân Dương là cái không thể tu luyện phế vật sao ai tới nói cho ta biết, đây là có chuyện gì!"

"Cái này ngươi không hiểu đi, ta xem cái tên này chính là giả heo ăn hổ, cố làm ra vẻ huyền bí! Lấy phế vật tư thái kỳ nhân, nhưng kỳ thật sau lưng một mực liều mạng tu luyện! Mà Vạn Vân Thiên quá mức khinh địch, cho nên mới tạo thành kết quả như vậy!" Một cái bình thường thường thường khi để Vân Dương thiếu niên cũng là kiên trì đến cùng phản bác.

"Chớ có nói đùa, nếu như hẳn sau lưng một mực tu luyện mà nói, về phần ba ngày trước suýt chút nữa bị Vạn Gia Bảo đánh chết sao "

"Ngược lại nếu như ngươi nói hẳn ba ngày thời gian để đến được Nhất Nguyên Cảnh cấp hai, đánh chết ta đều không tin!"

Mọi người ở đây thảo luận khí thế ngất trời thời điểm, một cái yếu ớt âm thanh không đúng lúc vang dội: "Tại chỗ cũng không thiếu Nhất Nguyên Cảnh cấp hai huynh đệ, thế nhưng ai có thể làm được một quyền đánh bất tỉnh Vạn Vân Thiên, một chương đánh bại Vạn Gia Bảo đây "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Một quyền miêu sát

Vạn Vân Thiên trong nháy mắt cảm giác mình khí huyết dâng trào, vọt tới trong đầu. Cuồng nhiệt hưng phấn để cho hẳn có chút thần chí không rõ, hẳn chỉ biết là, hai vị Đại Sở vương triều thiên tài đỉnh tiêm muốn tại dưới đài học hỏi mình chiến đấu!

Đây là một loại như thế vinh hạnh a

Hắn lúc này hẳn không được ngửa mặt lên trời gào to một tiếng, sau đó lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai một quyền đánh ngã Vân Dương. Nói không chừng mình biết vì vậy mà được đến gia tộc xem trọng, một bước lên mây cũng không phải là không có khả năng!

Vạn Gia Bảo cũng có chút mộng, không nghĩ tới sự tình sẽ tiến triển đến nông nổi này. Bất quá hẳn nhạy cảm đánh hơi được một ít không tầm thường mùi vị, trong lòng quyết định chủ ý.

Hắn nhanh chóng cho con trai mình nháy mắt, vô luận như thế nào, hạ thủ đều phải tàn nhẫn một chút. Chắc hẳn với tư cách mây Dương ca ca, Vân Minh Huân là rất xem thường vị đệ đệ này. Nếu như bởi vì trận ước đấu này có thể ôm lên Vân Minh Huân đây cái bắp đùi, đó thật đúng là mộ tổ tiên bốc khói xanh rồi!

Vạn Vân Thiên gật đầu một cái, biểu thị mình đã biết. Hắn hít sâu một hơi, dần dần bình phục tâm tình kích động. Hai người đột nhiên xuất hiện, khiến cho lần này chiến đấu cấp bậc trong nháy mắt đề cao gấp mấy lần. Hắn phát thề, mình nhất định phải thật tốt biểu diễn!

Vân Dương vẫn sắc mặt đăm nhiên, với hấn mà nói, ai nhìn cũng không đáng kể. Đây Vân Minh Huân ngược lại chưa từng khi dễ qua mình, nhưng chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam, đó là một loại khinh thường mùi vị, liền danh tự đều khinh thường nhắc tới.

"Ha ha, đi chết đi cho ta!"

Vạn Vân Thiên hô to một tiếng, toàn thân pG4tLev nguyên khí điên cuồng thả ra, Nhất Nguyên Cảnh tam giai thực lực nhìn một cái không sót gì. Chỉ thấy hấn hai chân mạnh mẽ đạp xuống đất mặt, cả người hóa thành rời cung như mũi tên, hướng phía Vân Dương vồ tới!

Vân Dương thấy vậy, biểu tình như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, liền ứng đối động tác cũng không có.

"Ồ, hấn đây là sợ choáng váng sao "

"Nhất định là, ngươi xem không dám nhúc nhích rồi!"

Đám kia Vân gia đệ tử lại xì xào bàn tán lên, nhìn về Vân Dương trong ánh mắt đều là đùa cợt.

Đây củi mục, chú định lật không nổi cái gì đốt sòng!

"Cầm Long Thủ!"

Vạn Vân Thiên cơ thể còn đang nhanh chóng trong khi đi vội, hai tay liền theo sau nhanh như tia chớp lộ ra. Như muốn phân cân thác cốt, đem Vân Dương cánh tay giống như tháo xuống! Chiêu này là uy lực không kém một loại công pháp, cũng là Vạn Vân Thiên luôn lấy tự hào một chiêu.

Vân Dương trong mắt lóe lên một vết tinh quang, rốt cục thì không nhìn được xuất thủ!

Đối mặt Vạn Vân Thiên một chương này, Vân Dương ánh mắt bình tĩnh, bởi vì hấn đã sớm xem thấu Vạn Vân Thiên chiêu thức tất cả biến hóa!

Bằng vào trong đầu mấy trăm năm kinh nghiệm chiến đấu, hấn hoàn toàn có thể có mấy mươi loại phương pháp đến ứng đối. Nhưng hấn hết lần này tới lần khác liền lựa chọn đơn giản nhất trực tiếp một loại, cứng đối cứng!

"Ta muốn cho ngươi biết giữa chúng ta chênh lệch, phế vật!" Vạn Vân Thiên cái trán gân xanh lộ ra, kích động không thôi lớn cất tiếng hét.

"Ồ có tự tin như vậy, vậy thì tới đi!"

"Ong ong ong!"

Vân Dương khẽ mỉm cười, toàn thân không khí đột nhiên rung rung, một luồng cuồng bá khí tức bỗng nhiên ra hiện ở trên người hấn. Không sai, đó chính là lực lượng nguyên khí!

"Cái gì "

Tất cả mọi người tại chỗ cả kinh thất sắc, ai cũng biết Vân Dương là trời sinh kinh mạch không thông phế vật, căn bản cũng không năng lực tu luyện nguyên khí. Thế nhưng, chuyện này là sao nữa đây phải giải thích như thế nào

Vân Dương hoàn toàn không có cho người khác suy nghĩ thời gian, hấn ngưng tụ nguyên khí tại trong lòng bàn tay, đột nhiên một quyền đập đi!

Ra quyền sạch sẽ gọn gàng, không chút nào dài dòng.

Quyền phong vũ vũ vang dội, mặc dù cũng không có sử dụng ra Đại Kim Cương Chưởng, nhưng Vân Dương một quyền này lực lượng hay là làm cho không người nào có thể xem nhẹ!

Chỉ thấy một luồng có thể thấy rõ ràng nguyên khí dao động điên cuồng hướng phía Vạn Vân Thiên áp bách tới, tốc độ là như vậy mãnh liệt, giống như xẹt qua chân trời một tia chớp, khó lòng phòng bị!

Vạn Vân Thiên làm sao cũng không nghĩ tới, Vân Dương không những có được nguyên khí tu vi, hơn nữa còn mạnh như vậy!

Cảm giác bị áp bách khổng lồ giống như là một ngọn núi lớn bao phủ tại Vạn Vân Thiên trong lòng, để cho hấn ngay cả thở đều không kịp thở. Nhưng lúc này, muốn chùn chân cũng đã là không thể nào, hấn cũng chỉ có thể nhắm mắt lại.

"Àm!"

Hai quả đấm đụng nhau, từ trong cơ thể Vân Dương truyền ra ngoài lực lượng như như sóng triều quay cuồng, nổ ran xông vào Vạn Vân Thiên cánh tay bên trong.

"Kèo kẹt!"

Một tiếng thanh thúy tiếng xương nứt vang dội, chỉ thấy Vạn Vân Thiên cơ thể bay ngược ra ngoài, phảng phất một chút sức đề kháng cũng không có.

Vốn là toán loạn đám người hôm nay yên lặng như tờ, nghe được cả tiếng kim rơi!

"Bịch!"

Một tiếng vang trầm đục, Vạn Vân Thiên cơ thể nặng nề té xuống đất. Tại yên tĩnh trong đám người, tiếng này trầm đục tiếng vang cực kỳ rõ ràng! Vạn Vân Thiên há mồm phun ra một ngụm tiên huyết, tức giận toàn thân run rẩy, ngạo đầu, cư nhiên là ngất đi.

Vốn là mặt đầy lo âu Sở Lan ngây tại chỗ, ngơ ngác không nói ra lời. Nàng biết con trai mình đã thông kinh mạch, nhưng mà, nàng nhưng không biết Vạn Dương đã tu luyện thành nguyên khí!

Ngẩn ngừ trong vòng hai ngày tu luyện ra nguyên khí, đây cũng quá kinh thế hãi tục đi

Vừa vặn chỉ là một quyền, nắm giữ Nhất Nguyên Cảnh tam giai Vạn Vân Thiên liền mất đi năng lực chiến đấu!

"Làm sao có thể, làm sao có thể! Nhất định là ta hoa mắt, phế vật này lại tu luyện đến Nhất Nguyên Cảnh nhị giai..." Trong đám người Vạn Triệu đồng dạng ánh mắt đờ đẫn, không thể nào tiếp thu được đây tàn khốc sự thật. Hắn vốn là chuẩn bị đến chế giễu, nhưng không ngờ xảy ra hí kịch tính như vậy đảo ngược.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Diệt cô tinh thăm hỏi

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều ngậm miệng không nói.

Đúng vậy, cái nào Nhất Nguyên Cảnh cấp hai có thể làm được những thứ này

Tất cả Vạn gia đệ tử mỗi người nói một kiểu, bất quá phần lớn người đều là thần sắc hưng phấn, rốt cuộc bọn họ ban đầu không có khi dễ qua Vạn Dương, tới đây chính là ôm lấy xem náo nhiệt tâm tính. Nếu Vạn Dương hôm nay thực lực quật khởi, kia nói không chừng còn có kết giao khả năng!

Có người hoan hỉ có người buồn, so sánh những người này hưng phấn, có một số người sắc mặt là đặc biệt khó coi.

Vạn Triệu hai quả đấm run rẩy, môi tái nhợt. Thực lực của hắn cũng là Nhất Nguyên Cảnh tứ giai, nhưng hắn từ sản không phải Vạn Gia Bảo đối thủ. Rốt cuộc Vạn Gia Bảo kinh nghiệm chiến đấu phong phú, mình bất quá chỉ là con nghé mới sinh.

Nhưng mà, phế vật này nếu có thể một chương đánh bại Vạn Gia Bảo, liền nhất định có thể đánh bại mình a!

Vạn Dương thân là công tử Vạn gia, không được thích nguyên nhân chính là kinh mạch không thông không cách nào tu luyện nguyên khí. Hôm nay hắn như kỳ tích giải khai kinh mạch giới hạn, tiến vào Nhất Nguyên Cảnh cấp hai, hơn nữa lấy cao như vậy tư thái liên tục đánh bại hai người, chắc hẳn về sau hắn tại Vạn gia địa vị tất nhiên sẽ tăng vọt lên!

Mình chẳng qua là một cái mạch đệ tử mà thôi, một ngày trước còn châm chọc qua hắn. Nếu như một ngày kia hắn được thế, như thế nào lại bỏ qua cho mình

Một bên Vạn Minh Huân sắc mặt cũng có chút khó coi, từ ra đời đến nay, hắn vẫn là sinh hoạt tại tất cả mọi người nhãn quang bên dưới. Hắn là thiên tài, là Vạn gia tương lai hi vọng, cho nên hắn bất kể là tài nguyên vẫn là bồi dưỡng cường độ đều không phải bình thường Vạn gia đệ tử có thể sánh bằng.

Về phần mình vị này cùng cha khác mẹ đệ đệ, có thể nói Vạn Minh Huân cho tới bây giờ cũng không có nhìn tới một cái, chỉ biết là là bị gia tộc vứt bỏ một cái phế vật. Ai biết cái phế vật này lại có thể trong vòng ba ngày trực tiếp tiến giai đến Nhất Nguyên Cảnh cấp hai, nếu như nói trong lúc này không có có thứ gì mờ ám mà nói, kia là tuyệt đối không có khả năng!

Vạn Minh Huân ngược lại không phải là sợ Vạn Dương uy hiếp địa vị hắn, rốt cuộc hai người thực lực chênh lệch quá xa. Hắn nhìn chằm chằm Vạn Dương, trong mắt lóe lên một vết vè suy tư. Thân là Vạn gia tài năng xuất chúng, tương lai hi vọng, hắn ngoại trừ thiên phú tuyệt cao ra, tâm tư cũng cực kỳ nhãn nhị. Từ trên người Vạn Dương, hắn nhìn ra một ít người khác không nhìn ra đồ vật.

"Cái phế vật đệ đệ này của ta, thật là không đơn giản a!"

Chiến đấu đã kết thúc, đối tiếp nữa cũng không có ý nghĩa gì. Vạn Minh Huân nhìn đến Diệt Cô Tinh, mỉm cười nói: "Diệt huynh, hai người chúng ta trong lúc đó nhất định có một trận chiến, hy vọng đừng để ta chờ quá lâu a!"

Liên theo sau, Vạn Minh Huân xoay người rời đi.

"Nương!" Vạn Dương liếc mắt liền thấy được trong đám người Sở Lan, hắn hưng phấn vô cùng đi tới.

"Đương nhi, không có sao chứ" Sở Lan mang trên mặt vui vẻ yên tâm nụ cười.

Vân Dương khẽ lắc đầu nói: "Không việc gì, nương, chúng ta trở về đi thôi..."

Hai người hướng phía phía ngoài đoàn người đi tới, đám kia Vân gia đệ tử đều tự động tránh ra một con đường đến. Loại cảm giác này để cho Vân Dương cảm thấy rất là thoải mái, bởi vì này hết thấy đều chỉ dùng của mình thực lực đối lấy!

Diệp Cô Tinh nhìn chăm chăm Vân Dương bóng lưng, ánh mắt liên tục lóe lên, cũng không rõ ràng đến tột cùng là đang suy nghĩ gì.

...

Vân Dương trở về phòng sau đó, vốn là thoải mái sắc mặt trong nháy mắt sụp xuống, đỏ bừng từng trận. Ho khan kịch liệt một phen, không nhịn được phun ra một búng máu đến.

Trên thực tế cùng Vạn Gia Bảo đụng nhau thời điểm, đã bị thương không nhẹ. Hắn lúc trước bộ kia nhẹ như pbYoBnz mây gió bộ dáng, hoàn toàn là giả bộ đến, mục đích chính là vì không để cho Sở Lan lo lắng.

"Đáng chết, ta cảnh giới vẫn là kém một chút, nếu không mà nói... Ta nhất định có thể không phí nhiều sức đánh bại hai người bọn họ!" Vân Dương không cam lòng che ngực, lớn thở hổn hển.

Tin tưởng chỉ cần cho mình đầy đủ thời gian, bằng vào trong đầu những cái kia bí tịch võ công, nhất định có thể đứng tại cường giả nhóm!

Vân Dương trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, đối với tương lai tràn đầy ước mơ.

Hắn còn không rõ ràng là, mình hơi hột đánh bại Vạn Gia Bảo cha con sự tình, đã sớm truyền khắp toàn bộ Vân gia! Thậm chí ngay cả chung quanh một ít tiểu gia tộc, cũng đều nghe nói chuyện này.

"Tại hạ Diệp gia Diệp Cô Tinh, tới đến nhà báỉ phòng!"

Ngay tại Vân Dương vận chuyển nguyên khí chuẩn bị khôi phục thương thế thời điểm, bên trong viện truyền ra một cái trung khí mùi thơm thanh.

"Diệp Cô Tinh" Vân Dương nhũ mảy, đối với cái này vị Diệp gia đệ nhất thiên tài, hắn đương nhiên cũng có nghe thấy, chỉ có điều làm không hiểu nhiều, rốt cuộc hai người căn bản cũng không phải là cùng một cái thể giới người.

Lúc này, hắn lại đến chủ động báỉ phòng mình, cái này làm cho Vân Dương có chút không nghĩ tới. Hắn không nên nổi âm thầm cười khổ, lần này, tự mình nghĩ khiếm tốn đều không có biện pháp điệu thấp.

Đại Sở vương triều có ba cái truyền thừa đã lâu thế gia, theo thứ tự là Diệp gia, Vân gia cùng Hứa gia. Đây Tam gia bằng vào thâm hậu nội tình từng từng đã lâu, đào tạo được qua vô số thanh niên tuấn kiệt, đồng thời cũng là Đại Sở vương triều cao cấp nhất ba cái võ đạo thế gia.

Vân Dương không dám thờ ơ, vội vã đẩy cửa đi ra ngoài đón, đúng mực nói: "Diệp huynh, đột nhiên đến chơi hàn xá, thật là khiến hàn xá vẻ vang cho kẻ hèn này a!"

Diệp Cô Tinh chậm rãi đi tới, tuy rằng khí thế vẫn khí phách như đao, nhưng rõ ràng có chút hòa hoãn. Nhìn ra được, đây cỗ khí phách đã trở thành hẳn khí trảng, nghĩ tận lực thu hồi cũng không dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hắn muốn gặp ta

Vân Dương bị cỗ khí thế này trùng kích có chút không quá thoải mái, rốt cuộc hai người thực lực sai biệt quả thực quá lớn, dĩ nhiên là không cách nào đem xem nhẹ. Bất quá hắn cũng không có bất kỳ bất mãn nào tâm tình.

"Vân Dương huynh, có thể có rãnh hay không báo cho biết một hồi, người lúc trước sử dụng kia chương, đến tột cùng là công pháp gì" Diệp Cô Tinh trong mắt lóe lên tinh quang, bất quá hắn lời nói rất là chân thành, cũng không có lúc trước đối mặt Vân Minh Huân thời điểm cái loại này ngạo mạn khí.

Vân Dương cũng sờ, không nghĩ tới Diệp Cô Tinh cư nhiên là vì cái này mới đến. Thực lực của hắn rõ ràng đều đã tiến giai đến Luyện Nghi cảnh, lại cũng đứng Đại Kim Cương Chương bậc công pháp này cảm thấy hứng thú.

Diệp Cô Tinh xem Vân Dương ngờ ngẩn, vội vã bổ sung nói: "Vân Dương huynh không nên hiểu lầm, nếu như ta đoán không lầm, công pháp này hẳn đúng là các người Vân gia bí mật, cảm truyền ra ngoài. Ta tới cũng không chớ để ý nghĩ, chỉ là cảm giác loại công pháp kia cương mãnh bá đạo đối với ta

Tinh Nguyệt Sát Kiếm tựa hồ có hơi giúp đỡ, chỉ pweSz2g cầu Vân Dương huynh có thể tái diễn luyện một lần cho ta xem!"

Vân Dương mới chột hiểu ra, không những cười khỏ, xem ra đây Diệp Cô Tinh thật đúng là một cái tập người điên vì võ a!

"Thì ra là như vậy, dễ như trở bàn tay!" Hắn đối với Diệp Cô Tinh cũng không có gì ác cảm, nếu đối phương có cầu ở mình, thế thì bản thân cũng không có gì cần phải bắt chẹt đến lên mặt.

Vân Dương cũng không quá mức câu nệ, mặc dù đối phương thực lực vượt xa mình, nhưng trong lời nói như cũ là không Tì không đối kháng, rất là khéo léo.

Đại Kim Cương Chương này bất quá chỉ là trong trí nhớ tương đối bình thường một loại võ học bí tịch mà thôi, quả thật không tính là tuyệt học gì. Cho nên Vân Dương cũng không có keo kiệt, không những tự mình diễn luyện mấy lần, còn đem Đại Kim Cương Chương này pháp môn tu luyện nói cho Diệp Cô Tinh.

Diệp Cô Tinh đem hoàn toàn khắc ghi trong đầu, theo sau trên mặt thoáng qua vẻ kích động ý, ôm quyền nói: "Vân Dương huynh rộng lượng như vậy, cũng có vẻ ta có chút tiểu gia tử khí. Về sau có cần gì giúp đỡ địa phương, mặc dù nói cho ta biết! Chỉ cần không phải là vượt quá phạm vi năng lực, nhất định toàn lực tương trợ!"

Hai người lại là một phen chuyện trò, lúc này Vân Dương mới phát hiện, Diệp Cô Tinh hoàn toàn không có ngoài mặt biểu hiện thế thì ngạo mạn, chỉ là không làm sao nói chuyện tình yêu mà thôi. Cộng thêm tu luyện Tinh Nguyệt Sát Kiếm, trên thân mang theo một luồng uy áp khí phách cảm giác, lâu ngày mới để cho người ta cho là hắn cái người này rất ngạo khí, không dễ dàng tiếp xúc, thật sự thì không phải vậy.

Sắp ly biệt thời điểm, Diệp Cô Tinh dừng một chút, nói ra một phen ý vị sâu xa mà nói: "Vân Dương huynh, hôm nay ngươi thực sự quá kiêu căng, khả năng đã bị một ít người theo dõi. Ngươi hôm nay nắm giữ cường hân như vậy thiên phú, kẻ tới sau cư bên trên cũng không phải là không thể được, hơn nữa thân phận địa vị cũng sẽ có được cực kỳ cải thiện. Nhưng mà, quá lộ phong mang tóm lại không tốt, rốt cuộc trong gia tộc nội đấu không ngừng, lục đục với nhau cũng là không cách nào tránh khỏi!"

Vân Dương gật đầu một cái, đưa mắt nhìn Diệp Cô Tinh rồi đi. Hắn tư duy bén nhạy, đương nhiên biết rõ Diệp Cô Tinh hướng về là ai.

Ngoại trừ vị kia cùng cha khác mẹ đại ca ra, còn có thể là ai

Chỉ là, Vân Dương bản thân cũng đối với gia tộc người thừa kế không có hứng thú chút nào, cho nên tốt nhất vẫn là tránh cho cùng Vân Minh Huân phát sinh cái gì đồng thời xuất hiện.

"Vân Dương!"

Ngay tại Diệp Cô Tinh vừa rời đi không lâu, bên ngoài viện lại truyền tới một cái thanh âm uy nghiêm. Thanh âm này cực kỳ khí thế, hiển nhiên so với ban này Diệp Cô Tinh mạnh mẽ lớn hơn nhiều lắm.

"Là Vương ca" ngay sau đó, Sở Lan kia tiếng vui mừng thanh âm vang lên theo.

Vân Dương ngẩn ra, thần tốc đẩy cửa đi ra ngoài. Hắn biết rõ Vương Bác là phụ thân mình Vân Tiêu người bên cạnh, nhưng không rõ ràng hẳn lúc này ý đồ muốn như thế nào.

"Phu nhân!" Vương Bác đối với Sở Lan vẫn là rất cung kính, thấy vậy vội vàng khom người hành lễ.

Sở Lan sắc mặt có chút kích động, hỏi nhỏ: "Hắn... Hắn gần đây có khỏe không "

Wương Bác cười khỏ một tiếng nói: "Đại thiếu gia hết thấy đều tốt, chính là vô cùng nghĩ niệm mẹ con các ngươi hai người."

"Nếu quả thật tư niệm, tại sao không tự mình đến xem chúng ta" Vân Dương sắc mặt có chút âm trầm, bước nhanh tới.

Sở Lan nhẹ giọng quát lớn: "Dương nhi, làm sao với ngươi Vương thúc thúc nói chuyện đây "

Vân Dương quật cường nghiêng đầu sang chỗ khác, không nói tiếng nào.

Wương Bác vội vàng nói: "Thật ra thì, Đại thiếu gia là thực sự có hân khó tả nỗi khổ. Cái này không, lần này Đại thiếu gia để cho ta truyền lời, chính là xin tiểu công tử đi gặp hắn. Một ít lời, là thời điểm nói rõ."

"Cái gì, hắn muốn gặp ta" Vân Dương sững sờ, sắc mặt có chút khó mà ức chế kích động. Chỉ có điều không phải vui sướng, mà là phẫn nộ. Hắn mạnh mẽ siết chặt quả đấm, thấp giọng gầm từng chữ một: "Được, nếu hắn muốn gặp ta, vậy ta làm sao sẽ từ chối đây!"

Sở Lan hưng phấn nói: "Dương nhi, nhìn thấy ngươi phụ thân, thái độ nhất định phải tôn trọng chút..."

Vân Dương gật đầu một cái, ngoài mặt đáp ứng, nhưng trong lòng thì ngoài ra một bộ dự định. Tôn trọng làm sao có thể tôn trọng! Đây 15 năm qua, có thể bị qua hắn một tí yêu thích mình cùng mẫu thân tại bị khi dễ thời điểm, hắn ở đâu người như vậy, cũng xứng làm phụ thân!

"Tiểu công tử, đi theo ta!"

Vương Bác thái độ vẫn tỉnh cung kính, gạt đầu một cái, xoay người rời đi. Vân Dương trên mặt mang đầy cười lạnh, đi theo phía sau hắn.

Nói thật, Vân Dương 15 năm qua, đều chưa từng thấy qua mình cha ruột, ngoại trừ một bồn lửa giận ra, còn có chút khiếp ý. Nhưng hắn biết rõ, mình không thể chùn chân. Bất kể nói thế nào, tuyệt không thể để cho Vân Tiêu coi thường mình!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đồ Của người trả lại người

Vương Bác không ngừng quay đầu đánh giá sau lưng Vân Dương, biểu tình thập phần vô cùng kinh ngạc. Chỉ thấy thời điểm hắn cất bước nhịp bước vững vàng, tràn đầy tự tin. Lại cúi thấp xuống mi mắt, khiến người vô pháp nhìn ra ý nghĩ nội tâm của hắn lúc này, chín muồi căn bản cũng không giống như một cái 15 tuổi hài tử.

Đến tốt cùng là như thế kích thích, mới có thể làm cho thiên sinh hèn yếu tiểu công tử tính cách phát sinh như vậy biến hóa long trời lở đất đây

Cái gọi là hổ phụ vô khuyển tử, Vân Dương ban đầu tính cách, để cho tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt. Mà hôm nay Vân Dương, mới thật sự xứng với là con trai của Vân Tiêu!

Từ thiên sinh củi mục, đến nhất minh kinh nhân (phát một tiếng ai nấy đều kinh ngạc), pCMxc44 Vân Dương thật chỉ dùng 3 ngày thời gian!

Đi ước chừng chừng mười phút đồng hồ, xuyên qua một tòa tòa kiến trúc, đây mới tới một chỗ trong hậu hoa viên. Đây trong hậu hoa viên hữu sơn hữu thủy, thanh tú thoải mái. Chính trực mùa xuân, trong vườn trồng trọt hoa mẫu đơn, trắng tinh trong lộ ra ửng đỏ cánh hoa mùi thơm nức mũi.

Cách đó không xa, du dương tiếng đàn vang lên, phảng phất có thể ** tẩy tâm linh người. Kia Không Linh tiếng đàn, tựa hồ như nói đánh đàn trong lòng người uất ức.

Đến một chỗ cổ hương cổ sắc đình nhỏ trước, Vương Bác dừng bước, nhẹ giọng nói: "Đại thiếu gia, tiểu công tử đến rồi!"

Vân Dương ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong đình ngồi một vị mặc bạch bào nam tử cúi đầu gảy đàn, diện mạo anh tuấn, cử chỉ nho nhã, tướng mạo cùng mình có ba năm phần tương tự. Chắc hẳn, đây chính là Vân Tiêu đi!

"Coong!"

Một tiếng giọng run rẩy, giây đàn căn cứ đứt gãy. Như vậy rõ ràng, gảy đàn trong lòng người tình không hề giống mặt ngoài xem ra bình tĩnh như vậy.

Vân Tiêu chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn về Vân Dương trong đôi mắt kích động bất an: "Dương nhi, ngươi đã đến rồi."

Chân chính cùng Vân Tiêu mắt đối mắt thời điểm, Vân Dương mới cảm nhận được kia trong trong mắt bao hàm đủ loại tâm tình, trong lúc nhất thời lại có chút nghẹn ngào không nói ra lời. Hắn siết chặt hai quả đấm, nỗ lực bình phục tâm tình mình. Bởi vì quá mức dùng sức, dẫn đến đầu ngón tay nơi lại hiện ra ra trận trận vết ảm đạm.

"Dương nhi, ngươi vẫn còn ở oán đến vì phụ?" Vân Tiêu đáng chết cười một tiếng, hai tay không nhịn được đề ở trên đàn, mười ngón tay thật sâu lọt vào dây đàn quý danh cầm bên trong.

"Thật xin lỗi, Vân Dương ta sinh ra cũng chỉ có mẫu thân. Vân đại thiếu gia, mong rằng ngươi tự trọng!" Vân Dương ánh mắt băng lãnh, có một luồng không nói ra được hàn ý. Trong lời nói không mang theo bất luận cảm tình gì màu sắc, có chỉ là cố nén lửa giận.

Vương Bác rất có ánh mắt lạnh lẽo lui xuống, đem nơi này không gian để lại cho hai cha con.

Vân Dương đầu lâu cao cao nâng lên, ánh mắt quật cường nhìn chăm chăm Cố bên trong đình Vân Tiêu. Hắn trong lòng tức giận, phải dùng loại phương pháp này trừ phát ra ngoài. Hắn phải nói cho Vân Tiêu, mình đã không còn là phế vật, cho dù hắn không có, hai mẹ con một dạng có thể qua rất vui vẻ!

Vân Tiêu nhìn con mình, trong lòng có chút xúc động. Bất kể nói thế nào, hắn vẫn chỉ là một vị 15 tuổi hài tử a! Nhìn đến Vân Dương trong mắt thiếu sót lên thù hận hóa điếm, hắn chỉ cảm giác mình lồng ngực có chút bức bối, mình qua nhiều năm như vậy kiên trì, thật là chính xác sao

"Ta lần này để cho ngươi đến, xác thực là có chuyện phải nói cho ngươi, mong rằng ngươi thả xuống thành kiến. Bởi vì chuyện này quá trọng đại, không chỉ biết ảnh hưởng đến ngươi một đời, càng sẽ ảnh hưởng đến Vân gia, Đại Sở vương triều và toàn bộ Thần Châu đại lục!" Vân Tiêu sắc mặt nghiêm túc nói.

Vân Dương bản năng cảm giác sự tình có chút không quá bình thường, hắn không nói tiếng nào, mong đợi Vân Tiêu nói tiếp.

"Bây giờ ngươi đã chọc thủng cơ thể ràng buộc, có thể tu luyện nguyên khí. Có món khác, cũng là thời điểm còn cho ngươi." Vân Tiêu đôi mắt lóe lên nói.

"Đồ của ta" Vân Dương sững sờ, liền theo sau cười lạnh nói: "Vân đại thiếu gia, ngươi cũng không nợ đồ của ta, ngươi chỉ thiếu đồ của mẹ ta!"

"Rắc rắc!"

Vân Tiêu hai tay mạnh mẽ bóp nát rồi trước mặt cảm thân, cái trán gân xanh lộ ra, trong nháy mắt từ tao nhã lịch sự biến hóa hung ác vô cùng, hắn kia anh tuấn khuôn mặt có chút vặn vẹo, không nhìn được diện cuồng hét lên: "Ngươi biết cái gì! Mẹ ngươi nhiều năm như vậy chịu đựng ly biệt ủy khuất, còn không cũng là vì ngươi ai cũng có tư cách nói ta, chỉ ngươi không có!"

Vân Dương bị Vân Tiêu đột nhiên này chuyển biến bộ dáng cho chấn động đến, ngờ ngác không nói ra lời.

Vân Tiêu ý thức được mình có thể có chút thất thố, vội vã bình phục mình một chút tâm tình, thấp giọng nói: "Hết thảy các thứ này đều có nguyên nhân, chờ chút ta sẽ đem những này đều nói cho ngươi! Đầu tiên, ngươi mở vật này ra trước!"

Vừa nói, Vân Tiêu đứng dậy, trong tay hào quang chợt lóe, một cái cái hộp nhỏ xuất hiện ở trong tay. Cái hộp này bộ dáng thập phần phong cách cổ xưa, không biết là làm bằng vật liệu gì chế tạo, phía trên Điều Văn cực kỳ lằng lộn, nhưng lại phẳng phất hàm chứa đại đạo Huyền Bí. Vén vén chỉ là để ở nơi đó, liền cho người ta một loại không dám khinh thị cảm giác.

Vân Dương tiếp lấy ném qua đến cái hộp, suy nghĩ ong ong không phản ứng kịp. Lúc trước Vân Tiêu kia mấy câu nói, để cho hắn có chút. Bất quá, nếu như mở ra cái hộp này, tất cả liền đều biết đi!

"Cái hộp này bên trong là đồ của ta" Vân Dương cắn môi, nghi ngờ nói.

"Vâng, chờ ngươi sau khi mở ra, tất cả liền đều biết được rồi! Trước tiên giọt một giọt máu đi lên, sau đó tiếp theo liền xem chính ngươi tạo hóa." Vân Tiêu nhắm hai mắt lại, phẳng phất có chút mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Thiên sinh thần thể

Vân Dương vuốt ve trong tay lạnh như băng hộp kim loại, chẳng biết tại sao có loại huyết mạch lẫn nhau ngay cả cảm giác. Ngay sau đó, hắn cảm giác trong cơ thể mình máu tươi lại bắt đầu rục rịch, tựa hồ muốn một tia ý thức tuôn hướng bên ngoài cơ thể.

Hắn cơ hồ không có chút gì do dự cắn bẻ ngón tay, nhỏ một giọt máu tươi ở nơi này hộp kim loại bên trên. Hắn ngược lại muốn nhìn một chút, trong này đến tột cùng là vật gì.

Kia giọt máu tươi giống như bị nam châm hấp dẫn cực sắt, lại vèo một hồi dán lên. Ngay sau đó, kia hộp kim loại bên trên phẳng phất hiện ra từng đầu dây đường một bản, đem máu tươi hút hết sạch. Ngay sau đó, một luồng gọn sóng từ phía trên ** dạng trút ra.

"Vù vù!"

Trong tay cái hộp run rẩy kịch liệt, suýt chút nữa rời khỏi tay. Vân Dương kinh hãi, cấp bách vội vàng hai tay nắm chặt nó.

"Xi xì xì!"

Cái hộp kia dần dần nứt ra rồi một cái tiểu lỗ nhỏ, chỉ thấy từ trong toát ra từng trận ánh sáng màu vàng, trực tiếp đem Vân Dương cơ thể cho nuốt vào.

Bốn phía ánh vàng rục rờ phiến, căn bản không phân rõ Đông Nam Tây Bắc. Vân Dương còn chưa kịp đi từ tế quan sát, liền bị như vòng xoáy vậy nồng nặc năng lượng tinh khí cuốn vào trong đó.

"Xuy Xuy Xuy!"

Những năng lượng tinh khí kia giống như mạng lưới dao sắc bén đao nhọn, nhanh chóng tại Vân Dương bên ngoài thân xẹt qua. Kịch liệt thống khổ như thủy triều kéo tới, diện cuồng chèn ép thân thể của hắn. Không tên áp lực khiến cho hắn toàn thân run rẩy kịch liệt, trong mắt lộ ra không thể tin hào quang đến.

"Trong này đến tột cùng là vật gì, lại nắm giữ cường đại như thế năng lượng ba động!"

Vân Dương cắn chặt hàm răng, kèm chế đây luồng lực trùng kích. Xung quanh cỗ năng lượng kia dao động, giống như có lẽ đã hóa thành có thể thôn phệ thiên địa vòng xoáy, cường hãn sức hút, tựa hồ phải đem Vân Dương toàn thân máu tươi hấp thu hầu như không còn!

Hắn trong nháy mắt có chút hoảng hồn, coi như là đối mặt Vân Tiêu thời điểm, cũng chưa từng cảm nhận được như vậy áp lực a!

"Phốc!"

Tại cường hãn tình khí trùng kích phía dưới, hắn không nhận được phun ra một ngụm máu tươi. Cặp mắt vẫn vện tia máu, tuy rằng tình huống tràn ngập nguy cơ, nhưng hắn vẫn còn đang kiên trì.

Vân Tiêu đứng ở trong đình, cặp mắt sắc bén xuyên thấu qua kim quang nhìn đến Vân Dương, sắc mặt có chút không đành: "Dương nhi, nếu thực lực không đủ, kia liền không cần miễn cưỡng. Là ngươi cuối cùng là ngươi, chờ thực lực ngươi vậy là đủ rồi, lại đến lấy cũng không muộn!"

Vốn là Vân Dương đã là ý chí mơ hồ, nhưng khi hắn nghe được Vân Tiêu âm thanh trong phút chốc, cả người tinh thần chấn động.

"Đáng chết, ta làm sao có thể để cho hắn coi thường!" Vân Dương trong lòng vô cùng phẫn nộ, cơ thể rung động không thôi. Hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể xông ra một luồng khó tin lực lượng, đem hắn từ bên vách núi kéo trở lại.

Vân Dương hai tay điên cuồng tách ra rồi cái hộp bên bờ, dùng sức đem một chút mở ra.

Vân Tiêu càng là cho là mình không làm được sự tình, mình liền nhất định phải làm được!

Mình muốn nói cho hắn biết, cho dù mấy năm nay hắn không có tồn tại, mình cùng mẫu thân vẫn có thể qua rất tốt!

"Chít chít chít!"

Cái hộp kia piP97AQ khe hở càng ngày càng lớn, kim quang cũng càng ngày càng nồng đậm. Vân Dương phẫn nộ cắn chặt hàm răng, hướng theo một tiếng đập ập lửa giận gầm nhẹ vang dội, cái hộp cũng là theo tiếng mở ra.

"Suru suru suru!"

Toàn bộ kim quang toàn bộ biến mất, Vân Dương hai chân mềm nhũn suýt chút nữa ngã trên mặt đất, bất quá hắn dám tiếp tục kiên trì. Hắn toàn thân áo choàng đã rách mướp, khắp người đều là máu tươi. Cặp kia sáng ngời trong con ngươi mang theo một ít không chịu thua ý vị, quật cường nhìn chăm chú trong tay kia hộp kim loại,

Cái hộp đã theo gió hóa thành tro bụi, lúc này trong tay mình, cũng chỉ có một giọt tản ra thoang thoang dòng máu vàng. Kia dòng máu vàng thật giống như cùng mình huyết mạch liên kết một dạng, cái loại này từ đáy lòng sinh ra cảm giác quen thuộc, sẽ không gạt người.

Vân Tiêu kích động hướng phía trước bước ra mấy bước, cao giọng nói: "Dương nhi, ngươi thành công! Nhanh, ăn nó vào!"

Thật ra thì căn bản không cần Vân Tiêu nhắc nhở, Vân Dương bằng vào bản năng, đã không chút do dự đem đưa vào trong miệng.

Màu vàng máu tươi vào cơ thể, Vân Dương chỉ cảm thấy toàn thân bị nồng nặc năng lượng khí tức bao vây, toàn thân giống như bị quất gân liệt cốt một bản kịch liệt đau nhức muôn phần. Hướng theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắn đột nhiên phát hiện mình trong cơ thể khí huyết đã lật vọt tới cực hạn!

Không lồ nguyên khí lộ ra vào trong cơ thể, trong cơ thể khí huyết dâng trào không thôi, phảng phất nộ trào tại cuộn cuộn, đợt sóng đang gầm thét. Vân Dương xung quanh thanh thế thật lớn, bên ngoài thân muôn vạn lỗ chân lông biến hóa đến đỏ bừng.

"Phốc!"

Một tiếng rất nhỏ âm thanh, Vân Dương một cái lỗ chân lông trong, hướng ra ngoài phun ra một đạo phi thường nhỏ bé tơ máu. Theo sau, bên ngoài thân vô số lỗ chân lông tất cả đều phun ra nhỏ bé tia máu, cả người hắn hoàn toàn thành một người toàn máu!

Lúc này hắn đã không cảm giác được đau đớn, chỉ có thể mơ hồ nhận thấy được thân thể của mình đang lấy một cái thật nhanh tốc độ biến hóa cường tráng, phảng phất là một cái lột xác qua trình.

Vân Tiêu sắc mặt kinh hi, con mắt dôi cũng không có dôi đi, trong miệng lầm bầm nói: "Mười lăm năm trước vì phụ thay ngươi gìn giữ đồ vật, hôm nay cuối cùng năng lực lại lần nữa còn cho ngươi!"

Vân Dương cảm giác toàn thân thoải mái, nguyên lai khí huyết, lúc này đang lấy hết sức rõ ràng tốc độ tăng lên. Ở trong cơ thể hắn, giọt kia dòng máu vàng không ngừng bồi dưỡng tân huyết, bổ sung đến rồi khắp toàn thân từ trên xuống dưới. Mà vốn là huyết dịch trong cơ thể, đều thông qua loại phương thức này, từ trong lỗ chân lông phun ra.

Bồi dưỡng máu tươi, đều là màu vàng, rạn ngời rực rỡ. Mà dòng máu vàng, hiển nhiên so với vốn là huyết dịch mạnh hơn nhiều, cũng sống nhảy nhiều. Mỗi khi hồi sinh huyết dịch nhiều hơn một điểm, Vân Dương liền cảm giác nhục thân mạnh mẽ một điểm, sức mạnh to lớn một điểm. Cái loại này bởi vì yếu trở nên mạnh mẽ cảm giác quá mức rõ ràng, tựa như cùng một bước một nấc thang leo lên phía trên đấy.

Như vậy như vậy, cư nhiên là hoàn thành một lần thay máu qua trình!

Chương 15: Chân tướng của sự tình

Hướng theo lỗ chân lông không còn phun máu, Vân Dương toàn thân lại lần nữa bị kim quang bao phủ. Từng luồng từng luồng hết sức cường đại uy áp tàn mát ra, hiện ra từng đạo ác liệt khí lưu.

"Xuy Xuy Xuy!"

Vân Dương thẳng sống lưng, hần phát hiện mình da thịt biến hóa như mỹ ngọc một bản ánh quang, vóc dáng càng thêm cường tráng chút, toàn thân tràn ngập sức bùng nổ lực lượng. Từ cơ thể các phương diện phản hồi về đến tin tức, để cho hần kinh hi muôn phần. Không những cảnh giới đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, ngay cả khí thể đều biến hóa cùng ngày trước có chỗ bất đồng rồi. Nhất là lực lượng thân thể, càng là đến tăng lên gấp bội!

Trên thân thể vết thương hôm nay đều đã hoàn toàn khép lại, có lẽ là màu vàng kia Huyết Tích nguyên nhân. Tóm lại, Vân Dương bây giờ trạng thái lạ thường tốt.

"Quả thực hoàn mỹ!" Vân Tiêu thấp giọng thờ dài nói: "Thật không nghĩ tới, thời gian qua đi 15 năm, lại còn năng lực hoàn mỹ như vậy dung hợp đây Thần Thể huyết mạch!"

Vân Dương chậm rãi ngẩng đầu lên, hai con mắt nhìn chằm chằm Vân Tiêu nói: "Vân đại thiếu gia, bây giờ, hần đúng là nói ra chân tướng lúc này đi "

Vân Tiêu chậm rãi đi tới Vân Dương bên cạnh, trong thần sắc đã không còn bất kỳ lo âu, ngược lại có chút hưng phấn: "Được, ta đây liền đem ngọn nguồn nói cho ngươi biết!"

Vân Dương vểnh tai, nghiêm túc nghe.

"Ngoại trừ ta với ngươi gia gia ra, không có ai biết nương ngươi thân phận. Tất cả mọi người đều cho là, nàng chỉ là một Tỷ Nữ, nhưng kỳ thật cũng không phải như vậy. Thân phận nàng, là Đại Sở vương triều công chúa!" Vân Tiêu chậm chậm âm thanh giống như như lời đinh, âm âm bỏ vào Vân Dương trong lòng.

"Cái gì!" Vân Dương tròn to cặp mắt, không dám tin. 15 năm qua, hần đối với mẫu thân ấn tượng chính là một cái không cách nào tu luyện nữ tử yếu đuối, ôn nhu nhưng lại quật cường. Hôm nay nghe được tin tức này, hần thật rất khó đem mẫu thân cùng công chúa liên tưởng đến nhau.

"Bởi vì nương ngươi có hôn ước trong người, cho nên lúc đó tất cả mọi người đều phản đối ta với nương ngươi, nhất là Đại Sở vương triều Quốc Quân. Nhưng nương ngươi sau đó mang thai ngươi, bọn họ cũng chỉ có thể bỏ qua. Chỉ có điều yêu cầu nương ngươi nhất định phải mai danh ẩn tính, sau đó đổi ngoại tuyên bố công chúa bất hạnh bỏ mình..."

"Nói ngược lại đường đường chính chính, nếu như ngươi tình yêu nương ta, vậy ngươi vị kia chính thế lại là chuyện gì xảy ra Vân Minh Huân có thể so với ta rõ ràng lớn năm tuổi!" Vân Dương âm thanh cố định nói.

"Mẫu thân của Minh Huân, là 1 cộc gia tộc thông gia, với tư cách Vân gia Đại thiếu gia, ta căn bản là không có cách cự tuyệt!" Vân Tiêu nhắm hai mắt lại, tiếp tục nói: "Nương ngươi ngay từ đầu cũng biết những thứ này, nhưng nàng vẫn là quyết định đi theo ta, cho dù mai danh ẩn tính làm thiên phòng thiếp thất cũng không oán không hối."

"Cho dù những thứ này đều là thật, ngươi tại sao 15 năm qua đều chưa từng đi xem qua chúng ta một lần" Vân Dương cắn chặt hàm răng, trong giọng nói cũng có chút rung động. Rốt cuộc hai người chính là ruột thịt cha con, máu mủ tình thâm thân tình cũng không phải là nói mắc cạ liền mắc cạ.

"Ngươi sinh ra, liền bị cho rằng là huyết mạch biến dị, nắm giữ thiên sinh Thần Thể. Lúc ấy ngươi một cái hài tử, căn bản không chịu nổi Thần Thể uy lực, nếu như không thể mau sớm giải quyết mà nói, ngươi căn bản không sống qua một tuổi. Cho nên ta mới dùng hết lực lượng, đem kinh mạch ngươi phong bế, đem huyết mạch lấy ra ngoài, chính là ngươi ban nãy ăn vào giọt kia. Ta cầu người chế tạo thể một cái sở trường cái hộp, đến trấn áp ngươi huyết mạch, sau đó mỗi ngày đều dùng mình lực lượng chèn ép nó, khiến nó an phận xuống."

"Bởi vì ta muốn trấn áp đây Thần Thể huyết mạch, cho nên căn bản là không có cách tới gần ngươi với ngươi. Nếu không, huyết mạch này sẽ nhận được ngươi khí tức liên hệ, nói như vậy, ta liền không cách nào trấn áp nó. Kinh mạch bế tắc ngươi, một ngày tiếp xúc được đây Thần Thể huyết mạch, chỉ sợ cũng bị bạo thể mà chết! Về phần nương ngươi, bởi vì ngươi huyết mạch này punQYIU chính là xuất xứ từ cho nàng, cho nên ta càng thêm không dám tới gần nàng." Vân Tiêu mười phần bất đắc dĩ nói.

Vân Dương ngậm ngùi, như thế nào cũng không nghĩ đến, trong đó lại còn có như vậy bí mật! Tuy rằng trong lòng của hần tức giận đã tiêu tan hơn phân nửa, có thể hần còn là quật cường nghehề đầu, không lùi chút nào co rút.

"Vốn định chờ đến ngươi sau khi trưởng thành, trở lại đã thông ngươi phong tỏa kinh mạch, sau đó đem đây Thần Thể huyết mạch trả lại cho ngươi. Ai biết, ngươi lại chỉ băng vào mình lực lượng liền chọc thủng nó. Hơn nữa, còn tại con đường tu luyện có một chút thành tựu. Chính vì vậy, ta mới có thể

đem người gọi tới nơi này." Vân Tiêu khuôn mặt anh tuấn bên trên đầy khói nộ cười hung phần.

"Bây giờ người không cần thiết áp chế ta kia huyết mạch đi" Vân Dương thấp giọng nói: "Vây người..."

"Ta biết người muốn nói cái gì, ta thiếu hai mẹ con nhà người quả thực quá nhiều. Từ hôm nay trở đi, ta sẽ gấp bội bồi thường hai mẹ con nhà người, cũng sẽ không bao giờ để cho người nương bị phân nửa ủy khuất!" Vân Tiêu đang khi nói chuyện, nguyên khí kích **, hơi có chút anh hùng khí khái.

Vân Dương trên mặt vẻ lạnh lùng tan biến không còn dấu tích, nhìn về Vân Tiêu ánh mắt cuối cùng không còn băng lãnh. Sự tình đã như vậy, không nghĩ tới tất cả nhân quả đều xuất hiện trên người mình.

"Ta không cách nào ngoài sáng ra mặt giúp đỡ giúp hai mẹ con nhà người, chỉ có thể để cho Vương Bác lúc không có ai nhiều giúp người một chút nhóm. Nhưng nương người thân nói cái gì cũng không tiếp nhận giúp đỡ, nói cái gì sợ làm người khác chú ý, nếu như bị có dụng ý khác người phát hiện thân phận nàng, liền không xong. Nói như vậy, Đại Sở vương triều sẽ danh dự sạch không... Nương người chính là quật cường như vậy, người tính cách cũng rất giống như nàng."

Vân Dương sững sờ, lúc này mới đột nhiên kịp phản ứng, mẫu thân lúc trước biết được Vân Tiêu muốn gặp mình thời điểm, vì sao lại như vậy hung phần.

"Là Long, cuối cùng sẽ nhảy vọt lên cao tại cửu thiên chi thượng. Cho dù vì phụ mấy năm nay cũng không có kết thúc một tí làm cha trách nhiệm, nhưng người vẫn như cũ là thành công dung hợp thiên sinh Thần Thể. Từ nay về sau, người phát triển hết không chỉ có con giới hạn tại đây Thần Châu đại lục!" Vân Tiêu trong tuổi cười mang theo vẻ vui vẻ yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Khiêu khích trong diễn võ trường

Hai người tại hậu hoa viên tự rồi sẽ cũ, trò chuyện rất nhiều chuyện cũ. Rốt cuộc ly biệt 15 năm, trong lúc nhất thời để cho Vân Dương tiếp nhận cái hiện thực này xác thực có chút khó khăn, nhưng tóm lại là đối với Vân Tiêu không còn ôm địch ý. Còn lại, liền cần thời gian đến từ từ đi quen thuộc.

Từ Vân Tiêu trong miệng, Vân Dương hiểu được, cái gọi là thiên sinh Thần Thể, chính là thể gian chí cường chí cương một loại thể chất. Nắm giữ loại thể chất này, nhục thân đem sẽ trở nên cực kỳ cường hãn. Nhục thân cường độ tu luyện tới cực hạn, có thể so với hình người thần khí! Quyền toát nát Thương Khung, chân đạp Sơn Hà, bất quá cũng chỉ là dễ như trở bàn tay.

Cứ nghe, Thần Châu đại lục đã có trên vạn năm không có xảy ra thiên sinh Thần Thể rồi. Căn cứ vào người viết sử chở, bên trên một trời sinh Thần Thể, thực lực cuồng mãnh bá đạo, lấy sức một mình chèn ép toàn bộ Thần Châu đại lục không ngóc đầu lên được. Vô luận là đều đại vương triều, vẫn là Di Vực tộc quần, đều đối với hắn kiêng kỵ muôn phần.

Cũng may mắn cuối cùng hắn gọi phá hư không phi thăng mà đến, nếu không ác mộng vẫn đem sẽ tiếp tục.

Vân Dương vô tri vô giác về đến nhà, bị trời đại vận khí đập bẻ lên đỉnh đầu, cho tới hắn còn có chút không phản ứng kịp.

Bản thân cũng là thiên sinh Thần Thể, đây chẳng phải là nói tương lai mình cũng sẽ giống như vị tiền bối kia giống như cường đại

Mà thực lực của chính mình hôm nay trực tiếp đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, cái tốc độ này, thật sự là quá nhanh. Ngay cả Vân Minh Huân loại thiên tài này, đều kém xa tít tắp mình đi

"Nương về sau liền có thể cùng hắn quang minh chính đại ở cùng một chỗ..." Vân Dương trong lòng có chút hưng phấn, không nhịn được siết chặt quả đấm. Bởi vì quá mức mệt mỏi, hưng phấn sau đó, cư nhiên là đã ngủ say.

Ngày thứ hai, Vân Dương dậy thật sớm, sau khi đánh răng rửa mặt xong, đổi lại một thân tân luyện võ bào, hướng phía diễn võ trường đi tới.

Mỗi ngày Vân gia đệ tử cũng sẽ tại diễn võ trường tu luyện, lúc trước bởi vì Vân Dương nhất gan sợ phiền phức, thường thường bị người khi dễ, cho nên chưa bao giờ đi nơi đó. Hôm nay, chính là không giống nhau lắm.

Tuy rằng trong đầu có đến lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn bí tịch võ công, và phong phú kinh nghiệm chiến đấu, nhưng Vân Dương vẫn là muốn đi diễn võ trường học hỏi một phen, coi như là tròn mình ban đầu một cái tâm nguyện đi.

Nửa đường, Vân Dương tự nhủ: "Ta hôm nay từ phế vật nhảy lên một cái, hắn sẽ có rất nhiều người nhìn ta khó chịu đi. Bất quá vậy thì như thế nào, bất kể đối phương là ai, chỉ pKprwV1 cần dám tìm ta phiền toái, vậy thì chỉ có một con đường chết!"

"Còn nữa, những cái kia bình thường khi dễ ta đám gia hòa, ta cũng sẽ không để cho các người khỏe qua! Vạn Gia Bảo cha con, chính là các người kết quả!" Vân Dương mặt đầy cười lạnh, lạnh lẽ siết chặt quả đấm.

Bởi vì giờ còn sớm, trong diễn võ trường cũng chẳng có bao nhiêu người. Tụ năm tụ ba Vân gia đệ tử lẫn nhau tụm lại phản đàm, nói chuyện phiếm nội dung, chỉ chính là một ngày trước Vân Dương ở chỗ này nghịch thiên biểu hiện.

"Ngươi là không biết, Vạn Vân Thiên kia nguyên cả cánh tay cốt đầu đứt thành từng khúc, khả năng đời này đều không có biện pháp ở võ đạo đã có thành tựu rồi!"

"Trời của ta, đây phải bao nhiêu lực khí a "

"Còn nữa, Vạn Gia Bảo cũng là bị thương nặng hôn mê, đến bây giờ chưa tỉnh!"

"Ta xem bọn hắn cũng là đáng đời, Vạn Vân Thiên một cái nô tài, lại dám đưa quan tài cho Vân Dương công tử, đây không phải mình muốn chết sao "

Vân Dương từ bên cạnh đi ngang qua, đương nhiên đem hết thảy các thứ này đều nghe lọt vào trong tai, hắn chỉ là mỉm cười, cũng không tỏ thái độ.

"Vân Dương công tử đến rồi" cũng không biết là ai dẫn đầu kêu một tiếng, ngay sau đó tiếng nghị luận hơi ngừng, toàn bộ trong diễn võ trường đệ tử đều hướng phía bên này nhìn sang.

Theo sau, một ít Vân Dương căn bản cũng không có bất kỳ ấn tượng Vân gia đệ tử cư nhiên là mặt đầy nụ cười đi lên, chào hỏi nói: "Vân Dương công tử, thực lực ngươi tiến bộ rõ ràng như vậy, thật là làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt a!"

"Đúng vậy, Vạn Vân Thiên kia cũng thật là đáng chết, chộc ai không hành lại muốn chộc Vân Dương công tử, thật là đáng kiếp!"

Đám người kia đều chủ động đứng lên đến lấy lòng, từng cái một hận không được lộ ra bản thân chân thành nhất nụ cười.

Vân Dương có thể không còn là cái kia không thể tu luyện phế vật, hôm nay thực lực của hắn tiến bộ thật nhanh, để cho tất cả mọi người đều xem thế là đủ rồi, nghe nói liền Diệp Cô Tình đều tự mình đi hắn trong viện thăm hỏi. Một ngày trước, càng là có người nhìn thấy, Vân Dương đi hậu hoa viên bãi kiến phụ thân Vân Tiêu.

Tất cả mọi người không ngốc, đều là tâm như gương sáng một bản. Tất cả mọi thứ, đều nói rõ hắn đã bị gia tộc coi trọng. Tại chỗ các vị đều không phải là cái gì có địa vị người, hôm nay có tốt như vậy cơ hội, ai không muốn nhiều nịnh bợ một hồi Vân Dương

Vân Dương trong lòng mình cũng là song, thực lực mang đến biến hóa, là rõ ràng, từ xung hô bên trên liền có thể nhìn ra. Lúc trước người người đều gọi mình phế vật, hôm nay chính là Vân Dương công tử. Xung hô chuyển biến cực nhanh, để cho mình đều không cách nào thích ứng.

Tuy rằng đám người này đều cũng không phải là thật lòng muốn cùng mình kết giao, bất quá hắn ngược lại cũng không làm sao quan tâm. Chính gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, nếu đối phương đều chủ động đứng lên đến đối với chính mình lấy lòng rồi, mình đương nhiên không thể phản ứng quá mức lãnh đạm. Vân Dương đối nhất nhất gật đầu tỏ ý, coi như là đáp lại.

Hướng theo thời gian đưa đẩy, trong diễn võ trường người càng ngày càng nhiều, âm thanh cũng càng ngày càng huyền ảo.

"Đừng coi mình đã thông kinh mạch, liền có thể thay đổi ngươi phế vật bản chất!" Một trận tiếng cười lạnh truyền tới, tại toán loạn trong lời nói lộ ra mùi phân rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Vân Triệu kiêu ngạo

Cách đó không xa một vị thiếu niên sắc mặt âm trầm đi tới, sau lưng hắn, đi theo mấy người cùng lớp, rộng mở một bộ khí thế hung hung bộ dáng.

"Ồ" Vân Dương lông mày nhướn lên, chậm rãi quay người sang đi.

Vốn là muốn lấy lòng Vân Dương những cái kia Vân gia đệ tử nhìn thấy người tới, cũng đều cúi đầu xuống, im lặng không lên tiếng lùi về sau mấy bước. Đây là bọn hắn trong lúc đó phản tranh, mình không cần thiết xen vào.

"Vân Triệu." Vân Dương nhận nhậ mở miệng nói: "Đạp phá thiết hài vô mịch xử, tự nhiên chui tới cửa. Ta đang chuẩn bị đi tìm ngươi tính sổ, ngươi liền chủ động đưa tới cửa sao "

Hôm nay hắn đã không phải là cái kia để cho người khi dễ Vân Dương rồi, đối với Vân Triệu khiêu khích, hắn không lùi chút nào co rút, đối chọi gay gắt.

"Hừ, đừng ở chỗ này đưa cho ta làm bộ làm tịch. Khi ta thì thấy rõ, thực lực ngươi bất quá chỉ là Nhất Nguyên Cảnh nhị giai mà thôi. Vạn Vân Thiên

cùng Vạn Gia Bảo, đó là nhất thời khinh địch, người nghĩ rằng ta sẽ giống như bọn họ ngu xuẩn sao" Vân Triệu siết chặt quả đấm, trong mắt lóe lên vẻ căm hận ánh sáng.

Trong lòng của hắn cực độ phẫn nộ, dựa vào cái gì hắn một cái phế vật, lại ra khỏi lớn như vậy danh tiếng

"Hôm nay, ta sẽ đem ngươi đánh về nguyên hình!" Vân Triệu tràn đầy tự tin phát phát tay, tỏ ý người xung quanh tản ra. Ngay sau đó, một luồng dăng trào nguyên khí từ trên người hắn tản ra, gào thét nhanh chóng.

Xung quanh những cái kia Vân gia đệ tử đều tròn to song mắt thấy một màn này, Vân Triệu thiên phú là mọi người công nhận, thực lực cũng là rất mạnh. Mặc dù chỉ là mạch đệ tử, nhưng sớm muộn cũng là muốn bị gia tộc trọng dụng.

Về phần Vân Dương, tuy rằng có thể tu luyện, nhưng mà ai cũng không cho rằng hắn sẽ là Vân Triệu đối thủ. Bởi vì Vân Triệu so với Vạn Vân Thiên đến, thể nhưng mạnh mẽ hơn nhiều lắm!

Tất cả mọi người đều đang nhìn Vân Dương, muốn nhìn một chút hắn đến tột cùng lựa chọn ra sao.

Đối mặt rõ ràng so thực lực của chính mình cường đại Vân Triệu, hắn sẽ chọn ứng chiến sao hắn sẽ tiếp tục sáng tạo kỳ tích hay là... Bị người đánh về nguyên hình

Đây là một cái nghi hoặc, may mắn là, đây nghi hoặc sắp liền biết vạch trần câu trả lời.

Nhìn đến Vân Triệu hùng hổ dọa người ánh mắt, Vân Dương cũng không có để ở trận những đệ tử kia thất vọng. Chỉ thấy hắn khẽ gật đầu một cái, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nói nhảm nhiều quá, muốn tới thì tới!"

Vân Triệu cười ha ha, chỉ Vân Dương, lòng tin tràn đầy nói: "Ta biết, người coi mình đánh bại Vạn Gia Bảo cùng Vạn Vân Thiên, là có thể theo ta chống lại, ta cho ngươi biết, thật là chuyện tiểu lâm!"

Vân Dương hơi vênh mép, nghe Vân Triệu mà nói, thật giống như có bài tẩy gì nơi tay. Nếu như mình không có thể dung hợp thiên sinh Thần Thể mà nói, nói không chừng thật đúng là sẽ có chút kiêng kỵ. Nhưng mà hôm nay mình không những dung hợp đây vạn năm khó gặp thể chất đặc thù, cảnh giới còn mạnh mẽ giương cao đến Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai. Cho dù Vân Triệu như thế nào đi nữa cường, cũng không khả năng đối với chính mình tạo thành uy hiếp gì.

"Không có khối kim cương, không làm đồ sứ này sống! Ngay tại hôm qua, ta đột phá trở thành Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai! Dạng làm sao, không nghĩ tới đi!" Vân Triệu siết chặt quả đấm, trong mắt lóe lên một vệt tinh quang.

"Hí!"

Tại chỗ toàn bộ Vân gia đệ tử tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới Vân Triệu tuổi còn trẻ, thực lực cư nhiên là đã đến một cái nguyên Cảnh ngũ giai! Không hổ là thiên tài, so với Vân Minh Huân đến, cũng chỉ là kém một tí tẹo như thế!

"Thật không nghĩ tới, Vân Triệu công tử thực lực lại đề thăng như vậy nhanh chóng."

"Xong rồi, Vân Dương công tử nhất định không thể nào là đối thủ của hắn!"

Vân Triệu nghe xung quanh đám đệ tử kia tiếng nghị luận, cảm giác có chút lảng lảng. Hắn yêu thích trở thành đề tài trung tâm, hắn càng yêu thích đứng ở đầu gió đỉnh sóng bên trên, nghe người khác tán dương mình. Hắn đang chờ mong, mong đợi nhìn thấy Vân Dương trên mặt kinh hoàng ý. Hắn phi thường hưởng thụ một khắc này, mục đích của hắn rất đơn giản, chính là muốn cho Vân Dương hoàn toàn thua ở thủ hạ mình, mất hết mặt mũi.

Nhưng mà, không ngờ là, Vân Dương lại đối với hắn mà nói một chút phản ứng cũng không có. Biểu tình vẫn như cũ là như vậy đạm nhiên, phảng phất cũng không có đem những thứ này coi ra gì.

Vân Triệu không khỏi giận dữ, lần này này dám đến tìm vân dương phiền toái, lớn nhất dựa vào chính là mình lại có đột phá. Vốn tưởng rằng Vân Dương sẽ kinh hoàng thất thố, nhưng thực tế cũng không phải là như vậy. Như vậy hắn cảm thấy có chút đánh bại, chột gấu gao cắn chặt hàm răng.

"Được, ta xem ngươi còn có thể làm bộ làm tịch đến lúc nào! Ta nhất định sẽ đem ngươi mạnh mẽ giẫm ở dưới chân, để cho ngươi đây cái củi mục nặng làm nóng một chút ban đầu bị khi dễ mùi vị!" Vân Triệu khẽ kêu một tiếng, trong con ngươi mơ hồ có lửa giận thoáng hiện.

Vân Dương trong mắt tự tin hào quang bộc phát mãnh liệt, không phải là Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai sao, thật không tính là cái gì. Mình chỉ bằng vào lực lượng thân thể, liền có thể hoàn toàn nghiền nát hắn!

"Àm ăm!"

Cơ thể trượt đi ở giữa không trung, một luồng xao động bất an cuồng bạo nguyên khí đột nhiên từ trên người Vân Triệu lộ ra hiện ra. Hắn không khí chung quanh xuy xuy vang dội, sắc bén cặp mắt giống như như chim ưng gắt gao nhìn chăm chú vào Vân Dương nhất cử nhất động.

"Thanh Long giờ vuốt!"

Vân Triệu hét lớn một tiếng, bàn tay nhanh pYgFHdG như tia chớp lộ ra, năm ngón tay giống như Ưng Trảo giống như Tê sắc vô cùng. Năm ngón tay

phòng, một luồng khí lưu màu xanh trên dưới tung bay, đem một kích này tôn lên khí thể mười phần.

Hắn có tự tin, nếu như Vân Dương không tránh mà nói, lần này tuyệt đối sẽ rõ ràng kéo xuống đến một miếng thịt!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lá bài tẩy, pháp khí

Vân Dương không nóng không vội, toàn thân run nhẹ, một luồng không tên khí thể đột nhiên bốc lên. Bá đạo vô thất lực trùng kích hình thành hình vành khuyên luồng khí xoáy, trôi lơ lửng ở chung quanh thân thể hắn. Hắn xương sống bắt đầu phát lực, khắp toàn thân từ trên xuống dưới kéo kẹt vang lên.

Kia xương sống liền phảng phát một con du long, du ** giữa, bàng bạc lực lượng ngưng tụ tại hữu quyền bên trên, ầm ầm vang dội hướng phía Vân Triệu đập tới.

Không có bất kỳ động tác võ thuật đẹp, thuần túy chính là cứng đối cứng!

"Ầm!"

Một tiếng nổ tính khí chảy nổ vang, trong không khí nguyên khí kích **, hai người giao thủ mặt đất một trận nhấp nhô, theo sau lại trực tiếp là sụp xuống, hai người mất cả chân chui vào lòng đất 3 phần.

Vân Triệu chỉ cảm giác mình năm ngón tay giống như chộp được một khối sắt thép, vô luận như thế nào dùng sức, đều bóp bất động phân nửa. Cho đến một hồi toàn thân run lên, cái trán gân xanh lộ ra, cũng không cái plZ7Wf7 gì kiến thụ.

Mà Vân Dương rất là tùy ý đưa quả đấm, bộ dáng kia giống như "Tùy ngươi bóp thế nào" một dạng.

"Cảm giác thế nào "

Ngay tại Vân Triệu liều cái mạng già thời điểm, một bên Vân Dương yếu ớt âm thanh âm vang lên.

Vân Triệu hoảng sợ muốn chết ngất đầu lên, lại kinh hoàng phát hiện Vân Dương đã xuất hiện ở trước mặt mình. Hai người chớp mũi cách nhau bất quá mười phần, gần trong gang tấc.

"Ngươi... Ngươi..." Vân Triệu đồng tử dữ dội co rúc lại, không nhận được hướng về sau rời khỏi.

Vân Dương rất là tùy ý thu hồi quả đấm mình, có chút bất đắc dĩ nói: "Thực lực ngươi, thật rất kém cỏi... Ta vốn tưởng rằng có thể đủ tốt hảo hâm nóng người một chút, nhưng không ngờ ngươi ngay cả khai vị tiểu Diêm phẩm cũng không bằng."

"Ngươi, cười nhạo thực lực của ta kém cỏi" Vân Triệu giống như bị nhen lửa tức giận thùng thuốc súng, cả người trong nháy mắt tức giận bùng nổ.

Ở trong mắt hắn, Vân Dương chính là một cái nhát gan hèn yếu phế vật, cho dù bị người khi dễ, cũng không dám đánh trả. Không nghĩ tới hôm nay, mình lại bị như vậy một cái phế vật chỉ mũi cười nhạo, cái này làm cho Vân Triệu làm sao không tức

"Ta giết ngươi!" Vân Triệu điên cuồng hét lên một cái âm thanh, dùng hết toàn lực một quyền đánh ra, ác liệt tuyệt luân, phảng phất tại khai thông toàn thân mình trên dưới lửa giận.

Vân Dương kêu ngạo cười một tiếng, rất là tùy ý lách mình tránh thoát quả đấm của Vân Triệu. Cùng lúc đó, hắn đưa ra một ngón tay, nhanh như tia chớp đâm tại Vân Triệu nơi ngực.

"Phốc!"

Vân Triệu sức lực toàn thân một tiết, chỉ cảm thấy trong lồng ngực dồi dào lấp lánh, không nhận được chính là phun một ngụm máu tươi đi ra.

"Bịch bịch bịch!"

Vân Triệu liên tiếp lùi lại ba bước, mặt đất từng mảnh nứt nẻ. Trong lòng của hắn hoảng hốt, mình rõ ràng đều đã sử dụng ra toàn bộ thực lực, nhưng là đối phương lại vẫn là như vậy không nóng không vội, chìm ứng đối, phảng phất tất cả tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Đáng sợ nhất là, Vân Triệu cho tới bây giờ đều không thể nhìn ra Vân Dương thực lực! Đối phương cho hắn cảm giác giống như là không có chút rung động nào nước hồ, yên lặng nhưng lại sâu không lường được.

Vân Dương không nhận được vậy vậy tay nói: "Làm sao vậy, còn đến hay không rồi "

Vân Triệu che trước ngực mình bị thương, ngậm lớn thở hổn hển. Không nghĩ tới Vân Dương nhục thân thực lực cường hãn như vậy, đây tốt cùng là làm sao làm được a!

Xung quanh đám kia Vân gia các đệ tử, đều đã hoàn toàn sợ ngây người. Từng cái một há to mồm, mà nói đều không nói được.

Phát sinh trước mắt hết thảy các thứ này, thật là phá vỡ nhận thức!

Vân Triệu trong mắt thần tốc lóe lên một vệt suy tư hào quang, theo sau tựa hồ là quyết định chủ ý. Hắn cúi đầu xuống, âm trầm nói: "Ngươi thật sự cho rằng, ta liền chút khả năng này phải không..."

"Ừ" Vân Dương hít một hơi, đang mong đợi Vân Triệu nói tiếp.

Vân Triệu âm hiểm cười một tiếng, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai từ trong ngực móc ra một vật, hướng phía Vân Dương ném đi.

Đây là một hòn đá nhỏ bộ dáng vật kiện, trên không trung gào thét bay tới. Ngay sau đó, nó xảy ra kịch biến, lại trong nháy mắt bành trướng mấy chục lần, biến thành một tòa trực tiếp mấy thước núi nhỏ bộ dáng, hướng phía Vân Dương mạnh mẽ đè xuống!

Khí thế bàng bạc đè xuống đầu, để cho lòng người cũng bao phủ lên một tầng bóng ma.

"Pháp Khí, cư nhiên là Pháp Khí!" Cũng không biết là cái nào, gân giọng rống lên một câu.

"Cái gì Vân Triệu công tử lại nắm giữ Pháp Khí" bên cạnh xem một người học trò tròn to cặp mắt, hoảng sợ không thôi.

"Vân Dương công tử, muôn ngàn lần không thể cùng Pháp Khí cứng đối cứng a, đó là tự mình chuốc lấy cực khổ!" Cũng có chút Vân gia đệ tử lòng tốt lên tiếng nhắc nhở.

Vân Triệu điên điên cuồng hét lên, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn: "Bây giờ mới phát hiện sao đã muộn! Ngươi nghĩ rằng ta dựa vào cái gì tự tin như vậy, nếu như không phải lấy được đây kiếm Linh Sơn, ta sẽ nhận không có chuyện tìm làm phiền ngươi "

Vân Dương biểu tình như cũ là như vậy lãnh đạm, bởi vì hắn đã sớm dự nghĩ tới điểm này. Vân Triệu tuy rằng trong ngày thường hiêu trương bạt hổ điếm, nhưng làm việc cho tới bây giờ đều là giọt nước không lọt. Nếu như không phải có thập toàn nắm chắc, hắn chắc chắn sẽ không tùy tiện xuất thủ khiêu khích.

Pháp Khí cũng chia làm cấp bậc, theo thứ tự là nhất phẩm đến thập phẩm, đối ứng mười cái cấp bậc. Đến thập phẩm, có thể xưng Chí Tôn Pháp Khí!

Bởi vì Pháp Khí thừa thốt, cho nên trân quý tính đã là không cần nói cũng biết. Đây kiếm Linh Sơn, chính là nhất phẩm Pháp Khí. Tuy rằng vừa vặn chỉ là nhất phẩm, nhưng uy lực đã không thể khinh thường rồi.

"Đây chính là ta lá bài tẩy, ta cũng không tin ngươi một cái phế vật, có thể ngành kháng Pháp Khí oanh kích! Bây giờ cho dù ngươi hối hận, cũng đã chậm!" Vân Triệu từng sợi tóc dựng ngược, kích động toàn thân run rẩy.

Hắn không chớp mắt nhìn chằm chằm Vân Dương, muốn nhìn một chút hắn ở nơi này pháp khí cường hãn phía dưới, đến tốt cùng là làm sao vùng vẫy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Một quyền toát nát pháp khí

Nhìn đến đối diện đập tới kiếm Linh Sơn, Vân Dương gio tay lên chính là sạch sẽ gọn gàng đánh ra một quyền, uy thế khiến không khí chung quanh đều rung động không thôi.

"Cái gì "

Tất cả mọi người đều đều thần sắc biến đổi, hẳn lẽ nào là đồ điên phải không lấy nhục thân lực lượng đối chiến Pháp Khí, đây không phải là muốn chết sao còn là nói, hắn coi mình là làm bằng sắt

Rốt cuộc tuổi tác còn nhỏ, tâm tính cũng chưa thành thực, một ít thiếu nữ thậm chí không dám nhìn tới tiếp theo đầm máu tình cảnh, thần tốc vác quá mức đi.

Vân Dương một quyền này nhìn bề ngoài đến như là tùy ý vung ra, bình thường vô cùng, nhưng kỳ thật cũng không phải là như vậy. Hắn tại vung ra quả đấm trong phút chốc, trên cánh tay cơ thể khối khối gồ lên, từ xương sống bắt đầu phát lực, khắp toàn thân từ trên xuống dưới lực lượng ** dạng, thể khung xương kéo kẹt vang lên!

"Àm àm!"

Một quyền kết kết thật thật đập vào kiếm Linh Sơn bên trên, chỉ thấy từ trong nỗ mạnh ra một luồng nồng nặc nguyên khí hào quang, lóng lánh chói mắt.

Vân Dương cơ thể run nhẹ, không nhịn được lui về phía sau mấy bước, ngực một trận khí huyết cuộn cuộn, bất quá hấn cắn chặt hàm răng, mạnh mẽ đem vọt tới cổ họng nơi máu tươi cho nuốt xuống.

Dù vậy, nhưng vẫn có một ít vết máu thuận theo khóe miệng chảy ra. Vân Dương đưa tay lau đi, lúc này mới phát hiện dòng máu của chính mình cứ nhiên là màu vàng.

"Hí!"

"Thật có thể ngang kháng Pháp Khí "

Đám kia vậy xem thiếu niên đều sợ ngây người, bọn họ chưa từng thấy bên bị như vậy nhục thân, trong lúc nhất thời ngoại trừ thán phục, lại muốn không ngoài dừng từ ngữ.

Vân Triệu hai tay đột nhiên vừa nhấc, biểu tình hết sức kích động nói: "Ta đột nhiên quên nói cho người biết, đây kiếm Linh Sơn thể nhưng nắm giữ vạn cân lực lượng a, ta xem người có thể kiên trì bao lâu, ha ha ha ha ha ha..."

Vân Dương lắc lắc cổ tay, vẻ mặt thương tiếc thần sắc: "Thật không tệ, chỉ là đáng tiếc, như vậy một cái pháp khí thật tốt, cứ như vậy phế bỏ."

"Người có ý gì!" Vân Triệu trên mặt vẻ mừng rỡ như điên tan thành mây khói, ngay sau đó hấn chân mày thật sâu véo với nhau, gò má không ngừng co quắp.

Chỉ thấy kia như cũ Suspension ở giữa không trung kiếm linh trên núi, lại để lại một đạo thật sâu quyền ấn. Từ quyền ấn nơi bắt đầu, vết nứt thần tốc hướng bốn phía lan tràn mà đến. Rất nhanh, toàn bộ kiếm Linh Sơn tràn đầy nứt nẻ.

"Rắc rắc!"

Một tiếng giòn vang, trực tiếp mấy thước Pháp Khí kiếm Linh Sơn lại toàn bộ vỡ vụn ra, biến thành đá vụn, té xuống đất.

Cái tràng diện này, giống như một cái bạt tai một bản mạnh mẽ quất vào Vân Triệu trên mặt.

Đây chính là Pháp Khí a, là võ giả dùng để bảo vệ tánh mạng Pháp Khí! Trần quý muôn phần! Lại, cứ như vậy bị một quyền đánh nát

"Ta Pháp Khí... Người phá hủy ta Pháp Khí..." Vân Triệu ngờ ngác nhìn trên mặt đất kia một đồng đá vụn, có chút không thể tiếp nhận thực tế trước mắt. Đây kiếm Linh Sơn chính là hấn mượn dùng Vân Minh Huân, thật vất vả mới mượn qua đến. Hôm nay Pháp Khí bị hủy, cái này làm cho hấn thế nào đi cùng Vân Minh Huân giao nộp

Vừa nghĩ tới Vân Minh Huân thủ đoạn tàn nhẫn, Vân Triệu liền không nhịn được toàn thân run rẩy. Hấn rằng đánh nhau, môi vô cùng nhột nhạt.

"Ta nói đường đệ a, người rốt cuộc còn đánh nữa hay không, không đánh ta có thể đi a!" Vân Dương hơi không kiên nhẫn nói.

"Hồn đàn, ta muốn giết người!"

Vân Triệu điên cuồng hét lên một cái âm thanh, hấn chỉ cảm thấy huyết khí dâng trào, sắc mặt bởi vì phần nộ mà biến hóa tái mét. Vừa dứt lời, hấn liền điên cuồng hướng phía Vân Dương nhào tới.

"Thanh Long giờ vuốt, khoảng hai thước!"

Bản lĩnh nhanh như tia chớp xung thứ đi ra ngoài, kéo theo từng trận tàn ảnh, thẳng đến Vân Dương cùng lúc.

Bằng vào Vân Dương kia phong phú kinh nghiệm chiến đấu, loại chiêu thức này quả thực giống như là cháu đi thăm ông nội. Hấn liếc mắt một cái thấy ngay Vân Triệu công kích đường đi, trong lòng không nén nổi âm thầm buồn cười. Theo sau, hấn vội hốt nâng chân phải lên, tại Vân Triệu còn không có xông lại lúc trước, dẫn đầu đập trúng bộ ngực hấn.

"Bịch!"

Vân Triệu khuôn mặt vụn vụn, chỉ cảm thấy phảng phất bị một cái Trọng Chùy đập vào ngực, còn chưa kịp phản ứng, cả người liền kêu thảm thiết bay ngược ra ngoài, nặng nề rơi xuống mặt đất. Điện cuồng phun ra một ngụm máu tươi, cơ thể không ngừng co quắp.

Vân Dương đây tùy ý đá ra một cước, lực lượng hoàn toàn không thua gì Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai võ giả một kích toàn lực!

Mà Vân Triệu giống như là nấu chín tôm hùm, ôm bụng thân thể co ro, trên mặt đất rên thống khổ đấy.

Trong chớp mắt, thắng bại đã phân!

Vậy xem đám người đều đã điên cuồng, tại nhất thời yên tĩnh sau đó, huyền ảo. Vân Triệu thực lực đặt ở Vân gia đệ tử bên trong, cũng coi là người xuất sắc, nhưng không ngờ Vân Dương nhanh chóng như vậy liền kết thúc chiến đấu.

Nhất là một quyền kia đập vỡ Pháp Khí cảnh tượng, phỏng chừng đám người này đời này đều không cách nào quên.

"Là ai cho phép các người tại luyện công buổi sáng thời điểm động thủ" một cái như sấm âm thanh từ nơi không xa vang dội, đám kia vậy xem nào nhiệt Vân gia đệ tử tất cả đều toàn thân run nhẹ, sắc mặt đại biến.

Vân Dương quay đầu đi, phát hiện người đến là một vị như tháp sắt hán tử. Lưng hùm vai gấu, bắp thịt cả người đường cong cực kỳ lưu loát, tràn ngập lực lượng mỹ cảm.

"Là gương ra là đại nhân!"

Đám kia Vân gia đệ tử kinh hoàng thất thố, tan tác như chim muông.

Gương ra là là phụ trách Vân gia đệ tử trẻ tuổi luyện công buổi sáng Võ Sư, bởi vì tính cách nghiêm khắc, cẩn thận tỉ mỉ, cho nên đám đệ tử này đều đặc biệt sợ hãi.

Vân Dương đương nhiên cũng biết hắn, thấy vậy cũng là ôm quyền nói: "Là cái tên này khiêu khích ở phía trước, ta nhất thời không nhịn được..."

Gương ra là thêm vào có thâm ý nhìn Vân Dương một cái, theo sau đi nhanh đến Vân Triệu bên cạnh, sờ một cái hán mạch, mày nhíu lại thành chữ xuyên: "Người đây không nhịn được hậu quả, có thể thật là nghiêm trọng a!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Điều ngoa hứa nhị tiểu thư

Vân Dương yên lặng không nói, trên thực tế hán hạ thủ cũng có nặng nhẹ, ban này một cước kia nhiều lắm là để cho Vân Triệu bị thương nặng, tuyệt đối sẽ không nguy hiểm tánh mạng. Lại nói vốn là Vân Triệu đi trước khiêu khích, hắn tự nhiên trong lòng xứng đáng.

"Đây là nhẹ, hán ban đầu khi phụ ta thời điểm, nên nghĩ đến sẽ có hôm nay!" Vân Dương không có một chút hối hận, nói như đinh chém sắt.

"Được rồi được rồi, đây là các người trong lúc đó ân oán cá nhân, ta cũng không muốn quản." Gương ra là không nhịn được khoát tay một cái: "Chỉ cần không phải là làm quá mức là tốt rồi! Người người người, đem hán mang đi chữa trị!"

Được tuyển chọn mấy người chính là lúc trước Vân Triệu tiểu tùy tùng, bọn họ chặt vật nuốt nước miếng một cái, như trút được gánh nặng một bản nâng lên Vân Triệu chạy.

Nhìn đến mấy người bọn họ chặt vật bóng lưng rời đi, Vân Dương cũng bị chọc cười, quả thật là sống có khúc người có lúc a.

Gương ra là đứng dậy, quan sát toàn thể Vân Dương một phen nói: "Tuy rằng đây là các người trong lúc đó ân oán cá nhân, ta không có quyền nhúng tay, nhưng mà người phải biết, Đại Sở vương triều ba năm một lần hoạt động săn thú còn một tháng liền muốn bắt đầu. Tại giờ phút quan trọng này, vẫn là tận lực tránh cho nội chiến được!"

"Hoạt động săn thú sao" nghe vậy, Vân Dương đột nhiên cười. Hắn ngẩng đầu lên, khắp toàn thân khí thế trong tích tắc thay đổi, biến hóa cực kỳ ác liệt, tựa tin vô cùng. Như như lợi kiếm vậy, phong mang tất lộ!

"Còn một tháng thời gian, đến lúc đó, ta sẽ để cho tất cả mọi người đều biết, Vân Dương ta danh tự!"

Gương ra là toét miệng cười cười nói: "Săn thú quy định, chỉ cho phép mười tám tuổi trở xuống tuổi tác tham gia. Nhưng theo ta được biết, Đại Sở vương triều thiên tài không đếm xuể, Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, còn còn thiếu rất nhiều a!"

"Nếu như là bình thường người, tự nhiên không làm được. Nhưng mà... Ta thế nhưng Vân Dương a! Tại trên người ta, không có gì không có khả năng. Phải tin tưởng... Kỳ tích a!" Vân Dương trong đôi mắt lóe ra một vệt tinh quang, hạ quyết tâm.

...

Ánh sáng mặt trời dần dần hóa thành vân tịch, Vân Dương dựa vào mây trước cửa nhà, ngược nhìn trời tể bị ánh Hỏa Hồng biển mây, trên mặt lộ ra một bộ thỏa mãn nụ cười. Như vậy thời gian, lúc trước hắn có thể là nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nhưng vào lúc này, cửa ngoài truyền tới một cái giai đoạn hỗn loạn, cắt đứt Vân Dương suy nghĩ.

"Haizz, tiểu thư, ngài thật không thể đi vào!"

"Ta có cái gì không thể đi vào Vân Minh Huân đây bảo hấn bò ra đây cho ta!" Một cái tức giận âm thanh âm vang lên, ngay sau đó một tiếng ngựa hí, một con ngựa cao lớn vọt vào. Tại Mã sau đó, đi theo hai cái mặt lộ vẻ bất đắc dĩ Vân gia hộ vệ.

"Tiểu thư... Ôi chào!"

Hai người hộ vệ kia còn muốn tiến lên ngăn trở, nhưng bị cô gái kia nhẹ nhàng hai chưởng đánh bay ra ngoài. Bởi vì thiếu nữ này cũng không có khí lực quá lớn, hai tên hộ vệ cũng vừa vặn chỉ là té cái rầm đôn, cười khổ không thôi.

Cưỡi ngựa xông vào Vân gia đại môn, thiếu nữ này lá gan có thể thật không nhỏ!

"Chuyện gì xảy ra" Vân Dương cau mày đi lên, hấn đối với Vân gia không có quá nhiều quy chúc cảm, tiến đến hỏi thăm cũng thuận tụy là bởi vì tò mò.

Hai người hộ vệ kia nhìn thấy Vân Dương, liền phảng phất thấy được chủ định một dạng: "Vân Dương công tử, người nhanh ngăn cản Hứa nhị tiểu thư a!"

Vân Dương nhìn đến lập tức thiếu nữ, không khỏi hai mắt tỏa sáng. Thiếu nữ này đuôi ngựa vung ở sau ót, bộ dáng đáng yêu, nhưng khuôn mặt hơi có vẻ non nớt, thoạt nhìn cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi. Gầy teo nhỏ nhỏ đầu cười ở cao đầu đại mã bên trên, tạo thành mãnh liệt tương phản.

Thiếu nữ nhìn đến Vân Dương, gạt gạt đôi mi thanh tú, hai chân một cái đan chéo, từ trên ngựa nhảy xuống.

Cho đến nàng dừng ở chỗ đứng lại, Vân Dương mới nhìn ra, thiếu nữ này tuy rằng đầu không cao, nhưng mà vóc dáng tỷ lệ gần như hoàn mỹ!

"Quả nhiên là vóc người đẹp..." Vân Dương âm thầm tán dương.

Cô gái kia nhú mày một cái, có chút xấu hổ nói: "Người chính là Vân gia tên phế vật kia Vân Dương công tử đi nhanh đem Vân Minh Huân gọi ra, ta tìm hấn có chút việc cần nói!"

Giọng cô gái âm u, có cỗ phần không ức chế được phần nộ xen lẫn ở trong đó.

Nếu như là bình thường người, nhìn thấy mỹ nữ như vậy nổi giận, phỏng chừng sẽ lập tức nói xin lỗi. Nhưng mà, Vân Dương cũng không phải người bình thường!

Hấn không chỉ không có thu hồi ánh mắt, ngược lại thì xem càng càn rỡ.

Vân Dương kinh nghiệm lịch duyệt không phải người thường có thể so sánh, đương nhiên sẽ không bị thiếu nữ mà nói sở kích giận. Hấn trên mặt mang nụ cười rục rịch, không ỷ kị tí nào ngẩng đầu nhìn về cô gái kia. Bốn mắt nhìn nhau, hấn chỉ cảm thấy cái kia vốn nên đáng yêu mê người trong con người lại xen lẫn một chút tức giận, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể từ trong phun ra lửa.

"Hấn là hấn, ta là ta. Người muốn tìm hấn, mình đi tìm!" Vân Dương mỉm cười nói, âm thanh yên lặng, một bộ tức chết người không đền mạng tư thế.

"Người..."

Thiếu nữ cắn nát nhất khẩu hàm răng, cánh hoa hồng giống như dụ mắt người mất lúc này càng là như muốn phun lửa: "Ta nếu có thể tìm ra hấn, còn cần phải hỏi người các người người nhà họ Vân làm sao đều không biết xấu hổ như vậy! Tỷ tỷ của ta nói hết rồi nàng không muốn gả cho Vân Minh Huân, thế nhưng Vân Minh Huân vẫn là ý có một tờ hôn ước ràng buộc, đối với ta tỷ đây đưa không rõ!"

"Ồ" Vân Dương hí híp nói: "Tỷ tỷ người là Hứa Tâm Nhu vậy người chính là Hứa Nhượng Tinh rồi."

Thiếu nữ hừ một tiếng, cũng không mở miệng.

Vân Dương sờ lỗ mũi một cái nói: "Thật ra thì ta cũng thật xem thường những cái quần chặt lấy nam nhân, nhưng người thái độ này để cho ta rất khó chịu, cho nên ta không muốn nói cho người biết..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Trả bực trước

Hứa Nhượng Tinh có chút giận dữ siết chặt phần quyền nói, phồng má giúp đỡ nói: "Vân Dương công tử, xin hỏi người có biết Vân Minh Huân ở nơi nào hay không "

"Không biết!" Vân Dương trả lời sạch sẽ gọn gàng, biểu tình chân thành thành khẩn.

Hứa Nhược Tinh rõ ràng ra đời không lâu, không có gì tâm cơ, nghe vậy cũng là sững sờ, có chút không quá chắc chắn hỏi "Ngươi... Ngươi mới vừa nói cái gì "

"Ta nói ta không biết a, ta muốn nói cho ngươi biết chính là, ta! Không! Biết!" Vân Dương ngoài mặt giả trang ra một bộ người hiền lành đáng vẻ, nhưng trong lòng phải nói có sáng khoái hơn. Treu chọc một chút đây không có lẽ phép tiểu cô nương, cũng đúng là rất có ý tứ.

"Ngươi tìm chết!"

Hứa Nhược Tinh mặt tươi cười run lên, nàng đương nhiên cũng ý thức được mình bị đùa bỡn, lập tức cổ tay run nhẹ, bâng bạc nguyên khí phun ra nuốt vào trút ra, một tay liền hướng phía Vân Dương trước ngực vỗ tới.

Vân Dương như cũ là mặt đầy nụ cười, ngoài miệng nhẹ nhõm nói: "Hứa nhị tiểu thư, thường thường nổi giận cũng không tốt."

"Bịch!"

Hứa Nhược Tinh một cái tát kia bị Vân Dương đưa tay ngăn trở, dâng trào nguyên khí khắp nơi bắn nhanh, cách đó không xa hai vị kia thị vệ bị như vậy trúng kích sau đó, cũng là đứng không vững, chật vật không chịu nổi.

Vân Dương thân ảnh phảng phất thái như núi, sừng sững bất động.

Hứa Nhược Tinh lông mày nhướn lên, có chút kinh dị nói: "Ngươi không phải không có bất kỳ tu vi nào phệ vật sao, lại tiếp lấy ta chưởng pháp "

Vân Dương trong mắt lóe lên một tia tinh quang, khẽ cười nói: "Hứa nhị tiểu thư, nơi này không phải là các ngươi Hứa gia. Muốn xuất ra tính tiểu thư, mời về nhà xuất ra đi."

Hứa Nhược Tinh mày liễu dựng thẳng, nàng tại Hứa gia đều là bị tất cả mọi người cưng chiều, giống như sao quanh trăng sáng, không có trải qua ủy khuất gì, vì vậy mà cũng dưỡng thành nàng điệu ngoa vô lý tính cách. Hôm nay bị Vân Dương như vậy đùa cợt, trong lòng nàng đương nhiên là có tức giận.

"Vậy ta ngược lại muốn nhìn một chút thực lực ngươi đến tốt cùng thế nào!" Hứa Nhược Tinh đến rồi ý chí chiến đấu, đuôi ngựa hất một cái, hướng phía Vân Dương xông tới.

Vân Dương trong mắt tinh quang lóe lên, Hứa Nhược Tinh thực lực không yếu, không sai biệt lắm Nhất Nguyên Cảnh thất giai đáng vẻ. Tại cái tuổi này, có phần này tu vi, xác thực có thể được xưng là tài ngút trời rồi.

Vân Dương tuy rằng trong cảnh giới chỉ hơi không bằng, nhưng rốt cuộc thiên sinh Thần Thể ưu thế có thể đền bù những thứ này, cho nên đối mặt Hứa Nhược Tinh thời điểm, hắn cũng không có gì áp lực.

"Quả nhiên là tiểu cô nương tính khí!" Vân Dương mang trên mặt nụ cười nhân nhật, tuy rằng niên kỷ của hắn cũng không lớn, nhưng mà tâm trí chính là thập phần thành thục. Nhìn thấy Hứa Nhược Tinh một chương vỡ qua đây, hắn cũng là đối diện bình thường không có gì lạ đánh ra một quyền, hai cổ khí thể âm âm vang dội đụng vào nhau.

"Suru suru!"

Cuồng phong thổi rối loạn Hứa Nhược Tinh cái trán phát sao, nàng sắc mặt chấn động sau đó lùi lại mấy bước, không tưởng tượng nổi nhìn chăm chú lên trước mặt thiếu niên này.

Rõ ràng thiếu niên này thoát nhìn tuổi tác cùng mình không kém bao nhiêu, nhưng đều là cho người ta một loại phảng phất là trải qua thế gian cảm giác tang thương thấy. Hơn nữa nhìn thực lực của hắn, còn mạnh như thế, cảnh giới không bằng mình, nhưng về khí thể không những không rơi hạ phong, hơn nữa còn lấn át mình một đầu.

"Ta không phục, trở lại!" Hứa Nhược Tinh thờ phỉ phò lại lần nữa vọt tới, nàng tính khí điệu ngoa, nổi giận lên không giảng đạo lý, đâu để ý cái gì mọi việc.

Vân Dương gặp tiểu nha đầu này tràn đầy phấn khởi, mình đương nhiên cũng là vui ở trong đó. Lại lần nữa đứng rồi ba lượng chương, trực tiếp đem Hứa Nhược Tinh đánh liên tiếp lui về phía sau, thờ hồng học.

"Ngươi cái này man từ!" Hứa Nhược Tinh sắc mặt có chút tái nhợt, mình rõ ràng cảnh giới cao hơn, nhưng trong lúc đối chiến sau khi, lại không chiếm được một nửa điểm thượng phong.

Thiếu niên này lực lượng thân thể thật sự là quá mạnh mẽ, giống như là chắc chắn Pháp Khí một dạng cùng hắn so chiêu thời điểm, tay mình đều căn bản là không chịu nổi về này lực phản chấn.

Khó có thể tưởng tượng, như vậy gầy yếu dưới thân thể, lại cất giấu vô cùng to lớn lực lượng! Cho người ta cảm giác, thật giống như bên trong ẩn giấu một cái Viên Cổ Hồng Hoang cự thú, một buổi sáng giấc tỉnh, thôn thiên phệ địa!

"Được, rất tốt, các người người nhà họ Vân, không những vô liêm sỉ, còn hèn hạ hạ lưu! Người chờ ta, Vân Dương đúng không, hoạt động sẵn thú mớ ra ngay, ta nhất định muốn để người đẹp mặt!" Hứa Nhược Tĩnh sắc mặt giận đến trắng bệch, nàng cắn chặt hàm răng, cười lên ngửa mặt, giục ngựa rời khỏi.

Hai cái thị vệ kia tròn to cặp mắt, có chút không thể tin lắm lắm nói: "Vân Dương công tử, người thậm chí ngay cả... Hứa gia Nhị tiểu thư cũng dám đánh!"

Vân Dương có chút buồn bực phát phát tay nói: "Oan có đầu nợ có chủ, chẳng biết tại sao ai một trận con mẹ!, ta rất là vô tội được không bắt kẻ nài thân phận gì, ai bảo nài chọc phải tới trên đầu ta!"

Hai cái thị vệ nuốt một ngụm nước miếng, nhìn về Vân Dương trong ánh mắt có chút không nói ra được sợ hãi.

Đây chính là thực lực mang đến thay đổi!

"Hoạt động sẵn thú..."

Vân Dương cũng sờ có chút xuất thần, trong miệng không ngừng lặp lại đến hai chữ này. Đây là lần đầu tiên lần thứ hai nghe được cái từ này nói rồi, thân là Vân gia một thành viên, lần đầu tiên biết rõ cái từ này đại biểu hàm nghĩa. Lúc trước lần, đối với loại hoạt động này kia là nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng là bây giờ, lần không những cảm tưởng, còn phải đem đạp ở dưới chân!

Ba năm một lần hoạt động sẵn thú, trên căn bản là tập kết toàn bộ Đại Sở vương triều toàn bộ mười tám tuổi trở xuống thanh niên tuấn kiệt, đây cũng tính là ba năm một lần thịnh hội rồi.

Mỗi gia tộc đều sẽ có cố định dự thi danh ngạch, ai nếu như có thể tại hoạt động sẵn thú trong lấy được đầy đủ ưu tú hạng mà nói, sẽ được tướng thưởng phong phú. Đây cũng là Đại Sở vương triều dùng để khích lệ đệ tử trẻ tuổi một loại thủ đoạn.

Sau một tháng, chính là hoạt động sẵn thú bắt đầu thời gian. Vân Dương bản thân cũng biết rõ, mình hiện giai đoạn cần việc muốn làm liền là nhanh để thắng mình cảnh giới, cho dù mình chiến lực tuyệt vượt quá giống như võ giả, nhưng mà cảnh giới dù sao vẫn là quyết định hết thắng bại.

Nếu mình bây giờ cảnh giới có tăng lên, thể thì đương nhiên muốn bắt đầu lợi dụng tất cả có thể lợi dụng tài nguyên.

Vân gia có một chỗ tu luyện bảo địa, tên là Tụ Nguyên trận. Thân ở trong đó, thông qua đại trận vận chuyển, hấp thu nguyên khí so bình thường phải nhiều ra tam thành đến! Có thể không nên xem thường đây tam thành, giống như cần mười tháng đột nhiên phá cảnh giới, khoảng bảy tháng là có thể đặt chân!

Đây tiết kiệm đi ra ba tháng, khỏi phải nói có trân quý dường nào rồi. Đối với võ giả lại nói, có lúc từng giây từng phút đều là đặc biệt trân quý.

Lúc trước Vân Dương căn bản cũng không có cái gì tư cách đi sử dụng Tụ Nguyên trận, kia Tụ Nguyên trận cũng chỉ có Vân gia khá có tiền đồ đệ tử mới có thể sử dụng, hơn nữa sử dụng giá cả thập phần không rẻ.

Sử dụng ba ngày giá tiền là trăm lượng bạc, giống như trăm lượng bạc chính là những đệ tử kia một tháng tiền lương rồi, cho nên rất ít có đệ tử trẻ tuổi có thể thanh toán khoản này chi phí.

Vân Dương âm thầm tư sấn, mình bây giờ trên thân cũng chẳng có bao nhiêu bạc, chớ đừng nhắc tới đi sử dụng kia Tụ Nguyên trận rồi, căn bản không khả năng.

Không có cách nào, chỉ còn dưới thời gian một tháng rồi, bất kể như thế nào, mình nhất định phải trong hữu hạn thời gian làm hết sức đề cao thực lực bản thân.

"Hay là ta trước tiên có thể hướng gia Tộc trả trước một khoản tiền, sau đó chờ trở về đầu lại còn cho bọn hắn." Vân Dương động lòng cơ một cái. Tại Vân gia, phạm là đệ tử trẻ tuổi, cũng có thể ở gia tộc trả trước một ít Tiền, sau đó dùng mỗi tháng tiền lương trả lại.

Vân Dương hít sâu một hơi, tự nhủ: "Đi trước trả trước một trăm lượng bạc, tiền vào đi tu luyện hơn bảy ngày lại nói."

Đến gia tộc tổng vụ nơi, Vân Dương hơi hơi trầm tư, liền đi vào.

Lúc trước phụ trách cấp cho tiền lương chính là Vạn Gia Bảo, hôm nay nghe nói Vạn Gia Bảo bị thương nặng chưa tỉnh, cũng không biết bây giờ cấp cho tiền lương người là ai.

Tổng vụ nơi bên trong trên một cái bàn, một vị trang phục gọn gàng xinh đẹp thanh niên gác xuống bàn khò khò ngủ say, hiển nhiên pJCEyVE lần chính là chỗ này người phụ trách, bởi vì lúc trước nơi này là Vạn Gia Bảo vị trí.

Vân Dương khẽ khẽ gõ một cái cái bàn, đánh thức khò khò ngủ say thanh niên, mỉm cười nói: "Ta tới trả trước một trăm lượng bạc, trong một tháng trả lại!"

Thanh niên kia có chút mơ hồ ngẩng đầu lên, dụi dụi con mắt, bị người đánh thức tỉnh lại phải không sáng khoái, nhất là mở mắt nhìn thấy đối phương là cái lạ mặt tiểu hài tử sau đó, trong lòng càng là dấy lên một luồng ngọn lửa vô danh.

"Không có!" Thanh niên kia tức giận rống lên một câu, theo sau nằm xuống đi chuẩn bị ngủ tiếp.

Vân Dương nụ cười trên mặt dần dần biến mất, nhưng hắn vẫn kiên nhẫn nói: "Ta tới trả trước một trăm lạng bạc!"

Đệ tử kia hô một hồi đứng lên, mang trên mặt vẻ giận dữ, rống giận một câu: "Làm càn, ngươi có biết hay không ta hiện tại là tổng vụ nơi tổng quản ngươi muốn trả trước rất tốt, một điểm cũng không có, cút đi!"

Bởi như vậy, Vân Dương sắc mặt cũng hoàn toàn ngảm nghiêm túc. Đi một cái Vạn Gia Bảo, không nghĩ tới lại đến rồi một cái so Vạn Gia Bảo càng kiêu ngạo người đến.

Nhìn thấy Vân Dương không nói lời nào, thanh niên kia còn tưởng rằng hắn bị mình khí thế dọa sợ, hơi có chút đắc ý nói: "Ngươi có phải hay không không nghe được ta nói chuyện vẫn là lỗi tại không dễ xài chẳng lẽ còn muốn ta đưa ngươi đi ra ngoài "

Vân Dương đột nhiên cười, nụ cười rất là rực rỡ, giận quá thành cười: "Bên trên một cái can đảm dám đối với ta nói như vậy Vạn Gia Bảo, hôm nay đang nằm tại giường không biết sống chết, xem ra ngươi cũng muốn bước hắn theo gót "

Trên người hắn không hề nguyên khí bỗng nhiên thả ra ngoài, áp lực thật lớn chèn ép thanh niên kia thần kinh, giống như là một tòa núi cao nguy nga sừng sững tại trước mặt, khiến người ta cảm thấy không gì sánh nổi sức rung động như dâng lên một bản nhào tới.

"Ngươi... Ngươi..." Thanh niên kia nhất thời hoảng hồn, chớ nhìn hắn thần khí khủng khiếp, chân chính cảnh giới bất quá vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh tứ giai mà thôi, đối với Vân Dương lại nói cái tên này căn bản không đáng nhắc tới.

"Ngươi là Vân Dương công tử" thanh niên này cặp mắt trừng rất lớn, phảng phất đột nhiên nghĩ tới cái gì một dạng chấn động muôn phần, không tưởng tượng nổi.

"Xem ra ngươi cũng biết ta" Vân Dương trong mắt lóe lên một tia tinh quang, đem nguyên khí thu hồi một ít.

Thanh niên kia sắc mặt quét một hồi trắng bệch như tờ giấy, hai chân giống như sàng viên một bản run rẩy. Mồ hôi trán chảy ra, phía sau áo quần đều đã hoàn toàn ướt đầm.

Trước mặt, là ai

Đây chính là một quyền đánh phế Vạn Vân Thiên, một chương võ bất tính Vạn Gia Bảo cường giả! Ngay cả kia khá có tiền đồ Vạn Triệu, cũng bị Vân Dương đánh thân chí không rõ! Vạn Triệu kiện pháp khí kia, càng bị Vân Dương một quyền đánh nát!

Bằng vào thực lực của chính mình, còn chưa đủ người ta nhét kẽ răng!

Mình chỉ là xem tiểu tử này lạ mặt, muốn khi dễ một hồi, ai ngờ đây một cảm giác lại mạnh mẽ đá vào trên miếng sắt!

Lúc trước Vân Dương chiến đấu, thanh niên này cũng không đi quan chiến, cho nên đối với Vân Dương hiểu rõ cũng vừa vặn vắn con giới hạn với trong tin đồn. Bởi vì ban đầu Vân Dương thiên tính hèn yếu, rất ít đi ra ngoài, cho nên thanh niên này căn bản cũng không có tận mắt nhìn thấy qua hắn.

"Cái kia, Vân Dương công tử, ngài đại nhân không chấp tiểu nhân, tiểu đã là nhất thời hồ đồ, mong rằng ngài đại nhân đại lượng, chớ cùng tiểu một phen hiểu biết!" Thanh niên này mặt đầy cười xòa, cúi người gập đầu.

Vân Dương trong lòng thôn thức không thôi, ban đầu mình bất quá chỉ là một người người đều không nhìn trúng phế vật, bất kể cái gì miêu cầu đều có thể lên đây giẫm đạp mấy đá. Mà hôm nay mình, không những được đến gia tộc coi trọng, càng là giác tỉnh thiên sinh Thân Thể, vừa có đầy đủ công pháp truyền thừa, tiền đồ có thể nói là bùng sáng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tinh thần lực phóng ra ngoài

Đã từng đối với chính mình chẳng thêm ngó tới người, hôm nay nhìn thấy mình tựa như là giống như chuột thấy mèo, sợ có phải hay không.

Bởi vì sao còn không là bởi vì chính mình thực lực!

Một bên nhớ lại qua, một bên triển vọng tương lai, trong lúc nhất thời Vân Dương lại sững sờ ngay tại chỗ.

Đến lúc hắn khi phản ứng lại sau khi, thanh niên kia cúi xuống đi thất lưng cơ hồ đều đã tại run lập cập rồi, nhưng trên mặt vẫn là nỗ lực nặn ra một bộ miễn cưỡng nụ cười.

"Đừng nói nhiều, ta muốn trả trước một trăm lạng bạc!" Vân Dương ngón tay rất có tiết tấu gõ mặt bàn, hơi không kiên nhẫn nói.

Thời gian cấp bách, hẳn mới không muốn tại dạng này tiêu nhân vật trên thân lãng phí thời gian cùng tinh lực.

"Được, cái này đến, cái này đến!" Thanh niên kia vội vã đứng nghiêm, hùng hục mang tới hai tấm ngân phiếu: "Vân Dương công tử, đây là hai trăm lạng bạc. 100 là trả trước ngài, mặt khác 100, coi như là tiền cho ngài bồi tội! Mặt khác, gọi nhỏ Dương Vạn Dững, nơi này tạm thời do ta tới phụ trách, nếu như Vân Dương công tử có cần gì, cứ việc tới tìm ta!"

Vân Dương nhíu mày, nhìn đến Dương Vạn Dững trên mặt nhếch nhếch cười, cũng là không chút khách khí thu kia hai tấm ngân phiếu.

Nếu đối phương có ý lấy lòng, vậy mình cũng không cần phải bùng lên mặt. Dù sao cũng người khác chủ động đưa tới cửa đồ vật, không cần thì phí sao.

Dương Vạn Dững xem Vân Dương lại thu mình lễ vật, cũng là hưng phấn không kiềm chế. Bởi vì toàn bộ Vân gia, muốn đi kết giao Vân Dương người có không ít, Dương Vạn Dững vừa vận chính là một cái trong số đó. Không nghĩ tới cơ hội tới nhanh như vậy, tuy rằng ngay từ đầu giữa hai người có chút hiểu lầm, nhưng là bất kể nói thế nào, hiểu lầm tổng là có thể loại bỏ nha, tiêu tan hiềm khích lúc trước cũng không có gì không tốt.

"Vân Dương công tử như vậy khí vũ hiên ngang, nhất định là nhân trung chi long. Lần này trả trước ngân phiếu, chắc là muốn muốn đi vào Tụ Nguyên trận bên trong tu luyện đi rồi cuộc hoạt động sắp tới còn một tháng thời gian liền bắt đầu rồi..." Dương Vạn Dững cười hắc hắc, muốn chủ động làm quen.

Vân Dương cũng không có phản ứng đến hắn, vừa vận chỉ là quét mắt nhìn hắn một cái, cũng không nói chuyện.

Dương Vạn Dững mồ hôi lạnh trên trán quét một hồi đầy ra, cười mĩa không thôi. Hẳn hận không được lập tức tát mình hai cái miệng, thật là, đều tự trách mình lăm lăm. Ngộ nhờ chỗ nào lại chọc tới tôn đại thần này, đó thật đúng là khóc đều không chỗ để khóc.

Cũng may Vân Dương không có tức giận, chỉ là nhàn nhạt gật đầu một cái. Theo sau, liền bước nhanh ra ngoài.

Dương Vạn Dững thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt có chút may mắn, cũng có chút kích động, không nghĩ tới mình lại thông qua như vậy phương pháp làm quen Vân gia hai Vân Dương công tử, thật là làm sao cũng không nghĩ tới.

Vân gia tông cộng có ba cái Tụ Nguyên trận, từng cái đều là chi phí không rẻ. Tin đồn là Vân gia bỏ ra số tiền lớn mời tới Linh Trận sư, đây mới thật không dễ dàng kiến tạo ba tòa Tụ Nguyên trận.

Tụ Nguyên trận bố trí tại Vân gia sau đó trong núi, bình thường đi vào trong tu luyện đệ tử cũng không tính nhiều, rồi cuộc giá tiền này, cũng không phải là ai cũng có thể tiếp nhận! Tân tân khổ khổ tích trữ một tháng trước Tiên, cũng mới đổi lấy ba ngày thời gian tu luyện mà thôi. Nếu như không phải đối mặt nguy cấp, tin tưởng sẽ rất ít có đệ tử lựa chọn tại Tụ Nguyên trận bên trong tu luyện.

Nhưng là khi Vân Dương chạy tới sau núi thời điểm, chính là thật sâu nhíu mày.

Sau núi bên trong khoảng trống lớn bên trên, đứng thẳng ba tòa gió thổi không lọt kiến trúc, phẳng phất ba tòa pháo đài một dạng, bền chắc không thể gãy. Trên vách tường khắc họa đến liên tiếp phù văn thần bí, giống như Tiểu Ngưu du trong nước một dạng gọn sóng từng trận, lóe lên nhàn nhạt ánh sáng nhạt, đây dĩ nhiên chính là kia Tụ Nguyên trận rồi.

Tại ba cái Tụ Nguyên trận bên ngoài, mỗi người đều biết người ngồi chờ ở một bên, xem bọn hắn dáng vẻ, hiển nhiên cũng đã là đợi đã lâu rồi.

Vân Dương nhíu chặt chân mày, xem ra gần đến hoạt động sắp tới, phần lớn Vân gia đệ tử đều xuất ra tiền gửi ngân hàng, chuẩn bị tại Tụ Nguyên trận bên trong cố gắng trùng kích một hồi cảnh giới.

Chỉ có ba cái Tụ Nguyên trận, lúc này đang gặp phải người nhiều chao ít cảnh tượng.

Đột nhiên, Vân Dương tựa hồ là cảm nhận được cái gì, hần sắc mặt bên trên thoáng thoáng qua một vẻ vui mừng, khép hờ hai mắt, nỗ lực thử đi cảm ứng ba người kia Tụ Nguyên trận nội tình hướng.

Mọi người đều biết, chỉ có đến Lưỡng Nghi Cảnh, võ giả trong đầu mới có thể diễn sinh ra một loại gọi là tinh thần lực ý niệm hình thái. Tinh thần lực mạnh yếu, chính là linh hồn mạnh yếu, mà tinh thần lực tác dụng, chính là đi thăm dò không biết và đề cao ngộ tính.

Nhưng mà Vân Dương vừa vận tại làm sao trong nháy mắt, lại cảm giác trong đầu có kỳ diệu cảm giác hình thành, giống như là nguyên khí, nhưng cũng không phải là nguyên khí. Nó có thể nỗ lực thả ra bên ngoài cơ thể, vào lúc này, cho dù mình nhắm mắt lại, hoàn cảnh chung quanh cũng đều năng lực giống như là hình ảnh một bản phối bày tại trong đại não.

Hắn biết rõ, đây chính là tinh thần lực! Là Lưỡng Nghi Cảnh võ giả mới có thể điều khiển tinh thần lực!

Hắn không biết rõ tại sao mình lại đột nhiên nắm giữ tinh thần lực, trên thực tế hẳn cũng không có thời gian đi ngẫm nghĩ rồi. Bởi vì hắn thông qua tinh thần lực rõ ràng cảm nhận được, số 2 Tụ Nguyên trận bên trong tu luyện đệ tử sắp liền phải đi ra.

Nhiều người như vậy đều đang đợi, hẳn đương nhiên muốn nhanh chân đến trước. Hẳn mới sẽ không đem thời gian lãng phí ở chờ đợi loại này không có ý nghĩa trong chuyện.

"Ồ, đây không phải là Vân Dương sao "

"Hắn lại cũng tới!"

"Xem ra hắn cũng phải vì hoạt động săn thú làm chuẩn bị a!"

Tại chỗ những thứ này Vân gia đệ tử, cơ hồ không có yếu, bọn họ đều là hoạt động săn thú danh ngạch thực lực mạnh mẽ người cạnh tranh.

"Hắn muốn đi là, số 2 Tụ Nguyên trận" một người học trò kinh ngạc nói, theo sau cười ha ha: "Chớ trêu, số 2 Tụ Nguyên trận bên trong là Vương Khang tên kia, hắn chính là chó nhà giàu. Ở bên trong, không có sáu ngày căn bản sẽ không đi ra, hôm nay chỉ là ngày thứ hai mà thôi."

"Thật là chưa tới phút cuối chưa thôi!"

Mấy người ngồi tại trong khu nghỉ ngơi, câu được câu không tán gẫu. Bọn họ những thứ này thường thường chờ đợi người, sớm đã có mình một bộ lộ số. Ai ở bên trong ước chừng thời gian bao lâu, bao lâu sẽ ra, bọn họ đều tâm lý nắm chắc.

Cho nên xem Vân Dương hướng phía số 2 Tụ Nguyên trận bên trong đi tới, bọn họ đều thật là khinh thường, bởi vì này rõ ràng chính là uống phí sức lực, si tâm vọng tưởng!

Ái ngờ, ngay tại Vân Dương vừa mới vừa đi tới số 2 Tụ Nguyên trận lúc trước sau khi, cửa kia đột nhiên mở ra. Ngay sau đó bên trong một thanh niên sắc mặt tái xanh đi nhanh ra, cũng không ngừng đầu lên, phăng phất có chuyện gì gấp một dạng.

Vân Dương pQH2do tựa hồ đã sớm liệu được những thứ này, mỉm cười tránh ra bên cạnh cơ thể, để cho xuống.

"Cái gì "

Cái khác đều đã chờ đợi rất lâu đệ tử nhảy vọt lên cao một hồi đứng lên, bọn họ từng cái một sắc mặt cực kỳ khó coi.

"Vương Khang cái tên này, làm sao hai ngày liền đi ra "

"Đùa gì thế, ngươi không phải nói ít nhất ở bên trong ngây ngô sáu ngày sao!"

"Hắn rõ ràng đến so với chúng ta buổi tối, tại sao vừa vặn là có thể bắt kịp "

"Đúng vậy, thật giống như hắn sớm dự liệu được một dạng, đây hoàn toàn không hợp với lẽ thường a!"

"Đáng chết, hắn vận khí làm sao tốt như vậy!"

Vân Dương móc ra hai tấm ngân phiếu, đối với ba tòa Tụ Nguyên trận trước một ông lão nói: "Ta muốn dùng sáu ngày thì..."

Hắn lời còn chưa dứt, một trận kinh phong từ mặt bên nhào tới, mạnh mẽ cắt đứt hắn sẽ phải ra khỏi miệng mà nói.

Vân Dương lông mày nhíu một cái, không thối lui chút nào vùng quyền nghênh đón, tuy rằng hắn không rõ ràng người tới là ai, nhưng xem điệu bộ này, tuyệt không có lòng tốt.

Lão giả kia mặt mỉm cười lùi về sau mấy bước, đối với trẻ tuổi đệ tử phân tranh, hắn không quan đến. Bởi vì này bộ dáng, càng có lợi Vu gia Tộc lương tính ganh đua.

"Bịch!"

Một tiếng vang trầm đục, người đến kia bị Vân Dương một quyền đánh lui về sau mấy bước. Hắn tựa hồ cũng không nghĩ tới Vân Dương thái độ kiên quyết như vậy, vốn là hắn chỉ là muốn ngăn cản Vân Dương thành công thanh toán mà thôi. Chỉ cần Tiền còn chưa tới lão giả kia trong tay, thế thì cái này giao dịch liền còn chưa hoàn thành.

"Chậm đã!"

Người đến kia thanh lý một chút giọng, ho khan nói: "Vân Dương công tử, xin ngươi hãy đem đây Tụ Nguyên trận nhường cho ta."

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, thờ ơ đánh giá người tới. Với hắn mà nói, người đến là ai cũng không đáng kể, ngược lại nếu là mình trước tiên chiếm đồ vật, liền tuyệt đối không có phun ra ngoài đây vừa nói.

Người tới tuổi tác ước chừng mười bảy mười tám tuổi, bộ dáng rất là tuấn tú, mày kiếm mắt sáng, anh khí mười phần. Chỉ là tại giữa hai lông mày, mơ hồ cất giấu một vết ngao khí, thật giống như ai cũng không coi vào đâu một dạng. Hắn nhìn về Vân Dương ánh mắt, mơ hồ có chút khinh thường. Rốt cuộc Vân Dương quét khỏi quả thực quá nhanh, khiến người ta còn không cách nào hoàn toàn đem hiện tại hắn cùng đã từng can đảm đó tiểu hèn yếu Vân Dương tách ra.

Vừa vặn, Vân Dương cũng biết hắn.

"Vân Kinh Long." Vân Dương nhàn nhạt đọc lên một cái tên.

Thanh niên kia nhíu mày, rất là ngoài ý muốn nói: "Há, Vân Dương công tử lại biết được ta" mặc dù tại cùng Vân Dương bình thường trao đổi, nhưng hấn đáy mắt sâu bên trong, vẫn còn có chút khinh thường ý vị tồn tại.

Vân Kinh Long, Vân gia Đại trưởng lão Vân Phá Thiên con trai. Tư chất có thể nói, hoàn toàn không thua gì Vân gia đệ nhất thiên tài Vân Minh Huân! Tuổi gần mười tám tuổi, liền đã gần đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai đỉnh phong, khoảng cách tiến nhập Nhất Nguyên Cảnh cấp tám, cũng bất quá chỉ là vấn đề thời gian rồi.

"Dựa vào cái gì" Vân Dương nhảy cảm phát giác rồi Vân Kinh Long trong ánh mắt khinh thường, hấn đương nhiên cũng sẽ không cho ra cái gì tốt sắc mặt.

"Bởi vì ta nhanh phải tiến giai Nhất Nguyên Cảnh cấp tám rồi, hiểu không?" Vân Kinh Long nhàn nhạt mở miệng, lại vô hình trung cho người ta một loại cường đại cảm giác bị áp bách. Âm thanh tuy nhẹ, nhưng lại bao hàm một luồng không nghi ngờ gì nữa mùi vị. Ý kia phảng phất tại nói, ta dùng đây Tự Nguyên trận, có thể thần tốc đột nhiên phá cảnh giới, mà ngươi dùng, nhất định chính là phung phí của trời.

Vân Dương bỗng nhiên cười, nhưng theo sau sắc mặt trong nháy mắt trở nên lạnh, thấp giọng quát nói: "Nhường cho ngươi ta để cho đại gia ngươi!"

Vân Kinh Long kia anh tuấn khuôn mặt có chút vặn vẹo, nhưng hấn còn là hết sức không chế được mình lửa giận, cười ha hả nói: "Không sai, tại Vân gia, vẫn chưa có người nào có dũng khí nói chuyện với ta như vậy. Ngươi, là người thứ nhất!"

"Ta là người thứ nhất sao kia cha ngươi đầu lễ nào liền cha ngươi, cũng không thể đối với ngươi nói chuyện lớn tiếng" Vân Dương cố làm kinh ngạc mở miệng hỏi.

"Phốc xuy!"

Xung quanh vây xem đám thiếu niên kia toàn bộ cũng không nhịn được bật cười, nhất là Vân Dương kia cố làm trịnh trọng biểu tình, càng làm cho người không khỏi tức cười.

"Ngươi..." Vân Kinh Long nhất thời tức giận, kia anh tuấn khuôn mặt cực độ vặn vẹo, hiển nhiên là tức giận không nhẹ, bị Vân Dương sắc không nói ra lời.

"Hiểu biết không hiểu cái gì gọi tới trước tới sau, cha ngươi lễ nào đã không dạy ngươi sao" Vân Dương mỉm cười lại lần nữa móc ra kia hai tấm ngân phiếu, đưa cho lão giả kia.

"Dừng tay!" Vân Kinh Long nhanh như tia chớp đưa tay ra, muốn đi tranh đoạt Vân Dương trong tay ngân phiếu.

Thực lực của hấn là Nhất Nguyên Cảnh thất giai đỉnh phong, nửa chân bước vào Nhất Nguyên Cảnh cấp tám tồn tại, thực lực so với Hứa Nhược Tinh đến còn phải càng hơn một bậc.

Bất quá Vân Dương cũng không sợ hấn, thấy vậy cũng chỉ là thần tốc thu tay về, thuận thế một khuỷu tay hướng phía Vân Kinh Long ngực đảo qua.

Đây một liên xuyên động tác nước chảy mây trôi, người xem hoa cả mắt.

Vân Kinh Long thế công vẫn chưa có hoàn toàn triển khai, liền cảm giác mình ngực từng trận kinh phong truyền tới, nếu như tiếp tục kiên trì tấn công mà nói, mình ắt phải bị thương nặng. Bất đắc dĩ, hấn chỉ có thể đi trước sau đó lùi lại mấy bước, miễn cưỡng tránh thoát một kích này, sắc mặt âm tình bất định.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Liên tục đột phá

Mình lộ số toàn bộ được đối phương nhìn thấu, cái này làm cho Vân Kinh Long trong lòng rất là uất ức, không nói ra được phiền muộn.

Hấn không tin thực lực đối phương sẽ mạnh hơn chính mình, trên thực tế hấn vẫn luôn là rất xem thường Vân Dương. Lúc ấy Vân Dương cùng Vạn Vân Thiên quyết đấu, hấn căn bản cũng không thèm đi xem. Hôm nay, Vân Dương lại dùng loại này giọng cùng hấn nói chuyện, trong đó chênh lệch cảm giác, để cho hấn trong lúc nhất thời căn bản không phản ứng kịp.

"Xem ra, ngươi thật là không để cho rồi" Vân Kinh Long cúi thấp xuống mi mắt, gằn từng chữ một.

Vân Dương ngừng đầu, sắc mặt không thay đổi: "Ta tới trước, ta dựa vào cái gì muốn cho "

"Đó chính là không có nói bộp~" Vân Kinh Long anh tuấn trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, ánh mắt băng hàn. Hắn trên cao nhìn xuống nhìn đến Vân Dương, trong hai mắt sát ý lưu chuyển, tựa hồ muốn dùng khí thế áp đảo đối phương.

Hôm nay Vân Dương lòng tự tin tăng cao, căn bản cũng không có một chút sợ hãi. Hắn nghênh đón Vân Kinh Long ánh mắt, chậm rãi mở miệng nói: "Muốn đánh thì đánh, đừng nói nhảm!"

Bên cạnh những cái vẩy xem đệ tử phảng phất mỗi một người đều đến rồi hứng thú, hưng phấn không thôi. Thực lực bọn hắn đều không yếu, Vân Kinh Long cùng Vân Dương, đều là bọn hắn đối thủ cạnh tranh. Hôm nay có thể nhìn thấy hai cái đối thủ cạnh tranh đối chọi gay gắt, bọn họ cũng rất là kích động.

Thông qua con đường này, có thể rất khá hiểu được đối thủ cạnh tranh thực lực.

Nếu như nói Vân Kinh Long toàn thân để lộ ra đến ngạo khí giống như là phong mang tất lộ trường thương, cực kỳ ác liệt. Thế thì Vân Dương cho người ta cảm giác, giống như là không có chút rung động nào mặt biển, tuy rằng bình thường, nhưng không ai không rõ ràng phía dưới đến tột cùng cất giấu như thế mãnh liệt sóng cả!

Vân Dương này tầm hoàn toàn không coi ngời ra gì đáng vẻ, để cho Vân Kinh Long có chút hiểu rõ vấn đề. Hắn rống giận một tiếng, đột nhiên nói đầu gối, hướng phía Vân Dương đụng tới.

Không lộ nguyên khí toàn bộ đều ẩn ngậm tại đây trong một kích, chỉ cần một kích này có thể đánh trúng, Vân Kinh Long tuyệt đối có lòng tin đem Vân Dương trực tiếp đụng không bỏ dậy nổi.

Vân Dương trong mắt lóe lên một tia tinh quang, một tay bất động thanh sắc hướng phía Vân Kinh Long nơi đầu gối vỗ xuống. Hắn chưởng pháp nhẹ nhàng, phảng phất căn bản cũng không có phát lực.

"Àm!"

Hai người mạnh mẽ đụng vào nhau, Vân Kinh Long vốn là lòng tin tràn đầy biểu tình một hồi biến hóa cực kỳ khó coi, hắn cắn chặt hàm răng, toàn thân nhin không được run, rên khẽ một tiếng, ngược lui ra ngoài hai bước.

Mà Vân Dương, vừa vặn chỉ là cơ thể run nhẹ mà thôi.

"Sức lực thật mạnh!" Vân Kinh Long ăn ngầm bò hòn, hắn nằm mộng cũng không nghĩ tới, Vân Dương vừa vặn chỉ là tiện tay một đòn, liền có thể có được lực lượng lớn như vậy, loại cảm giác đó giống như là trước mặt đối diện đập bẻ xuống một tòa núi cao, khiến người ta hoàn toàn không nhìn thấy hy vọng!

Bên cạnh lão già đem hết thảy các thứ này đều xem ở rồi trong mắt, khẽ mỉm cười, cũng không ngôn ngữ.

"Trở lại!" Vân Kinh Long trong hai mắt lóe lên tia máu, hắn không thể chịu đựng mình bại bởi Vân Dương, hắn càng không muốn làm Vân Dương quét khỏi trên con đường đá lót đường!

"Àm!"

Vân Kinh Long hai quả đấm đều xuất hiện, bạch bào tiêu sái xẹt qua không khí, xuy xuy vang dội. Quả đấm chớp đỉnh hàm chứa nguyên khí, đủ để đem một đầu mãnh thú đánh chết tươi!

Không hổ là Nhất Nguyên Cảnh thất giai đỉnh phong thực lực, so với Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, trong cảnh giới liền đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối!

Vân Dương biết rõ mình luận nguyên khí tu vi cảnh giới hoàn toàn so ra kém Vân Kinh Long, nhưng hắn cũng không ngốc, hắn biết lợi dụng uy thế chính mình!

Thiên sinh Thần Thể, có thể so với Nhân Hình Bình Khí! Hướng theo thực lực bản thân đề thăng, nhục thân cường độ cũng càng ngày sẽ càng cứng rắn!

Bây giờ Vân Dương, khắp toàn thân cơ thể cứng rắn như sắt thép, tùy ý trong huy sai, cốt đầu kéo kẹt kẹt vang.

"Sợ ngời sao!" Vân Dương khoe miệng lộ một nụ cười, đây Vân Kinh Long cũng thật là lớn gan, lại muốn cùng mình đụng nhau nhục thân, đây không phải mình muốn chết sao

Hai quyền gào thét phá vỡ bầu trời, nguyên khí kích **, khắp nơi bắn nhanh.

Vân Dương quyền đầu cứng miễn cưỡng nện vào rồi Vân Kinh Long hai quả đấm giữa thời gian rảnh rồi nơi, lấy bá đạo cương mãnh tư thái, trực đảo hoàng long!

Vân Kinh Long trong mắt lóe lên một ít âm mưu hào quang, trong nháy mắt biến hóa Quyền là bắt, hai tay gắt gao giữ lại Vân Dương cổ tay.

"Ồ" Vân Dương trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới Vân Kinh Long chiêu bên trong có chiêu, lúc trước kia một hồi, bắt quá chỉ là hư hoàng mà thôi, tiếp theo một chiêu, mới thật sự là mục đích.

Bất quá theo sau, Vân Dương khinh thường cười. Cho dù đối phương như thế nào đi nữa khôn khéo, lại tính kế thế nào, mình bằng vào một đôi thiết quyền, liền có thể lay động thuộc về!

Mình phải dùng thực lực nói cho tất cả mọi người, chỉ cần có thực lực, liền có thể mạnh mẽ mặc kệ tất cả trở ngại!

Phía dưới vây xem đám người kia đều có chút chấn động, một người trong đó trợn mắt hốc mồm nói: "Chuyện này... Đây không phải là Vân Kinh Long tuyệt học, Phân Cân Thác Cốt Thủ sao "

"Không sai, không nghĩ tới hắn Phân Cân Thác Cốt Thủ lại sử dụng quen như vậy luyện!"

"Xong rồi, lần này Vân Dương phải thua thiệt lớn! Vân Kinh Long Phân Cân Thác Cốt Thủ, liền đã thủ cốt đầu đều có thể bẻ gãy!"

Vân Kinh Long hai tay ly biệt theo như dòn lại Vân Dương đầu ngón tay, trong mắt lóe lên vẻ tự tin hào quang, hai tay cùng thi phát lực, một bài xê dịch, liền muốn đem Vân Dương ngón tay cốt tháo xuống.

Vân Dương mang trên mặt một ít hài hước ý, tựa hồ đối với việc này không thêm để ý chút nào.

"Cái gì" Vân Kinh Long mồ hôi lạnh trên trán trong nháy mắt chảy xuống, bởi vì hắn phát hiện, mình vẫn lấy làm kiêu ngạo tuyệt học Phân Cân Thác Cốt Thủ, lại đối với Vân Dương hoàn toàn không có tác dụng!

Vân Dương cốt đầu, cứng rắn hảo giống như Pháp Khí, vô luận như thế nào dùng sức, đều không thể bài động chút nào!

"Đùa gì thế!" Vân Kinh Long cặp mắt trừng rất lớn, anh tuấn khuôn mặt có chút kinh hoàng. Minh Phân Cân Thác Cốt Thủ, đây chính là liên Lưỡng Nghi Cảnh yêu thủ cốt đầu đều có thể bẻ gãy, cho dù Vân Dương thực lực có mạnh hơn nữa, làm sao có thể cùng yêu thủ cấp hai so sánh đây

"Vù vù!"

Vân Dương cánh tay nguyên khí phun ra nuốt vào, mạnh mẽ đem Vân Kinh Long hai tay đánh văng ra.

Vân Kinh Long lao đảo một cái, ngực không môn đại khai. Có được tinh thần lực sau đó Vân Dương phản ứng cực kỳ nhạy cảm, trong nháy mắt liền bắt được cái này sơ hở. Hắn không có dồng dài, cười lạnh một tiếng, xoay người lại chính là một cước, đang đá vào Vân Kinh Long trước ngực.

"Bịch!"

Lần này phảng phất lũ quét, tất cả mọi người bên tai đều vang lên một tiếng nặng nề trầm đục tiếng vang. Giống như là dùng hết toàn lực một cước đá vào phá trên bao tải, lực lượng khổng lồ khiến người ta chấn động muôn phần!

Vân Kinh Long cơ thể nhanh chóng lùi về phía sau, trong mắt mang theo thần sắc không tưởng tượng nổi, liền tiếp rời khỏi mấy bước, mới miễn cưỡng dừng lại. Hắn cúi đầu thở hổn hển, cơ thể bởi vì kịch liệt đau nhức mà khẽ run. Nếu như có tinh mắt người, liền có thể rõ ràng nhìn thấy, Vân Kinh Long lúc này ngực đã có chút sập hõm vào.

"Ta thua rồi..." Vân Kinh Long hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên. Cặp mắt nhìn đến Vân Dương, trong mắt chiến ý bàng bạc: "Bất quá, ngươi cũng không nên đắc ý quá sớm, lần sau giao thủ, ta nhất định sẽ tự tay đánh bại ngươi!"

Nói xong những thứ này, Vân Kinh Long xoay người rời đi, phút chốc cũng không có dừng giữ lại.

Những đệ tử còn lại nhìn đến Vân Kinh Long bóng lưng, tất cả đều là hí hửng nói: "Xem ra Vân Kinh Long thực lực chỉ so với Vân Dương kém hơn một chút mà thôi, thật là đáng tiếc."

Liền Vân Kinh Long đều bại bởi Vân Dương, bọn họ lại không dám lại đi lên khiêu khích. Tự Nguyên trận có ba cái, cùng lắm thì con đọi còn lại kia hai cái là được.

Vân Kinh Long mạnh mẽ giả trang ra một bộ bình tĩnh đáng vẻ, trên thực tế nhưng ngay cả bước đi đi đang run rẩy. Hắn thụ thương không nhẹ, ban nãy một cước kia, tuyệt đối đã thương tới rồi nội tạng. Hắn vì không đến nỗi thua phải quá khó coi, một mực đang dùng nguyên khí đè nén thương thế.

Đi tới một chỗ hẻo lánh không có người góc, Vân Kinh Long giả bộ không được nữa, toàn thân run nhẹ há mồm chính là phun ra một ngụm máu tươi, trong máu tươi lại còn có bết nát nội tạng khối.

Vân Kinh Long che ngực, trong mắt tràn ngập huyết sắc, khủng bố dọa người. Hắn siết chặt quả đấm, cơ hồ là dùng hết sức lực toàn thân một bản gầm nhẹ nói: "Vân Dương, ta nhất định phải giết ngươi!"

Vân Dương cười đem mình hai tấm ngân phiếu giao cho lão giả kia, mở miệng nói: "Ta muốn sáu ngày thời gian tu luyện!"

Lão giả kia cười nhận lấy ngân phiếu, vuốt râu một cái nói: "Tiểu tử, vào đi thôi, lão phu nhìn ngươi cảnh giới cũng sắp đối mặt đột phá ranh giới. Cho ngươi mười ngày, nếu như ngươi không có thể đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai, cũng đừng có mặt đi ra!"

"Cái gì" Vân Dương trong lòng giật mình, theo sau mừng rỡ không thôi. Lão giả này lại một cái liền có thể xem ra bản thân lập tức muốn đột phá, tại Tự

Nguyên trận bên trong tu luyện mười ngày, đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai xác thực có khả năng, chỉ có điều muốn đạt được mục tiêu, sẽ có chút khó khăn mà thôi.

Lão giả kia cười nói: "Nếu như không có thể tại trong vòng mười ngày đột phá, coi như là lão phu nhìn lầm."

Vân Dương nghe vậy, kích động ôm quyền nói: "Đa tạ lão trượng!"

Còn một tháng thời gian chính là hoạt động săn thú rồi, không nghĩ tới mình lại trời xui đất khiến thu được tại Tụ Nguyên trận bên trong tu luyện mười ngày cơ hội thật tốt! Nói cái gì cũng cần phải nắm chắc cơ hội như vậy, nếu như có thể một hơi vọt tới Nhất Nguyên Cảnh thất giai, thế thì coi như mình cảnh giới không phải cao nhất, cũng sẽ không sợ bất kỳ cùng lứa võ giả.

Nói cảm ơn sau đó, Vân Dương hăm hở bước nhanh bước vào trong đó, hướng theo kia dây nặng đại môn chậm rãi đóng, lão giả nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng nồng đậm.

"Lão phu nhìn quang luôn luôn rất chính xác, thằng con nít này, tiền đồ bất khả hạn lượng a..."

Bóng tối bốn phía thập phần áp lực, Vân Dương không có mơ tưởng nhiều, dứt khoát trực tiếp xếp chân ngồi dưới đất, bỏ đi tạp niệm, hai mắt nhắm chặt, tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Bên trong không gian nguyên khí hiển nhiên nếu so với phía ngoài nồng nặc nhiều, chỉ là thờ đốc mấy hợp, liền có thể bị nồng nặc nguyên khí bao vây. Loại cảm giác đó, thật rất tốt.

Vân Dương bình tâm tĩnh khí, dồn khí đan điền. Chậm rãi hít một hơi, theo sau phun ra, hô hấp lâu dài mà xa xa. Thiên địa nguyên khí lấy thủy xoay chuyển hình dáng, toàn bộ hướng phía trong cơ thể hân tị tập tiến tới

Nếu như lúc này có một vị cường giả chân chính ở bên, nhìn thấy tình cảnh này, tất nhiên sẽ giật nảy cả mình.

Bởi vì Vân Dương cả bộ động tác, từ tư thế đến thần thái, thậm chí mỗi một lần hô hấp tần số cùng lực lượng, đều không chế vừa đúng, hoàn mỹ chọn không có bất kỳ tỳ vết nào!

Hắn căn bản không giống một cái sơ thiệp võ học thiếu niên, ngược lại ngược lại càng giống như là một cái thực lực Thông Thiên tông sư võ học!

Hết thấy các thứ này, đều phải quy công cho kia võ đạo tông sư ký ức! Không những truyền thừa hắn toàn bộ công pháp, còn có hắn kinh nghiệm chiến đấu, hân ý chỉ bất khuất!

Trong trường hợp đó lúc này, Vân Dương cái gì cũng không muốn nghĩ, chỉ là đắm chìm trong vô cùng minh tướng bên trong, quên được tất cả.

Một lần lại một lần hô hấp thổ nạp, Vân Dương thuận lợi dẫn đạo thiên địa nguyên khí tiến vào vào trong cơ thể, chậm rãi mở rộng nguyên khí trong cơ thể sức chứa, đạt đến đề thăng cảnh giới mục đích.

Thân trong tu luyện, là không có thời gian quan niệm. Bể quan bên trong võ giả, thường thường chỉ là mở mắt nhắm mắt, một ngày liền đi qua.

Trong mê ly, Vân Dương chỉ cảm giác mình cảnh giới bất tri bất giác đã đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh lục giai, tiếp tục hướng phía Nhất Nguyên Cảnh thất giai tiến phát!

Hắn rất yêu thích loại cảm giác này, hơn nữa rất là hường thụ. Chỉ có mười ngày, nhất định phải đem nắm chặt. Một hơi xông lên Nhất Nguyên Cảnh thất giai, mới là tự mình cuối cùng mục đích!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bạo toàn sát nồng

nặc nguyên khí địa bàn thêm vào ở chung quanh, Vân Dương hoàn toàn khoát đi ra ngoài, đem hết toàn lực hấp thu nguyên khí, thế phải nhất cử đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai!

Mà hôm nay tình huống cũng đầy đủ hi nhân, sự thật chứng minh tại dung hợp Thần Thể huyết mạch sau đó, Vân Dương cơ thể liền giống như hoàn mỹ nhất ngọc thô chưa mài dũa một bản, vẫn không có trải qua bất kỳ tạo hình. Ngọc thô chưa mài dũa mỗi một bút mỗi một bức họa, đều cần hân đích thân đi giải thích.

Nguyên khí không ngừng lên cao đến, rất nhanh thì đến một người p7M8iCw khác điểm giới hạn.

Lúc này Vân Dương, tu vi đã là Nhất Nguyên Cảnh lục giai đỉnh phong!

Không có ngừng bữa, tiếp tục trùng kích Nhất Nguyên Cảnh thất giai!

Cuối cùng, Vân Dương nguyên khí cùng ý chí đồng loạt đạt tới cực điểm, chỉ thấy sắc mặt hắn nghiêm túc, khẽ quát một tiếng.

Trong nháy mắt, toàn bộ Tụ Nguyên đại trận đều tựa hồ chính là một trong run rẩy, tàn phá nguyên khí năng lượng cuồng bạo lộ ra. Vân Dương cả người khí thể đại biến, hiển nhiên đang chạy nước rút đồ hộp.

"Vù vù!"

Không khí sau đó một trận, một luồng càng cường đại hơn, lớn hơn nửa mệnh mông nguyên khí từ trong cơ thể Vân Dương tàn mất ra.

Nhất Nguyên Cảnh thất giai, rốt cục thì đạt tới!

Tụ Nguyên trận bên ngoài, lão giả kia phảng phất là cảm giác được cái gì một dạng vốn là thấp rũ xuống trong con ngói thoáng qua một tia tinh quang. Hắn khẽ mỉm cười, nói: "Lão phu ta quả nhiên không nhìn lầm người a."

"A!"

Một tiếng phát tiết to bằng Gào, Vân Dương đứng lên. Hắn hai quả đấm siết chặt, sắc mặt hưng phấn, rất là hài lòng thư triển cơ thể. Tại Tụ Nguyên trận bên trong, mình lại liên tục đột phá cấp hai! Chuyện như vậy đặt ở bình thường, kia thật là nghĩ cũng không dám suy nghĩ.

Mở hai mắt ra, Vân Dương nhất thời cảm thấy thần thanh tức giận nhàn, ngay cả lúc ban đầu một mồi cũng là quét một cái sạch. Đột phá qua sau đó cảm giác tóm lại là tốt, phảng phất buông lỏng không ít.

"Tựa hồ còn chưa tới ngày thứ mười thời gian" Vân Dương có chút hưng phấn, tự nhủ: "Há chẳng phải là nói, ta bây giờ còn có thời gian! Ngược lại nhàn rồi cũng là nhàn rồi, chỉ bằng cứ đi tìm một bộ công pháp bí tịch tu luyện, chỉ có Đại Kim Cương Chương mà nói, tựa hồ còn có chút chưa tới."

Vân Dương ngồi xếp bằng xuống, nhắm lại hai con mắt bắt đầu trầm tư. Trong đầu võ học bí tịch nhiều không đếm xuể, muốn từ trong đó chọn, cũng không phải một kiện chuyện đơn giản.

"Hừm, Bạo Toàn Sát danh tự này đủ đủ thô bạo!"

Vân Dương hưng phấn không thôi, sơ lược huy qua một lần pháp môn tu luyện, liền bắt đầu tu luyện.

Cái gọi là Bạo Toàn Sát, chính là đem nguyên khí ngưng tụ tại trên năm tay, lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn, giống như như gió lốc. Dùng để đối địch, sức sát thương cực mạnh!

Tu luyện Bạo Toàn Sát nhập môn tiêu chuẩn là một giây 20 xoay chuyển, ý tứ chính là ngưng tụ nguyên khí mỗi giây có thể xoay tròn 20 quyền. Công pháp này cũng không có cái gọi là cảnh giới phân chia, mỗi giây xoay tròn số lần càng nhiều, tương ứng lực sát thương cũng liền càng mạnh!

"Là như thế ngưng tụ tại trên năm tay sao" Vân Dương bắt đầu ném thử.

Đem nguyên khí ngưng tụ tập một chỗ cũng không tính khó khăn, nhưng nếu như muốn khống chế nó nhanh chóng xoay tròn, vậy thì không dễ dàng. Liên tiếp thử nhiều lần, đều là thất bại, bất quá Vân Dương không tức giận chút nào, ngược lại thì viết tóa viết dừng.

...

Ngày thứ mười đến, lão giả kia có chút lười biếng ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú số 2 Tụ Nguyên trận. Tại tinh thần lực hắn cảm giác dưới, đã thấy Vân Dương chuẩn bị đẩy cửa đi ra.

"Thật là một cái tự biết mình tiểu oa nhi!"

"Két!"

Số 2 Tụ Nguyên trận cửa mở ra, toàn bộ đang đợi đệ tử đều đưa ánh mắt tập trung tới. Chỉ thấy Vân Dương một thân thoải mái đi ra, trong thần sắc rất là hưng phấn, hiển nhiên thu hoạch không nhỏ.

Đột phá trở thành Nhất Nguyên Cảnh thất giai sau đó, không chỉ là nguyên khí trong cơ thể số lượng dự trữ gia tăng, thân thể lực lượng cùng phản ứng thần kinh tốc độ cũng đều có chỗ tăng cường.

Thiên sinh Thần Thể, sẽ theo lấy thực lực cùng cảnh giới đề thăng sau đó cường hãn hơn. Nói cách khác, cho dù Vân Dương không đi tu luyện bất kỳ công pháp nào cùng võ kỹ, chỉ bằng vào đề thăng cảnh giới, liền có thể có được một bộ có thể so với tuyệt đỉnh Pháp Khí nhục thân!

"Tiểu tử, xem ra lão phu không có nhìn lầm a!" Lão giả kia cười híp mắt nói.

Vân Dương đối với lão giả này vẫn là đặc biệt kính trọng, nếu như không phải hắn tự mình giúp đỡ mình đem sáu ngày thời gian tu luyện thăng lên làm mười ngày, mình căn bản là không có khả năng liền nhanh như vậy đem cảnh giới tăng lên.

Mặc dù không biết lão giả này tại sao phải giúp mình, nhưng Vân Dương vẫn là đệ tử thường cảm kích.

"Đại ân không lời nào cảm ơn hết được, tích thủy chi ân, Vân Dương ta một ngày kia tất nhiên sẽ Dũng Tuyền báo đáp!" Vân Dương ôm quyền nói.

Lão giả kia vuốt râu một cái, mở miệng nói: "Không có gì, ta chỉ là xem tiểu tử ngươi xác thực là một khối có tài năng, cho nên mới như vậy giúp ngươi. Chỉ hy vọng lần này hoạt động săn thú, tuyệt đối không thể làm mất đi Vân gia ta mặt mũi!"

Vân Dương kiên định gật đầu một cái, lần này hoạt động săn thú, cho dù hắn không nói, bản thân cũng nhất định sẽ đi hết 100% nỗ lực.

Tuy rằng mẫu thân Sở Lan cũng không coi trọng hư danh di động Lợi, nhưng vô luận như thế nào, lần này đều phải là chứng minh mình!

Cáo biệt lão giả sau đó, Vân Dương xoay người rời đi. Bạo Toàn Sát hán đã tu luyện thành công, tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây, xem như miễn cưỡng hợp cách.

Vẫn còn ở xếp hàng những đệ tử kia nhìn đến Vân Dương đi xa thân ảnh, đều đều không ngừng hâm mộ.

"Mười ngày a, nếu như ta có thời gian mười ngày mà nói, không biết tu vi năng lực tăng nhanh bấy nhiêu đây!" Một cái Vân gia đệ tử dùng thập phần hâm mộ giọng nói.

"Ngươi ngươi cũng đừng nghĩ. Đây chính là ba trăm lượng bạc, ngươi không ăn không uống cũng phải nửa năm mới có thể tích trữ đủ!" Một người đệ tử khác bĩu môi, rất là thần bí thấp giọng nói: "Hơn nữa ngươi có phát hiện hay không, Vân Dương công tử tại tiền vào trước khi đi vẫn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, bây giờ cũng đã là Nhất Nguyên Cảnh thất giai rồi!"

"Ahhh, thật hay giả "

"Quả thật như vậy, ta đối với nguyên khí dao động tương đối nhạy cảm, hai ngày trước bên trong làm tan mất ra nguyên khí dao động, chính là hấn trùng kích Nhất Nguyên Cảnh thất giai thành công ký hiệu!"

Những thứ này Vân gia thiếu niên xì xào bàn tán, từng cái một mặt đầy đều là vẻ hâm mộ. Bọn họ ai cũng nghĩ giống như Vân Dương nắm giữ đặc quyền, nhưng rốt cuộc thực tế thì tàn khốc. Nếu như đặc quyền người người đều có thể có, vậy còn có thể gọi đặc quyền sao

Vân Dương vừa đi, một bên tư sản đến, mình bây giờ trong túi thật là nghèo leng keng vang lên. Thiếu nợ cảm giác tóm lại phải không tốt, phải suy nghĩ chút biện pháp làm ít bạc đến.

Nói đến làm bạc, ngược lại có một cái đặc biệt biện pháp đơn giản, đó chính là săn giết yêu thú. Đem yêu thú trên thân đáng tiền đồ vật lấy xuống bán cho gia tộc, đây cũng là đại đa số Vân gia đệ tử kiếm tiền phương pháp.

"Nhất định phải kiếm lời ít bạc đến, một phần tiền làm khó anh hùng hán a!" Vân Dương cười khổ một hồi, mình hôm nay thực lực đã được tăng lên, lúc này thiếu hụt nhất chính là bạc!

Đi săn giết yêu thú mà nói, không chỉ có thể thu được ngân lượng, còn có thể bồi luyện bản thân, nhất định chính là nhất tiễn song điêu, có sao mà không làm

Khoảng cách Vân gia gần đây, là bên ngoài thành vùng này vắng lặng sơn mạch. Sơn mạch tên là Chí Tôn sơn mạch, tin đồn mấy ngàn năm trước, một vị Thập Phương Cảnh Chí Tôn đi ngang qua nơi này, cảm giác quá mức vắng lặng chút, lại thuận tay đưa đến rồi một dãy núi. Mà chí tôn núi, cũng vì vậy mà đặt tên.

Đương nhiên, Vân Dương đối với cái tin đồn này chẳng thèm ngó tới. Chí Tôn Vị kia sơn mạch phạm vi mấy trăm dặm, coi như là Chí Tôn, làm sao có thể mang nổi núi đây

Bên trong dãy núi sinh tồn rất nhiều yêu thú, trong đó không thiếu cường hãn Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú. Nhưng vòng ngoài mà nói, giống như còn cũng chỉ là Nhất Nguyên Cảnh yêu thú mà thôi.

Chí Tôn sơn mạch này bởi vì kẻ Vân gia, lâu ngày liền bị Vân gia coi thành là bồi luyện đệ tử trẻ tuổi tự nhiên nơi.

Cho dù là Lưỡng Nghi Cảnh võ giả, cũng không dám thâm nhập Chí Tôn sơn mạch này bên trong. Nếu như không cẩn thận bị yêu thú quần khởi công chi mà nói, rất có thể liền biết vui thân bên trong dãy núi.

Hạ quyết tâm sau đó, Vân Dương thần tốc dắt một con ngựa, ra khỏi Vân gia, chạy về Chí Tôn sơn mạch.

Vân gia khoảng cách Chí Tôn sơn mạch cũng không xa, vừa vặn chỉ là một khoảng thời gian, liền đi tới nơi bên ngoài Chí Tôn sơn mạch.

"Hi!"

** Mã Thất tựa hồ nhạy cảm đánh hơi được trong núi truyền tới mùi yêu thú, kinh hoàng đứng lên, thấp giọng hí lên đấy.

Vân Dương sờ một cái dây tuần mã lông bờm, xem như bình định. Hắn biết rõ yêu thú khí tức, đối với cái này Chủng gia nuôi cầm con vật này lại nói

chính là sợ hãi căn nguyên. Vân Dương phi thân xuống ngựa, đem ngựa cương buộc ở rồi bên cạnh trên một cây đại thụ.

Nhìn đến phía trước liên miên chập chùng sơn mạch, giống như là một con cự long quanh quẩn tại mặt đất bên trên, mây mù nhiều, giống như tiên cảnh. Đứng ở nơi này sơn mạch trước, người giống như giống như con kiến nhỏ bé, chân chân thiết thiết cảm nhận được tự nhiên vĩ đại.

Vân Dương không nhịn được hít một hơi, lẩm bẩm nói: "Đây chính là Chí Tôn sơn mạch sao, quả nhiên đồ sộ!"

Nghĩ như thế, Vân Dương bước nhanh đi vào. Từ trong núi truyền tới từng trận tinh khí, rõ ràng chính là yêu thú trên thân mùi vị.

Bên trong Chí Tôn sơn mạch, cây cối Thương Thiên, ngay cả tiểu hai bên đường cỏ dại, đều có cao cỡ nửa người. Không biết tính sao, Vân Dương tổng là có thể mơ hồ nhận thấy được, một luồng không biết khí tức nguy hiểm.

Cái này cũng quy công cho hắn thật sớm có được tinh thần lực, bình thường chỉ có Lưỡng Nghi Cảnh võ giả, mới có thể đối với không biết nguy hiểm có cảm giác biết.

Vân Dương chậm rãi đi, hai mắt tứ bình bát ổn nhìn đến phía trước. Tuy rằng ngoài mặt cũng không có hành động gì, nhưng cũng sớm đã đem tinh thần lực cho khuếch tán đi ra ngoài.

Tuy rằng tinh thần lực khuếch tán phạm vi cũng không rộng rộng rãi, nhưng Vân Dương vẫn có thể rõ ràng nhận thấy được nấy thước bên trong nguy hiểm.

"Hi!"

Một tiếng rất nhỏ hí lên, từ phía trước trong bụi cỏ đột nhiên thoát ra một vệt bóng đen, bóng đen kia tốc độ cực nhanh, phả vào mặt bằng bạc hàn khí, thẳng đến mặt.

Vân Dương phảng phất đã sớm liệu được một dạng nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, trực tiếp bóp vọt tới bóng đen.

"Hừ, súc sinh, còn muốn đánh lên ta!" Vân Dương trong mắt quang mang chớp thước, nhìn trong tay vật kia.

Đó là một cái toàn thân có đến hắc sắc đường vân mẫm xà, ước chừng người lớn bằng cánh tay, cơ thể đạt tới dài một thước. Mãng xà này lúc này đã bị Vân Dương nắm được bảy tấc, liền vùng vẫy cũng bị mất khí lực.

Lúc trước mẫm xà này lặng yên không một tiếng động tiếp cận sau khi, Vân Dương đã dùng tinh thần lực phát giác nó tồn tại. Cho nên mới biết trước tất cả, phòng ngừa ở mẫm xà này tập kích.

Vân Dương trong ngày thường học không ít, cũng nhận ra mẫm xà này đường vằn. Đây là một cái Nhất Nguyên Cảnh yêu thú Tử Hắc Xà, độc tính không mạnh, xem như tương đối bình thường yêu thú. Khắp toàn thân từ trên xuống dưới, cũng chỉ có kia hai khóa răng độc đáng tiền.

"Tự đưa tới cửa, không cần thi phí!"

Vân Dương hai tay kéo lấy rồi Độc Xà đầu đuôi, dùng sức kéo một cái, kia Tử Hắc thân rắn thể nhất thời cắt thành hai khúc. Vân Dương hai tay đẩy ra rồi Tử Hắc miệng rắn mong, đem hai khóa răng độc mạnh mẽ bài lại đến, ném vào mình mang theo người trong bọc.

Làm xong hết thấy các thứ này sau đó, Vân Dương đem Tử Hắc xác rắn thể tiện tay quăng ra, tiếp tục đi về phía trước đi. Minh còn có không sai biệt lắm hai thời gian mười ngày, trước tiên lợi dụng những thời giờ này kiếm nhiều tiền một chút lại nói.

Huống chi Chí Tôn trong sơn mạch cũng không thiếu dược thảo, nếu như có thể may mắn nhặt được mấy buổi, đó cũng là cực tốt.

"Àm ầm!"

Vào thời khắc này, mặt đất đột nhiên rung động rất nhỏ lên, nghe thanh âm, hẳn là từ phía sau truyền tới.

Vân Dương lông mày nhướn lên, nhanh chóng xoay người.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đáng chết điên cuồng nhìn trộm

Xoay người sau đó, Vân Dương đồng tử mạnh mẽ co lại một cái.

Đó là một đầu thân ảnh khổng lồ, ước chừng cao ba bốn thước, toàn lực chạy nước rút phía dưới, uy áp tính lực đạo để cho lòng người rung mạnh. Cho

người ta cảm giác, giống như là một tòa núi cao đối diện đè xuống.

"Voi lông dài" Vân Dương hai mắt tỏa sáng, ngược lại không phải là bởi vì yêu thú này mạnh dường nào, mà là bởi vì đây voi lông dài kia hai cái ngà voi đặc biệt đáng tiền, một ít đại thể gia liền đặc biệt yêu thích dùng kia ngà voi làm đuă hoặc là treo đồ trang sức, Vân gia đối với voi lông dài ngà voi, cũng khai ra không nhỏ giá tiền.

Mà voi lông dài thực lực cũng không tính cường, vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh mà thôi. Đối với Vân Dương lại nói, hoàn toàn sẽ không có đề ở trong lòng.

"Vừa vặn có thể để cho ta tới thử xem Bạo Toàn Sát uy lực!" Vân Dương mang trên mặt một vết tự tin hào quang, đã không nhận được có chút nhao nhao muốn thử.

Nhìn đến xông lại thân ảnh, tựa hồ muốn đem mình toàn bộ giẫm đạp tại dưới chân. Nếu như là bình thường võ giả, thấy một màn này thời điểm, phỏng chừng cả người đã luống cuống. Nhưng mà Vân Dương thì không phải vậy, trong mắt hần lóe lên hưng phấn hào quang, chậm rãi đưa ra cánh tay phải.

"Xuy Xuy Xuy!"

Một luồng nguyên khí tại trên nắm tay ngưng kết, theo sau lấy tốc độ cực nhanh xoay tròn.

"Đến đây đi!"

Vân Dương khẽ quát một tiếng, nghênh đón kia thân ảnh không lồ chính là một quyền huy kích đi ra ngoài, tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây Bạo Toàn Sát thật giống như một trận tiểu Toàn Phong, gào thét mà qua.

Vân Dương gây yếu thân ảnh cùng kia voi lông dài, tạo thành mãnh liệt tương phản. Giống như là trúng chọi với đá một bản, cực kỳ tức cười.

"Ầm!"

Bạo Toàn Sát mạnh mẽ đánh vào voi lông dài trên thân, một luồng cường lực khuấy động cuồng phong gào thét mà khởi, nguyên khí ông ông tác hưởng, chỉ thấy voi lông dài thân ảnh không lồ lại bị toàn bộ đánh bay ra ngoài!

Thân thể to lớn tròn vện rời khỏi mặt đất hai ba thước, theo sau một tiếng ầm vang đập xuống đất, cả vùng cũng không nhận được run nhẹ. Xung quanh hai khóa đại thụ che trời, càng là trực tiếp từ trong gãy.

Bạo Toàn Sát tại xoay tròn cấp tốc trong, kia cường hãn lực trùng kích cư nhiên là đem voi lông dài trực tiếp trùng kích rồi đi ra ngoài!

"Thật mạnh!"

Vân Dương hít vào một ngụm khí lạnh, thật ra thì ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới, vừa vặn chỉ là tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây uy lực, liền có thể trực tiếp miểu sát cái này tất cả mọi người, nếu như tu luyện tới giây tốc độ 100 xoay chuyển, 200 xoay chuyển mà nói, uy lực kia phải khủng bố cỡ nào

Trong lúc nhất thời, Vân Dương trong đầu cũng chỉ còn lại có một cái từ!

Cường hãn Vô Song!

Không chút nào khoa trương nói, bậc công pháp này nếu như xuất ra đi mà nói, tuyệt đối là có thể chấn động toàn bộ Thần Châu đại lục! Cũng không biết kia võ đạo tông sư đến tột cùng là người nào, trong đầu tùy tiện một bộ công pháp, đều có cường hãn như vậy uy lực!

Chấn động đi qua, để lại cho Vân Dương, là vô cùng hưng phấn và không rồi không gian tưởng tượng.

Hắn hai ba bước đi tới kia voi lông dài trước thi thể, lúc trước bị Bạo Toàn Sát đánh trúng vị trí, hôm nay đã máu thịt be bét, trong đó Sâm Bạch cốt đầu như ẩn như hiện. Một quyền này uy lực, cư nhiên là trực tiếp đánh vào voi lông dài nội tạng bên trong, trực tiếp đem nội tạng cho đánh thành bột phấn!

Vân Dương hưng phấn vô cùng, đi tới voi lông dài phía trước, đưa tay trực tiếp đem kia hai cái to lớn ngà voi cho nhỏ xuống.

Đây hai đoạn ngà voi quả thực đầy đủ to dài, không dễ dàng bỏ vào trong bọc. Vân Dương trầm tư một chút, lấy tay làm đao, trực tiếp đem ngà voi cắt thành mấy đoạn.

"Thu hoạch rất tốt!" Vân Dương trong mắt lộ ra một vẻ vui mừng, vòng qua voi lông dài thi thể, tiếp tục đi về phía trước đi.

Dọc theo đường đi, Vân Dương giết không ít yêu thú, cơ hồ đều là Nhất Nguyên Cảnh, thực lực quả thực không đáng nhắc tới. Có vài yêu thú cơ thể cường hãn, da dày thịt béo, giống như võ giả trừ phi trong tay thần binh lợi khí, nếu không thật đúng là lấy chúng nó không có biện pháp. Bất quá vấn đề như vậy sẽ không xuất hiện tại Vân Dương trên thân, yêu thú cơ thể cường hãn, nhưng hắn tất mạnh hơn!

Mặt trời lặn lại thẳng, trong nháy mắt chính là năm ngày thời gian trôi qua.

Vân Dương vẫn tại Chí Tôn ngoài dãy núi vây du **, không phải hắn không muốn đi khiêu chiến kích thích hơn Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú, mà là thật sự

tại không có cớ gì phải.

Tự mình tới nơi này, không phải là vì tôi luyện bản thân, vừa vặn chỉ là kiếm ít tiền mà thôi. Nếu như lòng tham quá phá đi tới son mạch sâu bên trong, gặp phải nguy hiểm gì mà nói, vậy cũng liền được không bù mất rồi.

Khát tìm con suối nhỏ uống nước, đói liền trên kệ đồng lửa nướng chút yêu thú thịt, ngược lại cũng thật tiêu sái. Trọng yếu nhất là, túi kia khóa đã giả bộ tràn đầy rồi.

Sơ lược tính toán, những thu hoạch này tổng thể tính được, ít nhất có một trăm lạng bạc.

"Àm âm!"

Trong mơ hồ, Vân Dương lờ tai bắt được một cái thanh âm rất nhỏ. Kia thanh âm không lớn, nhưng là lại đủ để chấn động son cốt.

"Ồ, thanh âm gì?" Vân Dương cau mày, lại hướng phía trước đi 1km, thanh âm kia càng ngày càng rõ ràng. Lần này, Vân Dương có thể cuối cùng cũng nghe rõ, đó là ào ào mà hạ thủy âm thanh.

"Như vậy hạo đại thanh thế, chẳng lẽ là thác nước?" Vân Dương tư sấn một cái dưới, vẫn là quyết định đi tìm hiểu ngọn ngành. Tin đồn thác nước vị trí nơi ấy, bên vách núi đều sẽ có mọc ra một chút được thảo, những được thảo này hấp thu thác nước linh khí sinh, cũng không biết là thật hay giả.

Một mực thuận theo con sông đi về phía trước rồi mấy dặm đường, thanh âm kia mới càng ngày càng rõ ràng. Rất nhanh, Vân Dương liền thấy nơi xa xa chân trời tựa hồ có một cái màu bạc ruy-băng, từ bầu trời phiêu sái mà rơi.

Đó chính là thác nước rồi, treo ở trên vách núi thác nước lớn!

Vân Dương tăng nhanh nhịp bước, thần tốc chạy tới.

Đứng tại dưới thác nước, tiếng nước chảy âm âm cơ hồ có thể chấn triệt chân trời. Vân Dương không rảnh đi thưởng thức đây thác nước cảnh đẹp, mà là đôi mắt khoảng bắn phá, cẩn thận tìm kiếm trên vách núi hoa hoa thảo thảo, cũng không biết trong đó có hay không một ít trân quý được thảo tồn tại.

Tại dưới ánh mặt trời chiếu sáng, thác nước kia văng lên giọt nước óng ánh trong suốt, mỹ lệ rất.

"Quả nhiên!"

Vân Dương hai mắt tỏa sáng, ở cách thác nước cách đó không xa trên vách núi, có một gốc toàn thân đóa hoa màu tím. Kia hoa cánh hoa xấu hổ, rễ cây xanh đậm, mỹ lệ rất.

Đóa hoa này bị thác nước khí thế trùng kích, lại vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên không phải bình thường hoa! Rất có thể, là trân quý được thảo!

Vân Dương nhìn chung quanh, không có tìm được leo lên phương pháp, bất đắc dĩ, chỉ có thể tạm thời đem bọc quanh thả xuống, đâm đầu thẳng vào rồi bâng bạc dưới thác nước.

"Rầm rầm rầm!"

Thác nước to lớn khí thế mạnh mẽ đánh vào rồi Vân Dương trên thân, bọt nước từ cao mấy trăm thước nơi trùng kích mà xuống, coi như là đá lớn phòng chừng cũng có thể một hồi đập nát! Vậy do mượn Vân Dương cơ thể, loại áp lực này vẫn có thể tiếp nhận. Chỉ thấy hần mười ngón tay cắm sâu vào rồi trong vách đá, lại giống như Linh Hầu một bản bắt đầu leo lên.

"Suru suru!"

Thân thể của hần cực kỳ bén nhạy, một bên thừa nhận thác nước cường hần trùng kích, một bên leo lên trên đi.

Kia đóa hoa sinh trưởng tại cách xa mặt đất 200m địa phương. Vân Dương tốc độ không chậm, phút chốc cũng không có dừng lại. Thân thể của hần cường thế tách ra thác nước nước chảy, giống như là một thanh kiếm sắc, mạnh mẽ đem cái này thác nước từ trung gian chém ra!

Dưới thác nước con sông bên cạnh, trên một tảng đá lớn để mấy món nữ nhân quần áo. Chỉ có điều lúc trước Vân Dương sự chú ý toàn bộ đều tập trung ở trên vách núi, cho nên cũng không có nhận thấy được.

"Rầm rầm!"

Một trận thủy tiếng vang lên, một cái cánh tay ngọc như ngó sen trắng từ trong nước đưa ra, trên cổ tay trắng đeo một bộ xinh xắn hắc sắc trạc từ, tôn lên phía dưới, càng lộ ra cánh tay mềm mại. Ngay sau đó, một vị cực đẹp nữ hài từ đáy sông chui ra. Xanh thắm nước sông, như đương chi bạch ngọc da thịt, vẻ này rửa hết phần trang điểm mỹ lực, hoàn toàn không phải dùng ngôn ngữ có thể biểu đạt.

Không tính là dài tóc đen xổ ra ở sau ót, tắm xong, giống như một bộ mỹ nhân đi tắm đồ!

Thiếu nữ trắng nõn bàn tay lau mặt một cái lấy nước châu, nở nụ cười mở hai mắt ra, lười biếng nhìn đến nơi xa xa thác nước. Ánh nắng ấm áp, gió nhẹ thổi qua, đưa tới lù lù thoang thoang.

Bỗng nhiên, nàng mặt tươi cười tan biến không còn dấu tích, ngay sau đó đã biến thành thờ hồn hèn thẹn quá thành giận.

Nàng nhìn thấy nơi xa xa trong thác nước, cư nhiên là có một đạo thân ảnh đang leo lên. Cảnh này làm cho nàng tức giận trong nháy mắt bành trướng, đây nên chết điên cuồng nhìn trộm!

"Gia hỏa đáng chết!"

Thiếu nữ đưa tay cầm lấy bên bờ một cái đồ hộp gỗ, một đôi mắt đẹp trong tràn ngập lửa giận. Lúc tắm rửa bị người nhìn coi, vô duyên vô cớ bị người phá hủy trong sạch, nàng đương nhiên phải thật tốt bày tỏ một hồi trong lòng cơn tức giận này.

Chỉ thấy nàng thân tốc mở ra đồ hộp gỗ, bên trong lẳng lẳng nằm một bộ lấy Hóa Phụng bộ đáng làm điểm chính xinh đẹp Cung. Tại xinh đẹp Cung bên cạnh, còn có một căn toàn thân màu trắng mũi tên. Mũi tên này tên khí thể nội liễm, nhưng không ai không thể xem nhẹ sự cường hãn uy lực.

Đây là một kiện Pháp Khí, từ Cung đến Tiễn, đều là như vậy!

Nàng không có chút gì do dự, đưa tay cầm lên đây xinh đẹp Cung. Bởi vì quá mức tức giận, bộ ngực đập trùng kịch liệt đấy. Nước sông miễn cưỡng tràn đầy qua ngực, gọi cảm mỹ lệ xương quai như ẩn như hiện.

"Linh Ân Tiễn, đến!"

Thiếu nữ lúc này, đã bị tức giận ảnh hưởng đánh giá. Nàng cố giả bộ bình tĩnh, gợn tay lên hướng về phía trong hộp Linh Ân mũi tên vẫy vẫy tay.

Trong hộp Linh Ân Tiễn tựa hồ là nghe được cái gì triệu hoán, vù vù một tiếng, chậm rãi lơ lửng mà khởi, dần dần phiêu hốt đến thiếu nữ trắng mịn trong tay.

Màu trắng tinh quan điểm chính mũi tên phong mang tất lộ, ánh sáng màu trắng giống như phá tan không trung ánh ban mai, cùng kia hỏa hồng sắc cung tiễn xứng chung một chỗ, nhất định chính là ông trời tác hợp cho!

Thiếu nữ cắn chặt hàm răng, nguyên khí trong cơ thể kích **, chỉ thấy nàng giương cung lắp tên, động tác trót lọt lưu loát, không chút nào xa lạ. Trong tay mũi tên ơng ơng run rẩy, tựa hồ cực kỳ hưng phấn.

Nguyên khí không ngừng truyền vào Thần Cung bên trong, cùng mũi tên kia tên mơ hồ tạo thành cộng minh.

Thần Cung kéo căng, phượng ngâm vang dội!

Trong lúc nhất thời, đây Cung vù vù mãnh liệt, Xích Hồng quang mang chớp diệu như Dương, phảng phất một cái Phụng Hoàng, cao quý thêm tao nhã. Hướng theo nguyên khí càng ngày càng nồng đậm, cung kia trong tiếng phượng hót vang dội, trắng tuyền Linh Dị mũi tên phong mang tất lộ, lực lượng lao nhanh mệnh mông ** pEPDD18 **!

"Ồ..."

Phảng phất Viễn Cổ Phụng Hoàng hồi phục, ngút trời hào quang màu trắng tinh lóng lánh chân trời. Mũi tên phá không, vèo một hồi đâm ra, xuy xuy sắc bén tiếng xé gió vang dội, diệc màng nhĩ người làm đau.

Một đạo lóe lên ở chân trời Bạch Quang kéo lấy thật dài cái bóng, thẳng bắn thẳng về phía đang leo lên vách núi Vân Dương sau lưng!

Thanh âm bén nhọn, cư nhiên là trực tiếp lấn át thác nước ầm ầm kích ** âm thanh!

Đang tần tần khổ khổ leo lên Vân Dương bỗng nhiên cảm ứng được đến từ sau lưng về này sắc bén đau đớn cảm giác, hấn vội vã lộ ra tinh thần lực, muốn đi dò xét tra rõ.

Một đạo sắc bén chùm sáng màu trắng, cư nhiên là hướng phía mình thẳng tắp bắn tới, bất thiên bất soa!

"Chuyện gì xảy ra!"

Vân Dương giật nảy cả mình, hấn căn bản không rõ ràng công kích này từ đâu tới đây.

Hiện tại hấn hai tay đang gát gao vịn Nham Bích, căn bản không rời phân thân đi chiếu cố đến công kích kia. Nếu như buông tay ra nhảy xuống mà nói, xác thực sẽ thành công tránh thoát, bất quá lâu như vậy nỗ lực coi như uống phí.

Nhìn đến cách mình chưa tới 10m kia đóa hoa, Vân Dương cắn răng, trong ánh mắt thoáng qua một vệt kiên nghị.

Thừa nhận thác nước cường hãn trùng kích, cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Tồn sức thiên tân vạn khổ mới trèo tới đây, như thế nào lại dễ dàng buông tha

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26: Ta không phải cố ý

"Đáng chết, tại sao có thể như vậy!"

Vân Dương trong đầu thần tốc suy tính lập tức gặp được vấn đề, phía sau không lồ kia công kích, tuyệt đối đủ mạnh mẽ. Nếu như chính mình gượng chống đến tiếp theo, tất nhiên sẽ thụ thương. Hoạt động sản thủ lập tức phải bắt đầu, nếu như chính mình tại giờ phút quan trọng này bị thương, đây chẳng phải là tất cả nỗ lực đều uổng phí

"Suru suru!"

Hào quang màu trắng kia phá vỡ không khí bắn tới, căn bản cũng không có cùng Vân Dương bất kỳ thời gian quyết định.

Vân Dương cắn chặt hàm răng, trong nháy mắt hạ quyết tâm. Chỉ thấy hần gầm nhẹ một tiếng, trong lòng bàn tay bắt đầu toát ra một luồng ánh sáng màu vàng, cùng lúc đó tinh thần lực phong tỏa lại kia bắn tới ánh sáng màu trắng.

Hần làm ra tự quyết định, đồng thời cái quyết định này cũng là phi thường lớn mật, hơi không cẩn thận liền sẽ đem mình lọt vào chỗ vạn kiếp bất phục. Nhưng mà lúc này, hần căn bản không nghĩ lo lắng nhiều như vậy.

Vân Dương cái trán dần dần chảy ra mồ hôi lạnh, thật ra thì hần bây giờ nhảy xuống mà nói, căn bản sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào, con chẳng qua nếu như thật là làm như vậy mà nói, thì đồng nghĩa với mình làm ra rồi thỏa hiệp.

Hần không muốn thỏa hiệp, càng không muốn từ bỏ sắp tới trước mắt thành công.

Mắt thấy hào quang màu trắng kia liền phải xuyên qua thân thể của mình, cái loại này sắc bén đau đớn cảm giác, để cho Vân Dương căn cọng tóc gáy dựng đứng. Tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Vân Dương mạnh mẽ một cái tát vỗ vào hào quang màu trắng kia bên trên.

Đại Kim Cương Chưởng tất cả lực lượng khuynh thổ trút ra, cường hần lực đạo cư nhiên là đem kia Bạch Quang coi là mình điểm mượn lực, bằng vào vẻ này không lồ phản xung lực, Vân Dương cơ thể bay lên trời.

Bạch Quang cũng bị Vân Dương một tát này cắt đứt vốn là đường đi, trực tiếp gào thét xông vào trong thác nước. Ngay sau đó, một trận tiếng nổ vang vang dội, kia Bạch Quang cư nhiên là tại trên sơn nham nổ ra một cái 1m sâu hố to.

Vân Dương nhảy lên rất cao, trực tiếp vượt qua kia đóa hoa nơi ở độ cao. Hần cau mày, nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, đem kia đóa hoa trực tiếp ném một cái đến, để tay sau lưng nhét vào ngực mình.

Theo sau, hần cả người hướng phía phía dưới rơi xuống. Phù phù một tiếng ngã vào rồi trong nước, độ cao 200 mét, hay là để cho hần có chút không chịu nổi.

Cô gái kia tận mắt Vân Dương cơ thể té xuống, đây mới chậm rãi bình tĩnh lại. Nàng phát hiện mình lúc trước đúng là quá quá là hấp tấp rồi, Hóa Phụng Cung chính là Lưỡng Nghi Cảnh Pháp Khí, kia Linh Ân Tiền cang là Nhất Nguyên Cảnh pháp khí cường hần. Tại hai loại Pháp Khí tổ hợp phía dưới, coi như là Lưỡng Nghi Cảnh cường giả chính diện bị đánh trúng, cũng rất khó có tiếp tục sống sót tỷ lệ!

"Ta có phải hay không... Hạ thủ quá nặng chứ" thiếu nữ nuốt nước miếng một cái, sắc mặt có chút tái nhợt. Rốt cuộc tuổi tác không lớn, tâm trí vẫn không có chín muồi, vừa nghĩ tới mình có khả năng sẽ giết người, trái tim liền bịch bịch nhảy không ngừng.

"Khụ khụ khụ!"

Vân Dương đột nhiên từ nước chảy trong chui ra, ho khan không ngừng. Hần thần tốc ngấm nhìn bốn phía, sắc mặt hiển nhiên có chút phẫn nộ, muốn tìm ra ban nãy hung thủ.

Cô gái kia nhìn thấy Vân Dương trong nháy mắt, mặt tươi cười trắng bệch, ấp úng nửa ngày không nói ra được một câu nói.

Bất quá, nàng quên mất một chuyện. Vân Dương đánh rơi trên thác nước du, mà nàng đang tại hạ du tắm, cho nên Vân Dương không thể tránh liền bị nước chảy cọ rửa xuống, hướng phía cô gái kia vị trí chỗ đó lật lắn đi.

"A! Là người! Người là tên khốn kiếp tên háo sắc điên cuồng nhìn trộm, hèn hạ vô sỉ không biết xấu hổ, người cút ngay cho ta! Cách ta xa một chút!" Thiếu nữ kích động bảo vệ ngực, toàn thân đều chôn ở dưới nước, chỉ lộ ra một cái đầu, đôi mắt đẹp kinh hoàng nhìn đến Vân Dương.

Vân Dương vốn là cũng không có phát hiện trong sông có người, vẫn còn ở lắng đầu lắng não tìm kiếm khắp nơi đến hung thủ, ai ngờ thiếu nữ này một tiếng hét chói tai, trực tiếp đề lộ nàng vị trí của mình.

Vân Dương kinh ngạc quay đầu đi, cùng cô gái kia bốn mắt nhìn nhau.

"A!"

"Là người "

Vân Dương ửng ửng nuốt nước miếng một cái, làm sao cũng không nghĩ tới, ban nãy đánh lén mình cứ nhiên là điều ngoa kia Hứa gia Nhị tiểu thư Hứa Nhược Tĩnh!

"Người tại sao muốn tập kích ta!" Vân Dương sắc mặt có chút u buồn, ban nãy tình cảnh thật lòng là hung hiểm, thiếu một chút liền phải phí công nhọc sức, cái này làm cho hắn làm sao có thể không tức

"Người người người... Người cái này điên cuồng nhìn trộm, người lại nhìn ta tằm..." Hứa Nhược Tĩnh bị Vân Dương như vậy một hung, mũi nhú một cái, trong thanh âm mang theo một ít tức giận. Rốt cuộc vẫn chỉ là tiểu cô nương, người trần truồng ** bị khác giới nhìn chăm chăm, thậm chí cũng mắc cỡ chết được.

"Ta nhìn trộm người tằm" Vân Dương dở khóc dở cười, hắn đây mới phản ứng được, tiểu cô nương này cứ nhiên là đều không mặc gì tại trong sông tằm.

Mà giờ khắc này Hứa Nhược Tĩnh nào còn có lúc trước cao cao tại thượng điều ngoa bộ dáng, hiển nhiên chính là một cái bị uy khuất tiểu nữ tử. Nhìn đến nàng không ngừng rung động mũi, Vân Dương thật sợ hãi nàng một hồi khóc lên.

Lần này, cho dù là có lý cũng thay đổi thành vô lý rồi.

"Ta không có nhìn lén, ta chỉ là lúc trước đi hái hoa này mà thôi." Vân Dương bò lên bờ đi, phảng phất là muốn chứng minh mình nói tới một dạng từ ướt sũng trong quần áo móc ra đóa kia đóa hoa màu tím. Hắn khe khẽ ngửi một cái mùi thơm, hơi có chút say mê nói: "Từ Ngọc Khi La hương thơm."

Hứa Nhược Tĩnh cũng không nói lời nào, trong con người xinh đẹp lóe lên nước mắt, tựa hồ đang khóc thút thít. Nàng ôm lấy cánh tay, hận không được cả người đều ẩn náu dưới nước. Nhưng bởi vì sông nước này quá mức trong suốt, cho tới Vân Dương cũng có thể mơ hồ nhìn được vậy tuyệt xinh đẹp đồng thể.

"Người, người đừng như vậy, người trước mặc quần áo vào!" Vân Dương có chút luống cuống.

"Y phục của ta..." Hứa Nhược Tĩnh cơ hồ là từ trong hàm răng nặn ra những chữ này đến: "Tại... phía sau người!"

"A" Vân Dương đây mới phản ứng được, vội vã thu hồi ánh mắt, cố làm bình tĩnh xoay người, quả nhiên thấy trên tảng đá lớn lưu đây một ít nữ nhân quần áo.

"Ta giúp người ném qua, người nhanh lên một chút mặc vào, yên tâm, ta sẽ không nhìn lén!" Hôm nay, những yêu thú kia vật liệu mình đã góp nhặt tràn đầy một bao lớn, được thảo cũng nhận được. Vân Dương bây giờ chỉ muốn làm sao đi trấn an được tiểu cô nương này tâm tình.

Ngộ nhớ Hứa Nhược Tĩnh này nói mình nhìn lén nàng tằm, vậy mình thật đúng là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Vân Dương cơ thể cứng ngắc cầm lên những quần áo kia, trên quần áo, hương thơm cơ thể thiếu nữ xông vào mũi. Vân Dương chỉ cảm thấy trong cơ thể một luồng tà hỏa thoát ra, ảnh hưởng đến tâm trí mình. Bất quá hắn vẫn cắn răng khắc chế cảm giác kích động này, cũng không thèm nhìn tới đem quần áo hướng phía phía sau ném qua.

Hứa Nhược Tĩnh đưa tay tiếp lấy quần áo, ngay sau đó là rầm rầm lên bờ âm thanh, theo sau chính là sột sột soạt soạt tiếng mặc quần áo.

Vân Dương tạ thế buổi chiều đều không âm thanh, không nhận được mở miệng dò hỏi: "Cái kia, Hứa nhị tiểu thư, người..."

Lời còn chưa dứt, Vân Dương trực giác phía sau một luồng dâng trào lực trùng kích trong nháy mắt bắn tới, khí thế ác liệt tàn phá xuyên thấu hư không.

"Đừng động thủ, có chuyện nói rõ ràng!" Vân Dương cơ thể cực kỳ bén nhạy, khom người tránh thoát một mũi tên này, xoay người, mặt đầy xấu hổ nụ cười.

Hứa Nhược Tĩnh y phục đã sớm chỉnh tề, ướt sũng tóc phi ở đầu vai, tại ánh mặt trời chiếu xuống, tản mát ra dị chủng mê người khí tức, kia dịu dàng đáng người càng làm cho người mơ tưởng viễn vông.

Nàng tức giận đầu vai không ngừng rung động, còn mang giọt nước gò má sờ sờ động lòng người, ngực đập trùng kích liệt p2oXxPB đến, trong mắt phun ra phần nộ hỏa diễm. Dù sao cũng là Hứa gia Nhị tiểu thư, lúc nào trải qua như vậy ủy khuất

"Người cái này **! Tặc!" Hứa Nhược Tĩnh đang khi nói chuyện, lại lần nữa kéo căng rồi dấy, nồng nặc nguyên khí tập trung tại Hỏa Phượng trên cung, chỉ cần tay nàng hướng về khe khẽ buông lỏng một chút, đây bởi vì nguyên khí tạo thành mũi tên liền biết mạnh mẽ bắn ra.

Vân Dương mặc dù cũng không sợ hãi mũi tên này tên, nhưng lập đi lập lại nhiều lần cuối cùng cảm giác chán ghét. Hắn tận lực để cho mình âm thanh yên lặng chút: "Hứa nhị tiểu thư, lúc trước thật chỉ là một cuộc hiểu lầm. Vân Dương ta mặc dù không phải cái gì chính nhân quân tử, nhưng mà tuyệt đối không phải là nhìn trộm tiểu nhân. Lúc trước có điều mạo phạm, ta ở chỗ này cho người nói xin lỗi, mong rằng..."

Lời còn chưa nói hết, nơi xa xa một luồng bàng bạc gió lạnh bỗng nhiên cuốn tới, giống như là một luồng từ trong địa ngục tản mát ra khí âm hàn, trực

tiếp bao phủ ở rồi Hứa Nhược Tĩnh cơ thể.

"A!"

Hứa Nhược Tĩnh một tiếng hét chói tai, hai tay run lên, Hỏa Phượng Cung trực tiếp rớt xuống đất. Kia khí âm hàn có màu xám tro, đem nàng cả người tráo ở bên trong. Hứa Nhược Tĩnh sắc mặt Sâm Bạch, môi cũng run không ngừng đến, nghĩ phải toàn lực vùng vẫy, nhưng chỉ là tốn công vô ích.

"Cái gì "

Vân Dương kinh ngạc nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn đến phương xa. Ngoại trừ hai người ra, nơi này lại còn có những người khác!

"Kiệt kiệt Kiệt..."

Một trận tiếng cười quái dị vang dội, ngay sau đó từ nơi không xa trong rừng rậm chậm rãi đi ra một vị toàn thân khóa ở trong quần áo đen người. Người kia cái khăn đen che mặt, chỉ lộ ra một đôi mắt giống như rắn độc âm trầm con mắt.

"Hừ, đập phá thiết hại vô mịch xử, tự nhiên chui tới cửa. Hứa gia Nhị tiểu thư, ta khuyên ngươi tốt nhất là ngoan ngoãn thủ chịu trói, không muốn làm không sợ vùng vẫy!" Hắc y nhân kia cặp mắt tùy ý quét nhìn Hứa Nhược Tĩnh kia tuyệt vời cơ thể, khe khẽ nuốt nước miếng một cái.

Vân Dương đứng ở một bên, có chút buồn cười, cũng có chút tức giận. Minh cư nhiên là bị cái tên này, trực tiếp cho coi thường.

Hứa Nhược Tĩnh ánh mắt mờ mịt, nhưng vẫn là còn có một chút hy vọng nhìn về Vân Dương. Nàng phảng phất bị đây một luồng màu xám tro khí âm hàn cho hạn chế, không thể động đậy.

"Không cần vùng vẫy, trúng ta âm hàn khối độc, cũng đừng nghĩ tránh thoát!" Hắc bào nhân kia cười hắc hắc, đi nhanh hướng về phía Hứa Nhược Tĩnh, cư nhiên là đưa tay định phải đem nàng gánh trên vai.

"Ta nói, ngươi là ánh mắt không tốt sao" Vân Dương âm thanh âm vang lên, mang theo một ít u buồn: "Ta đứng ở chỗ này, ngươi không thấy được ta hay là thế nào "

Hắc bào nhân kia chậm rãi xoay người, nhìn về Vân Dương ánh mắt mang theo một ít hài hước: "Làm sao, liền ngươi cái này vừa vặn đã thông kinh mạch phế vật cũng có tư cách nói chuyện sao "

Vân Dương đồng tử co rút lại, nheo mắt lại đến, đại não cấp tốc vận chuyển đây.

"Ta chẳng muốn giết ngươi, ngươi tốt nhất vẫn là đưa cho ta ngoan ngoãn cút đi, coi như là cái gì cũng không thấy, đối với ngươi đối với ta, đều rất." Hắc bào nhân kia u ám cười một tiếng, đối với Vân Dương tựa hồ rất là không để ở trong lòng.

Vân Dương khẽ mỉm cười một cái, gần từng chữ một: "Ý ngươi, là để cho ta thấy chết mà không cứu rồi thế nhưng, ta không làm được a!"

Nghe được câu này sau đó, Hứa Nhược Tĩnh vốn là mệnh mệnh Vô Thần trong con ngươi, bỗng nhiên đẩy lên một trận ngọn lửa hi vọng.

"Vậy ngươi chính là muốn chết..." Hắc bào nhân âm thanh không mặn không nhạt, khiến người ta nghe không hiểu hẩn ý đồ chân chính.

"Hô!"

Một trận gió lạnh đột nhiên thổi qua, đem nguyên bản đã rất là kỳ quái bầu không khí biến hóa càng quỷ dị hơn. Hắc bào nhân kia cùng Vân Dương bốn mắt nhìn nhau, một luồng vắng lặng lãnh ý lan tràn khắp nơi.

"Nếu ngươi kiên trì như vậy, vậy ta liền tròn tâm ngươi nguyện, đi chết đi!" Hắc bào nhân vẫy tay đánh ra một luồng nguyên khí, đất bằng phẳng gào thét nhanh chóng, bao phủ mà đến.

Vân Dương biểu tình lạnh lùng, nhưng trong lòng thì thất thượng bát hạ, thấp thỏm bất an. Hắc bào nhân này thực lực ít nhất cũng là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, lại có kia âm hàn khối độc với tư cách thủ đoạn, muốn thắng hắn, cũng không dễ dàng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Người nhà họ Vân đến

Vân Dương nhao nhao muốn thử một quyền vung ra, cùng hắc bào nhân kia tay bên trong nguyên khí nặng nề đụng vào nhau. Chỉ nghe một tiếng âm vang, hẩn làm ngưng tụ nguyên khí bị Vân Dương một quyền đánh nát, Vân Dương quả đấm không nghiêng lệch vừa vặn liên đập vào hắc bào nhân kia trong lòng bàn tay.

Hắc bào nhân vốn là hài hước sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, không nhìn được sau đó lùi lại mấy bước, không thể tin nói: "Không có khả năng, người rõ ràng mấy ngày trước vẫn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai, bây giờ làm sao tiến bộ như vậy thật nhanh "

Vân Dương không nói tiếng nào, im lặng không lên tiếng xông tới, giờ tay lên lại là một quyền. Tốc độ cùng lực lượng kết hợp hoàn mỹ, đem lực đạo hoàn toàn giải thích đi ra!

"Àm!"

Hắc bào nhân song tay chặn Vân Dương một quyền, nhưng cơ thể vẫn là không nhìn được lui về sau mấy bước. Hắc căn bản cũng không có chuẩn bị tâm lý thật tốt, như thế nào cũng không nghĩ đến Vân Dương khí lực sẽ lớn như vậy.

"Người phệ vật này, đừng coi mình tiến giai rồi, liền có tư cách lớn lối!" Hắc bào nhân kia âm thanh có chút thờ hờn hờn: "Ta cũng không phải là Vân Kinh Long tiểu tử kia, ta sẽ để người trả giá thật lớn!"

Vân Dương thể nghe vậy, trong mắt nhanh chóng thoáng qua một ít sáng tỏ hào quang, khoe miệng khe khẽ khoi mào. Thật ra thì hắn từ vừa mới bắt đầu, liền đang hoài nghi hắc bào nhân này thân phận.

Hắc bào nhân này lúc trước nói Vân Dương vừa đã thông kinh mạch không bao lâu, cái này còn không coi là chứng cứ gì. Rốt cuộc Vân Dương đã thông kinh mạch thoát khỏi phế thể sự tình, đã sớm truyền khắp gần phân nửa vương triều. Hắn biết rõ, cũng không kỳ quái.

Nhưng hắc bào nhân này tiếp theo từng nói, cũng làm người ta không thể không hoài nghi.

Hắn làm sao biết mình đánh bại Vân Kinh Long

Lúc đó xem cuộc chiến, cũng chỉ có người nhà họ Vân mà thôi. Minh đánh bại Vân Kinh Long sự tình, cũng chỉ mấy cái như vậy đệ tử thấy pIpMN5T được.

Bây giờ cơ hồ có thể xác định là, hắc bào nhân này nhất định là người nhà họ Vân!

Chỉ là không biết, tại sao người nhà họ Vân muốn bắt Hứa Nhược Tĩnh

Vân gia cùng Hứa gia quan hệ ngày trước luôn luôn không tốt, mặc dù không về phần thế như nước với lửa, nhưng khẳng định cũng là đối chọi gay gắt. Sau đó bởi vì Vân Minh Huân cùng Hứa Tâm Nhu hôn ước, hai nhà mới có một ít hòa hoãn dấu hiệu.

Vân Dương nghĩ có chút nhức đầu, hắn cũng không am hiểu âm mưu luận, cũng không có thời gian đi suy nghĩ nhiều như vậy rồi. Trước mắt, trọng yếu nhất chính là trước tiên đánh bại hắc bào nhân này.

Chờ tháo xuống hắc mặt nạ sau đó, tất cả vấn đề liền toàn bộ tra ra manh mối rồi!

"Rầm rầm rầm!"

Hắc bào nhân kia phảng phất thập phần như không phục, xông lên cùng Vân Dương liên tục đối oanh rồi chừng mấy Quyền. Nhưng hắn nguyên khí lại nhiều lần bị Vân Dương quả đấm cho đánh tan, thậm chí có đến vài lần đều suýt chút nữa quân lính tan rã.

Nhưng hắn rốt cuộc trong cảnh giới có đến ưu thế tuyệt đối, Nhất Nguyên Cảnh cửu giai tu vi, để cho hắn vô luận là nguyên khí số lượng dự trữ vẫn là mức độ đậm đặc đều không thể thắng được Vân Dương.

"Người đây là muốn so với ta hợp lực tức giận sao thật là khôi hài!" Hắc bào nhân cười lạnh một tiếng, khoe miệng hơi hơi dương lên, phảng phất mang theo vô tận tự tin.

"Thần lực Quyền!"

Chỉ thấy hắn hai quả đấm run nhẹ, trên cánh tay cơ thể trống **, cơ hồ là không có bất kỳ dừng lại, hai quả đấm đồng thời đánh ra!

Không ngờ lực đạo gào thét mà qua, vô hình Cương gió đập vào mặt.

Vân Dương lông mày nhướn lên, cái tên này quả nhiên thú vị, lại muốn cùng mình cứng đối cứng!

Nếu như là lời như vậy, cho dù hắn tại mạnh hơn một cấp, bản thân cũng hoàn toàn không sợ! Thiên sinh Thần Thể, chính là tự tin như vậy.

"Vậy thì như thế nào nếu người tự tin như vậy, thế thì ta ngay tại người tự tin nhất Linh Vực đánh tan hoàn toàn người! Đại Kim Cương Chương!" Vân Dương đơn tay run lên, một luồng kim quang tại trong lòng bàn tay tuôn ra. Hắn nhắc tới nguyên khí, trong nháy mắt một chương vỡ ra.

"Ông ơng!"

Không khí đều run rẩy, Vân Dương một chương này ừn ừn kéo đến, chấn động trong không khí khí tràng.

"Bịch!"

Hắc bào nhân kia hai quả đấm đồng thời đập vào Vân Dương trên bàn tay, hắc bào nhân nguyên khí trong nháy mắt tăng cường không ít, giống như là một luồng khổng lồ sóng trùng kích một bản, trực tiếp xông về phía Vân Dương cơ thể.

"Ầm!"

Vân Dương chỉ cảm thấy ngực một bức bối, cư nhiên là bị xung kích sóng đánh trúng rồi. Hắc bào nhân lùi hai bước, khoe miệng chảy ra một ít màu vàng máu tươi.

Hắc bào nhân thấy vậy, hưng phấn vô cùng, hắc cảm giác mình đã trên khí thế hoàn toàn áp đảo đối phương.

"Đây chính là xen vào việc của người khác đại giới, đi chết đi cho ta!" Hắc bào nhân dữ tợn cười một tiếng, làm bộ đánh nghi binh, kì thực giờ tay lên quãng ra lưỡng đạo ngân châm, thẳng đến Vân Dương mặt.

Vân Dương nén lại khí, nín hơi, tinh thần lực bao phủ ở rồi xung quanh cơ thể, tại ngân châm kia đâm tới trong nháy mắt, liền đoán được nó đường đi, cực kỳ thoải mái né người tránh thoát.

"Muốn giết ta, còn rất sớm!" Vân Dương vận người chạy nước rút, giờ tay lên chính là một quyền. Quả đấm này lực lượng rất lớn, chiếu vào trong mắt người, phảng phất bao cát!

Hắc bào nhân cũng không có lựa chọn cùng Vân Dương chính diện giao phong, mà là nhanh chóng lùi về phía sau. Trong mắt hắc bào nhân mang theo vẻ ngưng trọng, bởi vì Vân Dương so hắc bào nhân tưởng tượng trong còn khó dây dưa hơn.

Nhưng Vân Dương không thuận theo không tha thứ, không ngừng theo sát. Nếu người không muốn cùng ta đánh, vậy ta còn càng muốn đánh với người!

"Vèo!"

Vân Dương nhắc chân hướng phía hắc bào nhân càn quét mà đến, hắc bào nhân kia khom người tránh thoát, ngay sau đó mang cùi chỏ mạnh mẽ đụng vào Vân Dương ngực.

Một tiếng vang trầm đục, Vân Dương cơ thể run hai lần, cũng không lùi về sau. Ngược lại thì hắc bào nhân kia, bị lực phản chấn sau đó, sắc mặt có chút khó coi.

"Ầm ầm!"

Hắc bào nhân kia không cam lòng giương tay một cái cánh tay, trong tay bỗng dung nhiều hơn một cái hắc sắc Nhuyễn Tiên, giống như măng xà xuất động giống như quét về phía Vân Dương. Hư không bị Nhuyễn Tiên lấy ra kích phát ra bát một tiếng vang thật lớn, lại đem thiên địa nguyên khí lấy ra vận vạo ra, liền toàn bộ không gian đều là một trong run rẩy.

Vân Dương lông mày nhướn lên, không sợ chút nào một bước tiến lên trước. Mặt đất kia bị đập hơi chấn động một chút, cư nhiên là rắc rắc rạn nứt ra.

Hắc bào nhân có lùi bước, lộ ra tay đi. Xem bộ dáng kia, cư nhiên là muốn tay không nhận đây Nhuyễn Tiên.

"Có dũng khí đón đỡ ta Pháp Khí thật là cả gan bao thiên!" Hắc bào nhân kia kinh ngạc một hồi, theo sau cười ha ha. Trong mắt hắc bào nhân, Vân Dương hành động này hãy cùng chủ động chịu chết không có gì khác biệt.

"Bát!"

Một tiếng vang thật lớn, kia Nhuyễn Tiên mạnh mẽ quất vào Vân Dương trong lòng bàn tay. Nhưng Vân Dương biểu tình không thay đổi, phảng phất như là cùi lét một dạng. Kia Nhuyễn Tiên cư nhiên là không có ở Vân Dương trong lòng bàn tay lưu lại bất cứ dấu vết gì.

"Người chưa ăn cơm sao" Vân Dương một tay một kéo, đem kia Nhuyễn Tiên siết trong tay, mở miệng châm chọc nói.

"Hỗn đản!" Hắc bào nhân cắn chặt hàm răng, giận sôi lên.

"Lăn tới đây cho ta!" Vân Dương quát to một tiếng, đồng thời đột nhiên kéo động trong tay Nhuyễn Tiên. Chỉ thấy hắc bào nhân kia cơ thể lao đảo một cái, lại liền hướng phía bên này té qua đây.

Vân Dương trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng quả thực quá lớn, lớn đến để cho hắc bào nhân bản phản ứng không kịp nữa, liền bị lôi qua đây.

Vân Dương cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp buông lỏng kia Nhuyễn Tiên, giờ tay lên chính là một quyền.

Hắc bào nhân kia không tránh kịp, trong mắt lóe lên vẻ hoảng sợ. Hắc bào nhân cũng không nghĩ đến, bằng vào mình Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thực lực, lại rơi xuống hạ phong!

"Bịch!"

Một quyền này mạnh mẽ đập vào hắc bào nhân trước ngực, chỉ nghe một tiếng kêu kệt, hắc bào nhân kia ngực cứ nhiên là sập hõm vào.

Vân Dương được thể không tha người, cơ thể vịn một cái, cúi chỏ trực tiếp đánh về phía hắc bào nhân bộ mặt. Hắc bào nhân kia toàn thân run nhẹ, nửa bên sống mũi hẳn là lõm vào.

Nhưng hẳn làm bộc phát ra tính bền dẻo cũng là rất mạnh, cổ trụ đau đớn kịch liệt, đột nhiên đụng đầu vào Vân Dương gương mặt.

Vân Dương có chút kinh ngạc, không có nghĩ tới tên này còn có dư lực phản kích. Né tránh không kịp, lui về sau mấy bước.

Hắc bào nhân kia đau nước mắt chảy ròng, toàn thân run rẩy. Hắn từ trong ngực móc ra một viên đan dược, thần tốc ném vào trong miệng. Nhìn về Vân Dương ánh mắt, đầy áp sát ý.

"Thật là khó dây dưa..." Vân Dương xoa xoa trên mặt máu tươi, thấp giọng lầm bầm nói.

Hứa Nhược Tinh vẫn bị vây ở sương mù màu xám trong không thể động đây, bất quá trong mắt nàng ngọn lửa hi vọng chính là càng ngày càng nóng bỏng.

Hắc bào nhân này không hổ là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai tu vi, nếu như là người thường, bị Vân Dương hai lần đánh trúng, chỉ sợ sớm đã mất đi năng lực chiến đấu.

"Rất tốt, người phế vật này, quả nhiên vượt quá ta tưởng tượng!" Hắc bào nhân âm thanh mơ hồ không rõ, nhưng trong mắt sát cơ càng ngày càng ác liệt. Đó là một loại, không chết không thôi cảm giác.

"Lúc trước, là ta xem thường người. Bất quá bây giờ, ta xem người còn có tài năng gì!"

"Àm ầm!"

Hắc bào nhân kia toàn thân đột nhiên bộc phát ra một luồng mạnh mẽ vô thất dữ tợn khí tức, ác liệt như là dã thú.

"Bát!"

Hắn giơ tay, lại lần nữa cầm trong tay Nhuyễn Tiên rút đi ra ngoài, chỉ có điều lần này, Nhuyễn Tiên bên trên bổ sung thêm càng thêm mạnh mẽ nguyên khí, thể muốn phân ra cái người chết ta sống.

Vân Dương hít sâu một hơi, nhịp bước không loạn chút nào, động tác nhanh chóng, thân ảnh liên tục lóe lên. Đón chân vừa đạp mặt đất, cả người nhảy lên thật cao, một cái ác liệt đánh xuống liền hướng phía hắc y nhân kia đầu chẻ xuống.

Đây nhất cước lực lượng, tuyệt đối là cường hãn muôn phần, coi như là một khối vạn cân đá lớn, phòng chừng cũng có thể một hồi Phách Toái!

Hắc bào nhân có chút không ngờ rằng Vân Dương động tác, không tránh kịp, chỉ có thể gắng sức đem hai tay khoanh tại trước mặt, muốn ngăn trở một kích này.

Nhưng mà, Vân Dương cũng tại đánh xuống sắp đập phải hắc bào nhân trên cánh tay trong nháy mắt, biến đổi thủ đoạn.

Hắn đột nhiên vung ra một quyền, trên nắm tay mang theo một luồng cấp tốc gió lốc, nguyên khí khắp nơi bắn nhanh, dâng trào muôn phần.

Một kích này lực lượng, so với ban nãy một cước kia còn mạnh hơn không xuất ít!

"Bạo Toàn Sát!"

"Àm ầm!"

Khùng bố công phạt đụng vào nhau, hắc bào nhân kia toàn thân run nhẹ, áp lực thật lớn để cho hắn có chút không chịu nổi, thân xuống mặt đất càng là cả bị đánh ra một đạo hố to. Hắn hai chân rắc rắc vùi lấp xuống mặt đất, cái này cũng chưa hết, bùn đất một mực chôn vào rồi bên hông mới miễn cưỡng dừng lại.

Bụi đất tung bay, đá vụn tung tóe.

Hôm nay, hắc bào nhân này nửa người đều đã chôn dưới mặt đất. Sắc mặt hắn có chút khó coi, Vân Dương một kích này, thật sự là để cho hắn có chút bất ngờ!

"Đáng chết!" Hắc bào nhân sắc mặt trắng bệch, hai tay liều mạng muốn chống đỡ cơ thể nhảy ra ngoài, nhưng mà sự tình cũng không như sở liệu phát triển như vậy.

"Kêu kệt!" Liên tiếp cốt đầu giòn vang, hai cánh tay hắn, cứ nhiên là trực tiếp mềm mại nhuyễn than xuống.

Tại Vân Dương tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây Bạo Toàn Sát trước mặt, hắc bào nhân giơ lên hai cánh tay bên trong cốt đầu phảng phất như là giấy một dạng, thập phần yếu ớt.

"A, người..."

Hắc bào nhân kêu thảm thiết, hiển nhiên không cam lòng tiếp nhận như vậy vận mệnh.

Mình là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, lại cứ như vậy bại bởi Nhất Nguyên Cảnh thất giai! Làm sao cũng không nghĩ đến, mình kết cục cuối cùng sẽ là như thế!

Vân Dương chậm rãi hướng phía hắc y nhân trước mặt đi tới, trong mắt hắc mang theo vẻ ngưng trọng, vẻ nghi hoặc. Hắn đang nghĩ, hắc bào nhân này đến tột cùng là ai cũng hoặc là nói, hắc đến tột cùng là vận mệnh với ai!

Hắc bào nhân nhìn đến Vân Dương đuổi hướng mình mặt nạ, trong mắt lộ ra một luồng cực độ sợ hãi, hai cánh tay hắc vô lực rũ xuống, nhưng vô luận như thế đều không cách nào đem người từ trong đất bùn rút ra.

Hai cánh tay hắc cốt đầu đứt thành từng khúc, như vậy rõ ràng Vân Dương lực lượng Bạo Toàn Sát kia, đến tột cùng là cường hãn đến trình độ nào!

Vân Dương đưa tay ra, nắm được hắc bào nhân kia mặt nạ để đoan, ngay sau đó hắc không có chút gì do dự, đem mặt nạ kéo xuống.

Nhìn thấy hắc bào nhân kia mặt mũi trong nháy mắt, Vân Dương đồng tử dữ dội co rúc lại..

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Điều ngoa tiểu thư

mặt khác Hắc bào nhân kia bị Vân Dương kéo xuống mặt nạ trong nháy mắt, cả khuôn mặt biến thành xám trắng vô cùng, phảng phất là nhận mệnh một dạng.

"Là người!" Vân Dương cắn chặt hàm răng, gần từng chữ một.

Cái này mặt người to lớn bình thường, cũng không có gì đặc điểm, thuộc về cái loại này ném vào trong đám người cũng không nhận ra được cái loại này. Nhưng mà Vân Dương lại đối với hắc có ấn tượng, nhớ ban đầu gia tộc thi đấu thời điểm, người này cũng đã là Văn Minh Huân bên cạnh cận vệ rồi.

Vân Dương vừa vận con từng gặp mặt hắc, lại khắc sâu ấn tượng.

Bởi vì người này trên thân âm trầm trầm khí tức khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái, giống như là một con rắn độc một bản.

"Người là... Người của Văn Minh Huân" Vân Dương ánh mắt âm trầm, trong đầu thần tốc chuyển động. Tại sao Văn Minh Huân sẽ phái hắc đến bắt cóc Hứa Nhược Tĩnh chẳng lẽ có cái gì không thể cho ai biết bí mật!

Người kia mặt như tỉnh mạch, lộ ra vẻ tự giễu nụ cười, theo sau tuyệt vọng nhắm hai mắt lại: "Nếu bị người phát hiện, vậy cũng đừng dài dòng, đến thống khoái đi!"

"Thống khoái" Vân Dương lông mày nhướn lên, mạnh mẽ một cước đá vào người kia trên gương mặt, đem cả người hắc bị đá cơ thể run nhẹ, không nhận được phun ra một ngụm máu tươi.

"Người muốn bắt cóc ai, ta bắt kẻ. Nhưng mà người ở trước mặt ta liền muốn trói đi Hứa Nhược Tĩnh, người nghĩ rằng ta là trang trí phải không" Vân Dương nhẹ giọng nói: "Ngay cả chào hỏi cũng không cho ta đánh một cái, tự muốn đem nàng từ trước mặt của ta mang đi, người coi ta là không khí "

"Bất!"

Lại là một cước, đang đá vào trên má người kia.

Đã như thế, người kia toàn bộ sống mũi đều thật sâu sập hõm vào, trên mặt tất cả đều là máu tươi, bị máu dán lại con mắt vẫn không cam lòng nộ tình.

"Người dám giết ta mà nói, đại công từ tuyệt đối sẽ không quên nhiều người, hắc sẽ báo thù cho ta!" Người kia điên cuồng gào thét.

"Hừ, ta không muốn cùng Văn Minh Huân có qua lại gì, nhưng không có nghĩa là ta chỉ sợ hắc!" Vân Dương đột nhiên nắm lấy người kia cổ áo, đem hắc miễn cưỡng nhắc lên: "Nói, khối độc âm hàn làm sao loại bỏ "

Người kia mạnh miệng nói: "Người tuyệt vọng đi, ta sẽ không nói cho người biết!"

Vân Dương nhú mày nói: "Thật là có không sợ chết" vừa nói, đang muốn vùng vẫy, bỗng nhiên từ nơi này người bên hông rót xuống một cái màu vàng

hồ lô nhỏ, lẫn trên mặt đất rồi cút.

Người kia nhìn thấy hồ lô nhỏ sau đó, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, liều mạng giãy giụa.

"Ồ nguyên lai bí mật ở chỗ này" Vân Dương tiện tay đem người kia ném xuống đất, nhặt lên hồ lô nhỏ. Ở trong tay ma sa mấy cái, hồ lô toàn thân lạnh như băng, cảm giác không sai, hiển nhiên cũng là một kiện pháp khí.

"Ba!"

Vân Dương mở ra rồi nắp bình, chỉ thấy một luồng mất trần có thể thấy sức hút từ trong hồ lô thả ra, đem bao phủ tại Hứa Nhượng Tinh trên thân khối độc âm hàn toàn bộ hút tới.

Hứa Nhượng Tinh khôi phục hành động, nằng sắc mặt rất là tái nhợt, mang theo một loại sống sót sau tai nạn may mắn. Ngực nàng rất nhỏ pháp phòng hiển nhiên bị dọa sợ không nhẹ.

Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng. Cầm trong tay đây khối độc âm hàn núp trong bóng tối tập kích mà nói, thật đúng là lấy nó không có bất kỳ biện pháp nào.

Vân Dương lại lần nữa véo lên nắp bình, mang trên mặt một nụ cười: "Pháp khí này thật đúng là tốt dùng, ừ, còn ngươi nữa Nhuyễn Tiên, cũng là ta!" Vừa nói, Vân Dương thuận tay nhặt lên trên mặt đất Nhuyễn Tiên, thuận tay huy vũ mấy cái.

Người kia nhìn đến một màn này, toàn thân run lấy bầy. Hiển nhiên là tức giận không nhẹ, bộ ngực hấn một trận lòng buồn bực, theo sau ho khan kịch liệt.

"Ngươi... Đáng chết, lại cướp ta... Pháp khí, Khụ khụ khụ!" Người kia không ngừng từ trong cổ họng ho ra máu tươi, nhìn ra được thương thế hấn đã là rất nặng.

Hứa Nhượng Tinh vẫn có chút kinh nghi chưa định, nàng hít sâu một hơi, lẩm bẩm nói: "Ngươi cư nhiên là người của Vân Minh Huân..."

"Đại công tử nhất định sẽ báo thù cho ta, các ngươi chờ đi!"

Người kia phảng phất là không đếm xỉa đến một dạng rống giận một tiếng, dùng hết sức lực toàn thân đem đầu đụng ở trên mặt đất. Giống như dưa hấu té nứt ra âm thanh âm vang lên, đỏ hồng cùng trắng tương hỗn hợp ** khắp nơi bắn tung tóe, người này cư nhiên là giống như đụng chết ở nơi này.

Vân Dương cũng không ngoài ý muốn, lui về sau hai bước, lạnh lùng nói: "Thật là tiện nghi ngươi."

Hứa Nhượng Tinh vẫn vẫn không có từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, nàng chỉ biết là, Vân gia Vân Minh Huân lại muốn bắt cóc mình! Mặc dù không biết tại sao, nhưng sự thật chính là như vậy!

Vân Dương nhìn đến Hứa Nhượng Tinh mặt tươi cười, hấn không rõ ràng tiểu cô nương này lúc này trong lòng đang suy nghĩ gì, nàng mới mười lăm tuổi mà thôi, liên trải qua nhiều như vậy, có thể không chế xong tâm tình mình đã rất hiếm thấy.

"Là bởi vì ta ngăn trở hấn cùng tỷ ta tỷ hôn ước sao" Hứa Nhượng Tinh nhắm lại đôi mắt đẹp, đợi đến lại lần nữa mở ra thời điểm, đã là bình tĩnh lại.

Vân Dương giang tay ra nói: "Vậy ta cũng không biết, chuyện này không liên quan gì tới ta, ta cũng không muốn chen vào đi vào, giữa các ngươi ân oán tình cừ, ta không muốn quản..."

Hứa Nhượng Tinh ngẩng đầu lên, nhẹ giọng nói: "Ngươi giết người của Vân Minh Huân, bây giờ đã chen vào tiến vào."

Vân Dương có chút nhừ đầu đỡ đầu: "Ngươi không nói, ta không nói, chuyện này ai sẽ biết ta nói Hứa nhị tiểu thư, ngươi chính là mau về nhà đi! Về sau tốt nhất không nên một người đi ra."

Hứa Nhượng Tinh hít sâu một hơi, đi về phía trước ra mấy bước, giơ tay lên gọi trở về thác nước trong núi đá Linh Ẩn Tiễn, nắm trong tay. Nàng đem Hỏa Phượng Cung cùng Linh Ẩn Tiễn đều bỏ vào trong hộp gỗ, toàn bộ qua trình cũng không có mở miệng nói một câu, cùng lúc trước bộ dáng, một trời một vực.

Vân Dương lẳng lặng nhìn đến nàng, lần đầu tiên nhìn thấy nàng thời điểm vô pháp vô thiên, lần thứ hai điều ngoa hóa bạo, nguyên lai cô gái nhỏ này còn có an tĩnh như thế một phía.

Nhìn đến Hứa Nhượng Tinh bóng lưng, Vân Dương không khỏi không thừa nhận, tiểu cô nương này tuy rằng tuổi không lớn lắm, nhưng mà vóc dáng thật không tệ. Đầu không cao, nhưng tỷ lệ tuyệt đối hoàn mỹ, khiến người ta mơ tưởng viễn vông.

"Cám ơn ngươi..."

Ngay tại Vân Dương sững sờ xuất thần thời điểm, Hứa Nhượng Tinh kia giống như con muỗi giống như âm thanh âm vang lên. Thanh âm không lớn, nhưng mà Vân Dương lại tinh chuẩn bắt được.

"Ngươi nói cái gì" Vân Dương cảm giác mình có nghe lầm hay không, đây điều ngoa vô lý tiểu nha đầu thể mà lại chủ động cùng mình nói cám ơn.

Nhìn đến Hứa Nhược Tinh bóng lưng yếu đuối biến mất ở chân trời, Vân Dương cũng là thở dài một cái, đi tới nhặt lên mình kia bao lớn vác ở sau lưng, lần này nói thế nào, cũng là thắng lợi trở về.

Về phần Vân Minh Huân muốn ra tay với Hứa Nhược Tinh sự tình, Vân Dương không muốn để ý tới, cũng không muốn đi quản. Giữa bọn họ rốt cuộc có gì ân oán tình cừu, hoặc có lẽ là Vân Minh Huân tại sao sẽ như vậy, đối với Vân Dương lại nói cũng không đáng kể. Chuyện này đã bại lộ, Hứa gia nhất định sẽ đối với Vân gia triển khai trả thù, nhưng Vân Dương đối với Vân gia căn bản cũng không có cái gì nhận đồng cảm.

Trở lại vốn là địa phương, phát hiện mình đất tới Mã đã biến mất, tại chỗ vừa vặn chỉ còn lại một vũng máu. Vân Dương bắt đắc dĩ nhún vai một cái, xem ra là bị không biết tên yêu thú ăn hết, xem ra chính mình chỉ có thể đi bộ chạy trở về.

...

Mây trước cửa nhà, một vị áo quần rách rưới thiếu niên chậm rãi đi tới, trên lưng hằn sau lưng một cái to bao lớn, nhưng mỗi một bước đều kiên định như vậy không dòi.

"Đứng lại, người nào" Vân gia thủ vệ đứng dậy, ngăn cản thiếu niên kia đường đi.

"Tránh ra, các người ngay cả ta cũng không nhận ra sao!" Vân Dương chậm rãi ngẩng đầu lên, cặp kia rực rỡ như ngôi sao con người để cho hai tên hộ vệ tâm thần chấn động.

"Nguyên lai là Vân Dương công tử, mau mau mời vào!" Hai tên hộ vệ tê cả da đầu, vội vã nhường đường.

Vân Dương lưng đeo cái bao, chậm rãi đi vào Vân gia.

"Ồ, người nói đây Vân Dương công tử, là đi chỗ nào làm sao trên thân còn mang theo một cổ đầm máu Tử vị!" Hộ vệ kia thấp giọng dò hỏi.

Một người khác cũng lắc đầu nói: "Ta làm sao biết, bắt quá Vân Dương công tử tu vi cảnh giới xác thực lại mạnh mẽ không ít!"

"Đừng khoác lác, người pMgVaZi mới Nhất Nguyên Cảnh ngũ giai thực lực, năng lực nhìn ra cái gì đến "

"Cảm giác, cảm giác người hiểu không!"

Vân Dương chậm rãi đi tới tổng vụ nơi, cũng không có cửa gỗ, đi thẳng vào.

Dương Vạn Dững vốn là đang ở trên bàn ngủ gà ngủ gật, nhìn thấy màn này trong nháy mắt cảm tức, giữa lúc hần chuẩn bị rống giận thời điểm, cặp mắt trực tiếp nhìn thẳng, bởi vì hần nhận ra áo quần này rách rưới thiếu niên chính là Vân Dương!

"Vân Dương công tử, người người người đã đến rồi..." Dương Vạn Dững mang trên mặt nịnh hót nụ cười, vội vã đứng lên.

Vân Dương đem bọc quanh bịch một hồi ném xuống đất: "Những thứ này là ta từ Chí Tôn trong sơn mạch làm sẵn được yêu thú vật liệu, bản thân người đưa cho ta coi một cái, năng lực đổi bao nhiêu bạc!"

Dương Vạn Dững gật đầu một cái, mang trên mặt nụ cười hưng phấn. Hần thấy, Vân Dương chịu đem chuyện này phân phó cho hần, cũng đã là trời lớn tín nhiệm.

Hần dốc hết sức bình sinh, mới đem bọc quanh cho tháo gỡ, bên trong yêu thú vật liệu liền giống như là thủy triều, trong nháy mắt tuôn ra ngoài. Dương Vạn Dững ngó lom lom, lúc này mới mấy ngày a, Vân Dương lại liên có thể săn giết yêu thú nhiều như vậy!

Vân Dương tìm một chỗ ngồi xuống, nhẹ giọng nói: "Không nên gấp, chậm rãi tính toán, ta có là thời gian!"

"Đây là... Tử Hắc rắn độc răng, dựa theo gia tộc quy định, mười lượng bạc thu mua! Đây là voi lông dài ngà voi, ba mươi lượng bạc. Đây là con nhím lông mao lợn, mười lăm lượng bạc..." Dương Vạn Dững đầu đầy mồ hôi, bắt quá thần sắc chính là cực kỳ hưng phấn.

Vân Dương bên trong cái bọc yêu thú vật liệu, ít nhất có mấy chục loại. Điều này cũng làm cho nói rõ, tại quá khứ trong vòng vài ngày, hần ròng rã săn giết mấy chục con yêu thú! Trung bình xuống, một ngày cũng có bảy, tám con!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Dương Vạn Dững tính toán khí thế ngất trời. Tuy rằng thực lực của hần cũng không tính cường, nhưng không khỏi không thừa nhận hần kiên thức đặc biệt uyên bác. Những thứ này yêu thú vật liệu giá cả, căn bản không cần phản đối trưởng mục, hần toàn bộ đều ghi tạc trong lòng, hạ bút thành văn.

"Tổng cộng là ba trăm mười lượng bạc!" Dương Vạn Dững đem cuối cùng một kiện vật liệu ném vào giỏ trong, thần sắc hưng phấn nói: "Vừa vặn chỉ là mấy ngày bên trong là có thể thu được nhiều bạc như vậy, Vân Dương công tử thật là thiên sinh Vô Song!"

"Ba trăm mười hai sao" Vân Dương suy tư một chút, lại đem kia Nhuyễn Tiên đưa tới: "Vay người cho ta nhìn một chút, vật này năng lực trị giá bao nhiêu tiền!"

"Pháp khí!" Dương Vạn Dững khê hô một cái âm thanh, không thể tin nói: "Vân Dương công tử, pháp khí này người cũng phải bán cho gia tộc sao "

"Hừm, ta tương đối thiếu tiền!" Vân Dương gật đầu một cái.

Dương Vạn Dững nhẹ giọng nói: "Vân Dương công tử, nói thiệt cho ngươi biết, loại pháp khí này mà nói, tận lực cũng không cần bán cho gia tộc được!"

Vân Dương nhiều hứng thú nhìn hấn một cái, cười nói: "Thân là Vân gia quân gia, ngươi lại nói ra những lời này, thật không sợ bị trách phạt sao "

Dương Vạn Dững cười hắc hắc nói: "Ta đây cũng chỉ là cùng Vân Dương công tử một người nói, loại pháp khí này, nếu như cầm đi đấu giá, nó giá trị nhất định phải tại năm trăm lạng bạc trở lên. Nhưng mà nếu như gia tộc hồi mua mà nói, phòng chừng giá cả sẽ không vượt qua hai trăm lạng bạc! Trong này chênh lệch, cũng không cần ta chuế thuật..."

"Ồ kia phụ cận có thể có cái gì phòng đấu giá" Vân Dương cũng cảm hứng thú.

Khỏi đọc âm hàn kia là Lương Nghi Cảnh pháp khí, nhưng đối với chính mình không có tác dụng gì, không bằng cầm đi cùng nhau đấu giá. Về phần kia Tử Ngọc Khi La hương thơm, có tăng Thọ dưỡng nhan công hiệu, nó giá trị phải xa xa ở nơi này hai món pháp khí bên trên. Bất quá Vân Dương cũng không chuẩn bị bán đấu giá ra, mà là phải tặng nó cho mình mẫu thân.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Mắt chó coi thường người khác

Loại dược thảo này cũng không thường gặp, rất nhiều lúc càng là có tiền mà không mua được. Nếu như mình đem Tử Ngọc Khi La hương thơm đưa cho mẹ mà nói, chắc hẳn nàng nhất định sẽ yêu thích.

"Ha, Vân Dương công tử, ngươi cái này thật là xem như hồi đúng người!" Dương Vạn Dững cười giả dối, từ trong ngực móc ra một cái thiệp mời, đưa cho Vân Dương: "Đây là Đăng Vương Các mời thiệp, ngày mai, Đăng Vương Các sẽ cử hành một đợt long trọng đại hội đấu giá, phụ cận mấy tòa Thành đều có người thu được thiệp mời."

Vân Dương có chút ngoài ý muốn, vốn tưởng rằng đây Dương Vạn Dững chỉ là một gió chiều nào theo chiều nấy xảo quyết mà thôi, ai ngờ hấn lại như vậy đợi mình, ngược lại cũng đầy đủ phúc hậu.

Bất quá hấn cũng không có kiểu cách, nhận lấy đây Đăng Vương Các mời thiệp, gật đầu một cái nói: "Bất kể nói thế psdBRM nào, lần này hay là muốn cảm ơn ngươi!"

"Ha ha ha, chuyện này!" Dương Vạn Dững cười từ trong ngăn kéo rút ra ba trăm mười lượng ngân phiếu, đưa tới, bất quá Vân Dương vừa vặn chỉ là lấy đi một cái gương ra.

"Còn lại, tính toán ta trả lại ngươi Tiền, một con ngựa thì một con ngựa!"

Vốn là Dương Vạn Dững còn muốn từ chối một hồi, nhưng nhìn thấy Vân Dương kia không nghi ngờ gì nữa giọng, chỉ có thể là đem nhận lấy.

Rời đi tổng vụ xử chi sau đó, Vân Dương thần tốc hướng phía nhà mình trong biệt viện nhỏ đi tới. Đi tới bên ngoài viện, lại phát hiện cửa viện đóng kín, hiển nhiên bên trong không có ai.

Vân Dương hơi nghi hoặc một chút, kéo tới đi ngang qua thị nữ hỏi kết quả, lại biết được mẫu thân tại mấy ngày trước đã dời khỏi đây biệt viện nhỏ, bởi vì Vân gia cho nàng an bài càng tốt hơn điều kiện.

Nghe được câu này, Vân Dương cũng coi như là thở phào nhẹ nhõm. Chỉ cần mẫu thân hết thấy đều tốt, mình liền rồi rất nhiều ràng buộc.

Thông qua thị nữ chỉ dẫn, Vân Dương tìm được Vân gia cho Sở Lan làm an bài tân bên trong biệt viện, đây biệt viện khí thế khoáng đạt, liền đại môn đều là cẩm thạch điêu khắc mà thành, một cái liền nhìn ra chi phí không rẻ. Mà bên trong viện mới trồng rất nhiều hoa mẫu đơn, hương thơm xông vào mũi, giống như nhân gian tiên cảnh.

Sở Lan đang tay cầm vôi hoa sen, cho hoa mẫu đơn tưới thủy, xem thần sắc, phảng phất lại trẻ lại không ít.

Vân Dương trên mặt đầy khôi vẻ hạnh phúc nụ cười, bước nhanh đi lên: "Mẫu thân!"

Sở Lan toàn thân run nhẹ, vội vàng chuyển người qua đến, nhìn đến Vân Dương nói: "Dương nhi, ngươi đã đến rồi!"

Nhìn đến mẫu thân trong mắt ân cần, Vân Dương trong lòng ấm áp.

Mẫu tử gặp mặt, tự nhiên có rất nhiều lời phải nói.

Khi Vân Dương nói ra bản thân hôm nay thực lực tu vi đã đạt đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai thời điểm, Sở Lan cũng không có kinh ngạc, chỉ là vẻ mặt kiêu ngạo nói: "Ta liền biết, nhi tử ta, sẽ không bình thường!"

"Mẫu thân, con trai đưa ngài một dạng lễ vật!" Vân Dương sờ tay vào ngực trong, cười hắc hắc nói.

Sở Lan có chút kinh ngạc, trong miệng nàng vội vã từ chối: "Đưa lễ vật gì, thực sự là..." Tuy rằng như vậy, có thể nàng vẫn còn có chút giương mắt, muốn nhìn một chút con trai đến tột cùng muốn tặng cho mình cái gì.

Vân Dương đem Tử Ngọc Khi La hương thơm đưa cho Sở Lan, cười nói: "Đây là ta tinh cò đạt được, đưa cho mẹ vừa vặn!"

"Tử Ngọc Khi La hương thơm" Sở Lan ngẩn ra, theo sau hốc mắt có chút ẩm ướt. Con trai mình, lớn rồi.

Mẫu tử hai người trò chuyện rất lâu, trong lúc Sở Lan vẫn luôn đang nói mình qua rất tốt, để cho Vân Dương không cần lo lắng. Nàng biết rõ, con trai mình tương lai tiền đồ vô hạn, vô luận là ai cũng không nên trở thành hấn ràng buộc.

Rất nhanh đêm đã khuya rồi, Vân gia cũng đơn độc cho Vân Dương an bài một chỗ sân trong, mặc dù so sánh lại không thể Sở Lan xa hoa, nhưng so với ban đầu chỗ ở rách rưới nhà tranh, không muốn biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Nằm ở giường lớn mềm mại, Vân Dương mặt đầy đều là nụ cười hạnh phúc.

...

Vân Dương ngày thứ hai dậy thật sớm, sau khi đánh răng rửa mặt xong, thoáng thu thập một chút đồ vật, liền hướng phía Đằng Vương Các chạy tới.

Đây Đằng Vương Các cũng không phải bình thường địa phương, tại phụ cận mấy toà bên trong thành, xem như nổi danh nhất phòng đấu giá làm. Muốn đi vào trong đó, thì nhất định phải có thư mời, nếu không hết thấy không cho tiến vào, cánh cửa cũng là tương đối cao.

Khoảng cách Đằng Vương Các còn có mấy ngàn mét khoảng cách, Vân Dương liền xa xa thấy được kia lầu các rộng lớn cách cục, khí thế kinh người.

Tại Đằng Vương Các trước, có chừng mấy vị thực lực cường hãn võ giả thủ môn, nhất định phải xuất ra thư mời, mới có thể đi vào.

Xung quanh võ giả số người cũng xác thực không ít, hồ tị tập cùng nhau chuyện trò cũng có. Vân Dương xếp hạng phía sau cùng, chán đến chết chờ đợi.

Đám người từng điểm từng điểm tiến nhập Đằng Vương Các bên trong, đến phiên Vân Dương thời điểm, hấn đem thư mời đưa cho thị vệ, nhưng hai cái thị vệ kia lại đưa tay đem hấn cản lại.

"Đứng lại!"

Hai cái thị vệ tựa hồ không chút lưu tình, chặn lại Vân Dương đường đi.

"Ta có thư mời!" Vân Dương nhú mày một cái, có chút không vui.

Hai cái thị vệ kia ồm ồm nói: "Thật xin lỗi, ngài đây là bình thường chỗ ngồi, chúng ta bình thường chỗ ngồi người đã đầy, cho nên mong rằng mời ngài trở về đi."

"Ngươi đang cho ta đùa" Vân Dương giữa hai lông mày thoáng qua một ít lãnh ý.

Hai cái thị vệ kia một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, nói cái gì cũng không chịu nhường đường.

"Ta liền hỏi ngài, đây có phải hay không các ngài Đằng Vương Các phát ra thả thư mời!" Vân Dương một chữ một cái quát hỏi.

Hai cái thị vệ kia vốn là cũng không có đem Vân Dương coi ra gì, một đứa bé mà thôi. Nhưng không ngờ tiểu hài tử này như vậy khó dây dưa, trong lúc nhất thời cũng có chút tức giận.

"Là thì lại làm sao nói thiệt cho ngài biết, nơi này một phần bình thường chỗ ngồi, đều bị Vương thiếu gia cấp bao rồi! Cũng xứng đáng các ngài xui xẻo, lại xếp hạng phía sau!" Hai cái thị vệ kia không khỏi châm chọc nói.

Lời vừa nói ra, Vân Dương sau lưng một ít bình thường chỗ ngồi người đều bắt đầu nhỏ giọng oán trách, chỉ bất quá đám bọn hấn đều là không có bối cảnh gì, giận mà không dám nói gì.

Đằng Vương Các bình thường chỗ ngồi thư mời, đều là tùy tiện phát, mà tiếp nhận người, đều là một ít xuất thân tầm thường võ giả. Về phần những tiểu gia tộc kia còn có đại thế gia, đều có riêng biệt độc lập phòng riêng, cho nên hai cái này thị vệ căn bản không sợ cái gì, một ít bình thường chỗ ngồi mà thôi, cho dù đắc tội bọn họ lại có thể thế nào

Vân Dương chỉ cảm thấy trong lồng ngực một con lửa giận nảy sinh, hai cái này thị vệ trong mắt rõ ràng viết khinh thường hai chữ, như vậy mắt chó coi thường người khác, thật là khiến người ta căm tức.

Hai cái thị vệ kia hận không được đem mũi mang lên bầu trời đi, thần sắc vô cùng đắc ý.

"Vương thiếu gia lại là ai?" Vân Dương siết chặt quả đấm, trong mắt lóe lên một đạo lệ quang.

Hai cái thị vệ kia nghe vậy, cười ha ha: "Vương thiếu gia là thành bắc Vương gia Đại thiếu gia Vương Siêu, người hỏi thăm hẳn làm cái gì chẳng lẽ, người vẫn còn muốn tìm Vương thiếu gia trả thù ha ha ha ha ha ha..."

Vân Dương đây không muốn cùng hai người này nhiều dài dòng, nhắc chân liền phải đi vào bên trong, ai ngờ hai cái này thị vệ phản ứng cực nhanh, hai tay trực tiếp giữ lại Vân Dương bả vai.

"Tiểu tử ngươi đừng cho thể diện mà không cần!" Hai cái thị vệ kia thanh sắc câu lệ nói.

Vân Dương sau lưng đám người kia, lại một cái có dũng khí đứng ra cũng không có. Bọn họ nhìn thấy Vân Dương bị bắt ở, cũng là không nhận được rút cổ một cái, lui về sau mấy bước.

"Ta xem cho thể diện mà không cần, là các ngươi mới đúng chứ!" Vân Dương trong mắt lóe lên một luồng nồng nặc sát ý, hai quả đấm không chút lưu tình đồng thời đánh ra.

"Bịch bịch!"

Vân Dương quả đấm mạnh mẽ đập vào hai người bụng, chỉ nghe hai tiếng trầm đục tiếng vang, hai cái này thị vệ cơ thể trực tiếp bị miễn cưỡng đập bẻ bay ra ngoài. Nặng nề ngã ở trên tường, không biết sống chết.

Vân Dương khinh thường phun một cái, mắng: "Chó cậy gần nhà, gả cậy gần chuông đồ vật!"

"Hi!"

Sau lưng đám người kia toàn bộ đều hít vào một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới tiểu tử này hạ thủ ác như vậy. Phải biết, hai cái thị vệ kia cũng đều là Nhất Nguyên Cảnh thất giai cường giả a, lại cứ như vậy bị không phí nhiều sức đánh ngã!

"Người nào dám đến Đẳng Vương Các nháo sự!" Một tiếng sấm nổ một bản dựa vào bầu trời vang lên, ngay sau đó một cái như tháp sắt hán tử từ trong cửa: môn phái đi ra. Hần Báo Nhân nhanh chóng quét nhìn mà qua tại chỗ mỗi một người, cuối cùng dừng lại ở Vân Dương trên thân.

"Tiểu tử ngươi quả thực ăn gan hùm mật gấu!" Hán tử kia cười gần một tiếng, nhắc chân Triều Vân Dương xông lại.

Hán tử kia thực lực ít nhất cũng là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, so với hai người không biết cường hãn bấy nhiêu!

Nhưng cho dù như vậy, Vân Dương cũng vẫn không có nhút nhát. Lạnh rên một tiếng, giơ tay lên vùng quyền tiến lên nghênh đón.

"Bịch!"

Vân Dương quả đấm mạnh mẽ đập vào hán tử kia trong lòng bàn tay, chỉ thấy hán tử kia trên thân thịt béo run lên bần bật, giống như gợn sóng một dạng.

"Hảo tiểu tử, khí lực thật không nhỏ!" Hán tử kia mang trên mặt nụ cười dữ tợn, quạt lá bàn tay gắt gao siết Vân Dương quả đấm, xem bộ dáng kia, tựa hồ là muốn mạnh mẽ đem Vân Dương quả đấm cho bóp nát.

"Bất quá, ngươi cũng đến đây chấm dứt!" Hán tử rống giận một tiếng, dùng hết toàn lực siết chặt cái tát.

Nhưng, hán tử không ngờ rằng là, Vân Dương quả đấm như cũ là cứng rắn như vậy, hảo như sắt thép. Vô luận hán tử dùng lực như thế nào, đều không thể lay động phân nửa.

"Làm sao có thể!" Đại hán kia mặt liền biến sắc, cắn chặt hàm răng, cơ hồ là sử dụng ra khí lực bú sữa. Cường hãn nguyên khí trực tiếp bộc phát ra, hán tử muốn mạnh mẽ đem Vân Dương cánh tay cho bẻ đoạn.

Nhưng mà Vân Dương làm sao sẽ cho hán tử cơ hội cánh tay hán tử lực lượng chấn động, trực tiếp đem đại hán kia bàn tay tránh thoát, ngay sau đó một tay thân tốc dán lên, giữ lại đại hán cổ tay.

Đại hán kia mặc dù không biết Vân Dương muốn làm gì, nhưng trong lòng vẫn còn có chút sợ hãi, hán tử một cái nói đầu gối, mạnh mẽ đụng vào Vân Dương nơi bụng.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm đục, cơ thể Vân Dương run nhẹ, đại hán kia sắc mặt mừng rỡ muôn phần, nhưng theo sau sắc mặt trong nháy mắt kéo xuống. Tường tượng cảnh tượng cũng không có phát sinh, Vân Dương cũng không có bị hán tử này đánh mất đi năng lực chiến đấu. Ngược lại là chính bản thân hán tử, cảm giác mình đầu gối phảng phất là đụng phải một khối trên miếng sắt, cư nhiên có chút tê dại.

"Đến a!" Vân Dương quát khẽ một tiếng, bàn tay trong nháy mắt phát lực. Lực lượng lớn vô cùng, bóp hán tử kia cổ tay đều thay đổi hình.

"A a a a!" Hân tử kia phát ra liên tiếp âm thanh thâm thiết, sắc mặt đỏ bừng lên. Hân kia độ dày cánh tay lớn phảng phất bị Vân Dương chế trụ, không thể động đậy.

"Cái gì "

"Tiểu tử này cư nhiên như thế cường hãn, liền Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đều không phải là đối thủ của hân!"

Sau lưng Vân Dương, những cái vây xem võ giả toàn bộ đều dùng một loại không tưởng tượng nổi nhãn quang theo dõi hân, đối với bọn hân lại nói, phát sinh trước mắt một ít, giống như là nằm mộng.

"Biết không biết cái gì gọi là mắt chó coi thường người khác" Vân Dương tuy rằng đầu không cao, nhưng mà tại lúc này, khắp toàn thân khí thế bùng ra, trực tiếp lấn át đại hân kia một đầu.

"Ta ta ta..." Đại hân cánh tay bị Vân Dương nắm giữ, cả người đau run không ngừng, vô luận như thế nào tránh thoát, đều không tránh thoát Vân Dương bàn tay.

"Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, cũng không gì hơn cái này!" Vân Dương cười lạnh một tiếng, nhấc chân chính là một cước. Đại hân kia cơ thể liền chẳng khác nào núi nhỏ, nặng nề bay ngược ra ngoài.

"Rắc rắc!"

Đại hân cơ thể trực tiếp đụng ngã lăn đại môn, âm thanh thâm thiết bên tai không dứt.

Vân Dương đứng ở Đăng Vương Các trước cửa, giống như một pho tượng chiến thần. Trong mắt hân lộ ra một vẻ hàn quang lạnh như băng, vô cùng hung ác, khiến người ta sau khi xem, không rét mà run.

"Ồ, Vân Dương huynh "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đấu giá pháp khí

Một tiếng mang theo một ít tiếng kinh ngạc âm vang lên, ngay sau đó Vân Dương quay đầu đi, nhìn đến thân hậu lai nhân.

"Cô Tinh huynh "

Phía sau là một vị toàn thân lộ ra sát khí nam tử, bên hông chớ một cái ác liệt trường kiếm, chính là Diệp gia Diệp Cô Tinh.

"Vân Dương huynh, chuyện gì xảy ra" Diệp Cô Tinh nhíu mày một cái, thần sắc biểu tình có chút ngoài ý muốn. Hân ban này, thế nhưng đem chuyện phát sinh đều xem ở trong mắt: "Đến tốt cùng chuyện gì xảy ra, cần gì phải cùng đám người này động khí "

Vân Dương nhún vai một cái nói: "Ta cũng không muốn, chỉ là bọn hân khinh người quá đáng. Ta lấy đến thư mời, lại không được ta đi vào!"

Diệp Cô Tinh mỉm cười nói: "Ta còn tưởng là là chuyện gì, thì ra là như vậy. Chuyện nhỏ, nếu như không ngại mà nói, người đến ta phòng riêng thích hợp một hồi rất tốt "

Vân Dương hưng phấn nói: "Như vậy, vậy liền cảm ơn Cô Tinh huynh rồi."

Hai người vừa nói vừa cười, song song đi vào Đăng Vương Các bên trong. Giữa hai người thân mật cử chỉ, để cho phía sau đám kia võ giả đều trợn to hai mắt.

Diệp Cô Tinh ai không nhận biết, Đại Sở vương triều một trong tam đại thế gia Diệp gia mạnh mẽ nhất mới! Hôm nay hân cùng tiểu tử kia quan hệ như vậy mật thiết, chắc hẳn tiểu tử kia thân phận cũng nhất định không đơn giản!

"Ban này... Ta dễ dàng giống như nghe được Diệp Cô Tinh gọi hân... Vân Dương!" Qua một hồi lâu, một võ giả mới không nhịn được mở miệng nói.

"Vân Dương là Vân gia kia cái củi mục Vân Dương "

"Cái gì củi mục, là người kiến thức nông cạn đi! Vân Dương bây giờ không chỉ là đã thông kinh mạch, hơn nữa trực tiếp đột phá đến Nhất Nguyên Cảnh thất giai!"

"Ahhh, tốc độ thật nhanh!"

"Đó là đương nhiên, ta là nghe Vân gia ta một người bạn nói, bây giờ Vân Dương thực lực a, ép thẳng tới kia Vân Minh Huân! Nghe nói ngay cả Vân Kinh Long, đều không phải là đối thủ của hắn đấy!"

Đám này vô giả khí thể ngất trời thảo luận, từng cái một nước miếng văng tung tóe, kích động muôn phần.

"Vân Dương huynh, người làm sao cũng tới tham gia lần hội đấu giá này rồi" Diệp Cô Tinh nhíp bước chìm vững vàng, toàn thân lộ ra trong sát ý, càng tăng thêm một cỗ bá đạo. Xem ra, hắn đã rất tốt đem kia Đại Kim Cương Chương cương mãnh khí tràng dung nhập vào mình Tinh Nguyệt Sát Kiếm trong

Vân Dương khoát tay cười nói: "Ta có hai món pháp khí muốn đấu giá. Còn có chính là, Cô Tinh huynh người lớn hơn ta, ta Tôn người một tiếng đại ca hoàn toàn không thành vấn đề. Nhưng người cũng đừng gọi Vân Dương huynh rồi, nghe có chút không được tự nhiên, trực tiếp gọi Vân Dương ta là tốt rồi."

Diệp Cô Tinh cũng không phải một cái kiểu cách người, nghe vậy cười ha ha nói: "Vân Dương, rất lâu không gặp, thực lực người lại có đột phá a! Ban nãy kia Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp gia hỏa, lại dưới tay người đi bất quá mấy chiêu."

"Cô Tinh đại ca cũng đừng thổi phồng đến chết ta, ngược lại người, thực lực tiến bộ không nhỏ. Hơn nữa hoàn toàn lãnh hội Đại Kim Cương Chương áo nghĩa, đem dung nhập vào chiêu kiếm trong, chắc hẳn uy lực thì nâng cao một bước đi!" Vân Dương cười khổ không thôi.

"Nói tới vẫn là nhờ có người a, nếu như không phải người phóng khoáng đem Đại Kim Cương Chương áo nghĩa báo cho biết cùng ta, ta làm sao có thể tiến bộ nhanh như vậy!" Diệp Cô Tinh thờ dài nói: "Cho tới nay ta cũng nghĩ đến báo đáp thế nào người, nhưng cảm giác vô luận là cái gì, đều không xứng với kia Đại Kim Cương Chương giá trị. Bất quá không làm chút gì, lòng ta đây bên trong thật là áy náy."

Vân Dương liệu được Diệp Cô Tinh tiếp đó sẽ làm gì, hắn vội vã khoát tay từ chối, vẫn là chậm một bước.

Diệp Cô Tinh đã đem một trương một ngàn lượng ngân phiếu nhét qua đây, hắn có chút nói xin lỗi: "Theo lý thuyết, kia Đại Kim Cương Chương giá trị pfcRm là không thể dùng bạc để cân nhắc, chỉ là lần này tới Đăng Vương Các, có món khác ta tình thế bất buộc, cho nên trong lúc nhất thời quả thực không cảm ra dư thừa bạc đến... Một ngàn này hai, mong rằng người không nên chê."

Diệp Cô Tinh bản thân liền là một cái nhanh nhẹn nhanh miệng người, bề ngoài thoạt nhìn có chút lãnh khốc, thật ra thì nhiều tiếp xúc một chút cảm giác đây người hay là thật tốt.

Vân Dương không có kiểu cách, thu một ngàn này lượng bạc. Hôm nay bản thân hắn chỉ thiếu Tiền, không cần phải tại loại chuyện nhỏ này bên trên lãng phí nước bọt.

Hai người đi thẳng đến Diệp Cô Tinh làm ở trong ghế lô, bên trong là hai tấm da thú may ghế sa lon, trên bàn bày ngon miệng điểm tâm, trước mặt là một cánh rất lớn cửa sổ sát đất, có thể rõ ràng nhìn thấy bên ngoài kia bàn đấu giá cảnh tượng.

Diệp Cô Tinh sau khi ngồi xuống, lập tức đến rồi hai vị thị nữ, bưng tới nóng hổi nước trà.

"Ồ, người không phải nói muốn đấu giá hai món pháp khí sao, đem đồ vật giao cho các nàng là tốt rồi. Các nàng sẽ cầm đi cho sở trường đại sư định giá, sau đó thay người đấu giá sạch!" Diệp Cô Tinh cười chỉ chỉ hai vị kia thị nữ.

Vân Dương gật đầu một cái, từ sau lưng mình trong bọc, lấy ra kia Nhuyễn Tiên cùng màu vàng hồ lô nhỏ.

Diệp Cô Tinh nhìn thấy hai món đồ này thời điểm, chân mày đột nhiên nhíu lại, hắn thấp giọng dò hỏi: "Vân Dương, hai món đồ này, người là từ nơi nào chiếm được?"

Vân Dương đem hai món pháp khí giao cho hai vị kia thị nữ sau đó, khoát tay tỏ ý các nàng đi ra ngoài.

"Thật ra thì, sự tình là như thế..." Vân Dương đem Hứa Nhược Tinh bị ám sát chuyện đã xảy ra toàn bộ nói cho Diệp Cô Tinh, mà Diệp Cô Tinh cái trán cũng càng nhíu càng chặt.

"Ta đã hiểu... Bất quá đối với chuyện này, người là thấy thế nào" Diệp Cô Tinh nâng chung trà lên nhấp một miếng, hai mắt lấp lánh nhìn đến Vân Dương.

Vân Dương mím môi, tư sấn nói: "Ta cảm thấy, Vân Minh Huân không nhúc nhích cơ làm như vậy a. Nhìn dáng vẻ của hắn, nhất định là không muốn hủy đi cùng Hứa Tâm Nhu hôn ước, nếu không thì sẽ không một mực ân núp không gặp người. Nhưng hắn bắt cóc Hứa Nhược Tinh, lại có ích lợi gì đây không phải là rõ ràng muốn cùng Hứa gia quan hệ quyết liệt sao!"

Diệp Cô Tinh thờ dài một cái, có chút u buồn nói: "Vân Dương a, có một số việc thật không giống như là ngoài mặt đơn giản như vậy. Ta chỉ năng lực nói cho người biết, sự tình tuyệt đối là Vân Minh Huân chi thị, mà kia hai món pháp khí cũng là Vân Minh Huân đã từng sử dụng qua. Có người muốn Vân gia cùng Hứa gia quyết liệt, có người chính là nghĩ hết biện pháp gần hơn quan hệ, xem ra các người Vân gia, cũng không làm sao an phận a!"

"Thật ra thì ta còn biết càng nhiều, chỉ có điều bởi vì liên quan đến chúng ta Diệp gia gia tộc lợi ích, cho nên thật xin lỗi ta không thể nói cho người biết, mong rằng người có thể hiểu được."

Vân Dương gật đầu một cái, yên lặng không nói. Thật ra thì Diệp Cô Tinh năng lực tự nói với mình những thứ này đã rất tốt, chuyện giam giữ gia tộc lợi ích, mình đương nhiên cũng có thể hiểu.

Có người địa phương tự có khắp nơi, có khắp nơi địa phương tự có lực đực với nhau. Vân gia như vậy một cái lớn thế gia, nếu như từ trên xuống dưới đều một lòng đoàn kết, đó mới lạ.

Bất quá bất kể nói thế nào, những chuyện này đều không liên quan tới mình.

Chỉ cần là bọn họ không đạp phải trên đầu mình đến, chỉ cần mẫu thân là an toàn, cho dù là Vân gia cả long trời lở đất, cũng không có vấn đề.

"Đây chính là chính trị, người theo ta đều không cách nào đi ngăn cản, đó là bọn họ thượng tầng người đánh cờ. Chúng ta không phải quân cờ, nhưng cũng không cách nào đi phá vỡ bàn cờ!" Diệp Cô Tinh thở dài, trong ánh mắt lộ ra mấy phần bất đắc dĩ khí tức ưu buồn.

Hai người câu được câu không tán gẫu, hứng thú đều không cao lắm. Biết được tin tức như vậy sau đó, Vân Dương trong lòng cũng thật cảm giác khó chịu.

"Đúng rồi, người như vậy khoe khoang đem Vân Minh Huân hai món pháp khí đầu giá sạch, sẽ không sợ hấn trả đũa sao" Diệp Cô Tinh bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Vân Dương bị hỏi giật mình, loại chuyện này, hấn còn thật không nghĩ tới qua. Lúc trước chẳng qua là cảm thấy, đây hai món pháp khí thuộc về là tự mình chiến lợi phẩm, mình nắm giữ xử trí chúng quyền lợi. Chỉ là bây giờ nghĩ lại, tựa hồ lại không phải như vậy.

Nếu như chính mình thật bán đầu giá ra rồi đây hai món pháp khí, thế thì ắt sẽ đắc tội Vân Minh Huân, rất có thể đem mình cũng cho liên lụy vào đợt phong ba này trong đó.

Lúc này, Vân Dương trong đầu nhớ lại lúc ấy Hứa Nhược Tinh đối với mình lời nói kia: "Người giết người của Vân Minh Huân, bây giờ đã chen vào tiến vào."

Mà đương thời mình là trả lời thế nào "Người không nói, ta không nói, chuyện này lại có ai sẽ biết "

Bây giờ nhìn lại, lúc ấy mình thật là cân nhắc quá ít.

"Vậy thì như thế nào!" Vân Dương phảng phất bỗng nhiên khôi phục tự tin, trong mắt hấn lóe lên mãnh liệt hào quang, gần từng chữ một: "Ta bất kể là ai, chỉ cần dám trên rồi ta, vậy thì chỉ có một con đường chết! Ta không muốn cùng Vân Minh Huân phát sinh đồng thời xuất hiện, nhưng không có nghĩa là ta thực sự sợ hấn! Nếu mà bắt buộc, ta không ngại cùng hấn đấu một trận! Hơn nữa, đây hai món pháp khí là ta chiến lợi phẩm!"

Tại chiến lợi phẩm ba chữ kia bên trên, Vân Dương cố ý tăng thêm khẩu âm

Diệp Cô Tinh trong mắt lộ ra một vết vẻ tán thưởng, không thể không nói, Vân Dương lời nói này nói tới cực đẹp.

Ta không gây chuyện, cũng không có nghĩa là ta sợ chuyện. Người cũng không nên bởi vì ta tính khí tốt, liền trên đầu ta đến. Bởi vì người không biết lúc nào, ta liền biết nặng nề đem người cho rơi xuống mặt đất!

"Được rồi, đầu giá đã bắt đầu rồi!" Diệp Cô Tinh chỉ chỉ lớn thủy tinh bên ngoài bàn đầu giá, lộ ra một vết đã lâu nụ cười.

Trên đài đầu giá, một vị Yêu Mị nữ tử đứng ở phía trên, nhất cử nhất động liêu tâm hồn người. Kia đầy đặn mượt mà bắp đùi tại áo dài dưới như ẩn như hiện, để cho miệng lưỡi khô không khóc.

Nàng thanh âm nói chuyện rất ôn ền, tựa hồ có một luồng chẳng biết tại sao ma lực, khiến người ta không đành lòng cự tuyệt nàng yêu cầu. Nữ nhân như thế tại phòng đầu giá làm việc, thật là vật hết giá trị!

Bất quá vừa mới bắt đầu, trên đài đầu giá đều là một ít chẳng có gì đặc sắc được thảo, hoặc là chính là một ít tương đối bình thường đan dược, giá cả đặc biệt thấp, tối đa cũng liền trăm mười lượng bạc. Vô luận là Diệp Cô Tinh vẫn là Vân Dương, cũng nhìn không thuận mắt.

Trên thực tế, ngoại trừ bình thường chỗ ngồi người, những cái kia ở trên ghế riêng khách quý, trên căn bản đều không người ra giá.

Ở trên ghế riêng những cái kia khách quý, đều có mục đích tính tới. Bọn họ trên căn bản đều trước đó thông qua mỗi cái con đường biết được tin tức, sau đó làm xong chuẩn bị chu đáo.

Đám người này chỉ cần ra tay một cái, kia trên căn bản chính là tình thế bất buộc.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bán đầu giá các thứ cũng càng ngày càng trân quý, số người tham dự cũng càng ngày càng nhiều. Thật ra thì ai cũng biết, bán đầu những cái kia vừa vận chỉ là khai vị chút thức ăn mà thôi, càng là nặng ký đồ vật, càng tại phía sau cùng.

"Tiếp theo, muốn bán đầu giá các thứ, là một kiện Nhất Nguyên Cảnh pháp khí, Hắc Lân Nhuyễn Tiên! Pháp khí này là dùng cá quả vây cá chế tạo, tính bền dẻo thật tốt, uy lực rất mạnh! Ngoài ra cũng không cần ta nhiều hơn thuật, sở thích dùng Nhuyễn Tiên với tư cách pháp khí bằng hữu muôn ngàn lần không thể bỏ qua! Giá quy định ba trăm lượng bạc, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm mươi lượng." Cô gái kia cố ý trừng mắt nhìn, âm thanh ngọt ngào, cử chỉ quyến rũ, để cho miệng lưỡi khô không khóc, dục hòa đốt người.

Một chỗ bên trong lò ghê riềng, một tiếng thanh thúy đồ sứ rơi xuống thanh âm vang dội.

"Kéo kẹt!"

Thân ảnh kia mạnh mẽ siết chặt quả đấm, bởi vì quá độ tức giận, toàn thân đều run rẩy đầy. Nhìn thấy kia Nhuyễn Tiên bị bắt tới đầu giá, hần chỉ cảm giác mình mặt giống như là bị người nặng nề đập một cái, lửa giận cháy hừng hực.

"Đại công tử, chuyện này..." Bên cạnh một bóng người muốn nói lại thôi.

"Đưa cho ta cảm về, bất kể giá bao nhiêu cách, đều phải cho ta cảm về!" Thân ảnh kia thấp giọng gầm thét, bởi vì quá quá khích động, hai tay trực tiếp là đem kia Tinh Thiết làm bằng ghê sa lon tay vịn miễn cưỡng bóp nát.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Có tiền tùy hứng

Người kia gạt đầu một cái, vội vã nhấn nút ấn tăng giá.

"500 lượng bạc!"

Những cái kia bình thường chỗ ngồi trong, cũng có một chút đối với đây Hắc Lân Nhuyễn Tiên cảm thấy hứng thú vô giả, nhưng khi bọn hắn nhìn thấy có một chỗ phòng riêng trực tiếp xuất ra 500 lượng bạc giá cả sau đó, cũng là khiếp sợ không thôi rút đầu một cái.

Duy nhất một lần trực tiếp tăng giá 2 phần 3, thủ bút này thật là bất phàm!

"A!" Trên đài đầu giá cô gái kia ánh mắt quyến rũ như tơ nhìn chăm chăm bên này phòng riêng, miệng phun mùi thơm nói: "Có một vị tôn quý khách nhân khai ra 500 lượng bạc giá cả, lúc này trở thành giao dịch giá trị sao "

"Ra tay thật là lớn!" Văn Dương hít vào một ngụm khí lạnh, không chớp mắt nhìn chăm chăm mặt khác cái kia ghê lô.

"Đây là Văn Minh Huân nơi ở phòng riêng!" Diệp Cô Tinh mỉm cười nói.

"Văn Minh Huân" Văn Dương nhú mày, theo sau cười nói: "Hắn muốn đem pháp khí này cho mua về sao "

"Xem bộ dáng là như vậy, bất quá ta cũng sẽ không để cho hắn như nguyện! Văn Dương, nhìn ta thay ngươi mang chút giá cả!" Diệp Cô Tinh cười nhấn trước người nút ấn.

"550 lượng!"

Cô gái kia cười rộ rỡ vô cùng, vốn là pháp khí này bản thân giá trị ngay tại bốn trăm lượng bạc khoảng, lần đầu tiên nói giá đến 500 lượng đã rất làm cho nàng vui vẻ, không nghĩ tới lại còn có một người khác phòng riêng tăng giá!

Buổi đầu giá bên trên, tăng giá là thường thường chuyện phát sinh. Nếu như người biết đối thủ của người thập phần cấp thiết muốn muốn vật này, thế thì mang chút giá cả cũng là không sao, tối thiểu có thể làm cho đối thủ nhiều hơn chút máu, có sao mà không làm

"600 lượng!" Người kia xoa xoa cái trán mồ hôi, lại lần nữa vượt trên rồi Diệp Cô Tinh một đầu. 500 lượng vốn chính là giá rất cao cách, vốn là nghĩ trực tiếp bắt lấy pháp khí này, ai ngờ thế mà lại có người nữa đường đi ra tăng giá.

Xem đại công tử ý tứ, vật này nhất định phải tình thế bất buộc. Cho nên vô luận bao nhiêu tiền, đều muốn bắt!

"Xem đi, Văn Minh Huân cuống lên!" Diệp Cô Tinh chỉ bên kia phòng riêng, khẽ mỉm cười.

Văn Dương gạt đầu một cái, trong lòng không khỏi cũng cảm thấy buồn cười, xem ra Văn Minh Huân thật là cuống lên mất.

Nếu như sự tình truyền đi lời nói, kia Văn Minh Huân thật là ném đại nhân. Chỉ mỗi mình mục đích không có đạt được, ngay cả pháp khí đều bị người trở thành chiến lợi phẩm tới đầu giá rồi.

"600 lượng, đã có thể đi" Văn Dương mở miệng dò hỏi.

Diệp Cô Tinh lắc lắc đầu, thần bí cười cười nói: "Tin tưởng ta, 600 lượng còn hoàn toàn không phải hần giá chút!"

"800 lượng!"

Vừa dứt lời, Diệp Cô Tinh nhẹ nhàng lại lần nữa báo ra một cái giá.

"Cái gì!"

Bởi như vậy, tại chỗ toàn bộ võ giả giật nảy cả mình. Làm sao hai cái phòng riêng tôn quý khách nhân thế mà lại vì một cái Nhất Nguyên Cảnh pháp khí mà ra tay đánh nhau vốn là miễn cưỡng giá trị 500 lượng bạc đồ vật, lại miễn cưỡng xào đến 800 lượng!

Ngay cả Vân Dương cũng không thể nào hiểu được, tròn to cặp mắt nhìn đến trong lòng có dự tính Diệp Cô Tinh nói: "Cô Tinh đại ca, giá tiền này cũng quá khoa trương đi! Vân Minh Huân làm sao lại tiếp tục ra giá đây!"

Diệp Cô Tinh mỉm cười.

Bên kia bên trong lô ghế riêng, Vân Minh Huân sắc mặt đã hoàn toàn âm trầm xuống, đây là lửa giận sắp bộc phát dấu hiệu.

"Luu Ninh, người biết phải nên làm như thế nào." Vân Minh Huân âm thanh yên lặng, nhưng mà tại yên lặng bên dưới phảng phất hàm pyDbfWj chứa không gì sánh nổi tức giận.

Người kia vừa nhìn đại công tử như vậy một bộ dáng, cũng là hoảng hồn. Tuy rằng 800 lượng đã vượt xa khỏi rồi vốn là giá cả, nhưng mà so sánh với đại công tử mặt mũi lại nói, đây ít bạc tính là cái gì a!

"850 lượng!" Luu Ninh nuốt nước miếng một cái, lại thêm năm mươi lượng. Ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới, đây Hắc Lân Nhuyễn Tiên thế mà lại đánh ra như vậy giá cả.

"Hi!"

Tại chỗ đám kia bình thường chỗ ngồi võ giả đều miễn cưỡng hít vào một ngụm khí lạnh, giá tiền này thật sự là quá khoa trương. 850 lượng bạc, ở nơi này chừng một trăm lượng liền đầy đủ nhà người thường cuộc sống một năm thời đại, thật là xa xỉ!

Cái gọi là cùng văn phú vũ, đúng là như vậy rồi. Luyện võ làm tiêu phí bạc, tại sao có thể là nhà người thường năng lực đủ chịu đựng nổi

"A, xem ra chúng ta tôn quý khách nhân đều đối với đây Nhuyễn Tiên hứng thú không nhỏ đây!" Nữ nhân kia vận vẹo một cặp chân dài, quẹo rừ cười một tiếng.

"Lân này có thể, xem ra hắc ranh giới cuối cùng không sai biệt lắm liền tới đây." Diệp Cô Tinh rất là hài lòng gật đầu một cái, không có tiếp tục ra giá.

Vân Dương tròn mắt hốc mồm, thật không nghĩ tới Diệp Cô Tinh lại đem giá cả miễn cưỡng đề cao gần gấp đôi. Đang đấu giá thời điểm, thuận tay gài bẫy Vân Minh Huân một hồi, khoa trương nhất hay là, còn để cho Vân Minh Huân đem nhỏ ra đồ vật lại lần nữa ăn trở về.

Loại cảm giác đó, thực sự là... Sảng khoái a!

Vân Minh Huân một quyền đập vỡ trước mặt kia cầm thạch mặt bàn, một bồn lửa giận không chỗ bày tỏ, thấp giọng quát: "Diệp Cô Tinh, tốt, rất tốt! Ta nhớ kỹ rồi!"

"850 lượng một lần!"

"850 lượng lần hai!"

"850 lượng lần ba!"

Mặc dù nặng tâm đem đây Hắc Lân Nhuyễn Tiên cho mua trở về, nhưng mà về này uất ức cảm giác, không phải dùng ngôn ngữ nói rõ ràng.

Luu Ninh nhìn thấy Vân Minh Huân tức giận toàn thân phát run, cũng không có dũng khí mở miệng nói chuyện, chỉ là cẩn thận từng li từng tí co rút ở một bên.

Buổi đấu giá tiếp tục tiến hành tiếp, Diệp Cô Tinh không tiếp tục ra giá, cũng không có tăng giá. Vân Dương biết rõ, hắn là sợ trường vì một vật mà đến, với hắn mà nói những vật khác, cũng không có coi ra gì.

Vân Dương đặc biệt thỏa mãn, nếu hắn tra rõ ràng rồi Vân Minh Huân quyết tâm, vậy thì dễ làm. Phía sau còn có một cái khối độc âm hàn, Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí, nhất định phải so Hắc Lân Nhuyễn Tiên có thể bán ra cao giá hơn cách.

"Đừng để cho ta biết là ai, nếu không lời nói, ta sẽ đích thân đem hắc da lột ra!" Vân Minh Huân trong mắt lóe lên băng lãnh hào quang, sát khí dồi dào. Người khác đem mình hai món pháp khí đều bắt đi cũng được đi, không nghĩ tới còn thoải mái đoạt được đây Đằng Vương Các tới đấu giá!

Đây Đằng Vương Các là hoàn toàn giấu giếm đấu giá vật chủ người thân phận, bất quá đối với Vân Minh Huân lại nói, điều tra ra được kia người thân phận, cũng không tính khó.

Vân Minh Huân quyết định, đến lúc buổi đấu giá sau khi kết thúc, đi ngay tra xét kia người thân phận!

Lúc này trên đài đấu giá, lưu đầy một khối màu đen đậm Thiết Phiến, phía trên chạm trổ hoa văn ngược lại đẹp vô cùng, nhưng cẩn thận cảm thụ một chút, chính là bình thường không có gì lạ, không có bất kỳ nguyên khí lưu thông.

"Mọi người có thể cố lưu ý một cái mặt dưới món đồ này, vật lai lịch bí ẩn này, liền ngay cả chúng ta Đẳng Vương Các thủ tịch đại sư đều nhìn không thấu lai lịch của nó! Theo ta đoán, đây rất có thể là một kiện pháp khí mạnh mẽ bên trên mảnh vụn, mọi người tuyệt đối không nên bỏ qua a!" Nữ nhân kia vừa dứt lời, phía dưới liền truyền ra liên tiếp hít hà.

"Ha ha ha ha, ta tới rồi năm lần, mỗi lần đều là như vậy một bộ giải thích."

"Đầu năm nay tên lùong gat quá nhiều, kẻ đàn độn rõ ràng cũng không đủ dùng."

"Thủ tịch đại sư đều nhìn không thấu lai lịch là hấn mẹ một Thiết Phiến, coi như là Thập Phương Chí Tôn tự mình đến xem, đó cũng là một khối Thiết Phiến a!"

Phía dưới đám người kia cười ha ha, trong lời nói tất cả đều là giễu cợt.

Trên đài cô gái kia dễ nhận thấy có chút xấu hổ, sắc mặt cũng không thể nào dễ nhìn. Thật ra thì cũng là không có cách nào làm theo phép mà thôi. Đây Thiết Phiến là thủ tịch đại sư ban đầu tiêu phí ba ngàn lượng bạc mua về, vốn tưởng rằng sẽ là pháp khí gì mảnh vụn, cụ có không tề giá trị nghiên cứu. Mua về nghiên cứu vài năm, cũng không phát hiện có cái gì đặc biệt, đây cũng chỉ con là một khối điêu khắc hoa văn Thiết Phiến mà thôi.

Hết lần này tới lần khác thủ tịch đại sư lại cực kỳ keo kiệt, đây chính là ba ngàn lượng bạc a! Vì vậy, hấn chỉ có thể đem đây Thiết Phiến bắt tới đấu giá, vốn là yết giá là 3000, một mực hàng hàng, vẫn như cũ không có người hỏi thăm.

Buổi đấu giá không có khả năng đem vật phẩm thời thiên hoa loạn trụ, nhất định phải thực sự cầu thị. Đây Thiết Phiến quả thực lại không có gì đặc biệt, cho nên liên tiếp đấu giá tám lần, đều không người cảm thấy hứng thú.

Đây đã là lần thứ chín đấu giá, giá cả cũng từ 3000 hạ xuống 1000. Nhìn ra được, kia thủ tịch đại sư đã là không ôm bất kỳ hy vọng gì, có thể thu hồi một điểm là một chút.

Hồng sau khi cười xong, tình cảnh chậm rãi lạnh xuống. Tất cả mọi người đều là một bộ khịt mũi coi thường đáng vẽ, không có ai ra giá, không người là đứa ngốc.

Ở trên ghế riêng Vân Dương cũng nhiều hứng thú đánh giá đây Thiết Phiến, kia Thiết Phiến bên trên điêu khắc rất là phức tạp, có chút Thời Kỳ Thượng Cổ Bí Văn mùi vị. Nhưng mà ngay cả thủ tịch đại sư đều không nhìn ra cái như thế về sau, còn có thể là cái gì mình châu bị long đông bảo bối phải không?

Nếu quả thật là bảo bối, còn có thể giữ lại đến bây giờ.

Ngay tại Vân Dương chuẩn bị dời đi ánh mắt thời điểm, trong cơ thể kia dòng máu vàng đột nhiên sôi trào! Giống như là nấu sôi nước sôi, tình khí ngút trời.

Vân Dương giật nảy cả mình, còn không hiểu chuyện gì xảy ra. Hấn bản năng muốn lợi dụng nguyên khí đi áp chế loại cảm giác này, nhưng mà vô luận chuyển vận bấy nhiêu nguyên khí qua, cũng chỉ là phí công.

Huyết dịch trong cơ thể, giống như tìm được sức hấp dẫn ngon nguồn, tựa hồ muốn xông ra bên ngoài cơ thể, hướng về một phương hướng dâng trào mà đến.

Vân Dương vội vã hướng phía cái hướng kia nhìn lại, khi ánh mắt của hấn hạ xuống thời điểm, toàn thân run nhẹ. Ngay cả chính hấn đều không thể tin được, cư nhiên là khối kia Thiết Phiến!

"Là bởi vì đây Thiết Phiến sao vật này, đang kêu gọi đến ta máu tươi..." Vân Dương thanh âm khàn khàn tự nhủ, nhưng vô luận hấn cố gắng như thế nào, đều không thể khắc chế về này xung động.

Kia Thiết Phiến vẫn còn tại trên đài đấu giá, chỉ có điều không có ai ra giá. Phía dưới những người đó tựa hồ cũng hơi không kiên nhẫn rồi, bắt đầu ồn ào lên nói: "Còn thể nào không đi xuống a!"

"Yên tâm đi, sẽ không có kẻ đàn độn mua!"

"Một ngàn lượng bạc đều đủ mua một cái Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí!"

...

"Một ngàn lượng bạc!"

Mọi người ở đây đều không nhận được thời điểm, đột nhiên có người ra giá. Toàn trường bầu không khí phảng phất là động lại một dạng rờn rã ba giây, không có chút nào sinh tức, hoàn toàn tĩnh mịch!

Ba giây sau đó, toàn bộ trợn cười rộ, tiếng cười vang động trời!

"Ta không nghe lầm chứ lại có thể có người ra giá!"

"Ha ha ha ha, là kia ngu ngốc "

"Ta xem hần là lần đầu tiên tới nơi này đi!"

Ngay cả kia phụ trách đấu giá nữ tử đều không dám tin tưởng lỗ tai mình, lại thực sự có người ra giá! Cho dù chỉ là giá chót, vậy cũng đầy đủ khiến người ta kích động! Phải biết, vật này ở chỗ này thả nhiều năm như vậy, thế nhưng một lần đều không thể bán đấu giá ra a! Đừng nói đấu giá, nhiều năm như vậy căn bản cũng không có một người vì nó ra giá!

Thật vất vả có cơ hội này, nàng mới sẽ không bỏ qua! Bất kể nói thế nào, có thể đem phế vật này đồ vật bán đi là tốt rồi!

Diệp Cô Tinh trợn to hai mắt, có chút không thể tin nhìn đến Vân Dương.

Lúc này Vân Dương phảng phất là dưới cái gì lựa chọn trọng yếu một dạng cả người đều xui xẻo tại trên ghế sa lon. Hần thấp giọng thở hổn hển, cặp mắt không chớp mắt nhìn chăm chăm kia Thiết Phiến.

"Vân Dương, ngươi sẽ không đang nói đùa đi" Diệp Cô Tinh vô cùng nghi ngờ nói: "Vật này, ngươi cũng ra giá "

Trong cơ thể Vân Dương máu tươi xung động thật vất vả lấy được một ít hóa giải, cũng xem như rốt cục thì năng lực thở phào: "Ai biết được, ngộ nhờ vật này là Chí Tôn pháp khí mảnh vụn, để cho ta nhặt được đại tiện nghi làm sao bây giờ "

Diệp Cô Tinh nhún vai một cái, bắt đầu nói: "Được rồi, có tiền, tùy hứng!"

Vân Dương miễn cưỡng cười một tiếng, mặc dù không rõ ràng tại sao mình Thần Thể huyết mạch sẽ như thế như vậy **, nhưng hần còn là lựa chọn tin tưởng.

Không tại sao, coi như là vì truy tìm mình nội tâm khát vọng đi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Diệp Lăng Bá Long Quyền

"Ồ, đại công tử, Diệp Cô Tinh lại vì cái này sát vụn ra giá!" Lưu Ninh vẻ mặt kinh ngạc nói, bất quá liền theo sau hần con mắt hơi chuyển động, cố làm thông minh nói: "Có phải hay không là Diệp Cô Tinh dò xét tra ra được đây Thiết Phiến giá trị, cho nên..."

Vân Minh Huân nhận nhặt liếc Lưu Ninh một cái, cũng không ngôn ngữ.

Lưu Ninh phảng phất là bị cái gì kích lệ một dạng kích động siết chặt quả đấm nói: "Không sai, nhất định là như vậy! Đây Thiết Phiến rất có thể là cực kỳ giá trị pháp khí mảnh vụn, đại công tử, chúng ta không thể để cho hần kế hoạch được như ý a!"

"Bát!"

Lưu Ninh tiếng nói còn không rơi xuống, liền bị Vân Minh Huân một cái tát lấy ra ở trên mặt. Nóng rất đau, trực tiếp để cho hần sững sờ ngay tại chỗ.

Hần không dám có cái gì tâm tình mâu thuẫn, chỉ có thể là cố nén ủy khuất, một bên sờ mặt một bên yếu ớt hỏi "Đại công tử, ngươi đây là..."

"Ngươi có phải hay không ngu xuẩn" Vân Minh Huân giống như một đầu phần nộ sư tử, thấp giọng quát: "Vật này có giá trị thù tịch đại sư nghiên cứu vài năm đồ vật, có giá trị sẽ lấy ra giá thấp đấu giá ngươi có thể hay không động chút suy nghĩ!"

"Thế nhưng, nếu như không phải thật sự có giá trị lời nói, tại sao Diệp Cô Tinh..." Lưu Ninh cảm giác mình có chút ủy khuất, không nhận được tiếp tục mở miệng nói.

"Bát!"

Lại là một tiếng giòn vang, Vân Minh Huân một cái tát miễn cưỡng đem Lưu Ninh cơ thể đánh bay ra ngoài.

"Đây rõ ràng là Diệp Cô Tinh mưu kế! Hần ban này tăng giá mạnh mẽ gài bẫy bản công tử một lần, nếu như lần này ta không nhận được tăng giá lời nói, ngươi cảm thấy hần sẽ còn tiếp tục theo không hơn một ngàn lượng bạc rất ít mua một cái như vậy phá đồng sắt vụn, ngươi có phải hay không đổ nước

vào não rồi!" Văn Minh Huân tựa hồ là phát tiết một dạng đem trong lồng ngực lửa giận toàn bộ trữ phát ra.

Hắn toàn thân khí thế dâng trào, nguyên khí khắp nơi trống **, ngay cả trước mặt bàn ghế, đều bị nguyên khí kinh phong thổi thành bột phấn. Lưu Ninh ở trước mặt hắn, giống như là một cái run lẩy bẩy mèo con.

"Nhưng mà, Diệp Cô Tinh nhưng không biết, bản công tử mới không có ngu xuẩn như vậy. Hắn đã cho ta sẽ tăng giá, sau đó thuận thế lại lừa ta một lần, đáng tiếc ta sẽ không như thế làm. Hắn vốn là muốn ngấm ta một tay, nhưng bây giờ chỉ có thể Tự Thực Ác Quả!" Văn Minh Huân khoe miệng lộ ra một vết âm trầm nụ cười, hắn coi mình rất thông minh, phảng phất đã sớm xem thấu tất cả.

Lưu Ninh có chút ủy khuất, hắn là Văn Minh Huân hộ vệ bên người, tuổi tác cũng cùng Văn Minh Huân không kém lắm, thực lực đã tới Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp. Tại Văn gia, nếu như đệ tử trẻ tuổi nắm giữ tu vi như thế, tuyệt đối là được người coi trọng thiên tài, chỉ tiếc hắn không họ Văn.

Bên kia bên trong lỗ ghế riêng, Văn Dương hơi nghi hoặc một chút dò hỏi: "Không có ai tranh giá "

Diệp Cô Tinh cười khổ không thôi: "Vật này nếu là có người tranh giá, đó mới kỳ quái! Một ngàn lượng bạc mua cái này vô dụng sắt vụn, loại chuyện này cũng chỉ có người làm được!"

Văn Dương yên lặng không nói, hắn tuy rằng cũng không rõ ràng đây Thiết Phiến tác dụng, nhưng mà hắn trực giác nói cho hắn biết, nhất định không có sai!

Nữ nhân kia cơ hồ không có cái gì dừng lại, liền niệm ba lần về sau, trực tiếp gõ trong tay giao dịch chùy. Theo sau, hắn phảng phất như trút được gánh nặng một bản, rốt cục thì đem cái này sắt vụn cho bán rồi.

Không nghĩ tới là, thật là có kẻ đàn độn ra giá.

Đồng dạng như trút được gánh nặng, còn có Văn Dương. Bởi vì nếu quả thật có người nói giá lời nói, bằg vào hắn tài lực căn bản chống đỡ không xuống. Một ngàn này lượng bạc là trước trước Diệp Cô Tinh cho hắn, cộng thêm đấu giá Hắc Lân Nhuyễn Tiên Tiền, cũng mới vừa vặn vụn chỉ là 1850 lượng mà thôi.

Có thể một ngàn lượng đem đây Thiết Phiến bắt lấy, đã là không ngờ. Hắn tin tưởng chính mình Thần Thể huyết mạch không biết nói láo, có thể làm cho Thần Thể huyết mạch đều cảm thấy **, nhất định là vô cùng cường đại pháp khí!

"Thật là một cái đùa ngốc..." Tất cả mọi người tại chỗ đều cười như điên không thôi, chuyện này đầy đủ bọn họ vui đã mấy ngày. Ngay cả ở trên ghế riêng những cái kia thân phận tôn quý vô giả, cũng có nhìn lầm thời điểm a.

"Thật là một lũ thằng ngốc!" Văn Dương thầm nghĩ trong lòng, khoe miệng nâng lên một vết đường cong. Không nói ngoài ra, có thể làm cho Thần Thể huyết mạch sinh ra cộng mình đồ vật, một ngàn lượng bạc mua về đây tính toán là cái gì

Đấu giá vẫn tiếp tục tiến hành, đang đợi được khói độc âm hàn ra sân thời điểm, Văn Minh Huân sắc mặt càng đen hơn.

Khói độc âm hàn giá bắt đầu là một ngàn lượng bạc, đến cuối cùng, Văn Minh Huân bỏ ra trọn vẹn rồi một ngàn tám trăm lượng, mới có thể bắt được.

Hai món thu được mà đến pháp khí, bán đấu giá 2,650 hai ngàn giá trị, đây đã là để cho Văn Dương hưng phấn vô cùng. Phải biết, nếu như thành thành thật thật tại Văn gia nhận tiền lương, một tháng một trăm lượng bạc, kia phải cần thời gian hai mươi ba năm mới được!

Không thể không nói, Văn Minh Huân thật đúng là có tiền! Nhưng dựa theo Diệp Cô Tinh cách nói, số tiền này còn xa xa không tới hắn ranh giới cuối cùng.

Đồ vật từng cái từng cái tiếp tục đấu giá đi xuống, mấy cái khác khách quý phòng riêng cũng đều có người lần lượt ra giá, chỉ là Diệp Cô Tinh cùng Văn Minh Huân hai người, cũng không có sẽ hành động lại. Tựa hồ là đang tích góp sức mạnh, chờ đợi đến cuối cùng vật kia tranh giá.

...

Một vị vóc người nóng bỏng thị nữ xinh đẹp bưng một cái khay thành thực đi lên bàn đấu giá, chỉ là trong nháy mắt, nàng liền hấp dẫn tất cả mọi người tại chỗ nhãn quang.

Trong ánh mắt đám người kia, có tham lam dục vọng, cũng có hưng phấn khẩn cấp. Đương nhiên, mục tiêu không phải thị nữ xinh đẹp này, mà là đồ vật trên khay.

Đó là một quyển sách cổ da dê, nhưng dễ nhận thấy bất phàm

"Đây chính là hôm nay màn diễn quan trọng, chắc hẳn cũng là tất cả mọi người đều mong đợi đồ vật đi" cô gái kia liếc mắt đưa tình, tay ngọc khe khẽ đem đây sách cổ da dê cầm lên, chậm rãi ở trên không bên trong đạo qua một vòng: "Không sai, đây chính là lần này buổi đấu giá cuối cùng một vật, cũng là then chốt bảo vật! Công pháp, Diệp Lăng Bá Long Quyền! Về phần uy lực sao, ta nghĩ cũng không cần ta giới thiệu đi "

"Gào!"

Dưới đài đám kia người cũng đã sôi trào, bọn họ thật là nhiều người cũng không mua nổi công pháp này, tới đây đều chỉ là vì khoảng cách gần xem náo

niệt.

Đây Diệp Lăng Bá Long Quyền, chính là ngàn năm trước Đại Sở vương triều một vị cường giả hiểu ra, hấn bằng vào bộ công pháp kia, đánh khắp đồng giai vô địch thủ. Cái gọi là Diệp Lăng Bá Long Quyền, chính là xuất hiện ở Quyền thời điểm, không ngừng chồng chất uy lực, giống như tầng tầng lớp lớp lần sóng một dạng cuộn cuộn. Lực lượng chồng chất, có phần có Giao Long thanh thế.

Nhìn thấy đây Diệp Lăng Bá Long Quyền thời điểm, Diệp Cô Tinh cũng không nhịn được đứng lên. Thấy hấn kia kích động bộ dáng, dễ nhận thấy mục tiêu chính là chỗ này công pháp.

Vân Dương mặt đầy nụ cười cổ quái, hấn quả thực không muốn đả kích Diệp Cô Tinh, thật ra thì bàn về uy lực chồng chất, Bạo Toàn Sát so với Diệp Lăng Bá Long Quyền mạnh hơn rồi đâu chỉ một cấp bậc! Diệp Lăng Bá Long Quyền chỉ có tại liên tiếp ra quyền thời điểm, mới có thể đem khí thế không ngừng tăng lên. Mà Bạo Toàn Sát, chính là một bộ không có hạn mức tối đa công pháp!

Vừa vặn chỉ là tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây, liền có thể xuất kỳ bất ý miểu sát Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả. Vậy nếu như là giây tốc độ 10 vạn xoay chuyển đây, há chẳng phải là có thể trực tiếp vạch phá không gian, liền Thập Phương Chí Tôn đều có thể oanh sát

Kia nữ người trên mặt lộ ra một vết nụ cười tự tin, môi anh đào chậm rãi báo ra giá chốt: "Một vạn lượng bạc, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 500 lượng!"

"Hi!"

Này thiên giá vừa ra, tại chỗ phần lớn người đều hít vào một ngụm khí lạnh. Một vạn lượng bạc, đây chính là một ít tiểu gia tộc vài năm tịnh lợi nhuận a! Về phần bọn hấn những thứ này vô giá bình thường, cho dù nỗ lực cả đời cũng không nhất định mua được.

Loại vật này, cũng chỉ có ba gia tộc lớn nuốt vào đi

Vân Dương nhún vai một cái, chỉ là một Diệp Lăng Bá Long Quyền liền dám kêu ra một vạn lượng bạc giá chốt, thế thì nếu như chính mình đem Bạo Toàn Sát lấy ra đấu giá, há chẳng phải là ít nhất phải một trăm ngàn

Bất quá hấn mới không có ngu như vậy, mình dung hợp võ đạo tông sư ký ức loại p0ig7n5 chuyện này, vô luận là ai đều không thể tiết lộ, để tránh một ít có dụng ý khác người để mắt tới mình.

Cho tới bây giờ, Vân Dương mới chân chân thiết thiết cảm nhận được, những ký ức ấy, nhất định chính là một tòa kim sơn! Bảo vật vô giá!

Như vậy giá cả xác thực không thấp, ngay cả Diệp Cô Tinh cũng không nhịn được nhíu mày.

Tình cảnh có chút lạnh nhạt, cơ hồ toàn bộ bình thường chỗ ngồi vô giá đều bị cái này thiên giới cho kinh động. Bất quá nữ nhân kia lại một bộ không có vấn đề biểu tình, ngược lại loại công pháp này, vốn cũng không phải là đấu giá cho những thứ này người, những cái kia khách quý phòng riêng, mới là chủ lực.

Cuối cùng, một cái khách quý phòng riêng không nhịn được tuôn ra giá cả: "1 vạn số không 500 lượng!"

"Một vạn một ngàn lượng!" Lại có người mở miệng nói.

Vân Minh Huân trầm tư một chút, cuối cùng báo ra mình giá cả: "Một vạn một ngàn năm trăm lượng!"

Diệp Cô Tinh khẽ mỉm cười, mở miệng nói: "Ta nói Vân Minh Huân, người chừng nào thì biến hóa hẹp hòi như vậy đây cũng không giống như là người tác phong a! Một vạn ba ngàn lượng!"

Vân Minh Huân sắc mặt âm trầm, hấn biết rõ công pháp này Diệp Cô Tinh cũng thập phần gấp gáp, nhưng hấn tuyệt đối không cho phép vật này bị người khác cướp được! Lần này hấn đã thu được Vân gia gia tộc nội bộ ủng hộ, bất kể xảy ra tình huống gì, đều nhất định phải đem đây Diệp Lăng Bá Long Quyền bắt lấy!

Nếu như mình thật có thể có thể bắt được lời nói, thế thì Diệp Cô Tinh khẳng định cũng sẽ bị mình xa xa quăng ra một đoạn! Dối mặt toàn bộ Đại Sở vương triều, không nói là trẻ tuổi trong tuyệt đối đầu tiên, đó cũng là đứng đầu trong danh sách rồi.

Diệp Cô Tinh cũng biết công pháp này tầm quan trọng, cho nên nâng lên giá trị tới cũng là không chút lưu tình.

Vân gia cùng Diệp gia trẻ tuổi người mạnh nhất, đối chọi gay gắt lên. Đây không chỉ là hai người đấu tranh, càng là quan hệ đến với lượng gia tộc phía sau đấu tranh.

"1 vạn 3500 lượng!"

"1 vạn 4000 lượng!"

Vân Minh Huân tựa hồ là có chút nguyện nhất định phải có, hấn không nhanh không chậm, trong lòng có dự tính.

Diệp Cô Tinh sắc mặt cũng từ từ ngưng trọng, công pháp tuy tốt, nhưng hấn là có điểm mấu chốt. Gia tộc không có khả năng đem hết toàn lực đến ủng

hộ hân, rốt cuộc nội đấu tại Diệp gia cũng là tồn tại. Hân bây giờ chính là đang đánh cuộc, rốt cuộc Văn Minh Huân lúc trước đã uống phí hao tổn hơn hai ngàn lượng bạc.

Vân Dương đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn đến tranh bề đầu chảy máu hai người. Đến trình độ này, mấy có lẽ đã không có ai có thể tham dự vào trong đó ganh đua trong đến rồi.

Hứa gia không có ai tới, nơi này tựa là Văn Minh Huân cùng Diệp Cô Tinh hai người sân khấu.

Tựa hồ là đã chán ghét như vậy tranh đoạt, Văn Minh Huân trực tiếp nhả tâm khai ra 1 vạn 7000 hai ngày giá trị.

Diệp Cô Tinh yên lặng không nói, 1 vạn 7000 lượng, cũng không phải là một con số nhỏ, có thể nói cái này đã rất gần hân giá chót rồi.

Nhưng mà Diệp Cô Tinh vẫn có chút không cam lòng, hân không muốn để cho vật này uống phí rơi vào Văn Minh Huân trong tay.

"Mười chín ngàn lượng!" Diệp Cô Tinh trực tiếp báo ra mình giá chót, có thể nói đây là hân lần gắng sức cuối cùng rồi.

"Ha ha ha ha ha ha!" Từ bên trong lô ghế riêng, truyền ra Văn Minh Huân sáng khoái tiếng cười: "Diệp Cô Tinh, đây đã là ngươi lần ranh sao ta cho ngươi biết, còn còn thiếu rất nhiều a!"

"Hai mươi một ngàn lượng!" Văn Minh Huân trên mặt lóe lên một nụ cười, loại này không chế tất cả cảm giác thật rất thoải mái.

Văn Minh Huân sở dĩ tự tin như vậy, là bởi vì hân không những từ Văn gia lấy được một khoản tiền, hơn nữa còn cùng Hứa gia âm thầm đạt thành hiệp nghị. Hứa gia cũng sẽ âm thầm đưa tới cho hân một bạc được cấp, dùng làm đầu giá đây Diệp Lăng Bá Long Quyền.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Nhật được bảo vật

Khoản này bạc, khoảng chừng một vạn lượng. Những thứ này hoàn toàn là Văn Minh Huân dựa vào thủ đoạn mình, lúc không có ai cùng Hứa gia làm đạt được hiệp nghị, cùng Văn gia không có bất cứ quan hệ nào.

Mà Văn Minh Huân bản thân cũng chuẩn bị 2 vạn lượng bạc, có thể nói vì đây Diệp Lăng Bá Long Quyền, hân thật là hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Hai mươi một ngàn lượng, tại cái giá tiền này đi ra sau đó, Diệp Cô Tinh nhất thời mặt như tỉnh mạch. Hân từ Văn Minh Huân trong giọng nói, nghe được không gì sánh nổi tự tin.

Nhưng hân vẫn còn có chút không cam lòng, tuy rằng hân biết rõ đây Diệp Lăng Bá Long Quyền không sẽ thuộc về hân. Nhưng vẫn là quyết định, vô luận như thế nào cũng phải làm cho Văn Minh Huân ra lại máu một lần!

"Hai mươi ba ngàn lượng!" Diệp Cô Tinh thần sắc bình tĩnh, tuôn ra mình giá cả. Hân biết rõ mình không cầm ra nhiều bạc như vậy, hân thuận tuý chính là đang đánh cuộc, hân đánh cuộc Văn Minh Huân sẽ không bỏ qua, sẽ tiếp tục tham dự ganh đua.

Đương nhiên, đây cũng không phải là không hề nguy hiểm, nếu như Văn Minh Huân thật bỏ qua ganh đua, thế thì một ngày tự cảm không ngoài nhiều bạc như vậy lời nói, phỏng chừng thật sự muốn thân bại danh liệt.

"Cái gì!"

Diệp Cô Tinh lời nói vừa ra, toàn bộ tràng quán bên trong hoàn toàn sôi trào. Ai cũng không nghĩ tới, giá cả thế mà lại càng xào càng cao, miễn cưỡng bị mang lên rồi hai mươi ba ngàn lượng. Tuy rằng Diệp Lăng Bá Long Quyền đúng là rất mạnh công pháp, nhưng giá cả thật sự là trống rỗng cao!

Văn Minh Huân sắc mặt dần dần biến hóa u ám băng lãnh, hân nhủ mảy một cái, tự nhủ: "Cái tên này, làm sao chuẩn bị nhiều tiền như vậy "

Bất quá vô luận Diệp Cô Tinh chuẩn bị bấy nhiêu, Văn Minh Huân đều sẽ không bỏ qua.

"2 vạn 4000 lượng!" Văn Minh Huân cười lạnh không thôi, hân tin chắc, Diệp Cô Tinh tuyệt đối không có khả năng kiên trì tiếp.

Quả nhiên, Diệp Cô Tinh tại nghe được cái này giá cả sau đó, thật lâu không có mở miệng.

"Ha ha ha ha ha ha!" Văn Minh Huân đột nhiên đứng dậy, hân mang trên mặt cuồng nhiệt nụ cười, giống như có lẽ đã là thấy được mình tu thành Diệp Lăng Bá Long Quyền bộ dáng: "Diệp Cô Tinh, ta xem ngươi về sau còn dựa vào cái gì theo ta đấu! Ta Văn Minh Huân, mới là Đại Sở vương triều trẻ tuổi đệ nhất nhân!"

Trên người hắn có hai vụn lượng bạc, cộng thêm Hứa gia tiếp viện kia một vụn lượng, thanh toán đây Diệp Lăng Bá Long Quyền, dư dả!

Đầu tiên mua đi đây Diệp Lăng Bá Long Quyền, để cho Diệp Cô Tinh về tinh thần đã kích, theo sau cùng Hứa gia liên thủ chèn ép Diệp gia, hết thấy đều tính toán hoàn mỹ như vậy, tựa hồ sự tình thật tại triều trong tương tượng tiến triển đây.

Nhưng mà a nhưng mà, Vân Minh Huân nằm mộng cũng không nghĩ tới, đại biểu Hứa gia đưa cho hắn đưa tiền, hết lần này tới lần khác chính là...

Hứa Nhượng Tinh!

Trước đó Hứa Nhượng Tinh bị hắn thiết kế bắt cóc!

Hứa Nhượng Tinh ngồi ở một chỗ bên trong lô ghé riêng, cười lạnh nhìn đến hết thấy các thứ này.

Khi nàng về đến gia tộc sau đó, vẫn không có đem bị Vân Minh Huân bắt cóc chuyện này nói ra, liền được phái tới cho Vân Minh Huân đưa bạc. Thực sự là... Đánh bậy đánh bạ!

"Vân Minh Huân, người bạc của Hứa gia chúng ta" Hứa Nhượng Tinh sờ bên hông túi áo, trong mắt lóe lên một ít lãnh mang: "Người đi mà nằm mơ à!"

"2 vụn 4000 lượng, cũng coi là để cho hắn chảy máu nhiều một lần, ta thua không oan." Diệp Cô Tinh cười khổ không thôi, thật ra thì hắn cũng đặc biệt khát vọng đạt được đây Diệp Lăng Bá Long Quyền, chỉ là quả thực không cầm ra nhiều tiền như vậy đến.

"A!"

Nữ nhân kia cực kỳ khoa trương sắc nhọn kêu một tiếng, cùng lúc hưng phấn giơ cánh tay lên, kinh hô: "Ta nhìn thấy gì 2 vụn 4000 lượng bạc, thành giao!"

Vân Minh Huân vẻ mặt tươi cười, sắc mặt kích động, giống như một cái cao cao tại thượng người thắng. Bình thường chỗ ngồi những võ giả kia từng cái một cũng là thần phục không thôi, có thể nói bọn họ đời này thật đúng là là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều tiền như vậy.

Buổi đầu giá kết thúc, nhưng vẫn có vài người chậm chạp không cẩn thận rời đi. Tiếp theo chính là giao dịch khau rồi, sẽ có người chuyên đem đầu giá sở phải vật phẩm đưa đến đoạt được người vị trí, một tay giao tiền, một tay giao hàng.

Vân Dương nhận lấy ngân phiếu cùng kia Thiết Phiến, cũng không có gấp tra xét đó là vật gì, mà là nhanh nhét vào trong ngực. Theo sau Vân Dương rất là cảm kích nhìn Diệp Cô Tinh một cái, nếu như không phải hắn giúp đỡ tăng giá, thật đúng là không bán được khoa trương như vậy giá cả. Diệp Cô Tinh chính là bắt đắc dĩ nhún vai một cái, hắn vốn là hướng về phía Diệp Lăng Bá Long Quyền đến, không nghĩ tới cuối cùng chính là không thu hoạch được gì.

Hai người lần lượt đi ra phòng riêng, đi ra Đẳng Vương Các.

Vân Minh Huân ánh mắt tùy ý đảo qua, vừa vặn liền thấy Vân Dương cùng Diệp Cô Tinh hai người. Hắn chân mày thật sâu nhíu lại, âm thầm tư sấn hai người này làm sao sẽ lẫn lộn chung một chỗ.

Vừa lúc đó, một vị mặt đầy nụ cười thị nữ đẩy cửa đi vào, cắt đứt Vân Minh Huân suy nghĩ. Nàng trong mâm lưu đây kia Diệp Lăng Bá Long Quyền, mỉm cười nói: "Vân đại công tử, đồ vật đến, ngài ngân phiếu đây "

Vân Minh Huân có chút không vui, hắn kiêu căng ngẩng đầu lên, gằn từng chữ một: "Bản công tử đến các người Đẳng Vương Các không phải lần một lần hai rồi, ta là người như thế nào các người còn không rõ ràng lắm đồ vật để trước nơi này, chờ một hồi ta sẽ cho người đem bạc cho các người đưa qua!"

Thị nữ kia mang theo áy náy nhìn Vân Minh Huân một cái, nói: "Xin lỗi, Vân đại công tử, nếu như là dùng đồ vật, xem ở ngài mặt mũi hoàn toàn cũng không có vấn đề gì. Nhưng mà đây chính là Các chủ tự mình khai báo, một tay giao tiền, một tay giao hàng, ngài liền không nên làm khó ta..."

Nghe được Các chủ hai chữ này, Vân Minh Huân cũng hoàn toàn bình tĩnh lại. Hắn biết có những người này mình không chọc nổi, cho nên chỉ có thể tạm thời thu liễm lại mình đại công tử tính khí.

"Lưu Ninh, người đi xem một chút Hứa gia nhân là chuyện gì xảy ra!" Vân Minh Huân cực kỳ phiền não nói. Theo lý thuyết, Hứa gia đưa bạc hắn là đã sớm tới, làm sao thẳng đến buổi đầu giá kết thúc, đều không người đến

Thị nữ kia vừa mới bắt đầu còn kiên nhẫn chờ lấy, thời gian từng giây từng phút trôi qua, thẳng đến tràng quán bên trong tất cả mọi người thấy hết sạch, Vân Minh Huân cũng không có xuất ra bạc đến. Nàng ánh mắt dần dần biến hóa hoài nghi, khinh thường, cuối cùng thành khinh bỉ. Rõ ràng không có nhiều tiền như vậy, còn không phải là muốn mạnh mẽ gọi ra cao như vậy giá cả, cần gì chứ

Vân Minh Huân thần sắc có chút nóng nảy, hắn không biết chuyện gì xảy ra. Hứa gia lúc trước đáp ứng rõ ràng rất sáng khoái, chẳng lẽ âm thầm gài bẫy mình một cái

Nếu như Hứa gia thật khẩu thị tâm phi, không có đưa bạc lại nói, thế thì mình người này thật là ném đi được rồi!

Trên thực tế, cầm bạc Hứa Nhượng Tinh sớm rồi đi Đẳng Vương Các.

Lần này, nàng cuối cùng cũng mạnh mẽ xả được con giận. Nhưng sau đó phải làm sao bây giờ, nàng vẫn chưa nghĩ ra. Trục tiếp về gia tộc sao đem mình bị Vân Minh Huân bắt cóc sự tình nói ra

...

Vân Dương mặt đầy hưng phấn trở lại trong nhà, lần này thu hoạch quả thật không nhỏ, kia Thiết Phiến có thể nói hoàn toàn là vui mừng ngoài ý muốn. Hắn không kịp chờ đợi nghĩ muốn tra xét rõ ràng kết quả.

Từ trong ngực móc ra Thiết Phiến, Vân Dương tử tế quan sát đấy. Đây Thiết Phiến là tròn hình cung, phía trên chạm trổ cổ lão hoa văn phức tạp, giống như là vật gì mảnh vụn.

"Xuy Xuy Xuy!"

Trong cơ thể Vân Dương máu tươi bắt đầu rối loạn lộ ra, tựa hồ chỗ xung yếu ** thể trời buộc. Vân Dương đôi mắt lóe lên, cân nhắc thiệt hơn phía dưới, vẫn là quyết định từ ngón tay bên trong khe hở bức ra một giọt máu vàng máu tươi, rơi vào Thiết Phiến bên trên.

Kia Thiết Phiến phảng phất nắm giữ vô cùng to lớn sức hút, trực tiếp đem Vân Dương kia giọt máu tươi cho nuốt hết. Kia dòng máu vàng pOlyIsf thậm chí ngay cả một tí vết tích đều không có để lại, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Vù vù!"

Thiết Phiến dữ dội rung động, kim quang tỏa sáng, tựa hồ lần nữa khôi phục vốn là sinh cơ.

Vân Dương trợn to cặp mắt, không tưởng tượng nổi nhìn đến một màn này, tâm tình của hắn cực kỳ kích động, loại cảm giác đó không phải dùng ngôn ngữ có thể hình dung.

Kim quang lóng lánh, dữ dội hào quang trên không trung dần dần biến ảo, cuối cùng huyền ảo đã hóa thành một nhóm màu vàng chữ nhỏ tràn vào Vân Dương trong đầu.

"Thần Nguyên đồng hồ, thiên sinh Thần Thể bốn nguyên lực lượng biến thành. Cấp bậc không rõ..."

Đem những cái kia chữ nhỏ từng cái một đọc xong sau đó, Vân Dương kích động hai quả đấm siết chặt, cắn chặt môi. Loại tâm tình này, cùng ban đầu phát hiện Dịch Cân Đoán Cốt Công thời điểm giống nhau như đúc.

Đây Thần Nguyên đồng hồ là thiên sinh Thần Thể dành riêng pháp khí, có thể dụng ý niệm khống chế lớn nhỏ, có thể phòng ngự, cũng có thể đối địch. Là Thời Kỳ Thượng Cổ đệ nhất vị thiên sinh Thần Thể dùng mình bốn nguyên lực lượng làm bằng. Qua nhiều năm như vậy, Thần Nguyên đồng hồ trải qua vô số chủ nhân, nhưng là lại ở đời trước chủ nhân nơi đó, bị miễn cưỡng đập vỡ.

Vân Dương tựa hồ nghĩ tới điều gì, vội vã chạy về phía kệ sách, nắm giữ một quyển thật dày cổ thư nhanh chóng mở ra, tìm đến cùng bên trên một vị thiên sinh Thần Thể người nắm giữ tin tức có liên quan.

Trong sách ghi chép, người kia tại phi thăng thời điểm, từ không trung rơi xuống một đạo mấy trăm mét lớn bằng thần lôi bảy màu, khi thời không giữa xé rách, thiên địa biến sắc, nhưng hôm nay sinh Thần Thể trực tiếp lợi dụng một tòa Cổ Chung trùm lên thân thể của mình xung quanh, để chống đỡ kia thần lôi bảy màu.

Thần lôi bảy màu biến mất, kia Cổ Chung cũng bể thành từng mảng từng mảng, tán nát nhân gian.

Đây Thần Nguyên đồng hồ, liền là đương thời thiên sinh Thần Thể phi thăng thời điểm bị thần lôi bảy màu Phách Toái pháp khí mạnh mẽ!

"Đáng tiếc đây chỉ là một khối mảnh vụn." Vân Dương thờ dài, không khỏi tiếc nuối nói.

Bất quá Vân Dương thay đổi ý nghĩ lại nghĩ, cho dù là mảnh vụn, bản thân cũng cuối cùng cũng có đưa chúng nó thu góp một ngày. Hơn nữa mình thiên sinh Thần Thể đối với Thần Nguyên đồng hồ có đến chính xác cảm ứng, thu góp chúng, không khó lắm.

Đến lúc thu góp mảnh vụn sau đó, kia Thần Nguyên đồng hồ là có thể tái hiện thế gian! Vừa nghĩ tới Thần Nguyên đồng hồ cường đại, Vân Dương liền trong lòng nóng bỏng vô cùng.

Một ngàn lượng bạc, thật đúng là đào được bảo!

"Vân Dương công tử!"

Ngay tại Vân Dương hưng phấn thời điểm, một cái vang vọng âm thanh tại sân trong bên ngoài vang dội.

Vân Dương nghe được đó là Vương Bác âm thanh, hắn đơn giản thu thập một chút, đẩy cửa ra đi ra ngoài, quả nhiên ngoài cửa Vương Bác đang mặt đầy tươi vui đang nhìn mình.

"Đại thiếu gia xin người đi gặp hắn!"

Vân Dương mặc dù đối với Vân Tiêu không còn ôm địch ý, nhưng vẫn là đang đối mặt hán thời điểm, vẫn là cảm giác có chút không được tự nhiên, không quá thoải mái.

"Hắn để cho ta qua, có chuyện gì không "

Vương Bác cười nói: "Coi là chuyện tốt đi, ngươi sau khi đến liền hiểu."

Vân Dương vẫn như cũ là đầu óc mơ hồ, bất quá vẫn là chặt đi theo Vương Bác nhịp bước.

Như cũ là cái kia mỹ lệ hậu hoa viên, Vân Tiêu không nhanh không chậm ngồi ở trên băng đá thưởng thức trà.

Mới gặp lại Vân Tiêu thời điểm, hán phảng phất so với lần trước gặp mặt lộ ra tinh thần hơn một ít. Nguyên khí nội hàm, thoát nhìn giống như là một cái không có chút nào một nửa chút tu vi người. Nhưng Vân Dương tâm lý rõ ràng, Vân Tiêu thực lực lẫn nhau so với lần trước, tuyệt đối lại có không ít đề thăng, cho tới để cho người khác căn bản không phát hiện được hán cảnh giới.

"Dương nhi, ngươi đã đến rồi!" Vân Tiêu sắc mặt thoải mái cười nói.

Vân Dương gật đầu một cái, mở miệng dò hỏi: "Gọi ta tới, có chuyện gì không "

Vân Tiêu cũng không dài dòng, nhìn ra được hán xác thực là có chuyện cho nhau biết: "Lần này sắp thứ đại hội, còn có mấy ngày liền muốn bắt đầu."

"Ta sớm có chuẩn bị." Vân Dương rất là tự tin nói.

"Nhưng mà còn có một chút ta phải nói cho ngươi, lần này đại hội có thể cùng ngày trước có chút không giống!" Vân Tiêu chấp hai tay sau lưng, gần từng chữ một: "Đến lúc đó, sẽ có Nguyên Vực trước người tới chọn rút ra đệ tử, có thể nói đây là một lần cực tốt kỳ ngộ!"

Vân Dương toàn thân run nhẹ, trong con ngươi lóe ra mãnh liệt chiến ý.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Oan gia ngõ hẹp

Lộ Thần Châu đại lục xa xôi rộng lớn, Đại Sở vương triều vừa vận chỉ là an phận ở một góc mà thôi. Tại Thời Kỳ Thượng Cổ, có chút cường giả tại Thần Châu đại lục Tây Phương sáng lập mình phạm vi thế lực, trải qua nhiều năm như vậy truyền thừa xuống, cũng liền tạo thành hôm nay cái gọi là Nguyên Vực.

Nguyên Vực nằm tại Tây Phương mệnh mông tuyết trên núi, có đến truyền thừa rất xưa công pháp và từ thượng cổ lưu truyền tới nay thiên tài địa bảo, hơn nữa nguyên khí đầy đủ, nhất định chính là toàn bộ võ giả trong lòng tu luyện thánh địa.

Nguyên Vực trong đã từng ra khỏi không ít kinh điểm tài tuyệt cường giả, nhưng mà Nguyên Vực tuyển chọn đệ tử tiêu chuẩn lại hết sức hà khắc. Nguyên Vực chia làm hai bộ phận lớn, theo thứ tự là địa vực cùng Thiên Vực.

Nhưng, cho dù chỉ là địa vực, cũng không phải bình thường người có thể đi vào. Huống chi, thiên tài chân chính đều tập trung Thiên Vực!

Thần Châu đại lục toàn bộ thiên tài đều lấy có thể đi vào Nguyên Vực làm vinh, cho dù chỉ là địa vực, cũng đầy đủ quang tông diệu tổ. Nếu như có thể từ địa vực tiến nhập Thiên Vực lời nói, vậy ít nhất cũng là mọi người đều biết thiên tài cường giả.

Thật không nghĩ tới, Nguyên Vực người thế mà lại đến Đại Sở vương triều tuyển chọn đệ tử.

Đại Sở vương triều mặc dù là mấy cái vương triều trong cường đại nhất một cái, nhưng dù vậy, cùng Thần Châu đại lục chân chính thế lực so sánh vẫn là kém quá xa!

Nguyên Vực chính là trong đó, cao cấp nhất một trong những thế lực!

"Nguyên Vực lại tự mình đi ra tuyển chọn đệ tử lúc trước không đều là chỉ cho phép rất nhiều thiên tài đi chỗ của hán chủ động tham gia khảo hạch sao!" Vân Dương hơi nghi hoặc một chút nói, thật ra thì hán cũng từng nghĩ qua, đến lúc thực lực của chính mình tiến thêm một bước sau đó, liền đi tham gia Nguyên Vực khảo hạch.

Chỉ có khi xung quanh đều là đồng dạng mạnh mẽ đại thiên tài thời điểm, mới có thể kích thích trong lòng phấn đấu tín niệm.

"Cụ thể tại sao ta cũng không rõ ràng, ta chỉ biết là Nguyên Vực lần này xác thực thật khác thường. Không những muốn tới Đại Sở vương triều tuyển

chọn, ngoài ra mấy cái vương triều cũng đều có bọn họ người chuyên trách đi vào. Tóm lại, đây là một lần cơ hội tốt, ta vẫn là hi vọng người có thể nắm chặt!" Vân Tiêu ánh mắt có chút nóng bỏng, nhìn về Vân Dương trong con ngươi mang theo một ít khát vọng, còn có chút không nói ra được tâm tình.

Vân Dương gật đầu một cái, thật ra thì không cần Vân Tiêu đặc biệt an bài, hắn cũng nhất định sẽ đem hết toàn lực đi phấn đấu.

"Ta nhớ được, người còn không có gì tiện tay pháp khí đi" Vân Tiêu ánh mắt lộ ra một vết từ ái biểu tình: "Vi phụ nơi này có một cái không tệ pháp khí, hẳn là tương đối thích hợp người..."

Vân Dương nghe vậy, vội vàng khoát tay nói: "Kia ta không có hứng thú, thiên sinh Thần Thể cũng không cần pháp khí gì, cho dù cho ta cũng là lãng phí."

Vân Tiêu mang trên mặt một luồng chẳng biết tại sao nụ cười nói: "Đừng gấp gáp như vậy cự tuyệt, lẽ nào người không muốn nhìn một chút là vật gì mới quyết định sao "

Vân Dương nghe Vân Tiêu nói như vậy, cũng hứng thú, hắn gật đầu một cái, vẻ mặt mong đợi nhìn đến Vân Tiêu.

Chỉ thấy Vân Tiêu trong tay hào quang chợt lóe, một cái hạt châu màu vàng đất lẳng lẳng nằm ở bàn tay hắn bên trong.

Nhìn thấy Vân Dương vẻ mặt chấn động biểu tình, Vân Tiêu giải thích: "Nhấn không gian, có thể sáng tạo ra một cái tiểu hình không gian, dùng để tích trữ bỏ vào thứ kia, đáng tiếc chỗ này của ta chỉ có một cái như vậy. Chờ thực lực người đủ cường đại, mình đi gia tộc nhận đi!"

Vân Dương âm thầm tư sảo, không trách những cường giả kia mỗi người đều một thân một mình, nguyên lai cái gì cũng bị đặt vào trong không gian giới chỉ rồi, cái này thật đúng là là phương tiện a.

Nhận lấy Vân Tiêu trong tay kia hạt châu màu vàng đất, Vân Dương cẩn thận vuốt vuốt, nhưng mà cũng không có phát hiện cái gì không giống, chỉ là có chút lạnh như p7CC63 băng, chỉ như vậy mà thôi.

"Vật này gọi là độn thổ Bảo Châu, vật như tên, người đem chính mình nguyên khí truyền vào trong đó, sau đó liền có thể điều khiển nó!"

Vân Dương dựa theo Vân Tiêu lời nói đi làm, ngay tại hắn thúc giục nguyên khí trong nháy mắt, cả người "Vèo" một hồi lọt vào trong đất.

"A!"

Vân Dương trợn to cặp mắt, không nghĩ tới, đây độn thổ Bảo Châu cư nhiên như thế hiệu quả! Hắn trong lòng có chút hưng phấn, không ché cơ thể dưới đất hết sức duỗi, cũng không có gì bất trắc chướng ngại, chỉ là tiêu hao nguyên khí hơi nhiều mà thôi.

"Chỉ cần người gắng sức nhảy một cái, là có thể chui ra ngoài rồi!"

Trên mặt đất bỗng nhiên truyền đến Vân Tiêu âm thanh, Vân Dương nghe vậy, vội vã dựa theo hắn nói đi làm, chỉ thấy mắt tối sầm lại, thân thể của mình đã từ trong đất chui ra.

"Quả nhiên thú vị!" Vân Dương mặt lộ vẻ vui mừng, có vật này, mình ở lúc săn thú sau khi, liền có thể tùy ý mai phục ở trong lòng đất tập kích hoặc là mai phục. Chỉ có điều, trên đất bên trong hành tẩu làm phải tiêu hao nguyên khí xác thực hơi nhiều, đây là một cái vấn đề.

Bất quá, hướng theo cảnh giới càng ngày càng mạnh, nguyên khí số lượng dự trữ tăng lên sau đó, hết thảy các thứ này vấn đề cũng sẽ giải quyết dễ dàng.

"Có đây độn thổ Bảo Châu, cho dù không địch lại đối thủ, cũng có thể thoải mái chạy thoát." Vân Tiêu giảng giải.

Vân Dương gật đầu một cái, vật này với hắn mà nói, thật đúng là hiện giai đoạn tiện dụng nhất pháp khí.

Cáo biệt Vân Tiêu sau đó, Vân Dương quyết định ra ngoài đi một chút.

Trong khoảng thời gian này mỗi ngày đều liều mạng tu luyện, tinh thần một mực nằm ở căng thẳng trạng thái, săn thú lớn sẽ lập tức phải bắt đầu, không bằng đi ra ngoài giải sầu một chút, buông lỏng một chút.

Đi ở trong thành, đủ loại người bán hàng rong tiếng rao hàng, và tiếng trả giá thanh âm để cho hắn cảm thấy rất là thân thiết. Bất tri bất giác, Vân Dương đi tới một chỗ trang hoàng sang trọng trước lầu, trước cửa, từng cái một ăn mặc hoa chi chiêu triển nở nhàn nhàn đang đối với qua đường người liếc mắt đưa tình.

Sắc người mùi phấn son vào mũi, Vân Dương thoáng nhíu mày một cái, đi như thế nào đến loại địa phương này đến rồi.

Có thật nhiều võ giả thích đến loại địa phương này đến buông lỏng, nhưng Vân Dương luôn luôn là phi thường ghét cay ghét đắng. Hắn hiện giai đoạn cũng chỉ có một mục tiêu, đó chính là không ngừng trở nên mạnh mẽ, sau đó tiến vào Nguyên Vực bên trong tu luyện!

Ngay tại hắn xoay người lúc rời đi sau khi, một cái mang theo vẻ hưng phấn âm thanh âm vang lên: " Này, phế vật, người lại cũng ở nơi đây "

Vân Dương không quay đầu lại.

Thế nhưng người ấy tựa hồ có hơi không bỏ qua, bước nhanh xông về phía trước, mạnh mẽ một cái tát hướng phía Vân Dương đầu đập tới đến: "Phế vật, lão tử gọi ngươi đây!"

Vân Dương trong mắt lóe lên một đạo lệ mang, thanh âm này hết sức quen thuộc, nếu như không có nhớ lầm lời nói, vậy thật đúng là oan gia hẹp lộ a.

"Bịch!"

Vân Dương để tay sau lưng ngăn cản người kia cái tát, theo sau lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai, không chút lưu tình một quyền đập về phía người kia ngực.

"Ồ "

Thân thể người nọ tựa hồ cực kỳ bén nhảy, lách mình tránh ra quả đấm của Vân Dương.

Vân Dương xoay người lại, cặp mắt âm trầm nhìn chăm chú lên trước mặt người kia.

Chỉ thấy hán vóc dáng không cao lấm, nhưng là lại phi thường gầy yếu, hiển nhiên giống như một cái cây trúc. Ánh mắt của hán hơi có chút âm nhu, âm thanh có chút nương pháo mùi vị, khiến người ta nghe rất không thoải mái.

"Ha, thật đúng là ngươi cái phế vật này!" Người kia nhìn thấy Vân Dương sau đó, trên mặt lộ ra một vết đã lâu nụ cười. Hán cười lên, gương mặt vặn vẹo, nguyên bản đã gầy như que củi mặt mũi càng thêm xấu xí.

Nhìn thấy người này trong nháy mắt, ký ức áp môn âm âm vang dội mờ ra.

"Vân La Ngọc!" Vân Dương cắn chặt hàm răng, gần từng chữ một.

Người kia cười ha ha một tiếng, cực kỳ giễu cợt nói: "Làm sao vậy vài năm không gặp, ngươi ngay cả lão tử danh tự đều quên phải không "

Vân La Ngọc, chính là Vân gia con trai Đại trưởng lão Vân Phá Thiên, cũng là đại ca của Vân Kinh Long, có thể nói là đệ bả thiên phú. Vài năm lúc trước, hán mỗi ngày đều phải biến pháp làm nhục Vân Dương, cũng là Vân Dương đứng đầu ghét cay ghét đắng một người. Một cho tới sau này, hán thử nghiệm tính tham gia Nguyên Vực đệ tử tuyển chọn, không nghĩ tới là, lại lần đầu tiên được tuyển chọn rồi, thành địa vực một thành viên.

Không nghĩ tới hai năm sau, hán lại từ Nguyên Vực trong đã trở về!

Trước kia từng hình ảnh đều đều hiện lên trước mắt, Vân Dương trong mắt lóe lên vẻ cừu hận hào quang, răng cắn kêu lập cập.

Vốn tưởng rằng chỉ có mình tiến nhập Nguyên Vực bên trong, mới có thể báo thù, không có nghĩ tới tên này lại trực tiếp đưa tới cửa.

Vân La Ngọc không có nhận thấy được biểu tình của Vân Dương, vẫn cười vui vẻ nói: "Ngươi phế vật này, hai năm không gặp, cao hơn không ít sao! Ta biết ngươi muốn đi đây Nghênh Xuân lâu đùa giỡn một chút, không phải là không có tiền sao! Đến, lão tử cho ngươi một cái cơ hội, ngay trước nhiều người như vậy mặt, hô to ba tiếng ta là phế vật, ta liền cho ngươi mười lượng bạc, để cho ngươi phá hỏng ngươi kia con nít thân, thế nào "

"Ha ha ha ha ha ha ha!"

Nghe vậy, tại chỗ vây xem người đều cười ha ha. Nhất là Nghênh Xuân cửa lâu mấy vị kia nữ tử, càng là đôi mắt hàm xuân, phúng phất không thôi.

"Nha, đẹp trai như vậy tiểu ca nhi, đâu còn dùng Tiền a!"

"Đúng vậy, Tiểu Ca nhanh đến chỗ của ta chơi đùa, còn có bao tiền lì xì a!"

Vân La Ngọc đưa tay tại hai cô gái này trước ngực nắm một cái, dương dương đắc ý nói: "Dạng làm sao, phế vật, ta biết ngươi muốn ném thử một chút mùi vị con gái, hiếm thấy ta nhân từ như vậy một lần, đừng vết mực."

Vân Dương chậm rãi sửa sang lại tâm tình mình, con mắt híp lại nói: "Ngươi đang nói gì "

Vân La Ngọc có chút căm tức, đưa tay đẩy ra hai nữ nhân, nhú mày nói: "Nói nhảm gì đó, lão tử đây là cho ngươi một cái kiểm tiền cơ hội!"

"Ngươi để cho ta... Thừa nhận ta là phế vật" Vân Dương nhú mày, mỉm cười lặp lại một lần.

"Không sai, gọi ba tiếng ta là phế vật, có thể có được mười lượng bạc, đầy đủ ngươi với ngươi bà lão kia ăn hơn mấy tháng cơm no!" Vân La Ngọc trong mắt lộ ra một vẻ hài hước, từ trong ngực móc ra một thỏi bạc vụn, ở trong tay không ngừng vuốt vuốt, nghiêm nhiên một bộ giàu nứt đổ vách bộ dáng.

"Ngươi cái tên này, đây trong khu vực tu luyện thấy ngu chưa làm sao liền suy nghĩ, đều bắt linh quang rồi!" Vân Dương sắc mặt bình tĩnh nói.

"Cái gì ngươi phế vật này có dũng khí nói với ta như vậy lời nói" Vân La Ngọc một bộ không thể tin đáng về, đây là lấy trước kia cái thấy mình liền văng văng dạ dạ phế vật Vân Dương sao

"Lão tử thấy ngươi đáng thương, muốn cho ngươi một cái cơ hội, nhưng mà bản thân ngươi không quý trọng, kia đừng trách người khác rồi." Vân La Ngọc ánh mắt âm lãnh, mạnh mẽ mà đưa tay trong kia một thỏi bạc vụn hướng phía Vân Dương ném đi, tốc độ cực nhanh, tiếng xé gió từng trận.

Vân Dương cũng không nhúc nhích, cũng chỉ là đứng ở nơi đó. Bởi vì hắn đã thông qua tinh thần lực dò xét tra rõ, đây bạc vụn căn bản sẽ không chân chính đập phải mình.

"Vào!"

Kia bạc vụn kề sát vào Vân Dương đầu thẳng, nhưng chung quy không có đụng phải thân thể của hắn một tí. Vân La Ngọc đây ném một cái, thật sự là có sai lầm chính xác!

"Ta liền đứng như vậy để cho ngươi ném, ngươi cũng ném không trúng. Ngươi nói ngươi tại sao biết cái này sao vô năng" Vân Dương khinh thường lên tiếng giễu cợt nói.

"Ngươi nói ta vô năng" Vân La Ngọc sắc mặt có chút xấu hổ, rốt cuộc khoảng cách bất quá vài mét, mình lại ném lệch. Nhưng hắn đánh có chết cũng không tin Vân Dương sẽ trấn định như vậy, còn tưởng rằng hắn chỉ là sợ choáng váng.

"Lão tử là Vân gia trước mắt duy nhất một tại trong khu vực tu luyện người, thực lực đã tiến cấp tới Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp! Ngươi hiểu không ngươi chỉ là một kinh mạch không thông phế vật mà thôi, cũng có tư cách đối với ta chỉ chỉ trở trở" Vân La Ngọc con mắt giống như là như độc xà híp, chậm rãi hướng phía Vân Dương đi tới.

Vân Dương khoe miệng ** dạng khởi một vết đường cong tà dị, nhàn nhạt mở miệng nói: "Vậy thì như thế nào "

Vân La Ngọc đột nhiên một quyền đánh ra, nguyên khí kích **, mạnh mẽ đập về phía Vân Dương mặt. Hắn sắc mặt hung phấn, cuồng vọng nói: "Thế nào có thể đánh cho ngươi rằng vãi đầy đất là đủ rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Ngươi cũng xứng nói công bằng

Vân Dương yên lặng nhìn đến Vân La Ngọc, thần sắc không có bất kỳ biến hóa nào. Mắt thấy một quyền kia liền phải đập vào trên mặt mình, hắn biểu tình như cũ là thế thi phong khinh vân đạm.

"Ào ào ào!"

Bằng bạc tinh thần sức lực gió đập vào mặt, Vân Dương cuối cùng có hành động. Ngay tại Vân La Ngọc coi mình muốn mạnh mẽ đem Vân Dương đánh bay ra ngoài thời điểm, đột nhiên ngươi, quả đấm mình lại khó đi nữa tiến tới một điểm!

"Cái gì "

Vân La Ngọc trợn to cặp mắt, có chút không thể tin nhìn một màn trước mắt này. Cổ tay mình, lại bị Vân Dương khe khẽ bấu vào. Để cho người chấn động là, mình toàn bộ cánh tay phải đều tựa như chết lặng, một chút sức lực đều sai bảo không được.

"Rất kỳ quái có đúng không" Vân Dương chậm rãi mở miệng, trong mắt hắn thù hận hào quang, càng ngày càng tràn đầy: "Không có gì quá kỳ quái!"

"Hãy A...!"

Vân La Ngọc hét lớn một tiếng, bản năng muốn đem quả đấm mình rút trở về, nhưng vô luận hắn dùng lực như thế nào, đều không thể tránh thoát Vân Dương kia kèm sát một bàn bàn tay.

Rất nhanh, mọi người liền phát hiện gì rồi không đúng. Biểu tình của Vân Dương như cũ là lạnh nhạt như vậy, xem xét lại Vân La Ngọc, sắc mặt đỏ lên, toàn thân đều run rẩy đến, giống như có lẽ đã tiêu hao hết sức lực toàn thân.

"Thật ra thì có lúc ta đặc biệt nghi hoặc, lấy ngươi như vậy như vậy vô năng, là làm sao tiến nhập Nguyên Vực nếu như ta nhớ không sai, ngươi khi đó tham gia Nguyên Vực tuyển chọn thời điểm, là Nhất Nguyên Cảnh cấp tám đi hôm nay hai năm trôi qua rồi, tu vi ngươi cũng vừa vặn chỉ là tăng lên tới Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp."

Nghe Vân Dương trong miệng kia đạm nhiên lời nói, Vân La Ngọc tức giận khuôn mặt vặn vẹo, nộ khí trùng thiên: "Ngươi phế vật này, mau buông ta ra tay!"

"Ồ, ngươi sợ" Vân Dương nhiu mày, rất là khiêu khích một bản nói: "Ngươi ở đây... Sợ ta "

"Thật mạnh!" Xung quanh vây xem những người đỏ sắc mặt tất cả đều đại biến, không nghĩ tới Vân gia phế vật hôm nay bày ra thực lực, cư nhiên là mạnh mẽ vượt trên rồi Vân La Ngọc một đầu!

Phải biết, Vân La Ngọc thế nhưng tại Nguyên Vực trong tu luyện người a! Mặc dù chỉ là địa vực, có thể đó cũng là vô số người mơ tưởng đã lâu Thiên Đường!

"Ta sợ người" Vân La Ngọc gương mặt co quắp, nổi giận mắng: "Thả người mẹ chó má!"

"A!"

Con mẹ! Xong sau, Vân La Ngọc chỉ cảm thấy cổ tay đau nhói, không nhận được thậm kê một tiếng

Vân Dương cũng không bị Vân La Ngọc lời nói chọc giận, mà là bình tĩnh như cũ nói: "Ta vẫn không có chủ động đi tìm người, người liền tự đưa tới cửa. Vừa vặn, để cho chúng ta đem lúc trước thù oán, toàn bộ tính toán rõ ràng!"

"Rắc rắc!"

Một tiếng tiếng xương nứt âm vang lên, Vân La Ngọc đầu đầu đầy mồ hôi, hắc liễu mạng muốn vùng vẫy, nhưng pzc14B6 đều không làm nên chuyện gì.

Vân Dương ánh mắt lưu chuyển, cùng Vân La Ngọc bốn mắt nhìn nhau. Nhìn đến Vân Dương kia bình thường đôi mắt, Vân La Ngọc lại từ sâu trong nội tâm sinh ra một luồng ý sợ hãi.

Không sai! Hắc Vân La Ngọc, đối với trong mắt mình phế vật, vậy mà sinh ra sợ hãi tâm tình!

Bất quá chỉ là ngắn ngủi thời gian hai năm mà thôi, đến tốt cùng là như thế nào mới có thể để cho một cái thiên tính hèn yếu phế vật phát sinh loại này hoàn toàn biến hóa

Vân Dương xác thực thay đổi, không chỉ là tính cách, còn có thực lực, biến hóa cùng ngày trước hoàn toàn bất đồng!

Hôm nay Vân Dương, biểu tình yên lặng như nước, không chút hoang mang, kia một đôi mắt phảng phất có thể biết rõ tất cả! Đây là trong trí nhớ mình tên phế vật kia Vân Dương sao

"Người tựa hồ không phục lắm!" Phảng phất là vì nghiệm chứng mình nói, Vân Dương để tay sau lưng chính là một cái tát, mạnh mẽ quất vào Vân La Ngọc trên mặt.

"Bát!"

Một tiếng giòn vang, Vân La Ngọc gương mặt đỏ giống như đất khi, toàn thân đều bởi vì phẫn nộ mà run rẩy. Hắc Vân La Ngọc nói thế nào cũng là Vân gia có uy tín danh dự nhân vật, tiến vào địa vực sau đó, cho dù đặt ở toàn bộ Đại Sở vương triều cũng cực kỳ nổi danh!

Không nghĩ tới đây Vân Dương lại ngay trước nhiều người như vậy mặt tát mình bạt tai, hoàn toàn không nể mặt!

"Bây giờ thế nào, có phục hay không" Vân Dương nhẹ giọng dò hỏi, tuy rằng từ trong thanh âm cũng nghe không ra cái gì gọn sóng, nhưng không ai có thể cảm giác, hắc toàn thân làm tan nát ra sát ý.

Vân La Ngọc đang muốn vùng vẫy, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn đến Vân Dương đôi mắt. Hắc toàn thân ngẩn ra, gương mặt cứng ngắc cơ thể run rẩy, mạnh mẽ nuốt nước miếng một cái, mạnh mẽ đem mình muốn nói mắng chữ người cho nuốt trở vào.

"Vân Dương, người muốn thật là có thực lực lời nói, liền đem ta buông ra, chúng ta công bằng quyết đấu!"

"Công bằng" Vân Dương lãnh đạm nói: "Thực lực kém người, có tư cách gì nói công bằng người cũng không nhìn một chút bản thân người là cái thân phận gì, cũng xứng theo ta nói công bằng!"

"Kéo kẹt!"

Lại là một tiếng tiếng xương nứt vang lên, Vân La Ngọc cổ tay miễn cưỡng bị Vân Dương bài cong chín mươi độ, hắc đau gào gào kêu to, thượng thoan hạ khiếu.

"Cút!"

Vân Dương tựa hồ có hơi chán ghét, rất là ác liệt một cước trực tiếp quét Vân La Ngọc nơi cổ, thân thể của hắc giống như bị Trọng Chùy đánh trúng, bay thẳng đến nơi xa xa té xuống.

"A!"

Một trận tiếng thét chói tai vang dội, đám kia Nghênh Xuân lâu nữ nhân đều hù dọa khuôn mặt biến sắc, thần tốc hướng phía bên trong lầu chạy trốn.

"Người nào, dám ở Nghênh Xuân cửa lầu trước nháo sự" một cái như sấm âm thanh âm vang lên, ngay sau đó một cái như tháp sắt hán tử nhanh chân đi

ra, chỉ bắt quá hấn cổ tay phải hơi cong, dùng vải trắng băng bó.

Vân Dương khi nhìn đến hán tử kia trong nháy mắt, suýt chút nữa bật cười. Nguyên lai cái tên này liền là trước kia Đằng Vương Các cái kia bị mình bóp gãy cổ tay, đã thương tên họ vệ kia.

Đại hán kia vốn là khí thế hùng hổ, nhìn phò thần sắc, liền giống như ăn thịt người như dã thú, hung thần ác sát. Thế nhưng khi hấn đi ra đến, thấy bên trên nằm là Vân La Ngọc thời điểm, toàn thân sát khí trong nháy mắt biến mất không còn tăm hơi mất tăm.

"Mây... Vân công tử..." Đại hán kia mạnh mẽ nuốt nước miếng một cái, không nghĩ tới ngay cả Vân La Ngọc đều bị đã thương rồi. Loại này đại thần đầu pháp, hấn nhỏ như vậy tôm tép đương nhiên không dám nhúng tay.

"Xem ra ngươi thật đúng là thân kiếm mấy chức a!" Vân Dương khẽ cười nói.

Nghe được Vân Dương âm thanh sau đó, hán tử kia phảng phất bị Lôi Kích bổ trúng một bản, toàn thân run nhẹ. Hấn từng điểm từng điểm nghiêng đầu sang chỗ khác, răng đều đang run rẩy.

"Là người!" Đại hán kia nhìn thấy Vân Dương trong nháy mắt, phảng phất Chuột nhìn thấy mèo, đặng đặng đặng liên tục rút lui ba bước, mặt mũi kinh hoàng. Hấn đương nhiên nhận ra trước mặt thiếu niên này chính là lúc trước tại Đằng Vương Các đã thương mình thiếu niên, bắt quá hấn căn bản không có dũng khí có một chút trả thù ý nghĩ.

"Ha ha ha, nguyên lai là Vân Dương công tử a, thất kính thất kính! Tại hạ Tổng lâm sâm, mong rằng thông cảm nhiều hơn!" Đại hán kia vội vã ôm lấy quả đấm cho Vân Dương hành lễ, nhưng là bởi vì cổ tay phải thương tổn được, dẫn đến hấn động tác đặc biệt tức cười.

Vân Dương khoát tay áo nói: "Về sau thông minh cơ linh một chút, người nào phải chọc người nào không nên dây vào trong lòng mình phải rõ ràng, cũng may mắn ta tính khí tốt, đổi thành người khác, sợ rằng phải phế người một cánh tay!"

Tính khí tốt

Tất cả mọi người tại chỗ sắc mặt cổ quái, nhìn đến ngã trên mặt đất không rõ sống chết Vân La Ngọc, bọn họ đồng loạt run rẩy một chút.

Tổng lâm sâm gật đầu như già tòi, trong lòng không ngừng lẩm bẩm: Ngươi muốn là tính khí tốt, lộn cái đều có thể lên câu. Bắt quá lời như vậy hấn chỉ là có dũng khí tại trong lòng nghĩ nghĩ, vạn vạn không dám nói ra.

Vân La Ngọc liều mạng siết chặt quả đấm, cắn chặt hàm răng khiến cho không để cho mình bởi vì kịch liệt đau nhức mà lên tiếng rên rĩ. Hấn nhìn đến Vân Dương nơi xa xa bóng lưng, sắc mặt ác độc, ở trong lòng âm thầm phát thề: Thù này, mình nhất định phải báo!

...

Đại Sở vương triều săn thú đại hội ba năm nhất giới, quy định chỉ có mười tám tuổi trở xuống mới có thể tham gia, hơn nữa mỗi một giới đều có thể hiện ra số lượng rất nhiều thiếu niên thiên tài.

Đã nhiều năm như vậy rồi, săn thú đại hội đã trở thành Đại Sở vương triều truyền thống, cũng là thế lực khắp nơi tuyển chọn thanh niên tuấn kiệt một cái đường tắt.

Săn thú đại hội địa chỉ, bố trí tại Đại Sở vương triều một chỗ Nguyên Thủy Sâm Lâm bên trong, nơi này được mệnh danh là hoàng gia tràng săn bắn.

Hoàng gia tràng săn bắn bị cao lớn tường rào quyền ở trong đó, bên ngoài phải có trọng binh canh giữ, chỉ chừa ra một cái Xán Kim sắc thiết lan đại môn, lấy khai ra vào.

Hôm nay chính là săn thú lớn sẽ mở ra thời gian, trong giáo trường không ngừng có cười cao đầu đại mã thiếu niên chạy tới, bọn họ mỗi cái thần sắc hưng phấn, hiển nhiên là không kịp chờ đợi muốn tại săn thú trong đại hội mở ra thân thủ.

"Cộc cộc cộc!"

Một trận chỉnh tề tiếng vó ngựa vang dội, Vân Tiêu cười một con tuấn mã, trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, chạy tới bên trong giáo trường.

Giáo trường công thị vệ thấy vậy, cũng là vội vàng khom người hành lễ nói: "Vân đại thiếu gia!"

Vân Tiêu sau lưng, là mấy vị khuôn mặt hơi có vẻ non nớt thiếu niên.

Giáo trường, đã không sai biệt lắm có vài chục người đang đợi. Bọn họ tuổi tác cũng không lớn, thoạt nhìn đều là 15 16 tuổi đáng vẻ, nhưng cũng có một chút hơi có vẻ chín muồi thiếu nam thiếu nữ, từng cái một khí tức nội liễm, khiến người ta không nhìn ra hư thực.

Vân Dương nhìn một chút bên cạnh mình mặt đầy thù hận Vân Kinh Long, không khỏi cười khẽ một tiếng, xem ra cái tên này vẫn còn ở ký hận trứ mình đây.

Bắt quá cũng cũng không đáng kể, Vân Dương cũng không có đem hấn để ở trong mắt, hấn cũng sẽ không đối với chính mình tạo thành ảnh hưởng gì. Chỉ là không biết, mình đánh ca ca hấn Vân La Ngọc sự tình, hấn có biết hay không.

Vân Dương khoảng vịn vẹo một cái đầu, quan sát một chút tại chỗ tất cả vương công tử đệ, rất nhanh thì cho ra một cái kết luận: Nếu bàn về thiên tư, bọn họ cũng không kém, chỉ là công pháp cùng tài nguyên hạn chế bọn họ tăng thêm một bước.

Nguyên Vực muốn tới nơi này tuyển chọn đệ tử tin tức, đã sớm truyền bá ra. Những đệ tử này mỗi một người đều kìm nén một hơi, phát thê muốn tại sân thú đại hội trong chứng minh mình. Cho dù không cách nào đạt được Nguyên Vực công nhận, nói không chừng cũng có thể có được thể lực khác xem trọng.

Những đệ tử này tuy rằng thiên phú không tệ, nhưng mà một mực đang gia tộc của chính mình trong tu luyện, cũng không thể đem thiên phú hoàn mỹ bày ra. Chính vì vậy, bọn họ vừa muốn bị Nguyên Vực người trong chọn trúng, cho dù là đi làm một cái quét sân Tiểu Đồng, vậy cũng so với ở trong gia tộc học được đồ vật nhiều.

Ngay cả ba gia tộc lớn trong thanh niên tuần kiệt đều là nghĩ như vậy, chớ đừng nhắc tới bọn họ những tiểu gia tộc kia thể lực nhỏ rồi. Nếu như không thể sớm đi đi ra ngoài lịch luyện lời nói, bỏ lỡ tốt nhất thời gian tu luyện, trên căn bản đời này rất khó đã có thành tựu rồi.

Giống như là Vân gia, tham gia nơi này sân thú đại hội đệ tử khoảng chừng hơn mười người hơn. Bọn họ phần lớn đều tại bên ngoài lịch luyện, sau khi lấy được tin tức này cũng là nắm chặt chạy về gia tộc, rốt cuộc Nguyên Vực sức hấp dẫn thật sự là quá lớn, bọn họ căn bản là không có cách cự tuyệt.

"Hi!"

Chỉ nghe một tiếng Mã Minh âm thanh, một toàn thân trắng như tuyết Mã xông vào bên trong giáo trường, tốc độ Như Phong.

Vân Dương liếc nhìn, phát hiện cư nhiên là Hứa Nhược Tinh cô gái nhỏ kia.

Nàng chỉ là vừa mới xuống ngựa, liền đã trở thành tiêu điểm. Hứa Nhược Tinh không những xinh đẹp, thực lực lại mạnh, tại Đại Sở vương triều trong, cũng coi là không hề thấp nổi tiếng.

Không ít vương công tử đệ thấy nàng cảm thấy, cũng đều cười đi lên phía trước cùng với nàng chuyện trò. Nàng tuy rằng vừa nói vừa cười, nhưng từ đầu đến cuối cùng mỗi người đều bảo trì rất tốt khoảng cách, cũng không thân mật, cũng không xa lánh.

Thân là nhị tiểu thư Hứa gia, cần phải một chút xã giao hiển nhiên là không thể thiếu.

Nàng tuổi không lớn lắm, nhưng vẫn có thể thành thạo ứng đối như vậy tình cảnh. Tuy rằng nàng trên mặt mang lễ phép tính nụ cười, nhưng mà đáy mắt đưa ra vẫn là thoáng qua một ít không nhận được sắc.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Khí phách vân tiêu

Đối với đám quần áo lộng lẫy này, bộ dáng anh tuấn, nhưng mà bên ngoài tô vàng nạm ngọc, bên trong thối rửa con ông cháu cha, Hứa Nhược Tinh là phi thường chán ghét.

Dưới cái nhìn của nàng, chân chính nam nhân hẳn đúng là đỉnh thiên lập địa anh hùng, thực lực cường hãn vô tiền khoáng hậu, chỉ có như vậy mới là nàng làm ngưỡng mộ đối tượng.

Về phần những thứ này cả ngày đem mình trang phục môi hồng nhuận, sắc mặt tái nhợt Vương Cung đệ tử, quả thực là phải nhiều nương pháo có bao nhiêu nương pháo. Toàn thân lộ ra ra một luồng bệnh thái mỹ cảm giác, nhất là kẻ chút, thậm chí còn năng lực ngủ được trên người bọn họ về này làm người ta nôn mửa hương thảo mùi vị.

Hứa Nhược Tinh muốn từ trong thoát thân đi ra, nhưng mà đám kia con ông cháu cha quả thực quấn chặt, làm cho nàng rất là bất đắc dĩ. Ngay tại nàng có chút không giúp nhìn chung quanh thời điểm, bỗng nhiên liếc nhìn cách đó không xa Vân Dương.

Nàng đôi mắt đẹp sáng lên, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, thành thực hướng phía Vân Dương đi tới, đưa tay chào hỏi: "Tối sớm như vậy "

Vân Dương ngạc nhiên, không biết đây nhị tiểu thư Hứa gia tại sao muốn lên đây chủ động cùng mình chào hỏi. Ngay tại hán nghị hoặc thời điểm, bỗng nhiên cảm giác từng đạo kim châm ánh mắt như có gai ở sau lưng. Đám người kia trong mắt ghen ghét sắc, phảng phất hận không được bắt hán cho rõ ràng nuốt trọn.

Vân Dương cười khỏ nói: "Ta nói Hứa nhị tiểu thư, người thật đúng là sẽ chuyển thù hận cho ta a!"

Hứa Nhược Tinh bĩu môi, không nói gì.

"Đứng rồi..." Vân Dương thấp giọng nói: "Liên quan tới người bị Vân Minh Huân bắt cóc sự tình, người có hay không nói cho gia tộc "

Hứa Nhược Tinh trong đôi mắt thoáng qua một ít vẻ âm trầm, nhẹ giọng nói: "Nói cho, có thể là vô dụng. Ta không biết cha ta làm sao vậy, lại nói cho ta biết đó chỉ là một hiểu lầm, không chỉ không có khừ thanh đòi Vân Minh Huân, ngược lại thì lập đi lập lại nhiều lần thúc đẩy tỷ của ta giả cho hắn!"

Vân Dương không sai biệt lắm cũng có thể đoán ra một ít nguyên do đến, xem ra tại gia tộc lợi ích trước mắt, ý nguyện cá nhân thật đúng là nhỏ bé a!

"Ha, nếu Tinh tiểu thư!" Đang lúc này, một cái đuôi mù người tùy tiện đi tiến đến cho Hứa Nhược Tinh chào hỏi.

Vân Dương suy nghĩ bị cắt đứt, có chút không vui nhíu mày một cái.

Hứa Nhược Tinh xoay người, một đôi mắt đẹp mang theo chăm nghi hoặc đánh giá trước đó đến bất chuyện thanh niên anh tuấn. Thanh niên kia da thịt trắng nõn, toàn thân tản ra một luồng ánh nắng một bản khí tức.

Bị Hứa Nhược Tinh kia như nước đôi mắt nhìn chăm chú vào, thanh niên kia lại cảm giác hô hấp có chút gấp thúc, chỉ có thể miễn cưỡng lộ một nụ cười, nhẹ giọng nói: "Nếu Tinh tiểu thư, tại hạ Tiêu Lăng, xin hỏi đến lúc đó sẵn thủ bắt đầu, ta có thể với người hợp thành đội sao "

"Tiêu Lăng, Tiêu vương gia con trai nhỏ" Hứa Nhược Tinh nhíu mày nói.

Tiêu Lăng sắc mặt vui mừng, vội vàng gật đầu nói: "Không sai, Nhược Tinh cô nương, ta nghĩ nếu như chúng ta có thể chung một chỗ hợp thành đội lời nói, nhất định là có thể nổi bật!"

"Không có hứng thú!" Hứa Nhược Tinh bỗng nhiên xoay người, con đề lại cho Tiêu Lăng một cái sau lưng.

Tiêu Lăng có chút xấu hổ, hoàn toàn không nghĩ tới mình cư nhiên như thế sạch sẽ gọn gàng đung vách. Ngày trước vô bất lợi thân phận và chiều bài nụ cười, hôm nay cũng phải không được chỗ dụng võ gì rồi.

"Này, ta muốn với người hợp thành đội!" Phảng phất là vì hoàn toàn đoạn tuyệt Tiêu Lăng ý nghĩ, Hứa Nhược Tinh nhìn đến Vân Dương, rất là không khách khí nói ra.

"Theo ta" Vân Dương nhìn lướt qua Tiêu Lăng, nhất thời đã minh bạch Hứa Nhược Tinh ý tứ. Hắn cười nhạt một cái nói: "Xin lỗi, ta không có hứng thú!"

Hắn đương nhiên biết rõ, Hứa Nhược Tinh đây là muốn một lần nữa lấy chính mình chặn sủng. Hắn lại không ngốc, mình cùng Hứa Nhược Tinh chưa nói tới cái gì đồng thời xuất hiện, không có gì cần phải đi thay nàng ứng phó đám này con ruồi.

"Người..." Hứa Nhược Tinh có chút tức giận, nàng không nghĩ tới Vân Dương lại dùng loại này giọng nói chuyện với nàng. Vốn là cho là từ lần trước sau đó, sẽ để cho giữa hai người quan hệ kéo gần một chút, mà chính nàng cũng đúng là muốn cho Vân Dương giúp mình chuyện này, chỉ là Vân Dương thoát nhìn tựa hồ cũng không phối hợp.

"Này, người đây là thái độ gì" Tiêu Lăng nhíu chặt chân mày, nghiêm nhiên một bộ hộ hoa sứ giả đáng vẻ.

Vân Dương nghiêng đầu đến, gần từng chữ một: "Ta thái độ gì, thật giống như không liên hệ gì tới người đi "

Tiêu Lăng giận quá thành cười, hắn chỉ Vân Dương ngực, gần từng chữ một: "Nếu như ta nhớ không PRPOjeY lầm lời nói, người chính là Vân gia cái kinh đó đây không thông phệ vật Vân Dương đi "

Vân Dương còn chưa mở miệng nói chuyện, kia Tiêu Lăng cứ tiếp tục nói: "Ta nghe nói qua người, có thể phá tan kinh mạch bế tắc tu luyện, đúng là rất khó mà tưởng tượng nổi, nhưng những thứ này cũng không phải người kiểu ngạo lý do!"

Hắn biểu tình rất là nghĩa chính ngôn từ, phảng phất Vân Dương mới là đại phản phái, hắn chính là bảo vệ chính nghĩa sứ giả.

"Ta kiêu ngạo, ta chỗ nào lớn lối" Vân Dương khoé miệng lộ ra một vết nụ cười nhân nhật, hắn khoanh tay, không chút hoang mang, cười tủm tỉm nhìn đến Tiêu Lăng.

"Người đối với nếu Tinh tiểu thư là thái độ gì" Tiêu Lăng khuôn mặt anh tuấn bên trên nộ ý tràn đầy.

"Ta đối với nàng thái độ gì, liên quan gì đến người" Vân Dương cũng hơi không kiên nhẫn rồi, đối chọi gay gắt nói: "Người muốn theo đuổi ai không liên quan gì tới ta, nhưng nếu như người muốn thông qua giẫm đạp ta mà tạo người chính diện hình tượng, thế thì xin lỗi, để cho người thất vọng!"

Hắn biết rõ Tiêu Lăng là muốn làm hộ hoa sứ giả, cho nên trong lời nói rất là không khách khí.

Hứa Nhược Tinh liền ở một bên, cũng không để ý thái, càng không có xuất thủ ngăn cản, tựa hồ muốn tình quan sự tình phát triển.

"A, như vậy không có có giáo dưỡng, cũng không biết ba mẹ người từ nhỏ là làm sao dạy người!" Tiêu Lăng một bộ ta đại độ không so đo với người bộ dáng.

Chính là một câu nói như vậy, hoàn toàn đốt lên Vân Dương bên trong lửa giận trong lòng, hắn cặp mắt trong nháy mắt biến hóa đến đỏ bừng, bộ dáng kia, giống như một cái hung thú.

Ngay tại hán nghĩ thời điểm phải ra tay, chỉ nghe một đạo gào thét mà quá mức gió vọt tới, nồng nặc nguyên khí nổ tung lên, trực tiếp đem Tiêu Lăng cơ thể nổ bay xa mấy chục mét, mạnh mẽ té xuống đất.

Vân Dương sững sờ, cấp bách vội vàng quay đầu đi.

Chỉ thấy Vân Tiêu mặt đầy tươi vui thu bàn tay về, gần từng chữ một: "Ta làm sao dạy Tử, còn chưa tới phiên ngươi đến quơ tay múa chân!"

Yên tĩnh!

Toàn bộ giáo trường nhất thời yên tĩnh muôn phần, không người nào dám ra một khẩu đại khí, nghe được cả tiếng kim rơi. Tất cả mọi người đều vô cùng rung động nhìn đến Vân Tiêu, hán lại tại dưới con mắt mọi người, xuất thủ đã thương Tiêu vương gia con thứ hai!

Vân Tiêu tựa hồ không thèm để ý chút nào xung quanh những người khác ánh mắt, hướng về phía Vân Dương đáp lại khích lệ nụ cười.

Vân Dương chậm rãi bình tĩnh lại tâm tình mình, ban nãy cho dù Vân Tiêu không ra tay, hán cũng sẽ xuất thủ! Vũ nhục hán có thể, nhưng tuyệt đối không thể vũ nhục mẫu thân hán!

"Phốc!"

Trên mặt đất Tiêu Lăng che ngực, đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, thờ hồn hèn quất: "Ngươi... Ngươi..."

Hứa Nhược Tĩnh tròn to đôi mắt đẹp, gấp qua bao che, chưa thấy qua như vậy bao che! Chỉ là một lời không hợp, tự ra tay tổn thương người! Đây hai cha con, tính cách thật đúng là giống như a!

Những vệ binh kia tất cả đều là môi run rẩy, không có một người dám lên trước nói một câu. Một cái thoát nhìn tuổi tác tương đối nhẹ thị vệ đang chuẩn bị xông lên trước, vội vã bị phía sau một người trung niên thị vệ kéo.

"Tiêu tử ngươi, không muốn sống nữa sao "

"Hán... Hán gọi bị thương Tiêu vương gia!"

"Thả ngươi mẹ rắm, ta làm sao không thấy" trung niên kia thị vệ nơi nơi hung tàn, bát quất vào thị vệ kia trên đầu. Thấy hán biểu tình, phảng phất đối với kia Vân Tiêu kiêng kỵ muôn phần.

Trẻ tuổi kia thị vệ còn muốn nói điều gì, trực tiếp được trung niên thị vệ ngăn chặn miệng: "Ngươi tên khốn này, ngươi có biết hay không, năm đó Vân Tiêu đại nhân..."

"Dám đã thương con ta "

Rít lên một tiếng bỗng nhiên ở phía xa vang dội, ngay sau đó một đạo ngút trời nguyên khí gào thét, thật giống như một đầu Giao Long, mãnh liệt hướng phía Vân Tiêu oanh kích. Về này dâng trào áp lực, thật là khiến người ta toàn thân đều đang run rẩy.

Vân Tiêu lông mày nhướn lên, cơ hồ là cũng không thèm nhìn tới, đối mặt như vậy bàng bạc áp lực, giống như như giẫm trên đất bằng. Để tay sau lưng chính là một chưởng, một đầu Viễn Cổ hung thú tàn ảnh bỗng nhiên ở sau lưng hiện lên, há mồm hướng lên trời rồng giận gào thét, mặt đất rắc rắc vỡ vụn, toàn bộ giáo trường đều tại run lay bầy!

"Àm ầm!"

Hai người đối với đụng vào nhau, cái kia viễn cổ hung thú rất là thoải mái liền đem kia Giao Long xoay toái nát, đánh thành hư vô.

Tương ứng, nơi xa xa một vị mặt đầy trong rung động niên nhân cũng là ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm tiên huyết, lửa giận bộc phát nói: "Vân Tiêu, ngươi thật lớn mật!"

"Hừ, Tiêu vương gia, Vân Tiêu ta yên lặng nhiều năm như vậy, chẳng lẽ các ngươi cũng còn thật sự cho rằng ta đã biến thành người người cũng có thể bóp bên trên bóp một cái trái hồng mềm phải không" Vân Tiêu trong mắt tinh quang bạo phát, sát ý dồi dào: "Chớ chọc ta, nếu không tàn sát các ngươi Tiêu vương Phủ cả nhà! Vân Tiêu ta, nói được là làm được!"

Tiêu vương gia nghe vậy, toàn thân rõ ràng run lên một cái. Hán ánh mắt lộ ra không cam lòng thần sắc, cảm thấy thập phần uất ức. Nhưng cân nhắc nhiều lần, vẫn là quyết định tạm thời nhẫn nại.

Hán không nói câu nào, đi lên phía trước, ôm lên Tiêu Lăng, bước nhanh rời đi.

Những đệ tử trẻ tuổi kia thấy một màn này, càng là hoảng sợ toàn thân run rẩy. Đây Vân gia Vân Tiêu, làm sao cường hãn như vậy liền Đại Sở vương triều Tiêu vương gia, đều cụp đuôi ảo não chạy trốn, liền một câu lời độc ác đều không dám nói.

Lúc trước một phen giao thủ xuống, tuy rằng Vân Tiêu chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, nhưng Tiêu vương gia cũng không phải là không có sức đánh trả. Hơn nữa, tuy rằng Vân gia cao quý một trong tam đại gia tộc, nhưng Tiêu vương gia thế lực cũng không nhỏ a! Tất yếu như vậy kiêng kỵ đối phương

sao

Vân Dương cũng là trợn mắt hốc mồm, không nghĩ tới Vân Tiêu cư nhiên như thế khí phách! Liền Tiêu vương gia nói đánh là đánh, xong chuyện thả câu lời độc ác, đối phương liền một cái chữ cũng không dám phản bác, liền cụp đuôi ảo não trốn.

"Thật đáng tiếc, Tiêu Lăng xem ra là không có biện pháp tham gia thực tập rồi, đương nhiên, những thứ này đều là bởi vì ngươi." Vân Dương nhún vai một cái, thập phần nói châm chọc.

Hứa Nhược Tinh tức giận bả vai đều run rẩy, nàng chủ ý cũng không xấu, chỉ là có chút giận dữ mà thôi, hoàn toàn không nghĩ tới, sẽ phát sinh sự tình như vậy. Nàng tại Hứa gia thời điểm, người người cũng đề cho đến nàng, cái này cũng dưỡng thành nàng không sợ trời không sợ đất điều ngoa tính cách.

Nàng mũi từng giật mình, suýt chút nữa khóc lên. Bất quá nàng dám chịu đựng, hướng phía bên ngoài giáo trường chạy như điên.

Vân Dương bỗng nhiên cảm giác mình có chút áy náy, nghĩ lại mình là không phải là nói chuyện hơi quá đáng. Ngay tại hấn lựa chọn có muốn đuổi theo hay không đi lên thời điểm, một cái ôn uyển như tiếng nước âm vang lên: "Tinh nhi là cái rất lý trí hài tử, không cần lo lắng nàng. Tuy rằng điều ngoa vô lý rồi chút, nhưng bản tính còn là thiện lương."

Vân Dương xoay người, nhìn đến người tới.

Người đến là một vị trẻ đẹp nữ hài, chỉ là mày liễu hơi cau lại, tựa hồ có cái gì chuyện phiền lòng. Nàng trên người mặc thuần trắng sắc dài áo gấm, màu đậm dây lụa thắt ở rồi bên hông. Nàng bộ dáng cùng Hứa Nhược Tinh có ba phần tương tự, nhưng là lại có bất đồng riêng.

Nếu như nói Hứa Nhược Tinh là hoạt bát đáng yêu, thế thì cô bé này chính là ôn uyển như ngọc mỹ lệ.

"Hứa Tâm Nhu" Vân Dương hơi có chút kinh ngạc nói.

"Hừm, ta cũng tới tham gia lần này săn thú đại hội. Năm nay vừa đầy mười tám tuổi, theo lý thuyết vẫn còn ở dự thi trong phạm vi." Hứa Tâm Nhu nhàn nhạt cười một tiếng, nụ cười kia khiến người ta thoát nhìn đặc biệt thoải mái.

Vân Dương gật đầu một cái, hấn biết rõ trước mắt cô bé này cùng Vân Minh Huân có đến hôn ước, trong lòng cũng không những thay nàng kêu bất bình.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Săn thú bắt đầu

"Hứa đại tiểu thư cũng muốn tiến nhập bên trong Nguyên Vực tu luyện" Vân Dương hơi nghi hoặc một chút hỏi, lời vừa ra khỏi miệng hấn mới phát hiện mình vấn đề là ngu xuẩn dường nào, đối mặt toàn bộ Đại Sở vương triều, có cái nào không muốn đi Nguyên Vực

Hứa Tâm Nhu khẽ gật đầu một cái, ôn uyển nói: "Tâm Nhu không muốn suy bại thành vì gia tộc công cụ, nhưng lại thẹn đối với gia tộc công ơn nuôi dưỡng, cho nên chỉ có thể liều mạng đi thể phát hiện mình tồn tại giá trị."

Vân Dương từ chối cho ý kiến, xem ra Hứa Tâm Nhu đối với cùng Vân Minh Huân hôn ước, cũng là đặc biệt phản đối, chỉ là nàng ngại vì gia tộc tình cảm, vẫn không có công khai phản đối mà thôi. Về phần Hứa Nhược Tinh, cô gái nhỏ kia không sợ trời không sợ đất, nàng mới sẽ không đi quản nhiều như vậy, cho nên mới có lúc trước đại náo Vân gia muốn cùng Vân Minh Huân từ hôn một màn kia.

Vân Dương thờ dài, hấn cũng vui mừng mình từ nhỏ không có có nhận đến qua gia tộc một tí ân huệ, đối với Vân gia căn bản cũng không có cái gì cái gọi là nhận đồng cảm. Chính vì vậy, hấn mới sẽ không có Hứa Tâm Nhu phiền não như vậy.

Nơi xa xa Vân Tiêu nhìn thấy Vân Dương cùng Hứa Tâm Nhu lại trò chuyện đến cùng một chỗ, không những âm thầm thờ dài nói: "Tiểu tử này, thật là so cha của hấn ta lúc đầu đều phải phong lưu."

Rất nhanh, bên trong giáo trường đệ tử đã đến không sai biệt lắm rồi. Vân Dương liếc nhìn lại, không sai biệt lắm có mấy trăm người. Xem ra toàn bộ Đại Sở vương triều mười tám tuổi trở xuống thiên tài, đều tập trung ở nơi này. Muốn tại nhiều như vậy nhóm người trong bọc lộ tài năng, đó cũng không phải là một chuyện dễ dàng!

"Đừng!"

Một tiếng chấn trệch chân trời tiếng chuông vang lên, tuyên cáo săn thú đại hội sắp bắt đầu. Không có ai lên đây giảng giải quy tắc, cũng không có ai nhắc tới khen thưởng. Thật ra thì, mọi người tâm lý đều biết!

Săn thú đại hội, so chính là làm săn giết Vương Thú tinh thạch số lượng.

Vương Thú, chính là trong yêu thú Vương Giả, bình thường số lượng đặc biệt thiếu, so với đồng giai những yêu thú khác, mạnh hơn rồi không chỉ gấp mấy lần, nhưng Vương Thú như cũ là toàn bộ võ giả trong mắt lớn thịt béo. Hết thấy các thứ này đều bởi vì vì chúng nó trong cơ thể có một loại gọi là Vương Thú tinh thạch tồn tại, vật này có thể khảm nạm ở trên pháp khí tăng cường uy lực, cũng có thể chế tạo càng cường đại hơn pháp khí.

Vốn là Vương Thú liền khó gặp được, Vương Thú tinh thạch tranh đoạt sợ rằng sẽ càng thêm hiếm thiết. Vương Thú tinh thạch ngoại trừ từ trên người Vương Thú thu được, còn có thể từ đâu tới đây

Từ những võ giả khác nơi đó, cường thủ cướp đoạt mà đến!

Phàm là tiến nhập hoàng gia tràng săn bắn, đều làm xong chuẩn bị tâm tư, bọn họ cũng không phải 100% an toàn. Ngược lại, phát sinh nguy hiểm tỷ lệ sẽ đặc biệt lớn! Không những phải đề phòng yêu thú tập kích, còn phải đề phòng những võ giả khác tập kích.

Có thể còn sống, tuyệt đối là thiên tài bên trong tinh nhuệ!

Kia hoàng gia tràng săn bắn đại môn từ từ mở ra, mệnh môn sơn mạch liên miên chập chùng, cao lớn rừng rậm xanh um tươi tốt. Cảnh sắc mỹ lệ phía dưới, tựa hồ che giấu vô tận sát cơ!

"Bây giờ ta tuyên bố, kỳ hạn một tuần săn thú đại hội, chính thức bắt đầu!" Hướng theo cầm đầu thị vệ kia một tiếng gào to, toàn bộ thiếu nam thiếu nữ đều chuẩn bị kỹ càng, tinh thần sục sôi lần lượt đi vào hoàng gia tràng săn bắn bên trong.

Vân Dương lại đi vào đại môn trong nháy mắt, quay đầu nhìn một cái. Trong đám người, Vân Tiêu là như vậy chói mắt. Vân Tiêu mang trên mặt một nụ cười, tựa hồ đối với mình hoàn toàn yên tâm, ánh mắt mỉm cười, tựa hồ muốn nói: Con trai của Vân Tiêu ta, không phải là phế vật!

Siết chặt quả đấm, Vân Dương hơi nhắm hai mắt lại. Hắn phát thê muốn thông qua lần này săn thú đại hội, để cho tất cả mọi người biết Vân Dương danh tự! Không là cười nhạt, không phải châm chọc, mà là kính sợ!

Mấy trăm thiếu nam thiếu nữ, chợt nhìn số lượng xác thực không ít, nhưng so với cái này phương viên mấy vạn dặm hoàng gia tràng săn bắn đến, liền lộ ra vì bất túc đạo. Nhiều người vừa vặn chỉ là phân tán ra đi thêm vài phút đồng hồ, liền nhìn nhau không tới những người khác vị trí.

Vân Dương cũng không có lựa chọn cùng bất luận kẻ nào đồng hành, tuy rằng nhiều người sức mạnh lớn, nhưng hắn tựa hồ vẫn càng yêu thích một người hành động.

Hắn lúc trước đã đại khái dò xét qua đám kia thiếu nam thiếu nữ thực lực, cực mạnh chính là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, cũng cứ như vậy lác đác mấy người mà thôi. Phần lớn người cũng chỉ là thất giai cấp tám, đương nhiên còn có một phần nhỏ Nhất Nguyên Cảnh lục giai, đi vào thử vận khí.

Vân Dương thực lực mặc dù chỉ là Nhất Nguyên Cảnh thất giai, nhưng hắn dám nói, Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cũng không nhất định sẽ là đối thủ mình. Đó là một loại xuất xứ từ sâu trong nội tâm kiêu ngạo, trong tính cách cố chấp.

Nếu không có Lưỡng Nghi Cảnh võ giả, vậy thì dễ làm hơn nhiều. Bởi vì dựa theo lẽ thường lại nói, võ giả bình thường đang bước vào Lưỡng Nghi Cảnh lúc trước, là không có khả năng nắm giữ tinh thần lực. Như vậy đến xem, Vân Dương tinh thần lực tự là được trời ưu đãi công cụ!

Lúc này Vân Dương liền đang chậm rãi thả ra tinh thần lực, đại khái quét nhìn trước người mình hơn 10m chuyển bên trong vật. Hắn đối với tinh thần lực không chế còn hơi có vẻ trẻ trung, cũng không thể rất là tinh chuẩn dò xét tra rõ tất cả mọi thứ, con là đối với hình thể khá lớn, hoặc là di động với tốc độ cao tương đối nhạy cảm mà thôi.

Trong ngực cất Vân Tiêu tặng cho độn thổ Bảo Châu, Vân Dương lòng tin tràn đầy, cho dù gặp phải không đánh lại yêu thú, bản thân cũng năng lực toàn thân trở ra.

"Hừm, có tình huống!" Ngay tại Vân Dương đi ra mấy ngàn mét thời điểm, bỗng nhiên hít một hơi. Bởi vì tinh thần lực hắn tra xét đến, phía trước có một cái di động với tốc độ cao bóng đen, đang hướng mình tốc độ cao vọt tới.

"Vèo!"

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Một đạo không lồ bóng đen trong nháy mắt từ phía trước trong bụi cỏ vọt ra, tốc độ kia cơ hồ có thể so với trên thảo nguyên chạy nhanh Liệt Báo. Trong không khí hai điểm hàn quang lóe lên, là yêu thú kia ** bên ngoài răng nanh!

Vân Dương khẽ mỉm cười, nhắc tới một hơi đến, quả đấm đột nhiên quơ ra ngoài. Về này ung dung thoải mái khí tràng, để cho kia nhào tới bóng đen đều hơi có chút chần chờ.

"Àm ầm!"

Vân Dương đó cũng không cường tráng cơ thể dĩ nhiên mạnh mẽ tiếp nhận được rồi bóng đen to lớn kia trùng kích, chỉ nghe một tiếng vang trầm muộn, bóng đen kia cũng là dùng so nhào tới thời điểm còn nhanh chóng hơn độ, bay ngược trở về.

"Bịch!"

Bóng đen kia té xuống đất, Vân Dương lúc này mới nhìn rõ, nguyên lai chỉ là một cái hắc ban Báo mà thôi.

Đây hắc ban Báo chỉ là Nhất Nguyên Cảnh yêu thú, ngoại trừ tốc độ có chút Khoái chi bên ngoài, cũng chỉ còn lại có cặp kia sắc bén răng nanh rồi. Chi tiết, loại này cấp bậc yêu thú tại Vân Dương thủ hạ, căn bản không có thể một đòn!

Vân Dương liền liếc mắt nhìn kia hắc ban Báo hững thủ đều không đáp lại, hắc lắc lắc đầu, tiếp tục đi về phía trước đi. Mục đích của hắc, là những Vương Thú đó. Loại này bình thường yêu thú, giết cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi.

Hắc am tường, càng là yêu thú căn cứ phương, lại càng dễ dàng sinh ra Vương Thú. Nhìn ngó nghiêng hai phía một cái mắt, Vân Dương thần tốc hướng phía rừng rậm chỗ sâu hơn chạy đi.

Thời gian chỉ có một tuần, hắc nhất định phải phải biết quý trọng.

Cùng lúc đó, những võ giả khác cũng đều đang ra sức chiến đấu. Chỉ có điều bởi vì Vương Thú số lượng tương đối thừa thớt, cho nên tạm thời còn không người có thể gặp phải Vương Thú mà thôi.

Son mạch giữa sườn núi, là cả người áo xanh thanh niên anh tuấn, chỉ thấy trường kiếm trong tay của hắc giống như ánh bạc phát ra một bản, dễ như trở bàn tay đem một con yêu thú đâm chết.

Thanh niên này trong mắt mang theo một ít hung ác khí, âm trầm nói: "Hắc là chính là chỗ này." Hắc bước nhanh leo cũng không tính núi cao, vượt qua dãy núi này, nhiếp vào mí mắt chính là phiên u ám sơn cốc.

Chỗ sơn cốc này cũng không tính lớn, chỉ là bởi vì cây cối mọc um tùm, cho nên có vẻ hơi ảm núp.

Thanh niên này từ trong ngực móc ra một tấm bản đồ, qua lại quét nhìn xung quanh. Tại sơn cốc nơi giữa sườn núi, có một khối hình thù kỳ quái đá lớn, tảng đá kia cứ như vậy sừng sững ở nơi đó, có vẻ hơi cao ngất. Chẳng qua nếu như không phải người có ý, là khẳng định không thể phát hiện tảng đá kia chỗ quái dị.

Thanh niên khoe miệng lộ ra một vết u ám nụ cười, thấp giọng nói: "Không sai! Ngàn năm máu Nhũ, chính là chỗ này! Vân Dương, ta Vân Kinh Long nhất định sẽ đem ngươi chém thành muôn mảnh!"

Vừa nói, hắc bước nhanh leo lên rồi sườn núi, gắng sức đem hòn đá kia cho mang ra. Tảng đá phía sau, lại có động thiên khác! Đó là một chỗ nham động, cửa hang đen nhèm, cất giấu không biết.

Trước khi tới, Vân Kinh Long đã từ ca ca Vân La Ngọc kia đắc được đến một cái phân hoàng gia trảng săn bắn đại khái mà đồ. Đây là từ gia gia của hắc đời kia, cũng đã bắt đầu truyền thừa xuống.

Gia gia của hắc năm đó ở tham gia săn thú thời điểm, đem phụ cận son mạch đều đi toàn bộ, sau khi trở về, dốc lòng vẽ xuống rồi bức bản đồ này. Sau đó truyền cho phụ thân hắc Vân Phá Thiên, lại đem bản đồ càng thêm cận kề thêm bút thêm Mực. Sau đó Vân La Ngọc cảm miếng bản đồ này, lại tình cờ phát hiện mây chỗ có giấu thiên tài địa bảo chi địa. Hắc cũng không có lòng tham, tại hưởng dụng đồng thời, cũng sắp nó hoàn toàn ghi chép tại trên bản đồ này.

Hôm pUouLq0 nay, Vân Kinh Long trong tay bản đồ, đã rất là cận kề đem phụ cận mảnh này son hình địa mạo hoàn toàn vẽ ra. Phía trên còn ký hiệu có Vương Thú thường thường lui tới khu vực và... Tàng Bảo chỗ!

Vân Kinh Long rất là hài lòng gật đầu một cái, đi nhanh vào đây trong nham động.

...

Vân Dương đã rất thâm nhập trảng săn bắn rồi, hắc ít nhất lật đến hai tòa son mạch, xuyên qua một cánh rừng, mới đi đến bên này. Thế nhưng trừ đi một ít bình thường yêu thú ra, vẫn không có phát hiện Vương Thú tung tích.

"Đáng chết, lẽ nào những Vương Thú đó đều bị người săn hết" Vân Dương rất là phiền muộn lẩm bẩm nói.

Ngay tại hắc chuẩn bị từ bỏ nơi này ngược lại lúc rời đi sau khi, nơi xa xa bỗng nhiên truyền tới một trận huyền ảo, mơ hồ xen lẫn mấy tiếng yêu thú rống giận và tiếng quờ trách.

"Ồ, có người "

Vân Dương vội vã hướng phía phía trước chạy nhanh mà đến, cùng lúc đó hắc cũng thả ra tinh thần mình lực, cẩn thận tìm kiếm đến phía trước tin tức.

Ước chừng mấy trăm mét đường, Vân Dương rất nhanh thì chạy tới. Nhưng là khi hắc vệt ra bụi cỏ thời điểm, phát hiện vùng này trên đất trống chỉ là lẳng lặng nằm một cái rất lớn yêu thú, dễ nhận thấy đã mất đi toàn bộ sinh tức.

Vân Dương đi nhanh đi lên, phiên động kia rất lớn yêu thú thi thể, phát hiện đây là một đầu Kim tiêu biểu Bạo Hùng. Tại Kim tiêu biểu Bạo Hùng nơi cỏ, một đạo sạch sẽ gọn gàng vết kiếm nhìn thấy giết mình. Rất dễ nhận thấy, chính là kiếm này vết muốn nó mạng!

Trên mặt đất máu tươi vẫn ảm ảm, điều này nói rõ người kia cũng không đi xa.

Nhìn đến kiếm này vết, Vân Dương trong đầu không tự chủ được nổi lên một kiếm kia khí thế!

Người kia đối với lực đạo và thủ pháp khổng chế nhất định rất mạnh, vừa vặn chỉ là một kiếm, liền chặt đứt Kim tiêu biểu Bạo Hùng khí quản, đoạn tuyệt nó tất cả sinh cơ!

"Hào thực lực đáng sợ..." Vân Dương chau mày, từ kiếm pháp này liền có thể suy đoán ra, người tới thực lực dễ nhận thấy không yếu, rất có thể đã đạt đến Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp.

Đây Kim tiêu biểu Bạo Hùng xem như Nhất Nguyên Cảnh yêu thủ trong tương đối cường hãn tồn tại, cho dù so với Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú tới cũng không kém nhiều lắm. Thế mà người kia lại có thể một kiếm chém giết nó, thực lực quả thật là khủng bố!

"Nhìn xuống đất bên trên dấu chân, người kia hẳn là còn chưa đi xa. Cũng không biết hẳn có thu hoạch hay không Vương Thú tinh thạch, ta tốt nhất vẫn là đuổi theo tìm tòi kết quả." Vân Dương hạ quyết tâm, đây vốn chính là một cái nhược nhục cường thực thể giới, nếu mình không tìm được Vương Thú sản phẩm, vậy thì cướp đoạt những người khác Vương Thú tinh thạch đi. Chẳng qua đến thời điểm, không bị thương cùng tánh mạng bọn họ chính là.

Link Face: <https://www.facebook.com/ThanhDe.HangLam.Lỗi.Chấp.Gì.Cứ.Ib>

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đuổi giết cùng mai phục

Vân Dương đuổi theo người kia bước chân đuổi theo, nhưng dễ nhận thấy người kia là cái phản truy tung tích cao thủ, tại rất nhiều lối rẽ, đều lưu lại không chỉ một chuỗi dấu chân.

Đây có thể để cho Vân Dương khó phạm vào, hẳn nhủ chặt lỏng mày, chỉ có thể bằng vào mình cảm giác, lựa chọn một đạo đường đuổi theo. Nhưng mà càng đuổi, càng khác thường. Bởi vì trên pn3NXpX mặt đất dấu chân càng ngày càng nhiều, càng ngày càng hỗn tạp, rõ ràng không là một người!

"Chẳng lẽ còn có mặt khác một nhóm người" Vân Dương rơi vào trong trầm tư, cũng không chú ý hoàn cảnh chung quanh.

"Hãy A...!"

Đang lúc này, bỗng nhiên một trận trung khí mùi phần uống tiếng vang lên. Ngay sau đó từ phía trước sau đại thụ, lóe lên một vị thân hình cao lớn võ giả, chỉ thấy hắn hai tay nắm ở một cái toàn thân đen sẫm đại kiếm, vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, gào thét nhanh chóng, cư nhiên là hướng phía mình ngay đầu chẻ chặt xuống!

Vân Dương mặc dù có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, nhưng ý nghĩ vẫn là rõ ràng.

Chỉ thấy hắn thoáng nghiêng người sang, nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, vậy sửa đi dài ngón tay cư nhiên là trực tiếp nắm được đại kiếm thân kiếm!

Kia quơ múa đại kiếm võ giả cả người đều ngốc, cảm đều phải sạch trên mặt đất. Hẳn tu luyện nhiều năm như vậy, chưa từng thấy qua người như vậy!

Đại kiếm này nói thế nào cũng có mấy trăm cân, toàn bộ kén xuống, sức nặng càng là tiếp cận ngàn cân. Nhưng mà trước mặt thiếu niên này vừa vặn chỉ là hai ngón tay liền ung dung hóa giải đại kiếm này lực lượng, đây hoàn toàn không phù hợp lẽ thường a!

Vân Dương mới sẽ không quản gia hỏa đang suy nghĩ gì, sắc mặt hắn không thay đổi, hai ngón tay đột nhiên vặn một cái, khổng lồ lực đạo từ ngón tay truyền ra. Người võ giả kia sắc mặt bỗng nhiên biến sắc, lao đao một cái, thân thể lay động bất định, đại kiếm càng là suýt chút nữa rời khỏi tay.

"Không xong, đừng phải hàng cứng rồi!" Võ giả thân hình cao lớn kia rên khê một tiếng.

"Vèo!"

Lại là một vị võ giả từ trên cây nhảy xuống, chỉ thấy hắn biến hóa quyền thành chưởng, hướng phía Vân Dương cổ mạnh mẽ gọt qua đây. Chưởng phong trong xen lẫn gào thét nguyên khí, một kích này cư nhiên là hoàn toàn không kém gì ban nãy một đao kia!

Vân Dương cũng không có bất kỳ động tác gì, đợi đến một chưởng kia sẽ phải đến thể thời điểm, hắn mạnh mẽ giơ tay một quyền, thiết quyền bịch một tiếng đập vỡ người võ giả kia trong lòng bàn tay nguyên khí, cường hãn lực đạo để cho người võ giả kia trực tiếp thổ huyết bay ngược.

Toàn tâm đầu đón để cho người kia kêu lên thảm thiết, toàn bộ cánh tay phải đều mất đi tri giác, cốt đầu nát bét.

"Gào!"

Vậy từ trên cây nhảy xuống võ giả bị một quyền đập bay, vừa vặn cơ thể lại treo ở trên nhánh cây, lưng la lưng lay, dễ nhận thấy đã hôn mê đi.

Võ giả tay nắm đại kiếm kia tròn to cặp mắt, có chút không thể tin nhìn đến Vân Dương.

Trong trường hợp đó, còn không chờ Vân Dương thu hồi Quyền đến, một đạo sắc bén ánh kiếm phảng phất như tia chớp, hướng phía Vân Dương chém qua đây. Nguyên khí nồng nặc, ánh kiếm trong chớp mắt liền chém tới rồi Vân Dương trước mắt, tránh không kịp!

"Thật là nhanh!"

Vân Dương hít vào một ngụm khí lạnh, đối diện kéo tới lạnh lẽo ý để cho hắn có chút không rét mà run.

Mặc dù cũng chưa thấy rõ xuất thủ người đến tột cùng là ai, nhưng Vân Dương tâm lý rất rõ, một kiếm này chính là xuất từ lúc trước kia chém giết Kim tiêu biểu Bạo Hùng nhân thủ bút.

Trừ hắn ra, những người khác không sẽ chém ra cường đại như thế kiếm khí!

Đối mặt Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp không biết cường giả, Vân Dương không dám chút nào chậm trễ. Hắn thu hồi nắm giữ thân kiếm tay, thân tốc nghiêng người sang đi.

Tuy rằng Vân Dương đã tại hết sức tránh né, nhưng vẫn là cảm giác cái trán chọt lạnh, một tia tóc dài bị cắt đứt xuống, từ không trung nhẹ nhàng rơi xuống đất.

"Hừ!"

Một tiếng âm u lạnh, một thanh niên đứng ở Vân Dương mặt bên. Trong tay hắn nắm Tam Xích Thanh Phong, thần sắc ngạo nghễ: "Người vẫn tính có chút bản lĩnh!"

Võ giả tay nắm đại kiếm kia nhanh chóng lùi về phía sau rồi mấy bước, lòng vẫn còn sợ hãi thờ hồn hèn: "Đáng chết, hắn lại đã thương lão Tam!"

Thanh niên kia hơi không kiên nhẫn trừng mắt liếc hắn một cái, thấp giọng nói: "Người đi xem một chút lão Tam thế nào, tiểu tử này giao cho ta tới đối phó!"

Võ giả thân hình cao lớn kia có chút tức giận, nhưng lại không thể làm gì. Hắn động tác lạnh lẽo leo lên cây đi, đem người kia cho khiêng xuống.

Đây thanh niên cầm đầu là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, hai người khác đều là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai. Thực lực như vậy, cho dù thả lỏng này hoạt động sản thú trong, cũng tuyệt đối là đỉnh phong tổ hợp.

Vân Dương đối với lần này lòng biết rõ, hắn khẽ mỉm cười nói: "Các người là sở trường thiết kế tới tập kích những cái kia qua đường võ giả đi nếu như đối một người lời nói, chỉ sợ sớm đã bị các người giết."

Thanh niên kia cười nhạt nói: "Vậy thì như thế nào, thực lực không đủ, đáng đời bị giết!"

Vân Dương nhún vai một cái, giang tay ra nói: "Ta biết các người muốn cái gì, Vương Thú tinh thạch mà thôi, thật xin lỗi, trên người ta cũng không có loại đồ vật này. Ta đi vào lâu như vậy, vẫn không có gặp phải một đầu Vương Thú đây."

Võ giả thân hình cao lớn kia tức giận mắng: "Người đánh rắm, tiến vào đến lâu như vậy rồi, ngay cả chúng ta đều chém giết hai con Vương Thú, người lại còn không có gặp phải đũa gì thế! Lão đại, hắn nhất định là tại nói dối!"

Vân Dương nghe vậy, con mắt bỗng nhiên sáng lên. Không nghĩ tới ba người này vận khí tốt như vậy, ngăn ngại trong vòng mấy canh giờ, lại đã thu hoạch hai viên Vương Thú tinh thạch. Vốn là Vân Dương cũng không chuẩn bị với bọn hắn phát sinh cái gì đồng thời xuất hiện, nhưng là bây giờ lời nói, hắn thay đổi chủ ý.

Thanh niên kia hung ác tròn mắt nhìn kia cao Đại Vũ Giả một cái, tức giận nói: "Người không nói lời nào không có ai đem người trở thành người câm!" Theo sau, hắn nghiêng đầu, nhìn đến Vân Dương đến: "Nếu người trên thân cũng không có chúng ta muốn đồ vật, vậy thì không có chuyện gì khác rồi, người đi đi!"

"Lão đại, người làm sao có thể thả hắn đi, hắn đã thương..." Kia cao Đại Vũ Giả có chút gấp nóng.

"Im miệng!" Thanh niên kia quát lớn.

Vân Dương nhìn đến hai người, mặt lộ vẻ tươi vui, lại cũng không hề rời đi ý tứ.

Thanh niên kia đồng tử co rút lại, theo sau cười lạnh nói: "Làm sao, người nghĩ rằng ta sợ người sao người mặc dù không phải đối thủ của ta, nhưng ta muốn giết người cũng không dễ dàng như vậy, ngược lại thì uống phí sức lực, cho nên ta mới có thể thả người đi. Người tuyệt đối không nên cho là ta sợ rồi người!"

"Nhưng là bây giờ, ta không muốn đi rồi." Vân Dương trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, ác liệt nhìn chăm chú thanh niên kia: "Bây giờ muốn lo lắng an nguy, là người mới đúng!"

"Cái gì" thanh niên kia bị Vân Dương lời nói làm cho tức cười: "Ngươi một cái Nhất Nguyên Cảnh thất giai, đang uy hiếp ta xem ra ngươi vẫn không có nhận rõ thực lực của ta a, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, thực lực của ta là Nhất Nguyên Cảnh... Thập cấp!"

Nói xong những thứ này, hắc mặt đầy nụ cười tự tin, muốn thấy được Vân Dương trên mặt hoảng sợ muốn chết thần sắc. Nhưng mà, hắc thất vọng!

Vân Dương rất là tùy ý mồm mồm lỗ tai, nhìn thấy thanh niên kia ngưng nói chuyện, còn chưa đã ngứa sờ lỗ mũi một cái nói: "Tiếp tục a, ta còn muốn tiếp tục nghe đây..."

Thanh niên kia bị tức sắc mặt trắng bệch, cho dù hắc như thế nào đi nữa ngu xuẩn, cũng ý thức được, mình bị đùa bỡn!

"Ngươi tìm chết!"

Ngay tại Vân Dương sững sốt một chút thời gian, thanh niên kia lại lần nữa cảm kiếm hướng về phía hắc công tới. Trường kiếm trong tay của hắc nhanh giống như thiểm điện, khoáng đạt nếu lưu quang. Kiếm kiếm chỉ hướng về phía Vân Dương chỗ yếu hại.

"Đến được!"

Vân Dương chiến ý sôi trào, siết chặt hai quả đấm, đối mặt đây cao hơn chính mình ra ba cái tiểu cảnh giới thanh niên, hắc cũng phân là không chút nào sợ hãi.

Một quyền đánh ra, dù chưa từng có nguyên khí bao phủ, nhưng mà quả đấm mật ngoài chính là gào thét nhanh chóng, khí thế bàng bạc. Đây chính là thiên sinh Thần Thể, hướng theo cảnh giới đề thăng, có thể đem nhục thân tôi luyện giống như thiên địa một bản bền chắc không thể gãy!

"Coong!"

Quả đấm của Vân Dương cùng thanh niên kia trường kiếm trong tay lại lần nữa chạm đụng vào nhau, dữ dội sau khi va chạm, sóng khí từ trung gian nổ tung, hai người mỗi người lùi lại mấy bước.

Thanh niên kia trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, thần tốc thu hồi trường kiếm, thân ảnh chợt lóe, một cái phi cước kéo theo vô hạn tàn ảnh hướng phía Vân Dương đá tới.

Nguyên khí trên không trung gào thét mà qua, mười phần lực lượng!

Vân Dương lạnh rên một tiếng, lại hoàn toàn không để ý hắc công kích, thần tốc gần sát đối phương, biến hóa Quyền là cùi chỏ đánh, mạnh mẽ hướng phía bộ ngực hắc đụng tới.

Đây hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng phương pháp, đặt vào người bình thường trên thân, đã sớm bị hù dọa rút lui. Nhưng mà hai người lại không có, ngược lại cũng có vẻ càng thêm kích động.

"Bịch!"

Thanh niên kia nhất cước nặng nề kén tại Vân Dương bên hông, bàng bạc nguyên khí nổ tung, sóng khí quay cuồng. Nhưng Vân Dương cũng không có gì đáng ngại, vừa vịn chỉ là cơ thể lắc lư hai lần.

Theo sau, Vân Dương kia một hồi cùi chỏ đánh, mạnh mẽ đảo tại thanh niên kia trước ngực.

Thanh niên kia có chút không chịu nổi loại này thế công, rên khê một tiếng, sắc mặt có chút tái nhợt.

Nhìn bề ngoài, hai người như cũ là cân sức ngang tài, nhưng kỳ thật chỉ có chính hắc mới rõ ràng, mình làm thua thiệt so trước mặt tiểu tử này muốn lớn hơn!

"Đại ca, tốt lắm! Giết chết tiểu tử này!" Võ giả thân hình cao lớn kia hưng phấn ủng hộ đầy.

Chỉ có điều thanh niên kia trên mặt cũng không cái gì hưng phấn ý, ngược lại có chút tức giận.

Mình Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, sẽ phải tiến nhập Lưỡng Nghi Cảnh tồn tại. Bậc này tu vi, cho dù đặt ở toàn bộ Đại Sở vương triều, đó cũng là tuyệt đối người xuất sắc! Mà hôm nay, mình lại bị một cái Nhất Nguyên Cảnh thất giai tiểu tử thôi ép thành này tằm dằm về chặt vật... Thật là, vô cùng nhục nhã!

Thanh niên kia trong mắt lửa giận thoáng hiện, khê kêu một tiếng, dưới chân đạp huyền diệu bộ pháp, thần tốc tiếp cận Vân Dương.

Nồng nặc nguyên khí tại bên cạnh hắc gào thét xoay chuyển, hôm nay hắc đã hoàn toàn bị Vân Dương chọc giận, lần này nhất định phải cho đối phương một cái nặng nề giáo huấn không thể!

Vân Dương tại đây đủ cảm nhận được đối thủ thực lực sau đó, trong lòng càng thêm hưng phấn. Địch nhân càng mạnh, hắc chiến đấu chí tâm cũng liền càng mạnh!

Thanh niên này rõ ràng không phải bình thường Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp võ giả, không những tinh thông quyền cước, kiếm pháp cũng đồng dạng ác

liệt! Đối mặt cường đại như thế đối thủ, Vân Dương vẫn bình thường không có gì là một quyền đánh ra. Một quyền này cũng không ẩn chứa bất kỳ nguyên khí, hoàn toàn chỉ là cứng đối cứng, thô lỗ bá đạo, ngang ngược không biết lý lẽ!

Thanh niên kia đồng dạng cười, trong mắt tự tin hào quang bộc phát mãnh liệt.

"Àm!"

Một tiếng nổ vang, Vân Dương chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, giống như Quyền đập vào tường đồng vách sắt bên trên. Từ thanh niên kia thân bên trên truyền đến lực lượng khổng lồ khiến cho hắn nhịp bước bất ổn, không tự chủ được hướng về sau rút lui. Tại trước người hắn trên đất, để lại một loạt bị giẫm ra dấu chân, có thể thấy rõ ràng.

"Sức lực thật mạnh, ta lại hoàn toàn chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi!" Vân Dương âm thầm kinh hãi.

Tuy rằng lại là cân sức ngang tài, nhưng mà hắn lại quên mất, mình nguyên khí tu vi bất quá chỉ là Nhất Nguyên Cảnh thất giai mà thôi, mà đối phương càng là nửa chân bước vào Lưỡng Nghi cảnh.

Một quyền đánh lui cao ra bản thân ba cái cảnh giới võ giả, hơn nữa không có sử dụng bất kỳ lực lượng nguyên khí. Loại chuyện này truyền đi, chắc chắn sẽ không có người tin tưởng!

Toàn bộ Thần Châu đại lục, đánh giá võ giả mạnh yếu căn cứ vào chính là nguyên khí tu vi. Tu Luyện Nhục Thân võ giả là có, nhưng số lượng chính là ít ỏi không có là mấy. Giống như là thiên sinh Thần Thể loại này, căn bản là quái thai!

Thanh niên kia trong miệng thở hổn hển, trong mắt có chút không dám tin. Hắn rõ ràng đã sử xuất toàn lực, vẫn là chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi!

"Nếu như nói đây chính là thực lực người lời nói, vậy ta thật là có chút thất vọng." Vân Dương trong mắt yên lặng, không chứa một tí dao động.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Hai viên Vương Thú tinh thạch

"Xuy Xuy Xuy!"

Cuồng bạo nguyên khí bỗng nhiên từ thanh niên kia trên thân tràn ngập ra, một khắc này hắn, trên thân dừng động một luồng xao động bất an khí tức, vội vã bốn phía trong không khí lưu xuy xuy vang dội. Hắn kia sắc bén như chim ưng cặp mắt gắt gao nhìn chăm chú vào Vân Dương, trong mắt lộ ra một loại tham lam khát vọng.

Đó là một loại khó mà che giấu ngấp nghé sắc, lại thoáng xen lẫn một ít kinh hãi.

"Người nói, cái gì" thanh niên kia nhận nhậ mở miệng nói.

Vân Dương nhíu chặt chân mày, không hiểu tại sao thanh niên này trên thân lại đột nhiên sinh ra quái dị như vậy biến hóa.

Thanh niên kia cục xương ở cổ họng từng giật mình, âm thanh hơi có chút khô khốc nói: "Người nghĩ kiến thức một chút ta thực lực chân chính "

Thanh âm hắn vô cùng nhỏ bé, nhưng Vân Dương vẫn là nhạy cảm bắt được.

"Đương nhiên, nếu như người không thể bắt ra bản thân thực lực chân chính lời nói, kia phỏng chừng thất bại rất uất ức!" Vân Dương lòng tin tràn đầy nói.

"Được, đến a!"

Thanh niên kia kích động mở miệng gầm thét, hắn đột nhiên tiến lên trước một bước, bởi vì toàn thân nguyên khí quá mức nồng nặc, trước mặt đất đai không chịu nổi cự lực, trong nháy mắt bị giẫm ra một cái rất lớn hố.

"Người sẽ chết ở dưới tay ta, nhớ kỹ tên ta, ta gọi là Vương Ngọc Tông! Thiên Tàn Thối!"

Lời ấy mới ra, thanh niên kia liền đem mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, hắn trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng, điên cuồng hướng phía Vân Dương công tới.

Chỉ thấy Vương Ngọc Tông thân thể thoáng thoáng một cái, chân sau gió táp một bản tốc độ huyền hóa ra vô số hình chụp chồn, Triệu Vân Dương đã tới.

Vân Dương bằng vào cường hân khí lực, căn bản không có đi phòng thủ. Đơn chương kéo theo thiên quân cự lực, vỗ về phía Vương Ngọc Tông, tuy không nguyên khí tồn lên, vẫn như trước ác liệt tuyệt luân.

"Bát!"

Lại là một tiếng vang thật lớn, bởi vì nguyên khí sóng xung kích động quá mức dữ dội, hai người làm giao thủ mặt đất một trận nhấp nhô, theo sau càng là một tiếng ầm vang, toàn bộ sụp xuống. Mà hai người chân trần, cũng là không hện mà cùng không xuống đất mặt.

"Vèo!"

Vương Ngọc Tông mạnh mẽ một cước đá vào Vân Dương bên hông, Vân Dương chỉ cảm thấy lực phù ngũ tạng đồng thời run nhẹ, hai chân run nhẹ, thiếu chút nữa thì bị đánh lui. Bất quá hân rất nhanh thì giữ vững thân thể, hai tay ngược lại giữ lại Vương Ngọc Tông bấp đầu.

"Thống khoái!"

Vân Dương nhiệt huyết sôi trào, bá đạo vô thất một cái lên gối, chính giữa Vương Ngọc Tông bụng.

Lực lượng khổng lồ trực tiếp đánh tan Vương Ngọc Tông xung quanh nguyên khí, trùng kích Vương Ngọc Tông sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh lớn nhỏ xuống, che bụng không ngừng run rẩy.

"Hừ!" Vân Dương cười lạnh một tiếng, đang muốn tiếp tục truy kích, nhưng không ngờ trước mặt một đạo hàn quang trong nháy mắt chém tới!

Hắn căn bản không còn kịp suy tư nữa, chỉ có thể phi thân lui nhanh.

Hàn quang kia từ vào triều dưới, dán chặt Vân Dương chớp mũi bỏ xuống. Mặc dù không có đánh trúng, nhưng vẫn là khiến Vân Dương sợ xuất mồ hôi lạnh cả người.

Quá hiếm!

Vương Ngọc Tông cảm trong tay trang sức tuyệt đẹp Tinh Thiết trường kiếm, ưu nhã đứng. Khóe miệng của hắn thoáng khẽ động ra một tia trào phúng nụ cười, gần từng chữ một: "Năng lực bức ta xuất kiếm, người hắn là cảm thấy vui mừng!"

"Đại ca tốt lắm!" Kia cao Đại Vũ Giả kích động không thôi gào lên.

Vương Ngọc Tông thuộc về sở dĩ như vậy đùa cợt Vân Dương, chẳng qua chỉ là muốn ở trong lòng tranh tài chiếm đóng thượng phong mà thôi. Nếu như trong lòng nhút nhát, ủy thủ ủy cước, thế thì cũng đã thua một nửa.

Nhưng người nào đoán, Vân Dương căn bản không mắc bẫy này, nghe vậy cũng chỉ là cười lạnh không thôi: "Kiếm người lúc trước không đã trải qua xuất kiếm sao!"

Vương Ngọc Tông lông mày nhướn lên, trường kiếm trong tay giống như thiên ngoại phi tiên, rực rỡ hàn quang điên cuồng lộ ra, hướng phía Vân Dương thần tốc chém tới. Không hổ là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả, chiêu kiếm bình thường bên trong thiên biến vạn hóa, khiến người ta căn bản không mò ra chân chính rập khuôn.

Vân Dương cũng không tiếp tục lựa chọn cứng đối cứng, mà là tạm tránh kỳ phong mang.

Vương Ngọc Tông dễ nhận thấy không ngờ rằng Vân Dương lại đột nhiên thay đổi phong cách, trường kiếm trong tay đâm hụt.

Vân Dương nhắm hai mắt lại, tinh thần lực phong tỏa bốn phía. Ngay tại Vương Ngọc Tông muốn thu kiếm trong nháy mắt, Vân Dương khẽ mỉm cười, để tay sau lưng trực tiếp nắm hân chuỗi kiếm.

"Cái gì "

Vương Ngọc Tông trợn to cặp mắt, dễ nhận thấy không ngờ rằng Vân Dương tốc độ thể mà lại nhanh như vậy!

Nếu như không có tinh thần lực, Vân Dương là khẳng định không có khả năng đem thời gian xuất thủ tính toán chính xác như vậy, đương nhiên đây cũng là hân lá bài tẩy!

Ai có thể tưởng tượng ra được, một cái Nhất Nguyên Cảnh thất giai võ giả, sẽ có được tinh thần lực đây thế giới này chính là kỳ diệu như vậy, tràn đầy vô số người nghĩ đều không nghĩ ra sự tình.

"Tôi đây cho ta!"

Vân Dương khóe miệng ** dạng đến một nụ cười, duỗi một cái kéo một cái, trực tiếp đem Vương Ngọc Tông cơ thể kéo mất đi thăng bằng. Vương Ngọc Tông cả kinh thất sắc, toàn thân bàng bạc nguyên khí thả ra ngoài, thần tốc tránh thoát Vân Dương bàn tay.

Nhưng mà, Vân Dương trong đầu phong phú kinh nghiệm chiến đấu là làm gì

Hắn đã sớm liệu được Vương Ngọc Tông đường lui, buông tay ra trong nháy mắt, biến chiêu thành quyền, quát khê một tiếng, nguyên khí tại trên nắm tay mãnh liệt ngưng tụ, sóng khí thần tốc cắt chém, đem không khí đều sửa chữa thành hai nửa.

"Bạo Toàn Sát!"

Tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây Bạo Toàn Sát đột nhiên đập vào Vương Ngọc Tông trước ngực, nòng nặc kia nguyên khí bị Vân Dương một quyền đánh tan, Vương Ngọc Tông chỉ cảm thấy ngực phảng phất bị một chiếc búa lớn mạnh mẽ đập trúng, liền ngay cả hô hấp đều lộ ra như vậy phí sức.

"Khụ khụ khụ!"

Vương Ngọc Tông ho khan một trận, không nhìn được phun ra một ngụm máu tươi.

Vân Dương mang trên mặt nụ cười rực rỡ, tuy rằng hắn cũng bị thương không nhẹ, nhưng bởi vì hắn là thiên sinh Thần Thể, sức khôi phục kinh người. Cho dù là một ít bị thương nặng, cũng đều có thể thần tốc khép lại.

Bất quá Vương Ngọc Tông không hề từ bỏ, hắn cắn chặt hàm răng, nói từ bản thân trường kiếm, mạnh mẽ hướng phía Vân Dương ném đi. Vân Dương tất là hoàn toàn không ngờ rằng Vương Ngọc Tông còn có giấu như vậy một tay, trường kiếm kia tốc độ kinh người, gào thét mà qua, trực tiếp đâm trúng bộ ngực hắn.

"Ha ha ha ha ha ha!" Vương Ngọc Tông không nhìn được cười ha ha, hắn chậm rãi giơ ngón tay lên, chỉ Vân Dương nói: "Tiểu tử nguoi thật có chút bản lĩnh, có thể vậy thì thế nào cuối cùng còn chưa phải là, thua ở ta Vương Ngọc Tông thủ hạ!"

"Quá sơ suất..." Vân Dương sắc mặt hơi đổi một chút, cơ thể lay động một cái, cũng không ngã xuống.

"Ta sẽ đích thân cắt lấy nguoi đầu, treo ở chỗ này, xem như đối với nguoi tôn trọng. Chết tại ta Vương Ngọc Tông thủ hạ, xem như nguoi vinh hạnh rồi!" Vương Ngọc Tông nụ cười trên mặt cực kỳ liêu lĩnh, tựa hồ mình đã là người thắng rồi.

Hắn thấy, Vân Dương bị trường kiếm sắc bén như vậy đâm trúng ngực, là tuyệt đối không thể nào có sống còn hy vọng.

Tại Vương Ngọc Tông nhìn soi mói, Vân Dương chậm rãi giơ tay lên nắm chuôi trường kiếm, tại hắn trợn mắt hốc mồm dưới con mắt, Vân Dương trực tiếp đem trường kiếm kia từ ngực rút ra.

"Xuy!"

Một đạo kim sắc máu tươi Tiêu Phi trút ra, trường kiếm kia ít nhất đâm vào khoảng ba tấc. May mắn kẹt ở trong bắp p9g2q thịt, cũng không có đã thương cùng nội tạng.

"Nguoi đang làm bầm bầm bầu cái gì nữa" Vân Dương khe khẽ cười một tiếng, tiện tay đem trường kiếm kia gảy, ném vào một bên.

"Nguoi... Nguoi! Làm sao có thể!" Vương Ngọc Tông thần sắc đại biến, suýt chút nữa tan vỡ. To lớn như vậy từ đầu đến cuối chênh lệch, để cho hắn cảm giác phảng phất mình sống ở trong mơ, có chút không quá chân thực.

Tại Vương Ngọc Tông trong mắt, Vân Dương nghiễm nhiên đã hóa thân thành hung thần ác sát, giết thế nào đều không giết chết. Hắn toàn thân bao phủ bằng bạc khí trắng, càng làm cho người run rẩy.

Vân Dương không có nói nhảm với hắn, đi lên phía trước mạnh mẽ một cái nói đầu gối, đụng vào Vương Ngọc Tông nơi bụng. Hắn cơ hồ không có bất kỳ tiếng rên rĩ phát ra, mềm nhũn té xuống.

"Cho ta xem xem, hai quả kia Vương Thú tinh thạch ở đây!" Vân Dương khoe miệng lộ ra một nụ cười, hắn một cái quét Vương Ngọc Tông bên hông túi, đem một cái lõi xuống. Mở ra sau đó vừa nhìn, bên trong quả nhiên là hai viên màu sắc bất đồng Vương Thú tinh thạch.

Đây Vương Thú tinh thạch dễ nhận thấy bị bóc xuống không bao lâu, còn tản ra nhàn nhạt mùi máu tanh.

Kia cường tráng cao lớn võ giả đã bị sợ choáng váng, phải biết Vương Ngọc Tông thể nhưng Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp thực lực a, tham gia săn thú đại hội võ giả, vẫn không có năng lực so với hắn càng mạnh hơn. Nhưng mà như thế nào cũng không nghĩ đến, Vương Ngọc Tông lại không phải thiếu niên này đối thủ!

"Yên tâm, hắn không có chết! Còn nữa, cảm ơn các nguoi Vương Thú tinh thạch!"

Vân Dương hướng về phía người võ giả kia lộ ra một vệt nụ cười rực rỡ, theo sau đem hai viên Vương Thú tinh thạch bỏ vào trong túi eo, tiêu sái rời đi. Hắn cũng không phải quả quyết sát phạt người, những người này cùng mình vừa không có thù oán, hắn không dưới sát thủ, tha bọn họ một lần cũng tốt.

Nhìn đến Vân Dương xa xa bóng lưng rời đi, võ giả thân hình cao lớn kia chỉ cảm thấy ngực một bức bối, không nhìn được ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm tiên huyết đến.

Hắn tức giận, hắn tức giận a! Huynh đệ ba người thật vất vả mới chém giết hai đầu Vương Thú, thành quả lại cứ như vậy bị người cướp đi!

Nào ngờ, kết cục như thế hoàn toàn là bởi vì bọn hắn ba người đi trước mai phục muốn cản đường đánh cướp, cuối cùng lại Tự Thực Ác Quả. Mà Vân

Dương, bất quá chỉ là đánh bọn họ một hồi, lại thuận tay bắt cóc hai viên Vương Thú tinh thạch mà thôi.

...

Đối với Hứa Nhược Tinh lại nói, lần này săn thú đại hội là một cái kỳ ngộ rất tốt. Nàng tiến nhập Nhất Nguyên Cảnh cấp tám đã lâu rồi, muốn tăng lên nữa chút, dễ nhận thấy có chút khó khăn. Mặc dù đối với nàng cái tuổi này lại nói, có thể có tu vi như thế hiếm khi thấy đáng quý, thế nhưng nàng vẫn có chút bất mãn đủ.

Nàng mục tiêu vẫn luôn là tỷ tỷ mình, Hứa Tâm Nhu!

Hứa Tâm Nhu tuổi còn nhỏ, liền đã trở thành danh chấn Đại Sở vương triều thiếu nữ thiên tài, thanh danh hiển hách, thực lực càng là nửa chân bước vào rồi Lưỡng Nghi Cảnh!

Tin đồn mấy năm trước, liền có cực kỳ cường đại thế lực đối với nàng ném ra cảnh ô liu, chỉ có điều nàng ngại vì hôn ước, vẫn không có tiếp nhận mà thôi.

Đối với nàng mà nói, muốn đuổi theo Hứa Tâm Nhu, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Lúc này Hứa Nhược Tinh cầm trong tay Hỏa Phượng Cung, mới vừa từ một cái gấu xám ngực nhặt lên Linh Ân Tiên. Nàng có chút mờ mịt quét một vòng bốn phía, cắn chặt môi: "Sẽ có hay không có chút quả thâm nhập rồi "

Nàng cũng không biết mình đi về phía trước bao lâu, chỉ biết là một đường gấp yêu thú càng ngày càng mạnh! Giống như là ban nãy gặp phải cái kia Bạo Hùng, chính là Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú. Nàng vận dụng Hỏa Phượng Cung cùng Linh Ân Tiên, mới thật không dễ dàng đánh chết.

Nàng kia xinh đẹp tóc thắt bím đuôi ngựa lúc này cũng có vẻ hơi lảng loạn, áo bào màu tím bên trên dính đầy tro bụi. Tại dãy núi này trong, nàng đã liên tục gặp phải mấy cái yêu thú công kích, những yêu thú kia đều là Lưỡng Nghi Cảnh thực lực, nàng ứng đối cũng là tương đối cố hết sức.

Nếu như không phải dựa vào Hỏa Phượng Cung cùng Linh Ân Tiên, sợ rằng nàng cũng sớm đã bị thương. Nàng làm tiêu hao cũng không ít, may mắn mạng theo người một ít đan dược. Bất quá ở trong dãy núi gặp phải đều là Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú, liền Vương Thú Long mao đều không thấy được một cái, tiếp tục tiếp tục như thế lời nói, cùng uống phí hao tổn nguyên khí khác nhau ở chỗ nào

Bốn phía đều là núi, làm cho nàng xem choáng váng. Muốn trở về đường cũ, nhưng đã là không sò tới trở về đường.

"Hồng hồng hồng!"

Cách đó không xa trong sơn mạch truyền tới một trận gào thét, ngay sau đó là đại địa chấn chiến âm thanh liên tiếp vang dội, phảng phất là cái gì quái vật khổng lồ đang bước nhanh chạy tới. Hứa Nhược Tinh trong con người xinh đẹp lộ ra vẻ bất đắc dĩ, dễ nhận thấy lại có yêu thú phát hiện mình tung tích.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Báo đáp thế nào ta

"Àm àm!"

Nửa bên sơn mạch đều run rẩy, chỉ thấy một đạo khổng lồ bóng đen từ đằng xa giữa sườn núi dưới xông lên, mặt đất động **, bụi đất tung bay.

Hứa Nhược Tinh tinh mắt, một cái liền nhận ra, bóng đen này là một đầu Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú, mặt đất Cự Tích!

Nàng hơi có chút hưng phấn, rất dài chờ đợi, cuối cùng đối về rồi hồi báo. Nàng giương cung lấp tên, đem Hỏa Phượng Cung giờ lên, Linh Ân Tiên bổ sung thêm nồng nặc nguyên khí, gắt gao phong tỏa lại đạo hắc ảnh kia.

Trong lòng nàng rõ ràng, loại này Vương Thú hình thể to lớn, hoàn toàn không cần lo lắng chính xác vấn đề. Nhưng mà cách quá xa, tuyệt đối không thể xuất tiền, nói như vậy lực đạo sẽ giảm yếu rất nhiều.

"Chít chít chít!"

Hỏa Phượng Cung bị hoàn toàn kéo ra, một đạo tiếng phượng hót gào thét vang dội, hồng quang khắp trời, cực kỳ rộng lớn. Dây cung đã băng bó đến cực hạn, chỉ cần khe khẽ lỏng ngón tay ra, kia Linh Ân Tiên liền biết đột nhiên bắn ra, phá hủy tất cả sự vật!

Vùng đất kia Cự Tích khoảng cách nàng càng ngày càng gần, mắt thấy đã không còn đủ trăm mét, búng vào vùng đất kia Cự Tích tốc độ, trăm mét cũng chẳng qua là một trong chớp mắt mà thôi. Hứa Nhược Tinh nhẹ nhàng thở ra một hơi, trong tay Linh Ân Tiên bỗng nhiên bắn ra!

"Vèo!"

Linh Ân Tiền uy thế cường hãn tuyệt luân, không khí đều bị ác liệt sửa chữa thành hai nửa, tốc độ này đã rất khó dùng mắt thường thấy rõ, chỉ thấy một tia sáng trắng trong nháy mắt bắn ra!

Theo Hứa Nhược Tĩnh, đây mặt đất Cự Tích tuyệt đối không thể nào tránh sạch một mũi tên này!

Sự thật chứng minh, nàng nghĩ không sai, bằng vào mặt đất Cự Tích khổng lồ kia thân hình và vung về động tác, xác thực không tránh khỏi một mũi tên này.

"Phốc xuy!"

Linh Ân Tiền mạnh mẽ đâm vào mặt đất Cự Tích phản lưng, tận gốc đi vào, máu tươi Tiêu Phi, vùng đất kia Cự Tích hí một tiếng, nhưng tốc độ vẫn không chậm, hướng phía Hứa Nhược Tĩnh mạnh mẽ đánh tới.

Hứa Nhược Tĩnh tròn to cặp mắt, nàng căn bản không kịp thu hồi Hòa Phượng Cung, không thể làm gì khác hơn là liều mạng hướng phía một bên nhảy tới.

"Ầm ầm!"

Mặt đất Cự Tích cơ thể mạnh mẽ đụng vào lúc trước Hứa Nhược Tĩnh đứng lập trên tảng đá lớn, kia cân nhắc tảng đá ngàn cân trong nháy mắt vỡ nát.

Hứa Nhược Tĩnh vừa vận bỏ dậy, dưới chân bước chân bởi vì quán tính cho phép, mất thăng bằng, lao đảo một hồi, không có kịp thời né tránh đi ra ngoài.

Vào thời khắc này, vùng đất kia Cự Tích cái đuôi mạnh mẽ hướng phía Hứa Nhược Tĩnh cơ thể quất tới, tốc độ cực nhanh, căn bản không cho người ta cơ hội phản ứng.

Hứa Nhược Tĩnh không nghĩ tới đây mặt đất Cự Tích còn có ngón này, nàng biểu tình thừ ra, trong đại não trống rỗng, thậm chí quên mất chống cự.

"Xuy!"

Đang lúc này, một đạo thân ảnh thần tốc vọt đến trước mặt nàng, đưa tay ngăn lại vùng đất kia Cự Tích cái đuôi. Lực đạo dâng trào, cuồng phong gào thét đến đem Hứa Nhược Tĩnh tóc vén lên.

Thân ảnh kia hai tay nắm mặt đất Cự Tích cái đuôi, một tiếng âm u gầm lên, trực tiếp đem nó kia cao lớn cơ thể cho quăng.

"Ầm!"

Mặt đất Cự Tích cơ thể bị thiếu niên này toàn bộ vung bay ra ngoài, nặng nề đánh tới rồi trên một ngọn núi. Ầm ầm tiếng vang lớn, bụi đất khắp trời, nham thạch lẫn xuống.

Hứa Nhược Tĩnh ngờ ngác nhìn đến hết thấy các thứ này, có chút không dám tin trước mắt đã phát sinh tất cả. Trước mặt thiếu niên kia bóng lưng cũng không cao lớn lắm, nhưng cho người ta cảm giác chính là thập phần An Tâm. Phảng phất đứng sau lưng hắn, tất cả gian nan hiểm trở đều đưa hóa thành hư không.

"Lần tránh xa xa lên lên bản tên trộm thật tốt, chỉ ngươi còn học thịt người bác liền con Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú đều không giải quyết được, ta thực sự là bội phục ngươi a" một cái tràn đầy âm thanh hài hước âm vang lên, tầm lưng kia chậm rãi xoay người lại.

Hứa Nhược Tĩnh đôi mắt đẹp ngẩn ra, nhìn đến phía trước thiếu niên này, ngũ vị tạp trần.

Vân Dương mang trên mặt không che giấu chút nào châm chọc, khoe miệng hơi hơi dương lên, như là đang cười. Kia bộ hình dáng, thấy thế nào đều cảm thấy, đặc biệt muốn ăn đòn.

"Ta nói Hứa nhị tiểu thư, bây giờ ta đã đã cứu ngươi hai lần rồi, ngươi nói ngươi muốn báo đáp thế nào ta đây" Vân Dương phảng phất một cái cuồng vọng không kềm chế được lăng tú, mang trên mặt tùy ý nụ cười.

Thật ra thì hắn cũng là ở nơi này liên miên trong sơn mạch lạc đường, tìm đường đồng thời, vừa vận gặp một cái Vương Thú. Ngay tại hắn vừa vận giết chết Vương Thú ra khỏi Vương Thú tinh thạch sau đó, nơi xa xa bỗng nhiên truyền tới một trận ngút trời ánh lửa, mơ hồ còn có phượng minh.

Hắn liền truy tầm tung tích thần tốc đuổi tới nơi này, vừa vận gặp Hứa Nhược Tĩnh đối mặt nguy hiểm.

Hứa Nhược Tĩnh có chút tức giận, bĩu môi hồi lâu không nói gì. Là ai không hành, hết lần này tới lần khác lại là hắn cứu mình!

Nàng phi thường giận dữ, đi nhanh hướng về phía vùng đất kia Cự Tích thi thể. Không nghĩ tới đây Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú tại Vân Dương thủ hạ, cư nhiên là không chịu nổi một kích như vậy. Nàng đem mình Linh Ân Tiền lấy ra, theo sau lại gắng sức dùng Linh Ân Tiền đem Vương Thú tinh thạch cho móc ra.

"Đây Vương Thú tinh thạch, cho ngươi!" Hứa Nhược Tinh cũng không thèm nhìn tới, liền đem kia Vương Thú tinh thạch ném cho Vân Dương.

Vân Dương da mặt vẫn không có dày đến loại trình độ đó, muốn nữ nhân đồ vật, hấn còn không làm được.

"Ha, coi như hết Hứa nhị tiểu thư, trên người ta đều đã có ba cái Vương Thú tinh thạch, ngươi mới một quả như vậy đi!" Vân Dương vẫn là mạnh mẽ đem đây Vương Thú tinh thạch nhét vào Hứa Nhược Tinh trong tay. Hứa Nhược Tinh tay rất non nót rất trơn, làm hấn một trận tâm viên ý mã.

Nghe được Vân Dương nói hấn đã thu được ba cái, Hứa Nhược Tinh cũng là tức giận không đánh vừa ra tới, cũng không khách khí, trực tiếp đem kia Vương Thú tinh thạch rút vào bên hông mình trong ví.

"Àm âm!"

Ngay tại hai người yên lặng thời điểm, nơi xa xa đột nhiên truyền tới một tiếng chấn động ** nổ vang, giống như là núi đá lăn xuống, liền mặt đất đều run rẩy lên.

"Có yêu thú!" Vân Dương đột nhiên xoay người, phóng ra đi tinh thần mình lực, tra xét đến nơi xa xa. Theo sau, hấn ngưng trọng sắc mặt chậm rãi thư triển ra: "Xem ra không phải yêu thú, kia là chuyện gì xảy ra "

Hứa Nhược Tinh cũng là thấp phần mê man, lắc lắc đầu nói: "Ta không rõ lắm!"

"Đi, chúng ta đi nhìn một chút!" Vân Dương là cái không chịu cô đơn người, lời nói vừa dứt, cả người hấn liền hóa thành một đạo tàn ảnh vọt ra ngoài.

Chỉ chớp lát sau, hai người tại một chỗ thung lũng trước dừng bước lại. Phóng tầm mắt nhìn tới, đây thung lũng ước chừng có 10m sâu, bên trong mặt đất lồi lõm, ban này động tĩnh chính là từ bên này truyền tới.

Vân Dương nằm ở thung lũng nơi ranh giới, cẩn thận từng li từng tí đánh giá thung lũng bên trong.

Chỉ thấy thung lũng bên trong lỏng lỏng lẻo lẻo mọc ra mấy cây méo cổ thụ, còn kèm theo một ít dã thú khung xương, trong không khí tràn ngập nhân nhạ mùi máu tanh, khiến người ta ngửi rất là không thoải mái.

Đối diện Nham Bích nơi, đã nổ tung một cái cửa động khổng lồ. Khắp sơn nham đều có chút lão đảo muốn ngã, lớn tảng đá khắp nơi lăn xuống. Đám người kia vây ở trước sơn động, cầm đầu chính là Vân Kinh Long.

Lúc trước kia tiếng nổ âm thanh, chính là đem sơn động này cho nổ tung, cũng không biết là dùng thủ đoạn gì.

Hứa Nhược Tinh cũng xông tới, thấp giọng nói: "Bọn họ đang làm gì "

Vân Dương ngửi Hứa Nhược Tinh thân bên trên truyền đến yếu ớt mùi thơm, sắc mặt có chút không được tự nhiên. Hấn khe khẽ hướng bên cạnh dời một chút, rồi mới hỏi đáp: "Không rõ ràng, bất quá nếu có thể nổ tung sơn động, uy lực vẫn là rất mạnh mẽ! Bất quá Vân Kinh Long cái tên này, không đi săn giết Vương Thú, ở chỗ này làm cái gì "

"Lẽ nào bên trong hang núi này có Vương Thú tồn tại?" Hứa Nhược Tinh hàm răng khể cắn môi anh đào, có chút vừa phải xác định nói.

Trầm mặc một hồi, Vân Dương lúc này mới nói: "Đừng lên tiếng, tiếp tục chờ tiếp nhìn một chút..."

Vân Kinh Long mặt tươi cười đứng ở trước sơn động, trong mắt hấn mang theo vẻ kích động ý, phảng phất tâm nguyện liền phải đạt được.

"Các ngươi đều cầm cái này, sau đó dựa theo ta muốn cầu đi làm!" Hấn mỗi người phân phát cho còn sót lại bảy người một người một cái yêu dị hạt châu màu đen, đồng thời ngón tay nhập lại vùng đám người này chỗ đứng, phảng phất tại bố trí trận pháp gì.

Đám người này mặc dù không rõ ràng đến tột cùng là đang làm gì, nhưng từ đối với Vân Kinh Long tín nhiệm, vẫn là thành thành thật thật dựa theo hấn nói chuyện đi làm.

Những người này đều là cái khác một ít tiểu gia tộc thiếu nam thiếu nữ, cũng không biết làm sao cùng Vân Kinh Long hội tụ hợp lại cùng nhau.

Vân Dương tinh mắt, liếc mắt liền thấy được đám người kia trong tay hạt châu màu đen. Hấn đồng tử dữ dội co rúc lại, âm thanh vô cùng rung động nói: "Đùa gì thế, cư nhiên là vật này!"

Hứa Nhược Tinh có chút kinh ngạc Vân Dương phản ứng, nằng chặt hỏi tiếp: "Đây là vật gì "

Vân Dương hai quả mắt khể run, hấn hít sâu một hơi, dùng để bình phục mình tâm tình kích động. Trong mắt hấn mang theo một chút tức giận, cắn răng nghiêng lợi nói: "Vật này gọi là Hấp Huyết châu, là dùng làm một loại cực kỳ tà ác Tế Tự đạo cụ."

Nhìn đến Hứa Nhược Tinh một bộ không hiểu bộ dáng, Vân Dương nói tiếp: "Vật này sẽ hút khô cảm người trên thân toàn bộ tinh huyết, sau đó truyền vào Bí Văn trong đại trận, đạt được khắc họa đại trận người bản thân mục đích! Cái tên này, rốt cuộc muốn làm gì "

"Chúng ta có phải hay không đi ngăn cản hấn" Hứa Nhược Tinh thấp giọng nói.

"Đáng chết, không còn kịp rồi!" Vân Dương mạnh mẽ một quyền đập về phía mặt đất, thung lũng trong kia Bí Văn đại trận thì đã bắt đầu khởi động.

"Hô!"

Thung lũng trong bỗng nhiên treo lên cuồng phong, cuốn lên đồng lớn bụi đất cùng đất cát. Vân Kinh Long đang đứng ở trong đám người, trên người hắn khí chất bỗng nhiên biến hóa cực kỳ u ám, nụ cười trên mặt cực kỳ thần bí khủng bố.

Bảy người kia nữ có nam có, bọn họ đồng thời cảm giác trong lòng bàn tay mình cái này hạt châu màu đen biến hóa nóng bỏng, tựa hồ có cực lớn sức hút. Ngay sau đó, trong cơ thể mình máu tươi lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ đồng thời chảy hướng kia hạt châu màu đen!

"Long ca, đây là có chuyện gì "

"Trời ạ, nó đang hút ta máu!"

Đám kia thiếu nam thiếu nữ cũng là ở trong mộng mới tỉnh, kịch liệt thống khổ cuốn sạch lấy bọn họ thần kinh, bọn họ từng cái một nổi điên một bản muốn vứt bỏ trong tay kia hạt châu màu đen, nhưng đã quá muộn.

Vân Kinh Long đứng ở trong đại trận giữa, đưa tay ra, phảng phất nắm trong tay bốn phía. Hắn một đầu tóc đen bị cuồng phong thổi lên, lộ ra tà ác nụ cười: "Ha ha ha, tối thiểu các ngươi vẫn là chết có giá trị. Các ngươi máu tươi, sẽ là ta mở ra lối đi này chìa khóa! Chờ ta phải đến bên trong bảo tàng sau đó, sẽ xem xét cho các ngươi thiêu chút tiền vàng bạc!"

"A!"

Bảy người kia liền kêu thảm thiết khí lực cũng bị mất, trong cơ thể tinh huyết bị rõ ràng hút khô, biến thành cây khô mềm mại ngã trên mặt đất. Kia hạt châu màu đen nhanh như chớp rơi xuống đất, vừa vụn ở vào trận nhãn nơi.

Bảy cái hạt châu màu đen tản ra rực rỡ huyết quang, đem rót vào rồi trong trận pháp. Trận pháp kia khí thế chợt biến hóa to lớn hơn, tiếng nổ không ngừng.

Vân Dương sắc mặt có chút khó coi, hắn đương nhiên cũng biết cấm kỵ Bí Văn đại trận chỗ đáng sợ. Hôm nay đây chẳng qua là một cái tiểu hình trận pháp, lại liền phải dùng bảy người tinh huyết đến hiến tế, nếu như nói là cường hãn hơn trận pháp đây

"Tên khốn này, từ nơi nào học được loại trận pháp tà ác này" Vân Dương cắn răng nghiêng lợi nói.

Hứa Nhược Tinh nhìn đến kia bảy cổ cây khô, sắc mặt có chút tái nhợt. Loại chuyện 39s5z4t này, nàng thật đúng là là lần đầu tiên chính mắt thấy.

Vân Dương cũng từ từ bình phục lại tâm tình mình, hắn cắn chặt hàm răng, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Vân Kinh Long: "Trước tiên không nên gấp, chờ một chút!"

Nhìn đến không ngừng mở rộng Bí Văn đại trận, Vân Dương rất rõ, hắn là tiếp theo có cái gì muốn đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tiêu Diêu Vương Phủ

Đại trận lực lượng xuyên thấu hư không, đem trước mặt không gian đều vụn vụn ra. Ngay sau đó, một chỗ hư huyền Động Phủ mơ hồ xuất hiện. Kia cấm kỵ trận pháp lực lượng tiêu hao hết sạch, cuối cùng cũng đem kia Động Phủ từ hư huyền dần dần biến hóa chân thực, đứng ở vốn là chỗ động khẩu.

"Đây là..."

Nhìn thấy cái này động phủ trong nháy mắt, Vân Dương thân thể run nhẹ, con mắt trừng rất lớn: "Cư nhiên là Tiêu Diêu Vương Phủ, không trách, thì ra là như vậy!"

"Tiêu Diêu Vương Phủ" Hứa Nhược Tinh cũng là môi anh đào hé mở, dễ nhận thấy cũng khai hải.

Tiêu Diêu Vương chính là Thần Châu lịch sử đại lục bên trên một vị cường giả chí tôn, thực lực cao cường, vô tung vô ảnh, tiêu sái thoải mái, nghe nói trên đại lục không ít địa phương đều có hắn dấu chân. Mỗi một chỗ dấu chân trong, đều có một ít hắn lưu lại xuống máy bay duyên cớ tạo hóa.

Hắn phảng phất có chấp ở đây, cũng không ai biết tại sao. Cũng xác thực có không ít võ giả bởi vì 3ptTwdJ ngoài ý muốn tìm được hắn dấu chân, mà nhả một cái mà đặt chân cường giả nhóm.

Chỉ là không nghĩ tới là, ở nơi này hoàng gia trảng sân bắn bên trên lại cũng có Tiêu Diêu Vương dấu chân!

Vân Kinh Long nhìn đến kia Tiêu Diêu Vương Phủ cửa vào, kích động không thôi siết chặt quả đấm gầm nhẹ nói: "Chờ ta chiếm được cơ duyên tạo hóa trong đó sau đó, thực lực nhất định tăng vọt! Đến lúc đó ta nhất định sẽ bị Nguyên Vực chọn trúng, đến kia sau đó, ai còn có thể ngăn cản ta Vân Kinh Long "

Hắn không che giấu chút nào âm thanh của mình, giống như là phát tiết to bằng Gào.

Vân Dương nghe rõ ràng, sắc mặt hắn có chút âm trầm. Xem ra, Vân Kinh Long lòng tham lớn a! Chính gọi là lòng tham không đáy, ham nhiều hắn phải chết! Chỉ là không biết, Vân Kinh Long là từ nơi nào đạt được những tin tức này!

Vân Kinh Long đi nhanh vào Tiêu Diêu Vương bên trong phủ, Vân Dương cũng là quay đầu đi, nhìn đến Hứa Nhược Tinh.

Hứa Nhược Tinh cũng đồng thời đang nhìn hắn.

"Chúng ta làm sao bây giờ" vừa gặp phải sự tình như vậy, Hứa Nhược Tinh liền mất đi chủ kiến, chỉ có thể dựa vào Vân Dương.

"Trước tiên đi theo vào lại nói!"

Vừa vào đây Tiêu Diêu Vương Phủ, Vân Dương nhất thời cảm giác đạo một luồng vô tận cảm giác đè nén từ bốn phương tám hướng truyền tới. Đó là một loại đến từ sâu trong linh hồn áp chế, trước mắt giống như sinh ra vô tận hư huyền, mỗi triều đi về phía trước ra một bước, loại cảm giác này cũng lại càng tăng rõ ràng.

"Thật mạnh mẽ Tiêu Diêu Vương, không hổ là Thập Phương Chí Tôn tu vi. Nơi này chẳng qua là một chỗ dấu chân mà thôi, là có thể diễn sinh ra như vậy rùm rã ảo ảnh. Uy, người có khỏe không?" Vân Dương tựa hồ đột nhiên nghĩ đến thân mình một bên còn có một người, vội vã thấp giọng nói.

"Ta còn được!"

Hứa Nhược Tinh dùng sức vẩy vẩy đầu mình, tóc thất bím đuôi ngựa lay động giữa, thanh tân thoải mái mùi thơm nức mũi tiến tới

Đây Tiêu Diêu Vương Phủ cũng không phải là hai người trong tưởng tượng chỉ là một tòa đơn giản Động Phủ, mà là phiến hang động đá vôi rất lớn. Nó bám vào trên vách đá, bên trong có vô số chi nhánh, liếc nhìn lại giống như mê cung một bản lừng vĩ.

Khi Vân Dương cẩn thận từng li từng tí lộ ra tinh thần lực, chuẩn bị đi cảm ứng bên trong động hoàn cảnh thì, nhưng không ngờ tinh thần lực vừa vận chỉ là xuyên thấu qua ra ngoài thân thể chưa đủ nửa mét, liền bị một cổ vô hình lực lượng mạnh mẽ áp chế trở về.

"Tiêu Dao Vương thật bá đạo!" Vân Dương cả kinh, không dám khinh thường chút nào, chỉ là tuân theo Vân Kinh Long lưu lại khí tức bước nhanh đuổi theo.

Hứa Nhược Tinh thật chặt theo sau lưng hắn, nuông chiều từ bé nàng chỗ nào trải qua những thứ này, nếu như không phải nữ sinh dè dặt đang quấy phá, sợ rằng nàng đã sớm tiến đến gần gao nắm lấy Vân Dương vạt áo rồi.

Sợ rằng Vân Kinh Long làm sao cũng sẽ không ngờ tới, phía sau hắn vẫn là có người theo đuôi đi! Hôm nay hắn, vẫn còn ở ảo tưởng mình đem sẽ có được như thế cơ duyên đây!

Càng là thâm nhập trong động phủ, Vân Dương tâm càng thêm kinh ngạc. Đây Tiêu Diêu Vương Phủ tựa hồ cũng không phải bằng phẳng đường, mà là hướng trong lòng đất cong mà đến đường hẹp quanh co.

Bên trong động phủ bộ phận, sơn nam hai bên, từng viên Vương Thú tinh thạch khảm đính vào trên vách đá, tản ra đủ mọi màu sắc hào quang, ngược lại cũng không hiện ra hắc ám

Vân Dương đương nhiên nhận biết, thấy vậy cũng là chất lười không thôi. Những thứ này Vương Thú trong tinh thạch, kém cỏi nhất cũng đầy đủ có Lưỡng Nghi Cảnh. Giá trị cực kỳ trân quý, mà bọn hắn lại vừa vận con là dùng để chiếu sáng!

Xa xỉ như vậy trình độ, khiến người ta xem cặp mắt đắm đắm

Hai người liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều nuốt nước miếng một cái. Tùy tiện từ phía trên này lấy xuống một ít Vương Thú tinh thạch, há chẳng phải là liền có thể đoạt được thực tập quán quân rồi

Bất quá hai người cũng đều biết, trước mắt hay là muốn lấy đại cuộc làm trọng. Cho nên bọn họ đều nhịn được trong lòng xung động, tiếp tục theo đuôi Vân Kinh Long

Vừa vận chỉ là sau một nén hương, trước mắt lối đi xuất hiện lần nữa biến hóa, bốn phía vách động dần dần đã biến thành ám hồng sắc, phía trước hang động sâu bên trong có từng trận hơi nóng vọt tới.

"Kỳ quái, làm sao càng ngày càng nóng rồi!" Hứa Nhược Tinh xoa xoa cái trán đỏ mồ hôi, có chút không hiểu nói.

Vân Dương do dự một chút, thấp giọng nói: "Nếu như ta sở liệu nói không sai, chúng ta đang hướng về địa tâm tiến lên."

"Ừng ực!"

Hướng theo hai người càng đi càng sâu, một luồng cay mũi mùi lưu huỳnh cũng là rõ ràng có thể nghe. Lại kèm theo từng trận âm thanh kỳ quái, phảng phất thủy đang sôi trào.

Vân Dương chân mày nhất thời nhíu lại, nhẹ giọng nói: "Là tâm dung nham."

"Địa tâm dung nham" Hứa Nhược Tĩnh cũng hơi kinh ngạc, không nhịn được nói: "Đây chính là sinh tại khu vực dưới đất ngàn mét a, khó nói chúng ta..."

Vân Dương không nói gì, chỉ là lặng lẽ gặt đầu một cái.

Tiếp tục cùng hướng theo Vân Kinh Long khí tức đi về phía trước rồi không tới trăm mét, tại quẹo vào một chỗ khác hang động thoi điếm, trước mắt đột nhiên lóe lên một trận nóng bỏng ánh lửa, phảng phất là một cái sẽ lưu động hóa diễm Trường Hà một bản, khí thể khoáng đạt khổng lồ!

Kia là địa mạch trong khung bố dung nham, đang tản ra từng trận kinh thiên hơi nóng.

Vân Kinh Long đứng ở dung nham một bên, sững sờ xuất thần.

Vân Dương nhìn đến Vân Kinh Long bóng lưng, thoáng híp mắt lại.

Đây là một chỗ rất lớn sơn động, trung tâm chính là một cái sông nham thạch chảy qua. Tại sông nham thạch trung tâm, có khối hình tròn mâm, kiên nhược như tảng đá. Cũng không biết nó là dùng làm bằng vật liệu gì chế thành, dung nham nhiệt độ cao như thế đều không thể đem tan.

Mâm bên trong, là một tòa đồ đồ nát Cổ Chung. Đây Cổ Chung ước chừng có một xích cao, trên có khắc vẽ phức tạp Điều Văn, cực kỳ phong cách cổ xưa. Cổ Chung mặt ngoài mờ hồ còn có chút đao thương phủ vết, càng làm nổi bật lên vật này rất xưa. Không được hoàn mỹ là, đây Cổ Chung bên trên có thật nhiều lỗ hồng, tựa hồ là một kiện không hoàn chỉnh pháp khí.

Vừa vặn chỉ là quét dọn một cái, Vân Dương liền cảm giác linh hồn mình run nhẹ, suýt chút nữa có cổ phần quỷ báis xung động. Nhất là trong cơ thể Thần Thể huyết mạch, càng là không ngừng sôi trào.

Hứa Nhược Tĩnh càng là không chịu nổi, nằng hai tay che miệng suýt chút nữa kêu thành tiếng. Bất quá may mắn Vân Kinh Long cũng mê hoặc trong đó, cũng vẫn không phát giác.

"Đây là cái pháp khí gì, làm sao cường đại như vậy" Hứa Nhược Tĩnh thấp giọng nói.

Vân Dương cắn môi, thấp giọng nói: "Ta cũng không biết..."

Hứa Nhược Tĩnh tròn to hai mắt nói: "Bất kể là cái gì, đều không thể để cho hấn đạt được vật này! Đây chính là bảy cái vô tội tánh mạng a!"

Vân Dương tuy rằng ngoài mặt làm bộ như một bộ rất là một nhóm bộ đáng, thật ra thì đáy lòng đã sớm vô cùng kích động rồi. Đây là... Thần Nguyên đồng hồ chung thân a! Vân Dương đầu nhanh chóng suy tính, không nghĩ tới ở nơi này tràng săn bắn bên trong còn có thể gặp phải Tiêu Điều Vương dấu chân, để cho người không tưởng tượng được là, Thần Nguyên đồng hồ chung thân, thế mà lại tại Tiêu Điều Vương dấu chân bên trong!

Nếu như đạt được cái chuông này thân lời nói, cộng thêm bản thân mình liền nắm giữ khối kia Thiết Phiến, mới có thể tạo thành hơn một nửa cái Thần Nguyên giờ.

Nghĩ tới đây, Vân Dương trong mắt cũng lóe lên một ít quyết tuyệt. Hấn siết chặt quả đấm, nhẹ nhẹ liếm môi một cái nói: "Đương nhiên sẽ không!"

Vân Kinh Long nhìn đến kia trên khay Cổ Chung, không nhịn được cười như điên nói: "Ha ha ha ha, đây chính là Chí Tôn pháp khí đi hôm nay ngươi rút cuộc phải rơi vào ta Vân Kinh Long trong tay! Tuy rằng ngươi đã không phải là hoàn chỉnh Chí Tôn pháp khí, nhưng ta sẽ cố gắng làm cho đều ngươi mảnh vụn, sớm ngày để cho ngươi khôi phục ngày trước vinh quang!"

Nhìn đến Vân Kinh Long đắc ý vênh vao, Vân Dương cười nhạt, cuối cùng là có điều hành động rồi.

Ngay tại lúc này!

"Đăng!"

Vân Dương hai chân mạnh mẽ đạp xuống đất mặt, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, giống như rời cung như mũi tên hướng phía kia sông nham thạch phóng tới. Tốc độ cực nhanh, đúng như một đạo tia chớp màu đen!

"Cái gì "

Vân Kinh Long sững sờ, còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, Vân Dương thân ảnh đã từ hấn bên hông vọt tới.

Hấn nằm mộng cũng không nghĩ tới, phía sau mình lại một mực có người theo đuôi, đây quả thực thật bất khả tư nghị!

Chỉ chốc lát sau, hấn mới phản ứng lại.

"Đứng lại cho ta!"

Vân Kinh Long sắp rách ra điên cuồng hét lên, hấn khuôn mặt trong nháy mắt đầy máu, giận tím mặt. Thần tốc rút ra bên hông trường kiếm, điên cuồng hướng phía Vân Dương bóng lưng chém tới.

Trường kiếm trên không trung xẹt qua lưỡng đạo lộng lẫy ánh kiếm, suu suu phá vỡ không khí, băng lãnh khiếp người, thẳng đến Vân Dương sau lưng!

Đây lưỡng Kiếm cơ hồ là Vân Kinh Long toàn lực chém ra, cho dù Vân Dương nhục thân cường hãn, đón đỡ lời nói cũng không chịu nổi.

Vân Dương cảm thấy phía sau nguy hiểm, kia tiếng rít khiến người ta không rét mà run. Hấn trước một bước đặt chân đến ký thác trên bàn, bèn nhảy cầm lên Thần Nguyên đồng hồ, theo sau lại dùng hết toàn lực trên không trung xoay người lại, đối mặt kia kiếm quang.

"Xuy Xuy Xuy!"

Ánh kiếm trực tiếp chém tại trên cánh tay trái Vân Dương, đi vào trong đó chừng mấy cm, máu me màu vàng tung tóe.

Đau đớn kịch liệt cảm giác như như sóng triều cuốn tới, bất quá Vân Dương một tiếng chưa hàng, vừa vặn chỉ là lui về phía sau mấy bước.

"Là nguoi phé vật này!"

Vân Kinh Long ngum lớn thờ hồn hên, cặp mắt đỏ hồng nhìn chăm chăm Vân Dương, thù hận ngút trời.

"Rất bất ngờ sao bại tướng dưới tay!" Vân Dương khẽ mỉm cười, tựa hồ đối với trên cánh tay trái thương thế cũng không chút nào để ý, ngược lại thì rất hưng phấn vuốt vuốt trong tay Thần Nguyên đồng hồ.

Hắn này tám tư thái, càng là tức giận Vân Kinh Long toàn thân run rẩy. Tân tân khổ khổ hành động, bởi vì người khác làm áo cưới, cái này làm cho hắn làm sao có thể không tức phần làm sao có thể không tức phần!

Hôm nay hắn, hận không được đem Vân Dương thiên đao vạn quả, đi giải mình mối hận trong lòng!

Hắn phát thề, mình cho tới bây giờ không có như vậy hận qua một cái người!

"Vân Kinh Long, nguoi ban nãy hành động, chúng ta đều thấy được! Sau khi trở về, nguoi sẽ chờ nhận bị trừng phạt đi!" Một tiếng kiêu sát vang dội, ngay sau đó Hứa Nhược Tĩnh từ cửa hang đi ra, vẻ mặt chán ghét.

"Nguoi các nguoi" Vân Kinh Long trước tiên là hơi kinh ngạc, theo sau ngửa mặt lên trời cười như điên: "Thú vị, thật mẹ nó thú vị a!" Thanh âm hắn cực lớn, Giống như sét đánh ngang tai. Cả cái sơn động đều tại rất nhỏ chấn động **, hồi âm từng trận, rung động ầm ầm.

"Hai người các nguoi một mực đang sau lưng theo đuôi ta ha ha ha ha ha! Các nguoi thật đúng là, quân tử a!" Hôm nay Vân Kinh Long, lại không có lúc trước kia dịu dàng nho nhã bộ dáng, tóc tai rối bời, trong mắt vẫn vện tia máu. Giống như là một cái thấy ai cắn ai chó điên, đã mất đi cơ bản lý trí.

Cũng khó trách hắn lại như vậy, vốn là cũng đã gần phải lấy được truyền thuyết kia trong Chí Tôn pháp khí, ai ngờ lại bị người khác nhanh chân đến trước. Đây đủ mọi thứ tốt đẹp ảo tưởng đều đã biến thành bọt nước, cái loại này từ đầu đến cuối chênh lệch cảm giác, căn vốn không là người bình thường chịu được.

Liên tục đá kích, đã để hắn Thần kinh biến đến mức cực kỳ yếu ớt, thời khắc đều gần như tan vỡ.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Người khác vì ta làm áo cưới

Vân Kinh Long toàn thân giật mình một cái, còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền bị một cỗ cự lực đập trúng ngực. Thân thể của hắn thật giống như chặt đứt tuyến phong tranh một bản, xa xa té bay ra ngoài.

"Àm!"

Hắn mạnh mẽ ngã ở trên vách tường, cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình đều tựa như điên đảo cái vị trí.

Vân Dương cười lạnh một tiếng, phi thân mà lên. Đôn Quyền vung ra, không lồ cơ thể ầm ầm, kéo theo không trung gào thét gió táp.

"Vèo!"

Lúc trước Vân Dương đứng lập trên mặt đất chỉ để lại lưỡng đạo nứt nẻ, cả người đã thần bí biến mất.

Tiếng gió không ngừng vang dội, vừa từ dưới đất bò dậy Vân Kinh Long thần sắc đại biến, hẳn có thể đủ cảm giác được rõ ràng đỉnh đầu về này khủng bố vô thất áp lực áp xuống, kia lực đạo mạnh mẽ giống như có thể đem một tòa núi cao đều đập vụn!

Như cũ là không chứa bất kỳ nguyên khí một quyền, chỉ dựa vào lực lượng thân thể liền có thể chế tạo ra khổng lồ uy thế.

Vân Kinh Long thực lực tuy mạnh, nhưng nhục thân so với bình thường võ giả lại nói cũng không có quá đại ưu thế. Cảm giác đây luồng áp lực sau khi xuất hiện, hẳn theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, trong nháy mắt đó hẳn đồng tử co rút lại, lộ ra vô tận vẻ hoảng sợ.

Hắn căn bản là không có có thể làm ra bất kỳ kháng cự nào động tác, trực tiếp bị một quyền đập vào phần bụng.

"Phốc!"

Bị cỗ lực lượng kinh khủng này trùng kích, Vân Kinh Long trong cơ thể khí huyết hoàn toàn không bị khống chế, bắt đầu cuồng bạo du thoan lên. Trong cơ thể khí tức rối loạn, không nhận được chính là phun ra một ngụm máu tươi.

"Đáng chết a!"

Vân Kinh Long cơ hồ muốn cắn toái nát răng, hắn hít sâu một hơi, thần tốc giơ lên trong tay trường kiếm, một cái bổ ngang, hướng phía Vân Dương cổ chém tới.

Vân Dương bởi vì không ngờ tới Vân Kinh Long tính bền dẻo mạnh như thế, vội vàng không kịp chuẩn bị giữa thì đã là không kịp chống cự.

"Chú ý!" Hứa Nhược Tinh một tiếng kêu sát, lấy tay ra trong Hòa Phượng Cung, một đạo nguyên khí khéo léo thêm tinh chuẩn, vừa đúng bắn trúng Vân Kinh Long chuỗi kiếm.

Vân Kinh Long cảm giác một tay tê rần, trường kiếm không tự chủ được rút xuống đất. Hắn liên tục rời khỏi mấy bước, trong mắt tràn đầy đều là thù hận: "Vân Dương, ngươi lợi hại. Nhưng mà ngươi phải biết, chỉ cần hôm nay ngươi không giết chết được ta, ta về sau nhất định sẽ đối với ngươi triển khai trả thù! Ta muốn cho ngươi ngủ đều không bình yên!"

Trong sơn động dung nham ánh lửa ngút trời, đem Vân Kinh Long dữ tợn khuôn mặt sán đỏ bừng.

Yên lặng không nói Vân Dương cuối cùng ngẩng đầu lên, chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi nói có sự rất đặc sắc, nhưng mà xin lỗi, hôm nay ngươi không đi ra lọt cái sơn động này!"

Vừa nói, Vân Dương tựa hồ không muốn lãng phí thời gian nữa rồi, bước ra một bước, trực tiếp vung quyền đập về phía Vân Kinh Long gương mặt.

Không ngờ là, Vân Kinh Long liền tránh đều không tránh, lại lần nữa bị một quyền đánh bay.

"Ha ha ha ha!" Miệng hắn ói máu tươi, biểu tình liêu lỉnh, nhưng vẫn không có khuất phục.

"Om sòm!"

Vân Dương thân ảnh thần tốc về phía trước, một cái lên gối đem Vân Kinh Long đụng té xuống đất. Theo sau, Vân Dương trên cao nhìn xuống nhìn chăm chú hắn, trên mặt thoáng qua một vết lạnh lùng, mạnh mẽ một cước hướng xuống dưới mặt đập đi.

"Đi chết đi!"

Một cước này lực lượng cực kỳ khổng lồ, nhưng trên mặt đất Vân Kinh Long lại không có phân nửa sợ hãi tâm tình.

Đây là có chuyện gì!

Bằng vào Vân Kinh Long như vậy nhỏ mọn cánh cửa lòng, sẽ chết thời khắc làm sao có thể thần nhiên như vậy lẽ nào hắn còn có cái gì đừng lá bài tẩy

Ngay tại Vân Dương suy nghĩ lung tung thời khắc, lại cảm giác mình bịch một cước đạp ở rồi chỗ trống! Mặt đất bị rắc rắc giẫm nứt, nứt nẻ giống như giống như mạng nhện hướng phía bốn phía lan tràn mà đến. Một đoàn quỷ dị sương mù màu đen nâng lên, liền theo sau hướng về bốn phía phân tán ra. Vừa vặn chỉ là trong chớp mắt, liền lướt về phía rồi chỗ động khẩu biến mất.

"Cái gì" biểu tình của Vân Dương kinh hãi, không nhận được nói: "Đây là thần hành phù "

Thần hành phù, là là một loại làm tiêu hao tính pháp khí, thúc giục sau đó, sẽ trong nháy mắt hướng phía tùy ý phương hướng chạy nhanh ra ngàn mét. Không nghĩ tới, Vân Kinh Long thế mà lại lựa chọn như vậy thủ đoạn chạy thoát thân!

"Là thần hành phù không sai!" Hứa Nhược Tinh cũng cắn chặt môi.

"Đáng ghét, quá sơ suất! Làm sao lại để cho hắn chạy!" Vân Dương không khỏi giận tím mặt, mạnh mẽ một quyền đập bẻ trên mặt đất, đem mặt đất đập

ra một cái hố to.

Hắn mặc dù không sợ Vân Kinh Long trả thù, nhưng mà loại lũ tiểu nhân này vật nếu đối với chính mình tích trữ trả thù tâm lý, vậy hay là sớm một chút xóa bỏ cho thỏa đáng. Để cho hắn chạy trốn, vô cùng hậu họa!

"Ồ, đây là vật gì?" Hứa Nhược Tĩnh cúi đầu, đem mà tấm kẻ tiếp da thú nhặt lên. Đây da thú là trước trước từ Vân Kinh Long trong lòng rơi ra ngoài, Vân Dương cũng không có phát hiện, cũng may mắn Hứa Nhược Tĩnh tương đối thận trọng, lúc này mới nhìn thấy dưới đất còn có vật này.

Trên da thú mặt, hắc sắc đường vân rất rõ ràng đem phụ cận địa hình cho đánh dấu ra, nhất là một vài chỗ, dùng mực đậm ngon rồi hai chữ, bảo tàng.

"Đây là hoàng gia trảng săn bắn... Bản đồ" hai người tất cả đều cả kinh, thật không nghĩ tới, Vân Kinh Long lại nắm giữ loại vật này! Không trách hắn có thể đủ dễ như trở bàn tay tìm ra đây Tiêu Diêu Vương Phủ, phỏng chừng rất lâu lúc trước đã tại kế hoạch.

Tuy rằng Vân Dương không biết bản đồ này rốt cuộc là ai hội họa đi ra, nhưng cuối cùng nhặt được tiện nghi, còn là tự mình a!

"Ha ha ha ha, hắn Vân Kinh Long tâm tâm khổ khổ chuẩn bị đi khai thác bảo tàng, cư nhiên là để cho chúng ta nhặt được đại tiện nghi!" Vân Dương tâm tình hiện ra dù không sai, nụ cười rục rịch.

"Phía trên đem Vương Thú thường thường lui tới khu vực, và trọng bảo chỗ khu vực này, đều đánh dấu ra!" Hứa Nhược Tĩnh có chút hưng phấn nói: "Chúng ta nhanh lên một chút dựa theo phía trên này nơi đánh dấu Vương Thú chỗ khu vực này, đi săn giết Vương Thú a!"

Nhưng nàng lời nói lại không có được Vân Dương hưởng ứng, nàng hơi nghi hoặc một chút ngẩng đầu lên, lại phát hiện Vân Dương đang dùng nhìn thẳng ngốc giống như ánh mắt nhìn nàng.

Hứa Nhược Tĩnh nhất thời có chút giận không chỗ phát tiết, nàng điều ngoa tính khí lại đang quấy phá rồi: "Nhìn cái gì vậy, ngươi có ý gì!"

Vân Dương nhẹ giọng nói: "Ban nãy chúng ta lúc đi vào sau khi, khám nghiệm ở trên vách tường nhiều như vậy Vương Thú tinh thạch, còn chưa đủ chúng ta dùng sao?"

Hứa Nhược Tĩnh á khẩu không trả lời được, mình tại sao liền đem đây một tra quên.

Hai người lại đem đây Tiêu Diêu Vương Phủ trong trong ngoài ngoài lục soát một lần, phát hiện ngoại trừ kia khám nghiệm ở trên vách tường Vương Thú tinh thạch ra, sẽ không có gì đáng tiền đồ.

Bọn họ cũng không khách khí, mỗi người đều lấy xuống một đồng lớn Vương Thú tinh thạch, cho đến trong túi eo đều không chứa nổi, mới tính bỏ qua. Nơi này đẳng cấp cao nhất, chính là Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch, hai người một người mỗi người cầm hai viên. Về phần cái khác, cũng cũng ít nhiều bất một chút. Bất quá, đến lúc đó công bố thực tập thành tích thời điểm, đó là tuyệt đối không thể lấy đem những này nộp lên.

Cho dù là nộp lên một cái Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, cũng đã đầy đủ làm người ta giật mình rồi. Nếu như người xuất ra 337kvfR Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch, không bị người hoài nghi mới là lạ!

Tuy rằng từ nơi này thu hoạch không ít, nhưng vẫn là không có cái gì tính thực chất giúp đỡ. Nơi này kém cỏi nhất cũng là Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, mà loại này tinh thạch nếu như nộp lên quá nhiều, nhất định sẽ khiến người hoài nghi. Cho nên, cho dù hai người rõ ràng đã siêu ngạch hoàn thành nhiệm vụ, nhưng vẫn là muốn đi khổ ép tiếp tục săn giết Vương Thú.

Vân Dương suy tư một chút, vẫn là đem mình hai quả kia Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch đưa cho Hứa Nhược Tĩnh, hắn thấp giọng nói: "Ta lấy rồi đây Thần Nguyên đồng hồ, đã chiếm tiện nghi rất lớn rồi, những thứ này Vương Thú tinh thạch, ngươi liền toàn thu đến đi."

Hứa Nhược Tĩnh lắc đầu, phảng phất là đang giận lấy nói: "Ai muốn ngươi kia thứ đồ nát, trên bản đồ này còn ghi lại rồi rất nhiều nơi bảo tàng vị trí. Bây giờ bản đồ này, là ta rồi!"

Vân Dương trong lúc bất chợt cảm giác, thật ra thì Hứa Nhược Tĩnh cô gái nhỏ này vẫn là rất đáng yêu. Đối với chính mình lại nói, có thể có được đây Thần Nguyên đồng hồ, đã là vui mừng ngoài ý muốn rồi. Về phần những bảo vật khác, hắn mới không yêu cầu xa vời, cho dù toàn bộ nhường cho Hứa Nhược Tĩnh, thì phải làm thế nào đây?

Vào giờ phút này, ngoài mấy cây số, một đạo thân ảnh lão đảo ở tại trong rừng chạy. Vân Kinh Long vốn là anh tuấn mặt mũi hôm nay lộ ra vô cùng dữ tợn, áo quần rách rưới, khoe miệng lưu lại còn chưa vết máu khô khốc, rất là chật vật.

Cuối cùng, hắn phảng phất tiêu hao hết toàn bộ lực lượng, cả người ngưng trệ ở trên mặt đất. Hắn dựa lưng vào đại thụ, hít vào một ngụm khí lạnh, khắp toàn thân cốt đầu đều tựa như là bề thành bột phấn một bản, để cho hắn không làm được gì.

"Hi!"

Hắn thấp giọng hít một hơi lãnh khí, buông xuống trong con ngươi đều là không cam lòng lửa giận. Ca ca, phụ thân, gia gia nhiều năm như vậy nỗ lực, cư nhiên là trong nháy mắt biến thành bọt nước! Càng đáng giận là là, người được lợi còn hết lần này tới lần khác là tự mình cừu nhân!

Hắn hận, nhưng hắn vô năng lực.

"Gào!"

Ngay tại Vân Kinh Long khôi phục thương thế thời điểm, một tiếng mãnh liệt tiếng gầm gừ vang dội, khản trương nơi xa xa đại thụ bị tận gốc nghiền đoạn, phảng phất là có cái gì quái vật khổng lồ bò tới.

Vân Kinh Long sắc mặt đại biến, vội vã ngừng đầu lên, phát hiện trước mặt không biết lúc nào đã nhiều hơn một viên cực đại vô cùng đầu rắn. Hai điểm đỏ hồng con ngươi ước chừng to bằng nắm tay, trên mặt che lấp xanh vảy màu xanh lục, sắc bén kia răng nhọn thật giống như từng hàng chông, nhìn đến cũng làm người ta tuyệt vọng.

Sắc mặt hần trong nháy mắt biến thành xám trắng, cắn chặt hàm răng nói: "Lẽ nào ta Vân Kinh Long, hôm nay nhưng phải uất ức vui thân với súc sinh trong bụng sao "

Kia Cự Xà đột nhiên lè lưỡi, quấn lấy rồi Vân Kinh Long eo, đem hần toàn bộ nuốt vào. Làm xong hết thấy các thứ này sau đó, kia Cự Xà lại chậm rãi bơi vào rồi rừng rậm sâu bên trong.

Hoạt động săn thú đã qua bốn ngày, còn thừa lại ngần ngừ ba ngày liền phải kết thúc rồi.

Hoàng gia bên trong bãi săn bắn Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú vốn là số lượng thì không phải rất nhiều, bị như vậy không ngừng săn đánh tiếp, số lượng cũng tại kịch liệt giảm bớt.

Không có cách nào trong đó một ít cường giả, đem ý nghĩ đánh tới Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú bên trên. Dựa vào mượn bọn họ bản thân lực lượng, nhất định là liên nhét không đủ để nhét kẻ rằng, bọn họ con có thể bắt đầu kết minh, sau đó cùng nhau đối với Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú phát động công kích.

Nhưng đây chính là Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú a, Lưỡng Nghi Cảnh đỉnh phong tồn tại, thực lực kém không nhiều tương đương với Lưỡng Nghi Cảnh Thập cấp võ giả! So với Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả, rõ ràng cao hơn một cảnh giới lớn!

Kết quả cuối cùng, đương nhiên là lấy thất bại mà kết thúc. Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú, cũng không phải là chỉ dựa vào số người ưu thế liền có thể gần hơn chênh lệch!

Có người hoan hỉ có người buồn, tại tất cả võ giả đều là Vương Thú tinh thạch mà phiên nào thời điểm, tự có hai cái đặc biệt.

Một chỗ Thương Thiên dưới cây lớn, Vân Dương cùng Hứa Nhượng Tinh hưng phấn đem hai viên Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú tinh thạch bỏ vào trong túi. Vận khí của bọn họ vẫn không tệ, lại ở nơi này trong sào huyệt phát hiện hai đầu Nhất Nguyên Cảnh Vương Thú.

"Hừm, tiếp theo, chúng ta đi chỗ này..." Hứa Nhượng Tinh ngón tay ngọc nhỏ dài ở trên bản đồ chỉ điểm, tại nàng thông hướng về rơi xuống địa phương, là một chỗ hẻo lánh sơn mạch nơi, phía trên dùng đỏ Mực Thủy đánh dấu, hiển nhiên là tương đối trọng yếu bảo tàng.

Vân Dương quét mắt một cái nói: "Cách chúng ta nơi này cũng không bao xa, vừa vặn có thể đi qua nhìn tình hình bên dưới hướng."

"Đầu tiên nói trước, những bảo tàng khác, cũng đều là ta a!" Hứa Nhượng Tinh cố làm một bộ hung ba ba bộ đáng.

Vân Dương bắt đắc dĩ giang tay ra nói: "Là nguoi, đều là nguoi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Vạn Dục Đàm

Đây là một chỗ hẻo lánh sơn cốc nhỏ, hai người Căn cứ địa đồ biểu thị, tại trong sơn cốc lục soát tìm. Sau đó phát hiện, tại sơn cốc giữa sườn núi, quả nhiên là có một tảng đá lớn.

"Đồ vật ngay tại đá lớn phía sau!" Vân Dương khẽ mỉm cười, hai tay đột nhiên cắm vào trong núi đá, gọn gàng leo lên.

Leo núi cái gì, đối với Vân Dương lại nói căn bản là là một bữa ăn sáng. Ban đầu ở Chí Tôn trong sơn mạch, nghênh đón thác nước hần đều năng lực chậm rãi leo đến giữa sườn núi thảo xuống Từ Ngọc Khi La hương thơm, điểm này độ khó với hần mà nói tự nhiên giống như hư thiết.

Hứa Nhượng Tinh nhìn đến Vân Dương bén nhảy thân hình, không tự chủ được cũng nhớ tới ban đầu mình ở dưới thác nước du tắm tình cảnh, cái tên này liền như hôm nay một dạng nghênh đón thác nước cầm đầu leo núi.

Suy nghĩ một chút, Hứa Nhượng Tinh sắc mặt có chút ửng đỏ, vội vã vẩy vẩy đầu, cường bách mình không suy nghĩ những thứ này.

Vân Dương rất nhanh thì leo lên, hai tay của hần ôm lấy kia hơn mười ngàn cân đá lớn, đột nhiên ném tới một bên. Tảng đá phía sau, chính là một chỗ

son động!

"Quả nhiên!" Vân Dương hưng phấn cười một tiếng, theo sau đối với Hứa Nhược Tinh ngoắc tay nói: "Mau lên đây đi!"

Hứa Nhược Tinh cũng mau tốc độ leo lên, nàng thực lực đã là Nhất Nguyên Cảnh bát giai, leo lên loại này son mạch hoàn toàn không có bất kỳ áp lực.

"Bảo tàng, ngay tại trong son động này sao" Hứa Nhược Tinh có chút cảnh giác nhìn đến bốn phía.

Vân Dương đi ở Hứa Nhược Tinh trước người, cười cười nói: "Chính là nơi này không sai, ngươi không cần sốt sắng như vậy, không có nguy hiểm gì!" Sở dĩ hần như vậy chắc chắn, là bởi vì hần tại vừa vào son động thời điểm, đã phóng thích tinh thần lực thăm dò đường phía trước rồi.

Son động này tổng cộng không có bao sâu, đại khái đi có vẻ hơn 10m, hai người liền đánh hơi được một luồng mùi thơm xông vào mũi.

Ngửi được mùi thơm này sau đó, Vân Dương rõ ràng cảm giác mình thân thể run nhẹ, thần thanh khí sảng rất nhiều, ngay cả hao tổn thể lực đều mơ hồ khôi phục lại.

"Thì ở phía trước!" Vân Dương bước nhanh chạy lên phía trước, Hứa Nhược Tinh chặt theo sau lưng hần.

Đến gần vừa nhìn, phía trước là một cái vũng nước động, bên trong ** trong suốt sáng, cực kỳ mỹ lực. Lúc trước kia mùi thơm xông vào mũi, chính là từ nơi này vũng nước động trong tản mát ra.

"Trong này đến tốt cùng là cái gì" Hứa Nhược Tinh ngồi xổm người xuống, đôi mắt đẹp quan sát tỉ mỉ đến trong hồ **.

"Tí tách!"

Từ trần son động, lại giọt xuống một giọt **, vừa vắn rơi vào bên trong vũng nước, nổi lên từng gợn sóng.

"Ồ" nàng vội vã ngẩng đầu lên, đánh giá phía trên.

Tại trần son động, là phiến khoe màu đua sắc linh dược, toàn bộ đều ngược sinh trưởng. Những linh dược này, có hoa có cỏ, không ngừng bài tiết ra óng ánh trong suốt Linh Dịch, nhỏ giọt xuống.

"Nhiều như vậy linh dược!" Hứa Nhược Tinh chấn động nói.

"Ta biết rồi." Vân Dương sắc mặt vui mừng, vội vàng nói: "Đây là... Vạn dược Đàm!"

Cả ngọn núi bên trong động kỳ hương từng trập, hầu như không cần tận lực mà làm, đều có thể thông qua toàn thân lỗ chân lông hướng về phía trong cơ thể hai người chui vào.

"Vạn dược Đàm" Hứa Nhược Tinh có chút mê man, cái từ ngữ này đối với nàng mà nói, đặc biệt xa lạ.

Vân Dương kỷ lưỡng cho nàng giải thích: "Cái gọi là vạn dược Đàm, là một loại đặc thù địa thế. Giống như là cái này hồ nhỏ!" Vân Dương chỉ kia hồ nhỏ nói: "Đây hồ nhỏ Tiên Thiên nguyên khí đặc biệt đầy đủ, năng lực ở phía trên thúc đẩy sinh trưởng ra rất nhiều linh dược đi. Mà linh dược một khi chín muồi, liền biết bài tiết ** nhỏ vào đây trong hồ, lâu ngày, liền tạo thành như vậy!"

"Ý ngươi là, trong Vạn Dược Đàm này, đều là tinh hoa linh dược bài tiết ra" Hứa Nhược Tinh chấn động không thôi nói.

Ai cũng biết, linh dược tương đối dễ dàng hái, nhưng là linh dược tinh hoa có thể sẽ không có dễ dàng như vậy thôi sinh. Cho dù để nhân công phương pháp chế tạo, cũng không dễ dàng chế tạo ra. Giống như linh dược tinh hoa, vài năm mới có thể nhỏ xuống đi một giọt, giống như là như vậy một đại hăm hại, ít nhất là hàng trăm hàng ngàn năm, mới có thể hình thành!

Mà linh dược tinh hoa, so lên linh dược bản thân đi, thậm chí dược liệu còn mạnh hơn!

"Vâng!" Vân Dương thần sắc cũng là hết sức hưng phấn, hần không nghĩ tới, nơi này thế mà lại hàm chứa trân quý như vậy bảo vật!

Đây chính là vạn dược Đàm a, đủ loại linh dược tinh hoa nhỏ vào trong đó hội tụ mà thành. Kỳ trân đắt giá trị, căn bản không cần nói nhiều! Đồng thời, hần cũng rõ ràng cảm giác được, ở nơi này vạn dược trong đàm, lại tản mát ra từng luồng từng luồng mệnh môn tinh huyết khí tức!

Từ kia vạn dược trong đàm lộ ra năng lượng ba động, để cho Vân Dương cảm thấy áp lực thật lớn.

Cảm thụ được đây vạn dược trong đàm tản mát ra tinh huyết lực lượng, Vân Dương mơ hồ có chút kích động: "Hơn nữa, đây vạn dược trong đàm ** đã thành thực rồi, đạt tới tốt cùng nhất hiệu quả!"

Vạn dược trong đàm **, hội tụ cân nhắc trồng linh dược tinh hoa, vừa vắn chỉ là một giọt, liền có thể để cho người bình thường kéo dài tuổi thọ. Hai giọt, có thể làm cho người lột xác. Ba giọt, có thể gia tăng huyết khí trong cơ thể!

Giống như là nhiều như vậy, không chỉ có thể đề thăng cảnh giới, vẫn có thể đề cao tốc độ tu luyện, tăng cường trong cơ thể khí huyết độ tinh thuần.

Cái khác cũng không đáng kể, nhưng tốc độ tu luyện đối với võ giả lại nói rất là trọng yếu. Vốn là tu luyện 10 năm có thể tiến giai, dùng một ít vạn dược Đàm tinh hoa, chỉ cần bảy tám năm liền có thể đột phá! Thứ hiệu quả này, ai không muốn muốn

"Vật này nếu như bị bắt đi ra bên ngoài, nhất định là để cho đều đại thế lực đều cạnh tranh phá da đầu a!" Vân Dương không khỏi hí hửng nói.

Không thể không nói, thiên nhiên là kỳ diệu. Loại thiên tài địa bảo này, muốn nhân tạo bồi dưỡng ra đi, quả thực thật quá khó khăn rồi.

"Còn đứng ngây ở đó làm gì" Vân Dương liếm môi một cái, nhanh chóng đi lên trước, từ vạn dược trong đàm nâng lên một ít, ngửa đầu rót vào trong miệng!

Những linh dược này tinh hoa mới vừa tiến vào trong miệng, liền biến thành rồi từng luồng từng luồng huyết khí nồng đậm lực lượng, bỗng nhiên trải rộng khắp toàn thân từ trên xuống dưới.

Vân Dương con cảm giác mình huyết dịch toàn thân nóng bỏng, phảng phất sôi trào nước nóng. Vốn là dòng máu màu vàng óng, tiếp tục dâng trào đầy. Toàn thân mình trên dưới mỗi một tác cơ thể, mạch máu, đều phảng phất có chất lượng bay vọt, giống như là mạnh mẽ trái tim một dạng bịch bịch nhảy lên.

Hướng theo huyết dịch trong cơ thể mỗi một lần sôi trào, Vân Dương đều có thể cảm giác được rõ ràng, mình tinh huyết đang bay nhanh tăng vọt! Chẳng qua là trong chớp mắt thời gian, liền trọn vẹn so sánh với lúc trước tăng vọt tam thành có thừa!

Đồng thời đề thăng, còn có cảnh giới!

Nhất Nguyên Cảnh thất giai cơ hồ là không có gì khó liền bị xông phá rồi, Vân Dương thực lực trong nháy mắt đi tới Nhất Nguyên Cảnh bát giai. Hơn nữa, cỗ lực lượng này không có ngừng bữa, vẫn còn tiếp tục tăng vọt!

Hứa Nhược Tinh nhìn đến Vân Dương thần sắc biểu tình, trong lòng cũng có chút mong đợi, nàng đồng dạng dùng tay ngọc nâng lên một ít, đầu lưỡi khe khẽ liếm láp đến, đáng yêu rất.

Linh dược tinh hoa bị nhiếp vào trong cơ thể, Hứa Nhược Tinh cũng cảm thấy dược liệu chỗ kinh khủng. Cho tới nay khôn nhiều mình Nhất Nguyên Cảnh bát giai ràng buộc, lại trong nháy mắt liền bị phá hủy!

Loại cảm giác này không sai biệt lắm kéo dài suốt 10 phút, đợi đến Hứa Nhược Tinh cảm giác trong cơ thể khí huyết lực lượng cuối cùng an ổn xuống sau đó, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm, lông mi hơi rung rung, mở hai mắt ra.

Mở mắt ra sau đó, nàng đột nhiên sợ hết hồn. Bởi vì Vân Dương an vị ở trước mặt nàng, ngăm cườì nhìn đến nàng.

"Cảm giác thế nào" Vân Dương mở rộng một hồi cánh tay, nhẹ giọng dò hỏi.

"Cảm giác..." Hứa Nhược Tinh tư sấn nói: "So với linh dược gì đều tác dụng, quả thực quá hoàn mỹ rồi. Thực lực của ta, lại trực tiếp vọt tới Nhất Nguyên Cảnh cửu giai đỉnh phong!"

Từ ăn vào vạn dược trong đàm linh dược tinh hoa sau đó đến bây giờ, trong cơ thể nàng khí huyết lực lượng, đã trọn vẹn tăng lên bát thành có thừa, so sánh với lúc trước, gần như gấp bội!

Vân Dương khẽ mỉm cười, hần băng vào linh dược tinh hoa lực lượng, liền tiếp xông tới hai cấp bậc. Hôm nay hần, đã là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thực lực. Hần cảm giác mình thân thể mỗi một chỗ bắp thịt, mỗi một đoạn mạch máu, đều giống như có tánh mạng mình một dạng.

Câu thường nói, khí huyết cường đại, sinh mệnh lực cũng chỉ cường đại. Sinh mệnh lực cường đại, thực lực cũng chỉ cường đại.

Một ít sinh mệnh lực ngoan cường yêu thú, cho dù đem tim đào ra, rồi đi lồng ngực trái tim cũng còn có thể bịch bịch khiêu động, mấy canh giờ cũng rất khó dừng lại.

Vân Dương bây giờ sinh mệnh lực thuộc về tràn đầy, so với như vậy yêu thú cũng không thua kém bao nhiêu!

"Cảm giác không nói vậy, lại thêm đi chút!" Vân Dương lại đem thối phỏng linh dược tinh hoa đổ vào trong miệng, nhất thời tinh hoa diễn sinh ra đi khổng lồ khí lưu, ở trong người không ngừng tứ ngược.

Khí huyết là hết thấy trụ cột, một cái khí huyết cường đại người, cho dù người trần trướng ** đứng ở hàn băng ngàn năm dưới, cũng sẽ không cảm giác một chút rét lạnh. Lấy trước mắt Vân Dương cường đại như thế khí huyết làm trụ cột tu luyện lời nói, hiệu suất tuyệt đối là làm ít công to!

Hứa Nhược Tinh cũng không cam chịu yếu thế, cũng nâng lên một ít linh dược tinh hoa. Cửa vào sau đó, tinh khí đem thân thể nàng bao vây chặt chẽ, mà nàng cũng xác thực đang nhanh chóng hấp thu tinh khí.

Chậm rãi, Vân Dương cảm giác mình hấp thu tốc độ không lớn bằng lúc trước, cái loại này niềm vui tràn trề sáng khoái cảm giác biến mất, chiếm lấy là một loại, khắp toàn thân kinh mạch mạch máu cũng hơi căng cảm giác!

Hấp thu linh dược càng nhiều tinh hoa, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt!

"Không xong, xem ra thân thể ta năng lực chịu đựng đã đến rồi cực hạn!" Vân Dương song trong mắt lóe lên một vết vẻ kiêu ky, vội vã cưỡng chế đình chỉ hấp thu tinh khí.

Xung quanh nồng nặc năng lượng ba động chậm rãi biến mất, Vân Dương sắc mặt cũng không có như vậy tái nhợt, hân thở dài, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Xem ra coi như là lại thứ tốt, cũng không thể đa dụng. Phải biết, vật cực tất phản!"

Cùng lúc đó, Hứa Nhược Tinh cũng tại gặp phải như vậy khốn cảnh, mặt tươi cười trắng bệch.

Vân Dương thấy vậy, cấp bách vội vờn tay tại trước ngực nàng vỗ vỗ, lợi dụng bản thân nguyên khí cắt đứt trong cơ thể nàng tinh khí lan tràn đường đi, khiến cho 3ActWCh không lại tiếp tục bị hấp thu.

"Khụ khụ khụ!" Hứa Nhược Tinh sắc mặt lúc thì đỏ nhuận, rốt cục thì từ cái loại này không xong dưới trạng thái đào thoát đi ra.

Vân Dương sắc mặt nghiêm túc, đáy lòng chính là ở trong tối nói: Rõ ràng không có lớn như vậy, làm sao cảm giác cứ như vậy hảo

Hắn phát thê, mình động cơ tuyệt đối là thuần khiết!

Hứa Nhược Tinh rất rõ ràng bản thân bị chẳng biết tại sao chiếm tiện nghi, nhưng mà nàng lại không có biện pháp nổi giận, dù sao đối phương thế nhưng xuất thủ cứu mình!

"Người có biện pháp đem đây vạn dược trong đầm Linh Dịch trang điểm đi sao" Vân Dương chủ động nói sang chuyện khác, hân cúi đầu nhìn đến đây hồ nhỏ bên trong Linh Dịch, đây có thể là bảo vật vô giá a!

"Được rồi, chúng ta đã uống phí đạt được nhiều như vậy chỗ tốt, không cần phải như vậy lòng tham. Đây vạn dược Đầm trải qua ngàn năm diễn hóa, mới sinh ra điểm như vậy Linh Dịch, chúng ta cũng không thể đều cho lấy đi, hân là phải cho hậu nhân chừa chút niệm tưởng." Hứa Nhược Tinh mạnh mẽ liếc Vân Dương một cái, nhẹ giọng nói.

Nhìn đến Hứa Nhược Tinh nói như vậy đường đường chính chính, Vân Dương không chút lưu tình đâm xuyên nàng: "Nha, người sẽ hảo tâm như thế ta xem người là bởi vì không có có cái gì trang điểm đi linh dịch này, mới sẽ nói như vậy đi!"

Hứa Nhược Tinh mặt liền biến sắc.

Trong sơn động, bỗng nhiên vang dội một tiếng gào thét bi thương.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Bị người theo dõi

Hấp thu linh dược trong Vạn Dược Đầm sau đó, Vân Dương cảnh giới vững chắc tại Nhất Nguyên Cảnh cửu giai. Lần này đạt được không chỉ là trong cảnh giới đề thăng, còn có chính là tốc độ tu luyện.

Về phần Hứa Nhược Tinh, nàng lợi nhuận cũng không yếu, không những cảnh giới tới Nhất Nguyên Cảnh cửu giai đỉnh phong, trong cơ thể khí huyết càng là tăng trưởng không sai biệt lắm gấp đôi cường độ!

Hai người từ trong sơn động đi ra, cũng không có dùng đá lớn chặn lại cửa hang. Ngược lại cũng không mang được, không bằng để lại cho người hữu duyên.

Bọn họ tiếp tục tìm kiếm Vương Thú săn giết, Vân Dương thân thể cường hân lực lượng, phối hợp Hứa Nhược Tinh khoảng cách xa bắn chết năng lực, những Vương Thú đó căn bản là không trốn thoát hai người lòng bàn tay.

Khoảng cách thực tập kết thúc, còn có hai ngày thời gian.

Một số võ giả thật sự là không tìm được Vương Thú săn giết, vì vậy liền đem chủ ý đánh vào trên người những người khác. Cũng không chỉ một hai người nghĩ như vậy, cơ hồ là toàn bộ võ giả, đều ôm lấy như vậy ý nghĩ.

Cuối cùng hai ngày, nhất định là tinh phong huyết vũ hai ngày! Toàn bộ hoàng gia tráng sĩ, sẽ khắp nơi tràn ngập âm mưu tính kế. Tất cả võ giả vì mình tiền đồ, kia nhưng mà cái gì đều không quên được. Nếu như có thể đạt được Nguyên Vực xem trọng, nhiều như vậy giết hai cái người lại tính là cái gì

Rậm rạp trong rừng rậm, đêm đã khuya, hai người đồng đứng lửa, ngồi đối mặt nhau.

"Thu hoạch dạng làm sao" Vân Dương dẫn đầu mở miệng trước.

Hứa Nhượng Tinh móc ra túi áo, bên trong tất cả đều là hai người một ngày đi noi thu được Vương Thú tinh thạch. Nàng xem xem, hơi có chút hưng phấn nói: "Cả ngày hôm nay ngươi ta đều săn giết ba đầu Vương Thú, à, tổng số đã phi thường khả quan. Cộng thêm lúc trước tại Tiêu Điều Vương Phủ noi thu được, hai chúng ta Vương Thú tinh thạch số lượng, phỏng chừng đã xa xa đem những người khác gạt bỏ."

"Rất tốt." Vân Dương cười hắc hắc, đem bọc quanh khi gối đầu gối ở phía dưới, không chút khách khí nằm xuống, một bộ "Ta chính là vô lại" bộ dáng.

"Nếu ngươi thu hoạch nhiều như vậy, thế thì dù sao cũng nên bỏ ra chút gì đi trước nửa đêm ngươi gác đêm, ta ngủ. Đến lúc quá nửa đêm, ta đổi lại ngươi!" Vân Dương về mặt chân thành, còn không đợi Hứa Nhượng Tinh có phản ứng, hần trực tiếp là nhắm hai mắt lại.

Hứa Nhượng Tinh tròn mắt hốc mồm, không nói ra lời. Phải biết, nàng là nhị tiểu thư Hứa gia, cái khác phái nam ở trước mặt nàng cũng đều là tao nhã lễ phép, nhường nhau có thừa. Nàng khi nào lại gặp như vậy vô sỉ hạ lưu, vô liêm sỉ người

Ngay tại nàng chuẩn bị nổi giận thời điểm, Vân Dương lại bỗng nhiên xoay mình ngồi dậy, về mặt nghiêm trang nói: "Ta suýt chút nữa quên!"

Hứa Nhượng Tinh thấp giọng nói: "Lại... Làm sao vậy "

Vân Dương ra vẻ thông thạo nói: "Ngươi xem, ngươi là nữ hài tử, ngươi ta nam nữ hữu biệt, cũng đều là độc thân. Tuy rằng ta là chính nhân quân tử, 100% sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, ngươi một cô gái làm sao có thể tùy tiện tiện tại một người nam nhân bên cạnh ngủ đây nhất là ở nơi này hoang tàn vắng vẻ trong rừng rậm. Nếu như bị người nhìn thấy, vậy phải làm thế nào!"

Hứa Nhượng Tinh lại là sững sờ, còn không có biết rõ rốt cuộc chuyện gì xảy ra, Vân Dương lại mở miệng nói: "Từ trên tổng hợp lại, ta chỉ là đề nghị ngươi không muốn ngủ. Đối với nữ hài tử lại nói, trong sạch trọng yếu nhất!"

Nói xong những thứ này, Vân Dương lại nằm xuống. Thử thử phục phục đổi một tư thế, 3X211D trước khi ngủ vẫn không quên dặn dò: "Chúng ta quen thuộc thì quen thuộc, nhưng có một số việc muốn sớm nói rõ ràng, ngươi cũng không thể thừa dịp ta ngủ thiếp đi, chiếm ta tiện nghi a!"

Hứa Nhượng Tinh về mặt mờ mịt, đợi đến nàng thật vất vả mới phản ứng được thời điểm, Vân Dương đã không có tim không có phổi ngủ thiếp đi.

Hơn nữa, còn ngáy lên!

Hứa Nhượng Tinh vừa bực mình vừa buồn cười, hết lần này tới lần khác không còn gì để nói. Nếu như phản bác đi, hần nói rất đúng vậy. Tóm lại liền là bất kể nói thế nào, chính mình cũng chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Nhìn đến ngủ say Vân Dương, Hứa Nhượng Tinh nhẹ hừ một tiếng, giường cung lấp tên, Hỏa Phượng Cung hướng về phía Vân Dương đầu mạnh mẽ so vạch mấy cái, Linh Ấn tiến quang mang bắn ra bốn phía. Nàng cô làm ra một bộ hung ba ba bộ dáng, nhưng theo sau vừa oán hận thu về.

"Chờ ngươi tỉnh lại, lại tìm ngươi tính sổ!" Hứa Nhượng Tinh ôm lấy Hỏa Phượng Cung, thờ phỉ phò tựa vào thân cây bên cạnh, là Vân Dương gác đêm.

...

"Cái gì lại là Vương Thú thi thể!"

Một chỗ Vương Thú sào huyết trước, mấy vị võ giả tức giận đứng. Mặt bọn họ to lớn đều có chút vận vẹo, đó là một loại khó tả phần nộ.

"Đây đã là hôm nay lần thứ ba, mỗi lần chúng ta tìm ra Vương Thú sào huyết thời điểm, nhìn thấy đều là thi thể! Ai nói cho ta biết, đến tột cùng là tại sao" một tiếng âm u tiếng gầm gừ, một cái lưng hùm vai gấu cường tráng thanh niên mạnh mẽ đập một cái thân cây.

"Tam hoàng tử, chuyện này... Chúng ta cũng không biết a!" Mấy người kia sắc mặt cũng là phi thường khó coi.

Kia lưng hùm vai gấu cường tráng thanh niên, bất ngờ chính là Đại Sở vương triều Tam hoàng tử! Lần này, hần cũng đồng dạng tham gia thực tập.

Mà còn lại mấy cái bên kia thị vệ, nói trắng ra là chính là hần người hầu. Nhiệm vụ bọn họ chính là, săn giết đủ nhiều Vương Thú tinh thạch, sau đó toàn bộ giao cho Tam hoàng tử. Chính gọi là nhiều người sức mạnh lớn, đây cũng là tại quy tắc cho phép trong phạm vi, thoáng lợi dụng một lần mà thôi.

Chỉ là, bọn họ đã liên tiếp tìm rồi hết mấy chỗ Vương Thú sào huyết, đều không có bất kỳ thu hoạch.

Tựa hồ là có người, vĩnh viễn nhanh hơn hần bên trên một bước!

"Có phải hay không là Nhị hoàng tử hần, tại đứng trước Tam hoàng tử ngài!" một cái thanh niên diện mạo lo lắng thấp giọng nói.

"Thần sói, đầu óc ngươi có phải hay không nước vào hôm nay tới đây thử người luyện võ trong, căn bản cũng không có người khác!" Tam hoàng tử cắn chặt hàm răng nói: "Sẽ không có người tận lực đứng trước ta, bọn họ bất không đến bất luận cái gì chỗ tốt. Trước mắt cái tình huống này, chỉ có thể nói có người mãi mãi cũng vừa vận nhanh hơn chúng ta bên trên một bước!"

Những thị vệ kia cũng đều không nói, nhắc tới cũng thật là kỳ quái, bọn họ có thể bằng vào ký ức đi tìm đại khái vị trí, nhưng mà mỗi lần đều bị người nhanh chân đến trước. Lễ nào người kia nắm giữ đây hoàng gia tràng săn bắn bản đồ phải không

"Ta bắt kẻ, lần này sẵn thủ đại hội, ta nhất định phải làm nổi bật nhất viên kia tinh thần! Ta muốn cho Nguyên Vực ứng cử viên trong ta, ta muốn gia nhập Nguyên Vực!" Tam hoàng tử thấp giọng gầm thét, giống như một con dã thú.

Những thị vệ kia cảm như hén, gật đầu như giả vờ nói: "Tam hoàng tử yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đem hết toàn lực giúp ngài săn giết Vương Thú!"

Tam hoàng tử lúc này mới tiêu mất chút hỏa khí, hần thấp giọng nói: "Lần này đối thủ cạnh tranh, cũng chỉ Hứa Tâm Nhu một người mà thôi. Có các người giúp đỡ, ta không tin ta còn có năng gặp phải vượt trên một đầu!"

"Tam hoàng tử, ta dò xét một hồi đây Vương Thú thi thể nhiệt độ, phát hiện còn cũng không có hoàn toàn thể lương xuyên thấu qua, người kia hẳn là vẫn chưa đi xa!" Một cái nam tử cao gầy hưng phấn phát tay nói.

"Ồ rắn lục, người có thể cảm giác được cái gì?" Tam hoàng tử hít một cái.

Rắn lục có một dạng thiên phú, đó chính là mũi đặc biệt nhạy bén, nếu như hắn có thể đủ ngửi ra người kia nơi ở lời nói, hết thấy đều dễ làm hơn nhiều.

Đem người kia giết chết, cướp đi hần Vương Thú tinh thạch, hết thấy đều là thuận lý thành chương.

Rắn lục cúi đầu, phảng phất rất là say mê hít sâu một hơi, theo sau đứng lên, sắc mặt nghi hoặc nhìn chung quanh. Còn lại mấy cái bên kia người đều đang lặng lẽ chờ đợi, ai cũng không dám lên tiếng quấy rầy.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, ngay tại Tam hoàng tử hơi không kiên nhẫn thời điểm, rắn lục đột nhiên mở mắt, kích động nói: "Báo cáo Tam hoàng tử, ta ngửi ra bọn họ mùi. Số người hai người, cách nơi này sẽ không có bao xa!"

Tam hoàng tử sắc mặt vui mừng, hưng phấn nói: "Được, đều đừng nghỉ ngơi, đi theo rắn lục, đem bọn họ tìm ra!"

Rắn lục gật đầu một cái, gầy yếu thân thể thật giống như tê dại cái một dạng thổi một cái gục. Hắn bước nhanh đi ở phía trước dẫn đường, mấy người theo ở phía sau.

...

Nửa đêm, trăng sáng sao thưa, ô thước bay về phía nam

Rậm rạp trong rừng rậm, đồng lửa vẫn đang thiêu đốt. Hứa Nhược Tĩnh ôm lấy Hóa Phượng Cung, nhìn đến ngủ say Vân Dương, cảm giác mình mí mắt đều đang đánh nhau. Nàng càng nghĩ càng giận, nhếch lên miệng. Dựa vào cái gì a, cái tên này ngủ cũng được đi, còn phải để cho mình cho hắn gác đêm, đây cũng quá không giảng đạo lý đi

Càng là nghĩ như vậy, trong nội tâm nàng càng ủy khuất. Ngược lại hắn đều ngủ thiếp đi, mình cho dù lên lên ngủ một hồi hắn lại không biết. Nàng an ủi mình như vậy, ngay tại nàng sắp không nhịn được muốn nhắm mắt thời điểm, một cái tay vỗ nhẹ bả vai nàng: "Một nhọc ngủ đi thôi!"

Hứa Nhược Tĩnh thân thể run nhẹ, vội vã quay đầu. Phát hiện Vân Dương không biết lúc nào đã bò dậy, mặt tươi cười đang nhìn mình.

"Được a, ngủ là ngủ!" Hứa Nhược Tĩnh cũng đã vậy được không có tinh thần, nhắm mắt lại co rúc ở bên đồng lửa.

Nàng kia mặt tươi cười, bị ánh lửa chiếu đỏ bừng, lộ ra đặc biệt xinh đẹp động lòng người. Nhất là kia lông mi thật dài im lặng nhắm, càng làm cho người không khỏi động tâm.

Vân Dương khẽ mỉm cười, thả ra tinh thần lực đi quét nhìn xung quanh. Đã đến rồi sẵn thủ cuối cùng hai ngày rồi, bảo vệ không cho phép tất cả võ giả sẽ có dụng ý khác. Loại chuyện này, hắn từ mới vừa tiến vào hoàng gia tràng săn bắn, liền trải qua.

Tuy rằng đây rừng rậm thật heo lạnh, nhưng mà cũng không thể bảo đảm 100% an toàn. Xuất phát từ lý do an toàn, Vân Dương hay là ở nghiêm túc tra xét đến bốn phía gió thổi cỏ lay.

"Hô!"

Một nói gió nhẹ thổi qua, mang đến một tiếng rất nhỏ tiếng vang. Nhưng mà Vân Dương lỗi tai chính là rất nhạy cảm đem bắt được, sắc mặt hắn trong nháy mắt biến đổi, trong lòng có chút bất an.

Ban này âm thanh, rõ ràng cho thấy có cái gì đập phá lá khô âm thanh, là võ giả vẫn là yêu thú chẳng lẽ nói có người, đang đến gần bên này

Vân Dương vội vã diệt đồng lửa, lại dùng bùn đất đắp lên khói. Hắn lặng lẽ đứng lên, dùng tinh thần lực tra xét rõ ràng đến bên kia tình huống.

"Sột soạt!"

Lại là một trận rất nhỏ âm thanh, lần này Vân Dương nghe rõ ràng. Tinh thần lực hắn cũng tra xét đến, xác thực là có người hướng bên này tiếp cận, hơn nữa số lượng không chỉ một.

"Tĩnh lại đi!" Vân Dương nhẹ khẽ đẩy đẩy Hứa Nhược Tĩnh bả vai, đem nàng từ trong giấc mộng đánh thức.

Hứa Nhượng Tinh vốn là ngủ rất say, đột nhiên bị thức tỉnh, tâm lý tự nhiên đều là hóa khí. Ngay tại nàng không nhận được muốn lúc bộc phát sau khi, Vân Dương tay mất lạnh lẽo bụng kín miệng nàng.

"A a a!" Hứa Nhượng Tinh một đôi mắt to rất là kinh hoàng mở, nàng còn không hiểu chuyện gì xảy ra.

Vân Dương ghé vào nàng bên tai, nói nhỏ: "Có người ở tiếp cận nơi này, người chó có lên tiếng!"

Hứa Nhượng Tinh hoàn toàn không có buồn ngủ, một đôi mắt đẹp trong nháy mắt tròn to. Nàng thần tốc cầm lên mình Hỏa Phượng Cung cùng Linh Ân Tiễn, nhẹ giọng dò hỏi: "Bao nhiêu người "

"Từ về số người đến xem, là bốn cái!" Vân Dương sắc mặt có chút không quá tự nhiên: "Bọn họ đang từng bước hướng chúng ta tiếp cận, mục tiêu rất rõ ràng chính là chúng ta rồi. Lúc này cách chúng ta còn có xa mấy chục mét, cho dù chạy trốn cũng không kịp rồi."

"Chạy cái gì, có cái gì tốt sợ!" Hứa Nhượng Tinh mày liễu dựng thẳng, điệu ngoa tính khí rất là hòa bạo.

Vân Dương gật đầu một cái, đứng dậy, nhìn đến cách đó không xa xó xinh âm u.

Bởi vì ban đêm, cho nên có thể thấy độ đặc biệt thấp. Nhưng mà Vân Dương bằng vào tinh thần lực, có thể rõ ràng quan sát được đối phương nhất cử nhất động.

"Đến rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đại Sở Tam hoàng tử

Bốn đạo nhân ảnh chậm rãi đi tới, cầm đầu chính là một người vóc dáng thanh niên cao lớn. Hắn tại trước mặt hai người đứng, ở dưới ánh trăng, có thể mơ hồ thấy rất rõ hấn khái quát.

"Tam hoàng tử" Hứa Nhượng Tinh có 3aoo3Oe chút kinh ngạc, đem Hỏa Phượng Cung buông xuống: "Người tới này, có gì muốn làm "

Tam hoàng tử nghe được Hứa Nhượng Tinh âm thanh, lông mày nhướn lên nói: "Nguyên lai là Nhượng Tinh muội muội!" Hấn tầm mắt dừng lại ở Vân Dương trên thân, theo sau khẽ mỉm cười, dò hỏi: "Vị này này Vãng..."

Vân Dương ngẩng đầu, đúng mực nói: "Vân gia Vân Dương!"

"Ồ" Tam hoàng tử nghe được Vân Dương cái tên này, cũng là hơi có hứng thú dò hỏi: "Là Vân gia tên phệ vật kia sao "

Vân Dương nghe vậy, không có tức giận, chỉ là mỉm cười phản kích nói: "Đều nói Đại Sở hoàng gia có ba vị hoàng tử, Đại hoàng tử Sở Tích Dao một lòng điều khiển võ đạo, thực lực cao cường, chính là mê võ nghệ. Nhị hoàng tử Sở Minh Thần một lòng hướng về phía Chính, thủ đoạn cao siêu, chữa một phương. Chỉ có Tam hoàng tử..."

Tam hoàng tử sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, giận dữ hét: "Ta làm sao vậy "

Tại hấn lớn nổi giận trong nháy mắt, sau lưng ba người kia cũng đồng loạt tiến lên trước một bước, khí thế bàng bạc uy áp người có chút không quá thoải mái. Giống như là ba tòa núi cao đồng thời đứng sừng sững ở trước mặt, khiến người ta khó nhìn theo bóng lưng.

Ba người này thực lực, rõ ràng đều là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp!

Vân Dương phảng phất cũng không có bị ảnh hưởng gì, vẫn mặt nở nụ cười nói: "Tam hoàng tử Sở Trình Bá, văn võ đều kém, là có tiếng người ngu ngốc. Năm nay mười tám tuổi đi làm sao vẫn Nhất Nguyên Cảnh bát giai mặc kệ không mặc kệ!"

Hứa Nhượng Tinh đứng ở bên cạnh, mặt tươi cười trắng bệch. Không nghĩ tới Vân Dương gan to như vậy, ngay trước mọi người như vậy vũ nhục Đại Sở vương triều Tam hoàng tử.

Bất quá Vân Dương tính cách chính là như vậy, người muốn để cho ta khó chịu, ta đeo cần biết người là ai! Cho dù là Đại Sở vương triều hoàng tử, chiếu theo con mẹ! Không làm! Không phục lời nói, liền đến đánh!

Sở Trình Bá sắc mặt tái xanh, hấn không nghĩ tới Vân Dương mồm miệng cư nhiên như thế lưu loát, nói hấn căn bản là không có cách phản bác.

"Dân gian có thơ viết, Đại Sở vương triều có ba đứa con, trưởng tử như hổ, nhị tử như long, con trai thứ ba như gấu. Hôm nay gặp mặt, thật đúng là gấu a! Cũng không biết người là từ đâu tới dùng khí giễu cợt ta là phệ vật, ta so người, cường đại hơn nhiều!" Vân Dương cặp mắt ngưng tụ, cười lạnh không

thời.

Cái này gấu, cũng không phải là tán dương từ ngữ, mà là tứ chi phát triển đầu óc ngu si ý tứ.

"Phốc!"

Sở Trình Bá bị tức toàn thân run rẩy, không nhìn được phun ra một ngụm tiên huyết đi, Vân Dương lời nói có thể nói là câu câu trí mạng, để cho hắn liên phản bác cơ hội cũng không có!

"Tim chết!"

Sắc mặt âm trầm nam tử trong nháy mắt xuất thủ, mục đích của hắn ngọn chính là cách đó không xa Vân Dương. Chỉ thấy hắn tứ chi chạm đất, thân tốc nhào tới, trong con ngươi hơi có chút đỏ hồng, tại hắc ám bên dưới lộ ra đặc biệt nổi bật.

"Có ý tứ!" Vân Dương khe khẽ duỗi người một chút, trong con ngươi thoải mái đột nhiên tiêu tán, chiến ý sục sôi.

Nhìn đến nhào tới Thần sói, Vân Dương đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, hai tay gác ở trước người, đem Thần sói cả người cho ngăn lại.

"Sức lực thật mạnh!"

Thần sói tròn to cặp mắt, có chút không dám tin gằm nhẹ một tiếng. Nhưng hắn không hề từ bỏ, hai chân dừng ở chỗ, mạnh mẽ hướng phía Vân Dương ngực đập qua đây. Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp nguyên khí trong nháy mắt bộc phát, khí thế giống như trùng điệp sóng lớn, gào thét không thôi.

Cơ thể Vân Dương thoải mái né tránh ra, mạnh mẽ một cái cùi chỏ đánh, vừa vọt liền đập vào Thần sói mặt trên cửa.

"A!"

Thần sói thảm kêu một tiếng, che mặt thần tốc lui về phía sau. Từ hắn kẽ móng tay bên trong không ngừng chảy ra máu tươi, dễ nhận thấy bị thương đến rất nặng.

"Đằng Xà, Hưu Đông, giết hắn cho ta! Giết hắn!" Sở Trình Bá phần giận dữ hết, đồng thời đối với còn lại hai người chỉ huy nói.

Hai người khác cũng là không có bất kỳ dừng lại, suu suu hướng phía Vân Dương vọt tới.

Hai vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả, cho người ta lực áp bách là rất lớn. Tuy rằng Thần sói đã làm gương xe trước, nhưng là hai người bọn họ không có chút nào xe sau chỉ sự giác ngộ.

"Tiểu tử, để cho lão tử đến cấp ngươi lòng xương một chút!" Hưu Đông thân thể cực kỳ bén nhạy, nhất là kia một đôi tay, tựa hồ cực kỳ sắc bén, mỗi một lần xẹt qua, đều có thể đem không khí để như trở bàn tay xé rách.

Mà Đằng Xà thân thể vô cùng mềm mại, giống như mì sợi một dạng, hắn trên mặt mang thâm độc nụ cười, thật giống như một cái chân chính Độc Xà.

"Tam hoàng tử, ngươi đây là ý gì" Hứa Nhượng Tinh cuối cùng phản ứng lại, nàng vội vã tiến lên trước một bước, mở miệng chất vấn.

"Ta muốn để cho hắn... Chết!" Sở Trình Bá sắc mặt dữ tợn nói.

"Nếu như vậy, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!" Hứa Nhượng Tinh bước nhanh rời khỏi mấy bước, giường cung lấp tên, trực tiếp ngắm đúng nơi xa xa Đằng Xà. Hóa Phượng hào quang càng ngày càng rực rỡ, chiếu sáng một phương hắc ám.

"Hào hào hào, ngay cả ngươi cũng như vậy không biết điều!" Sở Trình Bá giận quá thành cười, hắn chỉ Hứa Nhượng Tinh nói: "Đưa cho ta đem nàng bắt sống! Chờ một hồi bản hoàng tử có thể phải thật tốt thoải mái một chút!"

Hứa Nhượng Tinh sắc mặt trở nên hồng, nổi giận nói: "Hèn hạ vô sỉ lưu manh!"

"Vù vù!"

Cùng lúc đó, trong tay nàng Linh Ân Tiễn cũng trên không trung xẹt qua một vệt rực rỡ hào quang, mạnh mẽ bắn về phía Đằng Xà thân thể. Tiếng gió rít gào, không khí tại sắc bén Linh Ân Tiễn trước mặt, giống như là không tồn tại một dạng.

Đằng Xà sắc mặt đại biến, vội vã chợt hiện chuyển nhảy vọt lên cao dôi, thân thể mềm mại lấy một cái không tưởng tượng nổi góc độ cong đi xuống, vừa vọt tránh thoát Hứa Nhượng Tinh Linh Ân Tiễn.

"Xuy!"

Linh Ân Tiễn từ bên cạnh hắn vọt qua, mặc dù không có chính diện bắn trúng, nhưng vẫn là đem hắn quần áo xé bộ phận, vạch ra một đạo khùng bố vết máu.

"Hi!"

Đằng Xà mặt liền biến sắc, đầu mặt đều biến sắc, không nhìn được quát: "Thối cô nàng, hạ thủ thật là ác độc!" Vừa nói, hắn cũng không dài dòng, thần tốc hướng phía Hứa Nhượng Tinh vọt tới.

Hứa Nhượng Tinh cắn chặt hàm răng, tiếp tục hướng phía rừng rậm sâu bên trong chạy đi. Nàng phần lớn thực lực đều tại trên cung tên, tuy rằng đánh cận chiến cũng đã biết, nhưng dù sao không phải là am hiểu đồ vật. Cho nên hắn vô cùng cẩn thận, nói cái gì cũng không biết để cho mình mạo hiểm.

Nàng thật ra thì cũng có mình tính toán nhỏ nhặt: Nếu như đối phương đem mình bắt, ngược lại đi đối phó Vân Dương lời nói, bằng vào thực lực của hắn làm sao có thể ứng phó nhiều người như vậy.

"Bất nàng cho ta!" Sở Trình Bá cười lạnh nói: "Thần sói, đừng theo ta làm bộ làm tịch, nhanh lên một chút theo ta cùng nhau thu thập hết tiểu tử này!"

Thần sói run rẩy đem hai tay thả xuống, chỉ thấy hắn toàn bộ sống mũi đều sụp xuống, máu thịt be bét. Sở Trình Bá thấy vậy, nhũn mảy một cái, vẫy tay ném qua một viên đan dược, hừ lạnh nói: "Đừng ma ma tức tức!"

Thần sói vội vã nắm giữ đan dược kia, nhét vào trong miệng, quả nhiên thống khổ giảm bớt không ít.

Hầu Đông đã cùng Vân Dương triển đấu với nhau, Thần Lang Nhãn trong lóe lên phần nộ hỏa diễm, cũng là đã gia nhập chiến trường, Sở Trình Bá chậm rãi từ phía sau lưng rút ra một cái khoan nhận đại kiếm, hai tay nắm ở, bước nhanh xông tới.

Đây khoan nhận đại kiếm bề ngoài là thuần ngân sắc, còn khắc một ít phức tạp Bí Văn, rất là lộng lẫy. Dễ nhận thấy, là một cái không kém pháp khí.

"Hô!"

Khoan nhận đại kiếm toàn bộ múa lên, gào thét nhanh chóng. Cho dù là Vân Dương cũng không khỏi không tạm thời tránh mũi nhọn, rốt cuộc không dò rõ đây khoan nhận đại kiếm lai lịch, cho nên sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Nhất Nguyên Cảnh bát giai thực lực, Vân Dương căn bản cũng không có coi ra gì. Chỉ là như vậy một cái khoan nhận đại kiếm, để cho hắn có chút kiêng kỵ.

Hầu Đông xuất thủ cực kỳ nhanh chóng, chỉ nghe không trung gào thét nhanh chóng, bóng đen liên tục không ngừng, đó chính là Hầu Đông công kích. Về phần Thần sói, chính là điên cuồng phát tiết mình lửa giận, một luồng thêm một luồng nguyên khí bị hắn đánh ra đi, mạnh mẽ đập về phía Vân Dương.

Tuy rằng ba người đồng thời xuất thủ, nhưng Vân Dương không có phân nửa một nhọc ứng phó bộ dáng, ngược lại thì càng chiến càng hăng! Trong cơ thể hắn khí huyết không lờ, thể lực cũng là liên tục không ngừng.

Cho dù cuối cùng ba người này đều mệt mỏi không thở được, đối với Vân Dương vẫn sẽ không có ảnh hưởng gì.

"Sói hết!"

Thần sói trên hai tay bao phủ tầng một nồng nặc nguyên khí, giống như là lang trảo Từ một bản, đột nhiên hướng phía Vân Dương ngực móc đi.

Thấy vậy, Hầu Đông cùng Sở Trình Bá đều lui về sau một bước, chuẩn bị hậu thủ.

Vân Dương cũng không thèm nhìn tới một cái, cười lạnh nói: "Sợ người sao, Đại Kim Cương Chương!"

"Vù vù!"

Trong bàn tay, vù vù âm thanh không ngừng, khiến người ta lỗ tai phát mộng. Một vạch kim quang bỗng nhiên thả ra ngoài, tại Vân Dương trong lòng bàn tay, một đạo phát gia phù hiệu hiện ra, cùng Thần sói hai tay mãnh liệt đụng vào nhau.

"Ầm ầm!"

Một trận nồng nặc nguyên khí tiếng nổ vang dội, khổng lồ sóng khí lộ ra, trực tiếp đem Thần thân sói thể hất bay ra ngoài.

Hầu Đông cùng Sở Trình Bá tất cả đều sững sờ, theo sau cắn chặt hàm răng vọt tới.

Vân Dương không chút hoang mang, thu tay về đi, tiếp tục cùng hai người Chiến với nhau. Thiếu một nhóm người sau đó, Vân Dương cảm giác mình áp lực chợt giảm, căn vốn liền không mất tí khí lực nào, liền có thể thoải mái ứng phó hai người thể công.

Rốt cuộc hắn tại Nhất Nguyên Cảnh thất giai thời điểm, liền có thể đánh bại Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả. Hôm nay hắn cảnh giới đã đề thăng trở thành Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, thể thì những thứ này Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, liền lộ ra không có như vậy cường hãn.

"Kiếm phá thương khung!"

Sở Trình Bá hai tay đem khoan nhận đại kiếm giơ lên thật cao, trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn ý, dữ dội nguyên khí ở phía trên ngưng tụ mà thành, trực tiếp kích hướng lên bầu trời!

"Thật mạnh võ kỹ!"

Vân Dương lui về sau hai bước, có chút không yên lòng nhìn chằm chằm Sở Trình Bá. Hấn cảnh giới mặc dù không cường, nhưng mà pháp khí cùng võ kỹ cùng thi triển thời điểm, uy lực vẫn là đủ lớn.

Kia khoan nhận đại kiếm bên ngoài, dần dần bao phủ lên tầng một nồng nặc nguyên khí, đây nguyên khí thần tốc tăng trưởng, rất nhanh thì so vốn là chiều dài tăng hơn hai lần. Sở Trình Bá chậm rãi đem khoan nhận đại kiếm để xuống, lưu đầy nơi xa xa Vân Dương, khoe miệng ** dạng khởi một tia cười lạnh, mạnh mẽ vung động trong tay khoan nhận đại kiếm, hướng phía Vân Dương đâm tới!

"Xuy Xuy Xuy!"

Không khí hoàn toàn bị xoắn nát, khoan nhận đại kiếm uy lực bằng bạc, hơi có chút phải đem bầu trời đều phải kích toái nát uy thế.

"Giết người!"

Sở Trình Bá đối với chính mình chiêu thức mười phần tự tin, khoe miệng của hắn thậm chí đều hiện lên nụ cười. Một chiêu này uy lực rất mạnh, cho dù đối phó mạnh hơn chính mình ra mấy cái cấp bậc người, đó cũng là không chỗ nào bất lợi.

Chỉ là lần này, hắn gặp phải là Vân Dương!

"Muốn giết ta sao, đi a!"

Vân Dương trong mắt lóe lên một vết kích động, hữu quyền chậm rãi đưa ra, một vết tốc độ cao xoay tròn nguyên khí xuất hiện, dễ như trở bàn tay đem không khí cắn nát.

"Miểu tốc... 21, 22, 23!" Vân Dương cảm giác trong cơ thể mình nguyên khí thần tốc tan rã, đương nhiên tốc độ xoay tròn cũng càng lúc càng nhanh!

"Bạo Toàn Sát!"

Hướng theo cảnh giới tăng lên tới Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thời điểm, Vân Dương Bạo Toàn Sát cũng cuối cùng có thể hoàn thành miểu tốc 29 xoay chuyển rồi!

Một giây chuyển động 29 vòng!

So với ban đầu tốc độ xoay chuyển 21 trên 1 giây, trọn vẹn cường đại 4 có thừa!

Cảm thụ được trên nắm tay hàm chứa lực lượng khổng lồ, Vân Dương khoe miệng toát ra một vết nụ cười tự tin. Hắn có lòng tin, cho dù trước mặt là một tòa núi nhỏ, bản thân cũng năng lực một quyền đánh vỡ nát!

Vân Dương một quyền mạnh mẽ đập ra, mục tiêu chính là Sở Trình Bá khoan nhận cự kiếm kia!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Thả người đường sống

"Muốn cùng ta hủy diệt cự kiếm va chạm, người còn kém xa!" Sở Trình Bá điên cuồng cười lớn, một chiêu này là hắn thuần thực nhất võ kỹ, vô số mạnh hơn chính mình võ giả đều chết ở một chiêu này dưới. Hôm nay hắn thấy, Vân Dương cũng không ngoại lệ!

"Ầm ầm!"

Một tiếng rung động một bản tiếng vang lớn, hai cỗ bàng bạc nguyên khí trong nhảy mắt đụng vào nhau. Chỉ thấy kia hủy diệt cự kiếm chớp đỉnh nguyên khí lại tại Bạo Toàn Sát điên cuồng chuyển động phía dưới, từng điểm từng điểm bị nghiền nát, hóa thành hư vô!

Vân Dương sắc mặt kiên nghị, không lùi chút nào, trong mắt hắn hưng phấn quang mang chớp thức.

"A a a a!"

Sở Trình Bá mặt đầy hoảng sợ muốn chết, hắn điên cuồng hét lớn, đem hết toàn lực thi triển bản thân nguyên khí, muốn vẫn hồi cục diện, nhưng mà đã muộn.

Vân Dương miểu tốc 29 xoay chuyển Bạo Toàn Sát, trực tiếp đem Sở Trình Bá kiếm khí toàn bộ cắn nát. Hướng theo kiếm khí toàn bộ hóa thành hư vô về sau, hắn kia rất lớn khoan nhận trường kiếm càng là "Ầm vang" một tiếng bay lên thật cao.

Sở Trình Bá cả người đều ngốc mắt, vào giờ phút này, cho dù hắn như thế nào đi nữa mạnh mẽ, không thừa nhận cũng không được, mình hoàn toàn bại bởi Vân Dương!

"Quét!"

Trong bóng tối, một đạo ác liệt hào quang bỗng nhiên lóe lên trút ra, Vân Dương mặt liền biến sắc, đem hết toàn lực nghiêng người sang đi, thế nhưng trước ngực vẫn bị hung hăng bắt năm tia vết máu.

Hầu Đông ngực đập trùng kịch liệt đến, trong mắt tràn đầy sợ hãi. Không nghĩ tới là, tiểu tử này so tưởng tượng cường đại quá nhiều. Thần Lang hôm nay không rõ sống chết, Tam hoàng tử đắc ý thủ đoạn cũng bị phá giải, hôm nay liền chỉ có thể dựa vào chính mình.

Nhưng Hầu Đông căn bản cũng không có cái gì tiếp tục chiến đấu đi xuống dũng khí, hắn không muốn bước Thần Lang theo gót.

Vân Dương cúi đầu nhìn mình ngực vết thương, có chút nổi nóng ngẩng đầu lên, đối với Hầu Đông nói: "Rất tốt, ngươi đã thành công chọc giận ta!"

"Làm bộ làm tịch!" Hầu Đông cắn chặt hàm răng nổi giận nói, nhưng hắn lại vẫn không dám xông lên phía trước.

Sở Trình Bá bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại, sắc mặt hắn có chút tái nhợt nói: "Hầu Đông, con mẹ nó ngươi rốt cuộc đang làm gì đem cái tên này giết chết cho ta, ngươi là người điếc sao "

Hầu Đông cắn chặt hàm răng, hiện tại nói cái gì đều vô dụng, chỉ có thể nhắm mắt lại!

"Vèo!"

Thân ảnh hắn cực kỳ bén nhọn, thân tốc lóe lên mà qua, ở trong bóng tối kéo theo liên tiếp huyễn ảnh, khiến người ta khó lòng phòng bị.

"Xuy Xuy Xuy!"

Từng đạo tiếng xé gió vang dội, không cần nghe cũng biết, nhất định là Hầu Đông đang hướng mình phát động công kích. Bất quá Vân Dương cũng không có lùi bước, mặc dù là ở trong bóng tối, thế nhưng nắm giữ tinh thần lực hắn có thể đủ chính xác tìm ra Hầu Đông phương hướng.

Hắn nhãn quan bốn đường tai nghe bát phương, đôi mắt rất nhanh thì phong tỏa trước mặt không gian. Tại tinh thần lực hắn thăm dò dưới, Hầu Đông thân ảnh đang từ phương vị này thân tốc hướng mình tiếp cận.

"Đến rồi!"

Vân Dương khoe miệng lộ ra một vết châm chọc nụ cười, một quyền đánh ra, bập thịt cả người ầm ầm, áo khoác bay phát phới. Một quyền này lực lượng trực tiếp là đột phá cực hạn, cho dù đánh trên không trung, cũng có thể chấn động ** người màng nhĩ căng.

Quả nhiên, Hầu Đông thân ảnh thân tốc ở phía trước thoáng hiện, chỉ là ngênh đón hắn, chính là quả đấm này cực đại vô cùng!

"A!"

Hầu Đông sắc mặt giống như tro tàn, lúc trước Vân Dương kia thân thể cường hãn lực lượng xem trong lòng của hắn tuyệt vọng. Bởi vì thân thể quán tính, hắn căn bản không cách nào khống chế động tác của mình, chỉ có thể là hướng phía quả đấm của Vân Dương bên trên đụng tới.

Đang lúc này, sau lưng bỗng nhiên ** dạng khởi một trận con lóc, nguyên khí đem không khí bao phủ hết sạch, hướng phía đầu mình đập tới.

Vân Dương giật nảy cả mình, đến tốt cùng là ai, lại ở sau lưng đánh lên mình.

Hắn bây giờ đã không có biện pháp đi quay người lại thể ứng đối, bởi vì quả đấm đã đập ra ngoài. Nhưng sau lưng cổ lực lượng kia lại cực kỳ cường hãn, khiến người ta không thể không tránh.

"Ha ha ha ha, đi chết đi!" Sau lưng Thần Lang kia phát cuồng âm thanh âm vang lên, Vân Dương tâm cũng từng điểm từng điểm trầm xuống. Nhìn đối phương điệu bộ này, hiển nhiên là chuẩn bị liều mạng!

Nhưng Vân Dương vẫn không chút hoang mang, hắn một cái tay khác đưa về phía trong lòng thật chặt nắm độn thổ Bảo Châu, khoe miệng nụ cười có chút tà dị.

"Ầm ầm!"

Thần Lang một quyền này bỗng nhiên đập vào chỗ trống, chỉ là đem dây phiến không khí cho đánh tan hoàn toàn. Chính mình tưởng tượng trong huyết nhục văng tung tóe cảnh tượng cũng chưa từng xuất hiện, bởi vì làm mục tiêu đã biến mất rồi.

"Người đâu!" Thần Lang bởi vì khống chế không nổi thân thể thăng bằng, mạnh mẽ té xuống đất. Hắn bị phần bỏ dẫy, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Lúc trước Thần Lang thụ thương đã rất nặng, hắn miễn cưỡng uống một viên đan dược, mới có thể tiếp tục chiến đấu. Chỉ là không nghĩ tới, mình hao tổn

tâm cơ một quyền, lại không có trúng đích đối phương.

"Cái gì" ở bên cạnh mắt thấy tất cả Sở Trình Bá cũng ngây ngẩn, ban nãy cơ thể Vân Dương giống như là bỗng nhiên biến mất một dạng, hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu.

"Bát!"

Ngay tại Thần Lang thời khắc ngây người, từ dưới đất đột nhiên đưa ra một cái tay, trực tiếp nắm Thần Lang cổ chân.

Thần Lang còn chưa phản ứng kịp chuyện gì xảy ra, cơ thể Vân Dương trong nháy mắt xuất hiện ở sau lưng của hắn, đem cả người hắn té cho nhấc lên.

"Người rất kiêu ngạo a!" Vân Dương cười lạnh nhìn đến Thần Lang, không chút lưu tình mạnh mẽ hướng trên mặt đất té xuống.

"A!"

Thần Lang hét thảm một tiếng, thân thể nặng nề rơi xuống mặt đất. Một ngụm máu tươi không nhịn được phun ra ngoài, trong cơ thể lực phủ ngũ tạng đều tựa như điên đảo một chỗ ngồi, vẻ mặt nhăn nhó, cực kỳ thống khổ.

Hầu Đông cũng không nhịn được lui về sau một bước, lòng vẫn còn sợ hãi đồng thời, cũng không chỉ vừa bị Vân Dương thủ đoạn cho chấn động.

"Thật kỳ quái sao" Vân Dương nhíu lông mày nói: "Chi tiết, các người không có cơ hội đi tìm hiểu rồi!"

"Người rốt cuộc muốn làm gì" Sở Trình Bá lúc này liền thanh âm nói chuyện đều run rẩy, hắn hai chân cũng tại hơi run lập cập. Vốn cho là mình mạng theo ba vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả có thể thuận lý thành chương tìm ra đối phương, cướp được Vương Thủ tinh thạch. Nhưng mà, sự tình phát triển cùng trong tưởng tượng cư nhiên là hai thái cực.

"Ta muốn làm gì hừ, ta chỉ là muốn cho Tam hoàng tử người xem một chút, ta có phải là người hay không trong miệng phế vật!" Vân Dương trong mắt lóe lên một vết lạnh ý, đột nhiên đi lên phía trước, duỗi tay nắm lấy rồi Thần Lang cổ áo, bắt hắn cho nhấc lên.

"Vốn định tha cho người một mạng, không nghĩ tới sinh mệnh của người lực còn rất ngoan cường! Nghĩ ở sau lưng tập kích ta sao" Vân Dương cũng không thèm nhìn tới, đột nhiên đem hắn hướng nơi xa xa trên cây to quăng tới, chỉ thấy thân thể của hắn liên tiếp đụng ngã lăn chùng mấy cây lùm, cuối cùng rơi trên mặt đất, thoi thóp.

Hầu Đông 360 độ kinh sợ toàn thân run rẩy, nhưng hắn không dám chạy trốn chạy, bởi vì Tam hoàng tử còn ở lại chỗ này. Hắn là Tam hoàng tử thị vệ, nói cái gì cũng không dám đem Tam hoàng tử ném người kẻ tiếp chạy a.

Sở Trình Bá hôm nay là thật cảm thấy sợ hãi, cái tên này quả thực thì không phải người. Mạnh mẽ như vậy khí lực, đến tột cùng là làm sao luyện thành

"Tiếp theo, phải đến phiên người!" Vân Dương ngẩng đầu lên, mắt sáng như đuốc, nhìn chằm chằm cách đó không xa Hầu Đông.

Hầu Đông trong nháy mắt bị sợ vỡ mật, thậm chí ngay cả phản kháng đều quên, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, không ngừng lùi lại đây. Trong miệng tự lẩm bẩm nói gì, chỉ có điều âm thanh đặc biệt tiêu, không có ai nghe rõ.

"Vèo!"

Ngay tại Vân Dương chuẩn bị đạp tiến lên thời điểm, nơi xa xa đột nhiên bắn tới một đạo phá không bạch quang. Giữa bạch quang, chính là sắc bén Linh Ấn Tiên, mạnh mẽ đâm về phía Hầu Đông trước ngực.

Hầu Đông bị dọa sợ đến mặt đều tái xanh, hắn cơ hồ không chút do dự liền hướng phía một bên nhảy ra ngoài. Vào giờ phút này trong đầu của hắn cũng chỉ có một ý nghĩ, đó chính là né tránh một mũi tên này.

Bởi vì Hòa Phượng Cung bắn ra Linh Ấn Tiên, đây chính là trí mạng a! Coi như là Lương Nghi Cảnh cường giả, đều không thể coi thường uy lực, chớ đừng nhắc tới Hầu Đông vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp rồi.

"Xuy Xuy Xuy!"

Hầu Đông tuy rằng đã rất nỗ lực đi né tránh, nhưng vẫn là kém một chút. Linh Ấn Tiên tốc độ cực nhanh, trực tiếp xé ra Hầu Đông Hộ Thể nguyên khí, nặng nề đóng vào trên bả vai hắn.

Máu tươi tung tóe, kia Linh Ấn Tiên trực tiếp cắm vào nửa đoạn.

"Ách a..."

Hầu Đông toàn thân đau run rẩy, hắn liên tiếp bị Linh Ấn Tiên xung lượng đẩy lui mấy thước, cho đến đụng phải một khỏa hai người ôm hết to lớn Trụ, mới miễn cưỡng dừng lại.

Ngay sau đó, một đạo thân ảnh kiều tiểu thần tốc từ rừng rậm sâu bên trong tập kích bắt ngờ trút ra, chính là Hứa Nhược Tĩnh.

"Ồ, truy người người kia đây!" Vân Dương mang trên mặt nụ cười ung dung, huyết sắc.

Hứa Nhược Tinh sắc mặt trở nên hồng, cái trán đỏ mẩn mồ hôi đầm đìa: "Truy ta tên kia bị ta bắn một mũi tên, ở phía sau đây!"

Vân Dương cười ha ha một tiếng, lại lần nữa đưa ánh mắt chuyển hướng Sở Trình Bá, thanh âm hân hỷ cực kỳ khinh bạc, hoàn toàn không có một chút tôn trọng: "Ta nói Tam hoàng tử, người nói ta đến cùng là đúng hay không phé vật a "

Sở Trình Bá cắn chặt hàm răng, hân mặc dù không như mình hai vị ca ca, nhưng là từ nhỏ đến lớn khi nào trải qua bậc này ủy khuất

"Vân Dương, người thật muốn chọc giận ta sao" Sở Trình Bá vẫn mạnh miệng nói.

Vân Dương đi lên phía trước, thuận tay nhặt lên kia huy diệt cự kiếm, một bên ở trong tay vuốt vuốt, vừa cười hỏi ngược lại: "Nguyên lai lúc trước người một mực cũng không có nổi giận a "

"Người..." Sở Trình Bá á khẩu không trả lời được, tại Vân Dương miệng dưới, hân căn bản là chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

Vân Dương nhìn lướt qua bị thương nặng Hầu Đông, cũng là cười lạnh nói: "Đừng nói nhiều rồi, bốn người các người đã bị thương ba cái rồi. Bây giờ ta rất nghiêm túc nói cho người biết, đem trên thân Vương Thủ tinh thạch giao ra, ta có lẽ sẽ cân nhắc thả người một con đường sống!"

Lời này vừa nói ra, ngay cả bên cạnh Hứa Nhược Tinh đều ngây dại. Vốn là cho là đã thương Tam hoàng tử thì vệ đã khó lòng rồi, không nghĩ tới Vân Dương giọng lớn hơn nữa!

"Thả ta một cái... Sinh Lộ" Sở Trình Bá cắn chặt hàm răng, sắc mặt dữ tợn vạn vạn. Hân đòi này cho tới bây giờ không có bị người như vậy uy hiếp qua, hôm nay lại bị một 15, 16 tuổi thiếu niên lên tiếng uy hiếp!

"Cái kia, Vân Dương, chúng ta có chút quá quá phận đi" Hứa Nhược Tinh hưng phấn sức mạnh cũng là dần dần chậm lại, thấp giọng nhắc nhở.

Nàng lúc này mới ý thức được sự tình nghiêm trọng, đối phương không phải là người khác, mà là Đại Sở vương triều Tam hoàng tử a. Cùng hân vạch mặt lời nói, một chút chỗ tốt cũng không có.

Nhưng Vân Dương vẫn khư khư cổ chấp, hân cười lạnh không thôi nói: "Tam hoàng tử lại có thể thế nào bọn họ lúc trước chính là động cướp đoạt chúng ta Vương Thủ tinh thạch ý nghĩ, lúc này mới sẽ một đường đuổi theo chúng ta dấu chân chạy tới! Hôm nay bị chúng ta đánh bại, đương nhiên phải giao ra trên người mình Vương Thủ tinh thạch, đây chính là quy củ!"

"Chớ má quý củ!" Sở Trình Bá phần giận dữ hết, hân hết sức kích động, cái trán gân xanh lộ ra: "Người uy hiếp ta chờ ta từ nơi này sau khi đi ra ngoài, nhất định phải suất binh vây quét các người Vân gia! Ta muốn cho người quý xuống nói xin lỗi cho ta, ta..."

"Bịch!"

Một tiếng vang trầm đục, Sở Trình Bá cả người bay ra ngoài.

Vân Dương có chút khinh thường quét mắt nhìn hân một cái, lạnh lùng nói: "Chớ nói nhảm nhiều như vậy, giao hay không giao "

"Khụ khụ khụ."

Sở Trình Bá chậm rãi từ dưới đất bò dậy, hân tóc tai bù xù, đặc biệt khuất nhục, môi tái mét, toàn thân run rẩy. Khả năng này là hân từ ra đời đến bây giờ, nhất chặt vật một lần.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thống kê thành tích

"Tam hoàng tử..." Một cái âm thanh yếu ớt vang dội, chỉ thấy từ nơi không xa trong rừng rậm, Đằng Xà che bộ ngực mình, vô cùng gian nan từng bước từng bước đi tới.

Hân máu tươi đang không ngừng từ kẽ móng tay bên trong chảy ra, dễ nhận thấy bị thương không nhẹ thể.

Hứa Nhược Tinh thấy một màn này, cũng là hơi có chút đắc ý nói: "Chỉ có điều bị một mũi tên mà thôi, tất yếu khoa trương như vậy sao "

Đằng Xà liền phần nộ tâm tình cũng không có, hân toàn thân đều run rẩy đến, môi tái nhợt không có chút huyết sắc nào.

Sở Trình Bá nghiêng đầu đảo qua ba người, Thần Lang hôn mê không rõ sống chết, Hầu Đông trong bả vai Tiễn đã mất đi sức đề kháng, Đằng Xà cũng

là như vậy. Ba vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả, lại rơi vào như vậy một cái kết quả

"Tam hoàng tử, có câu nói, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt. Đến tột cùng phải làm gì, ta nghĩ ngươi trong lòng cũng tính toán sẵn!" Vân Dương khòe miệng tràn đầy một nụ cười, rất dễ nhận thấy hắn tâm tình không tệ.

Sở Trình Bá chậm rãi hít một hơi, dùng hết sức lực toàn thân ức chế mình lửa giận. Hắn chậm rãi duỗi vào trong ngực, móc ra một cái túi vải, đột nhiên ném tới.

Vân Dương đưa tay đem tiếp lấy, rất là hài lòng ước lượng một hồi, phân lượng rất nặng, ít nhất có hơn mười viên Vương Thú tinh thạch, trung bình mỗi ngày đều năng lực săn giết được mấy cái Vương Thú, thật là rất không tệ thu hoạch!

"Cái huy diệt cự kiếm này là Phụ Hoàng đưa cho ta, ngươi dù sao cũng phải trả lại cho ta đi" Sở Trình Bá trong mắt lửa giận thoáng hiện, nhưng mà không dám chút nào biểu hiện ra. Rốt cuộc tình thế không bằng người, chỉ có thể cúi đầu.

Hứa Nhược Tinh nghe vậy, cũng là sững sờ. Vật này là hoàng đế đương triều đưa cho Sở Trình Bá, nếu như trở thành chiến lợi phẩm bắt đi lời nói, đó không phải là trần trụi đánh hiện nay Hoàng Đế mặt sao

Nàng biết rõ Vân Dương tính tình, ngộ nhớ thật coi trọng cái huy diệt cự kiếm này, vậy thì xong rồi.

Vân Dương cũng không như cùng nàng suy nghĩ như vậy, huyết sáo, tiện tay đem kia huy diệt cự kiếm ném cho Sở Trình Bá: "Ngươi vốn là đi muốn đánh cướp chúng ta, lại ngược lại bị chúng ta đánh cướp, cái này rất công bằng, không phải sao Vương Thú tinh thạch ta thu, ngươi những vật khác ta cũng không nghĩ muốn."

"Chúng ta 3hxxPZL đi!" Sở Trình Bá sắc mặt tái xanh, phút chốc cũng không muốn chờ lâu, xoay người rời đi.

"Linh Ân Tiên trả ta!" Hứa Nhược Tinh đôi mắt đẹp trừng một cái, thần tốc vẫy vẫy tay, kia đỉnh tại Hầu Đông trên bà vai Linh Ân Tiên thần tốc hóa thành một đạo bạch quang, bay đến trong tay nàng.

Hầu Đông cố nén đau đớn, đem Thần Lang công lên, cùng Đằng Xà khắp khển đi ở Sở Trình Bá sau lưng.

Nhìn đến bốn người bóng lưng rời đi, Hứa Nhược Tinh lòng có chút không đành lòng nói: "Chúng ta làm như vậy, có phải hay không thật là quá đáng "

"Quá đáng" Vân Dương cười lạnh một tiếng nói: "Nếu như không phải ngươi ta nắm giữ thực lực cường đại, phỏng chừng bọn họ ngay cả mạng cũng sẽ không cho chúng ta lưu lại! Ta dễ dàng ngạt còn thả bọn họ một con đường sống, đây đã quá nhân từ, hiểu không!"

...

Cùng lúc đó, toàn bộ săn thú đại hội cũng tiến hành được rồi giai đoạn cuối. Toàn bộ võ giả đều tại tranh đoạt từng giây từng phút, tận lực đi cướp đoạt người khác Vương Thú tinh thạch.

Một chỗ hoang tàn vắng vẻ trên thảo nguyên.

Ba vị sắc mặt nghiêm túc võ giả nhìn đến xung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì. Ba người cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, một người trong đó thấp giọng nói: "Ồ, ban nãy ta đúng là nhận thấy được có người tới đây, tại sao sẽ đột nhiên mất đi tung tích "

"Ngươi sẽ không phải là cảm ứng sai đi" hai người khác có chút hoài nghi.

" Sẽ không, ta..." Người kia đang muốn cãi lại, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Suru suru!"

Từ nơi không xa trong nháy mắt bắn tới ba đạo ánh bạc, lấy thể nhanh như chớp không kịp bật tai, trong giây lát xuyên thủng ba người phần cổ.

Bên trên một giây còn rõ ràng ba vị võ giả, một khắc này chỉ có thể vô lực che trên cổ họng lỗ máu, vẻ mặt không thể tin biểu tình, ầm ầm vang dội ngã xuống đất.

Từ phía trước cách đó không xa trong bụi cỏ lóe lên một vệt bóng đen, hắn bước nhanh chạy nhanh tới ba vị võ giả trước thi thể, sạch sẽ gọn gàng đem ba người bên hông trang bị Vương Thú tinh thạch túi vải kéo xuống, toàn bộ nhét vào ngực mình.

Theo sau, hắn u ám cười một tiếng, không nhận được liêm láp một cái môi dưới nói: "Lần này săn thú đại hội hạng nhất, ta là hướng quyết định!"

Lá hướng, Diệp Cô Tinh thúc thúc con trai, cũng coi là Diệp Cô Tinh đường đệ. Hàng năm ở bên ngoài lịch luyện, tuổi gần mười bảy tuổi liền có được Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thực lực, thật sự là không thể khinh thường.

Lần này, mục đích của hắn ngon rất rõ ràng, đó chính là hấp dẫn Nguyên Vực người chủ ý!

Bên kia, tại sơn mạch nơi giữa sườn núi.

Hứa Tâm Nhu cùng một vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp võ giả quần quít lấy nhau, hai người nguyên khí bắn nhanh, qua lại so chiêu, được không kịch liệt.

Nhưng Hứa Tâm Nhu vẫn là nắm lấy cơ hội, trường kiếm trong tay như nước một bản uyển chuyển, đem đối thủ pháp khí đâm hướng rồi không trung.

"Người thua! Giao ra Vương Thú tinh thạch!"

Hứa Tâm Nhu âm thanh như cũ là ôn nhu như vậy, giống như là nhà bên Đại tỷ tỷ một dạng. Nhưng nàng trường kiếm chính là gác ở cổ đối phương bên trên, nếu như đối phương có dũng khí có một chút chút dị động, nàng đều sẽ không chút lưu tình chém xuống.

"Có chơi có chịu!"

Người kia mặt lộ vẻ cười khô, một tay chậm rãi đưa tới trong lòng, đem một cái nặng chịch túi vải giao ra.

Hứa Tâm Nhu đưa tay nhận lấy, theo sau thu hồi trường kiếm, ôm quyền hành lễ sau đó, xoay người rời đi.

Nhưng sau lưng người kia lại phảng phất không thuận theo không tha thứ, tại Hứa Tâm Nhu xoay người trong nháy mắt, thân hình nổi lên, diện mạo dữ tợn.

"Gái điểm thú, đem Vương Thú tinh thạch giao ra đây cho ta!" Người kia không cam lòng rống giận, trong tay siết một cái không biết từ nơi nào mọc ra dao găm, thẳng lao thẳng về phía Hứa Tâm Nhu.

"Xuy!"

Một tiếng lười dao sắc bén kích thễ âm thanh âm vang lên, chỉ thấy Hứa Tâm Nhu mặt không biểu tình, trường kiếm trong tay phảng phất như là mọc thêm con mắt, để tay sau lưng đâm vào người kia lồng ngực.

"Tự gây nghiệt, không thể sống!" Hứa Tâm Nhu rút trường kiếm ra, cũng không thèm nhìn tới người kia một cái, bước nhanh rời đi.

Tương tự sự tình như vậy, tại hoàng gia trảng săn bắn bên trong không biết xảy ra bao nhiêu lần.

Càng là gần đến giai đoạn cuối, số lần thì càng thường xuyên. Thật ra thì người đều là tự cá nhân, vì mình tiền đồ, chuyện gì đều làm được.

Cuối cùng, săn thú đại hội đi tới ngày cuối cùng, vẫn sống sót tất cả võ giả, đều là bước nhanh chạy về giáo trường.

Nói đúng là bây giờ, kì thật bình thường cuối cùng một ngày đều phải để lại đi ra đi đường. Bất quá mọi người đều là như vậy, cũng chỉ lộ ra tương đối công bình.

Ai nếu như không thể tại ngày thứ bảy người cuối cùng giờ đi ra hoàng gia trảng săn bắn, liền tự động phán định mất đi tư cách.

Ngày thứ bảy buổi trưa, bên trong giáo trường lộ ra vô cùng náo nhiệt, đều Lộ đại nhân vật đều hội tụ một đường. Mấy ngàn trượng phạm vi giáo trường bị vây nước chảy không lọt, từng hàng người tinh anh mặt không biểu tình đứng ở trảng săn bắn lối vào, toàn thân tản ra lẫm liệt sát khí.

Trong giáo trường tâm, chính là dọn lên một loạt bàn ghế, cung cấp thể lực khắp nơi an vị. Bọn họ hôm nay, muốn từ tham dự thực tập thiếu niên thiên tài trong thu nạp một ít, gia nhập mình thể lực.

Người ngồi ở trung tâm nhất, thân mặc long bào, mặt đầy hạo nhiên chính khí, đang là đương kim Đại Sở vương triều Hoàng Đế. Long bào bên trên, hắc sắc đường vân hội họa đến một đầu Cửu Trảo Thiên Long, lộ ra cực kỳ bá đạo. Cho dù không cần tận lực phóng thích, cường hân uy áp điện cuồng tràn ra, hiển nhiên là một vị thâm tàng bất lộ cường giả. Lúc này, hắn đang nhẹ giọng cùng bên cạnh mấy người phân đàm, xem sắc mặt tựa hồ tâm tình không tệ, rốt cuộc con thứ ba của hắn cũng tham gia lần này săn thú đại hội.

Đối với Hoàng Đế lại nói, mặc dù mình con thứ ba Sở Trình Bá cũng không bằng hai vị ca ca như vậy chói mắt, nhưng rốt cuộc thực lực cũng không kém. Hơn nữa, mình trả lại cho hắn xứng ba cái Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp thị vệ. Cho dù lần này hoạt động săn thú không thể đứng đầu trong danh sách, ít nhất cũng sẽ không quá kém đi.

Tại cách đó không xa, ngồi hai vị hắc bào lão giả. Bọn họ thần tình lạnh nhạt, tựa hồ không một chút nào gấp gáp. Bọn họ chính là Nguyên Vực người trong, lần này tới chọn đệ tử, chính là lấy được Nguyên Vực hiền danh tính mạng.

Hai vị hắc bào lão giả đứng bên cạnh một người, chính là Vân La Ngọc. Hắn mặt đầy nịnh hót nụ cười, thái độ mười phần cung kính.

Vân La Ngọc trong mắt lóe lên hưng phấn hào quang, đối với mình đệ đệ Vân Kinh Long, hắn là đặc biệt yên tâm. Không nói trước đệ đệ mình thực lực đã đạt tới Nhất Nguyên Cảnh bát giai, chỉ là phần kia tổ truyền xuống bản đồ, liền cơ hồ vô giả rồi! Phía trên ghi chú đủ loại bảo tàng nơi ở, vừa vụn chỉ là kia vụn được Đầm, cũng đủ để cho Vân Kinh Long thực lực lại tăng thêm một cấp đi.

Cộng thêm vậy chỉ có thể dựa vào cấm kỵ trận pháp mới có thể mở Động Phủ, bên trong nhất định cũng không thiếu người trước nơi lưu lại Bí Bảo!

Vừa nghĩ tới nhiều như vậy cơ duyên tạo hóa, toàn bộ đều phải thuộc về đệ đệ mình Vân Kinh Long toàn bộ, Vân La Ngọc liền không nhịn được một trận hưng phấn. Cũng không phải hắn trời sinh tính phóng khoáng, mà là hắn đã bị chứng thật qua, cuộc đời này không bao giờ còn có khả năng đạt phá

đến Lương Nghi cảnh. Bất quá bởi vì này một vài năm hẩn tại bên trong Nguyên Vực quy củ, một mực chủ động gánh vác Ngoại Môn sạch sẽ nhiệm vụ, cho nên Nguyên Vực cũng không có đem đuổi hẩn ra ngoài.

Bởi vì chính mình sẽ không đi về mặt cảnh giới có đột phá rồi, cho nên Vân La Ngọc đem nơi có hi vọng đều ký thác vào đệ đệ mình trên thân. Hẩn tin chắc, chỉ cần đệ đệ lấy được những bản đồ kia bên trên nơi ký hiệu bảo tàng, tuyệt đối có thể được Nguyên Vực nhìn trúng!

Nếu như mình đệ đệ có thể tại Nguyên Vực trong triển lộ ra hẩn kia ưu tú thiên phú lời nói, thế thì mình thời gian cũng sẽ tốt hơn rất nhiều.

Chờ đến lúc đó, lại trả thù Vân Dương cũng không muộn!

Khóe miệng của hẩn lộ ra nụ cười dữ tợn, chỉ là hẩn hồn nhiên không biết, bản đồ kia cũng sớm đã bị Vân Dương đánh bật đánh bẻ lấy được. Cái gọi là bảo tàng, cũng tất cả đều bị Vân Dương cùng Hứa Nhược Tĩnh đoạt được!

Nếu như cho hẩn biết những thứ này, phỏng chừng sẽ trực tiếp tức điên đi

Đều đại thế gia người cũng đều ngồi ở chỗ này, trong lòng bọn họ có chút thấp thòm bất an. Rốt cuộc tham gia thực tập, đều là mình gia tộc người. Mà sản thú lớn sẽ chết tỷ số một mực rất cao, ai cũng đặc biệt dè chừng lo lắng.

Chỉ có Vân Tiêu, mặt đầy nụ cười ngồi trên ghế, phảng phất không chút nào lo lắng một dạng. Ngồi bên cạnh là Vân Phá Thiên, hẩn cũng là mặt đầy nụ cười, tựa hồ trong lòng có dự tính.

"Vân Tiêu Đại thiếu gia, xin hỏi người cảm thấy, Vân Dương công tử thành tích năng lực như thế nào đây?" Vân Phá Thiên cười khẩy nói.

Vân Tiêu rất là tùy ý nói: "Dương nhi thành tích dạng làm sao ta cũng không quan tâm, ta chỉ biết là trước hẩn thật giống như đánh đau rồi hai đứa con trai người một hồi đi "

Vân Phá Thiên sắc mặt trong nháy mắt tái mét, nghĩ phải phản bác nhưng lại không nói ra lời, cuối cùng chỉ có thể oán hận hừ lên một tiếng, không nói nữa.

Rất nhanh, liền từ tràng sản bắn trong, đi ra đệ nhất nhân. Áo quần hẩn có chút lam lũ, cúi đầu thờ hẩn hẩn.

"Hài nhi, tốt lắm!"

Trong đám người truyền tới một thanh âm hưng phấn, thiếu niên kia ngẩng đầu lên, thấy được phụ thân mình tại triều mình vẫy tay. Hẩn đáng chết cười một tiếng, từ bên hông móc ra ba cái Vương Thú tinh thạch, giao cho tới thống kê số lượng trong tay người kia.

"Cha, chỉ có ba cái Vương Thú tinh thạch, hài nhi cho người mất thể diện." Thiếu niên kia có chút áy náy cúi đầu, ngập ngừng nói không nói ra lời.

"Nói chuyện gì, người có thể sống đi ra, cha đã rất vui về rồi!" Trung niên nhân kia cực kỳ hưng phấn đi lên trước, ôm lấy thiếu niên kia, trong con người không nói ra được thương yêu ý.

Ba cái Vương Thú tinh thạch, tuyệt đối thuộc về đội số tầng thứ, cho tới kia phụ trách thống kê người, cũng không có đem hẩn tính ở trong đó. Là tính tính rồi, cũng chỉ là trắng tốn thời gian, cần gì chứ

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Làm ra lựa chọn

Ngay sau đó, tràng sản bắn trong lại lần nữa lần lượt đi ra mấy người.

Có người hoan hỉ có người buồn, nhìn thấy con gái mình từ tràng sản bắn trong đi ra, đều đặc biệt hưng phấn. Trước tiên bắt kể thành tích thế nào, tới thiếu mạng là bảo vệ.

Sản thú lớn sẽ chết tỷ số cho tới nay đều là vượt qua 4, cho nên đối với đại đa số gia đình lại nói, không cầu thành tích cỡ nào hiển hách, chỉ cầu con gái mình năng lực bình an vô sự, đã rất thỏa mãn rồi.

Đi theo đi ra đệ từ càng ngày càng nhiều, trong đó cũng không thiếu thành tích ưu tú. Có chút sản phái mười viên Vương Thú tinh thạch thiếu niên, đã hấp dẫn phần lớn thể lực chú ý.

Có thể tại trong bảy ngày thời gian sản được mười viên Vương Thú tinh thạch, đã là phi thường đáng quý. Trung bình một ngày đánh chết một hai đầu Vương Thú, thành tích như vậy cùng các người so với, tuyệt đối là thiên tài cấp bậc.

Rất nhanh, liền có một ít thế lực đối với những thiếu niên này đưa ra cảnh ô liu, mà những thiếu niên này cũng đều có lựa chọn chỗ trống.

Chỉ là vậy từ Nguyên Vực trong đi lượng vị lão giả, biểu tình như cũ không có thay đổi. Trong vòng bảy ngày sắp phải mười viên Vương Thú tinh thạch, còn cũng 31 T9IRV không thể vào phải pháp nhãn bọn họ.

Nguyên Vực, là là cả Thần Châu đại lục võ giả đều đặc biệt hướng tới tu luyện Thiên Đường, tại quá khứ nhiều năm như vậy giữa, chưa bao giờ chủ động đi thu nhận qua đệ tử, đều là người khác chủ động trước tới tham gia khảo thí.

Tuy rằng lần này không biết tại sao, Nguyên Vực lại muốn đi Thần Châu đại lục đều quốc gia tuyển chọn đệ tử. Nhưng bất kể nói thế nào, vừa vặn chỉ là Nguyên Vực hai chữ này, cũng đủ để quét xuống một nhóm lớn cái gọi là thiên tài.

Với tư cách Nguyên Vực người trong, hai người bọn họ đương nhiên là có một loại cảm giác ưu việt. Các người thế lực khác cạnh tranh phá da đầu muốn cướp, ta hết lần này tới lần khác liền coi thường. Chỉ có càng mạnh mẽ mới, mới xứng với Nguyên Vực!

Huống chi, bọn họ trước khi tới đã cẩn thận điều tra Đại Sở vương triều, trong lòng cũng đã sớm có thí sinh thích hợp. Hứa gia Hứa Tâm Nhu, chính là bọn hắn Nguyên Vực muốn thu nạp thiên tài một trong.

Huống theo từ tràng sẵn sẵn bên trong đi ra võ giả càng ngày càng nhiều, toàn bộ giáo trường cũng theo đó náo nhiệt.

Rất nhanh, từ hoàng gia tràng sẵn sẵn trong chậm rãi đi ra một vị trên người mặc thuần trắng sắc áo gấm thiếu nữ, chỉ thấy nàng mang trên mặt ôn uyển như ngọc nụ cười, từng bước từng bước hướng phía bên ngoài đi tới.

Cơ hồ là đồng thời, ánh mắt tất cả mọi người đều dừng lại ở trên người nàng, tại chỗ cơ hồ không có người không nhận biết nàng, Hứa gia thiếu nữ thiên tài, Hứa Tâm Nhu!

Nàng cũng đi ra sao

Trên người nàng Vương Thú tinh thạch, đến tốt cùng sẽ đạt tới bấy nhiêu viên đây

Tất cả mọi người đều đang lẳng lặng đang mong đợi câu trả lời.

Hứa Tâm Nhu chậm rãi đi tới phụ trách thống kê trọng tài trước người, đưa tay từ bên hông tiếp nhận một cái nặng chịch túi, theo sau đứng ở một bên, im lặng đang mong đợi.

"Bên trong có bao nhiêu" kia trọng tài tựa hồ cũng bị Hứa Tâm Nhu mỹ lệ trấn trụ, hần nuốt nước miếng một cái, có chút mất tự nhiên hỏi.

"Bản thân người đếm một chút đi, ta cũng không nhớ rõ." Hứa Tâm Nhu nhàn nhạt cười một tiếng, bộ kia ôn uyển động lòng người bộ dáng, để cho tất cả mọi người tại chỗ tâm lý chấn động.

Ngay cả mình đều không nhớ rõ

Những cái kia lúc trước đi ra thiếu nam thiếu nữ cũng không nhìn được nuốt nước miếng một cái, đây giữa người và người chênh lệch cũng quá lớn. Người khác còn đang là rồi vị trí Vương Thú tinh thạch mà cố gắng, nàng lại đều đã không nhớ rõ mình sẵn được rồi bấy nhiêu số lượng.

Vân Tiêu hít một hơi đánh giá Hứa Tâm Nhu, nàng có thể nói là mình chưa về nhà chồng con dâu. Bất quá tựa hồ nàng ý nguyện cá nhân cũng chẳng mạnh mẽ lắm, lần này chắc cũng là nàng một lần cơ hội.

Kia hai cái Nguyên Vực đi lão giả cũng đều ngồi ngay ngắn người lại, tràn đầy mong đợi. Mặc dù đối với bọn họ lại nói, Hứa Tâm Nhu đã có thể xác định phải bị thu nạp vào đến rồi, nhưng bọn hắn còn nghĩ biết một hồi Hứa Tâm Nhu sẵn thủ thành tích, cũng coi là là một người cần nhắc tiêu chuẩn đi.

Kia trọng tài mở ra túi, từng cái một đem Vương Thú tinh thạch lấy ra, bỏ lên trên bàn.

"26, 27..." Kia trọng tài mở túi lạnh trên trán trải rộng, như cũ từ trong túi gánh Vương Thú tinh thạch, kia túi tựa hồ liên tục không ngừng một dạng. Mỗi khi người kia nhiều lấy ra một cái, mọi người tâm thần liền biết càng chấn động một điểm.

Hiện trường âm thanh thập phần tĩnh lặng, nghe được cả tiếng kim rơi.

Những đại nhân vật kia cũng đều vui tươi hơn hờ nhìn đến Hứa Tâm Nhu, ngay cả Hoàng Đế cũng là một bộ đặc biệt cảm thấy hứng thú bộ dáng.

"Ứng ực!"

Kia trọng tài cơ hồ đều nghe được mình nuốt nước miếng âm thanh, sắp xếp ở trên bàn, đã có hơn ba mươi viên Vương Thú tinh thạch, nhưng trong túi tựa hồ còn có một chút.

"37, 38..." Kia trọng tài âm thanh đều có chút run rẩy, cuối cùng, tại móc ra một quả cuối cùng Vương Thú tinh thạch sau đó, túi vô ích.

"Tổng cộng là, bốn mươi bốn viên Vương Thú tinh thạch!" Trọng tài vốn là hít sâu một hơi, theo sau tài cao âm thanh tuyên bố.

"Bốn mươi bốn viên "

Tất cả mọi người tại chỗ đều thất kinh, tuy rằng vừa mới bắt đầu liền đã làm xong chuẩn bị tâm tư, nhưng là chân chính chính mắt thấy một màn này thời điểm, vẫn là cảm giác có chút tựa như ảo mộng một bản, rất không chân thật.

Nếu như những thứ này tất cả đều là nàng sẵn giết Vương Thú đoạt được lời nói, thế thì trung bình một ngày muốn sẵn giết sáu con Vương Thú a! Hiệu suất này, cũng quá kinh khủng đi

"Ha ha ha, xem ra Hứa gia Hứa Tâm Nhu này, thật là thiếu nữ thiên tài a!" Hoàng Đế cũng không nhịn được tán dương, phía dưới một đám người vội vàng đi theo phụ họa.

Vân Tiêu hơi có chút kinh ngạc, Hứa Tâm Nhu có thể sẵn được nhiều như vậy Vương Thú tinh thạch, đúng là hẳn không nghĩ tới. Cũng không biết Vân Dương tiểu tử thú kia, cuối cùng năng lực bắt ra bao nhiêu Vương Thú tinh thạch đi.

Kia Nguyên Vực lượng vị lão giả toàn bộ hoảng sợ đứng lên thân, bọn họ vốn tưởng rằng coi như là Hứa Tâm Nhu, có thể xuất ra hai ba chục viên đã vô cùng ghê gớm rồi. Không nghĩ tới, nàng hoàn toàn vượt quá hai người tưởng tượng!

"Được a! Được a! Hứa Tâm Nhu, chúng ta Nguyên Vực, hoan nghênh ngươi gia nhập!" Một vị trong đó lão giả hưng phấn không thôi nói.

Lời này vừa nói ra, những cái kia rục rịch thế lực khác toàn bộ đều ngừng nói. Bọn họ tự biết cùng Nguyên Vực không cách nào so sánh, chỉ cần là Nguyên Vực xem trong thiên tài, kia còn không có thể chạy mất.

Bất quá, trong đó một ít đại thế lực cũng không nhịn được ném ra mình cảnh ô liu, tuy rằng bọn họ so ra kém Nguyên Vực, nhưng mà đôi mắt Thần Châu đại lục, cũng coi là đứng đầu trong danh sách thế lực.

"Chúng ta Tinh Hà Vô viện, hoan nghênh Hứa đại tiểu thư gia nhập! Hơn nữa hứa hẹn, chỉ cần Hứa đại tiểu thư đáp ứng lời nói, chúng ta nguyện ý lập tức dâng tặng bên trên ba cái Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí!" Tinh Hà Vô viện sứ giả cũng không nhịn được lên tiếng.

Tinh Hà Vô viện chính là Thần Châu đại lục Đông Phương cường đại nhất thế lực, cùng Nguyên Vực Đông Tây Hô Ứng. Mặc dù không bằng Nguyên Vực quy mô, nhưng đủ để xưng là là trừ đi Nguyên Vực ra, cực mạnh tu luyện thánh địa.

"Còn có chúng ta!"

"Chúng ta..."

Có thể có được hai đại tu luyện thánh địa sứ giả xem trọng, Hứa Tâm Nhu nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng rục rờ. Về phần thế lực khác, nàng căn bản cũng không có để ý. Ở trong mắt nàng, cũng chỉ có Nguyên Vực mà thôi!

"Đến ngươi lựa chọn lúc này, Hứa đại tiểu thư!" Nguyên Vực lão giả kia tí ti không chút hoang mang, trên thực tế, hẳn đặc biệt có lòng tin.

Nguyên Vực so Tinh Hà Vô viện mạnh hơn, đây là không thể nghi ngờ, hơn nữa sức cạnh tranh cũng lớn hơn rất nhiều. Thiên tài chân chính, từ sẽ không đi sợ hãi ganh đua, ganh đua càng kịch liệt, bọn họ lại càng hưng phấn.

Cho nên lão giả này tin tưởng, Hứa Tâm Nhu nhất định sẽ lựa chọn Nguyên Vực!

Trên thực tế, Hứa Tâm Nhu căn bản cũng không có lo lắng. Nàng xoay người, đối mặt Tinh Hà Vô viện sứ giả, khẽ khom người nói: "Đa tạ quý viện thương yêu, nhưng mà gia nhập Nguyên Vực cho tới nay đều là tiểu nữ Tử nguyện vọng, cho nên..."

Nàng kể chuyện rất rõ, cũng rất đẹp. Tinh hà kia Vô viện sứ giả nghe vậy, chỉ là khẽ gật đầu một cái, đối với lần này tỏ ra là đã hiểu, hơn nữa cũng mở miệng chúc phúc nói: "Đã như vậy, vậy chúc nguyện Hứa đại tiểu thư tại Nguyên Vực có thể thuận buồm xuôi gió! Bất quá, nếu như tại Nguyên Vực ngày ngộ không vui, có thể tới chúng ta Tinh Hà Vô viện. Chúng ta đại môn bất cứ lúc nào đều là nơi rộng mở, ha ha ha ha ha ha!"

Ai đều biết hẳn nói đùa, Hứa Tâm Nhu cũng là đáp lại nụ cười.

"Sẽ không, chúng ta Nguyên Vực đối đãi thiên tài, luôn luôn đều đặc biệt khăng khải!" Lão giả kia mặt đầy đều là tự hào cảm giác, ưu tú nhất thiên tài, đều là chúng ta Nguyên Vực! Loại cảm giác đó, thật là rất khó diễn tả bằng ngôn từ.

Hứa gia vị trí, một vị trung niên cũng là cười khò không nói. Hẳn chính là Hứa Tâm Nhu cùng Hứa Nhược Tinh phụ thân, Hứa Thiên hữu.

Nhìn thấy nữ nhi mình gia nhập liền mình Nguyên Vực, vốn là vốn phải là cao hứng mới là, nhưng mà từ trên mặt hẳn không chút nào không nhìn ra loại biểu tình này.

Hắn đương nhiên biết rõ, Hứa Tâm Nhu đối với mình cho nàng an bài hôn ước, một mực đều không thỏa mãn. Lần này gia nhập Nguyên Vực, thật ra thì chính là nàng tại không tiếng động chống lại. Nàng đều đã bị Nguyên Vực chọn trúng, mình coi như lại có gắng thế nào, đều vô dụng. Môn này hôn ước, nhất định phải hủy bỏ.

Rất nhanh, lại từ tràng sẵn sẵn trong đi ra mấy vị võ giả, bọn họ trong đó càng là có người thu hoạch hai ba chục viên Vương Thú tinh thạch. Vốn là bằng vào thành tích như vậy, bị Nguyên Vực thu nạp là không có vấn đề chút nào, nhưng mà lúc trước Hứa Tâm Nhu thành tích, trực tiếp kéo cao Nguyên

Vực tuyển chọn tiêu chuẩn. Cho nên bọn họ rất là vô tội, thành vật hy sinh.

Nguyên Vực không có đối với bọn họ ném ra cảnh ô liu, bất quá cũng may Tinh Hà Võ viện thu bọn họ. Bọn hắn cũng đều vô cùng hài lòng, không vào được Nguyên Vực, có thể tiến vào Tinh Hà Võ viện, cũng đã là niềm vui ngoài ý muốn rồi.

Vân gia lần lượt cũng có chút đệ tử đi ra, chỉ bất quá đám bọn hắn thành tích đều không phải là đặc biệt kinh điển. Cũng chỉ có một người, lấy 25 viên Vương Thú tinh thạch thành tích, gia nhập Tinh Hà Võ viện.

Diệp gia lá hướng cũng từ trong đi ra, hắn tràn đầy lòng tin đem chính mình 30 viên Vương Thú tinh thạch hết thảy đổ ra, hơn nữa lấy một loại tư cách người bề trên mắt nhìn xuống kia trọng tài.

Hắn thấy, mình thành tích như vậy, tuyệt đối đầy đủ gia nhập Nguyên Vực rồi.

Ai ngờ, Nguyên Vực lượng vị lão giả vừa vặn chỉ là nhìn lướt qua, khẽ mỉm cười, liền không nói gì.

Ngược lại thì Tinh Hà Võ viện sử giả, không kịp chờ đợi ném ra cảnh ô liu.

Lá hướng không có gấp đáp ứng, hắn tự tin cười, chờ đợi đến đến từ Nguyên Vực mời. Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hai vị kia lão giả từ đầu đến cuối không có mở miệng. Rất nhanh, hắn có chút đứng không vững, mờ mắt không hiểu nhìn đến hai người.

Cái khác một ít thế lực nhỏ đối với hắn cũng phát khởi mời, chỉ có điều Nguyên Vực trầm mặc như trước.

"Xung nhi, lùi lại mà cầu việc khác!" Diệp gia bên kia, lá hướng phụ thân thấp giọng nhắc nhở.

Lá hướng có chút không cam lòng cắn chặt môi, hắn lần này vốn chính là hướng về phía Nguyên Vực đi, nhưng mà kết quả cuối cùng lại ra ngoài hắn dự liệu. Cái này làm cho hắn có một luồng, thật sâu cảm giác bị thất bại.

Lá hướng phụ thân cũng là bất đắc dĩ thở dài, người sáng suốt đều có thể nhìn ra, con trai mình là tuyệt đối nắm giữ gia nhập Nguyên Vực tư cách. Chỉ có điều lúc trước Hứa Tâm Nhu hào quang thật sự là quá mức chói mắt, lấn át tất cả mọi người danh tiếng.

Lá hướng mỉm cười lại, rất là không tình nguyện lựa chọn Tinh Hà Võ viện.

Hai vị kia Nguyên Vực lão giả tất cả đều là lòng có chút không yên, rốt cuộc bọn họ mục tiêu lần này cũng chỉ có Hứa Tâm Nhu, mục tiêu đạt được sau đó, đối với những người khác, cũng sẽ không làm sao để ý.

Giữa lúc giáo trường náo nhiệt thời khắc, hai bóng người một trước một sau đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Chờ chút, còn chưa xong

Hai người vừa xuất hiện, nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người. Thiếu niên anh tuấn, thiếu nữ Sở Sở đáng yêu, chính là Vân Dương cùng Hứa Nhược Tinh.

Vân Tiêu sờ lên cằm, như có điều suy nghĩ nói: "Lúc trước làm sao không nhìn ra đây, Hứa gia Nhị cô nương cùng Dương nhi vẫn là đủ xứng đôi sao."

Nhìn thấy Vân Dương trong nháy mắt, Vân La Ngọc nhất thời cắn chặt hàm răng, trợn mắt nhìn.

Lão giả kia rất là nhạy cảm phát hiện những thứ này, hắn nghi hoặc dò hỏi: "La Ngọc, đây chính là người lúc trước từng nói, thiết kế hãm hại người Vân gia Vân Dương "

Vân La Ngọc gật đầu một cái, cắn răng nghiêng lợi nói: "Chính là hắn, lại thừa dịp ta không chú ý, phía sau tập kích, thật sự là hèn hạ vô sỉ! Đệ tử đều chưa kịp phản ứng, liền trúng chiêu rồi!"

Lão giả kia nhíu chặt lông mày, có chút không vui nói: "Người nói thế nào cũng là chúng ta Nguyên Vực người trong, không muốn cho Nguyên Vực bị mất mặt!"

"Vâng!" Vân La Ngọc cấp bách vội cúi đầu.

Vân Dương sau lưng sau lưng một bao quần áo, bên trong tựa hồ chứa đầy đồ vật. Chỉ thấy hắn thần tốc quét mắt một tuần, khẽ cười nói: "Xem ra chúng ta tốc độ không tính nhanh a, đều đã có nhiều người như vậy đi ra."

Hứa Nhược Tinh ừ một tiếng, chậm rãi hướng phía thống kê thành tích trọng tài nơi đi tới.

Ngay tại hai người chuẩn bị đệ giao Vương Thú tinh thạch thời điểm, một cái lạnh lùng âm thanh âm vang lên: "Đứng lại cho ta!"

"Ồ" Vân Dương 3LrQQYE nhú mày, quay người sang đi.

Đứng ở tràng sân bắn công, chính là Vân Kinh Long! Chỉ thấy hắn toàn thân áo quần rách mướp, nhưng một đôi mắt chính là thập phần lóe sáng.

"Người lại còn không có chết" Vân Dương cười ha ha một tiếng, tận tình châm chọc nói.

"Người chết ta cũng sẽ không chết!" Vân Kinh Long trong mắt lộ ra một luồng băng lãnh thần sắc, mạnh mẽ nhìn chòng chọc Vân Dương một cái, chậm rãi từ hắn bên hông đi qua.

Vân Dương nhú chặt chân mày, hắn có một loại kỳ quái dự cảm, hôm nay Vân Kinh Long tựa hồ cùng lúc trước có chút không giống nhau lắm. Cũng không nói ra được là nơi nào không giống nhau, tóm lại liền là có chút kỳ quái.

Nhìn thấy Vân Kinh Long sau đó, Vân La Ngọc cùng Vân Phá Thiên vẻ hưng phấn nhất thời dật vu ngôn biểu. Nhất là Vân Phá Thiên, càng là hưng phấn quát: "Long nhi, cho bọn hắn nhìn một chút người thành tích! Ta tin tưởng, người sẽ không thua bất kỳ người nào!"

Vân Phá Thiên lời vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều đưa mắt nhìn sang Vân Kinh Long. Mọi người tựa hồ cũng đang chờ mong, Vân Phá Thiên vì sao lại hưng phấn như vậy, lẽ nào Vân Kinh Long thật có thể kèm theo kỳ tích sao

Ngay cả hai vị kia Nguyên Vực lão giả cũng đều nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Vân Kinh Long, bọn họ cũng cảm nhận được Vân Kinh Long trên thân chỗ bất phạm

Vân Kinh Long chính là sắc mặt đạm nhiên, đó là một loại coi trời bằng vung bá đạo, phảng phất mình là trong đám người hết ngấm tiêu điểm.

Vân Dương cùng Hứa Nhược Tinh cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, đều đều hơi nghi hoặc một chút, lẽ nào hắn còn có lá bài tẩy gì sao

"Ta chỉ muốn nói, ta có đầy đủ tư cách gia nhập Nguyên Vực!" Vân Kinh Long trong mắt tinh quang bạo phát, gần từng chữ một. Thanh âm hắn cũng không tính lớn, nhưng là lại vang vọng toàn bộ giáo trường.

"Há, tự tin như vậy. Vậy xin hỏi người đến tột cùng thu được bấy nhiêu Vương Thú tinh thạch đây" Nguyên Vực lão giả mỉm cười dò hỏi. Hắn biết rõ thanh niên này là Vân La Ngọc đệ đệ, cho nên đối với nó vẫn có chút khách khí.

Vân Dương cũng dứt khoát đứng qua một bên, lạnh lạnh chờ đợi.

"Vương Thú tinh thạch sao" Vân Kinh Long khoe miệng hiện lên một vết nụ cười nhàn nhạt, hắn đưa ra một ngón tay, đứng đưa nói: "Một cái cũng không có!"

Hiện trường nhất thời vang lên một trận hít hà, ngay cả lão giả kia, sắc mặt cũng có chút khó coi. Vốn còn muốn xem ở là Vân La Ngọc đệ đệ phân thượng, thích hợp cho chút chiếu cố, nhưng mà hắn cũng quá không biết phải trái rồi chút.

"Người đang nói cái gì a" Vân La Ngọc cuống lên, hắn vội vã cao giọng quát lớn. Hắn thật vất vả mới cùng hai vị sứ giả làm quan hệ tốt, chỉ cần Vân Kinh Long thành tích không phải quá kém, cũng sẽ bị Nguyên Vực thu nạp. Chỉ là hôm nay Vân Kinh Long bộ dáng quả thực kiêu ngạo, cũng không biết đến tột cùng là từ đâu tới sức lực.

"Cho dù ta không có Vương Thú tinh thạch, ta cũng có thực lực gia nhập Nguyên Vực!" Vân Kinh Long mặt đầy tự tin, khe khẽ siết chặt quả đấm, trong mắt tất cả đều là vẻ phách lối.

"Người tại sao dừng khí" lão giả kia nhàn nhạt mở miệng nói.

Vân Kinh Long quay đầu lại, nhìn lướt qua Vân Dương, khoe miệng hiện lên vẻ khinh thường nụ cười, theo sau gần từng chữ một: "Dừng khí sao, ta đây liền biểu hiện cho các người xem!"

"Hây A...!"

Chỉ thấy Vân Kinh Long gầm lên giận dữ, toàn thân khí thế nhất thời dữ dội bành trướng. So với lúc trước, cường đại gấp mấy lần, giống như là núp trong bóng tối bảo đao bỗng nhiên cho thấy rực rỡ hào quang!

"Cái gì "

Mọi người tại chỗ tất cả đều biểu tình biến đổi, không nhịn được nuốt nước miếng một cái.

Cổ khí thế này, bất ngờ chính là... Lưỡng Nghi Cảnh khí thế a! Vân Kinh Long lúc nào đột phá đến Lưỡng Nghi cảnh

Vân Dương đồng tử co rút lại, như vậy biến cố liền hắn cũng không nghĩ tới. Vốn tưởng rằng thất bại sau đó Vân Kinh Long sẽ chưa gượng dậy nổi, không nghĩ tới hắn lại cho thấy cường đại hơn tính bền dẻo, từ Nhất Nguyên Cảnh cừu giai liên tục vượt qua đến Lưỡng Nghi Cảnh!

Phải biết, ngay cả Hứa Tâm Nhu đều không thể tiến nhập Lưỡng Nghi Cảnh! Tuy rằng nàng đã đạt tới Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đỉnh phong, khoảng cách Lưỡng Nghi Cảnh cũng chỉ có một bước ngắn, thế nhưng một bước ngắn, cũng là một bước a!

Vân Kinh Long thế nhưng thật tiến nhập Lưỡng Nghi Cảnh!

Vân La Ngọc cùng Vân Pháp Thiên sắc mặt trong nháy mắt biến hóa hưng phấn vô cùng, nhất là Vân La Ngọc càng là lải nhải không ngừng nói: "Hai vị đại nhân, đệ đệ của ta thiên phú từ nhỏ liền cực kỳ tốt, lần này tiến nhập Lưỡng Nghi Cảnh, chính là một cái rất tốt chứng minh!"

Vân Pháp Thiên càng là cười ha ha, xem ra mà vị trí về trên bản đồ Tàng Bảo chi địa đều bị Vân Kinh Long lấy được, bằng không cũng không khả năng trực tiếp đột phá đến Lưỡng Nghi cảnh.

"Vân đại thiếu gia, ngươi xem nhi tử ta, dạng làm sao" Vân Pháp Thiên đối với bên người Vân Tiêu nói, trong lời nói không che giấu được giễu cợt.

Vân Tiêu ngáp một cái nói: "Thực lực bất ổn, rõ ràng ngoại lực phụ trợ mạnh mẽ đột phá, có đáng giá gì thời phỏng "

"Hừ, thế nhưng ta xem Vân Dương công tử, liền ngoại lực phụ trợ đột phá đều làm không được đến đây!" Vân Pháp Thiên cười lạnh không thôi.

"Vậy thì chờ xem, chờ một hồi cũng không nên bị mình nơi chuyển lời đánh mặt!" Vân Tiêu lòng tin tràn đầy, hắn đối với Vân Dương có thể nói là lòng tin mười phần.

Vân Kinh Long mặt đầy kiêu ngạo, nghe xung quanh đối với chính mình tiếng nghị luận, càng là tâm hoa nộ phóng. Hắn hai mắt lấp lánh, nhìn đến hai vị Nguyên Vực sư giả, ôm quyền nói: "Hai vị tiên bối, bằng vào đệ tử thực lực, có hay không có thể gia nhập Nguyên Vực "

Hai vị kia lão giả lẫn nhau nhìn thoáng qua nhau, cũng đều gật đầu một cái, Lưỡng Nghi Cảnh thực lực, thật có chút vượt quá bọn họ dự liệu. Nói riêng về khởi thực lực cảnh giới, so với hân Hứa Tâm Nhu còn mạnh hơn ra một ít.

Thiên tài như vậy, Nguyên Vực không lý do gì không muốn!

"Nếu ngươi có cái ý này nguyện, chúng ta đây Nguyên Vực cũng cầu cũng không được!" Một vị trong đó lão giả chậm rãi mở miệng nói.

Đang lúc này, Hoàng Đế đột nhiên lên tiếng: "Nếu là sản thú đại hội, vậy sẽ phải dựa theo quy củ đi. Thực lực tiến giai Lưỡng Nghi Cảnh, xác thực đáng quý, bất quá một cái Vương Thú tinh thạch cũng không có sản được, ta muốn cái này đã rất nói rõ thái độ đi "

"Ừ" Vân Kinh Long sắc mặt có chút khó coi, nhưng mà tại Hoàng Đế trước mặt, hân căn bản không có dũng khí lộ ra một chút chống cự tâm tình: "Bệ Hạ, mong rằng minh giám!"

"Đây là sản thú đại hội, ngươi lại không có thu được cho dù một cái Vương Thú tinh thạch, cái này không liền vừa vặn nói rõ ngươi căn bản cũng không có đem đây sản thú lớn sẽ để ở trong lòng sao nếu như Nguyên Vực khẳng khẳng khư khư cố chấp, như vậy phá làm hư quy củ lời nói, không tránh được sẽ khiến người khác cảm thấy không công bằng đi" Hoàng Đế mặc dù là mỉm cười, nhưng mà trong thanh âm cảm giác bị áp bách không hề yếu.

Kia hai cái Nguyên Vực sư giả sắc mặt cũng có chút không quá tự nhiên, tuy rằng Nguyên Vực là hoàn toàn không cần thiết sợ hãi Đại Sở vương triều, bất quá hai người rốt cuộc không đại biểu được Nguyên Vực. Hơn nữa Nguyên Vực cũng sẽ không vì rồi hai người bọn họ, cùng một cái vương triều trở mặt.

"Kia Bệ Hạ khi thấy thế nào" lão giả kia mở miệng dò hỏi.

Hoàng Đế mỉm cười nói: "Tất cả dựa theo quy củ đi, Vân Kinh Long không có thể thu được phải Vương Thú tinh thạch, tự động mất đi tư cách. Về phần các ngươi Nguyên Vực, đến lúc thực tập sau khi kết thúc, rồi hãy nói."

Lão giả vẻ mặt sáng tỏ biểu tình, hoàng đế này ý tứ chính là, đến lúc thí luyện kết thúc, các ngươi muốn thế nào thì được thế đó, có thể hay không thu nạp Vân Kinh Long trở thành Nguyên Vực đệ tử, ta cũng không muốn để ý tới. Nhưng là bây giờ thực tập còn không có kết thúc, các ngươi thì nhất định phải đưa cho ta mặt mũi!

Vân Kinh Long cũng không ngốc, nghe vậy cũng hiểu Hoàng Đế ý tứ. Hân nghiêng đầu sang chỗ khác, thập phần đắc ý liếc Vân Dương một cái, thần thái kia tựa hồ đang nói: Cho dù ngươi nhất được của ta đồ, thì phải làm thế nào đây thực lực của ta, còn chưa phải là áp ngươi một đầu!

Vân Dương mặt chứa ý cười nhìn đến Vân Kinh Long, hân kết luận đối phương không dám đem có liên quan bản đồ sự tình nói ra. Rốt cuộc còn quan hệ đến chừng mấy mạng người, nếu như nói đi ra ngoài, Vân Kinh Long nhất định sẽ chịu không nổi.

Tuy rằng kia không biết tại sao Vân Kinh Long thực lực đề thăng nhanh chóng như vậy, nhưng Vân Dương như cũ là biểu tình đạm nhiên, chỉ là khóe miệng lộ ra một vết nụ cười rục rờ.

"Được rồi, phải chúng ta!"

Vân Dương rất là tùy ý đi tới trước mặt trọng tài, đưa tay từ trong ngực móc ra một cái túi, đặt ở trên mặt bàn.

Kia trọng tài bắt đầu kiểm tra trong túi Vương Thú tinh thạch số lượng, tổng cộng là 28 viên.

Mọi người xem biểu tình của Vân Dương cũng không giống nhau rồi, cái này trong mắt mọi người phé vật, lại có thể thu được nhiều như vậy Vương Thú tinh thạch, thật là làm cho tất cả vốn chuẩn bị xem náo nhiệt người mở rộng tầm mắt.

"Vậy thì như thế nào" Vân Pháp Thiên khinh thường cười một tiếng, ghé vào Vân Tiêu bên tai nói: "Đáng tiếc, Nguyên Vực vẫn là coi thường Vân Dương công tử a!"

"Nhắm lại người kia om sòm miệng thú!" Vân Tiêu biểu tình đạm nhiên, nhưng mà lời nói chính là thập phần bá đạo. Vân Pháp Thiên tuy rằng biểu tình rất là không cam lòng, nhưng vẫn là thế yếu cúi đầu xuống.

"Chỉ những thứ này" kia trọng tài tựa hồ có hơi chưa thỏa mãn run lên tút, không sai, tút đúng là rỗng tuếch rồi.

28 viên Vương Thú tinh thạch, tuy rằng thành tích đồng dạng chói mắt, nhưng so với Hứa Tâm Nhu bốn mươi bốn viên đi, vẫn là chênh lệch có chút lớn, ngay cả lá hướng đều so với hắn nhiều.

Nguyên Vực hai vị kia lão già không có làm ra bất kỳ bày tỏ gì, nói thật, Vân Kinh Long cũng đã là bọn họ thu hoạch ngoài ý muốn rồi, căn cứ hà khắc tuyển chọn nguyên tắc, tiêu chuẩn khi hắn là lại đề cao mới được. Cho nên, Vân Dương tạm thời còn chưa có tư cách được tuyển chọn.

Vân Dương chỉ là mỉm cười, phảng phất đang mong đợi cái gì.

"Linh viện, hoan nghênh người gia nhập!" Một cái linh viện sứ giả mở miệng nói.

Linh viện với tư cách trừ đi Nguyên Vực cùng Tinh Hà Võ viện ra tới cường thế lực, lúc này cũng có chút không chịu cô đơn rồi. Bình thường thiên tài nếu như có thể đạt được linh viện mời, đã rất hiếm thấy.

Tinh Hà Võ viện sứ giả rất rõ ràng do dự một hồi, bất quá cuối cùng vẫn là ném ra cảnh ô liu: "Chúng ta Tinh Hà Võ viện, cũng hoan nghênh người gia nhập!" Tuy rằng biểu thái, thế nhưng cùng lúc trước đối với lá hướng thái độ so với, vẫn là kém một chút nhiệt tình.

"Chờ dưới, còn chưa xong!" Vân Dương yếu ớt thở dài một cái, đưa tay tiến nhập cổng ở sau lưng trong tút, chậm rãi lục lọi một trận, lại lần nữa móc ra một cái Vương Thú tinh thạch đi.

Chỉ là một quả này Vương Thú tinh thạch, so với cái khác, rõ ràng lớn hơn một ít.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Cái này hù dọa

Biểu tình của Vân Dương đạm nhiên, phảng phất hết thấy đều không có đề ở trong mắt. Hứa Tâm Nhu sẵn được rồi bốn mươi bốn viên Vương Thú tinh thạch cũng tốt, Vân Kinh Long đột phá đến Lưỡng Nghi Cảnh cũng tốt, đều không liên quan tới mình.

"Thêm một viên ha ha ha ha ha, cho dù là cộng thêm một quả này, vậy cũng mới vừa vặn 29 viên a! Không muốn mất mặt xấu hổ!" Vân Pháp Thiên cười ha ha đến, con trai mình bị Nguyên Vực thu nạp trở thành đệ tử, hắn sức lực cũng thật nhiều.

"Im miệng!"

Kia trọng tài cao giọng quát lớn, nhìn về kia Vương Thú tinh thạch ánh mắt, hơi có chút kích động.

Vân Pháp Thiên sắc mặt có chút kinh ngạc, không biết mình đến tột cùng là chỗ nào chọc tới hắn.

Trọng tài đem kia Vương Thú tinh thạch bốc lên, không thể tin lại quan sát một phen, cuối cùng mạnh mẽ nuốt nước miếng một cái, tuyên bố: "Chuyện này... Đây là một cái Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch!"

"Rào!"

Lời này mới ra, hiện trường một mảnh xôn xao. Tất cả mọi người đều tròn to hai mắt, tràn đầy vẻ khó tin. So với lúc trước nhìn thấy Vân Kinh Long đột phá trở thành Lưỡng Nghi Cảnh, còn phải chấn động!

"Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch "

"Làm sao có thể, hắn tại sao có thể là Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú đối thủ!"

"Sẽ không nghĩ sai rồi đi!"

Đám kia võ giả trở mắt nhìn nhau, ai cũng không dám tin tưởng đây là thật. Bọn họ cùng Vân Dương cùng tham gia thực tập, kết quả cuối cùng lại là như thế một trời một vực, để cho tâm cao khí ngạo bọn họ, đều có chút không thể nào tiếp thu được.

Nhất là những cái kia tham dự vây quét Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú võ giả, càng là kích động trách cứ: "Tuyệt đối không có khả năng, ba người chúng ta Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đều thất bại, hẳn dựa vào cái gì có thể săn giết Lưỡng Nghi Cảnh yêu thú "

Chỉ có Vân Kinh Long rõ ràng, Vân Dương những thứ này Vương Thú tinh thạch, tuyệt đối là từ Tiêu Diêu Vương bên trong phủ đạt được. Nhưng mà cho dù biết rõ lại có thể thế nào hẳn không dám đem chuyện này nói ra, bởi vì đám kia bị hắn trở thành hiến tế nhân gia Tộc, sẽ không bỏ qua hắn!

"Ồ "

Hoàng Đế mặt đầy nụ cười nhìn đến Vân Dương, phải nói, là hắn cháu ngoại. Mười mấy năm qua đi rồi, lão Hoàng Đế cũng nhường ra Hoàng Vị. Vân Dương mẫu thân Sở Lan, chính là khi đại hoàng đế thân muội muội.

"Vân Tiêu, người con trai này, quả thật có chút ý tứ!" Hoàng Đế cười ha hả nói.

Vân Tiêu khoe miệng phù động khởi một vết nụ cười kiêu ngạo, không có chuyện gì cái gì so tán dương một vị phụ con ruột để cho hắn cảm thấy càng tự hào.

"Các người là đang chất vấn ánh mắt ta" kia trọng tài giống như bị vũ nhục một dạng nộ khí trùng thiên. Những võ giả kia thanh âm chất vấn, để cho hắn rất không thoải mái.

Đám kia thiếu nam thiếu nữ nhất thời trầm mặc, ai cũng không dám nói thêm câu nào.

"Thật là Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch" Nguyên Vực lượng vị lão giả hai mắt tỏa sáng, cơ hồ là không hèn mà cùng đứng lên. Nếu như nói đây Vương Thú tinh thạch là Vân Dương mình săn giết lời nói, thế thì đây tuyệt đối là một cái thiên tài chân chính!

Bằng vào Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thực lực, đánh chết Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú, đây không phải là thiên tài là cái gì

Tinh Hà Võ viện người sư giả kia thấy vậy, cũng kích động muôn phần. Bất quá hắn dầu gì cũng bảo trì lại rồi ý nghĩ rõ ràng, hẳn biết rõ Nguyên Vực tuyệt đối cũng sẽ ném ra cảnh ô liu, cho nên hắn vội vàng nói: "Chúng ta Tinh Hà Võ viện điều kiện không thay đổi, bất quá có khác thêm. Chỉ cần người đáp ứng tiến nhập ta Tinh Hà Võ viện, chúng ta nguyện ra lại hai quyền võ kỹ cùng hai cây Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí, làm tương thưởng!"

Đã như thế, Vân Dương trong nháy mắt trở thành trong mắt mọi người bánh bao.

"Chúng ta Nguyên Vực vậy..." Giữa lúc vị lão giả kia cũng muốn mở miệng thời điểm, Vân La Ngọc hơi có chút xấu hổ ho khan một tiếng.

"Ừ" lão giả kia hé mắt, nghiêng đầu nhìn về Vân La Ngọc.

"Hai vị tiền bối, các người lúc trước đã đáp ứng ta..." Vân La Ngọc đối với Vân Dương thù hận, căn bản không cần nói. Cho nên khi hắn nhìn thấy hai vị sư giả đối với Vân Dương được ý muốn lời kéo thời điểm, cũng có chút nóng nảy.

Vân Kinh Long thấy vậy, cũng là đi nhanh lên đây, trầm giọng nói: "Hai vị tiền bối, đệ tử dám dùng tánh mạng bảo đảm, đây Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, tuyệt đối không phải là hắn tự mình nơi săn được! Người xem, thực lực của hắn bất quá chỉ là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, làm sao có thể đối phó ba vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả đều không cách nào vây quét Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú "

Hắn những lời này nói thập phần chân thành, biểu tình phải nhiều chân thành có bao nhiêu chân thành. Nói lượng vị lão giả tất cả đều sùng sốt một chút.

Vân La Ngọc cũng là vội vàng gật đầu phụ họa, hơn nữa mở miệng nói: "Đúng vậy a, hai vị tiền bối, Kinh Long nói không sai."

Hai người một chút suy tư, xác thực cũng là như vậy, ban này mình thật có chút lỗ mãng. Bất kể nói cái gì, cũng không thể vừa vặn chỉ vì hắn nắm giữ Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, đem hắn thu nạp vào Nguyên Vực a. Nếu như hắn thực lực bản thân bất đáo gia, há chẳng phải là thành chê cười

Huống chi, bọn họ chuyện này, cũng thu Vân Phá Thiên không ít lễ vật. giúp đến bàn bạc chuyện nhỏ, quả thực không tính là vấn đề gì.

"Vân Dương, người dựa vào cái gì chứng minh đây Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch là người săn được" Vân La Ngọc bước ra một bước, lạnh lùng mở miệng nói.

Vân Dương không có tiếp lời, chỉ là dùng nhìn thẳng ngốc một dạng mắt chỉ nhìn Vân La Ngọc.

Vân La Ngọc phảng phất bị cái gì kích lệ, tiếp tục hưng phấn ép hỏi: "Làm sao vậy chột dạ! Người ngược lại chứng minh cho ta xem a!"

"Người để cho ta chứng minh" Vân Dương khoe miệng thoáng ánh lên cười lạnh.

"Đúng!"

"Vậy người lại chứng minh như thế nào người là cha người ruột thịt" Vân Dương khinh thường nói.

Vân La Ngọc trong nháy mắt bị hỏi khó, sắc mặt hần lúng túng không thôi, mặt đối với vấn đề này, hần quả thực không có biện pháp trả lời.

Vân Phá Thiên phần nộ muốn mở miệng, nhưng mà vừa nghiêng đầu thấy được bên cạnh cười tủm tỉm Vân Tiêu, nhất thời bỏ đi ý nghĩ, đem sắp ra miệng lời nói rõ ràng nuốt xuống.

Tĩnh Hà Vô viện sư giả nhìn thấy Nguyên Vực lại không ngờ không có mở miệng, cũng là hưng phấn nói: "Chúng ta Tĩnh Hà Vô viện, hứa hẹn điều kiện lại lần nữa thay đổi. Nếu như người nguyện ý gia nhập chúng ta Tĩnh Hà Vô viện, chúng ta không chỉ có thể tặng cho người hai bộ võ kỹ hai cây pháp khí làm tương thưởng, còn có thể đặc phê cho phép người mang theo năm vị gia tộc đệ tử tới chúng ta Tĩnh Hà Vô viện tu luyện!"

"Hí!"

Lời này vừa nói ra, toàn bộ thể lực nhỏ nhóm đều ngẩn ra.

Điều kiện này cũng quá rộng rãi đi

Không nói trước những cái kia khen thưởng giá trị, phải biết Tĩnh Hà Vô viện thế nhưng thứ hai thể lực a, lại cho phép hần nhiều hơn nữa mang năm tên gia tộc những đệ tử khác! Xem bộ dáng như vậy, liền phía sau hần gia tộc đều cân nhắc đến!

Vân Dương khẽ mỉm cười, nói thật hần đối với loại này có lợi cho gia tộc điều kiện, hoàn toàn không có hứng thú. Hần đối với Vân gia không có gì quý giá cảm, như vậy khen thưởng với hần mà nói thùng rỗng kêu to.

Vân gia mấy vị lão giả sắc mặt mừng rỡ, vội vàng nói: "Dương nhi, mau trả lời nên phải!"

Bọn họ có thể đều có con cháu, nếu như có thể cùng Vân Dương làm quan hệ tốt lời nói, đến lúc đó để cho Vân Dương đem con trai mình cháu trai dẫn vào Tĩnh Hà Vô viện nội tu hành, đó đúng là tốt đẹp dường nào một chuyện a!

Nhưng mà, Vân Tiêu coi như không vui, hần chau mày, gần từng chữ một: "Lựa chọn thế nào, là Dương nhi chuyện mình. Các người đám này lão bất tử, chớ xen mồm!"

Mấy vị kia lão giả sắc mặt đồng loạt biến đổi, nổi giận dưng dưng nói: "Vân Tiêu, người nói cái gì "

Vân Phá Thiên cũng mượn cơ hội này, nghĩa chính ngôn từ nói: "Vân Tiêu, người không muốn quá kiêu ngạo. Qua nhiều năm như vậy, người có thể vì gia tộc đã làm một tí công hiến người dựa vào cái gì nói như vậy "

Vân Tiêu cười lạnh không thôi nói: "Đừng chỉ hiểu biết miệng lưỡi công phu, các người ai nếu cảm thấy thực lực vượt qua ta, đại khái lên đây tỷ đấu một phen. Hoặc là mấy người các người cùng tiến lên, ta cũng không ý kiến!"

Lời này vừa nói ra, đám kia Vân gia lão giả đều ngậm miệng không nói. Thực lực bọn hần mặc dù không tệ, nhưng so với Vân Tiêu đó là kém quá xa, chỉ có thể cạy già lên mặt mà thôi.

Vân Dương không trả lời Tĩnh Hà Vô viện, nói thật, hần đang chờ đợi Nguyên Vực tin tức. Chờ đợi toàn bộ võ giả trong lòng tu luyện Thiên Đường, Thần Châu đại lục đệ nhất thể lực Nguyên Vực mời!

Người thường đi chỗ cao, Vân Dương cũng không ngoại lệ. Hần nghĩ trải nghiệm càng nhiều ngày hơn mới giành đua, trải nghiệm cường độ cao hơn lịch luyện!

Nhưng mà hai vị kia lão giả từng cái một nhắm mắt dưỡng thần, phảng phất lòng không bình tĩnh một bản, cũng không có nhìn lâu Vân Dương một cái, cái này làm cho hần có chút sinh lòng nghi hoặc. Tại sao sẽ như vậy tự cảm ra thế nhưng Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, bọn họ làm sao bình tĩnh như vậy

"Chẳng lẽ là ta lấy ra Vương Thú tinh thạch còn chưa đủ phân lượng" Vân Dương mỉm môi, chậm rãi lại lần nữa đưa tay mò vào trong lòng.

"Chẳng lẽ còn có" kia trọng tài tinh mắt, liếc mắt liền thấy được Vân Dương động tác. Hần rất là khoa trương kêu một tiếng, nhất thời hấp dẫn tất cả mọi người tại chỗ sự chú ý.

Vân Dương quả nhiên lại từ trong ngực móc ra một cái Vương Thú tinh thạch, như cũ là... Lưỡng Nghi Cảnh!

"Cái gì thêm một viên!"

Không biết là người võ giả nào gân giọng rống lên một tiếng, tiếng nghị luận ồn ào, ngay sau đó rất nhanh toàn bộ giáo trường ầm ầm vang dội sôi trào lên, so với lúc trước nhiệt độ chỉ có hơn chớ không kém.

"Lẽ nào Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, trở thành ven đường cái trắng sao "

"Hần đến tận cùng là như thế nào mới có thể đạt được nhiều như vậy Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch!"

Đám kia vỡ giả nhìn đến Vân Dương, trong mắt tràn ngập đủ loại tâm tình, có hiếu kỳ, có hâm mộ, có nghi hoặc, còn có ghen tị.

Hứa Tâm Nhu cũng là híp mắt, xa xa đánh giá Vân Dương. Nói thật, nàng từ vừa mới bắt đầu liền không nhìn thấu hắn, Vân Dương trên thân, thật giống như tràn đầy bí mật. Rõ ràng mấy tháng trước, còn chỉ là một tay trói gà không chặt củi mộc, ai ngờ chỉ là một Nguyệt thuế biến, sẽ để cho hắn đã thông kinh mạch, hơn nữa đi lên một cái thần tốc quật khỏi con đường!

Bất quá hai viên Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, ngay cả 3NGrKTo Hứa Tâm Nhu mình cũng không tin là Vân Dương tự mình nơi sẵn.

Nàng đã từng đối với Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú xuất thủ qua, cho nên khi song biết rõ độ khó, căn bản cũng không phải là Nhất Nguyên Cảnh võ giả có thể ứng phó! Nàng không biết Vân Dương đây hai viên Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch đến tốt cùng là làm thế nào chiếm được, bất quá muội muội mình Hứa Nhược Tinh thật giống như vẫn luôn đi cùng với hắn sẵn thủ, chờ một hồi có thể đi hỏi một chút cô gái nhỏ kia.

Vân Dương có chút kinh ngạc với những người khác phản ứng, hắn trong lòng âm thầm cười trộm. Mới chỉ là Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thú tinh thạch, liền đem đám người này sợ đến như vậy, nếu như mình lấy ra Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch lời nói, bọn họ vẫn không thể bị dọa chết tươi

Đương nhiên, Vân Dương minh bạch tài bất ngoại lộ đạo lý, hắn cũng không khả năng sẽ đem Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch cho bại lộ ra.

Nguyên Vực hai vị kia lão giả khuôn mặt co quắp hai lần, chỉ có điều vẫn không có mở miệng, xem ra bọn họ là rõ ràng không muốn đem Vân Dương chiêu nạp Nguyên Vực trong đến rồi.

Nhưng Tinh Hà Võ viện sứ giả coi như cao hứng, hắn xem Vân Dương vẫn không có tỏ thái độ, còn tưởng rằng hắn là tại do dự bất quyết, vội vã lại nói: "Ta Tinh Hà Võ viện còn có thể cho ngươi đặc biệt phân phối cho một vị Trưởng Lão, chỉ đạo ngươi tu luyện. Ngươi muốn tin tưởng chúng ta thành ý!"

Nhìn thấy Tinh Hà Võ viện một mực làm náo động lớn, linh viện sứ giả cũng có chút không vui. Nếu Nguyên Vực không có tham gia ganh đua lời nói, thế thì bọn họ cơ hội cũng là rất lớn.

"Tinh Hà Võ viện cho ngươi điều kiện, chúng ta linh viện cũng đều có thể cho ngươi!"

Vân Dương nheo nheo mi, thập phần không hiểu nhìn về Nguyên Vực bên kia. Chỉ thấy Vân La Ngọc mặt đầy cười lạnh, biểu tình kia tựa hồ muốn nói, có ta ở đây, Nguyên Vực không có khả năng muốn ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Đòi lại công đạo

Vân Dương đương nhiên không ngu ngốc, nhìn thấy màn này, tự nhiên cũng biết là chuyện gì xảy ra. Sở dĩ người Nguyên Vực một mực không bày tỏ thái độ, rất có thể cũng là bởi vì Vân La Ngọc quan hệ!

"Đáng chết!" Vân Dương cắn chặt hàm răng, loại này bị người cường hoành vận mệnh cảm giác, thật rất khuất nhục.

Trên thực tế, mục đích hắn muốn đi Nguyên Vực, không phải là vì tu tập võ kỹ của Nguyên Vực, vừa vặn chỉ là vì nghĩ mở mang kiến thức một chút càng nhiều ngày hơn mới mà thôi. Hắn muốn, không phải đi Nguyên Vực tư cách, mà là một cái khẳng định! Hắn yêu cầu xa vời, không phải Nguyên Vực tám chiều bài này, mà là càng càng nhiều ngày hơn mới đi ganh đua!

Vân Dương biết rõ, mình nắm giữ thiên sinh Thần Thể, cho dù một mực đang nhà nỗ lực đề cao cảnh giới tu luyện, cũng có thể nắm giữ sức chiến đấu cường đại. Cộng thêm trong đầu kia võ đạo tông sư tất cả công pháp võ thuật, cho dù không có bất kỳ người nào chỉ điểm, hắn vẫn có thể trở thành chấn động thế gian cường giả.

Chỉ là, như vậy bị người lừa bịp, thực sự quá uất ức một ít!

Nhưng mà, hắn lại không thể dứt khoát đi mở miệng hỏi thăm, nhận mình cùng hay không, hoàn toàn xem hai vị sứ giả ý nguyện.

Vân Dương siết chặt quả đấm, hắn cũng không phải thất vọng, mà là không cam lòng! Cái loại này rõ ràng nắm giữ hơn người thực lực, nhưng là lại không bị người thừa nhận cảm giác, để cho Vân Dương trong lòng rất không thoải mái, không nhanh không chậm.

Vân La Ngọc nhìn thấy Vân Dương biểu tình này, trong lòng khỏi phải nói có bao nhiêu khoái trá. Nhất là Vân Kinh Long, lúc trước bị Vân Dương đánh trọng thương kia con giận, cũng rốt cục thì tan thành mây khói.

Ngươi cho dù từ phế vật lột vỏ thành thiên tài thì lại làm sao Thần Châu đại lục đệ nhất thế lực Nguyên Vực, vẫn sẽ không cần ngươi! Thực tế chính là chỗ này sao tàn khốc, thực lực là một mặt, mạng giao thiệp cũng là một mặt.

Vân Dương híp mắt, trong lòng ngũ vị lẫn lộn, không nói ra được đắng chát. Tuy rằng Tinh Hà Võ Viện cùng linh viện vẫn ở chỗ cũ không ngừng cho hắn

đề cao điều kiện, nhưng hấn lại bịt tai không nghe.

Hấn trong lòng ngực có bị phần, không biết nên thế nào kể lể.

Vân Tiêu nhìn đến biểu tình của Vân Dương, trong lòng mấy u đã có định luận. Chỉ thấy hấn khề mỉm cười, chậm rãi đứng dậy, rất là khinh bạc nhìn đến Nguyên Vực hai vị lão giả kia, nhú mầy nói: "Hai cái lão giả kia, ta hỏi một chút các ngươi, nhi tử ta dựa vào cái gì không thể vào Nguyên Vực "

Hấn cho tới bây giờ đều là một cái bao che cho con người, ban đầu bởi vì phải áp chế Thần Thể huyết mạch, cho nên thiếu nợ Vân Dương rồi rất nhiều. Hôm nay, rốt cục thì có cơ hội bồi thường lại rồi.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người tại chỗ đều ngẩn ra. Không chỉ là những võ giả kia, thậm chí ngay cả Hoàng Đế đều ngẩn ra. Đây Vân Tiêu thái độ, cũng quá không khách khí đi đối phương đây chính là, sử giả Nguyên Vực a!

Nguyên Vực là cái gì tại võ giả bình thường trong mắt, Nguyên Vực chính là thánh địa! Là thần bí nhất tu luyện Thiên Đường!

Hôm nay, Vân Tiêu này một bản không chút khách khí xưng hô sử giả Nguyên Vực, thật là làm cho đám kia võ giả mở rộng tầm mắt.

"Cái gì "

Hai vị lão giả kia sắc mặt tái xanh ngưng lại, bọn họ thân là người trong Nguyên Vực, đã sớm có một loại cảm giác ưu việt cao cao tại thượng, hôm nay giống như bị người khác nhục mạ, thật là liền phề đều phải tức điên.

"Ai nói lẩn ra đây cho ta!"

Vân gia những người khác thấy vậy, tất cả đều là thập phần hoảng sợ, cấp bách vội vuron tay phải đem Vân Tiêu kéo trở về. Chỉ có điều Vân Tiêu hoàn toàn không có đem bọn họ coi ra gì, áo khoác chấn động, trực tiếp đem bọn họ đưa tới tay cho rung trở về.

"Vân Tiêu, ngươi đang làm gì ngươi cũng đã biết, ngươi thân là Vân gia Đại thiếu gia, làm như vậy sẽ cho gia tộc kèm theo tai họa ngập đầu!" Những cái kia Vân gia lão giả mỗi một người đều hoảng hồn, vội vã quát lớn.

Vân Tiêu khoe miệng lộ ra vẻ khinh thường nụ cười, thấp giọng lầm bầm nói: "Ban đầu các ngươi chính là nhát gan như vậy sợ phiền phức, hôm nay mười mấy năm qua đi rồi, các ngươi vẫn như vậy. Với tư cách người nhà họ Vân, ta đều thay các ngươi cảm thấy xấu hổ!"

Đám kia Vân gia lão giả từng cái một dựng râu trợn mắt, trong miệng lầm bầm cái gì đại nghịch bất đạo, nhưng lại không có người dám tiến lên ngăn cản Vân Tiêu.

"Là ta nói, thế nào" Vân Tiêu trong mắt lóe lên một vệt tinh quang, chậm rãi đứng dậy. Đối mặt hai vị sử giả Nguyên Vực, hấn không chỉ không có sợ, ngược lại ngược lại có chút hưng phấn.

Hai vị lão giả kia nhìn thấy Vân Tiêu sau đó, trong mắt thần tốc lóe lên vẻ nghi ngờ, bọn họ không có trực tiếp xuất thủ, mà là nghiêng đầu sang chỗ khác, tựa hồ đang thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì.

Những người đó nhìn thấy hai vị này sử giả Nguyên Vực như vậy khác thường, cũng có chút không quá rõ. Theo lý thuyết, có người vũ nhục bọn họ lời nói, hấn là trực tiếp xuất thủ mới là, làm sao còn ở chỗ này ma ma tức tức

Vân Tiêu khoe miệng lộ ra một vệt châm chọc nụ cười, cười lạnh nói: "Ta mới rời khỏi Nguyên Vực hơn mười năm, các ngươi liền không nhớ rõ ta sao "

Lượng vị lão giả sắc mặt bỗng nhiên đại biến, phảng phất là nhớ ra cái gì đó không chuyện tốt, nhìn về Vân Tiêu nhãn quang, kinh hoàng cùng sợ hãi cùng tồn tại.

"Ngươi... Ngươi là Vân Tiêu" một vị trong đó lão giả run rẩy thân thể, chỉ Vân Tiêu, lầm bầm nói: "Nguyên Vực Sát Thần Vân Tiêu "

"Sát Thần" Vân Tiêu trong mắt lóe lên một vệt tinh quang, phảng phất hồi nhớ ra cái gì đó chuyện cũ: "Hừ, thật lâu không có nghe được tiếng xưng hô này đây."

Vân Dương thấy vậy, cũng là ngây ngẩn. Xem hai cái sử giả Nguyên Vực này, tựa hồ đối với Vân Tiêu mọi thứ sợ, đến tận cùng là tại sao nghe bọn hấn từng nói, Vân Tiêu ban đầu tựa hồ cũng từng ở Nguyên Vực trong tu luyện qua, thật giống như thực lực còn không yếu.

Vân Tiêu đứng đứng ở nơi đó, thật giống như một tòa núi cao nguy nga, sát khí bàng bạc, toàn thân tản mát ra ngưng tụ khí tức, cơ hồ cường đại đến làm người ta hít thở không thông. Chỉ thấy hấn cặp mắt chăm chú nhìn hai người, gần từng chữ một: "Ta hôm nay, không muốn giết người!"

Bá đạo! Bá đạo không có chút lý do nào!

Toàn bộ giáo trường đều yên tĩnh lại, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung ở Vân Tiêu trên thân.

Hoàng Đế lộ ra vẻ cười khổ, đã nhiều năm như vậy, em vợ mình này tính khí vẫn là không có bất kỳ biến hóa nào a. Ánh mắt của hấn chuyển động, tựa hồ cũng nhớ lại mình ban đầu.

Khi đó, Hoàng Đế vẫn chỉ là thái tử, chính trực tràn đầy nhiệt huyết tuổi tác. Vì ngăn trở Vân Tiêu cùng muội muội Sở Lan ái tình, hắn điên cuồng ra tay với Vân Tiêu, nhưng kết quả chính là, mình bị một chiêu đánh bại!

Hôm nay, Vân Tiêu vẫn như cũ vị kia thanh danh hiển hách Sát Thần!

"Vân Tiêu, ngươi đã bị chúng ta Nguyên Vực trục rồi đi ra ngoài, không còn là ta người trong Nguyên Vực. Hôm nay, ngươi trăm phương ngàn kế ngăn trở hai ta là Nguyên Vực tuyển chọn đệ tử, rốt cuộc muốn làm gì" lão giả kia cắn chặt hàm răng, cho dù Vân Tiêu thực lực có mạnh hơn nữa, ngay trước nhiều người như vậy mặt, cũng không thể thừa nhận.

"Ta hôm nay, chỉ muốn đòi lại một cái..." Vân Tiêu cúi đầu, một đầu tóc đen cuồng phóng mà khởi, hai con mắt đỏ nhạt, phảng phất huyết sắc.

"Công! Đạo!"

"Àm!"

Một chữ một cái, năng lượng khí tức hai bước leo lên, toàn bộ giáo trường nhất thời ** dạng khởi một trận kinh thiên nguyên khí dao động. Về này năng lượng khổng lồ, bỗng dừng nổ tung, âm âm tiếng vang lớn, thẳng nhiếp cánh cửa lòng.

Một ít tu vi yếu tiểu võ giả, trực tiếp là miệng phun máu tươi bay ngược ra ngoài. Vân Pháp Thiên còn không chờ thấy rõ là tình huống gì, liền bị đây cỗ cuồng phong cuốn bay. Hai vị sư giả Nguyên Vực mặt liền biến sắc, không thể không thi triển ra thủ đoạn mình, chống cự về này phá vào mặt cuồng phong.

Những thế lực kia mạnh mẽ đại thế gia người trong, từng cái một cũng là trọn mắt học mồm nhìn đến Vân Tiêu, trong đầu không tự chủ được nổi lên hơn 20 năm trước bộ dáng, mỗi người trong lòng đều là phiền lo lắng.

Mặc dù không rõ ràng Vân Tiêu tại sao liên tiếp yên lặng 15 năm, nhưng hôm nay, hắn lại lấy cuồng phóng bá đạo tư thái tuyên bố trở về!

Vừa vặn chỉ là hai chữ lực lượng, liền có thể có được như vậy khí thế bàng bạc, Vân Tiêu thực lực chân chính, đến tột cùng kinh khủng dường nào

Vân Dương ngưng nhìn cách đó không xa Vân Tiêu thân ảnh, cảm giác mình mũi có chút chua, hốc mắt cũng có chút ẩm ướt. Lúc này, một cái đã lâu tự nhận từ đáy lòng nổi lên.

Phụ thân!

Mặc dù mình 15 năm qua chưa từng cảm thụ cha thương, nhưng mà hôm nay mình đã bị ủy khuất, đứng ra thay mình bất bình giùm, hay là... Người nam nhân kia a!

Vân Pháp Thiên chặt vật từ dưới đất bò dậy, hơi đầu thổ kiểm quát: "Vân Tiêu, ngươi quá kiêu ngạo! Nơi này chính là giáo trường hoàng gia, ngươi biết không biết mình đang làm gì! Ngươi đây là khiêu khích hoàng đế đương triều uy nghiêm! Hiểu không "

Ai ngờ, Hoàng Đế nghe vậy khẽ mỉm cười, khoát tay áo nói: "Đừng liên hệ ta, ta không có ý kiến!"

"Cái gì "

Vân Pháp Thiên vốn là lòng đầy căm phẫn biểu tình trong nháy mắt đơ lại, hãy cùng một cái cái cốc gỗ một dạng sừng sờ ngay tại chỗ. Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Hoàng Đế thế mà lại là thái độ này! Vốn là hắn còn muốn bâng vào Hoàng Đế danh tiếng, chèn ép một hồi Vân Tiêu, ai ngờ cuối cùng lại mang đá lên đập chân mình.

"Cho dù Bệ Hạ ngài không ngại, tại chỗ nhiều như vậy thế gia võ giả, nhiều như vậy thế lực cường đại, bọn họ có thể chịu sao có thể sao!" Nhưng Vân Pháp Thiên rất nhanh thì phản ứng lại, hắn giả trang ra một bộ lừa gạt ngút trời bộ dáng, chỉ Vân Tiêu nổi giận nói.

"Chúng ta nhin!"

"Chúng ta cũng nhin!"

"Theo ta Vân Tiêu huynh đệ là chí giao, ai cùng hắn gây khó dễ, chính là theo ta Hứa Thiên hữu gây khó dễ!"

Những thế gia kia từng cái một đương nhiên đều là lão du điều, hôm nay Vân Tiêu rất rõ ràng đứng trước là Nguyên Vực, liền hoàng đế đều không có ý kiến, bọn họ ai dám đi nhúng tay a

Vân Pháp Thiên lần này hoàn toàn mất choáng váng.

"Không thu con của ngươi, lẽ nào tự là thiên vị nói" kia Nguyên Vực lão giả cắn chặt hàm răng, cho dù biết rõ mình không địch lại, cũng chỉ có thể kiên trì đến cùng chống đối nói.

"Ngươi không thu ai cũng hành, nhưng ngươi có dừng khí không thu con trai của Vân Tiêu ta, đó chính là thiên vị nói!" Vân Tiêu ngang ngược không biết lý lẽ, khóe miệng mang theo vẻ lạnh lùng nụ cười, bước ra một bước.

"Răng rắc răng rắc!"

Mặt đất ầm ầm vang dội giữa nứt ra rồi một từng cái từng cái khe, thật giống như mạng nhện một dạng, thần tốc lan tràn hướng bốn phía.

Đám kia thị vệ vội vã vây ở Hoàng Đế xung quanh, sắc mặt khẩn trương nhìn đến nơi xa xa Vân Tiêu. Chỉ có điều Hoàng Đế chính là khoát tay một cái, rất tùy ý nói: "Tàn ra tàn ra, đừng ngăn cản ta xem đùa giỡn!"

Thị vệ trợn mắt hốc mồm, nhưng rốt cuộc đây là Hoàng Đế mệnh lệnh, chỉ có thể bất đắc dĩ tránh ra thân đi.

Nhìn 3ZuF VnZ đến Vân Tiêu kia sừng sững như núi thân ảnh, Tinh Hà Vô Viện sứ giả, linh viện sứ giả, tất cả thế lực lớn nhỏ sứ giả, đều bị chấn động!

Cái gì gọi là cuồng vọng cái này kêu là cuồng vọng!

Cái gì gọi là bá đạo cái này kêu là bá đạo!

Người dám không thu nhi tử ta, đó chính là người thiên vị nói!

Vân Tiêu thật là đem bao che cho con biểu hiện tình tế.

Kia hai cái sứ giả Nguyên Vực sắc mặt khá khó xử xem, nếu như là bình thường người dám như vậy khiêu khích, bọn họ sớm liền không chút lưu tình xuất thủ chém giết. Nhưng đối phương là ai đây chính là Nguyên Vực năm đó Sát Thần a! Đừng nói xuất thủ, ngay cả nói một câu kiên cường lời nói, hai người bọn họ cũng không dám!

"Người người người... Rốt cuộc muốn thế nào" một vị trong đó lão giả ngay cả lời đều nói không gọn gàng rồi, toàn thân không ngừng run rẩy.

"Vân Tiêu ta ban đầu đi tham dự Nguyên Vực thực tập, chưa bao giờ bị tất cả mọi người theo dõi, đến nhất cử rút ra đầu trù! Tại Nguyên Vực tu luyện năm năm, Vân Tiêu ta thậm trọng diện tích vực đệ nhất nhân vị trí, người đưa ngoại hiệu, Sát Thần! Nhi tử ta Vân Dương thiên phú so với ta tốt hơn nhiều hơn, hôm nay nhưng người nói cho ta biết hẳn liên nhập Nguyên Vực tư cách cũng không có đây coi là công đạo sao tính toán sao!"

Vân Tiêu mỗi nói một chữ, toàn thân nguyên khí cũng sẽ nồng nặc mấy phần, thẳng đến cuối cùng, hẳn cỗ khí thế kia cơ hồ muốn xông lên trời cao!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Ta sẽ đích thân cầm về

Vân Tiêu đôi mắt lửa giận lóe lên, nếu người để cho con của ta Tử bị ủy khuất, vậy ta làm cha đương nhiên phải gấp trăm ngàn lần đòi lại! Đừng để ý ai đúng ai sai, chỉ cần nhi tử ta mất hứng, đó chính là các người sai!

Tất cả mọi người cảm như hén, không người nào dám vào lúc này đi tiếp xúc Vân Tiêu rủi ro. Kia hai cái sứ giả Nguyên Vực, bị Vân Tiêu khí thế hướng dưới chân không vững, suýt chút nữa ngã xuống.

"Thực lực... Lại so với ban đầu lại có không ít tinh tiến!" Một vị trong đó lão giả nuốt nước miếng một cái, nói khề với một người khác nói.

"Làm sao bây giờ phòng chừng hai chúng ta tụt lại, đều còn chưa đủ hẳn nhét kẽ răng." Mặt khác lão giả kia cũng có chút nhút nhát trả lời.

"Các người rốt cuộc suy nghĩ kỹ chưa ta nói ta hôm nay không muốn giết người!" Vân Tiêu trong con người tình quang lóe lên, hùng hổ dọa người.

Tại Vân Tiêu nhìn soi mói, hai vị lão giả kia cắn chặt hàm răng, bọn họ đều rất rõ, chỉ cần mình cúi đầu thỏa hiệp, vậy thì đại biểu Nguyên Vực tôn nghiêm hoàn toàn bị dấy xéo. Thế nhưng nếu như không thỏa hiệp lời nói, rất có thể thì phải bỏ ra sinh mệnh đại giới!

Bọn họ ban đầu đều nghe nói qua sự tích của Vân Tiêu, tại Nguyên Vực trong tu luyện vài năm, trên tay dính không biết bao nhiêu máu tươi.

Nguyên Vực tôn nghiêm nặng lại còn là tánh mạng mình trọng yếu bọn họ trầm tư một chút, liền làm ra lựa chọn.

"Ta cảm thấy... Bằng vào Vân Dương công tử thực lực, hoàn toàn có thể... Có thể gia nhập chúng ta Nguyên Vực..." Lão giả kia toàn thân run rẩy, gần từng chữ một.

Lời vừa nói ra, toàn trường xôn xao.

"Không có thành ý, làm lại!" Vân Tiêu phảng phất còn là có chút không vừa ý, thanh sắc câu lệ nói.

Lão giả kia toàn thân run nhẹ, giận mà không dám nói gì. Hắn hít sâu một hơi, cấp bách vội vàng cúi đầu nói: "Chúng ta Nguyên Vực, thịnh tình mời Vân

Dương công tử gia nhập!"

"Đây còn tạm được!" Vân Tiêu cười lạnh tản đi toàn thân khí thế, đi nhanh đến mình lúc trước chỗ ngồi, chậm rãi ngồi xuống.

Bên cạnh đám kia Vân gia lão giả xem ánh mắt của hắn giống như đang nhìn một vị ôn thần, nhìn thấy Vân Tiêu ngồi lại đây, vội vàng đứng lên chạy đi sang một bên, giống như là tại vạch rõ giới hạn.

Bất quá Vân Tiêu hoàn toàn không có để ý những thứ này, những người khác thấy hắn thần sắc, cũng đều có chút không giống nhau lắm. Đó là một loại, không nói được khâm phục.

Lấy sức một mình chấn nhiếp sứ giả Nguyên Vực, hơn nữa nhường đối phương liền thả một câu tàn nhẫn lời cũng không dám, đây phải cường đại cỡ nào thực lực mới có thể làm được

"Người nói cái gì, ta không có nghe rõ!" Biểu tình của Vân Tiêu 3st7qSw Dương không thay đổi, như cũ là bộ kia đạm nhiên bộ dáng.

"Cái gì" kia Nguyên Vực lão giả sững sờ, không tự chủ được ngẩng đầu lên nhìn đến Vân Dương.

"Ta nói ta không có nghe rõ!" Vân Tiêu mặt không biểu tình.

"Ha ha ha, không hổ là nhi tử ta!" Vân Tiêu cho thấy hoàn toàn bất đồng ngày trước nho nhã phong cách bá đạo, tiếng cười cuồng vọng, phảng phất trở về bản tính.

Lão giả kia cái trán gân xanh lộ ra, loại khuất nhục này, hắn đời này khả năng cũng chưa từng nếm qua một lần. Cha người khi phụ ta cũng được đi, ngay cả người cũng tới đi tham gia náo nhiệt nhưng mà không có cách nào ai bảo thực lực không bằng người khác đâu!

"Chúng ta Nguyên Vực, mời Vân Dương công tử gia nhập!" Lần này, hắn cố ý lên giọng. Nhưng mà thân thể của hắn thì tại hơi run rẩy đến, đó hoàn toàn là bởi vì quá độ phấn nộ đưa đến.

Tất cả mọi người đều nhìn đến Vân Dương, bọn họ muốn nhìn một chút hắn là trả lời thế nào. Một số người càng là ném đi hăm mộ ánh mắt, hận tại sao mình không thể có giả như vậy cha. Chỉ là đứng ra nói mấy câu, Nguyên Vực liền xin mình gia nhập, loại cảm giác đó, thật mẹ nó sáng khoái!

"Ta cự tuyệt!" Vân Dương trả lời rất là yên lặng, phảng phất như là một cái đầm yên lặng hồ nước, không có nửa điểm gợn sóng.

Kia hai cái lão giả sắc mặt trong nháy mắt từ tái nhợt biến hóa tái mét, thì ra như vậy từ đầu tới cuối, người hai cha con là đang đùa ta nhóm chơi đùa đây

Bọn họ tuy rằng tức giận, nhưng cũng là hoàn toàn không dám có bất kỳ biểu hiện, chỉ có thể là thầm núng trong lòng.

"Ừ"

Nghe được Vân Dương nói như vậy, Vân Tiêu nhíu chặt chân mày. Hắn còn tưởng rằng là Vân Dương đối với chính mình cách làm có chút phản cảm, vội vàng giải thích: "Dương nhi, người hoàn toàn không cần phải như vậy, bằng vào thực lực người, vốn nên đi Nguyên Vực trong tu luyện. Đây là người dựa vào thực lực của chính mình thắng được, cũng không phải là những người khác giúp đỡ! Mà ta cho người tranh thủ, không phải đi Nguyên Vực từ cách, mà là một cái công bằng hoàn cảnh!"

Một số người vội vã ở trong bóng tối bĩu môi, người đều muốn cùng người động thủ, còn nói công bằng.

"Không, cha, không phải thế!" Vân Dương hít sâu một hơi, nhẹ giọng nói: "Ta biết bằng vào thực lực của ta đầy đủ đi Nguyên Vực trong tu hành, nhưng bọn họ cũng tương tự xem thường ta, không phải sao ở trong lòng bọn họ, danh ngạch này, giống như là bố thí đưa cho ta, ta không thích loại cảm giác này."

Vân Tiêu bỗng nhiên sững sờ, hắn có chút không thể tin nói: "Người ban này gọi ta là... Cái gì "

Thanh âm hắn có chút run rẩy, cái này cho dù đối mặt hoàng đế đương triều, sứ giả Nguyên Vực đều mặt không đổi sắc nam nhân, thế mà lại đơn chỉ bởi vì một chữ, kích động lời nói không có mạch lạc.

Vân Dương mạnh mẽ kiềm chế mình lộ ra tình cảm, lại lần nữa kêu một tiếng cha.

"Hào hảo hảo, ha ha ha ha ha, con trai, người đường, bởi vì bản thân người tới chọn! Vì phụ, tuyệt đối không can thiệp!" Vân Tiêu cười ha ha, cười đến nước mắt tràn ra.

Vân Dương khoe miệng giương lên một nụ cười, âm thanh chắc chắn nói: "Ta sẽ không gia nhập Nguyên Vực, nhưng ta sẽ để Nguyên Vực hối hận! Chuyện hôm nay, là các người Nguyên Vực thiếu nợ ta, cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ đích thân đem cảm về!"

Vân Tiêu trọng trọng gật đầu nói: "Được, con trai của Vân Tiêu ta, nên có như vậy khí phách!"

"Ta lựa chọn Tinh Hà Võ Viện!" Vân Dương lời kế tiếp, để cho hiện trường tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Ở ngoài sáng mình có thể gia nhập Nguyên Vực dưới tình huống, lại lựa chọn Tinh Hà Võ Viện, đây là ý gì tuy rằng Tinh Hà Võ Viện đồng dạng cường

đại, nhưng mà Nguyên Vực thế nhưng việc nhân đức không nhường ai đệ nhất thế lực a!

Sứ giả Tinh Hà Vô Viện kia trợn to hai mắt, một bộ không nói ra được hưng phấn, loại cảm giác đó giống như bị trên trời rơi xuống đi nhân bánh đập trúng đầu, thật lâu đều không phản ứng kịp.

"Thật" người sứ giả kia nuốt nước miếng một cái, có chút không dám tin hỏi.

Vân Dương mỉm cười nói: "Xác thực như vậy, ta muốn gia nhập Tinh Hà Vô Viện!"

Tất cả mọi người đều cho rằng Vân Dương điên rồi, để chứng minh một cái căn bản cũng không cần chứng minh sự tình, lại bỏ đi Nguyên Vực đại hảo tiền đồ, mà lựa chọn một người khác Tinh Hà Vô Viện.

Hứa Tâm Nhu cách đó không xa ánh mắt yên lặng nhìn đến hết thấy các thứ này, trong lòng gợn sóng thay nhau nổi lên. Dưới cái nhìn của nàng, Vân Dương kiên trì không thể nói đúng sai, chỉ có thể nói, hẳn thuận theo mình bản tâm.

Trong lúc nhất thời, Hứa Tâm Nhu có chút hâm mộ. Nàng sở dĩ gia nhập Nguyên Vực, cũng không phải là bởi vì nàng nghĩ đề cao thực lực, vừa vặn chỉ là muốn thoát khỏi cùng Vân Minh Huân hôn ước mà thôi. Nếu như mình cũng có thể giống như Vân Dương như vậy, tự do tự tại không bị trói buộc, thật là tốt biết bao.

"Chúng ta đáp ứng ngươi những cái kia điều kiện, vẫn hiệu quả..." Sứ giả Tinh Hà Vô Viện kia hít sâu một hơi, mạnh mẽ trấn định lại rồi tâm tình mình.

Vân Dương khoát tay một cái, mỉm cười nói: "Không cần như vậy, ta không cần thiết các ngươi bất kỳ tưởng thưởng gì. Ta lần này, liền là vì chứng minh mình!"

Nguyên Vực kia hai cái lão giả sắc mặt hết sức khó coi, bọn họ cứ như vậy trần trụi bị xem nhẹ rồi. Vân Dương liền xem bọn hắn một cái cũng không có, giống như bọn họ là không khí một dạng. Nhưng bọn hắn cường bức Vân Tiêu uy nghiêm, lại không dám loạn phát tý khí, chỉ có thể cúi đầu, ảo não trở lại chỗ ngồi.

"Vậy thì tốt, chúng ta có thể để lại cho ngươi ba ngày thời gian chuẩn bị. Ba ngày sau, ngay tại Đại Sở vương triều đông bộ biên giới nơi tụ họp!" Sứ giả Tinh Hà Vô Viện kia rất biết gió chiều nào theo chiều vậy.

Vân Dương cảm ơn hắn sau đó, nghiêng đầu đối với Vân Tiêu nói: "Cha, ta muốn trước tiên trở về một chuyến. Thu dọn lại đồ vật, lại theo nương cáo biệt."

Vân Tiêu tâm tình thật tốt, khoát tay nói: "Mau đi đi!"

Hứa Nhược Tinh nhìn đến Vân Dương đi xa bóng lưng, nhẹ khẽ cắn chặt rồi môi, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Vân Phá Thiên, Vân La Ngọc, Vân Kinh Long cha con ba người, giống như là hóa đá một dạng, biểu tình thừ ra, thật lâu không nói tiếng nào. Hôm nay đã phát sinh tất cả, thật giống như ở tại bọn hắn kia kiều ngạo trên gương mặt mạnh mẽ kén rồi một cái tát, lại nặng nề đập lên một cước!

...

Hồi Vân gia sau đó, Vân Dương không có đi làm khác sự tình, mà là trước tiên đi gặp Sở Lan. Hắn đem mình gia nhập Tinh Hà Vô Viện sự tình nói cho Sở Lan, nàng tự nhiên phi thường vui vẻ, liên tục dặn dò.

Rời khỏi Sở Lan sân trong, Vân Dương bước nhanh chạy về gian phòng của mình. Hắn không kịp chờ đợi đem thần nguyên chung chung thân lấy ra, thả ở trong tay cẩn thận chu đáo đầy.

Chung thân ước chừng tay cỡ bàn tay, phía trên hiện đầy hoa văn phức tạp, hai bên có thật nhiều rách rưới lỗ hổng, tuy rằng đỏ nát, nhưng vẫn khí thế bàng bạc. Vân Dương hướng về phía lỗ hổng so sánh một chút, vội vã lấy ra mình lúc trước tại Đằng Vương Các nơi đấu giá được thần nguyên chung mảnh vụn, đặt ở chỗ lỗ hổng.

"Vù vù!"

Một trận rất nhỏ kim quang lóe lên, kia mảnh vụn lại trong nháy mắt cùng chung thân dính hợp lại cùng nhau, khôi phục như lúc ban đầu!

Vân Dương sắc mặt một trận mừng rỡ, toàn bộ đem thần nguyên chung giờ lên. Loại huyết mạch tương liên kia cảm giác lại lần nữa xuất hiện, thật giống như đây thần nguyên chung nguyên bản chính là mình một phần thân thể một dạng.

"Chỉ là đây thần nguyên chung, nên sử dụng như thế nào đây" Vân Dương mím môi lại, sắc mặt hơi nghi hoặc một chút.

Hắn thử đem chính mình nguyên khí truyền vào trong đó, quả nhiên, thần nguyên chung có phản ứng. Chỉ thấy nó vù vù vang lên một tiếng, liền tiếp tin tức xuất hiện ở Vân Dương trong đầu.

Tin tức cận kề giới thiệu thần nguyên chung phương pháp sử dụng, cùng với khác một ít tin tức. Thật ra thì, thần nguyên chung ngoại trừ đỏ nát chung thân ra, còn có khắp nơi tan vỡ mảnh vụn. Hôm nay mình một lần tình cờ đã thu tập được phần, muốn phát huy thần nguyên chung uy lực chân chính, còn cần thu góp còn lại hai mảnh.

Bất quá cho dù là đồ nát thần nguyên chung, vậy cũng năng lực tóe ra kinh thiên động địa uy lực!

Vân Dương âm thầm chất lưỡi, hần đã cùng đây thần nguyên chung lấy được linh hồn tầng thứ câu thông, tự nhiên hiểu nó uy lực. Nếu như mình bây giờ đem thức giục lời nói, sợ rằng toàn bộ sản trong cũng sẽ hóa thành hư vô.

Hần lại lần nữa vén lên mình bọc quanh, bên trong là Ngũ Thái Ban Lan Vương Thủ tinh thạch, trong đó còn có hai viên Lục Hợp Cảnh Vương Thủ tinh thạch, nó trình độ trân quý, đã không cách nào dùng ngân lượng đi đánh giá.

"Những thứ này ta giữ lại cũng vô dụng, liền toàn bộ đưa cho cha được rồi." Vân Dương khoe miệng hiện lên một nụ cười, nếu như Vân Tiêu nhìn thấy mình đưa cho hắn là như thế một món lễ lớn lời nói, không biết sẽ có bao nhiêu chấn động đây.

Lúc trước ở trường trận, Vân Dương là thật sự rõ ràng bị Vân Tiêu hành động cho xúc động, cho tới trong lòng ngăn cách hoàn toàn không có ở đây, không tự chủ được gọi ra một tiếng phụ thân.

Hay là ở đáy lòng, một khắc này bản thân cũng mong đợi rất lâu đi

Vân Dương nằm ở giường, nhìn trần nhà, khoe miệng lộ ra một vệt ước mơ nụ cười.

Tương lai một đoạn thời gian rất dài, chính mình cũng muốn tại Tinh Hà Võ Viện tu luyện, cũng không biết nơi đó hoàn cảnh dạng làm sao. Bất kể như thế nào, nhất định sẽ là một đoạn rất thú vị trải qua a!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đi tới Tinh Hà Võ Viện

Vân Dương ở nơi này trong vòng ba ngày, cố gắng vững chắc mình một chút cảnh giới, hơn nữa lợi dụng thời gian nhàn hạ, đem Bạo Toàn Sát tu luyện đến miếu tốc 30 xoay chuyển, uy lực lại là đề cao một chút.

Ba ngày đi qua rất nhanh, Vân Dương đơn giản thu thập một chút đồ mình, liền đi ra cửa sân.

Dọc theo đường đi gặp phải Vân gia đệ tử, nhìn thấy Vân Dương sau đó, đều là mặt nở nụ cười chào hỏi, hoàn toàn không dám có một chút bất kính ý.

Vân Dương tại sân thú trong đại hội thành tích, đủ để cho bọn họ kinh hãi. Bọn họ cuối cùng bắt đầu nhìn thẳng, cái kia ban đầu ai đều chẳng thèm ngó tới phế vật, hôm nay đã nhất phi trùng thiên rồi.

Suy tư một chút, Vân Dương vẫn là quyết định lại đi cùng mẫu thân từ giả. Bởi vì hắn cảm thấy tại Vân gia, cũng không có gì giá trị được bản thân lưu luyện phương.

Trải qua việc nội bộ xử chi thì, từ bên trong thần tốc chạy như bay đi ra một người, thờ hồn hển nói: "Vân Dương công tử, chờ một chút!"

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, vừa nhìn, cười. Người này bất ngờ chính là Vân gia mới lên cấp quản gia một trong, Dương Vạn Dững.

Dương Vạn Dững trên mặt lóe lên hưng phấn ý, trong tay mang theo một cái túi tiền, cũng không để ý Vân Dương nghĩ như thế nào, trực tiếp đem kín đáo đưa cho hắn: "Vân Dương công tử, ta biết ngươi muốn đi Tinh Hà Võ Viện báo cáo, ngươi ở đây giáo trưởng hành động, chúng ta cũng đều nghe thấy rồi, tốt lắm!"

Vân Dương hơi nghi hoặc một chút nhéo một cái túi vải, hướng về phía Dương Vạn Dững ném đi nghi hoặc nhãn quang.

"Ha ha, trong này là một ít chữa thương đan dược, còn có chút ngân phiếu, coi như là tặng cho Vân Dương công tử vòng vo đi!" Dương Vạn Dững giải thích.

"Ngươi như vậy trung gian kiểm lời túi tiền riêng, Vân gia biết thế nhưng không tha cho ngươi!" Vân Dương mặt mỉm cười, cũng khó Dương Vạn Dững cố ý, mình nhất định là muốn thu.

"Hắc hắc, ta mới không có trung gian kiểm lời túi tiền riêng, ta thế nhưng đem những này đều cho ngươi. Vân gia phải phạt, cũng khẳng định phạt Vân Dương công tử ngươi a!" Dương Vạn Dững gãi đầu một cái nói.

Vân Dương là một cái không quá rành với dùng ngôn ngữ để diễn tả tình cảm người, hắn ban đầu cùng Dương Vạn Dững không đánh nhau thì không quen biết, cho tới bây giờ, thấy hắn đối với thái độ mình, bất ngờ chính là trở thành bằng hữu một loại.

Dương Vạn Dững tuổi tác cũng không lớn, cũng mới cũng chỉ có mười tám mười chín, liền nắm giữ Nhất Nguyên Cảnh bát giai thực lực. Cộng thêm hắn

đổi nhân xử thế thập phần khéo đưa đẩy, mặc dù là một người khác họ, nhưng mà Vân gia vẫn là thật được hoan nghênh.

Bất quá khi Vân Dương dùng tinh thần lực tra xét hần thời điểm, lại phát hiện, thực lực của hần giống như ư đã tới bình cảnh. Cái này cùng bản thân tư chất thiên phú không liên quan, thuần túy chính là tu luyện công pháp võ thuật quá yếu, dẫn đến lãng phí một cách vô ích thật tốt căn cốt.

"Những thứ này, ta thu! Bất quá, ta cũng quả thật không có gì có thể báo lại ngươi!" Vân Dương phảng phất tại tư sấn đến cái gì.

Dương Vạn Dững vội vàng khoát tay nói: "Vân Dương công tử, tuy rằng ta Dương Vạn Dững thừa nhận mình là cái nịnh nọt tiểu nhân, nhưng ta là thật tâm đem ngươi trở thành bằng hữu đến xem. Ta tặng cho ngươi những thứ này vòng vo, cũng không phải là tác muốn hồi báo, nếu không ta len lén bắt gia tộc ngân lượng đi cho vay lãi suất cao thật tốt!"

Vân Dương bị một hồi chọc cười, hần nặng nề chụp Dương Vạn Dững bả vai một hồi, cười nói: "Ha ha, cái gọi là có qua có lại, ta xem ngươi bởi vì vấn đề công pháp, cảnh giới bị quấy nhiễu rồi rất lâu đi "

Dương Vạn Dững sắc mặt sững sờ, lẩm bẩm nói: "Ngươi đã nhìn ra "

"Ngươi đi theo ta!" Vân Dương một người một ngựa hướng tổng vụ nơi bên trong, cầm lấy đặt ở trên bàn bút mực, một chút suy tư, liền bút tẩu long xà lên.

Dương Vạn Dững nghi hoặc nhìn đến Vân Dương bóng lưng, không biết hần rốt cuộc đang làm gì.

Vân Dương khoe miệng lộ ra một vẻ nụ cười tự tin, hạ bút như có Thần. Cánh tay phảng phất rồng bay phượng múa, tốc độ cực nhanh, từng hàng chữ nhỏ xuất hiện. Kiểu chữ cũng không có gì rườm rà phù khoa câu họa, ngược hiện ra một luồng to lớn đại khí.

Vừa vặn chỉ là thời gian một nén nhang, Vân Dương liền dừng động tác lại. Hần đem tờ giấy này toàn bộ nhấc lên, đưa cho Dương Vạn Dững: "Đây là một bộ không tệ công pháp, gọi là Khổng Hạc Cầm Long công, hần là thật thích hợp ngươi!"

Dương Vạn Dững có chút không dám tin quét nhìn tờ giấy, ngẩn phút chốc, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi. Bởi vì hần đã ý thức được, đây cũng không phải...gì đó bình thường công pháp, mà là một loại đoạt được phòng đầu giá tuyệt đối có tiền mà không mua được Tuyệt Phẩm thần công!

"Vân Dương công tử..." Dương Vạn Dững kích động có chút không nói ra lời, cái loại này cảm kích là không cách nào dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Rất có thể, bộ công pháp kia sẽ sửa lại hần cả đời!

Vân Dương giờ tay rời Dương Vạn Dững sắp đến miệng một bên lời nói, hần khẽ mỉm cười nói: "Đây chính là ta đáp lễ rồi, rất công bằng, có phải không "

Dương Vạn Dững hốc mắt có chút ẩm ướt, âm thanh đều nghẹn ngào. Có thể có được một bộ hảo công pháp, đối với lần này khắc hần mà nói thật quá trọng yếu. Hần có lòng tin, tại ba tháng bên trong lại tăng thêm một cấp, thậm chí có thể tại trong vòng hai năm trùng kích Luyện Nghi Cảnh!

Cáo biệt Dương Vạn Dững sau đó, Vân Dương tiếp tục hướng phía Sở Lan nơi ở trong sân đi tới.

Thật ra thì vừa đến giúp đỡ Dương Vạn Dững, cũng đúng là là hần nhất thời ý. Trong đầu công pháp quả thực quá nhiều, mình chỉ có thể chọn ưu tú mà tuyển tu luyện trong đó thích hợp nhất chính mình bộ phận kia, kia còn dư lại nhiều như vậy công pháp võ kỹ làm sao bây giờ nói nhảm, đương nhiên là khi làm nhân tình tặng người!

Ngược lại chính tự mình cũng không có tổn thất cái gì, có sao mà không làm đây

Vân Dương không nghĩ tới là, mình tùy ý một động tác, lại liền thật sửa lại rồi Dương Vạn Dững cả đời! Nếu như không có mình tặng cho hần đây Khổng Hạc Cầm Long công, sợ rằng Dương Vạn Dững cả đời cũng chỉ có thể là Vân gia quân gia rồi.

...

"Nương!"

Vân Dương đẩy ra sân trong cửa, đi vào.

"Chỉ!"

Bên trong viện cửa phòng thần tốc mở ra, Sở Lan mặt đầy hưng phấn đi lên: "Dương nhi, chuẩn bị lên đường sao "

Vân Dương gật đầu một cái nói: "Đúng vậy a, khả năng tương lai ta muốn tại Tinh Hà Võ Viện vượt qua một đoạn thời gian rất dài, cho nên phải tới trước cùng mẫu thân cáo biệt. Có thời gian lời nói, ta khẳng định sẽ trở lại gặp các ngươi."

Sở Lan cười nói: "Đứa nhỏ ngốc, ngươi đang suy nghĩ gì đấy. Nương bây giờ cuộc sống rất tốt, ngươi hoàn toàn không cần vì nương lo lắng. Chỉ cần ngươi có thể tại Tinh Hà Võ Viện bên trong khiêm tốn cầu học, chính là nương an lòng nhất tạ rồi."

Sau đó, Sở Lan còn dặn dò càng nhiều đồ, Vân Dương không có phản nũa không kiên nhẫn, một mực lắng nghe. Cái này tại hoàng gia trảng sân bắn bên trong hô phong hoán vũ thiếu niên, hôm nay liền như đứa bé con một bản mặt đầy hạnh phúc tươi vui, đang nghe Sở Lan lời nhai.

"Đương nhi, ngươi quả nhiên tại đây!" Sân trong ngoài truyền tới rồi Vân Tiêu âm thanh.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, chỉ thấy Vân Tiêu ý cười đầy mặt đi tới, trong đôi mắt đều là tình yêu: "Ta lúc trước đi ngươi ở địa phương tìm ngươi, nhìn ngươi không có ở, liền nghĩ tới ngươi sẽ tới nơi này, đúng như dự đoán!"

"Cha!" Vân Dương cười hi hi rồi lại cười.

Sở Lan nhìn thấy hai cha con quan hệ hôm nay như vậy hòa thuận, cũng có chút ngoài ý muốn, nàng còn không rõ ràng lắm ngày đó giáo trưởng chuyện gì xảy ra tình huống đây.

"Đương nhi, cha muốn đưa ngươi một kiện lễ vật!" Vân Tiêu cười thần bí nói.

"Ồ ta cũng có mấy thứ lễ vật muốn tặng cho cha." Vân Dương hơi có chút mong đợi.

Vân Tiêu ngắt ra, liền theo sau ha ha cười nói: "Hào tiểu tử, ngươi còn có lễ vật muốn tặng cho ta hành, ngươi trước lấy ra đi!"

Vân Dương đem phía sau bọc quanh cởi xuống, đặt ở trên bàn đá. Hắn chậm chạp giải khai bọc quanh sợi dây. Đem bọc quanh than ra.

Bên trong Ngũ Thái Bàn Lan Vương Thú tinh thạch như muốn muốn chột hiện bất tỉnh mất người, xem Vân Tiêu cũng là sừng sò, không nhịn được nói: "Đây là... Lục Hợp Cảnh Vương Thú tinh thạch "

Lớn nhất hai quả kia, hiện ra lại chính là đẳng cấp cao Vương Thú tinh thạch. Vân Tiêu kiến thức rộng, một cái liền nhận ra được. Về phần cái khác, kém nhất cũng là Lưỡng Nghi Cảnh, ngoài ra càng nhiều thì hơn là Tam Tài Cảnh đến Ngũ Hành Cảnh Vương Thú tinh thạch.

Vân Dương gạt đầu một cái, nhìn biểu tình phảng phất cực kỳ đắc ý: "Những thứ này ta giữ lại cũng không có tác dụng gì, liền tặng cho ngươi được rồi."

"Tiểu tử ngươi, còn dám trêu chọc cha ngươi rồi." Vân Tiêu trong mắt đều là vẻ vui mừng, hắn không có hỏi Vân Dương là từ nơi nào đạt được những thứ này, đây là thuộc về hắn chuyện riêng.

"Bất quá, tuy rằng ta chuẩn bị tặng quà cho ngươi, giá trị còn kém rất rất xa những thứ này Vương Thú tinh thạch, nhưng thực dụng tính có thể so với ngươi còn mạnh hơn rồi không chỉ một cấp bậc mà thôi!" Vân Tiêu cười đưa ngón tay bên trên nhẫn không gian hái xuống, tiện tay quăng cho Vân Dương: "Ta đã đem đồ bên trong thanh không, từ hôm nay trở đi, vật này chính là thuộc về ngươi!"

"Nhẫn không gian!" Vân Dương trong mắt sáng lên, hắn đã sớm muốn có thứ này.

"Đem máu tươi nhỏ lên đi, sau đó lợi dụng nguyên khí thúc giục là tốt rồi. Dù sao cũng là ta từ Vân gia đi ra ngoài, đi tới Tinh Hà Võ Viện, còn cảm bao lớn bao nhỏ, làm trò cười cho người khác!" Tuy rằng Vương Thú tinh thạch trân quý, nhưng Vân 3TEvTx8 Tiêu phảng phất cũng không có như ở chỗ nào ý.

Vân Dương vội vã từ trong kẽ ngón tay bức ra một giọt màu vàng kim máu tươi, rơi vào kia trong không gian giới chỉ. Chỉ thấy một trận ánh sáng nhạt lóe lên, hắn mừng rỡ phát hiện mình cư nhiên là có thể lợi dụng nguyên khí thao túng.

Hắn vội vàng đem sau lưng mình bọc quanh thả vào bên trong không gian giới chỉ, vừa vặn chỉ là ý niệm đảo qua, kia đeo ở sau lưng bao lớn liền biến mất.

"Quả nhiên là phương tiện rất!" Vân Dương hưng phấn vô cùng.

"Chờ một hồi nhớ đi đất thật ngựa tốt, đến Tinh Hà Võ Viện, cố gắng nỗ lực, nhớ kỹ tự ngươi nói nói chuyện, tuyệt đối không nên làm mất đi cha ngươi cả mặt mặt!" Vân Tiêu có vẻ nghiêm túc nói.

Sở Lan liếc Vân Tiêu một cái, tức giận nói: "Ngươi có cái gì mặt mũi Đương nhi, ngươi có thể tuyệt đối không nên giống như cha ngươi học tập! Ban đầu hắn, giết người đều không nháy mắt."

Cha mẹ cái và, Vân Dương cũng chỉ có thể cười khan, chen miệng vào không lọt.

...

Mấy trước cửa nhà, Vân Tiêu cùng Sở Lan đứng, hơi có chút không nỡ nhìn đến Vân Dương.

Sở Lan thành khẩn nói: "Đương nhi, ngươi lần này đi vào Tinh Hà Võ Viện cầu học, nhất định muốn mọi việc chú ý, phải tránh trêu chọc thị phi."

Vân Tiêu có chút vừa phải hài lòng nói: "Lan nhi, lời này của ngươi thì không đúng. Không dám chọc chuyện là tầm thường, con trai của Vân Tiêu ta, làm sao có thể bị người khác khi dễ Đương nhi, ngươi không cần lo lắng, ở bên ngoài xem ai không vừa mắt hãy cùng hắn gọi, không đánh lại hỏi tới tìm ngươi cha! Cha ngươi ta thay ngươi xuất đầu!"

Vân Tiêu ban đầu dốc lòng áp chế Thần Thể huyết mạch hơn mười năm, tính cách cũng biến thành im lặng nho nhã rồi. Hôm nay thực lực lại lần nữa đột phá, hắn phảng phất lại khôi phục bản tính, khí phách, liêu lĩnh, tùy tiện.

Vân Dương dắt một con ngựa cao lớn, nghe vậy cũng là cười khổ không thể, không biết nên nghe ai lời nói.

"Thế thì, cha, mẹ, ta đi!" Vân Dương một hồi nhảy lên cao đầu đại mã, nghiêng đầu nhìn đến hai người.

Vân Tiêu gật đầu một cái, Sở Lan chính là lưu luyến không rời lau nước mắt. Rốt cuộc con trai đi theo cuộc sống mình mười lăm mười sáu năm, hôm nay một buổi sáng muốn rời đi, trong lòng thật là có chút cảm giác khó chịu.

"Giá!"

Vân Dương không dám ở lâu, sợ mình tâm sẽ rối loạn. Dứt khoát thúc vào bụng ngựa, trong tay giẫy cương, giục ngựa cuộn cuộn. Nhấc lên một lộ yên trần, sắc nhân khẩu mũi.

Nhìn đến Vân Dương bóng lưng rời đi, hai người thật lâu nghi chân.

Điên cuồng gió lay động rồi Vân Dương tóc đen, khiến cho hần áo khoác bay phất phới. Vân Dương đón gió giục ngựa, trong lòng phiền thanh lãng.

Lần này một nhóm, nhất định phải xuất ra chút thành tựu. Nguyên Vực, ta nhất định sẽ khiến các ngươi hối hận!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Không chỉ là thiết tha

Vân gia đến Đại Sở vương triều Đông Phương biên giới nơi cũng không tính gần, Vân Dương đi cả ngày lẫn đêm ba ngày mới miễn cưỡng chạy tới. Dọc theo đường đi, cảnh sắc càng ngày càng vắng lặng, cho đến đi tới phiến hoang tàn vắng vẻ trên đại thảo nguyên, Vân Dương mới rõ ràng, mình đã đến.

Mênh mông trên thảo nguyên, Vân Dương liếc mắt liền thấy được mấy ngàn thước ra đám người kia, chắc hẳn những người khác đã tới trước đi

"Giá!"

Vân Dương kẹp chặt bụng ngựa, thần tốc nhanh đi tới.

Sứ giả Tinh Hà Vô Viện kia ngẩng đầu nhìn đến một con tuấn mã chạy nhanh đến, đây mới lộ một nụ cười, chú ý những người khác nói: "Người rất cục thì đến đông đủ!"

Những người khác cũng đều thần tốc đứng dậy, dắt ngựa mình, xa nhìn đạo thân ảnh kia.

Vân Dương giục ngựa lao nhanh đến trước mọi người phương, mặt nở nụ cười nói: "Xin lỗi, ta tới trễ."

Sứ giả Tinh Hà Vô Viện kia vội vàng khoát tay nói: "Không muộn không muộn, đến rồi là tốt rồi. Ngươi trước xuống ngựa nghỉ ngơi một hồi, chờ một 3WphBB hồi chúng ta liền đi đường!"

Nghe được hắn nói như vậy, Vân Dương cũng quả thật cảm giác mình hơi mệt chút, gật đầu một cái, phi thân xuống ngựa.

Ngay tại hắn chuẩn bị buộc Mã thời điểm, con mắt quét trong đám người đạo thân ảnh kiều tiểu kia, nhất thời sửng sốt, không nhịn được mở miệng nói: "Ngươi... Ngươi làm sao cũng ở nơi đây "

"Hừ!" Hứa Nhược Tinh nhú mày, rất là khiêu khích nói: "Làm sao, ngươi có thể đi, ta lại không thể tới sao "

"Không phải." Vân Dương trào nhĩ nạo tai: "Bằng vào thực lực ngươi, hẳn đúng là đi Nguyên Vực mới đúng a, làm sao người cũng tới rồi Tinh Hà Vô Viện "

Hứa Nhược Tinh bĩu môi, mũi chân một ước lượng một chút, rất là đáng yêu: "Nguyên Vực không có mời bản tiểu thư, ta xem Tinh Hà Vô Viện rất có thành ý, cho nên mới tới rồi. Uy, ngươi đừng tưởng rằng ta là vì ngươi mới đến a, tự mình đa tình!"

Vân Dương có chút không hiểu nói: "Thế nhưng, ta không nói gì a."

Hứa Nhược Tinh gò má một trận đỏ bừng, nàng lúc này mới phát hiện mình nói lỡ miệng. Vội vã tùy tiện tìm một đề tài lấy lệ rồi qua, liền liền giọng nói đều có chút không được tự nhiên.

"Ta nói, ngươi không sẽ thích ta chứ" Vân Dương cười hắc hắc, tiến tới Hứa Nhược Tinh bên tai, khe khẽ hơi thở nói.

Hứa Nhược Tinh giống như là một cái bị đập cái đuôi mèo một dạng, một hồi nhảy dựng lên, sắc mặt đỏ bừng cãi lại: "Người đừng nói giỡn rồi, chỉ người dài lại không đẹp trai, thực lực cũng không mạnh, bản tiểu thư làm sao sẽ thích người!"

Vân Dương ủy khuất giang tay ra nói: "Không thích liền không thích bộ~, làm gì đem ta dẹt như vậy không đáng giá một đồng."

Những người còn lại đều hơi có chút hâm mộ nhìn đến hai người, lúc này mới thật là trai tài gái sắc a.

Con có một ánh mắt, đang tức giận xen lẫn thù hận, ghen tị vân vân tự, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Dương.

Vân Dương thập phần nhạy cảm, tự nhiên làm theo có một loại như có gai ở sau lưng cảm giác. Hắn cũng không quay đầu, mà là thả ra tinh thần lực đi tra xét. Người kia bộ dáng thâm độc, đang nhìn mình nhãn quang rất là bất thiện.

Vân Dương đối với người này có chút ấn tượng, ban đầu ở giáo trường thời điểm, thấy qua người này, thật giống như Diệp Cô Tinh đường đệ, Diệp gia lá hươg.

Mặc dù không rõ ràng hắn tại sao như vậy thù hận mình, bất quá tóm lại có hắn lý do. Mặc kệ nó, ngược lại chính tự mình cũng không có đem hắn để ở trong mắt, nếu như hắn muốn tìm mình phiền toái, thế thì mình sẽ không để ý thay Diệp gia dạy dỗ dạy dỗ hắn.

"Được rồi, thời gian đến! Chúng ta phải lên đường!" Sứ giả Tinh Hà Võ Viện kia hướng về phía mọi người vẫy vẫy tay, nhảy lên mình cao đầu đại mã.

Hứa Nhược Tinh mạnh mẽ liếc Vân Dương một cái, cũng là dắt tới rồi ngựa mình.

Đoàn người này, tổng cộng có tám người. Tham dự thực tập đệ tử trọn vẹn hơn mấy trăm người, cuối cùng bị Tinh Hà Võ Viện chọn trúng, cũng mới vừa vận bảy người mà thôi.

Mọi người một đường hướng đông giục ngựa chạy đi, dọc theo đường đi ** dạng khỏi rồi lớn oanh bụi mờ.

Người sứ giả kia mỉm cười nói: "Ta gọi là Trần Huy, về sau chúng ta chính là một cái Võ viện tu hành đồng môn rồi, các người gọi ta một tiếng Trần Huy học trưởng là tốt rồi."

Có người lập tức cười nói: "Trần Huy học trưởng, lấy hậu tiến nhập Võ viện sau đó, mong rằng chiếu cố nhiều hơn a!"

Trần Huy khoát tay một cái, xấu hổ cười nói: "Chiếu cố cái gì, ta giống như các người, cũng chỉ là Võ viện ngoại viện đệ tử mà thôi. Những cái kia cường giả chân chính, bình thường đều tại trong nội viện."

"Ngoại viện nội viện, là tương đương với Nguyên Vực địa vực cùng Thiên Vực sao" có người mở miệng dò hỏi.

"Không sai, đúng là như vậy. Võ viện sở dĩ phân chia như vậy, cũng là vì gìn giữ hài lòng ganh đua tính, và bọn học sinh tích cực tính. Thực lực càng mạnh, ở trong võ viện đạt được tài nguyên tu luyện cũng càng nhiều, ai cũng muốn có càng nhiều tài nguyên tu luyện, cho nên cũng sẽ liều mạng đề cao bản thân thực lực." Trần Huy với bọn hắn giải thích.

Tám người, tám ngựa Mã, trải qua dài đến nửa tháng đường xá xa xôi, rốt cục thì đi tới Tinh Hà Võ Viện vị trí.

Tinh Hà Võ Viện tọa lạc tại một chỗ phía trên vùng bình nguyên, mấy ngàn km khu kiến trúc cực kỳ khoáng đạt đồ sộ. Cao lớn trên tường rào tựa hồ chạm trở từng đạo phức tạp Bí Văn, cẩn thận cảm giác, rõ ràng là một tòa cường hãn phòng ngự đại trận!

Truyền thuyết, Tinh Hà Võ Viện viện trưởng chính là một vị Thập Phương cường giả chí tôn!

Truyền thuyết, Tinh Hà Võ Viện thu người cực kỳ nghiêm khắc, có thể tốt nghiệp có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nhưng mà thành công tốt nghiệp, đều đã công thành danh toại, đương danh lập vạn.

Truyền thuyết, lại là truyền thuyết... Bất quá, hết thảy các thứ này chỉ là truyền thuyết, không có người có thể đi chứng thật...

Tám người thần tốc giục ngựa đi tới Tinh Hà Võ Viện trước đại môn, hoàn toàn do mặc ngọc chế tạo thành đại môn cực kỳ khí phái. Đủ loại quý giá Phù Diệu, kỳ dị hoa cỏ tô điểm ở trước cửa, càng là lộ ra to lớn hùng vĩ, vàng son lộng lẫy.

Đại môn hai bên là cao vút cẩm thạch cột cửa, tại đại môn chóp đỉnh, thiết họa ngân câu ghi một khối biển, rồng bay phượng múa một bản bốn chữ lớn - Tinh Hà Võ Viện.

Cửa viện tụ tập võ giả rất nhiều, xếp hàng thật dài đội, bọn họ đều là báo lại kiểm tra Tinh Hà Võ Viện. Mà những cái kia bị Tinh Hà Võ Viện thu nạp những thiên tài, tự nhiên không cần phải ở chỗ này xếp hàng, mà là trực tiếp bởi vì người dẫn đạo từ cửa sau tiến nhập.

"Các người đi theo ta, chúng ta đi cửa sau!" Trần Huy khoát tay một cái, cười ngựa thần tốc vòng qua nơi này. Ngoài ra bảy người cũng đều theo thật sát ở phía sau, về mặt mong đợi.

Nhìn đến tám người này ngược lại hướng cửa sau, đám kia xếp hàng thiếu nam thiếu nữ cũng đều sau đó quăng tới rồi hâm mộ không thôi ánh mắt.

Vân Dương trên mặt tràn đầy nụ cười rực rỡ, không nhiễm một hạt bụi hoa phục màu trắng đem hắn khí chất tôn lên càng lười biếng. Hắn tâm tình rất

tốt, đối với đây không biết Tinh Hà Võ Viện, tràn đầy hướng tới.

Không thể không nói đây Tinh Hà Võ Viện quy mô là thực sự lớn, vòng rồng rã nửa giờ, mới miễn cưỡng đi tới cửa sau.

Vốn tưởng rằng cửa sau chỉ là một chỗ bình thường tiểu cửa mà thôi, nhưng đi tới sau đó, Vân Dương là thực sự bị chấn động đến.

Tả hữu hai bên là nhìn không thấy bờ tường cao, chính giữa là hai miếng trắng như tuyết đại môn, thuần túy dùng cẩm thạch chế thành, tinh khiết không mang theo một ít tạp chất. Thập phần chính tề, khiến người ta nhìn tâm thần an bình, lại không thể không thán phục Tinh Hà Võ Viện thủ bút. Bạch ngọc làm ra trên cửa ly biệt bên trên khắc dữ tợn thú mặt và long lấy Điều Văn, thoát nhìn rất là khí phái.

"Cửa sau này, ta xem so công chính còn khí phái hơn!" Vân Dương không nhịn được nói.

"Hừ, tên nhà quê!"

Trần Huy còn chưa mở miệng, một cái khinh thường âm thanh âm vang lên.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn đến nói chuyện người kia. Chỉ thấy lá hướng về mặt cười lạnh, xem bộ dáng, tựa hồ đối với mình vô cùng khó chịu.

"Trong miệng người ăn cứt rồi" Vân Dương lạnh giọng giễu cợt nói. Vân Dương mới không sợ đây lá hướng, nếu hắn đối với chính mình có ý kiến, vậy thì thừa dịp còn sớm giải quyết xong tốt, cũng tránh cho một mực lời kéo, đối với người nào lại nói đều là phiền toái.

"Người nói cái gì" lá hướng giống như ăn hỏa được một dạng, đột nhiên từ trên ngựa nhảy xuống. Trong mắt hắn tràn đầy đều là lửa giận, dễ nhận thấy đã oán hận chất chứa đã lâu: "Là nam nhân lời nói, liền cứt cho ta xuống, đầu một hồi phân thắng thua!"

Vân Dương đáng thương liếc lá hướng một cái, nhàn nhạt nói: "Ta có phải là nam nhân hay không, người nói không tính. Nhưng người thái độ làm cho ta rất khó chịu!"

Nói xong, Vân Dương cũng tung người xuống ngựa, mang trên mặt nụ cười nhàn nhạt, phảng phất đối với thực lực mình cực kỳ tự tin.

Trần Huy thấy vậy, cũng là hơi có chút bất đắc dĩ. Liên quan tới học sinh trong lúc đó tranh đấu, thật ra thì ngay cả Tinh Hà Võ Viện cũng không làm sao quản. Con muốn sự tình không nào quá lớn, liền không liên quan.

Không nghĩ tới, hai người này liền học viện cửa cũng còn chưa đi đến, liền đối chọi gay gắt lên.

Những người khác cũng đều về mặt đạm nhiên biểu tình, tuy rằng nhìn bề ngoài cũng không làm sao quan tâm, nhưng kỳ thật trong lòng đặc biệt chú ý. Tất cả mọi người không dò rõ với nhau thực lực chân chính, nếu như lá xung yếu cùng Vân Dương động thủ lời nói, thế thì rất dễ dàng liền có thể nhìn ra hai người tài nghệ chân chính.

So sánh một chút người khác cùng thực lực của chính mình, thật ra thì chênh lệch liền rất rõ ràng rồi.

Lá hướng mang trên mặt vẻ đắc ý, hẳn cho là mình phép khích tướng thấu hiệu rồi. Đối với Vân Dương, hắn cũng không phải đặc biệt coi trọng. Những cái kia Lưỡng Nghi Cảnh Vương Thủ tinh thạch, hẳn gọi có chết cũng không tin là Vân Dương bằng vào thực lực của chính mình săn được.

Thậm chí hẳn cho rằng, Vân Dương liền Tinh Hà Võ Viện đều không xứng với!

Vân Dương căn bản cũng không có nghĩ đến lá hướng lại có nhiều như vậy tâm địa gian xảo, hẳn sở dĩ ngênh chiến, nó nguyên nhân chủ yếu vẫn là muốn cho lá hướng cảm miệng, một mực đang bên cạnh lái nhai không ngừng thật phiền.

"Ta biết, người bây giờ rất lo lắng." Lá hướng chậm rãi mở miệng nói.

"Há, người lại biết" Vân Dương khinh thường giễu cợt nói, đây lá hướng thật là quá lấy tự mình làm trung tâm, cái gì đều cảm giác mình là đúng, càng như vậy tâm tính, thật ra thì càng nực cười.

"Ta sẽ để người thất bại thảm hại!" Lá hướng chậm rãi nghiêng đầu liếc Hứa Nhược Tình một cái, phát hiện nàng đang không chớp mắt nhìn chằm chằm bên này, trong lòng cũng là mừng thầm. Người không phải cùng Hứa Nhược Tình quan hệ tốt sao, ta coi như mặt nàng đem người đánh bại, tái hảo hảo mà làm nhục người một hồi, để cho người mất hết thể diện!

"Đừng nói nhiều!" Vân Dương không nhịn được quát lớn. Cùng lúc đó, hắn khắp toàn thân khí thế lộ ra, khí phách lộ ra ngoài. Nhất Nguyên Cảnh cửu giai thực lực hiển lộ không thể nghi ngờ, cho người ta một loại cường đại áp lực.

Lá hướng thấy vậy, khinh thường cười lạnh nói: "Không trách người tự tin như vậy, nguyên lai là có chỗ dựa a. Nhất Nguyên Cảnh cửu giai người cho rằng rất mạnh mẽ không, còn còn thiếu rất nhiều!"

"Quét!"

Lá hướng tốc độ cực nhanh, chỉ thấy không trung bóng đen chợt lóe, thân thể của hắn đã trong nháy mắt đi tới Vân Dương trước mặt. Hắn trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng, hai tay liền tiếp huyễn hóa ra liền tiếp bóng đen, trong Hư có Thật, trong Thật có Hư. Ác liệt sóng khí gào thét nhanh chóng,

khiến người ta hoa cả mắt, căn bản phân không phân biệt rõ hấn chân chính thể công.

Vân Dương không khỏi không thừa nhận, lá hướng tốc độ vẫn là rất nhanh. Trong thời gian ngắn, lại liền biến ảo nhiều lần thủ pháp.

Bất quá, đối với Vân Dương lại nói, đứng đầu không sợ chính là chính diện giao phong rồi. Cho dù Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp thì lại làm sao bàn về cận thân chém giết, hấn hoàn toàn không sợ hãi bất kể đối thủ nào!

Tất cả mọi người đều hít sâu một hơi hơi lạnh, không nghĩ tới lá hướng chỉ là chiêu thứ nhất, cứ như vậy lăng liệt, tràn ngập mùi thuốc súng!

Trần Huy trong mắt càng là để lộ ra từng trận về lo âu, thiết tha có thể, nhưng khi nhìn đây không khí, từng chiêu toi mạng, chỗ nào giống như là đang luận bàn a

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Ngoại viện bảng danh sách

Lá hướng đối với Vân Dương, đúng là được sát tâm, đó là một loại thẹn quá thành giận ghen ghét. Lừa giận cấp trên, căn bản không muốn đi để ý tới những chuyện khác, trong đầu cũng chỉ có một chữ, giết!

Nhưng mà Vân Dương hoàn toàn không sợ hãi, hấn đối với thực lực mình mười phần tự tin. Nhìn đến lá hướng mạnh mẽ đập tới quả đấm, Vân Dương cười lạnh một tiếng, vung quyền tiến lên đón.

Vậy để cho người hoa cả mắt huyền ảnh bị Vân Dương một quyền đánh thủng, căn bản cũng không có một chút sức đề kháng, giống như yếu ớt tờ giấy một bản, bị dễ như trở bàn tay xé vỡ đi ra.

"Cái gì" lá hướng hiển nhiên là không ngờ rằng quả đấm của Vân Dương lực lượng lại lớn như vậy, mình chiêu thức căn bản còn không có thi triển ra, liền bị vô tình xé nát.

Hiện tại hấn, không thể không lại lần nữa nhìn kỹ Vân Dương thực lực. Bởi vì hấn phát hiện, Vân Dương không hề giống chính mình tưởng tượng trong như vậy nhỏ yếu, mình nhất định phải thận trọng đối đãi.

"Hừ, có ý tứ!" Lá hướng hít lại, nhìn từ trên xuống dưới Vân Dương trên thân sơ hở.

Vân Dương như cũ là bộ kia không nhanh không chậm biểu tình, cứ như vậy đơn giản đứng ở nơi đó, không có động tác, phảng phất khắp toàn thân đều là sơ hở.

"Vào!"

Lá hướng tốc độ cực nhanh, thân ảnh đang phi nước đại sau một lúc trong nháy mắt, kịch liệt biến mất ở rồi trong hư không. Mất thường căn bản không thấy rõ thân ảnh hấn nơi ở, chỉ có thể nghe được gào thét mà qua tiếng gió ở chung quanh quanh quẩn.

"Ta xem ngươi có thể hay không đuổi theo ta tốc độ! Huyền ảnh giết!"

Lá hướng âm thanh từ bốn phương tám hướng truyền tới, có chút hư huyền. Không phân rõ vị trí xác thực, nhưng lại có thể cảm nhận được, hấn xác thực ngay tại bên cạnh ngươi.

Vân Dương một đôi tròng mắt tùy ý đánh giá bốn phía, nhưng căn bản không thấy được lá hướng bất kỳ quỹ tích. Hấn rõ ràng, hôm nay lá hướng đang lấy một loại cực kỳ tốc độ cao nhịp bước di động, chỉ cần mình thoáng có một chút không chú ý, sợ rằng ả núp tại trong hư không lá hướng liền sẽ xuất thủ!

"Ha ha, đừng uống phí sức lực rồi. Ngươi dùng mắt thường căn bản không thấy được ta vị trí, ngoan ngoãn thủ chịu trời đi!" Lá hướng kia kiêu ngạo âm thanh lại lần nữa truyền tới, tựa hồ gần trong gang tấc.

Phía sau!

Vân Dương dựa vào cảm giác, mạnh mẽ một quyền hướng phía sau lưng đập tới. Sóng khí trên không trung liên tục không ngừng nổ tung, ầm ầm tiếng vang lớn thẳng nhiếp cánh cửa lòng. Một quyền này uy lực tuy lớn, nhưng vẫn như cũ không có va chạm vào lá hướng vật áo.

"Phản ứng không chậm, chỉ tiếc, muốn bắt được ta, căn bản không khả năng!"

"Suru suru suru!"

Lá hường vừa dứt lời, liền từ chỗ tối liên tiếp bắn ra mấy đạo ánh bạc. Chỉ một thoáng, bốn phương tám hướng ít nhất có năm, sáu cây rất nhỏ ánh bạc bắn 3jz2peT tới, thẳng vào chỗ yếu hại!

Vân Dương né tránh không kịp, bắp thịt cả người căng thẳng, hai tay bảo vệ con mắt, mạnh mẽ tiếp nhận được rồi những ngân châm kia trùng kích. Cứng rắn cơ thể trực tiếp đem những ngân châm kia ngăn cản ở ngoài, thiên sinh Thần Thể cường hãn hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Ồ hảo thân thể cường hãn!" Lá hường vốn là thanh âm hưng phấn cũng dần dần lãnh đạm quyết định, chỉ nghe lại là một trận tiếng rít, trong hư không bỗng nhiên truyền ra một trận lực lượng khổng lồ, trực tiếp nện ở Vân Dương sau lưng.

Chỉ nghe "Bịch" một tiếng vang trầm đục, cơ thể Vân Dương bắn nảy lao đảo một cái. Bất quá, hắn cũng không có bị thương gì. Lá hường tuy rằng tốc độ rất nhanh, nhưng là muốn nhìn trời sinh Thần Thể tạo thành tổn thương gì, vẫn là kém quá xa.

"Ta xem ngươi bắt ta có biện pháp gì!" Lá hường kiêu ngạo cười lớn, nghe thanh âm, giống như có lẽ đã cảm giác mình nắm chặt phần thắng.

Tất cả xem cuộc chiến người tất cả đều thờ dài một tiếng, nhìn ra được, hai người đặc điểm là hoàn toàn bất đồng. Lá hường thắng ở tốc độ nhanh, xuất thủ ẩn nấp, mà Vân Dương chính là nhục thân cường hãn, sức mạnh to lớn. Hai người này nếu như kéo dài chiến đấu tiếp, thắng lợi sau cùng nhất định là lá hường.

Bởi vì Vân Dương căn bản là bắt lá hường không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể trông mắt bị làm tiêu hao thể lực.

Hứa Nhược Tinh không một chút nào là Vân Dương lo âu, lúc ấy tại hoàng gia tràng săn bắn bên trong, Vân Dương nhưng là một cái người đối mặt hai vị Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cường giả, cộng thêm trong tay pháp khí mạnh mẽ Sở Trình Bá, vẫn không rơi xuống hạ phong.

Đây lá hường thực lực tuy mạnh, nhưng cùng Hầu Đông Thần Lang hai người so với, hay là muốn yếu hơn không ít.

Nghe lá hường kia kiêu ngạo lời nói, Vân Dương khoe miệng bỗng nhiên hiện lên một tia cười lạnh. Hắn tự lẩm bẩm: "Vốn còn muốn nhiều đùa với ngươi biết, xem ra không có cần thiết này."

Lá hường không biết tính sao, trong lòng một trận bất an. Nhưng hắn còn là mạnh miệng phản bác: "Ngươi chính là phải nghĩ thế nào bắt được ta rồi hãy nói, đồ điên!"

"Có đúng không "

Vân Dương bỗng nhiên ngẩng đầu lên, hắn nhìn đến nhìn về, chính là lá hường phương hướng ở chỗ đó. Vân Dương trong mắt bắn ra hào quang, để cho lá hường không rét mà run.

"Hắn làm sao có thể nhìn thấy ta, nhất định là ngu dốt!" Lá hường cắn chặt hàm răng, ở trong lòng như vậy an ủi mình. Hắn đây huyền ảnh giết, hoàn toàn là dựa vào mạnh mẽ nhắc tới tốc độ gia trì, sau đó thi triển thủ đoạn, uy lực tự nhiên tăng lên gấp đôi.

Loại này thủ đoạn, đang đối mặt đồng giai võ giả thời điểm, căn bản cũng không có người có thể phá hỏng. Chính vì vậy, lá hường mới có thể tự tin như vậy.

Nhưng là khi hắn đang đối mặt Vân Dương thời điểm, trong lòng tổng là có chút bất an nhân tố, cũng không nói lên được đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, thật giống như mình mọi cử động được đối phương xem thấu một dạng, rất quỷ dị.

"Suru suru!"

Vân Dương vươn tay ra, một luồng nồng nặc nguyên khí ở phía trên xoay tròn, tốc độ rất nhanh, phảng phất một đoàn bò tui vòi rồng.

"Hảo khí thể cường đại, đây tột cùng là vũ kỹ gì" bên cạnh vậy xem những võ giả kia đều tròn to hai mắt, không tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Vân Dương trong tay kia xoay tròn nguyên khí.

Lá hường cũng cảm giác mình trong lòng càng ngày càng không có chắc, cùng tiếp tục như vậy lo lắng sợ hãi đi xuống, không bằng trực tiếp buông tay đánh một trận.

"Đi chết đi!"

Lá hường ngưng tụ bằng bạc lực lượng nguyên khí, lấy tốc độ cực nhanh hướng phía Vân Dương mặt bên đập tới. Hắn đã đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, lần này hắn có lòng tin, chỉ cần thực lực không có tiến giai Lưỡng Nghi Cảnh, không có lĩnh ngộ tinh thần lực, kia là tuyệt đối không có khả năng nhìn thấu hắn động tác!

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương khoe miệng lộ ra một vẻ nụ cười tự tin, đột nhiên mạnh mẽ đưa ra Quyền đi. Tại trong đầu hắn, lá xung động làm đã hoàn toàn bị nhìn xuyên rồi. Tuy rằng lá hường tốc độ xác thực rất nhanh, nhưng mà Vân Dương tinh thần lực lực soát phía dưới, vẫn là không thể nào ẩn trốn.

"Làm sao có thể "

Lá hường hoảng sợ phát hiện, quả đấm của Vân Dương, lại thẳng tắp hướng phía thân thể của mình đánh tới: "Hắn là thấy thế nào mặc ta! Đây tuyệt đối không có khả năng!"

Miêu tốc 30 xoay chuyển Bạo Toàn Sát nặng nề đánh vào một phiến hư không nơi, chỉ thấy hư không không ngừng vận vẹo, một đạo thân ảnh từ trong rớt xuống. Vân Dương một kích này, trực tiếp cùng thân ảnh kia đụng vào nhau, nguyên khí tại trong tích tắc đề cao đến cực hạn, gào thét mà qua.

"Rắc rắc!"

Vân Dương hai chân nặng nề lăm vào trong mặt đất, không khí chung quanh đều bị Bạo Toàn Sát mạnh mẽ cắt ra.

"A a a a a!" Lá hường âm thanh thảm thiết vang dội, tốc độ của hắn xác thực rất nhanh, nhưng là muốn chính diện cùng Vân Dương va chạm, còn kém quá xa!

Cơ hồ không có bất kỳ phản ứng nào cơ hội, thân thể của hắn bị toàn bộ vút bay đến trên bầu trời. Vốn là ngưng tụ tại toàn thân nguyên khí, cũng đều hoàn toàn giải tán.

Không có có bao nhiêu rườm rà so chiêu, cũng không có hoa mắt hỗn loạn võ kỹ, vừa vận chỉ một cú đánh, thắng bại đã phân!

Lá hường thân thể giống như chặt đứt tuyến phong tranh một dạng, nặng nề rơi xuống mặt đất bất tỉnh nhân sự. Mà Vân Dương chính là tiêu sái đứng chấp tay, xem thân tình kia, phảng phất thoải mái muôn phần.

Hiện trường những người khác là trợn mắt hốc mồm, bọn họ tự nhận là thực lực nhiều lắm là cũng chỉ cùng lá hường là sán sán với nhau, thậm chí còn hơi có chút không bằng. Không nghĩ tới lá hường đều bị Vân Dương đơn giản như vậy một chiêu đánh bại, thế thì nếu như chính mình đối mặt Vân Dương lời nói, thật là là như thế một cảnh tượng

Nơi có người trong lòng đều lạnh như băng lạnh như băng, Vân Dương kia thân thể cường hãn, tuyệt cao ý thức, phong phú kinh nghiệm chiến đấu, thật là làm cho bọn họ nhìn mà sợ.

Hơn nữa, đây chỉ là một vị 16 tuổi thiếu niên mà thôi a! Đợi một thời gian để cho hắn trưởng thành, thật là khủng bố cỡ nào

"Được rồi, kết thúc chiến đấu." Vân Dương thoải mái huyết sáo, lại bổ sung: "So ăn bữa sáng còn phải nhẹ nhõm một chút."

Mọi người nghe hắn cuồng vọng lời nói, tất cả đều là xấu hổ cúi đầu xuống. Thực lực sai biệt quá lớn, để cho bọn họ căn bản là sinh không nổi một ít tương đối tâm tư.

Trần Huy thật vất vả mới từ trợn mắt hốc mồm trong phục hồi tinh thần lại, hắn lúc này duy nhất một ý nghĩ chính là, thật kiếm lợi lớn a! Như vậy một thiên tài, lại liền theo tự mình tới Tinh Hà Võ Viện rồi. Nếu như Nguyên Vực biết nói ra chân tướng lời nói, hối hận cũng hối hận muốn chết đi

"Thiết tha cũng thiết tha xong rồi, chúng ta phải tiến vào đi" Trần Huy đi tới, mái chèo hương gánh lên, bỏ vào trên lưng ngựa. Theo sau, mang theo đám người này, hướng về sau bên trong cửa đi tới.

Hứa Nhượng Tinh bước nhanh tiến tới Vân Dương trước mặt, nhẹ giọng dò hỏi: "Ngươi hạ thủ có nặng hay không "

Vân Dương nhún vai một cái nói: "Ta căn bản không dùng nặng tay, hắn nhiều lắm là cũng là nằm liệt giường nghỉ ngơi một tuần mà thôi. Tổ chất thân thể lời khen, năm ba ngày là có thể xuống giường."

"Còn không nhập học, liền đem người đã thương, ngươi thật đúng là." Hứa Nhượng Tinh bắt đầu đi lắc đầu.

"Nếu như ta không giáo huấn hắn một trận lời nói, hắn mỗi ngày đều sẽ làm bảm ta, phiền cũng phiền chết đi được." Vân Dương đối với lần này cũng không chút nào để ý, phảng phất đây chỉ là một cái không thể bình thường hơn được sự tình.

Tiến vào học viện phải xuyên qua một đạo cực kỳ hành lang, xuyên qua hành lang sau đó, đối diện chính là một phía to vách đá lớn. Phía trên thạch bích chạm trổ ly kỳ cổ quái đường vân, cực kỳ thần kỳ. Đường vân bên trong, lẻ tẻ điểm chue mấy cái tên, tựa hồ là cái gì bảng danh sách.

"Ồ, đây là vật gì" Vân Dương liếc nhìn vách đá này chỗ bắt phàm, phía trên có rất nhỏ nguyên khí dao động, tựa hồ khắc họa đến một đạo trận pháp.

"Cái này a, đây chính là chúng ta Tinh Hà Võ Viện ngoại viện bài danh bảng danh sách rồi." Trần Huy cười nói: "Phàm là ngoại viện đệ tử, đều cũng có thể tham dự bảng danh sách tranh đoạt. Mỗi nói cao hơn một cái hạng, đều tương đối khen thưởng. Nếu như ngươi có thể đủ chiếm cứ Top 10 một chỗ ngôi, thế thì mỗi tháng đều sẽ có tiền trợ cấp ngoại ngạch. Ở phương diện này, chúng ta Tinh Hà Võ Viện vẫn là tương đối không tệ."

"Kia Trần Huy học trưởng, tên ngươi ở chỗ nào" Hứa Nhượng Tinh nghi hoặc dò hỏi.

Trần Huy trên mặt thoáng qua vẻ lúng túng, vội vàng khoát tay nói: "Đừng nói nữa, ta thắng trước vừa mới bị người từ trên bảng danh sách dồn xuống đi."

"Có thể tiến nhập bảng danh sách này, đã nói rõ Trần Huy học trưởng thực lực!" Một người trong đó cười ha ha nói, cũng coi là cho Trần Huy tìm một dưới bậc thang.

Trần Huy lắc lắc đầu, thờ dài nói: "Bảng này đơn gan đua, thật rất kịch liệt. Thực lực không bằng Lưỡng Nghi Cảnh, liền gan đua bảng danh sách tư cách cũng không có. Ta thật vất vả đánh bại chót bảng người kia, nhưng lại để cho hắn rất nhanh lại đem ta chen chúc xuống. Các người ngây ngô lâu, sẽ biết biết."

Vòng qua vách đá này, đi không bao lâu, đến một chỗ chuồng ngựa bên cạnh, Trần Huy tỏ ý bọn họ đem ngựa xuyên đều tại trong chuồng ngựa.

Làm xong hết thấy các thứ này sau đó, Trần Huy cười nói: "Được rồi, tiếp theo ta liền mang bọn người đi báo danh! Bởi vì các người là bị ta thu nạp vào đi, cho nên không cần gì trải nghiệm, trực tiếp liền có thể nhập học."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Chủ động đưa mặt đến cửa

"Trần Huy học trưởng, nếu như ta không có nhìn lầm lời nói, người là Lưỡng Nghi Cảnh một cấp tu vi thực lực đi" Vân Dương tiến tới Trần Huy bên cạnh, mỉm cười nói.

Trần Huy đáng chất gật đầu một cái nói: "Không có cách nào, thiên tư ngu độn, không giống các người. Các người đều là thiên tài, nhất định có thể rất nhanh vượt qua ta!"

Mọi người không ngừng đi về phía trước đi, đi ước chừng một đoạn đường, phía trước đập vào mắt chỗ là một cái lối rẽ, một toà cổ kính lương đình chỗ ngồi chính giữa rơi vào lối rẽ chính giữa.

Trong đình bày một loạt bàn ghế, trên ghế đều là một ít mặc lên Võ viện đồng phục học sinh. Cái bàn phải phía trước thẳng đứng một tấm gỗ bài trên viết "Chỗ ghi danh" ba chữ to, còn có mấy cái thiếu niên đang ở nơi đó viết đến cái gì.

"Nha, Trần Huy học đệ! Tới sớm như vậy a ha ha ha..."

Một cái kiều ngạo cười tiếng vang lên, Vân Dương quay đầu đi, phát hiện người đến là một vị thân khoan thể bàn thanh niên, mang trên mặt không có hảo ý nụ cười, hướng bên này đi nhanh đi. Sau lưng hắn, cũng đi theo mấy cái mặt không biểu tình thiếu nam thiếu nữ, dễ nhận thấy mập mạp này cùng Trần Huy một dạng, cũng là phụ trách đi bên ngoài chiêu thu đệ tử.

"Nguyên lai là Quách Vĩ học trưởng!" Trần Huy sắc mặt có chút không dễ nhìn lắm, nhưng vẫn là chào hỏi.

Quách Vĩ đi tới Trần Huy trước mặt trạm định, cặp mắt ti hí tùy ý tại trên người mấy người đảo qua. Vân Dương rất không quen thứ ánh mắt này, nhỏ bé không thể nhận ra nhũ mày một cái.

Mà sau lưng Quách Vĩ đám người này, cũng đều kiều căng khó thuần nhìn đến bên này, tựa hồ ai cũng không coi vào đâu.

"Bảy người, làm sao còn có một cái quần áo xốc xếch" Quách Vĩ con mắt quét lá hướng, khinh thường châm chọc nói.

Lá hướng lúc này đã từ hôn mê tỉnh lại, bởi vì lúc trước cùng Vân Dương nhất chiến, cho nên dẫn đến hắn đặc biệt chật vật, áo quần rách mướp, khoe 369Hnq miệng máu tươi chảy ra.

Nghe được Quách Vĩ lời nói, lá hướng tức giận trong lòng. Vốn là nghĩ muốn giáo huấn Vân Dương, kết quả ngược lại bị Vân Dương dạy dỗ một trận, sẽ để cho trong lòng của hắn đã rất khó chịu rồi, không nghĩ tới mập mạp chết bầm này cũng tới giễu cợt mình.

Bất quá hắn vẫn hiểu biết chọn lựa, mình bây giờ vốn là thân thể thương nặng, nếu như mở miệng nữa khiêu khích lời nói, không khác nào tìm chết.

Bất đắc dĩ, lá hướng chỉ có thể mạnh mẽ nhịn xuống.

"Trần Huy học đệ, người xem một chút, những thứ này là ta từ Đại Hạ vương triều thu nạp vào ngày qua mới, so với người người đi, thế nào" Quách Vĩ trong mắt lộ ra một vẻ vẻ kiều ngạo, cùng lúc đó hắn phát phát tay, sau lưng năm người đồng thời bước ra một bước, khí thế bàng bạc khắp nơi bắn nhanh, nguyên khí chấn động ** không thôi.

Trần Huy sắc mặt cực kỳ khó coi, đây Quách Vĩ xem ra rõ ràng là muốn cùng mình gây khó dễ a.

Mọi người đồng dạng đều là khó gặp thiên tài, không ai phục ai. Lúc này tận mắt thấy Quách Vĩ mang theo người khác lên đây khiêu khích, Trần Huy sau lưng những người này tất cả đều là trợn mắt nhìn.

"Quách Vĩ, người rốt cuộc muốn làm gì" Trần Huy sắc mặt âm trầm xuống, lạnh lùng dò hỏi.

Quách Vĩ huyết sáo, cười ha ha: "Không có gì, ta chỉ là không tin nhãn quang của người mà thôi. Ngộ nhờ người chiêu đi vào đều là một ít thật giả lẫn lộn

gia hòa, vậy không tốt lắm!"

"Nhắm lại ngươi miệng!" Trần Huy sau lưng, một thanh niên không nhận được quát lớn.

Vân Dương quét mắt nhìn hần một cái, nhận ra đây là người nhà họ Vân, gọi là mây Trạch. Thật giống như hần ban đầu một mực đang ra lịch luyện, cùng mình cũng không có qua lại gì.

"Ồ" Quách Vĩ sắc mặt cũng kéo xuống, trong đôi mắt ti hí lóe ra hàn quang lạnh như băng, trên mặt thịt béo cơ hồ muốn chen chúc thành một đoàn: "Trần Huy, xem ra ngươi chiều đi vào học sinh không những thực lực rác rưởi, tính cách cũng không được a, xem ra cần phải để cho chúng ta thay ngươi dạy dỗ dạy dỗ mới được."

Mây Trạch cũng không úy kỵ cười nói: "Đừng nói nhắm, gọi thù hạ ngươi người đi ra tỷ thí với ta tỷ thí, chúng ta đấu một hồi phân thắng thua!"

Vân Dương lắc lắc đầu, thờ dài. Xem ra mây Trạch còn quá trẻ, xem Quách Vĩ, rõ ràng chính là chủ động tới tìm có a. Nếu như nói hần không có gì dựa vào lời nói, quý đều không tin.

"Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, thật mạnh nha! Các ngươi ai tới" Quách Vĩ cười ha ha, nghiêng đầu nhìn đến sau lưng năm người.

Năm trên mặt người đồng thời lộ ra nụ cười, tùm lại tranh chấp đấy.

"Cây kéo, tảng đá, bỏ trí!"

Năm người thoát nhìn thập phần thoải mái có vẻ, lại bắt đầu chơi oanh tù ti.

Như vậy hành động, để cho Trần Huy đám người này sắc mặt đều xuống tới rồi băng điểm. Mây Trạch càng là siết chặt quả đấm, gân xanh lộ ra, trong mắt bốc lửa, đây cũng quá xem thường người đi

Cuối cùng, từ sau lưng Quách Vĩ đi ra một người vóc dáng cường tráng thanh niên, hần thờ dài, lải nhải không ngừng tả oán nói: "Mẹ, làm sao loại phế vật này, muốn đến phiên ta xuất thủ!"

Bốn người khác khẽ cười nói: "Cam chịu số phận đi, Lý Hồ, ai cho ngươi thất bại. Nhanh lên một chút giải quyết hần, chúng ta còn muốn ghi danh đây!"

Lý Hồ gật đầu một cái, siết quả đấm một cái, một trận cốt đầu giòn vang âm thanh. Hần khiêu khích một bản nhìn đến mây Trạch, ngoắc ngoắc ngón tay: "Đến đây đi, tiêu tử!"

Mây Trạch đã sớm không ức chế được lửa giận trong lòng rồi, hần giống như là một đầu gặm thét như dã thú, đột nhiên nhào tới.

"Vân Dương, ngươi thấy thế nào a" Hứa Nhược Tĩnh tiến tới Vân Dương bên cạnh, một đôi mắt đẹp không chớp mắt nhìn chăm chăm hai người.

"Mây Trạch khẳng định không phải kia Lý Hồ đối thủ!" Vân Dương lắc lắc đầu, thờ dài nói: "Tuy rằng đều là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, nhưng đối phương cơ sở càng vững chắc, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu rõ ràng càng thêm phong phú. Về phần mây Trạch, vẫn là quá non nớt chút."

Trần Huy biểu tình ngưng trọng, Quách Vĩ cùng mình vẫn luôn không làm sao cùng. Lần này, phỏng chừng chính là tại Đại Hạ vương triều tìm được một ít thực lực mạnh mẽ thiên tài, cố ý đi cho mình hạ mã uy.

"Có dũng khí xem thường ta, ta muốn cho ngươi trả giá thật lớn!" Mây Trạch mạnh mẽ một cước đạp về phía Lý Hồ, tiếng gió rít gào, nguyên khí kích **, thoát nhìn rất có uy lực.

Ai ngờ Lý Hồ không có tránh né, cũng là cùng mây Trạch thẳng chính diện giao phong. Chỉ thấy hai tay của hần đồng thời run nhẹ, hai cổ bàng bạc nguyên khí ngưng luyện trút ra, hướng về phía mây Trạch mạnh mẽ đập tới!

"Rầm rầm!"

Hai cổ nguyên khí trực tiếp tại mây Trạch trước ngực nổ mạnh, người khác vẫn không có tiếp cận Lý Hồ, liền bị một chiêu này nổ thất điên bát đảo, miệng phun máu tươi, té xuống đất.

"Phun!" Lý Hồ rất là coi thường nhò một bãi nước miếng, cười lạnh nói: "So ta tưởng tượng trong còn phải yếu!"

Mây Trạch sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, ảo não từ dưới đất bò dậy. Thất bại chính là thất bại, hần không có mượn có.

Trong lúc nhất thời, Trần Huy bên này người, sắc mặt đều không thể nào dễ nhìn.

"Người Đại Hạ vương triều, đều như vậy không có có giáo dưỡng sao "

Một tiếng quát, Hứa Nhược Tĩnh không kèm chế được, đem Hỏa Phượng Cung kéo cái viên mãn, Linh Ân Tiễn vào một tiếng mạnh mẽ hướng kia Lý Hồ bắn tới. Mùi tên chỉ, bạch quang lóe lên. Nồng nặc nguyên khí cực kỳ có lực xuyên thấu, dễ như trở bàn tay phá toái hư không.

"Ồ "

Sau lưng Quách Vĩ bốn người kia sắc mặt hơi đổi một chút, ai cũng nể lực cảm giác được, chiêu thức này uy lực. Đơn thuần nguyên khí nồng nặc, lại mơ hồ có Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp tiêu chuẩn.

Lý Hồ sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, chỉ cảm thấy tại mũi tên kia khí thế dưới, da đầu đều tại tê dại. Hắn vội vã nghiêng đầu đi né tránh, tuy rằng tốc độ phản ứng đã quá nhanh, nhưng vẫn như cũ bị Linh Ấn Tiễn tước mất một chòm tóc.

"Tìm chết!"

Lý Hồ sờ một cái đầu, rống giận một tiếng, cặp mắt gắt gao nhìn chăm chú vào cách đó không xa Hứa Nhượng Tinh. Hắn giống như là ăn hoá được một bản, toàn thân hỏa khí hướng phía Hứa Nhượng Tinh vọt tới.

Hứa Nhượng Tinh cả kinh, năng đánh cận chiến lực vốn là yếu, nếu như bị Lý Hồ kè, mình khẳng định không có nửa điểm sức đề kháng.

Bất đắc dĩ, nàng cũng chỉ có thể hướng về phía Vân Dương ném đi cầu cứu ánh mắt. Một đôi mắt to sờ sờ động lòng người, khiến Vân Dương không xem chút sức đề kháng.

Mà cách đó không xa, Lý Hồ đã mạnh mẽ một cước hướng phía Hứa Nhượng Tinh đạp qua đây, hoàn toàn không có một chút thương hương tiếc ngọc ý, hạ thủ cực kỳ quyết đoán.

"Được rồi, thật là nhưc đầu." Vân Dương bất đắc dĩ giang tay ra, rất là chậm chạp đưa tay ra, rõ ràng tốc độ không nhanh, nhưng lại tinh chuẩn nắm lấy Lý Hồ cổ chân.

"Cái gì" Lý Hồ tròn to cặp mắt, một cước kia lại cũng đạp không nổi nữa. Bị Vân Dương nắm lấy cổ chân, hắn chỉ cảm giác mình khắp toàn thân không sử dụng ra được một điểm lực lượng.

"Đánh nữ nhân, không tốt lắm đâu" Vân Dương nhìn thẳng Lý Hồ cặp mắt, gần từng chữ một: "Muốn chơi lời nói, ta cùng ngươi!"

Lý Hồ sắc mặt dữ tợn quát: "Con mẹ nó ngươi là ai "

Vân Dương hí mắt, trên thân khí thế đột nhiên biến đổi, trước trước lười biếng biến hóa chiến ý sục sôi, khắp toàn thân nhiệt huyết sôi trào. Một tay đem Lý Hồ thân thể toàn bộ quăng lên, mạnh mẽ hướng phía nơi xa xa ném tới.

"Cút!"

Lý Hồ kia thân thể nặng đến 200 cân phảng phất như là giấy một dạng, bị Vân Dương tiện tay ném ra ngoài. Căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào cơ hội, cũng trọng nặng té xuống đất, không bò dậy nổi.

"Cái gì "

Quách Vĩ cũng sờ, gò má có chút co quắp. Lý Hồ thực lực tuyệt đối xem như rất mạnh mẽ, chỉ là không nghĩ tới lại tại tiểu tử này thủ hạ không có nửa điểm đánh trả chỗ trống.

"Các ngươi Đại Hạ vương triều, liền không có một lợi hại một chút sao" Vân Dương lắc lắc đầu, rất là bất đắc dĩ thở dài nói.

"Có ý tứ, ta tới gặp gỡ ngươi!" Trong bốn người, lại chậm rãi đi ra một vị thanh niên. Thanh niên này sắc mặt lạnh lùng, trong mắt lộ ra một vẻ ngạo mạn khí tức, phảng phất ai cũng không coi vào đâu.

Vân Dương khinh miệt phát phát tay, cũng không ngôn ngữ.

Thanh niên kia khẽ kêu một tiếng, trong mắt mơ hồ có lửa giận thoáng hiện. Hắn là trong năm người cực mạnh vị kia, lúc trước nhìn thấy Vân Dương một hồi đem Lý Hồ quăng bay ra đi, nói thật trong lòng của hắn cũng có chút không có chắc.

Thực lực của hắn đã gần đến Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, hắn cũng nhìn ra được, Vân Dương thực lực chỉ là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai. Xong rốt cuộc còn có một cái tiểu giai ưu thế, cho nên hắn cũng không phải đặc biệt lo âu.

"Mới đầu, ta là không muốn đánh các ngươi mặt. Nhưng các ngươi đã chủ động đem mặt đụng lên đi để cho ta đánh, vậy ta cũng sẽ không khách khí!" Vân Dương gần từng chữ một.

Thanh niên kia nghe vậy, then quá thành giận, cắn răng một cái, thân ảnh lướt ầm ầm ra. Ngay sau đó, từng đạo khá kinh người nguyên khí dao động ở chung quanh bao phủ, lấy uy thế ngập trời mạnh mẽ áp hướng về phía Vân Dương.

Vân Dương mắt sáng như đuốc, gợn tay lên liền đánh ra một quyền. Một luồng nồng nặc nguyên khí mạnh mẽ cùng thanh niên kia chiêu thức đụng vào nhau, nhưng cũng không có đưa đến hiệu quả gì.

Bởi vì thanh niên kia nguyên khí phần lớn tán loạn, giống như lấm tấm, tản ra bốn phía. Mà Vân Dương thủ đoạn tương đối ngưng tụ, một quyền phía dưới, cư nhiên là không có thể đem thanh niên kia nguyên khí đánh tan.

Thanh niên kia phi thân thoảng qua, vốn là tản ra nguyên khí lại lấy mắt trần có thể thấy tốc độ nhanh tốc độ ngưng tụ tới cùng nhau, mạnh mẽ đập vào Vân Dương ngực.

"Àm!"

Thanh niên kia chỉ cảm giác mình quả đấm phảng phát đụng phải tảng một thiết bản, bị lực phản chấn hướng làm đau.

Vân Dương thân thể khẽ run lên, cũng không thụ thương.

"Còn chưa xong đây!" Thanh niên trong mắt lộ ra một vết âm mưu được như ý hào quang, gầm nhẹ một tiếng, thân tốc ra dẫu tay. Không lộ kinh khí liên tiếp không ngừng tại Vân Dương trên thân nổ tung, giống như băng phảng mà sấm sét một bản âm âm tiếng vang lớn, làm người ta run sợ trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Thực lực vi tôn

Vân Dương trên thân bốc lên liên tiếp khói mù, sắc người rất.

Trần Huy thần sắc có chút khản trương, không biết nên làm thế nào cho phải. Bởi vì khói mù ngăn che tầm mắt, hắn cũng không thấy được Vân Dương tình huống, chỉ có thể thả ra tinh thần lực đi cảm ứng.

Vốn là Quách Vĩ thấy một màn này, cũng là hưng phấn muôn phần, ai ngờ vừa vặn chỉ là trong nháy mắt, sắc mặt hắn liền kéo xuống.

"Tình huống thế nào "

Hứa Nhược Tinh biểu tình mặc dù không biến hóa, nhưng vẫn còn có chút lo âu. Nàng biết rõ Trần Huy có thể thông qua tinh thần lực đi tra xét tình trạng, liền mở miệng dò hỏi.

"Hô!" Trần Huy thờ phào nhẹ nhõm, cười nói: "Thật là không tưởng tượng nổi, mạnh mẽ như vậy võ kỹ, lại đều không thể thương tổn đến Vân Dương học đệ!"

Thanh niên kia thật vất vả vừa vặn đứng lại, còn chưa kịp đắc ý, bỗng nhiên một trận cuồng phong thổi qua, đem xung quanh khói mù toàn bộ thổi tan, cơ thể Vân Dương từng phần từng phần hiện ra.

"Cái gì" thanh niên kia toàn thân run nhẹ, tưởng tượng có vẻ cũng chưa từng xuất hiện.

Vân Dương ý cười đầy mặt đứng ở nơi đó, kia có một chút thụ thương bộ dáng

"Võ kỹ không sai, đưa cho ta cù lét, uy lực vậy là đủ rồi!" Vân Dương rất là nghiêm túc gật đầu một cái, giọng chính là thập phần thoải mái. Bộ kia nghiêm túc bộ dáng, suýt chút nữa tức giận thanh niên kia thổ huyết.

"Tim chết!" Thanh niên kia trong mắt lóe lên một vết sát mang, nổi giận gầm lên một tiếng lại lần nữa xuất kích.

Hắn kia hình như mưa rơi nguyên khí khiến người ta rất khó ứng đối, nếu như là bình thường võ giả, nói không chừng thật muốn ở trên mặt này ăn giảm nhiều. Nhưng Vân Dương không phải người bình thường, bằng vào nhục thân cường hãn, có thể coi thường đối phương phần lớn thể công.

"Xuy Xuy Xuy!"

Thanh niên kia cong ngón tay búng một cái, ba đạo ác liệt hạt mưa hình dáng nguyên khí bỗng dừng bắn tới Vân Dương trên cánh tay.

Vân Dương cảm giác mình cánh tay phảng phát bị ba cái mảnh nhỏ châm đâm một cái, không nhìn được chau mày, bản năng rút trở về. Nhìn kỹ một chút, trên cánh tay mình tự nhiên là xuất hiện ba cái to bằng lỗ kim lỗ máu.

"Lên!"

Thanh niên kia khoát tay, toàn thân đầy được hàng trăm hàng ngàn giọt mưa hình dáng nguyên khí, toàn bộ trôi lơ lửng ở trong hư không. Thanh niên kia trong mắt lóe lên vẻ sát ý, mạnh mẽ vùng tay lên, hàng trăm hàng ngàn giọt mưa phảng phát hóa thành gào thét mà qua âm khí, hướng phía Vân Dương liên tiếp không ngừng bắn tới!

"Thật mạnh!"

Hứa Nhược Tinh nhẹ mím môi, nàng không biết Vân Dương có thể hay không ứng phó loại này thể công, cũng không biết thanh niên kia còn có bao

nhieu hậu thủ, nhưng chỉ ít có thể nhất định là, thanh niên này tuyệt đối là đồng giai trong người xuất sắc.

Vân Dương am tường mình không thể mạnh mẽ chống đỡ loại công kích này, cho dù là không uy hiếp được tánh mạng mình, cũng sẽ ứng đối đặc biệt chật vật. Bất đắc dĩ, Vân Dương chỉ có thể là giờ tay phải lên, kim quang nổ rộ, bàn bạc như biển gầm lực lượng ngưng tụ tại trong lòng bàn tay, trong nháy mắt đánh ra!

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Đại Kim Cương Chưởng này rất nhanh ở trước người ngưng tụ thành một đạo khoan hậu màu vàng bình chưởng, vốn là dùng làm công kích võ kỹ, lại đem ra phòng thủ.

"Đương đương đương!"

Vô số giọt mưa đọng phải Đại Kim Cương Chưởng bên trên, mãnh liệt xuyên thấu tính cũng không cách nào xuyên qua đây màu vàng bình chưởng, miễn cưỡng vọt vào một nửa liền bị dung là hư vô.

Thanh niên kia cắn chặt hàm răng, trong tay hào quang chột lóe, một kiện trường kiếm sắc bén xuất hiện ở trong tay, cư nhiên là một cái Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí!

Chỉ thấy hấn khe khẽ ** dạng một cái dưới trường kiếm trong tay, cực kỳ sắc bén đâm đi ra ngoài!

"Hồn hén!"

Trường kiếm kích phá hư không, phăng phát tại mơ hồ kêu khẽ đấy. Đây trường kiếm không hổ là Lưỡng Nghi Cảnh pháp khí, lực xuyên thấu rất mạnh! Ngay cả Vân Dương cũng không dám lấy lực lượng thân thể đi mạnh mẽ chống đỡ.

"Xuy!"

Trường kiếm dán chặt Vân Dương áo khoác đâm tới, đem Vân Dương bên hông vạt áo vỡ ra đi. Vân Dương cảm giác ba sườn đau nhói, cắn chặt hàm răng nhìn lại, cư nhiên là bị đâm ra một tia vết máu.

Từ tình cảnh nhìn lên, rõ ràng cho thấy thanh niên kia chiếm cứ ưu thế tuyệt đối. Quách Vĩ mặt cũng từ từ thư triển ra, theo sau dương dương đắc ý cười nói: "Trần Huy, ta liền nói ngươi tìm đến học sinh không thể đi ngươi xem, tại Phương Vũ dưới kiếm, hấn liền một chút đánh trả cơ hội cũng không có!"

Trần Huy biểu tình chìm, cũng không tiếp lời. Trên thực tế hấn cũng cảm nhận được phe kia Vũ thực lực mạnh mẽ, cho dù thay mình, cũng không nhất định có thể chiến thắng hấn.

Phương Vũ cấp bậc mặc dù chỉ là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, nhưng mà hấn tuyệt đối nắm giữ khiêu chiến vượt cấp vốn liếng!

Thời khắc nguy nan, Vân Dương trong đầu phong phú kinh nghiệm chiến đấu phát huy tác dụng. Ánh mắt của hấn như điện, lạnh lùng quét Phương Vũ khắp toàn thân sơ hở. Cho dù hấn thể công như thế nào đi nữa dày đặc, cũng không khả năng hình thành hoàn mỹ chiêu kiếm!

Nhất định có sơ hở có thể tìm kiếm!

"Xuy!"

Phương Vũ một kiếm này cực kỳ xảo quyết, kích là Vân Dương rất khó phòng thủ đầu gối nơi. Vân Dương bất đắc dĩ, chỉ có thể đi trước sau đó lùi lại mấy bước, kéo ra cùng hấn cách.

Bỗng nhiên, Vân Dương tựa hồ là nghĩ đến cái gì. Chỉ thấy khóe miệng của hấn khơi mào một vết tự tin đường cong, bước nhanh lao ra, xem bộ dáng kia, cư nhiên là muốn chủ động tấn công.

Phương Vũ mừng rỡ, hôm nay hấn đang cầu mà không được đối phương chủ động tới tấn công, lời như vậy, là hấn có thể đủ nhạy cảm tìm ra xuất kiếm thời cơ.

"Rắc rắc!"

Vân Dương một cước đạp vỡ mặt đất, xem bộ dáng kia là tại ngưng tụ lực lượng rồi. Phương Vũ cũng không dám thờ ơ, nhú chặt lông mày, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Dương mỗi một cái động tác.

Sơ hở rồi!

Phương Vũ nắm chặt cơ hội, đột nhiên một kiếm hướng phía trước đâm ra, nguyên khí mức độ đậm đặc trong nháy mắt đề thăng, giống như một đạo kiếm khí gọn sóng, nhắm thẳng vào Vân Dương cổ.

"A!"

Hứa Nhược Tinh nhìn thấy như vậy mạo hiểm một màn, cũng là không nhịn được kêu thành tiếng.

Vân Dương đã vô lộ có thể lui!

Tốc độ của hắn rất nhanh, căn bản cũng không có biện pháp thay đổi phương hướng. Mà đối phương trường kiếm đã đối diện đâm tới, còn muốn ứng đối đã muộn!

Nhưng mà, liền ở giây tiếp theo, vốn là tất trúng một kiếm, cư nhiên là đâm vào không khí!

Phương Vũ thân thể lao đảo một cái, bị lực lượng không lồ kéo có chút hạ bần bất ổn. Hắn chấn động nhìn đến phía trước, cơ thể Vân Dương lại trong nháy mắt hư không tiêu thất rồi.

"Cái gì" Quách Vĩ kinh hãi, theo sau phảng phất nhớ ra cái gì đó, cao giọng nhắc nhở: "Phương Vũ, chú ý dưới chân!"

Phương Vũ sửng sốt, bản năng muốn hai chân chạy nhảy, nhưng mà đã muộn.

Vân Dương cánh tay bỗng nhiên từ dưới đất đưa ra, nắm chặt Phương Vũ cổ chân. Phương Vũ trọng tâm không vững, bị Vân Dương bắt té ngã trên đất.

Ngay sau đó, cơ thể Vân Dương thần tốc từ trong đất bùn lao ra, một cước không chút lưu tình đang đá vào Phương Vũ bên hông, đem thân thể của hắn cao cao đập bay ra ngoài.

"Đánh được!" Hứa Nhược Tĩnh trên mặt lo âu hoàn toàn biến mất, chiếm lấy chính là vẻ mặt nụ cười hưng phấn.

Vân Dương không có cho Phương Vũ bất cứ cơ hội nào, hắn mạnh mẽ đập xuống đất mặt, cả người hóa thành rồi cung tiễn giống như xông ra ngoài. Tại Phương Vũ thân thể còn chưa lúc rơi xuống đất ra hiện ở bên người hắn, lại lần nữa một quyền đập vào hắc bụng.

"A!"

Phương Vũ đau toàn thân co rúc, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi.

Vân Dương vẫn không thuận theo không tha thứ, cao cao giơ chân lên, mạnh mẽ một cái đánh xuống, nặng nề bỏ vào Phương Vũ phần lưng, đem cả người hắn trực tiếp đã giẫm vào trong bùn đất.

"Rắc rắc!"

Mặt đất nhất thời đập xuống ra một đạo hố to, Phương Vũ thân thể ngã tại đáy hố, đã hôn mê đi.

"Thắng bại đã phân!"

Vân Dương chậm rãi rút ra chân đi, mang trên mặt một vết cười nhạt, nhãn quang tùy ý quét qua sau lưng Quách Vĩ ba người kia. Vô luận là ai, cũng không dám nhìn thẳng Vân Dương bộ dáng. Nhìn thấy Vân Dương đang nhìn mình chăm chăm, đều vô tình hay cố ý rút cổ một cái.

Vân Dương trong một cái tay khác, nắm một cái hạt châu màu vàng đất. Lúc trước chính là dựa vào đây động thổ Bảo Châu, chui vào trong đất, tránh thoát Phương Vũ kia khí thế hung hung một kiếm.

Trần Huy mang trên mặt không thể tin nụ cười, ngược lại Quách Vĩ chính là khuôn mặt tăng cao thành màu gan heo. Phương Vũ là cạnh mình thực lực cực mạnh, liền Phương Vũ đều thất bại, những người khác càng không cần phải nói.

Hơn nữa đối phương là liên tiếp đánh bại cạnh mình hai người, để cho hắn càng là mất hết mặt mũi.

Quách Vĩ chẳng quan tâm mang theo mấy vị học sinh báo danh, cắn chặt hàm răng xoay người liền đi. Kia còn lại ba người đưa mắt nhìn nhau, cũng không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ có thể gánh lên Phương Vũ cùng Lý Hổ, bước nhanh đuổi theo.

Nhìn đến mấy người đi xa bóng lưng, Trần Huy cười lên ha hả, tiếng cười cực kỳ còi mở, không nhịn được vỗ vỗ Vân Dương bả vai nói: "Vân Dương học đệ, thật không nghĩ tới thực lực ngươi cường đại như vậy! Bất quá ngươi phải cẩn thận, mập mập kia Quách Vĩ sinh ** thù dai, chắc chắn sẽ không chịu để yên."

Vân Dương hít sâu một hơi, chậm rãi gật đầu nói: "Không phải như vậy ta sẽ chú ý!"

"Vậy thì tốt, chúng ta mau mau báo danh!" Trần Huy mang theo mấy người hướng kia đình nhỏ bên trong đi tới, kia chỗ ghi danh một ít học sinh lúc trước tất cả đều là chính mắt thấy cuộc chiến đấu này, đối với Vân Dương quảng tới kính sợ ánh mắt.

Vân Dương phát hiện, đồng hành những người này, rõ ràng đối với thái độ mình thoáng có chút biến hóa. Xem ra bất kể ở chỗ nào, đều là giống nhau thực lực vì tôn.

"Xin viết lên tên mình, và tuổi tác!"

Người kia đem một cái bút lông đưa cho Vân Dương, Vân Dương nhận lấy bút lông, nổi lên một phen, tự nhiên vẩy mực, tại trên tờ giấy viết xuống "Vân

Dương" hai chữ.

Hắn chữ, phiêu dật tự nhiên, để lộ ra một luồng câu nệ không dùng được linh khí, tựa hồ phải hóa thành vân khí, chấn động giấy trút ra. Những thứ này, đều là hần thuở nhỏ học văn luyện thành.

Hứa Nhược Tinh nhủ mảy, có chút không thể tin, Vân Dương lại năng lực viết một tay xinh đẹp như 3rA3OmM vậy chữ! Liên chữ này, nhẹ nhàng nếu xuất trần, không có có vài chục năm lắng đọng, căn bản là không viết ra được đi!

Vân Dương nhìn thấy Hứa Nhược Tinh kinh ngạc như thế, cũng là dương dương đắc ý cười nói "Ban đầu, ta không thể lúc thời điểm tu luyện, hung hăng điều nghiên văn học, muốn khảo thủ công danh nổi bật, cho nên thuở nhỏ liền luyện thành rồi chữ đẹp."

Đến lúc mỗi người đều điền xong rồi những tin tức này về sau, kia phụ trách báo danh học sinh gạt đầu một cái, đưa cho mỗi người một người một chuỗi chìa khóa.

"Đây là các ngươi nơi tại chìa khóa phòng, về phần các ngươi căn phòng vị trí, thu nạp các ngươi tiến vào sửa chữa học trường sẽ mang bọn ngươi qua, cũng không có gì khác." Học sinh kia gạt đầu cười, nhưng mà nhìn về Vân Dương thời điểm, vẫn còn có chút lòng rung động mùi vị.

"Cám ơn!" Trần Huy gạt đầu một cái, theo sau hướng về phía mấy người vẫy vẫy tay, dẫn đầu hướng phía một chỗ ngã ba nơi đi tới.

"Vân Dương học đệ, ngươi thiên phú không tệ, đợi một thời gian trùng kích ngoại viện bảng danh sách, nhất định không có vấn đề!" Trên đường, Trần Huy xít lại gần Vân Dương, đại gia tán thưởng nói.

"Chỉ là trùng kích ngoại viện bảng danh sách sao mục đích của ta ngọn có thể so sánh đây còn xa hơn chút." Vân Dương cười ha ha một tiếng, có chút không thêm đề ý nói.

Trần Huy biểu tình nghiêm túc nói: "Vân Dương học đệ, ngươi phải biết, muốn đi vào nội viện có thể không có dễ dàng như vậy. Ngoại viện thiên tài có thật nhiều, ngươi nhất định phải mạnh hơn phần lớn thiên tài, mới có thể tiến hơn một bước!"

Vân Dương vốn là sững sờ, theo sau thần tốc từ trong rung động phục hồi tinh thần lại, về này mơ hồ ngao khí lại lần nữa tràn ngập tại trong lòng ngực. Cho dù đều là thiên tài lại có thể thế nào, mình bất quá gần gũi thời gian mấy tháng liền từ kinh mạch không thông tu luyện đến Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, hơn nữa Lưỡng Nghi Cảnh bên dưới cơ hồ không có địch thủ.

Ngoại viện bảng danh sách tính là gì, mình sớm muộn cũng sẽ trở thành nội viện trên bảng danh sách một thành viên!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ngươi muốn giẫm đạp ta

"Trần Huy học trưởng, căn phòng này vị trí ở chỗ nào" Vân Dương giờ giờ lên trong tay mình chìa khóa, trên chìa khóa in "A67".

Trần Huy nhìn một chút, cười nói: "Các ngươi bởi vì cùng nhau làm, nơi lấy các ngươi căn phòng cũng đều liền cùng một chỗ. Đi thôi, ta mang bọn ngươi đi!"

Lá hướng nghe vậy, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, nhìn về Vân Dương trong ánh mắt, tràn ngập phẫn nộ. Không nghĩ tới, chỗ mình ở lại cùng hần sát bên. Chỉ có điều bởi vì hần bây giờ bị thương nặng trong người, giận mà không dám nói gì.

Bởi vì Tinh Hà Võ Viện chiếm diện tích cực lớn, học sinh cũng không như trong tưởng tượng nhiều như vậy, cho nên mỗi người chỗ ở đều là độc lập sân trong, phi thường phương tiện.

Nhắc tới cũng là rất đúng dịp, Vân Dương nơi phân phối đến sân trong, khoảng cách Hứa Nhược Tinh nơi ở địa phương tổng cộng cũng chỉ 3 phút chặng đường.

"Mấy người các ngươi nhớ kỹ, sáng mai, là phân phối lớp học thời gian. Đến lúc đó, Võ viện sẽ căn cứ vào mỗi người các ngươi tư chất và tiềm lực, cho các ngươi phân chia thích hợp lớp học. Sẽ có đặc biệt người cho các ngươi dẫn đường, nhớ kỹ không muốn ngủ quên!" Trần Huy đối với mấy người dặn dò.

Mấy người gạt đầu một cái, đều đi về phía gian phòng của mình. Trải qua thời gian dài như vậy đường xá xa xôi, bọn họ đều mệt mỏi không nhẹ, nghĩ muốn nghỉ ngơi một ngày cho khỏe lại.

Đẩy cửa phòng ra đi vào, Vân Dương phát hiện đây Võ viện điều kiện tuy rằng không tính là xa hoa, nhưng mà tuyệt đối không xưng được là đơn sơ. Trong căn phòng đồ gia dụng cái gì cần có đều có, lầu hai vẫn là đặc biệt phòng luyện công.

Tắm, Vân Dương nằm ở xóp **, hít sâu một hơi. Tự mình tới Tinh Hà Võ Viện, chính là vì đề thăng thực lực của chính mình, cho nên phải thời thời khắc khắc gìn giữ một loại khiêm tốn chỉ tâm, tuyệt đối không thể bởi vì tâm tính ảnh hưởng mình tốc độ tu luyện.

Nghĩ như thế, Vân Dương bất tỉnh bất tỉnh đã ngủ say.

...

"Bịch bịch bịch!"

Sáng sớm ngày thứ hai, Vân Dương còn đang trong giấc mộng, nhất thời một trận dữ dội tiếng gõ cửa vang dội. Rất là không khách khí, gõ cửa lực đạo cũng rất lớn.

"Này, bên trong gia hòa, nhanh lên một chút đi ra!" Cửa ra truyền tới một rất không nhịn được âm thanh.

Bị người từ trong ngủ say đánh thức, Vân Dương đặc biệt phiền não. Hắn nhú mồm một cái, người tới làm sao như vậy không có có lễ phép bắt quá hẳn liền theo sau nghĩ đến mình đây là đang Tinh Hà Võ Viện, không phải tại Vân gia, cho nên cũng là kèm chế rồi trong lòng hỏa khí, thần tốc mặc quần áo vào.

Đánh sau khi mở cửa, Vân Dương quét mắt nhìn hẳn một cái, rất là lạ mặt, hẳn đúng là Tinh Hà Võ Viện học sinh cũ rồi.

Bắt quá xem thực lực đối phương, cũng không phải mạnh bao nhiêu, chắc hẳn tại Tinh Hà Võ Viện bên trong cũng không có cái gì địa vị. Nếu mọi người đều là ngoại viện học sinh, thế thì cũng không có cái gì cần phải đem tư thái hạ thấp.

"Có chuyện gì" Vân Dương thái độ rất là lãnh đạm

"Nha, người đây là thái độ gì" người tới nhìn thấy Vân Dương thái độ này, rất là khó chịu. Hắn lúc trước đã liên tục gõ rất nhiều học sinh mới của phòng, những người đó mặc dù không nói từng cái một ngoan ngoãn, nhưng cuối cùng còn khách khí. Có thể trước mặt đây học sinh mới, hỏa khí có chút lớn a.

"Ta thái độ gì" Vân Dương không nhịn cười được: "Có chuyện gì cứ việc nói thẳng, không cần phải cố làm như vậy một bộ cao cao tại thượng tư thái."

"A!" Học sinh kia cười lạnh một tiếng, đưa ngón tay ra đâm về Vân Dương ngực: "Lão tử thấy nhiều như vậy học sinh mới, chỉ người kêu ngoạc như vậy tức giận. Người cho rằng nơi này là nơi nào nơi này là Tinh Hà Võ Viện, không là nhà của người, hiểu không!"

Vân Dương đưa tay nắm học sinh kia ngón tay, sắc mặt cũng dần dần lạnh nhạt lại: "Đừng chỉ chỉ trò trò."

Học sinh kia mặt lộ vẻ lửa giận, cao giọng quát lên: "Bắt quá tiến nhập Võ viện ngày đầu tiên, liền muốn cùng học trưởng động thủ xem ra ta không muốn cho người ghi nhớ thật lâu, cái gì gọi là tôn trọng!"

Vừa nói, hắn giơ tay hướng phía Vân Dương ngực đánh tới. Thực lực của hắn ước chừng Nhất Nguyên Cảnh cửu giai khoảng, cùng Vân Dương tương đương, bắt quá Vân Dương có lòng tin Bạo hắn mười cái đường phố!

"Người còn theo ta nói tôn trọng" Vân Dương khoe miệng khơi mào một tia cười lạnh, nếu người trước mắt này lặp đi lặp lại nhiều lần không biết phải trái, thế thì mình cũng không cần phải khách khí.

"Vèo!"

Vân Dương phản ứng cùng với bên nhảy, nghiêng người sang đi, vừa vận tránh thoát người kia quả đấm. Theo sau một cái mạnh mẽ cùi chỏ đánh, trực tiếp nện ở người kia ngực. Lực đạo to lớn, người kia căn bản không có bất kỳ phản ứng nào, trực tiếp bay ngược ra ngoài.

"Bịch!"

Thân thể người nọ trực tiếp trên không trung tuột tường mấy thước, cuối cùng nặng nề té xuống đất.

"Vừa mới đến Võ viện liền gây chuyện, người thật là uy phong a." Ngay tại Vân Dương chuẩn bị đóng cửa trở về tiếp tục ngủ thời điểm, một cái giọng nữ xa xa vang dội.

Vân Dương thuận theo nhìn tới, phát hiện Hứa Nhược Tinh đang chậm rãi hướng đi tới bên này.

"Ồ, sớm như vậy a!" Vân Dương cười cùng với nàng chào hỏi.

"Sớm" Hứa Nhược Tinh có chút không lời nào để nói, rất là bất đắc dĩ đỡ đầu: "Người lễ nào quên mất, hôm nay là chia lớp thời gian sao "

"A" Vân Dương xa xa nhìn lại, phát hiện có không ít học sinh đều đang hướng về thao trường đi tới, mới chợt hiểu ra: "Ta quên mất."

Hắn vội vã đóng cửa đi ra sân trong, hít sâu một hơi, cả người lộ ra tinh thần sung mãn, lúc trước vẻ này lười biếng khí tức không thấy, chiếm lấy là một luồng anh tuấn khí.

Đen bóng thẳng đứng phát, bay xéo anh tuấn này kiếm, nhỏ dài ẩn chứa sắc bén tròn mắt đen, gót mỏng nhấp nhệ môi, góc cạnh rõ ràng khái quát,

thôn dài cao lớn cũng không thô kệch vóc dáng, giống như trong đêm tối Ưng, lãnh ngạo Cô trong sạch nhưng lại thịnh khí bức người, kiết nhiên độc lập giữa phát ra là ngạo thị thiên địa cường thế.

Có một cái chớp mắt như vậy giữa, Hứa Nhượng Tinh thậm chí lấy là mình nhìn lầm rồi, đây là lúc trước mình nhìn thấy cái kia Vân Dương sao từ lúc ban đầu phong mang tất lộ, cho tới bây giờ khí thế nội liễm, biến hóa thật rất lớn!

Bất quá loại trạng thái này con kéo dài một hồi, rất nhanh Vân Dương liền lại chuyển đã biến thành bộ kia lười biếng bộ dáng. Hắn nhìn đến đối với mình xuất thần Hứa Nhượng Tinh, cũng là trêu nói: "Làm sao, lẽ nào bị ta anh tuấn cho bị khiếp sợ "

Hứa Nhượng Tinh bĩu môi, không có trả lời. Đối với Vân Dương da mặt dày, nằng nẫm liền đã thành thói quen.

Vân Dương phảng phất không hề để tâm, hắn khoe môi đều là lộ vẻ như có như không tươi vui, giống như là ba tháng gió nhẹ, ấm áp sắp đem người cho tan. Đôi mắt thâm thúy giống như bầu trời 3q882m đêm, khiến người ta không đoán ra, nhưng lại không nhận được đi suy nghĩ suy đoán.

Hai người đi theo những người khác bước chân, rất nhanh liền đi tới một chỗ trong thảo trường. Phần lớn học sinh mới đều ở chỗ này tụ tập, hiển nhiên là phải chuẩn bị phân chia lớp học rồi.

So sánh chú trọng thực lực cá nhân Nguyên Vực, Tinh Hà Võ Viện chế độ, chính là phân ra lần lượt lớp học, để cho lớp học trong lúc đó đi ganh đua. Lờn như vậy, không chỉ có thể nói cao một cái lớp học ngưng tụ trình độ, vẫn có thể để cho bọn học sinh thu hoạch tầng sâu vịnh dự cảm giác cùng đoàn đội tinh thần.

Vân Dương đang nhìn chung quanh không tìm được địa phương, một cái không chút khách khí âm thanh âm vang lên, nghe giống như là hướng về phía tự mình tới: "Này, ngươi là ngu si sao một mực đang nơi này ngó ra làm cái gì, còn không mau một chút qua!"

Ngay sau đó, một người vóc dáng thật cao thanh niên bước nhanh đi tới Vân Dương trước người, bất quá hắn nhìn cũng chưa từng nhìn Vân Dương một cái, xoay người đối với Hứa Nhượng Tinh nói: "Vị này xinh xắn tiểu thư, hồi sinh chia lớp địa phương thì ở phía trước."

Hắn mang trên mặt tha thiết nụ cười, cộng thêm kia nguyên bản là rất anh tuấn mặt mũi, để cho thiếu nữ rất khó có sức đề kháng.

Hứa Nhượng Tinh chỉ là cười nhạt, gật đầu một cái, cũng không tiếp lời.

Thanh niên kia có chút xấu hổ, bất quá trong nháy mắt phản ứng lại: "Ha ha ha, ta gọi là Vương Khôn, cũng là lần này hồi sinh. Không biết cô nương tên gọi là gì nhận thức một chút, về sau cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau!"

Theo lý thuyết, đột nhiên gặp phải một cái như vậy thanh niên anh tuấn bắt chuyện, mới có thể để cho phần lớn thiếu nữ cảm thấy mừng rỡ như điên rồi. Nhưng mà Hứa Nhượng Tinh cũng không phải là bình thường thiếu nữ, nói cách khác, nằng đối với dạng này bắt chuyện, là phi thường chán ghét.

Nhưng mà Vân Dương coi như khó chịu, hắn khẽ mỉm cười đi lên phía trước, gần từng chữ một: "Ngươi muốn bắt chuyện mỹ nữ đó là ngươi chuyện mình, nhưng mà ngươi muốn là lấy giẫm đạp ta tới biểu dương thực lực của chính mình lời nói, ta không thể không nói ngươi tìm lộn người."

Vương Khôn sững sờ một chút, nụ cười trên mặt chậm rãi đơ lại, hắn trong mắt lóe lên một ít lửa giận, bất quá theo sau rất tốt áp chế lại đi: "Há, ta giẫm đạp ngươi" hắn song ánh mắt lấp lánh, ẩn chứa trong đó không lộ áp chế khí tức, gắt gao nhìn chăm chú vào Vân Dương. Xem bộ dáng kia, tựa hồ muốn về mặt khí thế thủ thắng.

Vân Dương ngắc đầu lên, từ chối cho ý kiến.

Giữa hai người mùi hóa được, rất nhanh thì hấp dẫn một nhóm lớn học sinh mới tới vây xem. Có một ít học sinh nhận ra Vương Khôn thân phận, đều là âm thầm giật mình.

"Ồ, lại có thể có người chọc Vương đại thiếu gia, thật là không biết sống chết!"

"Thật đáng thương, ta xem hắn phải xui xẻo!"

Vương Khôn nghe xung quanh học sinh thảo luận đề tài, cũng là dương dương đắc ý ngẩng đầu lên. Hắn cảm giác mình giống như là cao cao tại thượng tồn tại một dạng rất là coi thường quan sát trước mặt thiếu niên này: "Ngươi tính toán là cái đồ vật gì, cũng gả cho ta giẫm đạp "

Lời này vừa nói ra, phần lớn học sinh mặt lộ vẻ chấn động. Nghe Vương Khôn nói như vậy, hiển nhiên là không chuẩn bị từ bỏ ý đồ. Tiếp theo, liền có trò hay để nhìn.

Trong nháy mắt, Vân Dương tiên phát chế nhân. Hai chân kéo theo liền tiếp huyền ảnh, trên chân lực lượng bộc phát, cước ảnh dày đặc không trung bạo liệt.

Tiếng xé gió vang dội, gào thét chân gió tê tâm liệt phế.

"Không được!"

Vương Khôn còn chưa kịp phản ứng, bỗng nhiên trong lúc đó đã cảm thấy thấy hoa mắt, lập tức bên trong giật nảy cả mình. Không nghĩ tới đối phương lại ra tay trước, để cho mình không có làm bất kỳ chuẩn bị gì. Tại vội vàng bên trong, Vương Khôn dùng hết tất cả lực lượng, hung mãnh một quyền

đánh ra, thì triển ra mình vũ kỹ đặc ý. Nhất thời trước mặt không khí nổ nát vụn, có phần có uy thế.

"Đại Bạng Quyền!"

Nhưng mà, chân là muốn so cánh tay dài! Tuy rằng Vương Khôn quả đấm lực lượng dâng trào, nhưng Vân Dương căn bản cũng không có cho hắn cơ hội. Tại hắn quả đấm còn chưa gần đến thời điểm, Vân Dương chân đã đá vào cổ của hắn nơi.

Vân Dương chân tốc độ cực nhanh, mỗi một kích đều hàm chứa lực lượng không lồ!

Đá, chọn, chẻ, đập, hủy.

"Phanh phanh phanh phanh phanh!"

Liên tục năm chân, đều đá vào Vương Khôn trên thân, mỗi một chân đều nổ mạnh ra bạng bạc lực lượng.

"A!"

Vương Khôn không có bất kỳ năng lực phản kích, chỉ có thể âm thanh khàn khàn kêu lên thảm thiết, lớn như vậy thân thể giống như là bao cát một dạng bị Vân Dương cuối cùng một cái tàn nhẫn đập trong nháy mắt đá bay.

Một mực bay ra ngoài mấy thước, Vương Khôn thân thể mới miễn cưỡng sạch rơi trên mặt đất, có thể tưởng tượng được, Vân Dương một cước này lực lượng bao lớn! Hắn dễ nhận thấy bị thương không nhẹ, che ngực ho khan kịch liệt đến, trong miệng bọt máu không ngừng xông ra, vốn là anh tuấn mặt mũi lúc này cũng là chật vật không chịu nổi.

Tại chỗ toàn bộ học sinh mới đều ngẩn ra, nhất là những cái kia lúc trước ủng hộ Vương Khôn, càng là sắc mặt xấu hổ cúi đầu xuống.

Không có gì lộng lẫy chiêu thức, cũng không có cái gì vũ kỹ cường đại, vừa vặn chỉ là bình thường vài cái cước pháp, lúc trước còn khí thế hùng hổ Vương Khôn, lại đã nằm xuống!

Trước đây sau đó tương phản cảm giác, cũng quá lớn đi

Hoàn toàn không dám tin!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Lớp học kém nhất

Vân Dương trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, tựa hồ mình chỉ là làm một kiện nhỏ nhất không đáng kể chuyện nhỏ.

Vương Khôn kia thực lực thậm chí còn không bằng hắn gọi giả trang, cũng là động tác võ thuật đẹp chiếm đa số. Vân Dương đối phó như vậy gia hỏa, căn bản cũng không cần phí bấy nhiêu khí lực.

"Thật là không biết, người là làm sao tiến nhập đây Tinh Hà Võ Viện trong đi." Vân Dương lắc lắc đầu, nhìn về Vương Khôn trong mắt tràn đầy thương hại.

Vương Khôn phần nộ siết chặt quả đấm, nhìn pho thần sắc, càng là hận không được xông lên cùng Vân Dương liều mạng. Nhưng mà hắn còn là lý trí chiến thắng phần nộ, thần tốc bỏ dậy, xấu hung ác trợn mắt nhìn Vân Dương một cái, ảo não đi.

Vân Dương cùng Hứa Nhược Tình xếp hàng thật dài đội ngũ, đội ngũ phía trước nhất, là một vị mặc áo xanh lão giả, hắn muốn làm là được, cho mỗi một người bắt mạch, sau đó thông qua đối với mỗi người đánh giá, cho bọn hắn phân chia lớp học.

Một cái thần sắc thấp thỏm thiếu niên dần dần đi lên, đưa ra mình cánh tay phải. Lão giả kia hai ngón tay khe khẽ khoác lên thiếu niên kia mạch nơi, âm u đôi mắt hơi sáng lên, trầm giọng nói: "Không sai, lớp hai!"

Thiếu niên kia hưng phấn vô cùng, xem ra, phỏng phát như là trúng giải thưởng lớn một dạng vui vẻ, bước nhanh hướng phía lớp hai vị trí chút chạy đi.

Trong ngoại viện Tinh Hà Võ Viện, dựa theo thực lực lấy sự phân chia này là bảy cái lớp học, mạnh mẽ nhất mới đều tập trung ở nhất ban, yếu nhất những cái kia đều tập trung ở ban 7.

"Ban 6!"

"Ban ba!"

Lão già kia cúi đầu, từng cái một đối với học sinh mới tiến hành kiểm tra. Những cái kia học sinh mới nếu như có thể phân đến bài danh phía trên lớp học, liền sẽ lộ ra hưng phấn biểu tình, ngược lại, tất là một bộ mặt mày ủ rũ.

"Phân chia như vậy, quả thật thú vị!" Vân Dương cười một tiếng, đối sau lưng Hứa Nhược Tĩnh nói.

Rất nhanh, liền đến phiên Vương Khôn. Chỉ thấy hắn tiến tới lão già kia bên tai thấp giọng nói những gì, biểu tình rất là thâm độc. Lão già kia hướng phía Vân Dương bên kia nhìn lại, theo sau sáng tỏ gật đầu một cái.

Lão già nhẹ nhàng đưa ngón tay thu hồi lại, từ trong miệng phun ra hai chữ: "Nhất ban!"

Vương Khôn khẽ mỉm cười, xoay người hướng phía nhất ban phương hướng đi tới. Vừa đi, một bên ở trong lòng cười lạnh nói: "Hảo tiểu tử, để cho ngươi trâu chọc ta. Ta Vương Khôn, nhất định sẽ khiến ngươi hối hận!"

Vân Dương đối với mấy cái này hồn nhiên không biết hồn nhiên không cảm giác, đội ngũ vẫn tại xếp hàng, rất nhanh thì đến Hứa Nhược Tĩnh.

Lão già kia đưa tay khoác lên Hứa Nhược Tĩnh mạch đập, lộ ra một bộ kinh ngạc biểu tình, theo sau gật đầu nói: "Rất tốt, nhất ban!"

Hứa Nhược Tĩnh trên mặt cũng không có có vẻ gì ngoài ý muốn, bằng vào nàng gần sẽ tiến vào Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp tu vi, tiến nhập nhất ban xác thực không có vấn đề gì. Nàng hướng phía trước đi hai bước, quay đầu đi cười tủm tỉm nhìn đến Vân Dương. Về mặt đó rất dễ nhận thấy, tựa hồ muốn nói: Nhanh lên một chút, ta chờ ngươi cùng nhau.

Vân Dương cũng đi lên phía trước, đưa ra mình cánh tay phải. Lão già kia thấy vậy, khoe miệng nổi lên một vết nụ cười quý dị, chậm rãi đem chính mình hai ngón tay dựng đi lên.

Lão già kia dần dần đem chính mình một vết nguyên khí thông qua mạch rót vào Vân Dương trong kinh mạch, Vân Dương đương nhiên nhạy cảm phát giác, chỉ là hắn đối với lần này cũng không chút để ý, cho là mỗi người phải đi qua trình tự. Hơn nữa, hắn đối với thực lực mình đặc biệt có tự tin, tiến nhập nhất ban căn bản không phải cái gì vấn đề.

Ngay tại Vân Dương buông lỏng thời điểm, bên trong kinh mạch vẻ này nhỏ yếu nguyên khí nhất thời bắt đầu sôi trào, mãnh liệt thượng toan hạ khiếu, xem tư thế kia, ở đâu là tra xét thực lực, rõ ràng là muốn đem mình kinh mạch cho miễn cưỡng hướng tới nát a!

"Cái gì" Vân Dương giật nảy cả mình, nhanh chóng phục hồi tinh thần lại. Hắn căn bản không rảnh đi cố kỵ cái khác, vội vã thi triển ra bản thân mình nguyên khí, đi cùng đối kháng.

Trong cơ thể Vân Dương kinh mạch thành chiến trường, hắn cùng với lão già kia nguyên khí tại hung mãnh đụng chạm. Nhưng mà, lão già kia nguyên khí hùng hậu muôn phần, Vân Dương vô luận như thế, đều không cách nào đem lay động.

"Đáng chết!"

Vân Dương cái trán nhỏ xuống mồ hôi lạnh, hắn phần nộ nhìn chăm chú lên trước mặt lão già, lão già kia cười híp mắt, phảng phất chuyện gì cũng không có phát sinh một dạng. Nhưng chỉ có Vân Dương mình mới biết rõ, lão già này muốn phế sạch mình kinh mạch.

Trong cơ thể Vân Dương nguyên khí so sánh lão già hùng hậu nguyên khí, giống như tiểu vũ kiến đại vũ một bản, căn bản không phải đối thủ.

Rất nhanh, lão già kia trên mặt cũng lộ ra vẻ hưng phấn nụ cười, đồng thời cũng gia tăng mình nguyên khí uy lực, ắt phải đến một đòn trí mạng! Nhất thời, lão già kia nguyên khí giống như là mất đầu con ruồi, điên cuồng tại Vân Dương trong kinh mạch trái trùng phải đụng, cũng may mắn Vân Dương kinh mạch tương đối bền bỉ, mới miễn cưỡng tiếp tục kiên trì.

Nhưng mà nếu như tiếp tục như vậy đi xuống lời nói, vẫn là không thoát khỏi kinh mạch bị phế kết quả a!

Vân Dương muốn há miệng nói gì, nhưng phảng phất là bị một luồng áp lực cho áp bách lại rồi, căn bản là không có cách mở miệng. Hắn trong mắt lộ ra phần nộ tâm tình, liền như là dã thú. Ở đáy lòng hắn, có một cái thanh âm đang gầm thét: Ta không cần làm phế nhân!

Lão già kia khoe miệng lộ ra một vết quái dị nụ cười, đồng thời môi hé mở. Vân Dương đọc lên hắn Thần Ngữ, hắn lời: "Gặp lại sau!"

"A!"

Vân Dương đáy lòng phảng phất có vật gì vọt ra, huyết dịch bắt đầu sôi trào. Trong cơ thể màu vàng Thần Thể huyết mạch bắt đầu khắp nơi xuất kích, lão già kia nguyên khí bị trong nháy mắt thôn phệ, liền một chút đợt sóng cũng không có dâng lên.

Lão già kia trong mắt lóe lên một vết vẻ rung động, đứng đầu cuối cùng vẫn là không nhịn được phun rồi một ngụm máu tươi. Hắn ho khan kịch liệt đến, bước nhanh lùi ra ngoài.

Hắn nguyên khí bị Vân Dương Thần Thể huyết mạch thôn phệ, bản thân hắn tự nhiên cũng gặp mãnh liệt cản trở. Lão già kia ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy kinh hoàng. Làm sao có thể, tiểu tử này trong cơ thể tại sao có thể có cường đại như thế lực lượng

Vân Dương trong mắt lửa giận càng ngày càng tràn đầy, hắn nhìn chăm chăm đến lão già kia, cắn răng nghiêng lợi một chữ một cái cả giận nói: "Lão cẩu!"

Lão già kia có chút chật vật, cũng có chút sợ hãi, vội vàng khoát tay nói: "Ban 7! Ban 7!"

Hứa Nhượng Tinh giật nảy cả mình, nàng như thế nào cũng không nghĩ 3vTDJ4j đến là, bằng vào Vân Dương thiên phú, lại bị phân đến rồi lớp học kém nhất! Nàng đương nhiên không biết lão già cùng Vân Dương trong lúc đó nơi chuyện phát sinh, đối với lão già đột nhiên thổ huyết, cũng là nghi hoặc muôn phần.

Vân Dương hít sâu một hơi, thần tốc đề xuống mình tức giận. Tuy rằng lão già này nguyên khí bị mình Thần Thể huyết mạch cho đánh tan, nhưng thực lực của hắn lại không phải mình năng lực địch. Đối phương tu vi, ít nhất đã đạt tới Lưỡng Nghi Cảnh bảy, tám cấp, nếu như chính mình cùng hắn chiến đấu lời nói, căn bản là đi bất quá một chiêu!

"Được, rất tốt!" Vân Dương trên mặt mang theo nụ cười, đó là một loại không nói ra được bất đắc dĩ. Vốn tưởng rằng đi tới Tinh Hà Võ Viện, liền có thể an an phân phân tu luyện, không nghĩ tới hay là có người không ngừng đối với chính mình đùa bốn âm chiêu, chủ động khiêu khích.

Có thể chịu sao

Vân Dương đem răng cắn kệt vang lên, hắn cảm nhận được trước giờ chưa từng có khuất nhục. Tại Tinh Hà Võ Viện khảo thí thời điểm, đều có người muốn đến mức mình vào chỗ chết, tại sau khi thất bại, lại còn lợi dụng quyền lực đem mình đẩy đến lớp học kém nhất. Xem ra vô luận ở nơi nào, cường quyền đều là tồn tại!

Mà mình, chỉ có dựa vào một đôi thiết quyền, đánh rớt xuống phiên lãng lãng căn khôn!

"Ban 7 đúng không" Vân Dương khước miệng lộ ra vẻ lạnh như băng hiệu ích, chậm rãi quay người sang, hướng phía ban 7 phương hướng đi tới.

Hôm nay hắn đầu một đoàn loạn ma, liền Hứa Nhượng Tinh gọi hắn đều không quay đầu lại.

Thuận theo người chuyên trách chỉ đạo, Vân Dương đi tới ban 7 trước cửa.

"Người một cái mập mạp chết bầm, người đứng lại cho lão tử!" Ban 7 bên trong bỗng nhiên truyền ra một tiếng phản nộ gầm nhẹ, ngay sau đó là một trận bàn ghế lật tung tiếng leng keng thanh âm.

Trước mặt lớp học cửa bỗng nhiên mở ra, cả người bên trên tràn đầy thịt béo Bàn Tử từ bên trong đầu đầy mồ hôi chạy đến, vừa chạy vừa kêu ồn ào nói: "Người để cho ta đứng lại đứng ở, vậy ta há chẳng phải là rất mất mặt ôi chào!"

Mập mạp kia lời còn chưa nói hết, thân thể nặng đến 200 cân mạnh mẽ đụng vào Vân Dương trên thân. Ngay sau đó, hắn giống như là đụng vào cái gì cứng rắn sự vật một dạng bị một cỗ cự lực mạnh mẽ bắn ngược trở về.

Vân Dương làm như không nghe, ánh mắt của hắn có chút trống rỗng, trong đầu vẫn mới hồi tưởng lúc trước nơi chuyện phát sinh. Hắn đẩy cửa ra đi vào, trông mắt đen tại trong lớp tùy ý liếc mấy cái, cuối cùng tìm một không có ai vị trí ngồi xuống.

Mập mạp kia mặt lộ vẻ chấn động từ dưới đất bò dậy, không ngừng vuốt phần mông, thấp giọng nói: "Hò, cao thủ!"

Lúc trước một mực đánh đuổi mập mạp kia thanh niên cũng ngại ngần, chẳng quan tâm tiếp tục truy kích Bàn Tử, không tưởng tượng nổi nhìn đến Vân Dương, trong miệng lầm bầm nói: "Mạnh như vậy!"

Toàn bộ lớp học rất loạn, số người cũng không nhiều, cũng chỉ chừng mười người tả hữu. Lúc này bọn họ đều nín thở, mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Bàn Tử, mạnh như vậy người, làm sao tới chúng ta ban 7 rồi" lúc trước thanh niên kia nuốt nước miếng một cái, không nhịn được hỏi.

"Người hỏi ta ta làm sao biết, lão tử lúc trước thế nhưng suýt chút nữa bị đụng chết. Tư vị kia, hãy cùng đụng vào chặn một cái thiết tường một dạng..." Bàn Tử lòng vẫn còn sợ hãi nói.

Thanh niên kia suy nghĩ một chút, vẫn là chậm rãi đi tới, đang lúc mọi người không tưởng tượng nổi dưới ánh mắt, ngồi ở Vân Dương đối diện. Hắn hít sâu một hơi, lấy tay tại Vân Dương trước mặt giờ giờ, nhẹ giọng dò hỏi: "Này, người anh em..."

Vân Dương bỗng nhiên ngẩng đầu lên, kia một đôi thâm thúy con ngươi giống như bầu trời đêm, băng lãnh trong xen lẫn tí ti hàn quang, xem thanh niên kia toàn thân run nhẹ.

"Ta ta ta ta không có chỗ để ý nghĩ..." Thanh niên kia cảm giác hai chân có chút như nhũn ra, âm thanh run rẩy nói: "Ta chỉ là nghĩ đến với người chào hỏi..."

Vân Dương trong nháy mắt cảm giác mình nghĩ thông suốt, vệt ra mưa bụi thấy trắng sáng. Coi như là lớp học kém nhất thì phải làm thế nào đây cường giả chân chính, sao lại bị chút chuyện nhỏ này cho trời buột! Minh liền phải ở nơi này lớp học kém nhất trong quật khời, mình chính là phải nói cho những người đó, toàn bộ âm mưu quỷ kế đối với ta đều vô dụng!

Nghĩ tới những thứ này sau đó, hắn kia lãnh khốc trên mặt cũng dần dần lộ một nụ cười.

Thanh niên kia an vị tại Vân Dương đối diện, thấy vậy không nén nổi rung mình một cái. Đây nụ cười quỷ dị lại là chuyện gì xảy ra, lẽ nào hắn yêu thích

nam nhân

"Chào người! Ta gọi là Vân Dương!" Vân Dương cười một tiếng, chủ động giới thiệu mình nói.

"A, chào người chào người, ta gọi là Vương Minh Kiếm!" Thanh niên kia không nghĩ tới Vân Dương thế mà lại chủ động cùng mình chào hỏi, cũng là giải đầu một cái nói.

Mập mạp kia cũng vội vàng vỗ ngực một cái nói: "Ta gọi là Cổ Hậu Vĩ, đúng rồi, người anh em người bạn này đừng kìa một hồi, thật là tàn nhẫn a!"

Vân Dương cười ha ha một tiếng, vội vàng nói: "Bạn này không nhìn thấy, chớ trách a!"

Vương Minh Kiếm bĩu môi nói: "Bản Từ, chỉ người kia thân thể, tất cả đều là thịt béo, té cũng té không đau, cũng đừng gọi ủy khuất!"

Cổ Hậu Vĩ nghe vậy tức giận không thôi, gầm hét lên: "Đánh rắm, người cho lão tử té một tý thử xem."

Nhìn đến hai người lại có tranh luận tư thế, Vân Dương vội vàng đem hai người kéo ra: "Mọi người đều là đồng học, chớ nên tổn thương hòa khí."

Cổ Hậu Vĩ thờ phì phò ngồi xuống, theo sau phảng phất bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mở miệng dò hỏi: "Ồ, mây Dương huynh đệ, thực lực người mạnh như vậy, làm sao bị phân đến rồi ban 7 "

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tử quỷ lão sư

Vân Dương nghe được câu này, chỉ là rất bình tĩnh gật đầu một cái, rất là khiêm tốn nói: "Khả năng là bởi vì ta thiên phú quá kém đi..."

Liên quan tới lão giả kia sự việc, hẳn căn bản không nguyện đi nghĩ quá nhiều. Sông có khúc người có lúc, mình bây giờ không phải đối thủ của hắn, nhưng đến lúc một ngày kia thực lực của chính mình đề cao đến cái tầng thứ kia thời điểm, tất nhiên sẽ đích thân tìm hắn trả thù!

"Mọi người nếu đều là một lớp, vậy sau này tự nhiên không tránh được chăm sóc lẫn nhau!" Cổ Hậu Vĩ thần kinh vững chắc, căn bản không có đi mạnh nhỏ suy nghĩ chuyện này, hắn cười hi hi chỉ đến Vương Minh Kiếm nói: "Cái tên này là Đại Lý vương triều Vương gia Nhị thiếu gia, thân phận tôn quý rất a!"

Vương Minh Kiếm then quá thành giận trợn mắt nhìn Cổ Hậu Vĩ một cái, oán hận nói: "Người không nói lời nào, không có ai đem người trở thành người câm!"

Cổ Hậu Vĩ tựa hồ đặc biệt nhiệt tình, hắn chỉ đến trong góc một người đeo kính kính Văn Nhượng thiếu niên nói: "Vị này là Lý Thụ Đại, chúng ta cũng gọi hắn Thư Ngốc."

Kia Văn Nhượng thiếu niên rất là xấu hổ, lúc này đang cầm một quyển thật dày sách liếc nhìn. Chứng kiến Cổ Hậu Vĩ chỉ mình, cũng là rất cẩn thận nở nụ cười, đối với Vân Dương gật đầu một cái, coi như là chào hỏi.

Vân Dương nhìn thân thể hắn bản, tựa hồ ốm yếu, thực lực cũng không phải rất mạnh, trong lòng cũng không khỏi hơi nghi hoặc một chút, không biết hắn là làm sao gia nhập đây Tinh Hà Võ Viện.

Cổ Hậu Vĩ hưng phấn không thôi nói: "Người có thể không nên xem thường Thư Ngốc, hắn chính là chúng ta trong đám người này, duy nhất biết luyện chế pháp khí luyện khí sư!"

Lời này vừa nói ra, Vân Dương vốn là nghi hoặc nhất thời tan thành mây khói, luyện khí sư, đây chính là đặc biệt trân quý một loại chức nghiệp! Làm một tên luyện khí sư, thực lực có lẽ không tính đặc biệt mạnh, nhưng tuyệt đối là vạn chúng kính ngưỡng!

Lý Thụ Đại gò má có chút ửng đỏ, vội vàng khoát tay nói: "Không không không, ta ngay cả Nhất Nguyên cảnh luyện khí sư cũng không bằng..."

Vân Dương nhiều hứng thú đánh giá hắn, chỉ thấy hắn da thịt da trắng non, vóc dáng gầy yếu, lịch sự thanh tú. Hơn nữa nhìn có vẻ, tính cách có chút hèn nhát.

Giữa lúc Vân Dương chuẩn bị đem ánh mắt thu lúc trở về, đột nhiên quét quyển kia sách dày danh tự —— « luận Nhất Nguyên cảnh luyện khí sư tinh thông ». Hắn lòng mảy mềnh một cái, Lý Thụ Đại này tuyệt đối không chỉ chính hắn theo như lời như vậy không chịu nổi, nói không chừng hắn hiện tại có luyện chế Nhất Nguyên cảnh pháp khí thực lực cũng khó nói!

Cổ Hậu Vĩ lại đem ngón tay chỉ hướng một cái rất là cô gái thanh tú trên thân, thấp giọng tiến tới Vân Dương bên tai nói: "Vị này là Tiêu Yên Nhi, xem như ta thanh mai trúc mã, nhìn ta sớm muộn muốn cưa được nàng! Thoạt nhìn rất thanh thuần đi? Thật ra thì, tính khí rất nóng nảy đấy..."

Tiêu Yên Nhi tựa hồ cảm giác được cái gì, quay đầu lại hung ác trợn mắt nhìn Cổ Hậu Vĩ một cái, bị dọa sợ đến Cổ Hậu Vĩ toàn thân run run một cái.

"Ta gọi là Mã Khánh Lượng, rất hân hạnh được biết ngài. Đúng rồi, ta biết từ nơi nào có thể nhìn lên đến mỹ nữ tắm, không biết Vân Dương huynh đệ cảm giác không có hứng thú?" Một cái nhỏ thấp bi ối thiếu niên cười hi hi rồi lại cười, xông tới: "Thực lực ngài mạnh như vậy, cho dù bị phát hiện, chúng ta cũng chạy thoát!"

Vân Dương tức xạm mặt lại, dở khóc dở cười. Bên trong ban 7 này, đều người nào cùng người nào a?

"Vân Dương huynh đệ, ngài đừng nghe Lão Mã thôi loạn. Lần trước hần nói mang ta đi nhìn lên mỹ nữ tắm, kết quả chờ rồi nửa ngày Long mao đều không đợi được, thiếu chút nữa bị đi ngang qua tuần tra lão sư đánh một trận! Đáng giận nhất là, lão sư kia cư nhiên phạt ta một trăm lượng bạc, mẹ, thật đáng chết! Đây chính là một trăm lượng bạc a!" Cổ Hậu Vĩ nhắc tới chuyện này, liền cắn răng nghiến lợi, hiển nhiên là giận quá.

Tiêu Yên Nhi nghe vậy, nhìn về Cổ Hậu Vĩ trong ánh mắt lại thêm vẻ chán ghét. Nhưng Cổ Hậu Vĩ hồn nhiên không biết hồn nhiên không cảm giác, vẫn còn ở thao thao bất tuyệt nói. Đến cuối cùng Vân Dương đều không đành lòng nhìn xuống, chỉ bằng cái tên này chỉ số thông minh, còn muốn tán gái?

Nhìn đến đám người này, Vân Dương khoe miệng lộ ra một vết vui vẻ đáng tươi cười.

Tuy rằng ban 7 nghe nói là toàn bộ ngoại viện nát nhất, bắt quá những người này ở đây Vân Dương trong mắt, muốn so những cái được gọi là tinh anh môn tốt hơn quá nhiều. Tại đây hần cảm thấy thập phần nhân nhã, phẳng phất tìm được bản thân.

Đi cùng với bọn họ sống chung, hài hoà rất.

"Mọi người chú ý, lão sư đến rồi!" Vóc dáng nhỏ thấp nhưng mà mắt kẻ trộm sắc nhọn Mã Khánh Lượng vội vã từ cửa sổ kia nhảy xuống, thần tốc chạy đến chỗ mình ngồi.

Những người khác cũng đều vội vàng thành thành thật thật ngồi ở vị trí của mình, dù sao đây là cùng lão sư lần đầu tiên gặp mặt, nhất định là muốn giữ lại dưới một cái ấn tượng tốt.

Tất cả mọi người nín thở, mắt nhìn chăm chăm đến trước cửa.

"Bịch!"

Một tiếng vang thật lớn, cửa bị đập ầm ầm mở. Ngay sau đó một cái toàn thân tản ra mùi rượu, râu ria xồm xoàm người nam tử trung niên chậm rãi đi vào, hần y phục trên người cũng không sạch sẽ gọn gàng, còn tản ra một luồng mùi vị, khiến người ta không nhận được nhú mày.

Cổ Hậu Vĩ bĩu môi, đối với bên cạnh Vương Minh Kiếm thấp giọng nói: "Ta dám nói, Tinh Hà Võ Viện phát cho lão sư tiền lương nhất định rất thấp rất thấp!"

Wương Minh Kiếm âm thầm cười một tiếng, đang chuẩn bị mở miệng, ai ngờ "Vèo" một tiếng một tia sáng trắng trong nháy mắt bay tới, mạnh mẽ đập trúng Cổ Hậu Vĩ cái trán.

"Ồi chào!"

Cổ Hậu Vĩ đột nhiên ngửa mặt lên, vội vã đưa tay bưng kín trán mình, đau nước mắt đều mau ra đây.

Trung niên nhân kia chậm rãi thu hồi tay mình, rất là lười biếng ngáp một cái, tùy ý đứng ở trên bậc đài, nhẹ giọng nói: "Ta tự giới thiệu mình một chút, ta gọi là Trường Phong Vô Kỵ, là ban 7 các ngài lão sư!"

Vân Dương đồng tử đột nhiên co rụt lại, ban này trong nháy mắt đó, hần rõ ràng chứng kiến Trường Phong Vô Kỵ tay lấy nhỏ bé không thể nhận ra tốc độ run lên, ngay sau đó Cổ Hậu Vĩ âm thanh thảm thiết vang dội. Tại làm sao trong nháy mắt, hần nhất định là đem thứ gì bỏ rơi qua đây!

"Tốc độ thật nhanh!"

Vân Dương hít sâu một hơi, tuy rằng hần đã quá mư đồ, nhưng vẫn không có thể đuổi theo Trường Phong Vô Kỵ tốc độ xuất thủ. Thủ pháp này, cũng không phải là một cái lời thôi từ quý có thể nắm giữ.

Quả thật là, xem người không thể chỉ xem tướng mạo!

"Ta bắt kẻ các ngài thiên phú nhiều kém, cỡ nào cùi mục, bởi vì này đều không quan hệ với ta." Trường Phong Vô Kỵ lại cầm lên bên hông hồ lô rượu, ực một hớp.

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm, không biết hần lời này là ý gì.

"Nói cách khác, ta không sẽ quản các ngài, các ngài thích thế nào thế nào! Các ngài cũng 3HqX5A5 không cần đi phiền ta, liền thế này, kết thúc!" Hần chậm rãi xoay người, bước chân tập tễnh đi xuống giảng đài.

Đây thì xong rồi?

Tất cả mọi người tròn to hai mắt, có chút không dám tin, đây chính là Tinh Hà Vô Viện cho an bài lão sư? Đây cũng quá không phụ trách đi! Còn chưa nói hai câu liền đi, đây là thái độ gì a?

"Lão sư!"

Ngay tại Trường Phong Vô Kỵ sẽ phải đẩy cửa đi ra ngoài thời điểm, Vân Dương chìm mở miệng.

"Ân?" Trường Phong Vô Kỵ híp mắt, quay đầu lại quan sát toàn thể Vân Dương một cái, không nhịn được cười nói: "Làm sao?"

"Chúng ta lại Tinh Hà Vô Viện, là tới học đồ vật. Người thái độ này, cũng quá không phụ trách đi!" Vân Dương trầm giọng nói, đẩy Trường Phong Vô Kỵ rõ ràng thực lực cường đại, chỉ là không biết tại sao biết cái này một bản sa sút tinh thần.

Những người khác nghe vậy, cũng đều chặt phụ họa theo nói: "Đúng vậy, nào có thể này lão sư?"

"Các người là ban 7, hiểu không?" Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, đưa tay chỉ mọi người, gần từng chữ một: "Ban 7, biết là cái gì hàm nghĩa sao?"

Một số người đã siết chặt nắm đấm, cúi đầu cổ nín tức giận, không nói một lời.

Vân Dương không có mở miệng, chỉ là cặp mắt quật cường nhìn chăm chăm Trường Phong Vô Kỵ. Nhìn biểu tình kia, tựa hồ không thỉnh cầu một câu trả lời hợp lý thế không bỏ qua.

"Ta tới nói cho các người biết, ban 7, toàn bộ ngoại viện lớp học kém nhất! Có thể bị chọn tới nơi này, các người thiên phú tu luyện lại có thể mạnh đến mức nào cơ chứ? Cho dù ta phí hết tâm tư dạy các người, các người cũng không lĩnh hội được trong đó ngộ ngộ. Cùng thế này, không bằng nói ra, đối với người đối với ta đều rất, không phải sao?" Trường Phong Vô Kỵ trong mắt tràn đầy vẻ đùa cợt.

Lời vừa nói ra, phần lớn người đều tức giận không nhẹ, cái trán gân xanh lộ ra, trong lồng ngực hỏa diễm đang sôi trào.

"Ai nói chúng ta thiên phú tư chất liền nhất định kém!" Tiêu Yên Nhi không nhịn được mở miệng nói.

"Không phải ta xem thường các người, các người, căn bản không xứng để cho ta dạy!" Trường Phong Vô Kỵ hừ một tiếng, tựa hồ không cần thận nhiều hơn nữa thêm dài dòng, xoay người đi ngay đây cửa.

"Chúng ta không xứng, kia ban 1 có thể xứng? Người mạnh như vậy, tại sao không đi dạy học ban 1?" Vân Dương nhảy vọt lên cao một hồi đứng lên, không thối lui chút nào chống đối: "Nói vậy một cái tửu quý, cũng không đủ tư cách đi dạy học ban 1 đi?"

"Người nói cái gì?" Trường Phong Vô Kỵ cắn răng nghiêng lợi nói, trong thanh âm lửa giận dâng trào, hiển nhiên đã đạt tới điểm giới hạn.

Vân Dương không ỷ kị tí nào, vẫn cười lạnh nói: "Câu có lời là nói như vậy, gọi là chó chê mèo lắm lông. Ý tứ chính là, một lần trong chiến tranh, lượng tên lính ở tiền tuyến bại xuống, một cái chạy trốn năm mươi bước, một cái khác chạy trốn 100 bước, chạy trốn năm mươi bước liền châm biếm chạy trốn 100 bước, nói hấn không còn dùng được. Thật ra thì hai người đều là chạy trốn rồi, chỉ là chạy xa gần khác nhau mà thôi."

Nghe được câu này sau đó, toàn bộ học sinh ban 7 đều ngẩn ra. Không nghĩ tới Vân Dương cư nhiên gan to như vậy, ngay trước tất cả mọi người mặt như vậy giễu cợt lão sư?

Trường Phong Vô Kỵ sắc mặt có chút khó coi, mở miệng dò hỏi: "Vậy ý người là, ta chính là cái kia chạy trốn năm mươi bước binh lính?"

Vân Dương ngẩng đầu nhìn hấn, từ chối cho ý kiến.

"Tốt!" Trường Phong Vô Kỵ gật đầu cười, trong trường hợp đó liền tại tiếp theo trong nháy mắt, Vân Dương chỉ cảm thấy trước mặt hắc ảnh chợt lóe, không có bất kỳ dấu hiệu, mình liền được một luồng bàng bạc lực lượng đánh bay ra ngoài.

"Ầm ầm!"

Cơ thể Vân Dương trực tiếp đụng vào rồi trong tường, cổ này cảm giác đau đớn liền giống như thủy triều đánh tới.

"Cảm giác thế nào?" Trường Phong Vô Kỵ trên mặt mang vẻ mỉm cười.

"Thân là lão sư, cư nhiên đối với chúng ta học sinh xuất thủ, thật là không biết liêm sỉ!" Vương Minh Kiếm không nhịn được, giẫm đạp lên trước mặt cái bàn nhảy lên, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, sắc bén quang mang chớp thước, mạnh mẽ chém về phía Trường Phong Vô Kỵ.

"Trúng chọi với đá!"

Trường Phong Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, chỉ là khe khẽ phát phát tay, Vương Minh Kiếm thân thể liền tiếp tục té bay ra ngoài.

"Hò, đây là muốn làm gì?" Mã Khánh Lượng dùng sức tròn to cặp kia mắt ti hí, làm sao mắt quá nhỏ, làm sao đều trừng không lớn.

"Con mẹ, hán chính là lão sư a, chúng ta tại sao có thể là đối thủ của hán! Ta cảm thấy, chúng ta hãy nhanh lên một chút chạy đi." Cổ Hậu Vĩ nuốt nước miếng một cái, có chút sợ hãi nói.

Tiêu Yên Nhi không nhịn được bước ra một bước, quát lạnh: "Vậy mà nói ra những lời này, thật là thật không có có cốt khí! Chúng ta đều là một lớp, đồng học bị đánh, chúng ta chẳng lẽ không phải ra tay trợ giúp sao?"

Vừa nói, nàng cũng chuẩn bị xông lên phía trước, lại bị Cổ Hậu Vĩ kéo lại.

"Đây là chúng ta nam nhân sự việc!" Cổ Hậu Vĩ lòng đầy căm phẫn đứng lên, đẩy ra trước người cái bàn nói: "Thật là quá không giảng đạo lý rồi, thân là lão sư, lại dám đối với chúng ta xuất thủ, lẽ nào sẽ không sợ Võ viện trừng phạt sao?" Vừa nói, hán mạnh mẽ một vết mũi, nhắm mắt lại cắn chặt hàm răng xông tới.

"Bàn Tử, tốt lắm!" Mã Khánh Lượng không nhịn được hoan hô nói.

"Hảo bác người a!" Cổ Hậu Vĩ ở trong lòng chửi như tát nước: "Nếu như không phải là vì Yên Nhi, lão tử mới không được đây. Hy vọng cái này lão tử từ quý hạ thủ nhẹ một chút, ta thân thể có thể yếu a."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Bảo vệ tôn nghiêm

Trường Phong Vô Kỵ nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, đưa tay liền đề cập Cổ Hậu Vĩ cổ áo: "Người không phải muốn làm anh hùng sao, được a!"

Cổ Hậu Vĩ còn chưa mở lời nói chuyện, liền được Trường Phong Vô Kỵ toàn bộ bị quăng ra ngoài. Khổng lồ thân hình trực tiếp đập bệ lật hàng loạt bàn ghế, thật vất vả mới miễn cưỡng dừng lại trùng kích.

Toàn bộ ban 7 cũng không biết là lực lượng gì đem bọn họ cho ngưng tụ với nhau, trở nên cùng chung mối thù lên. Cơ hồ tất cả mọi người ngưng lại hướng phía Trường Phong Vô Kỵ nhào tới, tuy rằng biết rõ mình không địch lại, nhưng không ai muốn tranh khẩu khí kia.

Bị đối phương như vậy xem thường, cho dù không tranh cái bánh bao kia, cũng muốn cạnh tranh khẩu khí kia a!

Nếu như, người chính là nam nhân nói.

Toàn bộ phòng học đều loạn tung tung phèo, mọi người kẻ trước kẻ sau hướng Trường Phong Vô Kỵ vồ tới, nhưng không có ngoại lệ đều bị đánh bay. Căn bản không có người có thể ở dưới tay hán qua một chiêu!

Vân Dương chặt vật từ dưới đất đứng lên, hán hít sâu một hơi, nhìn về Trường Phong Vô Kỵ trong mắt đều là phần nộ ý.

Trường Phong Vô Kỵ nhìn thấy màn này, cũng là cười lạnh nói: "Ta biết các người không phục, tốt như vậy, ta đem thực lực áp chế ở Nhất Nguyên cảnh cửu giai, các người có thể tùy ý đối với ta tiến hành công kích. Chỉ cần các người có thể đánh bại ta, ta liền hoàn toàn thay đổi đối với các người cái nhìn, hơn nữa Hướng các người nói xin lỗi, làm sao?"

"Tốt!" Vân Dương đáp ứng cực kỳ đơn giản, hán chỉ chỉ phía ngoài nói: "Chỗ này tiểu, chúng ta đi ra ngoài!"

"Ở bên ngoài, các người chỉ có thể thua nhanh hơn!" Trường Phong Vô Kỵ hừ một tiếng, xoay người đi ra ngoài.

Học sinh 3DuVrV3 ban 7 cũng đều lần lượt đi ra phòng học, hơn mười người toàn bộ đứng ở bên ngoài. Ngay cả Lý Thụ Đại đều là mặt lộ vẻ phần nộ nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ, hiển nhiên đồng dạng phần nộ.

"Đi a!"

Trường Phong Vô Kỵ đem chính mình nguyên khí tu vi áp chế một cách cường ép đến Nhất Nguyên cảnh cửu giai trình độ, đồng thời hướng về phía mọi người vẫy vẫy tay, một bộ hoàn toàn không lo lắng bộ dáng.

"Hừ, người cũng đem thực lực áp chế đến cùng chúng ta đồng cấp rồi, nếu như chúng ta nếu không có thể chiến thắng người, đó là thật không có mặt tiếp tục ở lại rồi!" Vương Minh Kiểm tu vi là Nhất Nguyên cảnh bát giai, thấy vậy cũng là thấp giọng quát một tiếng, rung trong tay pháp kiếm, hướng phía Trường Phong Vô Kỵ mạnh mẽ đâm tới.

"Suru suru!"

Hán kiếm pháp xảo diệu quỷ dị, nếu như là ngày thường, Trường Phong Vô Kỵ thậm chí chỉ cần lơ đãng tức giận liền có thể đem hán đánh lui, thật là hôm nay không thể. Tại mọi người thực lực đều chênh lệch không xa dưới tình huống, lấy nhục thân đối kháng pháp khí nhất định là vậy tại tìm chết!

"Hô!"

Vương Minh Kiểm mạnh mẽ run tay một cái cổ tay, theo sau bắt khả tư nghị trọn to hai mắt, mình lần này, cư nhiên là đâm vào không khí!

Trước đối với rõ ràng đang ở trước mắt, lúc nào né tránh ra đi?

Vương Minh Kiểm còn chưa kịp đi suy nghĩ cái vấn đề này, cũng cảm giác ngực bị Trường Phong Vô Kỵ đập ầm ầm rồi một quyền, thương hấn mắng nhức, ngược lùi lại mấy bước.

"Đáng chết, chúng ta liều mạng với người!" Mã Khánh Lượng tốc độ cực nhanh, vèo một hồi vọt ra ngoài. Hấn người nhẹ như Yến, thân thể phảng phất là trên không trung bay lượn đến, phiêu hốt bất định, khiến người ta rất khó chân chính phong tỏa vị trí hấn.

Trường Phong Vô Kỵ nhàn nhạt mở miệng nói: "Tốc độ còn có thể, về phần những phương diện khác, đều là mảnh giấy vụn!"

Vừa dứt lời, hấn chỉ bằng cảm giác một quyền hướng phía sau lưng đập tới. Chỉ nghe khí thế chấn động **, một hồi vu vu, Mã Khánh Lượng thân thể cư nhiên liền được hấn một quyền rõ ràng cho chấn động ra.

"Phốc!"

Mã Khánh Lượng không nhịn được phun búng máu tươi, trong mắt đều là vẻ hoảng sợ. Mặc dù đối phương nguyên khí tu vi đúng là Nhất Nguyên cảnh cửu giai không sai, nhưng mà ý hấn thương thức còn có kỹ xảo chiến đấu, thật không phải người bình thường có thể so sánh.

Cổ Hậu Vĩ nuốt nước miếng một cái, quay đầu lại lạng lẽ đánh giá Tiêu Yên Nhi. Chỉ thấy Tiêu Yên Nhi lăm le sát khí cũng chuẩn bị xông lên, hấn nhất thời cấp nhãn, vội vã đứng dậy nói: "Yên Nhi, người đừng xúc động, cái tên này thật ra thì không có gì mạnh, ta Cổ Hậu Vĩ tuyệt đối có thể đem đánh bại! Người liền ngây ngô ở một bên, nhìn được rồi!"

Hấn tiếng nói còn chưa rơi xuống, Vân Dương đã một người một ngựa xông tới.

Hấn mạnh mẽ mặc hấn mạnh, mình lại có gì sợ? Muốn trở thành cường giả yếu tố đầu tiên, chính là muốn nắm giữ Tuyệt Cường tâm tính, Bách Chiến không tha thứ!

"Vèo!"

Vân Dương hướng về phía Trường Phong Vô Kỵ đâm tới một quyền, uy lực cũng không tính mạnh, xem như dò xét. Ai ngờ, Trường Phong Vô Kỵ hoàn toàn không có đề ý, dễ như trở bàn tay ngăn trở sau đó, đồng thời cũng phát động phản kích.

Hấn hai quả đấm hình thành hàng loạt tàn ảnh, gào thét mà qua, giống như là như nước thủy triều ùn ùn kéo đến đối diện nện xuống đi, đưa đến xung quanh học sinh một hồi tán phục. Tuy rằng bị áp chế lại rồi tu vi, nhưng mà đây liên tiếp quyền chiêu như cũ là nước chảy mây trôi, giống như nghệ thuật một bản duy mỹ tuyệt luân.

Đối phương cảnh giới đúng là Nhất Nguyên cảnh cửu giai không sai!

Nếu lời như vậy, thế thì mình liền có thể không có kiêng kỵ gì cả bắt đầu công kích!

Vân Dương vùng quyền tiến lên đón, không chút kiêng kỵ nào cùng Trường Phong Vô Kỵ nắm đấm đụng vào nhau. Bắn vào trời sinh Thần Thê, hấn có thể đủ ở chính diện chiến đấu lên xong toàn bộ không rơi xuống hạ phong.

"Phanh phanh phanh phanh phanh!"

Liên tiếp nguyên khí tiếng nổ tung vang dội, Trường Phong Vô Kỵ trên nắm tay nơi thêm nguyên khí, trực tiếp liền được Vân Dương đánh tan. Vân Dương lực lượng cường đại như thế, khả năng ngay cả Trường Phong Vô Kỵ mình cũng không nghĩ tới.

"Ahhh, Vân Dương thật mạnh a!" Vương Minh Kiểm tán phục không thôi nói.

"Đúng vậy a, hấn cũng là Nhất Nguyên cảnh cửu giai thực lực đi? Chiến lực làm sao như vậy nghịch thiên!" Cổ Hậu Vĩ cũng là mờ to hai mắt.

"So với ta gặp phải một ít Lưỡng Nghi cảnh cường giả, cảm giác bị áp bách còn muốn đủ!" Mã Khánh Lượng mắt hơi nheo lại, thấp giọng nói ra.

Chậm rãi, Trường Phong Vô Kỵ cư nhiên cảm thấy có chút lực bất tòng tâm. Có lẽ là thói quen đẳng cấp cao vật lộn, Nhất Nguyên cảnh cửu giai thực lực để cho hấn có chút không chế khó khăn. Vốn là còn lại không đa nguyên tức giận, càng bị Vân Dương liên tiếp đánh tan, dẫn đến hấn chỉ có thể từ tấn công chuyển hướng phòng thủ.

Vân Dương chỉ cảm giác mình càng đánh càng thuận, căn bản cũng không có dư thừa ý nghĩ, tập trung tinh thần nghĩ tấn công.

Tôn nghiêm, là dựa vào thực lực của chính mình thu được, không phải là người khác bố thí đưa người!

"Bịch!"

Hai người mạnh mẽ va chạm một cái, sóng khí trên không trung gào thét, lực phản chấn dâng trào, vội vã hai người lẫn nhau lui về phía sau.

Trường Phong Vô Kỵ thấp giọng thở hổn hển, hôm nay hắn nào còn có trước bộ kia thờ ơ bộ dáng? Hắn nhìn về Vân Dương trong ánh mắt cũng thêm mấy phần phức tạp, rất hiển nhiên, hắn phải nghiêm túc rồi.

Vân Dương cặp mắt chăm chú nhìn Trường Phong Vô Kỵ, kỳ quái là, mình trước cùng hắn kia loại trong chiến đấu, cũng không có cảm giác được áp lực quá lớn. Đây là có chuyện gì? Theo lý thuyết, hoàn toàn không phải như vậy a!

Những cái kia học sinh ban 7 cũng đều đứng ở Vân Dương sau lưng, khám phục không thôi. Ai có thể nghĩ tới, hắn lại có thể cùng Tinh Hà Võ Viện lão sư Chiến khó phân thắng bại, mặc dù đối phương đã đem thực lực áp chế đến ngang hàng, thế nhưng phong phú kinh nghiệm chiến đấu cũng không phải là trung cho đẹp!

"Tiểu tử, ngươi để cho ta nhìn với cặp mắt khác xưa!" Trường Phong Vô Kỵ nhìn chăm chăm Vân Dương, mặt không chút thay đổi nói.

"Ta đang mong đợi ngươi tiếng kia nói xin lỗi!" Vân Dương khẽ kêu một tiếng, tay bên trong nguyên khí ngưng tụ, kim quang bắn ra bốn phía, rục rờ vô cùng. Hắn một cái lao xuống, hướng phía Trường Phong Vô Kỵ vọt tới.

Đại Kim Cương Chưởng!

Trường Phong Vô Kỵ cảm nhận được xông tới mặt áp lực khổng lồ, không khỏi nhíu chặt chân mày. Vân Dương đẩy chiến lực như vậy cùng ý chí, đứng là hắn bình sinh hiếm thấy!

"Phong Trục Lăng!"

Trường Phong Vô Kỵ vung tay lên, một luồng cuồng phong gào thét cuốn đi lên, giống như là một tầng lại một tầng sóng cả dâng lên, hướng phía Vân Dương ép tới.

"Ầm ầm!"

Vân Dương Đại Kim Cương Chưởng mạnh mẽ cùng đây cổ cuồng phong đụng vào nhau, trong tích tắc nguyên khí xung quanh ** dạng, vội vã cơ thể Vân Dương hướng về sau đi vòng quanh. Tại dưới chân hắn, một đạo thật sâu câu cừ hình thành.

Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, một bước đạp trên mặt đất, hướng phía Vân Dương vọt tới. Tốc độ của hắn vẫn rất nhanh, thả tại đồng bậc trong võ giả, nhất định là vậy bất khả tư nghị cực tốc! Nhưng cùng trước so sánh, thật kém quá xa!

Trước Trường Phong Vô Kỵ tốc độ, cho dù liều mạng dùng tinh thần lực đi phong tỏa, cũng không bắt được một chút vết tích.

Vân Dương cặp mắt nhìn chăm chú vào Trường Phong Vô Kỵ, phóng ra rồi tinh thần minh lực, từ tế quan sát đấy.

Kề hở!

Khấp toàn thân đầy sơ hở!

"Đây tính là gì? Có ý lộ cho ta xem sao?"

Vân Dương hít sâu một hơi, rất là cẩn thận phòng thủ. Đối mặt Tinh Hà Võ Viện lão sư, hắn cũng không dám có một nửa chút chủ quan, hơn nữa mình trước còn gặp qua hắn cường đại, dĩ nhiên là càng cẩn thận hơn rồi.

"Bịch bịch bịch!"

Trường Phong Vô Kỵ liên tiếp thế công, giống như là dâng trào thủy triều, một đợt cao hơn một đợt, chỉ có điều cuối cùng lại bị Vân Dương một mình toàn thu.

Một cái công, một cái thủ, mấy phút, hai người ít nhất đụng nhau mấy ngàn lần!

Cũng bất hoa lệ động tác khiến người ta hoa cả mắt, Vân Dương cho thấy cực kỳ xuất chúng vật lộn thiên phú, cho dù là Trường Phong Vô Kỵ cũng không có chiếm đến bất kỳ tiện nghi.

Không chuyên môn xem nào nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Đánh lâu không xong, Trường Phong Vô Kỵ chân mày cũng hơi hơi nhíu lại. Nhìn bề ngoài, đối phương bị mình áp chế gắt gao, nhưng mà chỉ có chính hắn rõ ràng, tiểu tử này phòng ngự giọt nước không lọt, không có cho mình thứ gì bắn trúng cơ hội. Từng bước, Trường Phong Vô Kỵ có chút gấp nóng rồi, hắn không tự chủ được đề cao lực lượng bản thân, thế công càng ngày càng mạnh.

Vân Dương chợt phát hiện, đối phương cảm giác bị áp bách lại lần nữa tăng cường. Minh ở loại này cường hãn thế công phía dưới, đã lao đảo muốn ngã.

"Đáng chết, không thể như vậy tiếp tục nữa, hân còn thiếu chúng ta một cái nói xin lỗi đây!" Vân Dương cắn chặt hàm răng, một cước giẫm đạp tại Trường Phong Vô Kỵ trên cánh tay, ngược lộn ra ngoài.

"Xi xi xì!"

Thân thể còn còn trên không trung, Vân Dương cũng đã bắt đầu ngưng tụ Bạo Toàn Sát rồi. Chỉ thấy trong tay phải hân, bỗng nhiên xoay chuyển xoay lên một vết vôi rồng hình dáng nguyên khí, tốc độ cực nhanh, xé rách không khí.

Trường Phong Vô Kỵ bước nhanh đuổi theo, trong mắt đều là quyết tuyệt sắc.

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương tìm đúng thời cơ, mạnh mẽ mà đưa tay trong vôi rồng hướng phía Trường Phong Vô Kỵ đập xuống. Miểu tốc 30 xoay chuyển Bạo Toàn Sát, uy lực tuyệt đối đầy đủ kinh người!

Trường Phong Vô Kỵ đồng tử co rút lại, hân phát hiện mình cư nhiên có chút xem thường một chiêu này rồi. Cổ này phả vào mặt xé rách cảm giác, cư nhiên để cho hân cũng trở nên động dung!

Mắt thấy Vân Dương suất tiếp cận mình, Trường Phong Vô Kỵ khẽ quát một tiếng, cách không một trảo, một luồng bàng bạc sóng khí từ trong hư không ngưng tụ trút ra, đem Vân Dương mạnh mẽ chen chúc áp ở giữa.

"Phốc!"

Vân Dương không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, cổ này áp lực khổng lồ để cho hân căn bản là không có cách tránh thoát trói buộc, ngược lại thì hít thở không thông cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

"Vân Dương!"

Vương Minh Kiếm cùng Cổ Hậu Vĩ cùng người khác thấy vậy, cũng đều thần tốc hướng phía bên này vọt tới, lại bị Trường Phong Vô Kỵ vung tay lên, toàn bộ quét bay.

"Xuy Xuy Xuy!"

Trong tay Vân Dương Bạo Toàn Sát từng bước mất đi nguyên khí trong cơ thể chuyển vận, chậm rãi tiêu tán không gặp.

Trường Phong Vô Kỵ vỗ tay phát ra tiếng, trói buộc cơ thể Vân Dương nguyên khí từng bước tiêu tán không gặp, cơ thể Vân Dương bát một hồi rớt xuống đất. Hân chặt vật bỏ đây, có chút thất vọng cúi đầu xuống, gần từng chữ một: "Chúng ta... Thất bại..."

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Mang bọn người đi giết người

Vân Dương nói ra những lời này sau đó, khắp toàn thân từ trên xuống dưới khí lực phảng phất là bị hút khô một dạng.

Những người đó tất cả đều là sắc mặt khó coi, chặt vật từ dưới đất bò dậy. Cổ Hậu Vĩ bởi vì bị thương tại chân, cắn răng nửa ngày không có ngưng lại, Vương Minh Kiếm im lặng không lên tiếng từ phía sau đi tới trước, đem hân đỡ dậy.

Vô luận là Mã Khánh Lượng, Lý Thụ Đại vẫn là Tiêu Yên Nhi, trên mặt đều là một bộ u buồn biểu tình.

Một cái lớp học người, lại còn không là đối phương một người đối thủ. Đây bại một lần, có thể thì đồng nghĩa với đối hướng thừa nhận mình, là phé vật không thể nghi ngờ a!

Ai muốn thừa nhận mình là phé vật? Ai cũng không muốn! Bọn họ bị phân đến ban 7 đi, không hề chỉ là bởi vì tư chất không tốt, cũng có hoặc nhiều hoặc ít những nguyên nhân khác. Nhưng không có cách nào nếu bị phân đến nơi này, cũng chỉ có thể nghịch lai thuận thụ.

Mà lão sư ban mình, cư nhiên chỉ nói rõ người cấp ban này, đều là phé vật! Bọn họ không phục, bọn họ muốn nỗ lực thông qua mình nỗ lực đi thay đổi người khác cái nhìn. Nhưng mà, thất bại.

Trường Phong Vô Kỵ ánh mắt có chút phức tạp nhìn đến Vân Dương, lại nhìn lướt qua những người khác, cuối cùng chậm rãi mở miệng nói: "Ta làm ta trước ngôn luận, đối với các người nói xin lỗi."

"Cái gì?"

Tất cả mọi người đều ngẩng đầu lên, có chút khó tin nhìn chằm chằm Trường Phong Vô Kỵ. Bọn họ không hiểu, đối phương tại sao biết cái này nói gì.

Những người khác không biết, chỉ có Trường Phong Vô Kỵ mình rõ ràng nhất. Trước mình đánh bại Vân Dương thời điểm, cư nhiên là bị bức bách sử dụng ra Lưỡng Nghi cảnh thực lực, mới miễn cưỡng đem đồng phục. Nói hay chỉ dùng Nhất Nguyên cảnh cửu giai thực lực, cuối cùng lại vượt ra khỏi mình phạm vi không chế, không phải thất bại, lại là cái gì?

Vân Dương cặp mắt nhìn chằm chằm Trường Phong Vô Kỵ, chân mày khấn túc.

"Ta sử dụng ra vượt qua Nhất Nguyên cảnh cửu giai thực lực mới đem bọn người đánh bại, sờ dĩ, ta thua!" Trường Phong Vô Kỵ ngược lại rất thần nhiên, hắn đem bên hông hồ lô rượu nắp bình mở ra, đại ực một hớp, lúc này mới nói: "Ta thừa nhận thực lực các người cùng thiên phú, các người vượt quá ta tưởng tượng!"

Trên người hắn, không có nửa trước sa sút tinh thần ý, kia một đôi mắt, cũng là cực kỳ lóe sáng.

Cổ Hậu Vĩ nghiêng đầu sang chỗ khác, cùng Vương Minh Kiểm lẫn nhau mắt đối mắt, ai cũng nhìn ra trong mắt đối phương hưng phấn hào quang. Những người khác tất cả đều là hưng phấn vô cùng, vui mừng tràn ra. Dù sao cũng đều là vị thành niên thiếu nam thiếu nữ, cho nên đối với thành công cảm giác, thấp phần khát vọng.

Vân Dương trên mặt cũng lộ ra đã lâu đáng tươi cười, bởi vì bọn hắn dựa vào thực lực của chính mình đoạt lại tôn nghiêm!

"Đi theo ta!" Trường Phong Vô Kỵ khoát tay một cái, dẫn đầu đi vào lớp học.

"Bàn Tử, có thể a, trước hướng dữ như vậy, xem người không thể chỉ xem tướng mạo a!" Vương Minh Kiểm phanh một hồi nện cho Cổ Hậu Vĩ một quyền, không nhịn được cười ha ha nói.

"Người không biết, ta là tại dựa vào chính mình hành động đi bảo vệ tôn nghiêm!" Cổ Hậu Vĩ tuy rằng đau mắng nhức, nhưng trên mặt lại không nhịn được lộ ra đi sắt đáng tươi cười. Nhãn quang không ngừng đi liếc bên cạnh Tiêu Yên Nhi, thần sắc cực kỳ đặc ý.

Wang Minh Kiểm bĩu môi: "Người nói thành thói người còn thờ gấp như vậy rồi."

Mã Khánh Lượng cũng là cười hắc hắc tiến tới Vân Dương bên cạnh, nhẹ khê đẩy đẩy hắn, cười nói: "Vân Dương huynh đệ, người thật là mạnh mẽ a. Lực lượng thân thể như vậy Siêu Phàm, thật dễ cho người không nghĩ tới."

"Đúng vậy a, người mạnh như vậy, làm sao cũng đưa phân đến ban 7 đến rồi a?" Lý Thụ Đại đẩy một cái trên sống mũi mắt, có chút khiếp nhược mở miệng dò hỏi.

Vân Dương khoát tay một cái, cười khỏ nói: "Cái gì mạnh mẽ a, ta cũng liền nhục thân tư chất mạnh mẽ một ít mà thôi, không có gì."

Nhìn đến lần lượt bước vào lớp học đám học sinh này, Trường Phong Vô Kỵ đáy mắt sâu bên trong lóe lên vẻ vui mừng. Dưới cái nhìn của nó, lần này ban 7, so thứ gì nhất giới cũng phải có tiềm lực, biết đoàn đội hợp tác, biết xấu hổ sau đó đứng. Xem ra, khóa này ban 7 là muốn phá vỡ toàn bộ Tỉnh Hà Vô Viện a!

"Trường Phong Vô Kỵ, người tên hỗn đản này, người đã sa sút tinh thần bao lâu?" Trường Phong Vô Kỵ khoe miệng lộ ra một vẻ cười khỏ, ở đáy lòng chất lượng hỏi mình.

"Người chuẩn bị một mực như vậy yên tĩnh lại sao? Người một mực tìm kiếm hoàn mỹ, hôm nay ở trước mặt người, không phải là một cái hoàn mỹ lớp học sao?"

Nhìn đến dưới đài các học sinh nụ cười trên mặt, Trường Phong Vô Kỵ rút cuộc ngẩng đầu lên. Hắn quyết định, hắn muốn dùng hết toàn lực, đi dạy học đám này đáng yêu bọn học sinh. Đối với bọn họ, dốc túi truyền cho, chút nào không bảo lưu. Cho dù là bọn họ bị học viện phân loại làm thực lực kém nhất một loại, không có...nhất tiềm lực một nhóm, vậy thì như thế nào?

Cho dù là tư chất kém đi nữa, bọn họ cũng có thể giải thích mình tồn tại giá trị! Mà mình, sẽ mang cái này đáng yêu lớp học, đi phá vỡ truyền thống, phá vỡ tất cả mọi người... Nhận thức!

Hắng giọng một cái, Trường Phong Vô Kỵ trên mặt cũng khó lộ ra một nụ cười, cất cao giọng nói: "Rất tốt, hôm nay là tựu trường ngày đầu tiên, các người để cho ta rất khỏe thấy được thực lực các người, ta rất hài lòng. Ta bắt kê các người là ban 1 vẫn là ban 7, ta Trường Phong Vô Kỵ đều có lòng tin dạy các người trở nên mạnh mẽ! Hy vọng ngày tháng sau đó có thể sống chung vui sướng. Tiếp theo, liền để cho chúng ta đi tiến hành hôm nay người thứ nhất chương trình học... Đó chính là, giết người!"

"Cái gì?" Cổ Hậu Vĩ người thứ nhất kêu thành tiếng, hắn có chút không thể tin dò hỏi: "Lão sư, ta không nghe lầm chứ?"

Trong mắt người khác cũng đều thoáng qua một vết chấn động, không chớp mắt nhìn chằm chằm Trường Phong Vô Kỵ.

"Không sai, chính là giết người!" Trường Phong Vô Kỵ khoe miệng lộ một nụ cười, chỉ là nụ cười này thấy thế nào, đều có chút tàn nhẫn.

"Giết người, giết thể nào?" Vân Dương nheo mắt lại, trong mắt lóe lên vẻ hưng phấn. Hắn sớm cũng cảm giác ra Trường Phong Vô Kỵ không đơn giản,

không nghĩ tới quả nhiên là có chính hần một tay!

"Đi theo ta!" Trường Phong Vô Kỵ xoay người đi ra phòng học, chỉ chừa cho mọi người một cái tiểu sái bóng lưng.

Mọi người trở mắt nhìn nhau, ai đều có chút không biết Trường Phong Vô Kỵ ý tứ. Cuối cùng vẫn là Vân Dương dẫn đầu đứng dậy, hướng về phía những học sinh khác vẫy vẫy tay nói: "Lão sư nếu nói như vậy, đó là nhất định là có chính hần đạo lý, chúng ta không cần phải đi nghi ngờ cái gì. Bởi vì chúng ta đi Tinh Hà Võ Viện, chính là vì đề cao bản thân thực lực, có phải không?"

Trường Phong Vô Kỵ mang theo học sinh ban 7 đi hướng phía ngoài, mọi người đều đều một bộ nghi hoặc không rõ bộ dáng, không biết hẳn phải dẫn những người này đi nơi nào.

Đến chuồng ngựa trước, Trường Phong Vô Kỵ hướng về phía bọn học sinh phát phát tay nói: "Một người dắt một con ngựa, tốc độ nhanh hơn!"

Tuy rằng tất cả mọi người nghi hoặc không rõ, nhưng vẫn là dựa theo hẳn theo như lời đi làm.

"Đi, ta mang bọn người đi giết người!"

Trường Phong Vô Kỵ khoe miệng lộ ra một nụ cười, hẳn cười một màu xám tro tuần mã, dẫn đầu hướng phía Tinh Hà Võ Viện nơi cửa chính chạy đi.

Mà hơn mười vị học sinh chặt theo sau lưng hẳn, trong lúc nhất thời trong sân trường mười mấy con ngựa phóng lên, Yên Trần phân tán bốn phía.

Tinh Hà Võ Viện giữ cửa người kia thấy vậy, bỗng nhiên đứng lên, muốn ngăn trở, nhưng là lại bị một người khác thoát nhìn tuổi tác tương đối lớn kéo.

"Lưu ca, lúc này mới nhập học ngày đầu tiên, người xem bọn hẳn..." Đây bị kéo người có chút không rõ, chỉ có thể đưa mắt nhìn mọi người lao ra Võ viện.

Lưu ca thở dài, khoát tay nói: "Có cái gì tốt nhìn, người cũng không nhìn một chút đây là mấy ban, là cái người điên kia Trường Phong Vô Kỵ dạy ban 7 a!"

"Vậy thì thế nào?" Người kia vẫn là mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Cái tên này, cũng không biết tại sao, một mực có thể bá chiếm ban 7 lão sư thân phận. Theo ta được biết, hẳn căn bản cũng không có cố gắng đã dạy học sinh. Không phải mang theo học sinh đi ra ngoài uống rượu, chính là đi dạo thanh lâu, đây là một cái lão sư làm được sự việc sao?" Lưu ca có chút tức giận bất bình nói: "Người xem, lần này chuẩn là Trường Phong Vô Kỵ mang theo học sinh đi ra ngoài tiểu sái, thật là hoang đường, hoang đường a!"

...

Hơn mười con ngựa tại trời nắng chang chang dưới chạy nhanh rồi nửa giờ, lúc này đã tới một mảnh hoang giao dã ngoại.

Vân Dương nhìn đến xung quanh, phía trước là một tòa núi lớn, muốn thông qua chỉ có thể là từ hai bên trái phải đi vòng qua. Bất quá hảo ở chính giữa có một con đường mòn, có thể cung cấp người thông hành.

Trường Phong Vô Kỵ mang theo bọn học sinh thúc ngựa chạy vào đường mòn bên trong, yên tĩnh đường mòn nhất thời vang dội liên tiếp tiếng vó ngựa vang lên, phá vỡ vốn là yên tĩnh.

"Ta nói Tiểu Kiếm a, người nói lão sư mang chúng ta vào bên trong này, là muốn làm gì? Nhanh một chết ta." Cổ Hậu Vĩ có chút bất mãn lầm bầm nói, bởi vì trọng lượng cơ thể nguyên nhân, hẳn cảm thấy phần móng bị yên ngựa cắn phải làm đau, không khỏi cũng có chút lười biếng.

"Người quản làm gì chứ, để người ăn cứt người cũng phải đi a!" Vương Minh Kiếm cười trêu nói.

Cổ Hậu Vĩ giận dữ, đang muốn phát tác, bên cạnh Mã Khánh Lượng yếu ớt đến rồi một câu: "Bản Từ, người xem liền người ta Tiêu đại mỹ nữ cũng không có kêu mệt, người liền không chịu nổi?"

Cổ Hậu Vĩ giương mắt nhìn lại, quả nhiên Tiêu Yên Nhi đang ở hết sức chăm chú nắm cương ngựa, trời nắng chang chang dưới, cái trán đã rịn ra tầng một mồ hôi. Thấy vậy, Cổ Hậu Vĩ cũng chỉ có thể là đè nén xuống đầy bụng tức giận, liền người ta một cô gái đều có thể kiên trì, mình lại kêu mệt, vậy thì có chút không nói được.

Càng đi, Vân Dương càng thấy được khác thường. Đây đường mòn cực kỳ hẹp, hai bên tất cả đều là một người cao bụi lau sậy, ngoại trừ hướng phía trước cũng chỉ có thể hướng về sau, rất là không an toàn.

Nếu như có người sớm liền ở ngay đây mai phục nói, kia thật có chút rơi vào người khác bẫy rập ý tứ.

Trường Phong Vô Kỵ lỗ tai khẽ động, theo sau trên mặt lộ ra một nụ cười: "Được rồi, dừng lại đi!"

Hơn mười người nhất thời ghìm ngựa, Vân Dương đang chuẩn bị hỏi thăm chuyện gì xảy ra, bỗng nhiên nơi xa xa một tiếng tiếng tiểu vang lên, ngay sau đó từ hai bên trong bụi lau sậy phần phật toát ra một mảng lớn hắc ảnh, đó là một đám trong tay loan đao đỏ nhạt bằng hắc tử, mang trên mặt vẻ hưng phấn và sát ý.

Nhìn số lượng, ước chừng ba mươi, năm mươi người hơn.

"Hi!"

Mọi người ** tuần mã bị kinh sợ, vội vã nâng lên chân trước. Bất quá tất cả mọi người gắt gao kéo dây cương, tóm lại không có ai bị quăng đi xuống.

Ở nơi này trong bụi lau sậy, cư nhiên có mai phục?

Rất nhanh, một cái thoát nhìn là tiểu đầu mục hán tử từ phía trước đi tới, hần dương dương đặc ý nhìn đến bọn học sinh, tuyên bố nói: "Nha, lần này thu hoạch không nhỏ, đều là tề bì nộn nhục bọn tiểu tử."

Mọi người đều nhú mày lên, ai cũng không có mở miệng trước. Bọn họ nhìn ra được, đám người này hiển nhiên chỉ là bình thường cướp đường thô phi, đều không có thực lực gì. Lại không nói có Trường Phong Vô Kỵ tại đây, liền coi như bọn họ tùy ý một người, đều có thể thoải mái đem các loại người thu thập.

"Đem cái nữ oa này lưu lại, còn lại người giết sạch!" Tiểu đầu mục giờ lên Hoàn Dao, chỉ đến Tiêu Yên Nhi, trên mặt lộ ra ** cười tà dung.

"Thả người mẹ chó má!" Cổ Hậu Vĩ hô liền nhảy xuống lập tức tới, mặt đầy phẫn nộ, trong mắt hần tất cả đều là thiêu đốt hỏa diễm.

"Nha, người mập mạp này ngược cũng có hứng thú, còn muốn làm anh hùng? Ta xem người, hiển nhiên giống như một Cầu Hùng!" Tiểu đầu mục kia thô tục ha ha cười nói.

"Đây chính là hôm nay lớp thứ nhất, các người nghe kỹ cho ta, ta yêu cầu là không chừa một móng, toàn bộ giết sạch!" Trường Phong Vô Kỵ trong mắt hồ hững, phảng phất đối với hết thảy các thứ này cũng không quan tâm: "Mỗi người, đều nhất định muốn giết cho ta người!"

Lời vừa nói ra, có chút học sinh trên mặt 3GSdsd6 lộ ra rất không thoải mái biểu tình, đặc biệt là Lý Thụ Đại, không nhận được đưa tay đi nâng đỡ trên sống mũi mắt kính, cánh tay hần cư nhiên đều run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bắt đầu chém giết

Bọn họ mặc dù là võ giả, nhưng tuổi tác cũng không có vượt qua mười tám tuổi. Có vài người càng là xuất thân ưu việt, trong nhà sủng ái, tuy rằng tập võ, nhưng liền máu đều chưa từng thấy qua, chớ đừng nhắc tới giết người.

"Mỗi người đều phải giết sao?" Tiêu Yên Nhi sắc mặt có chút tái nhợt, thân thể mềm mại run không ngừng đấy. Nàng là ban 7 duy nhất nữ hài, đối với Trường Phong Vô Kỵ nói có một chút kháng cự.

"Đừng, nhất định phải. Nếu không mà nói, liền cắt cho ta ra ban 7!" Trường Phong Vô Kỵ rất là vô tình đùa cợt nói: "Ngay cả một người cũng không dám giết, các người là dựa vào đi cửa sau mới tiến vào Tinh Hà Võ Viện đi?"

"Còn đứng ngây ở đó làm gì thì sao? Lên cho ta!" Tiểu đầu mục kia mang trên mặt một vết tức giận, không nghĩ tới đám người này chết đã đến nơi rồi, vẫn còn ở dài dòng.

Đám kia đại hán từng cái từng cái vung đến trong tay khảm đao, hướng phía bên này kêu gào vọt tới.

Vân Dương biểu hiện trên mặt không thay đổi, hần đối với giết người cũng không có cảm giác gì, muốn phải trở nên mạnh, thì nhất định phải có một khóa lòng sát phạt. Chỉ có thể này, mới có thể lại đi Hưởng cường giả trên đường nội tâm kiên định, thông suốt.

"Ta cho các người thời gian năm phút!" Trường Phong Vô Kỵ mặt không chút thay đổi nói: "Sau năm phút, muốn là bọn hần còn có người ở thờ hồn hần, các người liền thất bại."

Vân Dương trong mắt lóe lên một vết tinh quang, trực tiếp một quyền đánh ra, ** dạng khí thể gào thét phá tan không khí, đập vào trước mặt kia trên người đại hán.

"Bịch!"

Một tiếng vang trầm đục, đại hán kia ngực cư nhiên trực tiếp sụp xuống, lui về sau hai bước, té ngã trên đất, mất đi sinh tức.

Vân Dương không chút lưu tình, thân ảnh phiêu hốt xông vào người trong đồng, hần hạ thủ tàn nhẫn quyết đoán, một Song Thiết Quyền huy kích chỗ, không ai có thể ngăn cản. Vừa vận chỉ là trong nháy mắt, tựu có tốt hơn một chút người bị hần đánh ngã, lại cũng không bỏ dận nổi.

Đã có người dẫn đầu, những học sinh khác cũng đều từng bước gia nhập trong đội ngũ. Đám sơn tặc này thoát nhìn số lượng không ít, nhưng căn bản không tạo thành uy hiếp gì.

"Tìm chết a!"

Một cái Báo Nhân tròn tròn hán tử từ phía sau lặng lẽ sờ tới, gươm dao phay lên mạnh mẽ hướng phía Vân Dương sau ót chém mà đến, lực lượng to lớn, thậm chí đều đã chém nát không khí.

"Vân Dương cẩn thận!" Vương Minh Kiếm thấy vậy, vội vã gươm lên trong tay trường kiếm, tốc độ cực nhanh, để tay sau lưng đâm vào đại hán kia chỗ lưng.

Đại hán kia cúi đầu nhìn đến vượt trời một đoạn nhuộm máu mũi kiếm, rất là không cam lòng phun ra một ngụm tiên huyết, ngửa mặt ngã xuống.

Vân Dương rất là cảm kích nhìn Vương Minh Kiếm một cái, tuy rằng coi như không có hán giúp đỡ bản thân cũng có thể chuyển nguy thành an, nhưng đối phương dù sao một mảnh lòng tốt, mình làm sao có thể cô phụ.

Tiêu Yên Nhi cũng tiện tay nhặt lên một cái trường đao, chém giết hai ba tên sơn tặc. Nàng sắc mặt có chút tái nhợt, máu tươi tung tóe cảnh tượng hiển nhiên làm nàng có chút không lớn thích ứng.

Thực lực bọn hán kém nhất cũng có Nhất Nguyên cảnh lục giai, đối phó những này bình thường Sơn Tặc, căn bản không cần phí bao nhiêu khí lực.

Tiểu đầu mục kia nụ cười trên mặt đã sớm đọng lại, hôm nay càng là mặt như tĩnh mịch, hán mắt thấy hết thấy các thứ này, môi run rẩy, nói cái gì đều nói không ra miệng. Thực lực của hán, cũng có Nhất Nguyên cảnh tứ giai, đối với tại bình thường qua đường tiểu thương đoàn dĩ nhiên là không thành vấn đề. Thật là hán thiên toán vạn toán cũng không có tính tới, tới đây đám thiếu niên này thể mà lại nắm giữ cường đại như thể thực lực!

Nếu như hán biết rõ đám thiếu niên này là tới từ Tinh Hà Võ Viện, cho dù cho hán mượn mấy cái lá gan hán cũng không dám cản trở đoạn a.

Chỉ là hiện tại, hết thấy đều xong rồi!

Cổ Hậu Vĩ trước giết người thời điểm, cũng có chút cẩn trọng, chờ hán thực sự được gặp Huyết chi sau đó, lại khơi dậy trong cơ thể cuồng bạo thừa số. Cơ hồ là giết đỏ cả mắt rồi, xách theo một thanh đao phay, khí thế hùng hổ hướng phía tiểu đầu mục kia bước nhanh tiến lên.

Tiểu đầu mục kia còn chưa ý thức được lại sắp tới nguy hiểm, hán nhìn đến xung quanh, phát hiện mình người cũng đã bị giết không sai biệt lắm, tâm lý tự nhiên là có chút nửa đường bỏ cuộc. Cũng không để ý cái gì chỉ huy, xoay người liền chuẩn bị chuẩn mất.

Vừa lúc đó, Cổ Hậu Vĩ thân thể bỗng nhiên ngăn chặn hán đi đường.

"Người mới vừa nói cái gì?"

Cổ Hậu Vĩ mang trên mặt cười ác độc, trong tay cân nhắc một cái móng vuốt từ trên mặt đất nhặt lên khảm đao, trên mặt hán vết máu tựa hồ còn chưa chưa lau khô, thoát nhìn giống như là móng vuốt trong địa ngục đi ra Tu La.

"Liên nữ nhân lão tử cũng dám vũ nhục, con mẹ nó người là chán sống đi?" Cổ Hậu Vĩ thấp giọng gầm thét, thần sắc cực kỳ dữ tợn.

Tiểu đầu mục kia trong nháy mắt bị sợ vỡ mật, rống lớn một tiếng, điên cuồng cầm trong tay Hoàn Đao hướng phía Cổ Hậu Vĩ ném ném tiến tới

Cổ Hậu Vĩ nâng lên khảm đao, mạnh mẽ một đập đầu, đem kia Hoàn Đao chấn động bay ra ngoài, ngay sau đó bước ra một bước, lấy thế nhanh như chớp không kịp bật tai hô một hồi chém ra đi.

Khí thế khoáng đạt, giống như một đạo tia chớp màu đen, trong nháy mắt đem tiểu đầu mục kia đầu người chém bay.

"Vèo!"

Đầu người vọt lên thật là cao, tiểu đầu mục kia vẫn tròn to cặp mắt, mặt đầy bất khả tư nghị. Từ nơi cổ, quét một hồi phun ra hàng loạt máu tươi đi, mùi vị máu tanh nồng nặc dị thường.

"Hừ hừ!"

Cổ Hậu Vĩ đem khảm đao cắm vào mặt đất trong, ngụm lớn thở hỗn hển. Cũng không phải là bởi vì mệt mỏi, mà là bởi vì cực độ hưng phấn rút đi sau đó một nhọc.

Hán trong dạ dày có chút quay cuồng, cố nén không có nhỏ ra. Tuy rằng tập võ, thật là trong ngày thường hán liền một con gà cũng không có từng giết, hôm nay cư nhiên tự tay chém xuống người khác đầu người, tự nhiên về tâm lý có chút khó mà tiếp nhận.

Hơn mười vị Sơn Tặc đều đã chết không sai biệt lắm, đường hẹp quanh co bên trên, máu tươi cơ hồ chảy thành sông. Nồng nặc mùi kích thích bọn học sinh thần kinh, có một chút tâm lý tương đối yếu ớt, đã oa phun ra ngoài.

Đặc biệt là Lý Thụ Đại, hán kia thật dày mắt trên tấm kính cũng dính đầy máu tươi. Lúc này hán đang ở ới không ngừng, sắc mặt tái nhợt thật giống như

một trang giấy.

Vân Dương cầm trong tay khảm đao vút bỏ, thư giãn hạ thân thể, thở sâu thở ra một hơi. So tưởng tượng còn muốn thoải mái, cũng không có gì khó chịu tâm tình.

"A, làm rất tốt, bốn phần mười năm giây." Trường Phong Vô Kỵ khoát tay một cái, vượt đến lập tức bên trên, hần nhìn đến những cái kia ỏi không ngừng học sinh, cau mày nói: "Các ngươi tâm lý làm sao yếu ớt như vậy, liền bộ dáng này, làm sao lại trở thành cường giả?"

"Ta giết người..." Lý Thụ Đại ngừng nôn mửa, một mực tự lẩm bẩm. Hần biểu tình có chút thừ ra, tựa hồ vẫn có chút điều chỉnh không tới trạng thái.

"Các ngươi giết, chỉ là một ít giết hại dân chúng người cận bã mà thôi. Thứ người như vậy, trăm chết không có gì đáng tiếc! Ngươi hôm nay không giết bọn hắn, ngày sau bọn họ liền biết hại nhiều người hơn! Giết ác nhân, có gì không đúng?" Trường Phong Vô Kỵ chân mày hơi véo nói: "Đáng chết, ta cho các ngươi nói những này làm cái gì. Đi, tiếp tục giết người!"

Lý Thụ Đại nghe vậy, cũng là dùng y phục lau miệng, nắm cương ngựa chuẩn bị nhảy lên lưng ngựa, nhưng là bởi vì thân thể suy yếu, mất thăng bằng té xuống.

Ngay tại hần tay chân luống cuống thời điểm, một nguồn sức mạnh nâng thân thể của hắn.

Vân Dương đỡ Lý Thụ Đại thân thể, hơn nữa bắt hắn cho 3VEfdY nhờ đi lên: "Cẩn thận một chút."

Lý Thụ Đại đẩy một cái mắt, lộ ra một vết suy yếu đáng tươi cười, hướng về phía Vân Dương gật đầu một cái, nhỏ bé không thể nhận ra nói: "Cảm tạ..."

Hơn mười con ngựa xuyên qua sơn mạch, trải qua hơn 10km chạy thật nhanh một đoạn đường dài, đi tới một mảnh hoang nguyên bên trên.

Trời nắng chang chang, cỏ hoang khô héo. Nơi xa xa một chỗ Thổ Sơn bao bên trên, có đến mấy con giáo hoạt dã thú, đang ở gặm nhấm thi thể. Trên thi thể thịt mấy có lẽ đã bị cắn xé không sai biệt lắm, chỉ còn lại trắng bệch đầu khớp xương.

"Lão sư, chúng ta vào bên trong này làm cái gì?" Cổ Hậu Vĩ bị Mã điên có chút khó chịu, dứt khoát nhích tới gần Trường Phong Vô Kỵ, mặt dày hỏi. Nếu như có thể thuyết phục Trường Phong Vô Kỵ xuống nghỉ ngơi một hồi, cũng là cực tốt.

"Tới làm gì? Đương nhiên là giết người." Trường Phong Vô Kỵ thần sắc buông lỏng nói.

"Tới nơi này, giết người nào?" Cổ Hậu Vĩ nhìn chung quanh, không thấy được một vài người khói.

"Phụ cận đây, có rất nhiều mã tặc lui tới. Thường thường làm cướp bóc thủ đoạn, chúng ta lại, giết thống khoái!" Trường Phong Vô Kỵ lộ ra một vết nụ cười rực rỡ, nhìn Cổ Hậu Vĩ toàn thân run nhẹ, rung mình một cái.

Thật ra thì không chỉ là Cổ Hậu Vĩ, ngay cả những học sinh khác tất cả đều là vẻ mặt vô cùng nghi hoặc cùng không rõ. Nào có lão sư tại ngày đầu tiên khi đi học sau khi, liền mang theo học sinh ra giết người?

"Àm ăm..."

Ngay tại bọn học sinh đều rầu rĩ thời điểm, một hồi đột ngột tiếng vỗ ngựa vang dội. Nơi xa xa rất nhanh đã như bão tố rồi một hồi nồng nặc Yên Trần, hiển nhiên là có rất nhiều Mã Thất thúc ngựa đánh tới chớp nhoáng. Cổ này mặt đất rung rung, cũng càng ngày càng mãnh liệt, cổ này thanh thế, phảng phất như là thiên quân vạn mã cùng công kích.

"Mục tiêu đến rồi!" Trường Phong Vô Kỵ trên mặt thoáng qua một nụ cười, đối với rất nhiều học sinh phát phát tay nói: "Đây chính là các ngươi mục tiêu, sát quang, không chừa một mống!"

"Giá giá giá!"

Đám mã tặc kia từng cái từng cái mặc áo vải, vùng loan đao đến, thần sắc cực kỳ hưng phấn.

Rất nhiều học sinh vừa tới cánh đồng hoang vu này bên trên thời điểm, mã tặc thám báo liền phát hiện bọn họ. Tại xác định vị trí sau đó, vỗ ra hàng loạt mã tặc bao vây chặn đánh.

Mã tặc cứ duy trì như vậy là được cướp bóc thủ đoạn, so với những sơn tặc kia đến còn phải đáng ghét. Bọn họ bình thường đều là tập kích bất ngờ tác chiến, phát hiện có thôn sau đó, liền cướp sạch hết sạch, giết sạch thôn dân, phóng hỏa thiêu cái không còn một mống. Chính vì vậy, sở dĩ những mã tặc này người người trên tay đều có không ít người vô tội mạng.

Trăm con ngựa đối diện chạy tới, luồng khí thế kia là khổng lồ. Huống chi những mã tặc này thực lực so với trước những sơn tặc kia mạnh hơn nhiều, từng cái từng cái tới thiêu tất cả đều là Nhất Nguyên cảnh tam giai thực lực.

Lý Thụ Đại sắc mặt có chút khó coi, hần cắn chặt môi, toàn thân có chút run rẩy. Vân Dương thấy vậy, cũng là thúc ngựa đi tới bên cạnh hắn, vỗ vai hắn một cái nói: "Thư Ngốc, đến lúc đó ngươi hãy cùng tại phía sau ta, không việc gì!"

Lý Thụ Đại nghe vậy, gật đầu một cái, ánh mắt lộ ra một vết vẻ cảm kích.

Hắn tuy rằng thực lực là Nhất Nguyên cảnh lục giai, nhưng là chiến đấu chân chính lực xa xa không tới đẳng cấp này. Bởi vì hắn là luyện khí sư, sở dĩ sức chiến đấu đặc biệt kém. Những mã tặc này đều là vết đao liếm máu kẻ liều mạng, thật giao thủ, hắn phỏng chừng liền một cái cũng rất khó ứng phó.

Chính vì vậy, Vân Dương mới có thể nói ra như vậy mấy câu nói. Mọi người đều là đồng học, chăm sóc lẫn nhau cũng là phải.

Không chỉ là Lý Thụ Đại, những học sinh khác tất cả đều là biểu tình nghiêm nghị, những mã tặc này vô luận là từ số lượng hay là thực lực đều muốn mạnh hơn nhiều trước tiên trước son tặc, rất hiển nhiên chuyện này sẽ là một đợt ác chiến!

Tiêu Yên Nhi mím môi lại, trong mắt để lộ ra một vết kiên quyết. Nàng phần quyền siết chặt, bởi vì quá mức dùng sức, liền đầu ngón tay nơi, đều hiện ra bệnh hoạn tái nhợt.

Cổ Hậu Vi thấy vậy, vội vã đi lên phía trước, hào khí vạn trượng nói: "Yên Nhi, đến lúc đó ngươi liền trốn phía sau ta liền có thể, đám này mã tặc, giao cho ta tới đối phó!"

Tiêu Yên Nhi nhìn hắn một cái, cười lạnh một tiếng nói: "Trong mắt ngươi, không phải con có tiền không?"

Cổ Hậu Vi nghe được câu này, vốn là cố làm yên lặng biểu tình bỗng nhiên thay đổi, phảng phất giống như là mình tín ngưỡng được người vũ nhục một dạng. Hắn cái trán gân xanh lộ ra, cắn chặt hàm răng, gần từng chữ một: "Lão tử tuy rằng Ai tiền, nhưng có vài người, cho nhiều tiền hơn nữa, cũng là không đổi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Tiêu diệt mã tặc

Vân Dương liền ở một bên, nghe được câu này, cũng là rất kỳ quái đối với Vương Minh Kiếm nói: "Bản Tử đây là thế nào, lớn như vậy hóa khí?"

Wang Ming Jian bắt đầu dĩ cười cười nói, thấp giọng nói: "Bản Tử cha của hắn, là Tứ Hải thương đoàn người chưởng quỹ. Tứ Hải thương đoàn người biết chưa? Tên mập mập này đây, từ nhỏ đã bị hun đào, toàn thân hơi tiền tức giận, khả năng đây cũng là Tiêu Yên Nhi chán ghét địa phương khác đi."

Tứ Hải thương đoàn?

Vân Dương nghe vậy, cũng là không nhịn được nhếch nhếch miệng, hảo gia hỏa, đây chính là được xưng Thần Châu đại lục xếp hàng thứ hai Tứ Hải thương đoàn a!

"Tiếp theo, ngươi cũng liền thấy. Bản Tử đối với Tiêu Yên Nhi quyết một lòng, thậm chí vì nàng không tiếc đi tới Tinh Hà Vô Viện cầu học. Haizz, đây chính là ái tình ma lực a!" Vương Minh Kiếm lắc đầu thờ dài nói.

"Không có thời gian cái vĩ rồi!" Vân Dương ngẩng đầu lên, nhìn đến cách nhau chưa đủ trăm mét mã tặc, nhẹ giọng nói.

"Nha hô!"

"Ha ha ha ha!"

Đám mã tặc kia biểu tình đều hết sức hưng phấn, có một nửa vòng vây, đem Vân Dương một đám người toàn bộ vây lại.

"Tại sao là một đám chưa dứt sữa nhãi con?" Một cái mã tặc không nhịn được nhếch nhếch miệng: "Liền đám này tiểu tử, trên thân có thể có bao nhiêu mỡ?"

"Ồ, có cô nàng!" Một cái mã tặc sắc nhọn, liếc mắt liền thấy được trong đám người thanh tú Tiêu Yên Nhi, thấy vậy cũng là cười ha ha. Hắn tiếng cười cực kỳ khó nghe, giống như là con vịt trống tại các cạc gọi một dạng.

"Thật mẹ nó non a!" Những tên mã tặc khác cũng cùng không nhịn được liếm môi một cái, đối với bọn hắn lại nói, bắt sống nữ nhân là vui vẻ nhất một chuyện.

"Hừ!" Cổ Hậu Vi sắc mặt âm trầm cái khác đi ra, chắn Tiêu Yên Nhi đằng trước, nhân mã hai bên liền như vậy chống cự.

Mã tặc bên kia, một cái nhìn như là thủ lĩnh người nhú mày một cái nói: "Đừng ở chỗ này lãng phí thời gian, tốc chiến tốc thắng!"

"Vâng!"

Nhất thời, ba năm con ngựa từ trong trận vọt ra, xung loạn đao đến hướng phía bày học sinh này xông lại. Trên mặt bọn họ tràn đầy hưng phấn muôn

phần đáng tươi cười, đôi phó đảm này tiểu tử, mấy người bọn hắn là đủ rồi.

"Mọi người đừng hoảng hốt, lập tức chiến đấu chúng ta tuyệt đối không phải là đối thủ. Tất cả mọi người xuống ngựa, nhớ kỹ, trước tiên đoạn chân ngựa!" Vân Dương tung người xuống ngựa, không lùi mà tiến tới, nghênh đón kia chạy tới mấy cái mã tặc tiến lên.

Những học sinh khác cũng đều thần tốc xuống ngựa, có thậm chí rút ra trước từ những sơn tặc kia nơi thu được khảm đao, hơi thở hỗn hển.

"Nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, không hoảng không loạn, tiểu tử này có chút ý tứ!" Trường Phong Vô Kỳ gật đầu một cái, khoe miệng lộ một nụ cười.

"Tiểu tử này không muốn sống nữa a!" Một cái mã tặc phách lối cười, leo lên trên ngựa, nhìn đến bước nhanh chạy tới Vân Dương, để tay sau lưng một đao liền bổ tới.

"Hỗn hển!"

Tiếng gió rít gào, đầy loạn đao cực kỳ sắc bén, một đao uy lực đủ rồi đem một đầu tính bướng binh chặt xuống. Hắn thấy, mình một đao này tuyệt đối có thể đem tiểu tử này thân thể chém thành hai khúc!

Vân Dương nhú chặt lông mày, đang đến gần con ngựa kia thất trọng nháy mắt, bỗng nhiên cúi người nằm xuống, một cái càn quét, mạnh mẽ quét kia chạy như điên tới Mã trên đùi. Kia trên vỏ ngựa hàm chứa cuồng mãnh lực trùng kích không chỗ chạm đất, trực tiếp té ngã trên đất.

"Cái gì?"

Mã tặc kia trợn to cặp mắt, hắn còn chưa phản ứng kịp, liền được ** Mã trong nháy mắt quăng về phía trước mặt.

Mà sau lưng đám học sinh kia vào lúc này theo sau, thấy vậy cũng là không chút lưu tình một đao đâm vào rồi ngực người kia, để cho hắn ngay cả thở thở cơ hội cũng không có.

Mấy cái khác mã tặc cũng sợ, hoàn toàn không nghĩ tới, những này thoát nhìn tuổi không lớn lắm tiểu tử, lại còn có đến kiểu thủ đoạn này.

Vân Dương hoàn toàn không sợ hãi, nhìn đến cấp tốc vốn là Mã, nâng lên nắm đấm, từ xương sống nơi truyền ra ngoài một luồng bàng bạc lực lượng, ngưng tụ tại trên nắm tay, ầm ầm vang dội đập ra!

"Ầm ầm!"

Một hồi khí thế bàng bạc, quả đấm của Vân Dương mạnh mẽ đập vào xông lại tuần mã trên trán. Lực lượng khổng lồ trực tiếp đem ngựa đầu đánh vỡ nát, lực đạo như cũ truyền, trực tiếp đem mã tặc kia hất bay ra ngoài!

"Quét!"

Kinh phong gào thét, một cái loạn đao mạnh mẽ từ mặt bên bổ tới, nhắm thẳng vào Vân Dương cổ. Nhìn bộ dáng kia, tựa hồ là muốn không chút lưu tình đem đầu hắn đánh xuống.

Vân Dương tinh thần lực đã sớm dò xét tra được mặt bên có tuần lập tức chạy tới, đã sớm chuẩn bị kỹ càng. Hắn nhanh chóng xoay người, mạnh mẽ một cước đá vào chạy tới mã tặc kia bên hông, đem cả người hắn đá ra xa hơn mười mét.

Ngoài ra hai cái mã tặc cũng đều hoàn toàn biến sắc, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới cái này nhìn tuổi không lớn lắm tiểu tử thế mà lại có đây thực lực như vậy. Trong lòng bọn họ không khỏi đã ra động tác trông lui quân, hai tay đều có chút run rẩy.

"Giết!"

Đám học sinh kia bị Vân Dương kích thích thần kinh, từng cái từng cái thần tốc xông về phía trước. Đặc biệt là Cổ Hậu Vi, một cái trường đao trực tiếp là chày vào một cái mã tặc ngực, theo sau một cước ngang đá vào mã tặc kia ** Mã Thất trên thân, đem con ngựa kia thân thể đá liên tiếp lui về phía sau.

Kia thủ lĩnh mã tặc chân mày vặn chặt, tựa hồ cũng không ngờ rằng thế này 3bfvnmw0 cảnh tượng, hắn cắn chặt hàm răng phát phát tay nói: "Mọi người cùng nhau tiến lên, nắm lấy những người này!"

Hắn phát hiện, mình tự nhiên đều có chút nhìn không thấu Vân Dương thực lực. Đám thiếu niên này, đến tận cùng là lai lịch thế nào, lại cường đại như thế?

"Giết!"

Đám mã tặc kia từng cái từng cái giờ lên loạn đao, biểu tình cực kỳ hưng phấn. Nhìn ra được, bọn họ đều mong mỗi lưỡi đao dính máu.

Hướng theo đám này mã tặc cùng thúc ngựa chạy bốc lên, một luồng nồng nặc mùi máu tanh tràn ngập ra, cực kỳ mãnh liệt. Trăm người cùng công kích, cho người ta cảm giác cũng là cực kỳ mê mông, bàng bạc.

Thủ lĩnh kia đứng mũi chịu sào, trong mắt sát cơ nồng nặc nhìn đến Vân Dương, hắn giờ lên thật cao loạn đao, trên lưỡi đao chiết xạ ra làm người ta run

sợ trong lòng hàn mang. Nồng nặc nguyên khí ngưng tụ ở chung quanh, đây thủ lĩnh cư nhiên là nắm giữ Nhất Nguyên cảnh lực giai thực lực!

Vân Dương lẳng lặng đứng yên, tuy rằng tay không tác sát, nhưng mà hấn nhục thân, chính là cường đại nhất vũ khí!

Cho dù mặt đối với mấy trăm mã tặc, cũng không ỷ kị tí nào. Đó là một loại không tên lòng tự tin, cũng chính là cổ tự tin này, mới để cho hắn cường đại!

Trưởng Phong Vô Kỵ ánh mắt nhìn chăm chăm đến chiến trường, hắn tuy rằng giả bộ ngoài mặt một bộ không hề quan tâm có vẻ, nhưng mà nếu như mình học sinh thật có nguy hiểm nói, hắn khẳng định cũng sẽ không chút lưu tình xuất thủ.

"Đi được!"

Vân Dương siết chặt nắm đấm, nghênh đón con ngựa kia thất bước nhanh xông tới. Tốc độ của hắn thật nhanh, cùng trước kia chậm rãi tốc độ so với, hoàn toàn hoàn toàn khác biệt.

"Cư nhiên ẩn giấu thực lực!" Kia thủ lĩnh mã tặc nhìn đến Vân Dương tốc độ, biểu tình có chút chấn động. Hắn phát hiện, tiểu tử này thực lực so từ bản thân dự liệu trong đó còn mạnh hơn, cư nhiên là đã gần đến mình tại sao đều không cách nào hy vọng xa vời độ cao!

Bất quá theo sau thủ lĩnh kia cắn chặt hàm răng, lạnh lùng nói: "Nhìn ra được ngươi xuất thân nhất định bất phàm, trên thân nhất định có không ít bảo vật..."

Vân Dương sờ một cái trên tay mình không gian giới chỉ, cười lạnh nói: "Bảo vật đúng là có, tự xem các ngươi có hay không mạng cảm!"

"Không gian giới chỉ?" Thủ lĩnh kia sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, ánh mắt tham lam gắt gao đem nhìn chăm chú vào, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Nhìn thiếu niên này tuổi tác, bất quá mười sáu bảy tuổi có vẻ, lại có thể đeo khởi không gian giới chỉ, muốn nhất định là đại gia tộc thiếu gia. Nếu như có thể đem thu được nói...

"Quét!"

Thủ lĩnh kia sắc mặt hưng phấn, tốc độ nhanh như gió táp, trong nháy mắt từ Vân Dương bên cạnh thúc ngựa chạy qua, loan đao trong tay mang theo gào thét mà qua nguyên khí chém tiến tới

Vân Dương đồng tử hơi co rút lại, vội vã giơ hai tay lên, chắn trước người.

"Coong!"

Kia loan đao bổ tới nguyên khí, cư nhiên bị Vân Dương giơ lên hai cánh tay hoàn toàn ngăn trở. Mặc dù nhanh hóa giải nguyên khí trùng kích, nhưng bản thân loan đao bên trên bổ sung thêm lực lượng hay là khiến Vân Dương không nhịn được lui về sau mấy bước.

"Hi!"

Thủ lĩnh kia đột nhiên ghim cương ngựa một cái, xoay đầu lại, tiếp tục hướng phía Vân Dương vọt tới. Hắn khí thế hùng hổ, một bộ sát ý đã quyết bộ dáng.

Vân Dương trên mặt không có nửa điểm sợ hãi, trong tay ngưng tụ một luồng xán lạn nguyên khí màu vàng óng, nhìn đến đối diện liều chết xung phong mã tặc, không chút lưu tình đem cổ lực lượng này đánh ra!

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Vân Dương âm thanh hùng hậu, chấn động khiến người sợ hãi Thần bất ổn.

Thủ lĩnh mã tặc sắc mặt có chút tái nhợt, hắn có thể đủ rõ ràng cảm nhận được một kích này to lớn đại uy lực. Chỉ thấy hai tay của hắn vỗ lưng ngựa một cái, cả người trên không nhảy lên, nhìn bộ dáng kia, tựa hồ là không cẩn thận cùng Vân Dương chính diện xung đột.

Con ngựa kia mạnh mẽ hướng phía Vân Dương gầm đáp mà đến, mặt đất phảng phất đều ở đây chấn động **, con ngựa này cũng có số trăm cân trọng lượng cơ thể, cấp tốc Mercedes-Benz phía dưới, lực lượng càng là đạt tới mấy ngàn cân!

Nếu như là bình thường võ giả, bị đây cao đầu đại mã mạnh mẽ đụng vào, chỉ sợ sớm đã thổ huyết bỏ mình.

Vân Dương mạnh mẽ một chưởng vỗ tại con tuấn mã kia nâng lên hai cái móng phía trên, kim quang xung quanh tàn phá, ầm ầm vang dội giữa thôn phệ con tuấn mã kia nửa người. Một hồi phốc xuy tiếng vang lên, con ngựa kia cư nhiên bị mạnh mẽ chấn vỡ! Máu tươi tung tóe, máu thịt be bét.

Trái lại kia thủ lĩnh mã tặc, đã nhảy lên thật cao, mang trên mặt một vết lành khốc thần sắc, đem loan đao nặng nề chém xuống!

Một đạo ngưng tụ nguyên khí hào quang trên không đánh xuống, khí thế bàng bạc.

Vân Dương sắc mặt không thay đổi, hít sâu một hơi, cặp mắt gắt gao nhìn chăm chú vào kia loan đao, liền tại sắp bổ xuống trong nháy mắt, hắn nhanh

như tia chớp lộ ra tay đi, hai ngón tay trực tiếp kẹp lấy kia loan đao lưỡi đao.

"Xuy Xuy Xuy!"

Kia loan đao bên trên bổ sung thêm hào quang từng bước tiêu tán, Vân Dương cư nhiên là nhưng bằng nhục thân liền để chống đỡ đây một đòn mãnh liệt!

"Làm sao có thể?" Kia thủ lĩnh mã tặc ánh mắt lộ ra một vết vẻ chấn động.

Bất quá theo sau, thủ lĩnh mã tặc ánh mắt lại là ngưng tụ, hần cần rằng, phảng phất là quyết định cái gì quyết tâm, thân tốc từ trong ngực móc ra một cái mâu lửa đỏ Linh phù, trong giây lát lợi dụng nguyên khí thúc giục.

"Hồn hèn!"

Linh phù kia trong nháy mắt hóa thành một luồng không lồ hỏa diễm, trực tiếp thiêu đi. Vân Dương mặt liền biến sắc, không nghĩ tới đối phương cư nhiên có thể này hỏa diễm Linh phù. Khoảng cách gần như vậy, liền tránh đều không tránh thoát!

Nguy hiểm!

Những học sinh khác cũng đều sắc mặt đại biến, ai đều không nhớ đến đối phương còn có uy lực to lớn Linh phù!

Trưởng Phong Vô Kỵ thấy vậy, đã là chuẩn bị xuất thủ, nhưng hần cần thận suy tư một chút, vẫn bỏ qua cái ý niệm này. Nếu như chỉ là gặp phải thể này khó khăn liền cần tự mình ra tay nói, còn nói thể nào trưởng thành?

Hần cặp mắt hơi nheo lại, nhìn chăm chăm Vân Dương, mong đợi tiểu tử này còn có thể mang đến cho mình biệt dạng kinh hi.

Đối với Vân Dương lại nói, ngọn lửa này nếu không tránh thoát, vậy cũng chỉ có thể liều mạng. Hần siết chặt nắm đấm, mạnh mẽ một quyền đập ra, cùng đồng thời miệng quát to một tiếng, thổi tan trước mặt hơi nóng.

"Ầm!"

Quả đấm của Vân Dương trực tiếp đem trước mặt đoàn kia hỏa diễm đánh tan, nhưng trả giá thật lớn chính là nửa bên cánh tay bị làm bỏng. Đây Linh phù uy lực cực lớn, hiển nhiên đã gần đến Nhất Nguyên cảnh thập giai tầng thứ!

Kia thủ lĩnh mã tặc cũng không ngờ rằng Vân Dương cư nhiên như vậy ngoan cường, hần cần chặt hàm răng, loan đao trong tay chệch đánh tiếp. Cần thận cảm thụ phía dưới, lại có một luồng tàn phá nguyên khí từ loan đao trong phóng ra, có Nguyệt Nha hình Triệu Vân Dương cắt tới, cuồng mãnh mà lại bá đạo!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Chúng ta đi uống rượu

"Hi!"

Toàn bộ học sinh cũng không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, Vân Dương cư nhiên bằng vào lực lượng thân thể, trực tiếp đánh tan ngọn lửa kia Linh phù!

Phải biết, hỏa diễm Linh phù uy lực, coi như là Nhất Nguyên cảnh thập giai cường giả ứng đối cũng là phiền toái vô cùng a! Mà hôm nay, cư nhiên bị Vân Dương một quyền đánh nát! Đây lực lượng thân thể, đến tột cùng mạnh mẽ đến trình độ nào a?

Đối mặt thủ lĩnh mã tặc nằm ngang bổ tới một đạo Nguyệt Nha hình nguyên khí, Vân Dương trong mắt lóe lên mãnh liệt chiến ý, nguy hiểm đi nữa tình huống hần cũng đã gặp qua, sở dĩ vào giờ phút này trong lòng không hề có một chút nào hốt hoảng, bình tĩnh rất.

"Đi chết đi!"

Thủ lĩnh mã tặc ánh mắt lộ ra hưng phấn như điên thần sắc, có thể tự tay chém giết thể này một vị thiên tài, với hần mà nói tất là một kiện vô cùng hưng phấn sự việc.

"Chỉ bằng ngươi?"

Vân Dương khẽ kêu một tiếng, tuy rằng cánh tay bị làm bỏng, nhưng vẫn cũ không có có ảnh hưởng thực lực của hần. Hần siết chặt nắm đấm, mạnh mẽ nghênh hống kia Nguyệt Nha nguyên khí, trong miệng gầm từng chữ một: "Bạo Toàn Sát!"

"Xuy Xuy Xuy!"

Quả đấm của Vân Dương bên trên không hề có điểm báo trước xuất hiện tằng một như gió lốc sóng khí, điên cuồng xoay tròn.

"Miêu tốc... Tam Thập Toàn!"

Trên nắm tay nguyên khí dễ như trở bàn tay cắt nát không khí, cổ này dâng trào sóng khí dễ cho trong lòng người rung động không thôi. Kia thủ lĩnh mã tặc chém qua đây Nguyệt Nha hình nguyên khí, cư nhiên tại dạng này dưới khí thể bắt đầu hiện ra chút cong, đã là bị Bạo Toàn Sát tốc độ cho trùng kích biến hình.

Kia thủ lĩnh mã tặc mặt đều thay đổi sắc, chỉ bất quá hấn cắn chặt hàm răng vẫn còn ở gượng chống. Hấn gia tăng rót vào nguyên khí, khiến cho kia Nguyệt Nha lớn hơn một ít, uy lực cũng cơ hồ tăng lên gấp bội!

Chỉ có điều, hấn quên rồi mình cùng Vân Dương trong lúc đó thực lực chênh lệch, đó cũng không phải là đơn thuần dựa vào một tờ linh phù liền có thể đền bù!

"Ầm ầm!"

Một tiếng nổ tung tiếng vang lớn, kia Nguyệt Nha nguyên khí đang cùng Bạo Toàn Sát tiếp xúc trong nháy mắt, liền phân bẻ thành lăm tám tiêu tán tại không trung. Cùng lúc đó, quả đấm của Vân Dương mạnh mẽ đánh vào kia thủ lĩnh mã tặc trước ngực, liền tiếp máu tươi Tiêu Phi, kia thủ lĩnh mã tặc thân thể trực tiếp bị đây luồng xoay tròn sóng khí đẩy bay ra ngoài mấy chục mét!

Một ít phản ứng không kịp nữa mã tặc cũng trực tiếp bị thủ lĩnh mã tặc thân thể đánh bay, tràng diện vô cùng nó máu thịt be bét.

Vân Dương hít một hơi, đang nhìn mình bị làm bỏng cánh tay phải, một ít vết thương nơi đã là đang thông thả khép lại, đây đương nhiên chính là trời sinh Thần Thể tốc độ khôi phục.

Những tên mã tặc khác nhìn thấy thủ lĩnh vừa chết, tất cả đều là có chút luống cuống. Vốn là bọn họ vẫn có thể tại bên trên tràng diện chiếm thượng phong, có thể vững vàng áp chế lại đám học sinh này, đã như thế, bọn họ cái cái lòng người bàng hoàng, ai cũng không Nguyên một tiếp tục ở nơi này nhiều ở lại nữa rồi.

Liền thủ lĩnh đều bị người nhẹ nhàng như vậy tiêu diệt, mình những người này tiếp tục lưu lại nơi này, không phải bia đỡ đạn là cái gì?

Một ít mã tặc trong lòng đánh chạy trốn ý nghĩ, Trường Phong Vô Kỵ thấy vậy, cũng là cười lạnh quát lên: "Các ngươi nhớ kỹ cho ta, một cái không được đề cho chạy!"

Đám học sinh kia nghe được câu này, giống như là hít thuốc lắc một dạng, liền mạng phát khởi thể công. Đặc biệt là Cổ Hậu Vĩ, toàn thân vây quanh năm sáu cái mã tặc, hấn điên cuồng vung đến trường đao, cư nhiên không rơi xuống hạ phong!

Cổ Hậu Vĩ thực lực cũng không tính mạnh, cộng thêm kinh nghiệm chiến đấu lại cực kỳ thiếu thốn, hoàn toàn là bằng vào một luồng man kính, mới có thể cùng nhiều như vậy mã tặc chu toàn. Cộng thêm những mã tặc này lại đều không có gì chiến ý, sở dĩ hấn mới chiếm được chút tiện nghi.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, chứng kiến Lý Thụ Đại lúc này đang lọt vào khổ chiến. Phải biết, Thụ Ngốc tu tập là luyện khí, sức chiến đấu so với Cổ Hậu Vĩ tới trả không bằng.

"Thụ Ngốc, ta tới rồi!" Vân Dương tiện tay từ dưới đất giẫm một thanh loan đao, bước nhanh xông tới.

"Coong!"

Chỉ thấy không trung bỗng nhiên thoáng qua một đạo hàn quang lạnh như băng, vây công Lý Thụ Đại ba tên mã tặc thân thể đồng thời cứng ngắc, biểu tình đọng lại.

Vân Dương chậm rãi đem loan đao thả xuống, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh. Chỉ thấy kia ba tên mã tặc đầu người trong nháy mắt vọt lên, máu tươi từ trong cổ điên cuồng bắn ra.

Lý Thụ Đại tự tay giết mấy người, tâm lý tư chất cũng đề cao chút, cho dù bị máu tươi bắn tung tóe về mặt, cũng không có quá mức thất thố.

"Cảm tạ..." Lý Thụ Đại xoa xoa mắt kính bên trên máu tươi, cánh tay khẽ run.

Vân Dương đưa tay vỗ vai hấn một cái, theo sau lại gia nhập chiến đoàn.

Tiêu Yên Nhi tuy rằng thân là nữ sinh, nhưng bản về dũng mãnh trình độ tuyệt không kém. Kia thanh tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã dính đầy máu tươi, nhưng nàng như cũ không có nửa điểm muốn dừng lại ý tứ, loan đao trong tay không chút lưu tình từ lần lượt mã tặc ngực xuyên qua.

Cổ Hậu Vĩ một bên nỗ lực ứng đối mã tặc, vừa dùng khoeo mắt liếc qua liếc Tiêu Yên Nhi. Thấy nàng như vậy, cũng không nhịn được nổi giận gầm lên một tiếng, trường đao quơ múa càng thêm uy mãnh rồi.

Vương Minh Kiếm tay cầm trường kiếm, chém thiêu thứ thiết thực tự nhiên, thực lực của hắn so với mấy người đều mạnh hơn ra một ít, giết mã tặc cũng là trừ Văn Dương ra nhiều nhất.

Rất nhiều học sinh bên trong, thoải mái nhất chính là Mã Khánh Lượng rồi. Thực lực của hắn một dạng nhưng mà thân pháp lại rất mạnh! Cho dù so với Tinh Hà Võ Viện những cái kia ban 1 đỉnh cấp học sinh, cũng không kém chút nào! Hắn thân pháp phiêu hốt bất định, những cái kia mã tặc căn bản không đụng tới hắn vật áo.

Mã Khánh Lượng trong tay nắm lấy một thanh chủy thủ, thỉnh thoảng đột thi tên ngầm, cũng để cho đám mã tặc kia thương vong nặng nề.

Văn Dương nhìn đến Mã Khánh Lượng kia phiêu dật thân pháp, không khỏi nuốt nước miếng một cái. Hắn rốt cuộc biết tại sao cái tên này như vậy ưa chuộng nhìn trộm nữ sinh, có tốt như vậy thân pháp, không cố gắng lợi dụng mới là phung phí của trời đi?

Mã tặc thương vong nặng nề, đám học sinh này tới đa cũng con là bị chút bị thương nhẹ. Thật ra thì cái này cũng rất bình thường, đám này bình thường mã tặc đa số Nhất Nguyên cảnh tam giai tứ giai, mà bọn họ thật là Thần Châu đại lục thứ hai đại tu Luyện Thánh mà Tinh Hà Võ Viện thiên tài, kém nhất cũng là Nhất Nguyên cảnh lục giai!

Vốn là trăm con ngựa kẻ trộm, hôm nay cũng chỉ còn lại lác đác hai mươi, ba mươi người rồi, mất đi thủ lĩnh bọn họ rấn mất đầu, chiến đấu không có chương pháp gì đáng nói.

Rốt cuộc, có mã tặc bởi vì không nhận được xoay người bỏ chạy, nhưng mà bị Mã Khánh Lượng dễ như trở bàn tay đuổi theo, một cái chủy thủ đâm lưng cắm sâu vào rồi mã tặc kia chỗ lưng.

Cử động này cũng đốt lên những tên mã tặc khác trong lòng sợ hãi, phảng phất là không hẹn mà cùng một dạng đám mã tặc kia từng cái từng cái sắc mặt tái nhợt, điên cuồng gào lên, hướng phía bốn phía chạy thực mạng.

Đám học sinh kia đương nhiên sẽ không để mặc cho đám này mã tặc bỏ chạy, bọn họ hóa thân mà thành săn giết tử thần, chia nhau truy kích.

Trương Phong Vô Kỵ khỏe miệng rốt cuộc toát ra một nụ cười, hắn từ đầu tới cuối đều đem đám học sinh này biểu hiện nhìn ở trong mắt, ở đáy lòng tự nhiên cũng là nhằm vào bọn họ có hiểu biết rồi. Khó có nhất là, mình từ đầu đến cuối cũng không có xuất thủ một lần, đám học sinh này hoàn toàn bằng vào thực lực của chính mình tiêu diệt mã tặc.

Hướng theo Văn Dương thân ảnh như quỷ mị đuổi theo người cuối cùng chạy trốn mã tặc, để tay sau lưng bẻ gãy cổ của hắn, ở đây hơn một trăm tên mã tặc, đã toàn bộ biến thành thi thể.

Khấp Hoang Nguyên đã trở thành một mảnh nhân gian luyện ngục, đâu đâu cũng có thi thể, đâu đâu cũng có máu tươi, còn có một chút bị giết mình Mã đang ở xung quanh chạy, cho không khí này lại thêm thêm vài phần nặng nề.

Đám học sinh này chậm chạp tụ tập chung một chỗ, mỗi người đều cúi đầu đại thở hổn hển, bất quá dứt khoát chính là không người nôn mửa, nhiều lắm là chính là sắc mặt có chút tái nhợt mà thôi.

Trước giết đám kia Sơn Tặc, đã thoáng trui luyện một hồi bọn họ trái tim. Hôm nay xem ra, hiệu quả quả thật là rõ rệt!

"Rất tốt, các ngươi biểu hiện đều rất ra ngoài ý ta đoán. Giết liền người cũng không dám giết, tính là gì nam nhân? Các ngươi hiện tại, mới tính vừa có chút có vẻ!"

Trương Phong Vô Kỵ vỗ tay một cái, móc ra bên hông hồ lô rượu ực một hớp, lại phát hiện trong hồ lô rượu mật đã không có rượu. Hắn nhú mồm một cái, đối với tất cả học sinh phát phát tay nói: "Chúng ta đi!"

"Lần này chúng ta đi kia giết người?" Văn Dương siết quả đấm một cái, có chút chưa thỏa mãn.

"Giết người nào? Đi uống rượu!" Trương Phong Vô Kỵ lạnh rên một tiếng, nhảy lên lưng ngựa, thúc ngựa cuộn cuộn.

"Uống rượu..." Mọi người đều đều liếc nhau một cái, thân là Tinh Hà Võ Viện lão sư, không những mang học sinh giết người, còn muốn mang học sinh uống rượu.

"Đi thôi!" Văn Dương nhún vai một cái, cũng nhảy lên lưng ngựa, đuổi theo.

...

Một chỗ náo nhiệt trong tửu quán, đột nhiên đi vào hơn mười tên thiếu nam thiếu nữ, thoát nhìn tuổi tác cũng không lớn, phần lớn đều là mười sáu bảy tuổi khoảng. Bọn họ tìm mấy chỗ bàn lớn ngồi xuống, im lặng có vẻ cùng đây huyền ảo quán rượu hoàn toàn xa lạ.

Trương Phong Vô Kỵ đi tới trước quầy, gõ bàn một cái nói, đem mình hồ lô rượu đưa tới: "Trang bị đầy đủ, cho thêm đám này tiểu tử một người một ly rượu mạnh lớn!"

Người hầu vội vã nhận lấy hồ lô rượu, đồng thời lộ ra một cái nịnh hót đáng tươi cười: "Ngài khỏe chứ, tổng cộng là 120 lượng bạc!"

Trương Phong Vô Kỵ khẽ hừ một tiếng, tay vurun vào trong lòng chuẩn bị móc ngân phiếu. Móc nửa ngày, không có gì cả móc ra.

Người hầu kia nụ cười trên mặt từng điểm từng điểm biến mất, chuẩn bị rót vào trong hồ lô rượu rượu cũng dừng lại. Hắn ngẩng đầu lên, cặp mắt nhìn chăm chăm đến Trường Phong Vô Kỵ.

"Thật đáng chết." Trường Phong Vô Kỵ lẩm bẩm một câu, ngẩng đầu lên, chứng kiến người hầu kia dừng động tác lại, cũng là có phần có không vui nói: "Ta để người cho ta rót đầy rượu, lỗi tại người điếc sao?"

"Thật xin lỗi!" Người hầu kia cười lạnh nói: "Mời trà trước sổ sách!"

Trường Phong Vô Kỵ trên trán thoáng qua vẻ tức giận, hắn là cái thân phận gì, hôm nay cư nhiên bị trong một cái tửu quán người hầu nơi làm khó dễ. Hắn dễ tính sao? Câu trả lời đương nhiên là hừ bỏ!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Trường Phong Vô Kỵ không có dấu hiệu nào đưa tay ra, mạnh mẽ vỗ vào người hầu kia ngực.

"Àm!"

Một tiếng vang trầm đục, người hầu kia thân thể liên tiếp đụng ngã lăn mấy cái bàn ghế, theo sau đập ầm ầm tại trên tường.

Trường Phong Vô Kỵ nhìn cũng lười nhìn người hầu kia một cái, cười lạnh nói: "Mắt chó coi thường người khác!" Sau khi nói xong, chính hắn cầm bầu rượu lên, bắt đầu giả bộ rượu.

Đám học sinh kia vội vã ngẩng đầu lên, nhìn đến trước mặt, phát hiện lão sư cùng người động thủ sau đó, cũng cũng không có cách nào nhún vai một cái.

"Lão sư xem ra là trên thân không mang tiền a..." Vương Minh Kiểm nhỏ giọng lẩm bẩm nói, hắn đưa tay sờ một cái bên hông, cũng là rỗng tuếch. "Ta cũng không mang tiền, Bàn Tử, người đi thanh toán, thuận tiện đem võ ra bàn ghế cho bồi thường."

"Không thể!" Cô Hậu Vĩ sắc mặt đại biến, cơ hồ là trong nháy mắt liền hừ bỏ một cái như vậy cử động. Hắn chết chết che bên hông mình ví tiền, một bộ thấy chết không sờn bộ dáng: "Ta cảnh cáo ngươi, ngươi đừng muốn đánh ta tiền chủ ý!"

"Thật không có tiền đồ!" Mã Khánh Lượng bĩu môi.

Cuối cùng vẫn là Vân Dương từ trong không gian giới chỉ móc ra hai trăm lượng ngân phiếu, đi lên phía trước vỗ vào trên quầy ba.

Trường Phong Vô Kỵ tiện tay chỉ hướng một người khác người hầu: "Ngươi, đưa cho bọn hắn trên một người một ly Liệt Tửu!"

Người hầu kia trước chính mắt thấy tất cả, cũng có chút cân trọng đi tới trước, hai tay run rẩy bắt đầu pha rượu.

"Đám người này lai lịch thế nào, dám ở chỗ này gây chuyện, là chán sống sao?" Cách đó không xa có một bàn, một tên đại hán cười hắc hắc, một bộ xem kịch vui bộ dáng.

"Mặc kệ nó, chờ một hồi chờ lão bản đi ra, liền có trò hay để nhìn." Một người khác cũng là bĩu môi, nhìn biểu tình phảng phất cực kỳ khinh thường: "Mỗi ngày đều có 3wRgk1X tự cho là đúng người tại đây nháo sự, bọn họ kết quả cũng đều..."

Nói tới chỗ này, người kia toàn thân run một cái, phảng phất là nhớ ra cái gì đó không chuyện tốt.

vì hồng nhan, hắn có thể huyết nhuộm thanh thiên. Vì huynh đệ, hắn có thể đồ thi trăm vạn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Nghệ thuật giết người

Toàn bộ quán rượu đều yên tĩnh lại, tất cả mọi người đang ngó chừng Trường Phong Vô Kỵ nhìn. Đại đa số người bọn hắn đều là ôm lấy xem náo nhiệt tâm tính, thậm chí một số người đã bắt đầu lúc không có ai đánh cuộc, nhìn đây không biết trời cao đất rộng gia hỏa, mấy giây sẽ bị đánh ra.

Trường Phong Vô Kỵ lông mày khơi mào, bá đạo vô cùng, đưa mắt nhìn người hầu kia đem mức độ thật là mạnh rượu bùng đến rồi rất nhiều bọn học sinh trên bàn.

Chỉ thấy trước bị đánh bay người hầu kia thân tốc bỏ chạy, trên mặt có chút không nén giận được, hắn nhìn về Trường Phong Vô Kỵ trong ánh mắt tràn ngập oán hận, không nói tiếng nào cúi đầu đi vào cửa sau đó.

Hơn mười ly Liệt Tửu rất nhanh đã bùng đến rồi trên bàn, Vân Dương nhìn đến trong ly rượu hiện lên hơi vàng **, bùng lên ngữi một cái, cay mũi rượu còn vị thấp phần hướng, hắn không nhìn được nhú mày một cái, bản năng đối với đây Liệt Tửu có chút kháng cự.

"Đều cho ta uống cạn, coi như nam nhân, uống liền rượu cũng sẽ không, sao được?" Trường Phong Vô Kỵ hơi không kiên nhẫn gõ bàn một cái nói.

Đám học sinh kia nhìn lên trước mặt ly lớn bên trong **, cũng không nhìn được rút cổ một cái, có chút sợ hãi nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ.

"Lão sư, đây cũng là người muốn dạy cho chúng ta đồ vật sao?" Cổ Hậu Vĩ giơ tay lên yếu ớt hỏi.

"Người làm sao lắm mồm như vậy? Người uống trước!" Trường Phong Vô Kỵ cặp mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cổ Hậu Vĩ, một bộ hung ác biểu tình.

Trường Phong Vô Kỵ bộ dáng này bị dọa sợ đến Cổ Hậu Vĩ run run một cái, cũng không dám suy nghĩ nhiều, trực tiếp bùng ly lên, ừng ực ừng ực liền đổ xuống.

"Khụ khụ khụ!"

Cổ Hậu Vĩ một hồi uống sặc, mặt mày gương mặt đỏ bừng, rượu cũng thuận theo khóe miệng chảy xuống, liền nước mắt cũng không nhìn được quét quét hướng xuống dưới tích. Có lẽ là cường bức Trường Phong Vô Kỵ. ** Uy, hẳn không dám có một chút phản kháng tâm tình, nấn nhá mãi chịu đựng nước mắt đem đồ xuống toàn bộ một ly lớn, bộ dáng cực kỳ chật vật.

"Ha ha ha ha..." Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, theo sau nặng nề vỗ vỗ Cổ Hậu Vĩ bả vai nói: "Đây mới gọi là nam nhân! Các người cũng uống!"

Những người khác người nhìn ta ta nhìn người, ai cũng không dám chống lại lão sư mệnh lệnh, chỉ có thể thành thành thật thật bùng lên Liệt Tửu, chậm rãi hướng đồ vô miệng đi.

Rượu vào cổ họng, Vân Dương chỉ cảm thấy phảng phất như là một đám lửa một bản tại cổ họng mình bên trong thiêu đốt, mạnh mẽ nuốt xuống sau đó, trong bụng cũng nóng bỏng nóng bỏng. Hắn cắn chặt hàm răng, một hơi đem trọn một ly đều đồ xuống.

Đương nhiên học sinh trong cũng không thiếu có thể uống, cũng tỷ như Mã Khánh Lượng, ừng ực ừng ực làm trọn một ly, lau miệng còn một bộ chưa thỏa mãn có vẻ: "Hảo tử!"

Vân Dương không biết rượu này chỗ nào được rồi, chỉ là cảm giác thân thể có chút nóng lên.

Quán rượu những người khác trọn mắt hốc mồm nhìn đến một bàn này, ở trong lòng mù mịt tự suy đoán đến đám người này đến tốt cùng là lai lịch thế nào.

"Đạp đạp đạp!"

Liên tiếp thanh thúy âm thanh tại nội môn sau đó vang dội, tại yên tĩnh trong quán rượu lộ ra cực kỳ dễ nghe.

Đám kia đại hán nghe thấy âm thanh này, sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, bọn họ từng cái từng cái cúi đầu đem toàn bộ sự chú ý đều tập trung ở rượu bên trên, khiến cho mình không nên đi muốn những chuyện khác.

Bọn họ đều rất rõ, người này mình tuyệt đối là không chọc nổi! Không nghĩ tới vừa vặn con là một chuyện nhỏ, đem nàng đều cho kinh động.

"Là ai dám ở rượu của ta quán nháo sự?" Một cái cực kỳ quyền rũ vang dội âm thanh, ngay sau đó sau quầy bên trong cửa bị đẩy ra, một cái toàn thân gắn vào lụa mỏng dưới nữ tử chậm rãi đi ra.

Toàn bộ trong tửu quán, không người nào dám ngẩng đầu đi nhìn thẳng nữ tử này.

Trường Phong Vô Kỵ chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn đến sau quầy nữ tử kia, khóe miệng chậm rãi lộ ra vẻ tự giễu đáng tươi cười: "Làm sao, liền lão bằng hữu đều không hoan nghênh rồi sao?"

"Vô Kỵ?" Nữ tử kia ngẩng ra, theo sau đi nhanh đi, thanh thúy giày cao gót âm thanh vang hơn rồi.

Vân Dương cũng ngẩng đầu lên, quan sát tỉ mỉ đến cách đó không xa nữ tử này. Hắn đồng tử đột nhiên co rút lại, cư nhiên là thấy ngây người.

Ở nơi này là người a, nhất định là vậy cực phẩm vu vật!

Cay thân thể gắn vào màu đen lụa mỏng dưới như ẩn như hiện, cực đại sóng cả mãnh liệt quá mức nhấp nhô, kia hai đầu thon dài trắng nõn ngó sen non một dạng cánh tay khiến người ta máu mũi cuồng phun, eo trong vắt không kham một nắm, nhưng mà cái mỏng lại cực kỳ vênh cao.

Đặc biệt là vậy tuyệt xinh đẹp mặt mũi, càng làm cho người không bỏ được dời đi ánh mắt. Tóc cao cao bần khôi, biểu tình tựa như cười mà không phải cười, phảng phất đem người Hồn nhi đều phải câu đi.

Cổ Hậu Vĩ cùng Mã Khánh Lượng hai người nhìn ngây dại, Vương Minh Kiếm nhìn đến bên cạnh chảy nước dãi Cổ Hậu Vĩ, rất là bất đắc dĩ chọc chọc hán phần eo, thấp giọng nói: "Bàn Tử, Yên Nhi đang nhìn người kia!"

Cổ Hậu Vĩ toàn thân run run một cái, vội vã thu hồi ánh mắt, ngồi ngay ngắn ở trên cái băng, một bộ thập phần nghiêm chỉnh có vẻ.

Mã Khánh Lượng một bên nhìn một bên bặm môi miệng, còn giật giật mũi mình một chút, tự lẩm bẩm: "Thực sự là... Nữ tử này con nên phải tiên cảnh có, nhân gian hiếm thấy mấy lần nghe thấy a!"

Nữ tử kia đôi mắt hàm xuân liếc đám học sinh này một cái, đối với Trường Phong Vô Kỵ nói: "Học sinh người?"

Trường Phong Vô Kỵ gật đầu một cái, hơi có chút kiêu ngạo nói: "Khả năng này là ta qua nhiều năm như vậy, đã dạy có tiềm lực nhất một lần."

"Cực mạnh nhất giới ban 7 sao?" Nữ tử kia không nhịn cười được, biểu tình chính là tại sau khi cười xong trở nên lạnh nhạt: "Người liên cam tâm cả đời này, tại Tinh Hà Vô Viện dạy lớp học kém nhất, mỗi ngày uống rượu mạnh, vô tri vô giác qua hết cả đời này?"

Trường Phong Vô Kỵ kiên quyết lắc đầu, gần từng chữ một: "Không, nếu như nói mấy ngày trước ta chỉ là nghĩ như vậy, như vậy hiện tại ta đã thay đổi chủ ý. Ta sẽ đem bọn họ toàn bộ dạy đến thành tài, sau đó song tất cả, đi vì nàng báo thù!"

"Mọi người xin trở về đi, chúng ta đóng cửa." Nữ tử đôi mắt thần tốc tại trong quán rượu đảo qua. Đám kia đại hán thấy vậy, toàn thân không nhịn được run nhẹ, ngưng lại vội vã liền đi. Vừa vặn chỉ là chốc lát, trong quán rượu cũng chỉ còn lại có Trường Phong Vô Kỵ cùng một đám bọn học sinh.

Nữ tử phục hồi tinh thần lại, lúc này mới nghiêng đầu nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ, mang theo một tia trào phúng hỏi "Đi chịu chết?"

"Ta sớm chết rồi, cho dù chịu chết lại nên làm như thế nào, dạy bọn họ thành tài sau đó, ta đã liễu vô khiên quái." Trường Phong Vô Kỵ nhắm hai mắt lại.

"Người thật đúng là khiến ta thất vọng a!" Nữ tử kia cười lạnh một tiếng, gần từng chữ một: "Tỷ tỷ của ta làm sao lại mất bị mù, yêu thích người?"

"Mạc Ân, ta tới nơi này không phải tìm người nói chuyện cũ, là muốn xin người giúp một chuyện!" Trường Phong Vô Kỵ nhíu mày một cái, không nhịn được cắt đứt nữ tử kia nói.

"Tìm ta giúp đỡ?" Mạc Ân trong con người xinh đẹp thoáng qua vẻ nghi ngờ: "Ta có thể giúp người gì không?"

"Ta muốn người dạy bọn họ, giết người..." Trường Phong Vô Kỵ nhàn nhạt mở miệng nói.

"Hi!"

Ở đây toàn bộ học sinh cũng hít vào một ngụm khí lạnh, bắt đầu là lão sư muốn dẫn bọn họ đi giết người, hiện tại chính là muốn dạy bọn họ giết người, đây tốt cùng là làm cái gì?

"Người để cho ta dạy bọn họ giết người?" Mạc Ân cặp kia đôi mắt đẹp hơi híp, mặt không biểu tình.

"Vâng! Coi như là người nợ ơn ta, trả sạch!" Trường Phong Vô Kỵ chần chờ một chút, vẫn là nói ra miệng.

Mạc Ân trầm ngâm một chút nói: "Xem ra, người rất coi trọng đám này tiểu 3i9yyOq tử a! Tốt, cho ta bảy khoảng thời gian!"

"Ừng ực..."

Ở đây học sinh cũng không nhịn được nuốt nước miếng một cái, biểu tình có chút không nói ra được đặc sắc, đây rốt cuộc là cái gì cùng cái gì a? Lễ nào cái này thoạt nhìn nghiêng nước nghiêng thành ngự tử phải làm sự phụ của mình?

Vân Dương nhắm mắt lại, cẩn thận cảm thụ được Mạc Ân thực lực, nhưng cuối cùng ra kết luận lại cực kỳ đáng sợ! Nữ nhân này cùng Trường Phong Vô Kỵ một dạng, đều thuộc về sâu không lường được cường giả.

Trường Phong Vô Kỵ xoay người, nhìn đến rất nhiều học sinh, nhẹ giọng nói: "Bảy khoảng thời gian, có thể học bao nhiêu đều ở đây chính các người. Nhớ kỹ, đừng làm mất mặt ta!" Nói xong, hắn liền tự mình ngồi vào bên cạnh trên bàn, thưởng thức trong hồ lô Liệt Tửu.

Mạc Ân đôi mắt đẹp đánh giá đám học sinh này, đôi môi khẽ mở nói: "Ta muốn dạy cho các người, không chỉ có chỉ là giết người, mà là... Nghệ thuật giết người!"

"Nghệ thuật giết người?" Ở đây toàn bộ học sinh đều sợ ngây người, có chút không rõ ý những lời này.

Mạc Ân khoe miệng lộ ra một vết không tên nụ cười, chỉ thấy nàng chậm rãi lộ ra tay đi, ngón tay vạch ra chỉ tốt ở bề ngoài nhàn nhạt đường vòng cung lướt qua trước mặt cái bàn gỗ.

Một giây kế tiếp, kia cái bàn gỗ kể cả không khí chung quanh, tất cả đều im hơi lặng tiếng hóa thành hai nửa. Cái bàn gỗ vết cắt nơi bóng loáng như gương, giống như bị chém sắt như chém bùn bảo đao trong nháy mắt bỏ ra.

"Giết người là một loại nghệ thuật, Tử Vong là cực hạn mỹ lệ. Rực rỡ nở rộ là máu tươi tuôn tung tóe trắng diện! Chói lóa mắt là địch nhân bởi vì kinh hoàng mà trọn to cặp mắt!" Mạc Ân vậy tuyệt xinh đẹp trên gò má lộ ra một vết nụ cười quyến rũ, nhưng lại không nói ra được lạnh lùng.

Vân Dương đồng tử dữ dội co rúc lại, hắn có thể đủ cảm giác được, ban này Mạc Ân kia một hồi, chính là không có xen lẫn thứ gì nguyên khí! Hơn nữa nhục thân nàng cũng không phải đặc biệt cường đại, nói cách khác, nàng hoàn toàn là dựa vào mình đặc thù kỹ đứng dấp, đến những này!

"Được rồi, hiện tại hãy bắt đầu đi!"

...

Tĩnh Hà Võ Viện bên trong, một cái lão giả mặc áo xanh trang phục cực kỳ đẹp, chậm rãi đi tới ban 7 trước cửa, ngạc nhiên nhìn đến rồng tuếch phòng học, không nhịn được dò hỏi: "Học sinh ban 7 thì sao?"

Ở sau lưng lão ta, đi theo một người trung niên, nghe vậy vội vã xề gần nói: "Phó viện trưởng, Trường Phong Vô Kỵ tên kia lại dẫn bọn học sinh đi chơi."

"Chu lão sư, lời này thật là?" Lão giả kia nhủ chặt chân mày, có chút không vui nói: "Ta bổ nhiệm hắn làm lão sư, là để cho hắn giáo dục học sinh, không phải để cho hắn bôi xấu chúng ta Tĩnh Hà Võ Viện thanh danh!"

Chu lão sư vội vàng nói: "Đây cũng không phải là lần một lần hai chuyện, trước mấy lần học sinh ban 7, căn bản là không có người quản, cãi nhau học sinh phía sau gia tộc đều bắt đầu đối với học viện chúng ta làm áp lực rồi."

"Hoang đường!" Phó viện trưởng mạnh mẽ hất một cái ống tay áo, sắc mặt giận đến tái mét: "Chờ đến Trường Phong Vô Kỵ trở về, Chu lão sư nhớ nói cho hắn biết, lần này hồi sinh thi đấu, bọn họ ban 7 nhất định phải tham gia!"

Chu lão sư trong mắt lóe lên một vết cười trên nỗi đau của người khác hào quang, theo sau thật sâu cúi đầu nói: "Phải, phó viện trưởng!"

Nhìn đến phó viện trưởng bóng lưng đi xa, Chu lão sư cười lạnh một tiếng, tự nhủ: "Trường Phong Vô Kỵ, còn một tháng liền muốn hồi sinh tỷ thí, lần này ta xem ngươi làm sao phách lối!"

Vẫn còn ở trong tửu quán uống rượu Trường Phong Vô Kỵ còn không biết, mình liền thế này tạo tiểu nhân ám toán.

Quán rượu đóng cửa bảy ngày, cũng không ai biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, cũng không có ai dám đánh nghe. Mạc Ân uy danh, thật là cùng với nàng mỹ đẹp một dạng xa gần nghe tiếng.

Sau bảy ngày, quán rượu mộc cửa bị đẩy ra, một đám tuổi tác cũng không lớn thiếu nam thiếu nữ vừa nói vừa cười đi ra, tràn đầy khí tức thanh xuân.

"Đa tạ người a!" Trường Phong Vô Kỵ khoe miệng rất cuộc lộ ra một nụ cười, hắn nghiêng đầu đang cùng Mạc Ân nói lời từ biệt.

"Người nhóm học sinh này xác thực có không ít có tài năng, đặc biệt là cái gọi là làm Mã Khánh Lượng, nhất định là vậy trời sinh sát thủ! Cái gọi là làm Văn Dương tiểu tử, cũng không đơn giản đi? Hai người bọn họ, là lĩnh ngộ nhiều nhất nhanh nhất." Mạc Ân tuyệt mỹ trên mặt lộ ra một vết mặt cười, bất quá càng nhiều thì hơn là vui vẻ yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Thành quả bảy ngày

"Đa tạ Mạc Ân lão sư!"

Mặc dù chỉ là dạy bọn họ bảy khoảng thời gian, thật là đám học sinh này vẫn kiên trì đối với Mạc Ân cúi người chào nói cảm tạ.

Mạc Ân khoát tay một cái, cười nói: "Ta có thể dạy đều đã dạy cho các ngươi, còn lại liền toàn bộ dựa vào chính các ngươi hiểu. Đây nghệ thuật giết người, giá trị không thể tính toán, các ngươi chỉ cần đáp ứng ta một chuyện, nhớ lấy không thể truyền ra ngoài!"

"Vâng!"

Bọn học sinh nhảy lên Mã, tại Trường Phong Vô Kỵ dưới sự hướng dẫn rời khỏi nơi này.

Văn Dương cúi đầu, ngửi trên người mình nhận nhậ mùi máu tanh, đang nhìn mình hai tay, trong mắt lóe lên một vết nóng bỏng. Trải qua bảy ngày huấn luyện, mình đôi tay này, đã có thể lĩnh xảo là địch nhân bện ra vô số loại chết kiểu này rồi.

Không thể không nói, Mạc Ân thật là một nhà nghệ thuật gia, chỉ có điều, là hủy diệt sinh mệnh nghệ thuật gia!

"Cảm giác làm sao?" Trường Phong Vô Kỵ nghiêng đầu lại, nhìn đến tất cả học sinh nói.

Đây hơn mười danh học sinh thoát nhìn cùng trước khí chất hoàn toàn bất đồng, còi ra non nớt, lưu lại chính là trải qua chém giết cùng máu tươi mặn mà. Giống như là trong quân đội trải qua chân chính chiến tranh thiết huyết quân nhân một dạng, kia cỗ khí chất không giả được.

"Lão sư, người làm sao sẽ nhận biết Mạc Ân lão sư?" Cô Hậu Vĩ mập mạp khắp khuôn mặt là đáng tươi cười, bảy ngàn dặm, hấn thu hoạch rất phong phú, so ở gia tộc 10 năm học được cái gì cũng nhiều!

"Nàng theo ta là bạn cũ." Trường Phong Vô Kỵ nhàn nhạt nói: "Nàng ban đầu danh hiệu, tại Thần Châu đại lục rất là vang dội, chỉ có điều hiện nay đã triệt để yên lặng. Mà các người, là duy nhất đạt được nàng truyền thừa người."

"Ta biết ngay Mạc Ân lão sư không có đơn giản như vậy!" Mã Khánh Lượng trong đôi mắt tràn đầy ánh sáng màu: "Cho dù người bây giờ nói nàng là giới sát thủ xếp hạng thứ hai Diệu Nguyệt, ta cũng sẽ không có một chút giật mình!"

"Tại sao là Diệu Nguyệt?" Trường Phong Vô Kỵ mặt hiện lên ra một vết nụ cười cổ quái, cặp mắt thật chặt nhìn chăm chú vào Mã Khánh Lượng.

"Bởi vì đứng hàng thứ nhất mạn đà la thật sự là quá thần bí, bình sinh chỉ đi làm mười bảy lần nhiệm vụ, có ba lần mục tiêu là giới sát thủ xếp hạng thứ năm lão bài sát thủ. Thế mà mạn đà la cư nhiên sạch sẽ gọn gàng hoàn thành nhiệm vụ, sở dĩ được khen là là giới sát thủ hoàn toàn xứng đáng Đệ nhất!"

Mã Khánh Lượng trong mắt lộ ra một vết hướng tới, nhếch nhếch miệng nói: "Về phần hạng nhì Diệu Nguyệt, liền lộ ra tiếp địa khí hơn nhiều. Tuy rằng đồng dạng cường đại, nhưng lại từng có thất thủ kỷ lục, chính vì vậy, mới hiện lên rõ chân thực a!"

Trường Phong Vô Kỵ thở dài nói: "Xin lỗi, Mạc Ân nàng mấy năm trước ngoại hiệu, đúng là mạn đà la!" Bỏ lại những lời này sau đó, hấn kẹp chặt bụng ngựa, trực tiếp tăng nhanh tốc độ, đem về mặt thờ ra Mã Khánh Lượng bỏ lại đằng sau.

"Mạn... Mạn đà la..."

Hồi lâu sau, Mã Khánh Lượng mới không nhịn được hít sâu một hơi, hấn kia nhỏ bé cặp mắt trong nháy mắt tròn to, không nhịn được cười như điên nói: "Lão từ cư nhiên là mạn đà la học sinh, ha ha ha ha ha ha!"

Hơn mười người thúc ngựa lao nhanh tại một mảnh trong sơn đạo, hai bên cao vút trong mây đỉnh núi không nhìn tới đỉnh.

"Lão sư, ngài đối với mỗi một giới học sinh, đều là giáo dục như vậy sao?" Vương Minh Kiếm có chút không nhịn được dò hỏi.

"Chỉ có các người lần này mới là như vậy, về phần lúc trước những phế vật kia..." Trường Phong Vô Kỵ tựa hồ liền nói cũng không nguyên nhắc tới: "Hừ, phế vật chính là phế vật, cho dù ta cho bọn hấn nhiều lần như vậy cơ hội, bọn họ cũng sẽ không nắm chắc! Những phế vật kia, không có tư cách đạt được ta truyền thụ!"

"Chúng ta đây thật đúng là phải cảm tạ Vân Dương rồi!" Tiêu Yên Nhi cười nói.

Lời nói này không sai, bởi vì ban đầu Vân Dương cơ hồ là bằng vào sức một mình, mới văn hồi toàn bộ lớp học tôn nghiêm. Không phải Vân Dương nói, tại Trường Phong Vô Kỵ trong mắt bọn họ hãy cùng trước những cái kia khóa phế vật không có khác biệt.

"Đừng nói như vậy, mọi người đều là học sinh ban 7, chúng ta là một thể thống nhất!" Vân Dương khiêm yếu ợt cười nói.

Trường Phong Vô Kỵ cười nhẹ nhàng nhìn đến nhóm học sinh này, có lẽ ban đầu thật là bởi vì chính mình được bọn hấn nghị lực xúc động rồi, chính là cổ này liều mạng cũng muốn chứng minh tinh thần mình, mới được rồi khiến cho bọn hấn liên tục không ngừng về phía trước động lực tiến tới.

"Cộc cộc cộc!"

Đằng trước truyền tới liên tiếp tiếng vó ngựa, Vân Dương ngẩng đầu lên, phát hiện nguyên lai đối diện cũng có hơn mười con tuần mã lao nhanh tiến tới

Đây là một chỗ nhỏ hẹp con đường, chỉ có thể cung cấp cho mấy thớt ngựa song song thông qua. Nếu như đối diện cũng tới người, vậy sẽ phải nhường qua một bên, hai phe đồng thời thông qua.

Nhưng nhìn đối phương tư thế, hơn mười con ngựa không có nửa điểm muốn né tránh ý tứ, đối diện hướng bên này vọt tới. Bức kia tư thế, tựa hồ đang nói: Nhanh đưa đường cấp cho mở!

Như vậy một hồi, cho dù là bọn họ giới nhìn đến đâu, cũng không nhịn được.

Cô Hậu Vĩ dẫn đầu tức giận bất bình nói: "Xem bọn hấn có vẻ, căn bản không có một chút né tránh ý tứ, xem ra là muốn để cho chúng ta đường cũ lui về rồi hả?"

"Đánh rầm!" Mã Khánh Lượng phi một cái, khinh thường nói: "Lui về? Chỉ bằng bọn họ?"

"Vậy thì nhìn một chút ai quyền đầu cứng đi!" Vân Dương vô cùng chờ mong nhìn đến đối phương, trong mắt lộ ra một vết sung sướng tràn trề chiến ý.

Trường Phong Vô Kỵ kia nhẹ nhàng vang dội âm thanh, sâu xa nói: "Không dám chọc chuyện, là tầm thường."

Một câu nói như vậy, trực tiếp khơi dậy ở đây toàn bộ học sinh trong cơ thể sôi trào nhiệt huyết. Tất cả mọi người chỉ là hơn mười tuổi thiếu niên, nguyên bản chính là dễ dàng nhiệt huyết sôi trào tuổi tác, lại vừa học được bản lãnh đang khổ nỗi không có chỗ thi triển, vừa vận đã tới rồi mục tiêu.

Đây để cho bọn họ làm sao có thể không vui?

"Đạp đạp đạp!"

Vì vậy, bọn họ cũng tăng nhanh lao nhanh tốc độ, cùng đối diện kia hơn mười con ngựa đối diện đụng vào.

Hai phe khoảng cách trong lúc đó càng kéo càng gần, trong nháy mắt cũng chỉ còn lại có trăm mét khoảng cách. Ai cũng không có né tránh ý tứ, xem ra mấy giây sau đó liền biết mạnh mẽ đụng vào nhau.

"Ngừng!"

Cuối cùng vẫn đối diện bên kia nhận biết kinh sợ, một cái thanh âm phản nộ vang dội, ngay sau đó hơn mười con ngựa dừng ở, lập tức thiếu nam thiếu nữ trợn mắt nhìn nhìn đến bên này.

"Các ngươi đây là ý gì? Tìm chết đúng hay không?" Cầm đầu thanh niên kia phần giận dữ hết, nhìn bộ dáng kia, cơ hồ là muốn hóa thân làm găm thét dã thú.

Trương Phong Vô Kỵ cúi đầu, không để ý đến. Loại chuyện nhỏ này, căn bản không cần hấn ra tay, bọn học sinh mình liền có thể giải quyết.

"Cút mẹ mày đi!" Cổ Hậu Vi không nhịn được giơ lên ngón tay giữa, âm ỉ nói: "Không nhường đường, có tin không lão tử đụng các ngươi chết?"

Đạt được một loạt lịch luyện Cổ Hậu Vi, trên thân cũng mơ hồ lộ ra chút huyết tính. Đối mặt với đối phương, tuyệt không phạm sợ, phách lối rất.

Cổ Hậu Vi vừa mở miệng, những học sinh khác cũng đều bắt đầu hưởng ứng. Đặc biệt là Mã Khánh Lượng, một bộ muốn ăn đòn biểu tình, khiến người ta hận không được lên đây đem hắn đánh thành đầu heo.

"Xem ra các ngươi là không định để cho!" Đối diện thanh niên kia cũng là cố nén lửa giận, gây hấn một bản nhũ lông mày.

"Ngươi là lông mày hóng gió sao, cũng sắp thọt đến trên đầu." Vương Minh Kiếm cũng không nhịn được châm chọc nói.

Đối diện thanh niên kia bị tức giận sôi máu lên, đột nhiên một hồi từ trên ngựa nhảy xuống, chậm rãi đi lên phía trước, hướng về phía Vương Minh Kiếm vẫy vẫy tay, khinh thường nói: "Có can đảm nói, xuống tỷ thí với ta một hồi?"

Wang Ming Jian trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, tóm lấy trường kiếm bước nhanh nhảy xuống ngựa, vung kiếm đâm tới.

Một đạo lạng lết hàn quang thoáng hiện, băng lãnh khí thế ép người toàn thân run rẩy, Vương Minh Kiếm cơ hồ không có chút gì do dự, trường kiếm trực tiếp lấy một cái xảo quyết đường cong, đâm về phía thanh niên kia cổ!

"Cái gì?"

Thanh niên kia cũng là cả kinh thất sắc, hoàn toàn không nghĩ tới, đối phương không đánh thì thôi, một đánh tất trực tiếp chính là muốn tánh mạng người sát chiêu!

Hắn còn không có động thủ, về khí thế liền trực tiếp thua một nửa.

Như thế nào cũng không nghĩ đến, Vương Minh Kiếm chiêu bên trong giấu chiêu, trường kiếm đâm một cái vừa vặn chỉ là hư hoảng, kì thực gần sát thanh niên kia thân thể, thu hồi trường kiếm, để tay sau lưng một khuỷu tay đảo rồi đi lên.

"Bịch!"

Thanh niên kia bị một hồi đụng vào ngực, sắc mặt kịch liệt biến hóa, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi.

"Thật không có ý nghĩa!" Vương Minh Kiếm thờ dãi, lắc đầu nói: "Chỉ chút tài nghệ này, từ đâu tới mặt mũi phách lối?"

Lời này vừa nói ra, đối diện tất cả mọi người sắc mặt tất cả đều trở nên tái mét, bọn họ đồng loạt xuống ngựa, hướng phía bên này thần tốc vọt tới.

"Đánh nhau sao, ta thích!" Cổ Hậu Vi liền nhảy xuống Mã, không chút do dự tiến lên nghênh đón. Hắn mập mập kia thân thể cư nhiên cho thấy không chút liên hệ nào nhạy bén, còn chưa tới gần đối thủ, liền mạnh mẽ đạp xuống đất mặt, thân thể bay lên trời, hai tay chụp vào đối phương.

Người kia cũng sợ, theo sau dùng hết sức lực toàn thân đánh ra hai chiêu, bành bạc nguyên khí tàn phá, như như sóng biển một bản kéo tới.

Nhưng Cổ Hậu Vi con là quỷ dị cười một tiếng, trên không trung lật cái bỏ nhào, trực tiếp nhảy đến người kia sau lưng, dừng ở chỗ trong nháy mắt, hai chân mạnh mẽ đạp ở này người trên mông.

"Phốc!"

Người kia không nhịn được, trực tiếp chó té găm bìn.

Cùng Mạc Ân học qua sau bảy ngày, tuy rằng cảnh giới phương diện không có một chút đề thăng, nhưng bọn hắn kỹ xảo cận chiến lại cùng trước xảy ra

long trời lở đất chênh lệch. Dùng chính bọn hán lời nói chính là, bọn hán bây giờ, chỉ biết giết người!

Vương Minh Kiếm cùng Cổ Hậu Vĩ nơi thi triển chiêu số, đều là giết người chiêu số, chỉ bất quá đám bọn hán tận lực giữ khí lực lại, mới vừa vận con đã tạo thành sau khi bị thương quả.

"Thật là ta... Không thích đánh nhau." Lý Thụ Đại đẩy một cái trên sông mũi mắt kính, tuy rằng đi theo Mạc Ân học lâu như vậy, thật là hán còn là vốn có thể chống cự chiến đấu.

Vân Dương bắt đắc dĩ vỗ vai hán một cái, bản thân cũng là nhanh vọt tới. Trong mắt hán lộ ra một vẻ hưng phấn, bàn tay nhanh như tia chớp lộ ra, trực tiếp bóp đôi phương người kia cổ họng. Vừa lúc đó, Vân Dương bản năng muốn lợi dụng mình ngón tay cái móng tay xẹt qua người kia cổ họng, nhưng cuối cùng vẫn là mạnh mẽ không chế được mình.

Nhìn đến kia tại trong tay mình không ngừng vùng vẫy người kia, Vân Dương âm thầm lau mồ hôi lạnh.

Mình trước suýt chút nữa liền không nhận được giết chết đôi phương!

Những thứ này đều là bảy ngày học tập thành quả, cho tới suýt chút nữa trở thành bản năng.

Vân Dương tiện tay đem người kia ném tới một bên, lại phong tỏa đối thủ tiếp theo. Người kia mạnh mẽ té lộn mào một cái sau đó, trong miệng hùng hùng hổ hổ, hoàn toàn không rõ ràng bản thân vừa vận ở trước quý môn quan đi một lượt.

Mã Khánh Lượng bằng vào mình xuất chúng thân pháp, quý mị ra bây giờ đối phương sau lưng, liền theo sau mạnh mẽ huy động mình trong cửa tay áo chùy thủ, đem đối phương đập ngã. Hán dùng là chùy thủ nơi tay cầm, mà không phải lưỡi dao. Nếu không nói, đám người này đã sớm chết rồi vô số lần.

Hết thầy đều đây trong điện quang hóa thạch phát sinh, hai bên chỉ là lần đầu va chạm, liền lộ ra một phương hoàn toàn thất bại cục diện.

Ban 7 tất cả mọi người lười biếng đứng vững, cùng đối ứng là đối phương đám người kia, đều chặt vật không thôi ngã trên mặt đất, ánh mắt lộ ra vẻ không cam lòng, ngậm lớn thở hổn hển.

"Liền chút thực lực này, cũng không cần mất mặt xấu hổ, lui ra đi!" Vân Dương phát phát tay, khoe miệng lộ một nụ cười.

Mạc Ân truyền thụ quả thật hữu dụng, ban này nếu như không phải hán tận lực nương tay, ít nhất đã có ba người chết tại trong tay mình rồi. Hết thầy đều là nhanh như vậy, giết khỏi người đến, không chút nào dài dòng.

Đối phương mặc dù không cam tâm, nhưng chỉ có thể là chịu phục đứng dậy, khuất nhục dắt ngựa, tựa vào một bên, xem như nhường đường.

"Cái này là đủ rồi?" Cổ Hậu Vĩ vẫn không thuận theo không tha thứ, hán cho thấy mình bá đạo một bên, phách lối khoát tay áo nói: "Cho ta cười ngựa, quay trở lại!"

Đám người kia trọn to cặp mắt, nhìn Cổ Hậu Vĩ ý tứ, là muốn để cho bọn họ sạch quay đầu đi, trở về đường cũ a!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Tân sinh thi đấu

Nơi này chính ở vào trung tâm sơn cốc nơi, nếu như quay đầu trở về đường cũ nói, nói rõ cách khác đoạn đường này uống công rồi. Thật ra thì này cũng không trọng yếu, trọng yếu là mặt mũi, cũng đều vớt sạch a!

Đám người kia sắc mặt tức giận tái mét, giận mà không dám nói gì. Ban 7 đám học sinh này thực lực, bọn họ thật là đều gặp qua, cạnh mình, căn bản cũng không phải là đối thủ.

Nếu không phải là đối thủ, đó cũng không có cái gì tốt nói, nắm tay người nào lớn, người đó định đoạt.

Bất đắc dĩ, đám người kia chỉ có thể cắn chặt hàm răng, khuất nhục quay đầu ngựa lại, trở về đường cũ. Vó ngựa lao nhanh, một mảnh Yên Trần bay lên, hơn mười con ngựa thân ảnh dần dần biến mất tại nơi xa xa đường chân trời.

Ban 7 mọi người hưng phấn liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đều phát hiện, trải qua Mạc Ân bảy ngày huấn luyện sau đó, mình sức chiến đấu cư nhiên bay lên nhanh chóng như vậy!

Đối phương mặc dù coi như rất là không chịu nổi một kích, nhưng trên thực tế cũng đều là Nhất Nguyên cảnh lực giai thất giai cường giả. Thực lực tính toán ra, cùng cạnh mình cũng không kém bao nhiêu. Tại dưới tình huống như vậy, mình lại có thể sạch sẽ lưu loát đánh bại đối thủ, đây cũng đều là Mạc

Ân công lao a!

"Ta lúc trước thật chưa từng nghĩ, Thần Châu đại lục sát thủ thế giới đứng hàng thứ nhất mạo hiểm mà lại trở thành lão sư ta! Ta cũng không muốn làm sát thủ, ta muốn thay thế cha ta ban, đem Tứ Hải thương đoàn làm thành toàn bộ đại lục lớn nhất thương đoàn, ta muốn kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền!" Cổ Hậu Vĩ một bên cười ngửa, một bên lẩm bẩm nói.

"Ai nói chúng ta nhất định phải làm sát thủ, học được những này nghệ thuật giết người, cũng là hữu ích vô hại, không phải sao?" Vân Dương khe khẽ lộ ra tay đi, phảng phất tại trong hư không nhẹ nhàng vỗ một cái, ngón tay tại trong chốc lát biến ảo ảo mấy động tác, liền theo sau mạnh mẽ chột xuống dưới.

Nếu như trước mặt có địch nhân nói, lần này liền biết đâm thật sâu vào đối phương trong tĩnh mạch.

"Thật là ta hiện tại đây đầu đều là những thủ đoạn kia, ta sợ hãi ta không cẩn thận liền biết thi triển ra..." Cổ Hậu Vĩ vẫn còn có chút do dự.

"Bàn Tử, trước ta mang bọn ngươi đi giết người, là là cái gì?" Trường Phong Vô Kỵ khẽ cười nói: "Không nghĩ tới giết tất cả nhiều người như vậy, tâm ngươi hình thái vẫn là không có chuyển biến qua đây."

"Không phải, ta ý là..." Cổ Hậu Vĩ mặt liền biến sắc, cấp bách vội mở miệng nói.

"Bàn Tử ý là, đây đầu đều là loại này giết người ý nghĩ tiện tay đoạn, ngộ nhờ trong lúc vô tình thi triển ra thương tổn đến mình không muốn thương tổn người, vậy phải làm thế nào!" Vương Minh Kiếm vội vã ra đề giải thích nói.

Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng nói: "Rất đơn giản, khắc chế bản thân ngươi! Lúc nào phải sử dụng, cái gì sử dụng không nên sử dụng. Là người cười thủ đoạn, mà không phải thủ đoạn cười người! Chân chính đến những này, ngươi mới có thể tính toán là chân chính hợp cách, mà bây giờ, các ngươi còn kém xa!"

"Đúng là kém xa!" Vân Dương hỏi tường trước nơi chuyện phát sinh, mình thiếu một chút liền không nhận được, móng tay xẹt qua người kia cổ. Muốn muốn làm thu phóng tự nhiên, còn rất sớm!

"Ngươi một cái mập mạp chết bầm, nếu biết mình bây giờ rất khó khắc chế loại này xung động, đó là ít cùng người động thủ. Chờ đến lúc nào có thể triệt để cười những thứ này, lại nói." Mã Khánh Lượng tức giận nói. Mặc Ân đã thành hắc thần tượng, không cho phép người khác nói một chút không tốt.

...

"Ta đã trở về, mở cửa!"

Trường Phong Vô Kỵ sắc mặt hưng phấn ngồi ở trên lưng ngựa, nhìn lên trước mặt kia cao to đại môn, cao giọng nói.

Lần lịch luyện này, bọn học sinh thu hoạch quả thực đặc biệt lớn. Cái này khiến hắn cũng là đặc biệt cao hứng, từ khi hắn thừa nhận những đứa trẻ này sau đó, trong lòng thì có một loại ý thức trách nhiệm.

Kia hai cái thủ môn sau khi nghe được, nhất thời liền ý thức được là Trường Phong Vô Kỵ đã trở về. Bọn họ vội vã chạy lên kéo ra đại môn, theo sau nhanh chóng trốn hai bên.

"Đạp đạp đạp!"

Trường Phong Vô Kỵ không có khách khí, trực tiếp thúc ngựa chạy vào trong đó. Ngay sau đó sau lưng học sinh ban 7 nhóm cũng là theo sau lưng, liền tiếp khối dầy đặc văng lên, sắc hai người một mực ho khan.

Nhìn đến học sinh ban 7 bóng lưng đi xa, hai cái thủ môn trở mắt nhìn nhau.

"Chu lão sư để cho chúng ta lưu ý dài Phong lão sư xu hướng, chúng ta có phải hay không hiện tại đi nói cho hắn biết?" Một người trong đó thủ môn mở miệng dò hỏi.

Một người khác trầm tư một chút nói: "Được, vậy ta đi nói cho hắn biết, ngươi ở nơi này trông coi."

Trở lại lớp học sau đó, toàn bộ học sinh đều một môi gục xuống bàn không nghĩ tới đi, đặc biệt là Cổ Hậu Vĩ, càng là nửa người đều đặt ở trên bàn, đại thờ hồn hèn.

Trường Phong Vô Kỵ đứng trên bục giảng, giống nhau ban đầu. Chỉ có điều, hiện trong mắt hắn không có nửa sa sút tinh thần cùng tĩnh mịch.

"Ta biết các ngươi đều rất mệt mỏi, ta cũng sẽ không khó cho các ngươi. Chờ ta nói xong lời nói này, các ngươi liền có thể tự đi về nghỉ ngơi rồi." Nhìn đến từng cái từng cái thờ ơ vô tình các bạn học, Trường Phong Vô Kỵ cũng chỉ có thể bắt đầu đi thờ dài.

Nghe được câu này sau đó, đám học sinh kia nhóm nhất thời tinh thần tỉnh táo. Trải qua nhiều ngày như vậy cường độ cao lịch luyện sau đó, bọn họ cũng cảm thấy có chút mệt mỏi. Nếu như có thể ngược tại giường nghỉ ngơi cho khỏe mấy ngày nói, kia thật là không thể tốt hơn nữa.

"Tiếp theo, ta sẽ cho các ngươi ba ngày thời gian nghỉ ngơi, sau đó liền muốn bắt đầu tiến hành đặc huấn. Không nên ôm cái gì may mắn ý nghĩ, ta phong

cách tin tưởng các người cũng đều có chỗ thể hội. Các người nếu như không thể điều chỉnh xong thể lực cùng tinh thần nói, nhưng là sẽ có nguy hiểm tánh mạng." Trường Phong Vô Kỵ mỉm cười nhìn rất nhiều học sinh, hẳn đáng tuổi cười để ở trận tất cả học sinh run sợ trong lòng.

"Trường Phong Vô Kỵ, đi ra!"

Vừa lúc đó, phòng học ra đột nhiên vang dội một cái không chút khách khí âm thanh.

Trên bục đài Trường Phong Vô Kỵ nhú mày một cái, đôi mắt đảo qua cánh cửa, thần sắc không thay đổi đi ra ngoài. Ở ngoài cửa, 3511SNP một vị trung niên dương dương đắc ý đứng ở nơi đó, biểu tình thấy thế nào đều là cười trên nỗi đau của người khác.

"Chu Văn, có rắm mau thả!" Trường Phong Vô Kỵ biểu tình lãnh đạm, không có cho hắn giữ lại bất kỳ mặt mũi gì.

Chu Văn mặt liền biến sắc, bất quá chợt khôi phục như thường. Hắn trong mắt lóe lên một đạo vẻ đắc ý, ha ha cười nói: "Không được gấp gáp như vậy, ta tới nơi này chính chính là vì thông báo người một tiếng, phó viện trưởng đối với người mang học sinh đi ra ngoài uống rượu phóng túng sự việc cực kỳ bất mãn, sở dĩ chỉ đích danh siết khiến ban 7 các người, lần này tân sinh thi đấu nhất định phải tham gia..."

"Ồ? Ta khi chuyện gì đây, thì ra là như vậy a! Cho dù không cần người nói, ta cũng sẽ chủ động yêu cầu tham gia!" Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha nói.

"Người không được làm việc quá khả năng rồi, không có chút ý nghĩa nào!" Chu Văn cười nhạt: "Người ban 7 làm sao, ai không biết? Coi như là tham gia tân sinh thi đấu, vậy cũng tất cả đều là bia đỡ đạn đoán!"

"Vậy các người ban 5 thì không phải bia đỡ đạn rồi hả?" Trường Phong Vô Kỵ nhú lông mày, đối chọi gay gắt nói.

"Người ngoại trừ miệng mồm lạnh lợi còn sót lại cái gì?" Chu Văn mặt liền biến sắc, bất quá hắn rất nhanh đã kèm chế rồi mình tức giận, tiếp tục giễu cợt nói: "Ban 5 chúng ta xác thực so ra kém đằng trước những cái kia lớp học, nhưng là đối phó các người ban 7, vẫn là dư dả! Không đúng, hẳn đúng là toàn bộ lớp học, đối phó các người ban 7, đều là dễ như trở bàn tay!"

"Người có ý tới đây, chính là vì thả những này rắm đi?" Trường Phong Vô Kỵ chẳng muốn cùng Chu Văn nói nhảm, mang trên mặt một tia cười lạnh.

"Người đừng không biết phải trái!" Chu Văn mặt liền biến sắc, hung ác nói: "Chờ đến tân sinh thi đấu bên trên, ta sẽ để người Trường Phong Vô Kỵ mất hết thể diện!"

Trường Phong Vô Kỵ khinh thường xoay người tiến vào phòng học, chỉ để lại tại chỗ tức giận toàn thân phát run Chu Văn. Vốn là Chu Văn muốn muốn cấp cho Trường Phong Vô Kỵ một ít áp lực, thuận tiện giễu cợt hắn một phen, nhưng không ngờ đến cuối cùng ngược lại thì chọc tức mình.

Ban 7 rất nhiều học sinh đều tròn to hai mắt, chăm chú nhìn trên đài Trường Phong Vô Kỵ. Bọn họ trước đem bên ngoài hai người lời đối thoại nghe rõ ràng, tân sinh thi đấu, còn một tháng liền muốn bắt đầu.

Trường Phong Vô Kỵ chậm rãi ngẩng đầu lên, liếc ở đây rất nhiều học sinh một cái, gần từng chữ một: "Lúc này các người cũng đều nghe được, hiện tại thật là cái gì miêu cầu cũng dám đập phải trên đầu chúng ta đến rồi."

"Lão sư người yên tâm, chúng ta sẽ không cho người mất thể diện!" Cổ Hậu Vĩ đem chính mình bộ ngực chụp vang ầm ầm, một bộ hào tình vạn trượng bộ dáng.

Vân Dương cũng là lộ ra một vệt tự tin tươi vui, nhẹ giọng nói: "Lão sư, đừng nói ban 5 rồi, coi như là ban 1, chúng ta đều không có gì thật là sợ!"

"Nói nhảm!" Trường Phong Vô Kỵ tức giận lườm bọn họ một cái, trong miệng không ngừng lầm bầm nói: "Bị đệ nhất sát thủ mạn đà la dạy dỗ qua, nếu như liền một đám tiêu hài tử đều không đánh lại, các người có thể đi tìm khối đậu hủ đựng chết."

"Được rồi, các người đều đi về nghỉ ngơi đi, ba ngày sau, bắt đầu tiến hành đặc huấn!" Trường Phong Vô Kỵ hừ một tiếng, xoay người đi xuống giảng đài.

Toàn bộ lớp học oanh một hồi sôi sùng sục, Vương Minh Kiểm có chút phiền não gãi gãi đầu, dò hỏi: "Tân sinh thi đấu, thật giống như hai chúng ta lúc trước những cái kia khóa ban 7, đều không đã tham gia đi?"

"Không, chín năm trước một lần kia có đã tham gia. Sau đó vòng thứ nhất, lớp chúng ta cấp dự thi bảy vị tuyển thủ liền toàn bộ thua mất, một đợt không có thắng." Mã Khánh Lượng cười hi hi trả lời.

"Nhưng là chúng ta với bọn hắn không giống nhau, có phải không?" Vân Dương đi lên phía trước, tràn đầy tự tin nói: "Lão sư mất khí lực lớn như vậy, để cho chúng ta đi theo Mạc Ân lão sư học tập kỹ xảo chiến đấu, nghệ thuật giết người, chúng ta làm sao có thể để cho hắn thất vọng thi sao?"

"Đúng vậy!" Cổ Hậu Vĩ hào khí can vãn nói: "Cái gì ban 5 ban 3, đến lúc đó ta nhất định sẽ đánh bọn họ tìm không thấy nam bắc!"

Ngay cả trong lớp duy nhất nữ sinh Tiêu Yên Nhi cũng không cam chịu yếu thế nói: "Đúng, bảy cái trong danh ngạch, ta cũng muốn chiếm một cái!"

"Đến tối, ta xin mọi người đi Võ viện Tiệm ăn bên trong ăn cơm, đều là bạn học, mọi người khỏe hảo liên lạc một chút tình cảm!" Vương Minh Kiểm ha ha cười nói: "Có tiền nhất Bàn Tử vắt chày ra nước, chỉ có thể để cho ta tới trả tiền. Thật ra thì, ta cũng là người nghèo a!"

"Ta nhỏ vào, thân là Vương gia Nhị thiếu gia, nói lời như vậy vì không trái lương tâm?" Cô Hậu Vĩ thật chặt che bên hông mình túi tiền, vẻ mặt khẩn trương nói.

"Được rồi, đó là Vương Minh Kiểm đãi khách quên đi, mọi người buổi tối nhớ đi a!" Mã Khánh Lượng liếm môi một cái nói: "Nghe nói Tiệm ăn bên trong có thật nhiều cô nương xinh đẹp, qua lướt qua nghiệm đi."

"Tốt!"

Nghe có người đãi khách, toàn bộ lớp học cũng náo nhiệt.

"Vân Dương, ngươi có thể nhất định phải tới a!" Vương Minh Kiểm vỗ vỗ Vân Dương bả vai nói: "Lúc trước ngươi giúp đỡ chúng ta không ít việc, chúng ta có thể phải cảm tạ cảm tạ ngươi."

"Nhất định sẽ đi!" Vân Dương gật đầu một cái, cùng đám người này sống chung, hần phi thường vui sướng, sờ dĩ tự nhiên không bằng lý do cự tuyệt.

Đi ra lớp học sau đó, Vân Dương cảm giác mình thân thanh khí sảng, một bộ không chịu thua phần cuối ở trong lòng dâng lên, phảng phất lại trở về ban đầu mình cùng Vạn Vân Thiên ước chiến thời điểm. Cái kia thể sống chết đều phải trở nên mạnh thiếu niên, tại trong sân đồ mồ hôi như mưa thân ảnh...

Trở lại mình trong sân, Vân Dương đánh thùng nước, thoải mái tắm, đổi thân quần áo sạch, một đầu ngược tại giường khò khò ngủ say đây.

"Tùng tùng tùng!"

Lúc xế chiều, buồn ngủ ánh trăng mờ Vân Dương bị một tràng tiếng gõ cửa đánh thức. Hần dụi dụi con mắt, mở cửa phòng ra.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Cùng Hứa Nhược Tình đồ ước

Đứng ngoài cửa là một cái thân ảnh kiều tiểu, dưới ánh mặt trời, nàng toàn thân tản ra yếu ớt mùi thơm, một khuôn mặt tươi cười càng lộ ra sờ sờ động lòng người, chính là Hứa Nhược Tình.

"Ồ, sao ngươi lại tới đây?" Vân Dương có chút kinh ngạc nói.

Hứa Nhược Tình liếc Vân Dương một cái, đi vào cửa: "Coi như hàng xóm, ta làm sao lại không thể tới làm khách, không hoan nghênh ta hay sao?"

"Không phải, chỉ là có chút nghi hoặc, làm sao ngươi có thời gian tới chỗ của ta? Không có tu luyện?" Vân Dương để tay sau lưng đóng cửa lại, ngáp liên hồi hỏi "Ồ, thực lực ngươi thì đã đột phá đến Nhất Nguyên cảnh thập giai rồi, như vậy nhanh chóng?"

Hứa Nhược Tình không có trả lời, mà là xoay đầu lại nhìn đến Vân Dương, nghiêm mặt nói: "Nếu không ta đi cùng chúng ta lớp học lão sư nói nói, đề cho hần lại lần nữa thử một chút thực lực ngươi. Bằng vào tư chất ngươi, bước vào ban 1 chúng ta dễ như trở bàn tay!"

"Tại sao, ta đây ban 7 rất tốt a!" Vân Dương hơi nghi hoặc một chút nhìn chằm chằm Hứa Nhược Tình, không hiểu nàng tại sao muốn đại động can qua như vậy.

"Ô kìa, đầu óc ngươi đàn nha, ban 1 lão sư thật là toàn bộ ngoại viện cực mạnh, lời đồn rất nhiều nội viện trên bảng danh sách học sinh, đều là xuất từ hần trong lớp!" Hứa Nhược Tình tức giận nói.

"A, nguyên lai là thế này a, thật là ta cảm thấy, chúng ta ban 7 lão sư cũng không tệ a." Vân Dương trong đầu bỗng nhiên nổi lên Trường Phong Vô Kỵ thân ảnh, cái này khắp toàn thân đều tràn đầy bí ẩn nam nhân, đến tốt cùng sẽ là như thế nào một người tồn tại đây.

Vân Dương mơ hồ cảm thấy, Trường Phong Vô Kỵ thực lực hoàn toàn không giống như là ngoài mặt biểu hiện ra như vậy bình thường. Ban đầu Mạc Ân tựa hồ có nói qua, tỷ tỷ của nàng cùng Trường Phong Vô Kỵ...

Thân là giới sát thủ đệ nhất sát thủ mạn đà la tỷ phu, lại làm sao lại như vậy bình thường thì sao?

Hứa Nhược Tình có chút không hiểu, nàng không hiểu tại sao Vân Dương tại sao như vậy cố chấp. Lưu đây tốt nhất lớp học không đi, lại vẫn cứ muốn ở lại lớp học kém nhất bên trong.

"Lẽ nào ngươi không biết, ở lại ban 7 sẽ phá hủy ngươi tiền đồ sao?" Hứa Nhược Tình muốn phải cố gắng biểu đạt rõ ràng bản thân ý tứ, nhưng mà Vân Dương sau khi nghe cũng chỉ là cười nhạt, biểu tình cũng không có gì thay đổi, cũng không có cái gì biểu thị.

"Được rồi, ta biết ngươi là lo lắng cho ta..." Vân Dương nổi lên mình ngôn ngữ, suy tính mình tiếp theo phải nói như thế nào.

"Quý tài vì ngươi lo lắng!" Hứa Nhược Tĩnh cấp bách vội mở miệng phủ nhận nói.

"vậy cái, ta ý là, ta đây ban 7 rất vui vẻ, hoàn toàn không cần phải thay ca." Vân Dương cười cười nói.

"Thật là không thức hảo nhân tâm!" Hứa Nhược Tĩnh thờ phỉ phò, mạnh mẽ dậm chân.

"Ngươi yên tâm đi, bất kể ở chỗ nào, ta đều sẽ dốc toàn lực ủng hộ tu luyện. Còn nữa, tân sinh thi đấu nhanh muốn bắt đầu, đến lúc đó ngươi cũng không nên thua ta a!" Vân Dương nhay cảm dòi đi đề tài.

"Thua ngươi?" Hứa Nhược Tĩnh bĩu môi nói: "Trước tiên chờ ban 7 các ngươi gặp phải ban 1 chúng ta, rồi hãy nói!"

"Chúng ta đây đánh cuộc làm sao?" Vân Dương đến rồi hứng thú, nhũu lông mày hỏi "Nếu như chúng ta ban 7 đánh bại các ngươi ban 1 nói, ngươi muốn như thế nào?"

Hứa Nhược Tĩnh nghe được Vân Dương nói như vậy, có chút không thể tin trọn to cặp mắt, lẩm bầm nói: "Vân Dương, ngươi sẽ không tu luyện đem đầu óc cho luyện phá hủy đi?"

"Không có, ta rất nghiêm chỉnh tại nói chuyện với ngươi a!" Vân Dương cười khổ không được.

"Ban 7 các ngươi nếu có thể đánh bại ban 1 chúng ta, thế thì..." Hứa Nhược Tĩnh trầm tư suy nghĩ, làm sao cũng không nghĩ ra điều kiện, cuối cùng dứt khoát quyết tâm, nhanh nồm nhanh miệng nói: "Bản cô nương liền đem nợ hôn đầu tiên đưa ngươi!"

"A?" Vân Dương như bị sét đánh, có chút không phản ứng kịp. Lần này đến phiên hấn ngăn người, làm sao đều không nhớ đến, vị này điều ngoa tiểu cô nương thế mà lại nói ra điều kiện như vậy đi.

Lời vừa ra khỏi miệng, ngay cả Hứa Nhược Tĩnh chính mình cũng có chút hối hận. Nàng hai bên gò má hơi đỏ lên, mình thế này cũng quá không căng thẳng đi? Bất quá căn cứ đến chết vẫn sĩ diện nguyên lý, nàng vẫn là cường từ đoạt lý nói: "Là có thể nào, ngược lại ban 7 các ngươi căn bản không có thể có thể đánh bại ban 1 chúng ta!"

"Hảo hảo hảo, cứ quyết định như vậy đi!" Vân Dương bất đắc dĩ nhún vai một cái nói.

"Hừ, đến lúc đó thấy được chúng ta cường đại sau đó, cho dù ngươi xin ta muốn đi ban 1 chúng ta, đều không cửa!" Hứa Nhược Tĩnh vì che giấu mình quần thái, vội vàng xoay người lại, tiểu toái bộ vọt ra khỏi phòng.

Vân Dương nhìn đến Hứa Nhược Tĩnh bóng lưng, cũng là chậm rãi thở phào nhẹ nhõm. Bất quá, sau đó lớn hơn áp lực lại tới.

"Tân sinh thi đấu..." Vân Dương lẩm bầm bốn chữ này, ngược tại giường đầu thần tốc suy tính.

Cái gọi là tân sinh thi đấu, nói trắng ra là chính là khảo thí tân sinh thực lực một cuộc tỷ thí. Mỗi cái lớp học đều sẽ chọn ra bảy cái cực mạnh tân sinh đi, cùng các lớp học tiến hành một chọi một lời đài chiến đấu.

Tổng cộng bảy cuộc tranh tài, bên kia thắng lợi các trận nhiều, bên kia liền có thể thu được thắng lợi cuối cùng. Thắng đối thủ, coi như là tấn cấp.

Bước vào Tinh Hà Võ Viện tân sinh, cũng sẽ đi trước bởi vì lão sư dạy một năm trước, sau đó mới tính toán là chân chính bước vào ngoại viện trong. Bọn hấn bây giờ, liền ngoại viện học sinh cũng không tính, chỉ có thể nói là tân sinh.

Một năm sau đó, tân sinh liền biết trở thành ngoại viện học sinh, vì tranh đoạt bảng danh sách ngoại viện mà phấn đấu. Bước vào Top 10 sau đó, mỗi tháng đều sẽ có đặc thù bù.

Khi ngoại viện học sinh có được đầy đủ thực lực sau đó, sẽ tấn cấp trở thành nội viện học sinh, đến khi đó, chính là vì nội viện bảng danh sách mà phấn đấu.

Tinh Hà Võ Viện, ước chừng chính là như vậy một cái tấn cấp chương trình, rất là đơn giản, nhưng đặc biệt hữu hiệu.

Đến lúc Vân Dương phục hồi tinh thần lại sau đó, mặt trời đã sắp lặn, ánh ban mai đem bầu trời nổi bật một mảnh Họa Hồng.

Vân Dương chợt nhớ tới, Vương Minh Kiểm muốn tại Võ viện Tiệm ăn trong đãi khách ăn cơm, hấn vội vã vội vã đứng dậy, đi ra mình sân trong.

Tinh Hà Võ Viện có thật nhiều Tiệm ăn, chia ra thiết lập tại khác biệt địa điểm, dùng để cung cấp Võ viện bọn học sinh một ngày ba bữa. Trước Vương Minh Kiểm từng nói, chính là cách tất cả lớp học gần đây cái kia Tiệm ăn.

Bởi vì Vân Dương ở địa phương cách Tiệm ăn đặc biệt gần, vừa vặn chỉ là sáu bảy phút, đã đi bộ chạy tới.

Vân Dương xa xa chứng kiến Tiệm ăn cánh cửa vây quanh thật là nhiều người, mơ hồ còn có chút tiếng huyền ảo, trong lòng của hấn thầm cảm thấy có chút không ổn, vội vã tăng nhanh nhịp bước.

"Mượn qua!" Hắn không chút khách khí đẩy ra trước mặt vậy xem đám người, mạnh mẽ xâm nhập rồi trong đó.

Trong đám người, hai nhóm người đang đang giằng co. Trong đó một bên cầm đầu chính là Vương Minh Kiếm, chỉ thấy hắn mặt đỏ tía tai nhìn đến đối phương, trong miệng không ngừng thở hào hển. Tại phía sau hắn, chính là ban 7 chứ nhiều bạn học nhóm, lúc này bọn họ đều là một bộ cùng chung mối thù biểu tình.

Mà đối diện, tất là một đám biếng nhác thiếu nam thiếu nữ, bọn họ ước chừng hai mươi, ba mươi người, chiếm tuyệt đối lại là. Từng cái từng cái vênh vào ngênh ngang, rất là coi thường đánh giá bên này.

"Làm sao, ngươi còn không phục?" Đối diện một người thiếu niên phách lối cười một tiếng, đưa ngón tay ra hướng về phía Vương Minh Kiếm chỉ chỉ trỏ trỏ nói: "Ta xem ngươi a, chính là muốn ăn đòn!"

Vương Minh Kiếm cũng không biết là làm sao vậy, hắn cũng không có lập tức phản bác, mà là cúi đầu chịu đựng khuất nhục, hai quả đấm nắm chặt quá chặt chẽ. Người xung quanh đối với hắn chỉ chỉ trỏ trỏ, hắn cũng không có mở miệng giải bày, cứ như vậy cúi đầu, không nói.

Đứng ở hắn sau lưng Cổ Hậu Vĩ không nhìn được, hắn đột nhiên tiến lên trước hai bước, quát lên: "Các ngươi ăn các ngươi, chúng ta ăn chúng ta, không can thiệp chuyện của nhau, các ngươi như vậy hùng hổ dọa người, lại là ý gì?"

Thiếu niên kia nghe vậy, lộ ra một cái rất là khoa trương biểu tình: "Có ý gì? Ha ha ha ha, ta nói, các ngươi làm ồn đến chúng ta, hiểu không?"

"Chuyện này các ngươi không cần phải để ý đến, các ngươi đi nhanh đi!" Vương Minh Kiếm sắc mặt cực kỳ khó coi, cũng không biết là bởi vì sao.

"Vương Minh Kiếm, ngươi làm sao vậy? Người khác đều đạp phải trên đầu chúng ta đến rồi!" Cổ Hậu Vĩ tròn to hai mắt, rất là không rõ quát.

"Chuyện này cùng các ngươi không liên quan, là hướng ta đi!" Vương Minh Kiếm cắn chặt hàm răng: "Ta không muốn liên lụy các ngươi, các ngươi đi thôi!"

"Các ngươi quá kiêu ngạo đi? Còn có nói đạo lý hay không!" Tiêu Yên Nhi không nhìn được cũng đứng dậy, bộ dáng thanh tú nàng không có chút nào mất bình tĩnh.

"Đạo lý? Ta nói chuyện chính là đạo lý!" Thiếu niên kia cặp mắt làm càn nhìn chăm chăm Tiêu Yên Nhi, chặt chặt nói: "Nếu không thế này, ngươi lên đây hôn ta một cái, chúng ta liền thanh toán xong rồi, ta cũng không làm khó các ngươi."

"Đánh rắm!" Cổ Hậu Vĩ giận dữ, đang muốn xông tới, lại bị Mã Khánh Lượng gắt gao kéo.

"Bàn Tử, quên đi, người bọn họ nhiều!" Mã Khánh Lượng sắc mặt tái xanh, mạnh mẽ kềm chế rồi mình lừa gạt.

Nhìn đến đây, Vân Dương chỉ cảm thấy một con lửa giận xông lên đầu, mình bạn học cùng lớp thế này bị người khác làm nhục, đây triệt để đốt lên hắn tức giận. Vân Dương cơ hồ là không có chút gì do dự xông ra ngoài, mạnh mẽ một cước đá vào thiếu niên kia ngực.

"Bịch!"

Thiếu niên kia vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Vân Dương một cước này trực tiếp đạp bay ra ngoài, té xuống đất, còn lộn mấy vòng, hồi đầu thổ huyết.

"Vân Dương?"

Ban 7 đám người kia chứng kiến Vân Dương sau đó, trong mắt tất cả đều một hồi lóe sáng, phảng phất là thấy được chủ định một dạng vội vã vậy lại.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vân Dương cố trụ tức giận, mở miệng dò hỏi.

"Chúng ta tại Tiệm ăn bên trong ăn thật ngon đến cơm, bọn họ đột nhiên liền đem chúng ta cái bàn cho xô!" Cổ Hậu Vĩ trong mắt lửa giận cơ hồ muốn đốt cháy tất cả, theo sau, hắn lại hận sắt không thành được thép ngoặt về phía rồi Vương Minh Kiếm: "Ngươi rút cuộc là làm sao, ban đầu giết người thời điểm không thấy ngươi như vậy kinh sợ!"

Vương Minh Kiếm không nói gì, hắn mím môi lại, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, cúi đầu, toàn thân run không ngừng đấy.

Thiếu niên kia thần tốc bò dậy, không thể tin nhìn chăm chăm Vân Dương, xoa xoa trên mặt máu tươi, giận dữ hét: "Ngươi dám đánh ta?"

"Ta con mẹ nó đánh chính là ngươi!" Vân Dương chẳng quan tâm hỏi thăm chuyện gì xảy ra, bước nhanh xông tới, giơ tay lên chính là một cái bạt tai mạnh.

"Bát!"

Thiếu niên kia căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào, trực tiếp bị Vân Dương một cái tát quất vòng vo tầm vài vòng, mắt nổ đom đóm, đầu óc choáng váng.

"Ban 7 có dũng khí đối với ban 5 chúng ta động thù?"

"Mọi người lên!"

Thiếu niên kia sau lưng đám người kia thấy vậy, cũng là oanh một hồi liền hướng phía Vân Dương vọt tới, bọn họ từng cái từng cái biểu tình thù hận, nhìn bộ dáng kia tựa hồ phải đem Vân Dương lột da nuốt sống.

"Mẹ nó, khi ta nhóm ban 7 là để bóp trái hồng mềm hay sao?" Mã Khánh Lượng cắn chặt hàm răng, bản năng muốn rút ra ống tay áo chủy thủ, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là quên đi, trực tiếp tay không xông tới.

Đánh nhau có thể, nhưng mà xảy ra án mạng thì không được!

Cổ Hậu Vĩ đã sớm kìm nén nổi giận trong bụng không nhịn được, có một cái cơ hội như vậy, cũng là tốt cuộc có thể đủ tốt hảo thả. Hắn sải bước đi lên đi vào, trực tiếp bám trước âm i thiếu niên kia, giờ tay lên chính là mạnh mẽ 3K TOiRd một cái tát.

"Con mẹ nó người còn dám vũ nhục ta Yên Nhi?"

Cổ Hậu Vĩ một bên đánh một bên rống giận, nhìn xung quanh vậy xem người không rét mà run. Không biết người, còn thật cho là bọn họ trong lúc đó có thâm cừu đại hận gì đây.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Hồn chiến trước tiệm cơm

Đáng thương thiếu niên kia, còn chưa phản ứng kịp, hai bên gò má đã bị đánh sưng giống như là đầu heo một dạng trong miệng cũng không ngừng khạc máu, vô lực giãy giụa.

Học sinh ban 7 cùng ban 5 hoàn toàn hồn chiến với nhau, tràng diện cực kỳ đồ sộ, bịch bịch trầm đục tiếng vang âm thanh liên tiếp không ngừng, không ngừng có âm thanh thảm thiết vang dội.

Vân Dương xông lên phía trước nhất, thân thể của hắn vô cùng sự cường tráng, cho dù bị nguyên khí chính diện bắn trúng, cũng bị không là cái gì bị thương. Chỉ thấy hắn nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, sạch sẽ gọn gàng chop tới một người, bay thẳng đến nơi xa xa ném ra ngoài.

Tiệm ăn trước, đã hoàn toàn loạn thành hỗn loạn.

Vương Minh Kiểm nắm chặt hai quả đấm, đứng tại chỗ, phảng phất tại làm cái gì lựa chọn một bản. Hắn cúi đầu, cắn chặt hàm răng, cái trán gân xanh lộ ra.

"A!"

Rốt cuộc, hắn không còn áp lực mình, rống giận một tiếng, giống như là một con dã thú hung mãnh một bản xông tới, bá đạo nguyên khí trùng kích, trực tiếp đánh bay cách đó không xa một người.

Toàn bộ vậy xem học sinh trong lòng đều là run nhẹ, như thế nào cũng không nghĩ đến Vương Minh Kiểm bộc phát ra thực lực kinh người như vậy, đã như vậy, vậy tại sao trước muốn một mực ần nhẫn thì sao?

Ban 5 đám người này hiển nhiên không nghĩ tới ban 7 phản công hung mãnh như vậy, trong lúc nhất thời vội vàng không kịp chuẩn bị bị đánh liên tiếp bại lui. Tuy rằng người bọn họ cân nhắc bên trên chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng mà ai cũng không nghĩ đến ban 7 đám người này, nắm giữ cường đại như thế kỹ xảo chiến đấu, cho dù là bọn họ đem hết toàn lực, cũng chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi.

"Bịch bịch bịch!"

Liên tiếp nguyên khí tiếng nổ vang dội, Vân Dương cư nhiên là bằng vào mình nhục thân miễn cưỡng tiếp nhận được rồi chừng mấy người công kích. Chỉ thấy hắn toét miệng cười một tiếng, trong tay ngưng tụ ra một đạo rực rỡ ánh sáng màu vàng, huy chương đánh tới.

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Ngưng tụ cuồng phong gào thét đến, nguyên khí tàn phá. Tốt lắm mấy người căn bản là đều chưa kịp phản ứng, liền được Vân Dương miễn cưỡng đánh lui.

"Phốc!"

Bọn họ đồng loạt khạc ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Ngay cả Lý Thụ Đại cũng thái độ khác thường, cùng đối phương người Chiến với nhau, hẳn mặc dù coi như thư sinh yếu ớt, nhưng mà hạ thủ cực kỳ không khách khí. Đối phương tại hẳn thể công dưới, cũng không chiếm được một chút xíu tiện nghi.

Ban 7 mọi người càng chiến càng hăng, chiếm cứ bên trên tràng diện ưu thế tuyệt đối.

"Dừng tay!"

Đang lúc này, một cái thanh âm thờ hồn hèn tại cách đó không xa vang dội, hàm chứa không lồ lửa giận.

Ban 5 học sinh đều vội vàng dừng tay, bởi vì bọn hắn đã hiểu, đây là bọn hắn lớp học lão sư Chu Văn âm thanh.

Bọn họ dừng tay, học sinh ban 7 cũng sẽ không dừng tay. Cổ Hậu Vĩ dứt khoát trực tiếp cười ở kia trên người thiếu niên, qua lại rút ra bạt tai, đem Chu Văn lời nói trực tiếp coi thành gió bên tai.

"Ba ba ba!"

"Ngươi còn dám đối với ta Yên Nhi bắt kính?"

"Ba ba ba!"

"Con mẹ nó ngươi là chán sống đi!"

Cổ Hậu Vĩ cái trán tràn đầy đại hân, quát phi thường cao hứng.

"Dừng tay! Dừng tay! Tất cả dừng tay cho ta!" Chu Văn phảng phất là mất đi lý trí một dạng huy chương liền hướng phía Cổ Hậu Vĩ đập tới, nguyên khí to lớn đoàn tụ tại hẳn trong lòng bàn tay ngưng tụ, cuồng phong gào thét, để cho trong lòng người sinh sợ.

"Không được!"

Vân Dương bỗng nhiên quay đầu đi, Cổ Hậu Vĩ vẫn còn chưa ý thức được gần sắp đến nguy hiểm, mà Chu Văn cái tát đã sắp muốn vỗ tới trước ngực hắn. Bỗng vào Chu Văn thực lực, nếu như Cổ Hậu Vĩ bị vỗ trúng lời nói, ít nhất cũng là trọng thương a!

"Bàn Tử, cẩn thận!"

Vân Dương trong mắt lóe lên một vẻ tức giận, thân là lão sư, cư nhiên như vậy hướng về phía học sinh ném đá giấu tay, đây cũng quá không biết xấu hổ đi! Trong đầu hẳn phảng phất là có vật gì nổ tung một dạng, không nhìn được găm lên giận dữ, trong tay một đoàn như gió lốc nguyên khí ngưng tụ, thân tốc hướng phía Chu Văn vỗ tới.

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương cảm giác mình trong tay như gió lốc nguyên khí dường như muốn đem toàn bộ không gian đều cho xé rách, cái loại này không nhanh không chậm lực lượng để cho hẳn toàn thân ngửa ngáy. Hẳn nhìn đến Chu Văn bàn tay, không sợ hãi chút nào tiến lên nghênh đón!

"Miểu tốc Tam Thập Toàn!"

Vân Dương ra sau tới trước, tiến đến vốn là đem Cổ Hậu Vĩ đẩy ra, ngay sau đó bàn tay phải mạnh mẽ cùng Chu Văn cái tát đụng vào nhau.

"Xuy Xuy Xuy!"

Miểu tốc Tam Thập Toàn Bạo Toàn Sát điên cuồng xoay tròn, đem Chu Văn trong lòng bàn tay nguyên khí gạt vỡ nát.

Chu Văn không nghĩ tới một đệ tử thể mà lại nắm giữ cường đại như thể thực lực, hẳn cơ hồ là theo bản năng gia tăng nguyên khí phát ra. Chỉ thấy Chu Văn dao động cánh tay, một luồng càng thêm bàng bạc nguyên khí đánh thẳng tới, giống như là cuộn cuộn như sóng biển, trực tiếp đem Vân Dương cả người đánh bay ra ngoài.

"Răng rắc!"

Một tiếng tiếng xương nứt vang dội, Vân Dương cảm giác mình thân thể cao cao tung - bay lên, ngay sau đó mạnh mẽ té xuống đất. Hẳn muốn ngồi dậy, lại cảm giác mình toàn bộ cánh tay phải đều mất đi tri giác, liền động một cái ngón tay đều được hy vọng xa vời. Hẳn đồng tử đột nhiên rụt lại một hồi, Chu Văn thực lực mạnh mẽ, căn bản cũng không phải là mình có thể chống lại.

Cổ Hậu Vĩ lúc này mới làm biết chuyện gì xảy ra chuyện, hẳn đại trừng mắt một cái, vội vã chạy tới.

"Vân Dương, ngươi..."

Vân Dương không nhìn được phun ra nhất khẩu máu tươi màu vàng, cả người xụi lơ ở trên mặt đất. Áo quần hắn đã bị mồ hôi thấm ướt, cắn chặt hàm răng, không nói ra lời.

"Chu Văn, người dám!"

Một cái diều màng nhĩ người căng tiếng quát giận vang dội, ngay sau đó từ đằng xa chạy như bay đi một vệt bóng đen, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai, một quyền đập vào Chu Văn ngực.

Chu Văn toàn thân run nhẹ, loại cảm giác đó giống như là ngực bị một chiếc búa lớn mạnh mẽ bắn trúng, ngay cả thở đều không kịp thở rồi.

"Người... Trường Phong... Vô..." Chu Văn tròn to cặp mắt, không nhìn được lui về sau hai bước, bước chân tập tễnh, suýt chút nữa ngã xuống.

Chỉ thấy Trường Phong Vô Kỳ mặt đầy phẫn nộ đứng ở nơi đó, gần từng chữ một: "Thân là lão sư, cư nhiên đối với học sinh xuất thủ, người còn biết xấu hổ hay không?"

Chữ nào cũng là châu ngọc, như đỉnh đóng cột, nói năng có khí phách. Sóng âm khổng lồ lực trùng kích khiến ở đây toàn bộ vây xem học sinh tâm thần chấn động, đều đều lộ ra không thể tin thần sắc. Bọn họ không chút suy nghĩ qua, ban 7 lão sư thực lực, thể mà lại cường đại như thế! Vừa vặn chỉ là sóng âm uy lực, liền để cho bọn họ đứng không vững, suýt chút nữa ngã xuống.

"Phốc!" Chu Văn liền trả lời vấn đề khí lực cũng không có, há mồm liền phun ra một ngụm máu tươi, che ngực không ngừng ho khan. Hắn biết rõ, bộ ngực mình đầu khớp xương, sợ là đều gãy vài gốc!

"Lão sư, người mau đến xem thấy hắn!" Cổ Hậu Vĩ có chút tiêu vội kêu lên.

Trường Phong Vô Kỳ lúc này mới đi nhanh đến Vân Dương bên cạnh, đưa tay đem ở Vân Dương mạch. Chỉ thấy hán nóng này biểu tình chậm rãi đơ lại ở trên mặt, liền theo sau khóa miệng nâng lên về khổ sở, thở dài, đứng lên.

"Lão sư, làm sao?" Cổ Hậu Vĩ toàn thân run nhẹ, còn tưởng rằng có cái gì không chuyện tốt xảy ra.

"Lẽ nào không thể cứu?" Mã Khánh Lượng mạnh mẽ nuốt nước miếng một cái, không dám tin nói.

"Nói cái gì vậy!" Trường Phong Vô Kỳ lộ ra một cái bất đắc dĩ đáng tươi cười: "Thân thể của hán bỗng vô cùng, căn vốn liền không có chuyện gì. Vừa vặn chỉ là cổ tay phải gãy xương mà thôi!"

Vân Dương miễn cưỡng từ trên mặt đất ngồi dậy, cánh tay trái nắm được cổ tay phải, hơi hơi dùng lực một chút, rắc một tiếng, cổ tay đã khôi phục lại. Hắn lắc lắc cánh tay phải, biểu tình buồn lòng nói: "May mà, đã không có gì đáng ngại rồi!"

Trường Phong Vô Kỳ dùng cổ quái ánh mắt nhìn chằm chằm Vân Dương, trong mắt nghi hoặc không cần nói cũng biết.

Vân Dương cười hắc hắc nói: "Ta từ nhỏ tố chất thân thể liền tốt hơn, cho nên khôi phục cũng tương đối nhanh..."

Trường Phong Vô Kỳ quay người sang đi, ánh mắt thần tốc quét qua tất cả mọi người tại chỗ. Hắn phát hiện mình học sinh ban 7 phần lớn đều không có gì thương thế, sinh long hoạt hổ. Ngược lại thì ban 5 những học sinh kia, từng cái từng cái chặt vật không chịu nổi, còn có đã nằm trên đất không bò dậy nổi.

"Các người quả nhiên không có ném người ta à!" Trường Phong Vô Kỳ hết sức hài lòng nhìn mình chằm chằm học sinh, dùng khen ngợi giọng nói: "Đánh nhau có thể, nhưng nhớ kỹ, đừng thua cho người khác là được! Các người đánh nhau, ta sẽ không trách phạt các người, nhưng nếu như các người đánh thất bại, hừ..."

Chu Văn lúc này mới thật không dễ dàng ổn định tâm tình mình, hắn hít sâu một hơi, tức miệng mắng to: "Trường Phong Vô Kỳ, người có còn hay không đem Võ viện quy củ để ở trong mắt? Cư nhiên dung túng như vậy mình học sinh cô ý tổn thương người, sẽ không sợ viện trưởng xử phạt người sao?"

"Ha ha, học sinh người ý vào số người ưu thế, kết quả đánh nhau bại bởi các học trò ta, ngược lại đầu người còn muốn ác nhân cáo trạng trước, thật là có ý tứ!" Trường Phong Vô Kỳ nhẹ nhõm sung sướng cười, nếu Vân Dương không có bị thương gì, hắn kia căng thẳng thần kinh cũng là buông lỏng xuống.

Chu Văn bị tức toàn thân run rẩy, nhưng lại tìm không đến bất luận cái gì phản bác lý do. Vốn chính là thế này, mình học sinh rõ ràng so với phía đối diện nhiều người, cuối cùng đánh nhau lại không có đánh thắng, truyền đi lời nói, mặt mặt thật là ném đại phát.

"Người thân là lão sư, đối với học trò ta xuất thủ, điểm này, người giải thích thế nào?" Trường Phong Vô Kỳ sắc mặt bỗng nhiên lạnh lùng xuống, âm thanh cũng biến thành giống như hàn băng ngàn năm một bản, không chứa phân nửa tình cảm.

Chu Văn không nghĩ tới Trường Phong Vô Kỳ thế mà còn biết thế này cần không buông, trong lúc nhất thời bị tức không nói ra lời.

"Bất quá ta người này tương đối rộng lượng, loại chuyện này ta liền không so đo với người." Trường Phong Vô Kỳ xoay người, đối với mình học sinh vẫy vẫy tay: "Đi, tiếp tục ăn cơm, bữa tiệc này, ta đãi khách!"

Học sinh ban 7 từng cái từng cái mang trên mặt nụ cười rục rịch, giống như là người thắng một dạng hăm hở đi theo Trường Phong Vô Kỳ đi vào Tiệm ăn bên trong.

Đám kia vây xem học sinh tất cả đều là mạnh mẽ Truân nuốt nước miếng một cái, hôm nay thật đúng là mở rộng tầm mắt.

"Trường Phong Vô Kỵ, người không cần cho ta phách lối. Lập tức phải là tân sinh tử thí, đến lúc đó, ta nhất định phải để cho ban 7 các người mất hết thể diện!" Chu Văn nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ bóng lưng đi xa, kêu la như sấm nổi giận mắng.

Bước vào Tiệm ăn bên trong sau đó, Trường Phong Vô Kỵ tìm một bàn tròn lớn Từ ngòi xuống, hơn mười người vây quanh rờn rã một bàn.

"Các người biểu hiện cũng không tệ, không có khiến ta thất vọng!" Trường Phong Vô Kỵ một bên vẩy tay phân phó mang món ăn, một bên cười híp mắt nói: "Về sau đánh nhau nên thế này, tuyệt đối không thể ném chúng ta ban 7 mặt mũi!"

Học sinh ban 7 nhóm trên mặt tràn đầy rực rỡ nụ cười, từng cái từng cái hận không được miến nhếch đến dái tai đi. Lần này bọn họ có thể cuối cùng dương mi thổ khí, không những đánh thắng chiếc, còn chiếm rồi lý.

Chỉ có Vương Minh Kiếm cúi đầu, vẻ mặt sa sút tinh thần thần sắc. Hắn nuốt nước miếng một cái, nhẹ giọng nói: "Thật ra thì, chuyện lần này... Đều tại ta!"

Tất cả mọi người nghiêng đầu qua đi, nhìn chằm chằm Vương Minh Kiếm nhìn.

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra a, người ngược lại cùng chúng ta nói a!" Cổ Hậu Vĩ tức giận nói.

"vậy khiêu khích ta thiếu niên là Vương gia chúng ta người, xem như đại ca ta tay sai." Vương Minh Kiếm thấp giọng ngập ngừng nói: "Hắn lần này chính là đặc biệt tới tìm ta tra, khẳng định chính là phụng mệnh đại ca ta mệnh lệnh. Ta không muốn cùng đại ca chính diện phát sinh mâu thuẫn, sợ dĩ vãng chịu đựng. Cái này vốn là chẳng qua là ta một người sự việc, không nghĩ tới lại đem các người đều liên lụy đi vào."

Vân Dương nghe vậy, không nhịn được một hồi bật cười, hắn vỗ vỗ Vương Minh Kiếm bả vai nói: "Cái gì liên lụy không liên lụy, người ở đây nói cái gì a? Chúng ta là bằng hữu a! Có một số việc, người không cần phải một người gánh vác. Chúng ta những người này, đều có thể làm người chắc chắn hậu thuẫn!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Đây chính là ban 1 a

Vân Dương lời nói này, để cho mũi hắn chua xót. Cũng coi là rời khỏi gia tộc sau đó, lần đầu tiên cảm nhận được ấm áp.

"Đúng vậy, liền như hôm nay, chúng ta không phải đánh thắng sao?" Mã Khánh Lượng mặt mày hớn hờ nói: "Ban 5 cũng bắt quá như vậy thôi, ta cảm thấy chúng ta ban 7 thực lực, đã có tăng lên rất nhiều rồi. Đến lúc đó đang tái sinh thi đấu bên trên, chúng ta nhất định phải để cho ngoại giới giật nảy cả mình!"

"Ta biết, thật ra thì ta như vậy cũng coi là chân chính cùng hắn vạch mặt rồi. Nhưng đại ca ta chắc chắn sẽ không chịu để yên, ta chỉ sợ hắn sẽ đối phó các người!" Vương Minh Kiếm ngẩng đầu lên, trong mắt tất cả đều là vẻ cảm động: "Đại ca ta ở lớp một, tay sai hắn Vương Thụy Đồ bị phân đến rồi ban 5, liền là hôm nay chúng ta gặp phải cái kia."

Cổ Hậu Vĩ cũng là bùng tình đại ngộ, khoát tay nói: "Ta còn tưởng là cái gì, thì ra là như vậy. Người đây cứ yên tâm đi, Vương Khôn như thế nào đi nữa phách lối, cũng không dám xuống tay với ta!"

"Vương Khôn?" Vân Dương sửng sò, không nhịn được nghĩ đến chia lớp ngày đó, cái kia bị mình đau đánh một trận thanh niên, tên hắn, không phải là gọi là Vương Khôn sao?

Thật chẳng lẽ trùng hợp như vậy?

Bất quá, Vân Dương vẫn là không có đem những chuyện này nói ra. Dựa theo tình huống này đến xem, Vương Khôn kia tám chín phần mười chính là đại ca Vương Minh Kiếm.

"Đúng rồi, nếu như ta không nhìn lầm, thực lực người là Nhất Nguyên cảnh bát giai đi?" Vân Dương cặp mắt nhìn chăm chú Vương Minh Kiếm, nhẹ giọng nói: "Bằng vào thực lực người, như thế nào lại bị phân đến rồi ban 7?"

Trường Phong Vô Kỵ ngậm cười nhìn đến rất nhiều học sinh, hắn không nhịn được chen miệng nói: "Vân Dương thực lực người bị phân đi ban 7, mới là nhất chuyện lạ tình đi? Bất quá cũng cũng không sao cả, ta Trường Phong Vô Kỵ tài nghệ, là cái gọi là ban 1 lão sư, võ ngựa cũng không đuổi kịp."

Vương Minh Kiếm sắc mặt có chút cổ quái nói: "Ta không biết tại sao, khảo nghiệm kia thực lực của ta lão giả cho ta bắt mạch sau đó, liền trực tiếp đem ta phân đến rồi ban 7. Vốn là theo như theo ta đoán đo, cho dù không đi ban 1, ít nhất cũng là ban 2 đi, ai biết cuối cùng chính là một kết quả như vậy."

Nhắc tới khảo nghiệm kia thực lực lão giả, Vân Dương trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, hẳn không có quên, ngày hôm đó, kia phụ trách khảo thí lão giả lại muốn phế bỏ mình kinh mạch!

Cũng may mình có nơi cảnh giác, mới không có để cho hắn đắc thủ. Bất quá về sau, mình mà lại bị phân đến rồi ban 7 bên trong.

Bỗng nhiên, Vân Dương nghĩ đến một kiện chuyện trọng yếu. Mình ở khảo thí trước, cùng Vương Khôn phát sinh cãi vã, mà khảo thí thời điểm, Vương Khôn cũng xác thực xếp hàng ở phía trước chính mình.

Vân Dương rõ ràng nhớ, lúc ấy Vương Khôn cúi người xuống cùng lão giả kia thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ rồi mấy câu, chỉ có điều mình cũng không thể nào để ý, còn tưởng rằng chỉ là như thường trao đổi, nhưng là bây giờ xem ra, sự việc tuyệt đối không có đơn giản như vậy!

"Vương Minh Kiểm, ngươi cùng đại ca ngươi, quan hệ chẳng có gì đặc sắc đi?" Vân Dương hí mắt dò hỏi.

"Hừm, bởi vì vì gia tộc tại chúng ta thành niên thời điểm nói qua, gia tộc bắt truyền trưởng tử, mà là lại để hai ta đi ganh đua, chọn ưu tú mà chọn. Từ đó về sau, đại ca ta khắp nơi đều đứng trước ta..." Vương Minh Kiểm thần sắc có chút âm trầm.

"Vậy liền không sai, ngươi sở dĩ ta bị phân đến rồi ban 7, cùng đại ca ngươi thoát không khỏi liên quan!" Vân Dương cười lạnh nói.

"Nguyên lai là... Thế này sao?" Vương Minh Kiểm cắn chặt môi, hẳn tính cách là tương đối thẳng trắng, không có nhiều như vậy tâm địa gian xảo. Lúc trước, hẳn cũng là căn bản không có hướng phía phương diện này nghĩ tới, còn thật sự cho rằng là mình thiên phú chưa đủ đưa đến. Hôm nay Vân Dương mấy câu nói, để cho hắn vệt ra mây mù kiến nhật mình, trong lòng hiểu ra.

"Phụ trách khảo thí cái kia, gọi Trương Thủ Thanh, là một cái thấy tài sản mắt mờ lão giả kia. Hắn làm loại chuyện này, cũng không kỳ quái." Trương Phong Vô Kỵ nhàn nhạt mở miệng nói.

"Ờ, còn có nhân tâm như vậy đại ca." Cổ Hậu Vĩ cũng là không nhịn được nhếch nhếch miệng: "May nhờ ta cha mẹ ta liền sinh ra ta một cái, cha ta cũng đã sớm nói, thương đoàn sớm muộn đều là ta."

"Bất quá không liên quan a!" Vân Dương sửa sang lại tâm tình, ngẩng đầu lên cười nói: "Hiện tại đặt ở chúng ta trước mắt, liền có một cái cơ hội, có phải không?"

"Tân sinh thi đấu?" Ban 7 rất nhiều học sinh sững sờ, không nhịn được nói.

"Không sai, chính là tân sinh thi đấu. Lần này chúng ta ban 7 cũng muốn tham gia, vừa vặn có thể thừa cơ hội này, báo thù a!" Vân Dương siết chặt nắm đấm, lòng tin tràn đầy nói.

Lời vừa nói ra, ở đây rất nhiều học sinh cũng không có mở miệng. Bọn họ từng cái từng cái thần sắc quái dị, nhìn chằm chằm đến Vân Dương nhìn.

Bầu không khí nhất thời trở nên yên lặng, không có nữa trước khí thế ngất trời bộ dáng.

Vân Dương cũng cảm giác có chút không được tự nhiên, hẳn gãi đầu một cái, nghi ngờ nói: "Các ngươi đều nhìn ta chằm chằm như vậy nhìn làm sao, ta nói sai chỗ nào?"

"Vân Dương, tuy rằng chúng ta trải qua nhiều như vậy thực tập, nhưng đối phương thật là... Ban 1 a!" Mã Khánh Lượng cúi đầu, thần sắc có chút không được tự nhiên.

Ngay cả luôn luôn sống động Cổ Hậu Vĩ lúc này cũng chán chường xuống, lòng không bình tĩnh nói: "Đừng vậy, đó là ban 1, toàn bộ Tinh Hà Võ Viện lớp học tinh nhuệ nhất!" Hắn dừng một chút, nói tiếp: "Nếu như ngươi nói chúng ta có thể đánh bại lớp bốn ban 5 ban 6, ta sẽ không cảm thấy kinh ngạc. Cho dù ngươi nói chúng ta có thực lực giết chết ban 2 ban 3, ta cũng sẽ dốc toàn lực ủng hộ."

"Nhưng mà..." Vương Minh Kiểm cũng nuốt nước miếng một cái, không quá tự tin nói: "Bước vào ban 1 học sinh, tối thiểu thực lực đều muốn đạt tới Nhất Nguyên cảnh cửu giai đỉnh phong, Nhất Nguyên cảnh thập giai cũng là có lắm người. Trải qua tự trường một tháng huấn luyện, bọn họ khả năng còn có thể mạnh hơn!"

Tiêu Yên Nhi mím môi lại, muốn khích lệ mọi người: "Mọi người không nên nhục chí, chúng ta cũng còn một tháng thời gian, có phải không? Bọn họ có thể trở nên mạnh mẽ, chúng ta cũng có thể a!"

"Yên Nhi, có thể là chúng ta trong lớp cực mạnh Vân Dương, cũng mới Nhất Nguyên cảnh cửu giai a!" Lý Thụ Đại đẩy một cái trên sống mũi mắt kính, yếu ớt trả lời. Trong tay hắn đã sớm đổi một quyển sách, so với ban đầu quyển kia càng tốt đẹp hơn đây. Cho dù tới dùng com, cũng không nhân rồi.

Nghe được Lý Thụ Đại nói như vậy, mọi người nhất thời bắt đầu cúi đầu xuống.

Trương Phong Vô Kỵ không có mở miệng, hẳn cứ như vậy lẳng lặng nhìn đến trên bàn bọn học sinh. Hắn mặt không biểu tình, cũng không có mở miệng, không biết đang suy nghĩ gì.

"Chúng ta cảnh giới kém quá xa, đây cũng không phải là kỹ xảo chiến đấu vấn đề." Cổ Hậu Vĩ biểu tình rất là chán nản: "Chúng ta là ban 7 a, trực tiếp đem mục tiêu định là ban 1, quá xa vời. Giống như là một người bình thường đột nhiên nói muốn thành Tiên, cho dù lại cố gắng thế nào, cũng không nhìn thấy hy vọng a!"

"Không nên như vậy..." Vân Dương miễn cưỡng lộ một nụ cười, hẳn muốn thử kích lệ đám người này, nhưng mà trong mắt mọi người đều không có gì ý chí chiến đấu.

"Thức ăn đi bộp~!"

Vừa lúc đó, mấy vị người hầu bưng đại mâm đi tới, cũng coi là hóa giải một hồi trước kia xấu hổ không khí.

Tùng đạo tinh xảo thức ăn bị dọn lên bàn, nhìn mọi người thềm ăn đại động, trong lúc nhất thời cũng quên mất trước nơi trò chuyện đề tài.

"Đi, ăn cơm trước đi!" Cô Hậu Vĩ nuốt nước miếng một cái, đưa tay chuẩn bị gấp thức ăn.

"Bát!"

Hắn đưa bị Tiêu Yên Nhi một hồi đánh trở về, chỉ thấy Tiêu Yên Nhi trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau nói: "Lão sư cũng còn không có động đũa, ngươi gấp cái gì?"

"Ha ha ha... Lão sư, ngài ăn trước!" Cô Hậu Vĩ mặt đầy xấu hổ, không dám biểu lộ ra phân nửa bất mãn.

Trường Phong Vô Kỳ khẽ mỉm cười, dẫn đầu chạy.

Bữa cơm này, mọi người ăn khí thế ngất trời, bởi vì trước ở bên ngoài chuyện phát sinh bị rất nhiều người nhìn ở trong mắt, cho dù là bọn họ cười lớn tiếng đến đâu cũng không ai dám quản.

Cuối cùng, Trường Phong Vô Kỳ lau miệng, cười híp mắt nói: "Bữa cơm này, ta đãi khách."

Vương Minh Kiếm thấy vậy, vội vàng đứng lên nói: "Đây tại sao có thể, hôm nay các ngươi xem như giúp ta bận rộn, bữa cơm này nhất định phải ta xin mời!"

Cô Hậu Vĩ cũng là giúp đỡ nói: "Đúng vậy, làm sao có thể để cho lão sư bỏ tiền? Để cho Vương Minh Kiếm đãi khách là tốt rồi, cái tên này mập đầu mỗ!"

Hắn lời nói này, bị ban 7 đồng học nhất trí khinh bỉ, bất quá hắn da mặt cũng đủ dày, không có chút nào quan tâm, cười ha ha khi làm cái gì cũng không có xảy ra một dạng.

"Đừng quên ba ngày sau tụ họp." Trường Phong Vô Kỳ bỏ lại những lời này sau đó, xoay người rời khỏi Tiệm ăn.

Vân Dương cũng cùng mọi người vẫy tay từ biệt, một người chậm rãi đi về phía mình sân trong.

Ở trên đường, hắn vừa đi vừa nghĩ, càng nghĩ càng nghi hoặc, tại sao mọi người đối với ban 1 đều như vậy kiêng kỵ thì sao? Đây là vì cái gì, lẽ nào ban 1 cứ như vậy không thể chiến thắng sao?

Suy nghĩ rất lâu, hắn mới phát hiện, thật ra thì ban 7 mọi người thiếu là lòng tự tin, và ý chí chiến đấu, cùng thực lực không liên quan. Nhưng không có hai thứ này lời nói, trên căn bản có thể nói không thể nào biết thủ thắng. Hai thứ đồ này nhìn như đơn giản, kì thực trọng yếu vô cùng, là độc thúc một người không ngừng tiến tới cội nguồn.

Khả năng đối với bọn hắn lại nói, mục tiêu định là ban 1, quả thực quá xa xôi, quá tiếp xúc không thể thành. Nhưng kỳ thật đều không có gì, cơm muốn từng miếng từng miếng một mà ăn, đường cũng muốn từng bước từng bước đi. Đến lúc bọn họ đến đồng dạng độ cao về sau, liền sẽ phát hiện, đối phương cũng không gì hơn cái này.

Nghĩ tới đây, Vân Dương trên mặt cũng đầy nổi lên đáng tươi cười.

Nếu mục tiêu quá xa, đó là từng bước một đi. Thiên Lý chuyển đi, bắt đầu tại dưới chân!

Cùng Hứa Nhược Tĩnh đồ ước, hắn cũng không muốn thua!

Trở về phòng sau đó, Vân Dương cũng không có nghỉ ngơi, hắn ngay lập tức liền lục soát không gian giới chỉ, đem Thần Nguyên Chuông lấy ra ngoài. Đặt được vật này rất lâu rồi, mình hắn mảy mò một hồi làm sao sử dụng.

Hôm nay hắn, khắp toàn thân không có bất kỳ pháp khí, chỉ có như vậy một tòa thần nguyên chung sút mẻ. Bất quá, cho dù đồ nát, phát huy được uy lực cũng sẽ không thua thứ gì pháp khí!

Thần Nguyên Chuông rất nhỏ, nắm trong tay cảm giác lạnh như băng. Vân Dương dùng ngón tay khẽ chạm vào kia nhẵn nhụi rườm rà đường vân, trong đầu sáng tỏ thông suốt.

"Đại!"

Vân Dương nhàn nhạt mở miệng, chỉ thấy một vệt kim quang thoáng qua, kia lớn chừng bàn tay bản nguyên đồng hồ trực tiếp lơ lửng mà khởi, trong

nhảy mất làm lớn ra gấp mấy lần, ước chừng cao hơn hai mét, đem cơ thể Vân Dương trong nhảy mất bao ở trong đó.

"Ông Ong!"

Một hồi vu vù, Vân Dương vội vã quét nhìn bốn phía, hoảng sợ phát hiện, gần vào bên cạnh mình, là tàng một thủy tinh trong suốt hình dáng vật thể, xuyên thấu qua có thể rõ ràng nhìn thấy bên ngoài tình huống bốn phía.

"Tại sao có thể như vậy, lẽ nào Thần Nguyên Chuông trở nên trong suốt hay sao?"

Vân Dương vội vã điều khiển Thần Nguyên Chuông vọt lên, mình thì là nhanh đi ra, từ bên ngoài quan sát tỉ mỉ đến đây Thần Nguyên Chuông.

Phong cách cổ xưa chung thân trần ngập tang thương khí tức, phía trên dao và súng phủ vết mờ mịt mà lại cổ lão, đường vân bên trên lóe lên mà qua kim quang nhàn nhạt, thấp phần lộng lẫy. Những cái kia đồ nát một góc, rất không dễ thấy, nếu như không nhìn kỹ lời nói, thật đúng là không nhìn ra đây là một tòa đồ nát pháp khí.

Từ bên ngoài nhìn, Thần Nguyên Chuông vẫn là bộ dáng này không có thay đổi, nhưng là khi mình tiến vào bên trong, lại có thể rõ ràng nhìn rõ ngoại giới tất cả. Vân Dương bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai đây chính là Thần Nguyên Chuông bản thân đặc tính.

Vân Dương hít sâu một hơi, dùng hết toàn lực một quyền đánh ra, đánh vào Thần Nguyên Chuông chung thân bên trên. Chỉ thấy một hồi kim sắc đường vân lưu chuyển, toàn bộ Thần Nguyên Chuông sùng sững bắt động, phảng phất Thái Sơn, mà Vân Dương cổ lực lượng kia, trực tiếp là bị chung thân cắn nuốt mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Đặc huấn bắt đầu

Vân Dương mặt hiện lên ra một nụ cười, hẩn hít sâu một hơi, ở đáy lòng mặc niệm một cái khẩu quyết. Chỉ thấy Thần Nguyên Chuông khẽ run lên, một tiếng du dương sâu xa tiếng chuông vang lên, trước Thần Nguyên Chuông thôn phệ Vân Dương lực lượng, cư nhiên là toàn bộ phóng thích ra ngoài.

Vân Dương mừng rỡ, đây Thần Nguyên Chuông thật đúng là thiên địa chí bảo, tiến có thể công lui có thể thủ.

Đang hấp thu áp lực ở bên ngoài sau đó, có thể chuyển đổi trở thành bản thân lực lượng phóng thích ra bên ngoài. Phòng ngự thời điểm, chỉ cần cảm chung thân bọc lại mình, liền có thể hấp thu địch nhân toàn bộ tổn thương. Mà muốn cầm đi tấn công thời điểm, liền có thể điều khiển Thần Nguyên Chuông bọc lại địch nhân, đem trước hấp thu tổn thương toàn bộ phóng thích ra bên ngoài, cho đồng hồ nội địch nhân tạo thành hàng loạt tổn thương!

Hấp thu nhiều đại uy lực, liền có thể phóng thích nhiều đại uy lực. Dùng chưa đến thời điểm còn có thể chứa đựng tại chung thân bên trong, lúc cần sau khi lại thả ra ngoài.

Đây quả thực là, một kiện không nhiều lắm báu vật a!

"Tiểu!"

Vân Dương đem Thần Nguyên Chuông co đến lớn chừng bàn tay, siết trong tay.

Ngay sau đó, hẩn toàn thân run nhẹ, không thể tin nhìn chăm chăm trước người mặt đất. Trước bị Thần Nguyên Chuông bao phủ ở vị trí, khối kia đất đai đã hoàn toàn biến thành phần vụn! Liên tưởng đến Thần Nguyên Chuông ban nãy tiếng kia tiếng chuông, Vân Dương xem như biết, mình nện vào chung thân lực lượng hoàn toàn tác dụng tại trên mặt đất, đem những cái kia đất đai miễn cưỡng chấn vỡ nát!

"Quá giỏi!" Vân Dương nhìn không được bật cười, có pháp khí này, mình còn có cái gì rầu rĩ?

Vân Dương đem Thần Nguyên Chuông thu vào, nằm ở giường, trong đầu hồi tưởng mình ở Mạc Ân nơi đó học được kỹ xảo giết người, hai tay không tự chủ được huy động.

Những này cùng trong đầu mình kia võ đạo tông sư kinh nghiệm chiến đấu hoàn toàn bất đồng, Mạc Ân dạy cho, thuần túy chính là vì giết người sinh, nghệ thuật!

...

Thời gian 3 ngày rất nhanh thì đến, Vân Dương đơn giản thu thập một chút đồ vật, vội vã chạy tới lớp học.

Dọc theo đường đi, Vân Dương nhìn thấy trên bãi tập có rất nhiều lớp học đang huấn luyện, bởi vì bọn họ lão sư chỉ huy, phân tổ cách đấu luyện tập.

Xem ra đến gần tân sinh thi đấu, toàn bộ lớp học đều đã nắm chặt huấn luyện, vô luận là người nào lớp học, cũng muốn đang tái sinh thi đấu bên trên, lấy được tốt thứ tự. Đó không phải chỉ là vấn đề mặt mũi, ba người đứng đầu lớp học, còn sẽ có được bởi vì Võ viện phát ra thả tướng thường đặc biệt!

Phần lớn học sinh, đều là hướng về phía phần thưởng này đi!

"Hừm, thực lực cũng không tệ lắm!" Vân Dương liếc cách đó không xa kịch liệt đánh nhau hai người, thoáng gật đầu một cái.

Hai người kia thực lực hầu như đều là Nhất Nguyên cảnh cửu giai, nhưng chiến đấu chính là vô cùng đặc sắc. Một người trong đó tay cầm đoản kiếm, trên dưới thiêu thứ, khiến người ta khó mà phòng bị. Mà một người khác trong tay trường đao, đại khai đại hợp phòng, gào thét nhanh chóng, tuy rằng trường đao công kênh, nhưng hắn không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Vân Dương không khỏi đến gần, tùy tiện kéo một đệ tử hỏi "Vị bạn học này, mời hỏi bọn hắn đây là mấy ban?"

Học sinh kia quay đầu nhìn Vân Dương một cái, cực kỳ hưng phấn trả lời: "Đây là chúng ta ban 3, hai người bọn họ là chúng ta lớp học người mạnh nhất rồi..."

"Cực mạnh sao..." Vân Dương khoe miệng khơi mào một vết đường cong, nguyên lai Nhất Nguyên cảnh cửu giai cũng đã là ban 3 cực mạnh học sinh, nhìn như vậy đi, cạnh mình áp lực cũng không tính lớn a!

Đi tới ban 7 sau đó, Vân Dương mới vừa vào cửa, liền phát hiện các bạn học đang dùng một loại quái dị nhãn quang đang nhìn mình. Hắn có chút không rõ, khẽ cười hỏi "Như vậy nhìn ta chăm chăm nhìn làm cái gì, lẽ nào trên mặt ta trường hoa hay sao?"

Cổ Hậu Vĩ nuốt nước miếng một cái, rất là chán động nói: "Chân nhân bất lộ tướng a, không nghĩ tới người chính là Đại Sở vương triều Vân gia cái kia, rõ ràng có thực lực bước vào Nguyên Vực, lại vẫn cứ lựa chọn Tinh Hà Võ Viện Vân Dương a!"

"Đúng vậy a, ta vốn đang nghĩ đến đám các người chỉ là trùng tên mà thôi, không nghĩ tới chính là một người!" Tiêu Yên Nhi cũng bất khả tư nghị nói.

"Có thể bước vào Nguyên Vực a!" Mã Khánh Lượng cực kỳ khoa trương nói: "Đây chính là so với chúng ta Tinh Hà Võ Viện ban 1 tinh anh còn mạnh hơn a!"

"Ban 1 tính là gì?" Vương Minh Kiểm bĩu môi nói: "Nguyên Vực cho dù kém nhất một người học trò, đều phải so với ban 1 mạnh hơn!"

Vân Dương dở khóc dở cười, hắn vội vàng khoát tay nói: "Sự việc không phải là các người tưởng tượng loại kia, ta không đi Nguyên Vực cũng có nguyên nhân. Nguyên Vực chiêu thu đệ tử xác thực nghiêm ngặt, nhưng là có thể bị chọn vào ban 1, cũng đều không yếu hơn bọn họ."

Nói như vậy đến, Vân Dương trong đầu nổi lên Hứa Nhược Tinh thân ảnh. Nàng, không phải là một cái ví dụ sao?

Bằng vào Nhất Nguyên cảnh cửu giai đỉnh phong thực lực, không có trúng tuyển Nguyên Vực, làm sao có thể? Nhất định là chính nàng cự tuyệt! Thật là, nàng tại sao cũng muốn đi Tinh Hà Võ Viện thì sao?

"Không trách người mạnh như vậy!" Cổ Hậu Vĩ vỗ vỗ Vân Dương bả vai, chặt chặt nói: "Đến lúc đó, tân sinh thi đấu, chúng ta ban 7 có thể toàn bộ nhờ vào người!"

Vân Dương mỉm cười nói: "Được, ta nhất định hết sức!"

Đang lúc mọi người thảo luận khí thế ngất trời thời điểm, Trường Phong Vô Kỳ chậm rãi đi vào bên trong lớp học. Hắn còn là kia phó đá phần, bình thường hắc bào, bên hông treo một cái hồ lô rượu, hoàn toàn không giống như là Tinh Hà Võ Viện lão sư, ngược lại ngược lại càng giống như là một cái vân du tứ phương vô gia.

"Xem ra mọi người ba ngày này, nghỉ ngơi rất tốt a, đều thật tôn chỉ a!"

Chứng kiến Trường Phong Vô Kỳ đi vào, tất cả học sinh lập tức đều thành thành thật thật ngồi vào vị trí của mình.

"Từ trước ta liền đã nói với các người, ta đặc huấn, cùng người bình thường khác nhau. Nếu như các người không đánh khởi 100% tinh thần lời nói, là thực sự sẽ có nguy hiểm." Trường Phong Vô Kỳ song tay vịn chặt giảng đài, hai con mắt bình thường đảo qua ở đây mỗi một đệ tử.

"Nói cho ta biết, các người chuẩn bị sẵn sàng không có?" Hắn đột nhiên mở miệng gầm hét lên, chấn ở đây đám học sinh kia toàn thân run nhẹ.

"Làm xong!" Ban 7 bọn học sinh ngẩng đầu ưỡn ngực, cực kỳ tự tin trả lời.

"Được, mỗi người đều cho ta vòng quanh thao trường, chạy trước mười vòng!" Trường Phong Vô Kỳ mạnh mẽ đi xuống giảng đài, đẩy cửa ra, chỉ đến lớn như vậy thao trường nói.

"Không thể nào?" Cổ Hậu Vĩ tròn to cặp mắt, không nhịn được nói: "Một chút tính khiêu chiến cũng không có, lão sư người có phải hay không tại trêu chọc chúng ta a?"

Những học sinh khác tất cả đều là một bộ nghi hoặc không rõ bộ dáng, chỉ là vòng quanh thao trường chạy mười vòng mà thôi, có thể nguy hiểm cỡ nào? Về phần trước thế thì sợ bóng sợ gió sao? Bọn họ vừa vận thật là đều làm xong đi công kích mã tặc hang ổ chuẩn bị.

"Đùa bốn các ngươi?" Trường Phong Vô Kỵ khẽ lắc đầu một cái, trên mặt lộ ra một vết quái dị đáng tươi cười: "Không, đương nhiên không có. Vòng quanh thao trường chạy mười vòng, không được cho ta dùng một chút nguyên khí. Nếu không lời nói, lại thêm gấp đôi!"

"Không được dùng nguyên khí?" Vương Minh Kiếm đột nhiên nhảy dựng lên, hần nuốt nước miếng một cái nói: "Lão sư, bên ngoài thao trường, cho dù cười ngửa cũng phải vài chục phút mới có thể nhiều bên trên một vòng. Nóng như vậy trời, ngươi để cho chúng ta không cần nguyên khí chạy lên mười vòng?"

Lý Thụ Đại bị dọa sợ đến mất kính suốt chút nữa rớt xuống, hần run rẩy dùng tay vịn chặt mắt kính, lắp bắp nói: "Không cần... Nguyên khí..."

"Dĩ nhiên, dùng nguyên khí chạy mười vòng, cho dù vừa vặn có thể tu luyện võ giả cũng có thể làm được, còn có cái gì tôi luyện cần phải!" Trường Phong Vô Kỵ giọng đột nhiên nghiêm nghị, hần trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, quát: "Ngươi nghĩ rằng ta để cho các ngươi chuẩn bị sẵn sàng, là trêu chọc các ngươi chơi đùa? Ngươi cho rằng ở dưới tay ta đặc huấn, sẽ rất dễ dàng? Nếu như các ngươi có thể này dự định, đó là thừa dịp còn sớm xéo ngay cho ta! Chúng ta ban 7, không được hèn nhát!"

Vân Dương quay đầu lại nhìn ban 7 tất cả học sinh một cái, giá giá quả đấm, không nói một lời chạy ra ngoài.

Trường Phong Vô Kỵ nhãn quang nghiêm túc quét còn lại đám học sinh này, rất ý tứ rõ ràng: Nếu như sợ lời nói, đó là thừa dịp còn sớm rời khỏi.

Tiêu Yên Nhi cắn răng, cũng là vọt ra khỏi phòng học.

Cô Hậu Vĩ thấy vậy, vội vàng đi theo.

Ban 7 mọi người, cái này tiếp theo cái kia chạy ra ngoài. Rất nhanh, cũng chỉ còn lại có Lý Thụ Đại một người.

Lý Thụ Đại kẹp một quyển sách dày, tro troi ngây tại chỗ, hần chép miệng, cuối cùng vẫn quyết định đi lên phía trước, tiến tới Trường Phong Vô Kỵ bên tai, nhẹ giọng nói nhỏ mấy câu.

Trường Phong Vô Kỵ kia âm trầm gương mặt từng bước biến hóa, cuối cùng đã khó nén kinh ngạc cùng hưng phấn: "Ngươi nói là thật?"

Lý Thụ Đại nỗ lực gật đầu một cái: "Nếu như bây giờ bắt đầu lời nói, hần tới kịp!"

"Được, ngươi cầm tay ta dụ, đi Võ viện 3tuzNkR thủ lĩnh cần đồ vật đi thôi!" Trường Phong Vô Kỵ sắc mặt kích động nói: "Một tháng này, ngươi liền cẩn thận ở nhà ngây ngốc, ta mong đợi ngươi tin tức tốt!"

Lý Thụ Đại xấu hổ trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, hần ngẩng đầu nhìn trên bãi tập chạy nhanh mọi người một cái, âm thầm siết chặt nắm đấm, phảng phất là quyết định cái quyết tâm gì.

...

Tĩnh Hà Võ Viện chia làm nội viện ngoại viện, ngoại viện lại phân chia hai cái khu vực, theo thứ tự là tân sinh nơi đang dạy học khu vực và ngoại viện học sinh nơi ở ngoại viện khu vực.

Cái gọi là khu trường học vực, chính là cho những cái kia mới vừa vào học tân sinh cung cấp miễn phí một năm dạy dỗ địa phương. Khu trường học vực nội thao trường đặc biệt lớn, cho dù cười ngửa đi dạo một vòng cũng phải hơn mười phút. Muốn băng vào hai chân chạy xong, hơn nữa không cần nguyên khí, vậy cũng thật không phải là một chuyện dễ dàng.

Trời nắng chang chang, hơn mười người đang ở vòng quanh thao trường chạy như điên. Vân Dương chạy ở đội ngũ hàng trước nhất, chậm rãi điều chỉnh mình hô hấp. Hần nhục thân thực lực rất mạnh, dùng nói mười vòng, coi như là 100 vòng cũng không có vấn đề.

Phía sau chính là ban 7 mọi người, không ngờ là, Mã Khánh Lượng cư nhiên chạy ở vị thứ hai. Cho dù không cần nguyên khí, vóc dáng nhỏ thấp vóc dáng bèn nhảy hần cũng có thể ứng phó chiếm được.

Cái khác tại thao trường huấn luyện lớp học, cả đám trọn mắt há mồm nhìn đến đám này chạy vòng học sinh. Một người trong đó không nhịn được mở miệng dò hỏi: "Đây là... Mấy ban a?"

"Có thể nghĩ ra như vậy ngu xuẩn phương pháp huấn luyện, ngoại trừ ban 7 còn có người nào?" Một vị khác học sinh không nhịn được mở miệng cười nhạo nói.

"Ta không là chuyện tiểu lâm bọn họ..." Một đệ tử dùng hết toàn lực biệt trụ rồi nụ cười: "Có thể nghĩ ra cái huấn luyện này biện pháp, thật mẹ nó là nhân tài a! Ha ha ha ha ha ha ha!"

"Ta đều nhanh cười rút!"

"Ha ha ha ha ha ha Hàaa...!"

Toàn bộ trên bãi tập, đều tràn đầy những lớp khác cấp tiếng cười nhạo. Bọn họ chỉ chỉ trỏ trỏ, mặt đầy đều là cảm giác ưu việt.

"Ban 7 một mực đội sổ, không phải là không có lý do!"

"Cứ như vậy một mực chạy, có hiệu quả sao? Nếu như chạy bộ cũng có huấn luyện hiệu quả lời nói, ta mỗi ngày đều chạy lên mấy vòng, há chẳng phải là liền biết trở thành cường giả?"

"Người biết cái gì, đây là người ta đặc huấn phương pháp! Cần thận người ta đến lúc đó đang tái sinh thi đấu bên trên, nhất minh kinh nhân (phát một tiếng ai nấy đều kinh ngạc) nha!"

Tiếng giễu cợt cho tới bây giờ liền không có đình chỉ qua, một ít lớp học thậm chí đều ngừng huấn luyện, nghiêng đầu qua đánh giá bọn họ.

Vân Dương đối với mấy cái này tiếng cười nhạo bịt tai không nghe, thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắn đã chạy xong không sai biệt lắm một vòng. Nghiêng đầu sang chỗ khác, Vân Dương phát hiện nó người hắn đã lồi lồi kéo kéo treo ở phía sau, bắt quả xem ra mọi người còn có thể kiên trì, không có lạc đội người xuất hiện.

Nếu như có thể sử dụng nguyên khí lời nói, điểm này chẳng đường căn bản là không tính là cái gì, nhẹ nhàng thoái mái liền có thể hoàn thành. Thật là, tại không thể sử dụng nguyên khí dưới tình huống, sẽ không có đơn giản như vậy.

"Mẹ, nóng chết ta mất." Cổ Hậu Vĩ chạy ở chính giữa đội ngũ, hắn tự tay xoa xoa trên trán Ôi, rất là buồn bực nói: "Vương Minh Kiềm, người nói chúng ta bây giờ, có giống hay không giống như con khi a?"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Không rút bỏ không buông tha

Vương Minh Kiềm ngẩng đầu lên, nhìn một chút thảo trường, phát hiện ít nhất có trên trăm ánh mắt nhìn chăm chăm bên này, đám người kia vừa nói vừa cười, một bộ nhìn trơ khi biểu tình. Hắn miễn cưỡng cười một tiếng, cúi đầu nói: "Hầu tử liền hầu tử đi, nếu như loại này đặc huấn thật có thể để cho chúng ta trở nên mạnh mẽ lời nói, làm hầu tử ta cũng nhận biết!"

"Tin tưởng lão sư đi!" Mã Khánh Lượng lúc này cũng bu lại, nhẹ giọng nói: "Hắn chính là giới sát thủ đầu tiên mạn đà 3SSKaSh là tỷ phụ, các người suy nghĩ một chút, thực lực của hắn làm sao lại yếu! Trước Mạc Ân lão sư dạy cho chúng ta đồ vật, không cũng rất hữu dụng sao? Lão sư là thật tâm đội chúng ta, dĩ nhiên là là chúng ta được!"

"Được rồi!" Cổ Hậu Vĩ phiền muộn cúi đầu, hắn thân hình khổng lồ, chạy rất là phí sức, tự nhiên cũng được trên bãi tập mọi người cười nhạo đối tượng. Hắn cắn chặt hàm răng, oán hận nói: "Mẹ, hiện tại để cho các người cười, cười đủ! Đến lúc tái sinh thi đấu lúc bắt đầu sau khi, ta nhất định sẽ khiến các người biết rõ, Hoa nhi tại sao hồng như vậy!"

Ban 7 mọi người còn đang vòng quanh thảo trường chạy, rất nhanh ba vòng đã qua, Vân Dương vẫn chạy ở đệ nhất vị, hắn nhịp bước nhẹ nhàng, biểu tình thoải mái. Thật là những người khác sẽ không có thái độ như vậy, đã có những người này bởi vì theo không kịp mà lạc đội.

Bọn họ từ nhỏ đều là nuông chiều từ bé, chỗ nào ăn qua khổ gì. Giống như vậy không cần nguyên khí chạy bộ, bọn họ thậm chí cả đời đều không thể nào thử qua cảm giác.

Cách đó không xa, một hồi tro bụi khắp trời mà khỏi, mấy chục con tuần mã lao nhanh tiến tới cảm đầu là một vị bộ dáng anh tuấn nam tử, liếc nhìn qua căn bản không nhìn ra hắn tuổi tác, chỉ cảm thấy thực lực của hắn cao thâm khó dò.

Hắn, chính là toàn bộ Tinh Hà Võ Viện tinh anh nhất lớp học, ban 1 lão sư, Long Tuấn Dương!

"Ồ, lão sư, bọn họ đây là đang làm gì?" Một đệ tử hai chân kẹp chặt bụng ngựa, không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn đến bên kia.

Nam tử kia khóe miệng khẽ mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Đang diễn trò khi!"

Thanh âm hắn tuy rằng bình thường, nhưng không ai có thể nghe rõ, trong lời nói ẩn chứa nồng đậm khinh thường.

"Há, nguyên lai là ban 7 a, không trách!" Vương Khôn nắm chặt cương ngựa, một bộ bình tĩnh đại ngộ có vẻ.

"Ban 7?"

Nghe vậy, Hứa Nhược Tinh cũng vội vàng ngẩng đầu lên, tìm kiếm Vân Dương thân ảnh. Quả nhiên, tại đội ngũ phía trước nhất, Vân Dương một lần trước mặt chạy. Hứa Nhược Tinh thấy vậy, không khỏi nhủ lên đôi mi thanh tú, thầm nghĩ trong lòng: "Thế này cũng có thể gọi huấn luyện? Vân Dương đầu óc người bên trong đến tốt cùng đang suy nghĩ gì! Tái sinh thi đấu, các người có thể là ban 1 chúng ta đối thủ sao?"

Vương Khôn cặp mắt chặt nhìn chăm chăm nơi xa xa Vương Minh Kiềm không tha, khóe miệng không tự chủ được hiện lên một tia cười lạnh, hắn cúi

đầu xuống, nhẹ giọng nói: "Ngu xuẩn đệ đệ a, người dựa vào cái gì theo ta cạnh tranh?"

"Được rồi, không có gì đẹp đẽ." Long Tuấn Dương khe khẽ nghiêng đầu lại, kia gò má anh tuấn khiến người ta hít thở không thông: "Chúng ta cũng phải đi đặc huấn, không có nhiều thời gian!"

Vừa nói, hắn kéo căng dây cương trong tay, tăng nhanh tốc độ.

Ban 1 những học sinh khác cũng đều thu hồi tâm thần, đi sát Long Tuấn Dương phía sau.

Hứa Nhược Tinh ánh mắt một mực nhìn chăm chăm trên thân Vân Dương, mắt thật lâu không cần thận dời đi. Đến cuối cùng, nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng, nghiêng đầu qua đi.

Ban 1 học sinh tại Long Tuấn Dương dưới sự hướng dẫn thúc ngựa vọt ra Võ viện, kia giữ cửa cực kỳ hâm mộ nói: "Long đại nhân lại muốn dẫn bọn học sinh đi đặc huấn rồi, có thể làm Long đại nhân học sinh, thật đúng là vinh hạnh a!"

"Đúng vậy a, Long đại nhân mang ra ngoài học sinh, mỗi một người đều thành tài rồi. So sánh một chút Trường Phong Vô Kỵ, chặt chẽ..." Người khác kia cũng thở dài.

"Đồng dạng là lão sư, tại sao trong lúc đó tự có chênh lệch lớn như vậy thì sao?" Hai người cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, tất cả đều tiếc nuối lắc đầu.

Trên bãi tập, học sinh ban 7 vẫn còn ở một vòng thêm một vòng chạy, đến vòng thứ năm, đã có học sinh mệt mỏi ngã xuống đất không dậy nổi rồi.

"Mẹ ta nha, chân ta đều... Mềm nhũn..." Cô Hậu Vĩ một bên chặt vật di động bước chân, một bên kêu rên nói.

"Hừ hừ... Chịu đựng, Bàn Tử, người muốn cho bọn họ, nhìn... Xem chúng ta chê cười sao?" Vương Minh Kiềm cắn chặt hàm răng, tuy rằng hắn cũng đồng dạng mệt mỏi, hai chân giống như là đổ chỉ một bản nặng nề, nhưng hắn còn là nỗ lực kiên trì nổi.

"Thật rất mệt mỏi... Ta cảm giác, ta đều không thở được, ta nhanh hít thở không thông..." Cô Hậu Vĩ thống khổ nhắm hai mắt lại, cơ giới một bản di động bước chân, không nhận được rên rỉ nói.

"Im miệng, người xem Yên Nhi còn đang kiên trì, người muốn... Nàng gặp phải xem thường sao?" Vương Minh Kiềm chỉ đến đằng trước Tiêu Yên Nhi, chỉ thấy nàng chặt vật mại động nhịp bước, đỏ mồ hôi đã thấm ướt nàng y phục.

Trời nắng chang chang dưới, mỗi người đều cảm giác giống như bị đặt ở trên lửa thiêu đốt, khó chịu phải chết.

"Mẹ, lão tử không đếm xỉa đến!" Cô Hậu Vĩ cắn chặt hàm răng, liều mạng đề cao tốc độ. Chỉ thấy hắn kim nén đến mặt đỏ tía tai, hiển nhiên đã đến nhanh cực hạn.

"Bát!"

Lại một đệ tử không nhận được lạc đội, cư nhiên là trực tiếp mệt mỏi ngã đi.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn đến thừa thốt đội ngũ, trong lòng có chút không nói được cay đắng. Nếu như mình không phải trời sinh Thần Thể lời nói, sợ rằng bản thân cũng không thể nào kiên trì nổi. Sở dĩ, hắn rất là thông cảm đám người này.

"Nhìn, chỉ là năm sáu vòng, liền không chịu nổi. Dựa vào thực lực bọn hắn, là làm sao bước vào đây Tinh Hà Võ Viện?"

"Ta lấy với bọn hắn ở một cái Võ viện tu luyện, lấy làm hổ thẹn!"

Những lớp khác cấp chứng kiến học sinh ban 7 từng cái từng cái té ngã trên đất, biểu tình rất là coi thường. Bọn họ ngoài miệng giễu cợt rất vui vẻ, thực tế nhưng không biết, đám người này căn bản là vô dụng nguyên khí!

Trường Phong Vô Kỵ chấp hai tay sau lưng đứng ở phòng học trước, lòng mày hơi nhíu đến nhìn đến một màn này, rất hiển nhiên, hắn đối với tình huống bây giờ cũng không làm sao hài lòng.

"Đánh bạc đây thân thịt không được, lão tử cũng muốn... Kiên trì nổi!" Cô Hậu Vĩ thở hồng hộc, cái trán đã mồ hôi đầm đìa.

Đội ngũ chậm rãi kéo dài, đã lại có người không kiên trì nổi rồi. Rất nhanh, đội ngũ cũng chỉ còn lại có bảy tám người vẫn đang chạy. Khoảng cách mười vòng, còn có ba vòng khoảng cách!

Cô Hậu Vĩ rốt cục thì không tiếp tục kiên trì được rồi, hắn đã gần đến cực hạn. Hai chân không bị khống chế mềm nhũn, thân thể đột nhiên té xuống.

Vương Minh Kiềm tay mất lạnh lẽo, kéo lại Cô Hậu Vĩ cánh tay, hắn sắc mặt lo lắng nói: "Bàn Tử, con mẹ nó người là đem khí lực đều dùng tại... Trên người nữ nhân đi?"

"Đi, Bàn Tử, ta kéo người một cái!" Mã Khánh Lượng hiển nhiên còn có chút dư lực, hắn cũng đi tới Cô Hậu Vĩ bên cạnh, đưa tay kéo lại Cô Hậu Vĩ khác một cái cánh tay.

"Khục khục khục... Các ngươi... Đừng để ý ta, ta chạy hết nỗi rồi..." Cổ Hậu Vĩ ngum lớn thở hổn hển, hần đã chi nhiều hơn thu thể lực, gương mặt đỏ bừng, không biết là mệt mỏi vẫn là nhiệt.

Vân Dương thấy vậy, cũng vội vàng hãm lại tốc độ. Hần đi tới Cổ Hậu Vĩ bên cạnh, không nói một lời ngồi xuống thân thể.

"Cái gì... Có ý gì?" Mã Khánh Lượng cùng Vương Minh Kiểm tròn to cặp mắt, có chút không thể tin nhìn đến Vân Dương.

"Đừng nói nhảm, đem hần để lên đi, ta sau lưng hần chạy. Hai người các ngươi cố gắng duy trì thể lực, đến lúc không nhận được thời điểm, gọi ta một tiếng!" Biểu tình của Vân Dương yên lặng, lời ít ý nhiều.

"Ngươi có thể sao?" Vương Minh Kiểm có chút do dự nhìn Cổ Hậu Vĩ một cái, hần trọng lượng cơ thể, khoảng chừng hơn hai trăm cân. Nếu như toàn bộ đặt ở trên thân Vân Dương lời nói...

"Nếu không chúng ta len lén khiến cho dùng một chút nguyên khí? Ngược lại lão sư lại sẽ không biết." Mã Khánh Lượng nhẹ giọng nói.

"Tuy rằng lão sư đối với chúng ta huấn luyện nghiêm khắc chút, nhưng nhất định là có hiệu quả!" Vân Dương xoa xoa cái trán mịn mồ hôi, không khỏi hai người giải thích, trực tiếp đem Cổ Hậu Vĩ đeo lên: "Hần cũng là vì chúng ta tốt, chúng ta nhất định phải kiên trì!"

Vừa nói, Vân Dương sau lưng Cổ Hậu Vĩ chạy. Hần tốc độ không nhanh, phảng phất là đang tận lực kéo dài thời gian, để cho mấy người đều có đầy đủ nghỉ ngơi cơ hội.

Bằng vào hần thể lực, coi như là sau lưng Cổ Hậu Vĩ chạy xong toàn bộ hành trình cũng không thành vấn đề. Bất quá hần cũng không có làm như thế, mà là mở miệng nói: "Chờ ngươi thể lực khôi phục một chút, mình xuống chạy!"

Cổ Hậu Vĩ cảm kích mũi có chút chua, hần vội vã nhắm mắt lại, lẳng lặng khôi phục mình thể lực.

Vương Minh Kiểm cùng Mã Khánh Lượng chạy ở Vân Dương hai bên, mấy người tốc độ đều phi thường đều đều, thể này còn có thể bảo trì lại một điểm cuối cùng khí lực, không đến mức chân căng như nhũn ra.

Trương Phong Vô Kỳ nhìn thấy một màn này, khoe miệng lộ ra một vệt ý vị sâu xa đáng tươi cười. Hần cúi đầu, vẫn là không che giấu được khoe mắt vui mừng. Xem ra đám này tiểu tử, rốt cục thì minh bạch đoàn đội tâm quan trọng!

"Vân Dương, ngươi thả ta đi xuống đi!" Một vòng qua đi, Cổ Hậu Vĩ cũng từ từ khôi phục một ít thể lực: "Còn có hai vòng, ta có thể!"

Vân Dương gật đầu một cái, thả hần đi xuống. Theo sau nhìn lướt qua xung quanh, Vương Minh Kiểm cùng Mã Khánh Lượng còn có chút dư lực, không cần giúp đỡ, nhưng còn lại mấy người, hiển nhiên đã muốn lạc đội.

Hần bước nhanh chạy tới, đi tới hai vị kia học sinh trung tâm, khoảng một tay nắm lấy rồi một người bả vai, theo sau bỏ cho hai người một vệt khích lệ một bản đáng tươi cười, tăng nhanh nhịp bước.

Hai người kia đặc biệt cảm kích nhìn về Vân Dương, cắn chặt hàm răng tiếp tục kiên trì.

Cổ Hậu Vĩ chậm rãi cạo đến Tiêu Yên Nhi bên cạnh, mặt dày cười nói: "Yên Nhi, ta dìu ngươi đi?"

Tiêu Yên Nhi đã là đầu đầy mồ hôi, nghe được Cổ Hậu Vĩ lời nói sau đó, nàng cũng không có bất kỳ biểu thị, rất có thể nói liên tục khí lực cũng không có.

Cổ Hậu Vĩ có chút thử nghiệm tính đưa tay ra, khe khẽ bắt được Tiêu Yên Nhi cánh tay, Tiêu Yên Nhi cũng không có cự tuyệt, dứt khoát một cái tay khác cũng qua đây bắt được Cổ Hậu Vĩ cánh tay, xem ra nàng cũng thật là đến cực hạn.

Liên thể này, nàng cơ hồ nửa người đều đặt ở Cổ Hậu Vĩ trên thân.

Cổ Hậu Vĩ trên mặt mang cười ngây ngô, phảng phất lại lần nữa phục sinh một dạng, bắt đầu chạy bước đi như bay.

Vương Minh Kiểm cùng Mã Khánh Lượng liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều than thở: Đây chính là ái tình lực lượng a!

Vân Dương thành toàn bộ trong đội ngũ bận rộn nhất người, ai nếu thể lực chống đỡ hết nỗi, hần liền đi qua kéo người kia chạy lên một hồi, đợi đến người kia có chút hòa hoãn sau đó, hần lại đi trợ giúp những người khác.

Vòng cuối cùng, lại có hai vị học sinh không nhận được rốt cuộc. Vương Minh Kiểm cùng Mã Khánh Lượng cũng đi lên, đỡ hai người.

"Các ngươi đi nhanh đi, ta thực sự không còn khí lực rồi." Hai người kia khoát tay lia lịa, phảng phất đã bỏ đi.

"Nói chuyện gì, chúng ta có thể là bằng hữu a!" Hai người mạnh mẽ nâng đỡ bọn hần dậy, nói đúng là chạy, thật ra thì cũng đã là lại đi. Bốn người lao đảo, nhịp bước rối loạn, nhưng ném đang kiên trì.

Cổ Hậu Vĩ đỡ Tiêu Yên Nhi, thân thể hai người dính chặt vào nhau, Cổ Hậu Vĩ gánh chịu nàng phần lớn trọng lượng cơ thể.

Tiêu Yên Nhi mặt tái nhợt, nàng một bên thờ hồn hển, một bên tiến tới Cổ Hậu Vĩ bên tai, gần từng chữ một: "Người... Hôm nay... Có thể... Thật giống cái... Nam nhân..."

Trên bãi tập vẫn có không ít học sinh đang giễu cợt, tại nhạo báng. Âm thanh rất lớn, chui vào bọn họ trong tai. Nhưng tất cả mọi thứ, đều không trọng yếu, bởi vì làm điểm cuối đang ở trước mắt.

Trường Phong Vô Kỵ đứng ở phòng học trước, nhìn đến kia chậm rãi đi tới mấy vị học sinh, lộ ra hài lòng đáng tươi cười.

Không vứt bỏ, không buông tha, đây mới là một đoàn đội nên nắm giữ tinh thần!

Tuy rằng bọn họ thể lực đều đã chỉ nhiều hơn thu, đều đến cực hạn, nhưng bọn hắn Thần tình vẫn như cũ nghiêm nghị, vẫn không có buông lỏng. Rất nhiều lúc, thiên tài cũng tầm thường phân biệt, liền thể bây giờ chỗ này. Nếu như người có thể có được kiên cường lực ý chí, thể thì người có lẽ, thật sự có được tất cả!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Để cho bọn họ cảm miệng

Nghe được Tiêu Yên Nhi tán dương, Cổ Hậu Vĩ đã vui nhếch môi, hần nhất thời cảm thấy, vì những lời này, cho dù bỏ ra nhiều hơn nữa cũng đáng.

"Bát!"

Còn chưa kịp cao hứng, hần chỉ cảm giác mình hai chân mềm nhũn, trực tiếp té ngã trên đất. Tiêu Yên Nhi cũng vì vậy mà mất đi trọng tâm, nặng nề ngã ở Cổ Hậu Vĩ trên thân. Cổ Hậu Vĩ lúc này liền mở miệng nói chuyện khí lực cũng bị mất, chỉ có thể miễn cưỡng uốn ngực, đáng tươi cười rục rịch.

Vân Dương đưa tay xoa xoa trên trán mồ hôi lấm tấm, trời nắng chang chang, cho dù bằng vào hần thể chất cường hãn, cũng là đã ra Ôi.

Nhìn đến nằm trên đất không ngừng đại thờ hồn hển bọn học sinh, Trường Phong Vô Kỵ hài lòng gật đầu một cái, nói: "Các người biểu hiện để cho ta rất kinh ngạc, há mồm!"

Bọn học sinh nghe vậy, cấp bách vội vàng ngẩng đầu lên, chỉ thấy Trường Phong Vô Kỵ cong ngón tay búng một cái, mấy viên viên đạn chia ra bay đến mỗi người trong miệng.

"Đây là bổ sung thể lực đạn dược!" Nói xong, hần xoay người tiến vào trong phòng học.

Cổ Hậu Vĩ có hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm ở lớp học trước, Tiêu Yên Nhi đầu tựa vào bộ ngực hần, hai người tất cả đều là cả người mồ hôi.

"Bàn Từ, thật... Thật thoải mái a người!" Vương Minh Kiểm hăm mộ không thôi nói.

Mã Khánh Lượng bĩu môi, đại thờ hồn hển nói: "Khục khục khục... Bàn Từ người có thể dễ chịu rồi, tại sao nằm trên người ta, là hần mẹ một người nam nhân?"

Wang Minh Kiểm lúc này đang ở một nửa đặt ở Mã Khánh Lượng trên thân, hần thờ hồn hển nói: "Con mẹ nó người cho là lão tử nguyện ý nằm úp sấp trên người của người..."

"Đánh rắm, chờ có chút thể lực sau đó, liền từ trên người lão tử... Lăn xuống đi!" Mã Khánh Lượng tức giận nói.

Vân Dương dờ khóc dờ cười nhìn đến đám người này, cho dù từng cái từng cái mệt mỏi giống như chó chết, cũng không quên nhớ cái vãi.

Rất nhanh, Trường Phong Vô Kỵ chuẩn bị đạn dược có hiệu quả, tất cả mọi người khôi phục một ít thể lực, bọn họ chậm rãi bò dậy, hướng phía bên trong phòng học đi tới.

"Cảm thấy mệt không?" Trường Phong Vô Kỵ mỉm cười đảo qua ở đây mỗi một đệ tử.

Rất nhiều học sinh trở mặt nhìn nhau, không biết trả lời như thế nào. Nếu như trả lời mệt mỏi, vậy khẳng định là phải bị phê bình. Nếu như trả lời không mệt, ngộ nhờ lão sư cho thêm gia luyện làm sao bây giờ?

Cuối cùng, vẫn là Vân Dương đứng lên nói: "Lão sư, ta cảm thấy những này huấn luyện, đối với bọn hắn lại nói đều đã tới cực hạn. Nếu như tùy tiện tiếp tục gia luyện lời nói, sợ rằng sẽ 3J2sFXD đối với thân thể có chút tổn hại!"

Trưởng Phong Vô Kỳ gật đầu một cái, trong tay hắn hào quang chợt lóe, trước mặt trên bục đài xuất hiện rất nhiều gói thuốc. Nhất thời một hồi xông vào mũi Thanh mũi thơm truyền tới, làm người ta tâm thần sáng khoái.

"Hôm nay huấn luyện liền đến đây chấm dứt, các người sau khi trở về, đem dược vật này bỏ vào nước tắm trong, cố gắng ngâm một chút tắm! Ngày mai, chúng ta tiếp tục huấn luyện!"

"Ngày mai còn muốn như vậy luyện?" Dưới đài nhất thời vang dội một mảnh tiếng kêu rên.

...

Tay Vân Dương bên trong nắm lấy thuốc kia bao, mặc dù không rõ ràng bên trong chứa đến tột cùng là cái gì thảo dược, bất quá khẳng định là đối với thân thể trăm ích mà không có một hại.

Hắn đem trong thùng gỗ múc đầy rồi nước, theo sau đem gói thuốc ném vào trong đó. Chỉ là vừa mới đầu nhập trong đó, kia trong thùng gỗ nước phảng phát sôi trào một dạng ừng ực ừng ực vang lên. Từng trận lục sắc ** lan tràn trút ra, rất nhanh, chính thùng nước đều biến thành màu xanh biếc.

Xông vào mũi thơm mát vị từ trong thùng gỗ bay ra, Vân Dương chậm rãi nhảy vào trong thùng, ngồi xuống.

Liền chính hắn cũng không nghĩ tới, ngâm mình ở đây trong nước thuốc, cư nhiên toàn thân một mội đều quét một cái sạch! Thuốc này dịch tựa hồ có linh lợi tế bào công hiệu, khắp toàn thân đều ở đây lấy một cái tốc độ cực nhanh khôi phục sinh cơ.

"Thật là nhột!"

Bỗng nhiên, Vân Dương sắc mặt có chút cổ quái, bởi vì hắn phát hiện đây lục sắc **, cư nhiên đang hướng về thân thể của mình chui vào. Cảm giác ngứa ngáy, nhưng cũng không phải là không dễ dàng tiếp nhận.

Dược dịch tiến vào vào trong cơ thể sau đó, thuận theo kinh mạch thần tốc lưu thông. Một bên làm dịu kinh mạch, một bên cường hóa xương cốt cơ thể.

"Thật không nghĩ tới, thuốc này hiệu quả thần kỳ như vậy! Xem ra lão sư thật là có chút tài năng!" Vân Dương mang trên mặt một vết nụ cười rực rỡ, dứt khoát trực tiếp ngửa mặt hướng lên trời, nhắm mắt dưỡng thần.

Ngày tiếp theo sáng sớm, Vân Dương bất thành linh mờ mắt, hắn bản năng cúi đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện mình cư nhiên ngâm mình ở trong thùng gỗ ngủ thiếp đi.

"Thật là thoải mái!"

Vân Dương đứng dậy, nhảy ra thùng gỗ, tùy ý thư giãn hạ thân thể, một hồi thanh thúy xương cốt tiếng vang lên. Hắn chỉ cảm thấy hôm qua một mội quét một cái sạch, thân thanh khí sáng, liền thân thể đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Hắn cúi đầu nhìn đến, trong thùng gỗ lục sắc dược dịch thì đã hoàn toàn biến mất. Nói vậy, nhất định đã là bị thân thể của mình toàn bộ hấp thu!

Lục soát một bộ quần áo mới, thay sau đó, Vân Dương từ trong không gian giới chỉ móc ra một cái túi để nhét đầy cái bao tử đan dược, vội vã đi ra khỏi phòng.

Bởi vì thời gian cấp bách, hắn căn bản là không cần thận lãng phí thời gian đi ăn cơm, trực tiếp ăn thêm một viên tiếp theo Thanh Hư Đan là đủ rồi. Đây Thanh Hư Đan, chính là cấp thấp nhất đan dược, có thể đủ cam đoan trong vòng một ngày sẽ không có cảm giác đói bụng.

Đi tới lớp học trước, Trưởng Phong Vô Kỳ cũng sớm đã ở trước cửa chờ. Vân Dương cũng không dám thờ ơ, bước nhanh đi vào.

Vừa mất chỗ, tất cả mọi người là một bộ tinh thần sáng láng có vẻ. Vân Dương đẩy một cái bên cạnh Cổ Hậu Vĩ, hỏi nhỏ: "Bàn Tử, cảm giác thế nào?"

Cổ Hậu Vĩ thần sắc kích động nói: "Ngâm thuốc thật là quá hữu dụng rồi, ta hiện tại một chút cũng không cảm giác được hôm qua một mội, ngược lại thì tố chất thân thể tựa hồ lại có chút đề cao. Ta đây nhà nhiều năm như vậy, gặp qua thảo dược cũng không thiếu, thật là giống như là thần kỳ như vậy, thật đúng là là lần đầu tiên thấy!"

Vân Dương mặt đầy tươi vui, đối với Cổ Hậu Vĩ kích động, hắn đương nhiên cũng có thể lý giải.

"Nếu như lão sư nguyện ý đem thảo dược phối phương bán cho lời nói ta, ta nguyện ý ra 100 vạn, không, hai triệu lượng bạc!" Cổ Hậu Vĩ mặt mày hớn hơ nói: "Cái này thảo dược phối phương nếu như bị chúng ta thương đoàn đặt được, vậy khẳng định sẽ độc quyền phương diện này toàn bộ lợi nhuận, trời của ta, đó là như thế một cái thị trường a!"

Hắn trong hai mắt lóe lên tiền tài hào quang, một nói đến chỗ này, hắn liền hưng phấn dị thường.

"Hai triệu lượng bạc..." Vân Dương chép miệng một cái, đây Tứ Hải thương đoàn thật đúng là giàu đồ nứt vách, bất quá hắn liền theo sau lắc đầu nói: "Đừng làm rộn, lão sư làm sao sẽ hợp ý bạc, bạc với hắn mà nói có ích lợi gì?"

"Vương thú tinh thạch cũng được, đan dược cũng được..." Cổ Hậu Vĩ đầy mắt tài sắc, cặp mắt sáng lên: "Chỉ cần lão sư chịu bán cho ta, ta liền có thể chiếm cứ toàn bộ thị trường, đến lúc đó..."

Vân Dương lắc đầu thờ dài, xem ra Bàn Tử đối với tiền tài, thật là có gan cố chấp truy cầu a!

"Bát!"

Bỗng nhiên, một cục đá thần tốc bay tới, trực tiếp nện ở Cổ Hậu Vĩ trên ót, miễn cưỡng ngất lờ hấn, đem hấn thân thể khổng lồ toàn bộ cho hất đổ rồi.

Trường Phong Vô Kỵ trên mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ đáng tươi cười, chậm rãi thu tay về, hấn ở đáy lòng yên lặng nói: Cho dù cho người phối phương lại có thể thế nào? Long tiên có thể cũng chỉ còn lại có thể thì một giọt rồi.

Cổ Hậu Vĩ ủy khuất nhào nặn cái đầu, cũng không dám có một chút không phục.

"Hôm nay đặc huấn mục tiêu như cũ là, vòng quanh thao trường chạy mười vòng! Cùng lần trước khác nhau là, mỗi chạy xong một vòng, đều có thể đi bên trong phòng học uống ly nước muối, bổ sung thể lực!" Trường Phong Vô Kỵ vung tay lên, không gian giới chỉ chợt lóe, từng ly nước muối đột nhiên xuất hiện tại trên bục đài.

"Đừng nói nhiều, chạy đi!"

...

Bởi vì mỗi chạy một vòng cũng có thể uống ly nước muối bổ sung thể lực, sở dĩ học sinh ban 7 nhóm cũng đều không phải là đặc biệt mệt mỏi. Cũng không biết là tại sao, bọn họ tổng cảm giác mình tổ chất thân thể so với hôm qua đi, có tăng lên trên diện rộng.

Chỉ có Vân Dương mình rõ ràng, kia hoàn toàn đều là ngấm thuốc công lao!

"Ồ, các người có phát hiện hay không, Thư Ngốc hôm nay không đến?" Cổ Hậu Vĩ nhìn đến xung quanh, bỗng nhiên mở miệng nói.

"Xác thực như vậy!" Vương Minh Kiểm nhíu mày một cái nói: "Ta nhớ được ngày hôm qua, hấn tựa hồ cũng không đi..."

"Người ta là luyện khí sư, không có nhất định phải cùng chúng ta huấn luyện chung." Mã Khánh Lượng khoát tay áo nói: "Chúng ta luyện tốt chính mình là được, ta tin tưởng lão sư nhất định sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào học sinh, chúng ta không cần thiết là Thư Ngốc lo lắng!"

Hôm nay tại trên bãi tập đặc huấn lớp học cũng không thiếu, chứng kiến ban 7 vẫn vòng quanh thao trường chạy vòng, bọn họ cũng là không nhịn được tiếp tục giễu cợt đứng lên.

"Xem ra ban 7 đặc huấn là, tại còn dư lại dưới thời gian một tháng bên trong, mỗi ngày đều vòng quanh thao trường chạy mười vòng!"

"Bọn họ cho là thể này có thể đề cao thực lực sao?"

"Là chuẩn bị đến lúc đó lúc chiến đấu, tôi luyện chạy trốn công lực sao?"

Mấy cái trong lớp học, đặc biệt là ban 5, cười vang vang nhất. Ngay cả bọn họ lão sư Chu Văn cũng là phình bụng cười to, trong mắt tràn đầy châm chọc, dùng thương hại giọng gần từng chữ một: "Trường Phong Vô Kỵ, người ngoại trừ mang học sinh uống rượu đi dạo thanh lâu ra, cũng chỉ còn lại chút bản lĩnh này rồi!"

"Ta là thấy được, ban 7 không những học sinh phế vật, liền lão sư cũng là phế vật!"

Vương Thụy Đồ che bụng, cười không thở được, cũng là hoàn toàn quên mất mấy ngày lúc trước mình bị bọn họ đập xuống đất đánh bộ dáng chật vật.

Ban 7 rất nhiều học sinh nghe đây chói tai tiếng cười, sắc mặt không thay đổi tiếp tục chạy. Bọn họ từng cái từng cái ở đáy lòng âm thầm phát thề, đến lúc tân sinh thi đấu thời điểm, nhất định muốn cho đám người này cảm miệng!

Mười vòng khoảng cách, cùng ngày hôm qua giống nhau như đúc. Chỉ là lần này, không có ai cần phải người khác đỡ, không có ai kêu mệt, mỗi học sinh đều cắn răng kiên trì xuống. Không chỉ là vì đề cao bản thân, cũng vì cạnh tranh kia một hơi!

"Bàn Tử, người có phát hiện không? Chúng ta so với hôm qua tới, thật giống như mạnh mẽ không ít!" Vương Minh Kiểm mím môi một cái nói: "Chỉ riêng là thân thể phương diện, thì có tăng lên rất nhiều!"

Mã Khánh Lượng cũng nói tiếp: "Đúng vậy, mười vòng, chúng ta lại có thể kiên trì nổi, tuy rằng cùng kia nước muối có chút quan hệ, nhưng chúng ta trở nên mạnh mẽ, là rõ ràng."

"Mẹ, ta hiện tại đang kim nén một hơi đây!" Cổ Hậu Vĩ sắc mặt tái xanh nói, chỉ đến đám kia phình bụng cười to học sinh nói: "Hiện tại cười, tùy tiện bọn họ cười. Đem chúng ta làm khi nhìn, cũng cũng không đáng kể. Chỉ là đến lúc đó tân sinh thi đấu, ta nhất định phải cho bọn họ nhìn một chút, chúng ta lợi hại!"

Vân Dương cũng là mặt đầy nụ cười nói: "Hiện tại ấn nhẫn cũng chỉ là tạm thời, mục tiêu của chúng ta là, tân sinh thi đấu trong nhất minh kinh nhân (phát một tiếng ai nấy đều kinh ngạc)!"

Ban 7 toàn bộ học sinh đều là trăm tính, đem phần này khuấy nhục âm thầm mình ghi tạc trong lòng.

Không phải là không báo, thời điểm chưa tới!

Trường Phong Vô Kỵ lẳng lặng đứng đang bực giảng trước, chờ đợi đến học sinh từng cái từng cái đi vào bên trong lớp học. Nhìn đến bọn họ từng cái từng cái tức giận bất bình bộ dáng, Trường Phong Vô Kỵ cũng là cười: "Cảm giác thế nào?"

"Khuất nhục!" Học sinh ban 7 cái trán gân xanh lộ ra, trăm miệng một lời quát.

"Được, nếu cảm thấy khuất nhục, đó là cho ta xuất ra 120% tinh thần phần cuối!"

"Bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ bắt đầu chân chính tôi luyện các ngươi năng lực chiến đấu, kỳ hạn nửa tháng!"

"Cuối cùng mười ngày, chính là nói cảnh giới cao!"

"Nếu như không thể trở nên mạnh mẽ, ngay cả ta đều cho các ngươi cảm thấy mất thể diện!"

Trường Phong Vô Kỵ lời nói như đinh đóng cột, nói năng có khí phách. Nói xong những này sau đó, hắn mạnh mẽ xoay người rời đi. Thần sắc lãnh đạm, nhưng trong mắt lại lộ ra vô hạn tự tin, nhìn bóng lưng, cư nhiên có một loại không nói ra được tiêu sái.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Chiến thuật xa luân

Khoảng cách Tinh Hà Võ Viện cách đó không xa một mảnh trong núi hoang, Trường Phong Vô Kỵ chấp hai tay sau lưng, biểu tình nghiêm túc nhìn chăm chú lên trước mặt đám học sinh này. Ánh mắt của hắn lạnh lùng tại trên người mọi người đảo qua, cuối cùng đã rơi vào trên thân Vân Dương.

"Vân Dương, bước ra khỏi hàng!"

Vân Dương vội vã bước ra một bước, thân hình cao ngất giống như như tiêu thương.

"Ta hiện tại cho ngươi một cái nhiệm vụ, đó chính là thay nhau đem bọn họ đánh cho ta ngược!" Trường Phong Vô Kỵ chỉ đến Vân Dương sau lưng kia hơn mười vị học sinh, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Cái gì?" Vân Dương sửng sốt, không nhận được mở miệng nói.

Những học sinh khác tất cả đều là mặt đầy kinh ngạc, không nghĩ tới Trường Phong Vô Kỵ cư nhiên để cho Vân Dương một người khiêu chiến mình như vậy một đám, cho dù là chiến thuật xa luân, cạnh mình cũng có thể đem hắn rõ ràng cho đẩy đưa đến chết a.

"Có ý kiến gì không?" Trường Phong Vô Kỵ nhíu mày.

"Không có!" Vân Dương vội vã lắc lắc đầu, ban 7 những học sinh khác thực lực đều không phải là rất mạnh, nhưng là bọn hắn cũng đều là trải qua Mạc Ân huấn luyện, mình nhất định phải gọi lên 100% tinh thần, hơi có chút không chú ý, chỉ sợ cũng ** trong rãnh lật thuyền.

"Các ngươi chỉ cần thương tổn đến Vân Dương một tí, liền coi như các ngươi thắng!" Trường Phong Vô Kỵ mặt hướng đám học sinh kia, trong thần sắc rất là tự tin.

"Chỉ là thương tổn đến?" Vương Minh Kiểm tròn to cặp mắt, có chút không thể tin nói: "Lão sư, chỉ đơn giản như vậy sao?"

Cổ Hựu Vĩ cũng nói giúp vào: "Đúng vậy, lão sư, ngươi nói chúng ta đan đã độc đấu hoặc là bảo đoàn, đều không đánh lại Vân Dương, chúng ta chịu phục. Nhưng ngươi lại còn nói làm bị thương hắn cho dù thắng, đây cũng quá xem thường chúng ta đi!"

"Thử xem chẳng phải sẽ biết?" Trường Phong Vô Kỵ cười thần bí, hướng về phía Vân Dương phát phát tay, tỏ ý hắn có thể đã bắt đầu.

Vân Dương mang trên mặt nụ cười rực rỡ, siết chặt nắm đấm nói: "Mọi người cẩn thận một chút, ta có thể muốn ra tay!"

Đám học sinh kia tuy rằng ngoài miệng nói thoải mái, nhưng vẫn không dám có bất kỳ chậm trễ. Dù sao bọn họ cùng Vân Dương chung sống lâu như vậy, đương nhiên cũng là rõ ràng tay Vân Dương đoạn cùng thực lực. Phải biết, hắn chính là có thực lực bước vào Nguyên Vực thiên tài a!

Cạnh mình chỉ cần thoáng có một chút không chú ý, chỉ sợ cũng sẽ bị Vân Dương thay nhau đánh bại.

"Đi!"

Vân Dương song chân vừa đạp mặt đất, cả người hóa thành một đạo màu đen ảo ảnh, hướng phía đối diện quét vọt tới.

Đám học sinh kia như gặp đại địch, mỗi người đều sử dụng pháp khí bản thân, trong lúc nhất thời nguyên khí hào quang tràn ra, bốn phương tám hướng đều lóe lên rực rỡ hào quang.

Dựa vào mượn bọn họ xuất thân, cho tới nhất bả sẵn thủ pháp khí cũng không tính khó. Toàn bộ trong lớp học, duy nhất không khiến cho dùng pháp khí cũng chỉ còn lại có Vân Dương cùng Lý Thụ Đại rồi.

Đáng nhắc tới là, Lý Thụ Đại hôm nay vẫn không có đến đây tập huấn, mọi người hỏi thăm Trường Phong Vô Kỵ, hắn cũng chỉ là thần bí Tiểu Tiểu, cũng không có tiết lộ bất cứ tin tức gì, quả thực khiến người ta không tìm được manh mối.

"Người cẩn thận!" Vương Minh Kiếm trong giây lát chuyển động trong tay mình pháp khí trường kiếm, một đạo nồng nặc rực rỡ quang mang chớp thướt trút ra, giống như là ra tên kiếm khí một dạng, quét bay thẳng đến Vân Dương đâm tới.

Vương Minh Kiếm thực lực rất mạnh, cho dù là Vân Dương cũng không dám có một chút chậm trễ, cho dù mình là trời sinh Thần Thể, cũng không dám hứa chắc nhất định sẽ không bị hắn tổn thương tới.

Cơ thể Vân Dương đột nhiên nghiêng người sang đi, nguy hiểm lại càng nguy hiểm tránh khỏi một kiếm này. Sắc bén kia kiếm khí, trực tiếp đem Vân Dương trước ngực áo khoác xé rách.

"Xuy Xuy Xuy!"

Vân Dương mặt không đổi sắc, đối với lần này hoàn toàn không có nửa điểm để ý, phảng phất đã sớm biết kiếm này sẽ không đâm trúng mình một dạng. Phần kia đối mặt nguy hiểm đã tới thời khắc đạm nhiên cùng tự tin, khiến người ta lộ vẻ xúc động!

Trường Phong Vô Kỵ để ở trong mắt, cũng là hải lòng gật đầu một cái. Chỉ là hắn không biết là, Vân Dương trước là bằng vào trong đầu tinh thần lực, đã sớm đánh giá đến nơi này một kiếm quý tích, lúc này mới có thể dễ như trở bàn tay né tránh mà qua.

Thừa dịp Vương Minh Kiếm còn không có thu tay lại, Vân Dương thiếp thân tiến lên đón, vốn là đưa tay giữ lại Vương Minh Kiếm cổ tay, theo sau mạnh mẽ lắc một cái.

Đây dĩ nhiên chính là Mạc Ân dạy cho hắn thủ pháp giết người, tại vận gãy cổ tay đối phương trong nháy mắt, tiếp theo chính là liên tiếp không đoạn hậu tay công kích.

Vương Minh Kiếm tựa hồ đã sớm liệu được Vân Dương sẽ như thế, cổ tay hắn ở nguyên khí mạnh mẽ chấn động **, trực tiếp đem tay Vân Dương chường miễn cưỡng đánh văng ra.

"Vèo!"

Vân Dương lỡ tai động một cái, đột nhiên bắt được trong không khí một hồi rất nhỏ tiếng vang. Hắn bước nhanh lùi về sau, trong đầu nhất thời nhớ lại Mã Khánh Lượng. Nhất định là hắn, cũng chỉ có hắn mới có thể làm được như vậy xuất quỷ nhập thần!

Tinh thần lực ùn ùn kéo đến phóng thích ra bên ngoài, quả nhiên phát hiện ẩn náu trong bóng tối Mã Khánh Lượng. Lúc này chủy thủ trong tay của hắn đã cầm ngược, giống như là một vị ẩn núp ở trong bóng tối Độc Xà, từ đầu đến cuối đều đang tìm con mồi kẻ hở, sau đó cấp cho một kích trí mạng!

Cùng Mã Khánh Lượng tiếp xúc lâu, Vân Dương tự nhiên rõ ràng phong cách của hắn. Hắn tựa hồ chính là một vị trời sinh sát thủ, không ra tay thì thôi, ra tay một cái tuyệt đối là một đòn trí mạng!

Vân Dương căn bản không có thời gian đi đem Mã Khánh Lượng từ trong âm u bắt tới, Vương Minh Kiếm thế công lại tới trước mắt. Hắn nơi thì triển là Vương gia truyền thừa kiếm pháp, Lạc Vũ Kiếm!

Chiêu kiếm hướng, thật giống như chầm Lạc Vũ một dạng hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra. Tho trung hữu tế, cương mãnh trong mang theo nhẫn nại, căn bản cũng không cho người thứ gì đánh trả cơ hội.

Tiêu Yên Nhi cũng xông tới, cùng Vương Minh Kiếm cùng đối với Vân Dương triển khai thế công. Nàng pháp khí là một cái thanh tú đoản kiếm, so chủy thủ hơi dài, so trường kiếm muốn linh hoạt nhiều.

Vân Dương lọt vào hai người trong vây công, trong lúc nhất thời tình huống có chút tràn ngập nguy cơ. Đặc biệt là chỗ tối tăm còn mai phục một vị Mã Khánh Lượng, có thể nói Vân Dương hiện tại là có chút khô không thể tả, căn bản không có thể thi triển tay chân.

Những học sinh khác đều ở một bên vây xem, dù sao tham dự công kích số người quá nhiều cũng không phải là một chuyện tốt, ngược lại sẽ bị người mình trở ngại tay chân.

Vân Dương bằng vào tinh thần lực làm ra chính xác phản ứng, bèn nhảy né tránh. Chỉ có điều hình thức với hắn mà nói quả thực bất lợi, một mực tiếp tục như thế lời nói, mình tuyệt đối sẽ bị thua.

Cẩn chặt hàm răng, Vân Dương khẽ kêu một tiếng, nhanh như tia chớp ló ra tay đi, lấy Khu Hồ đuổi sói tư thế, đuổi tay nắm lấy rồi Tiêu Yên Nhi đoàn

kiếm lưỡi kiếm.

Bởi vì hấn tốc độ quá thực quá nhanh, Tiêu Yên Nhi căn vồn liền không có phản ứng gì, đột nhiên đoàn kiếm liền được Vân Dương bắt được. Nhưng nàng ứng biến cũng là hết sức nhanh chóng, trong mắt lóe lên một vệt tinh quang, nếu ta quát không trở lại, thế thì ta dứt khoát liền trực tiếp không hút.

"Hãy A...!"

Tiêu Yên Nhi quát một tiếng, đoàn kiếm trong tay bỗng nhiên ngưng tụ bên trên một luồng không lồ nguyên khí, ngay sau đó cổ tay nàng vặn một cái, lưỡi kiếm trực tiếp xoay chuyển, sắc bén lưỡi kiếm trực tiếp cắt tại Vân Dương trong lòng bàn tay.

Nàng thần sắc vui mừng, đây dù sao cũng nên thương tổn được đi?

Ai ngờ Vân Dương trên mặt đột nhiên lóe lên một vệt thần bí nụ cười, buông lỏng tay ra, một cái tát đánh ra. Trong lòng bàn tay, ánh sáng màu vàng lóe lên, giống như là con sóng thần một bản. Kim quang trong, thậm chí mơ hồ đều có thể nghe được chúng Phật tiếng tụng kinh.

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Tiêu Yên Nhi sắc mặt đại biến, nàng căn bản cũng không có nghĩ đến Vân Dương đã sớm giữ lại có hậu thủ, trong lúc nhất thời có chút tay chân luống cuống.

Vân Dương trong mắt truyền ra vẻ bất nhẫn, tận lực thu phần lớn khí lực, cuối cùng vỗ vào Tiêu Yên Nhi trên thân, đã không còn đủ hai ba phần mười rồi.

Kim quang thoáng qua, mãnh liệt làn sóng hướng đánh vào Tiêu Yên Nhi trên thân. Thân thể nàng bị chấn động lui về sau mấy bước, không nhịn được phun ra một ngụm tiên huyết. Bất quá trong hai mắt, chính là thoáng qua một vệt vẻ căm kích. Bởi vì nàng cũng cảm giác được, Vân Dương một kích kia là cố ý giữ lại lực, nếu không mình cũng sẽ không hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở chỗ này.

Vân Dương mở ra bàn tay, mỉm cười hướng Tiêu Yên Nhi tỏ ý, mình cũng không có thụ thương.

Tiêu Yên Nhi bất đắc dĩ lắc lắc đầu, khoát tay nói: "Ta thua rồi!" Vừa nói, tự ý lui qua một bên.

Nàng trước cũng là quá mức tự tin, cho là mình thương tổn được Vân Dương, sẽ không có hậu thủ đuổi theo. Ai ngờ đối phương căn bản cũng không có thương tổn đến tí ti, ngược lại thì mình bởi vì không cẩn thận khinh thường bị loại bỏ bị loại.

Tại trong chiến đấu chân chính, nếu như nàng vẫn là như vậy không cẩn thận khinh thường lời nói, chỉ sợ sớm đã chết tại trên tay địch nhân rồi.

Trương Phong Vô Kỵ khóe miệng lộ một nụ cười, tựa hồ đối với hai người biểu hiện cực kỳ hài lòng.

"Đi!"

Vân Dương vừa hướng những người khác phát phát tay, Cổ Hậu Vĩ bữu môi, bước nhanh bước tới: "Vân Dương, người làm tổn thương Tiêu Yên Nhi, ta có thể sẽ không bỏ qua cho người!"

Hắn nắm trong tay một cái to lớn đỏ nhạt màu nâu cây gậy, hai đoạn có dấu chạm hoa đường vân. Bước ra một bước, cũng là khí thế hùng hổ, mang cho người ta áp lực không lồ.

Rốt cuộc, Mã Khánh Lượng tại ẩn núp hồi lâu sau, phát động thế công. Tốc độ của hắn cực nhanh, so Vân Dương tưởng tượng còn nhanh hơn mấy phần. Chỉ nghe một trận tiếng gió gào thét, Mã Khánh Lượng thân thể bỗng dừng tại Vân Dương xuất hiện sau lưng, hắn rung cổ tay, chủy thủ như độc xà hướng phía Vân Dương phản cổ đã đâm đi.

Động tác ẩn núp mà lại nhanh chóng, nếu như Vân Dương phản ứng chậm cho dù nửa nhịp, đều sẽ trúng chiêu!

Vào lúc này, Vương Minh Kiếm hết lần này tới lần khác lại vùng kiếm đâm tới, vội vã Vân Dương căn bản không chỗ tránh né.

"Vân Dương, người thua!" Mã Khánh Lượng thần sắc hưng phấn, trước có sói sau có hổ, bất kể thế nào nhìn, Vân Dương cũng không thể tránh thoát mình một kích này.

Nhưng mà ngay tại lúc này, làm cho người rung động cảnh tượng xảy ra. Ngay tại Mã Khánh Lượng cho là mình tất trúng thời điểm, Vân Dương phản ứng lạ thường nhanh, mạnh mẽ vừa cúi đầu, để cho hắn chủy thủ đâm hụt.

"Cái gì?"

Mã Khánh Lượng tròn to cặp mắt, còn chưa phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, bụng nhất thời bị một luồng bàng bạc lực lượng bắn trúng, cả người bị đập cho rồi không trung.

Vân Dương mang trên mặt nụ cười rực rỡ, tinh thần lực hắn trước liền phát hiện Mã Khánh Lượng tung tích.

"Xuy!"

Vừa lúc đó, Vương Minh Kiếm một kiếm không chút khách khí trực tiếp đâm vào Vân Dương cánh tay nơi, xuyên thấu trút ra.

Vương Minh Kiếm trên mặt không có một nửa phần sắc mặt vui mừng, ngược lại ngược lại có chút khản trương: "Người đã thất bại!" Ngay cả chính hắn cũng không nghĩ tới một kiếm này đâm vào ác như vậy, vốn tưởng rằng nhiều lắm là điểm đến thì ngưng, ai ngờ trực tiếp nhập vào cơ thể trút ra.

"Bản thân người nhìn!"

Vân Dương bỗng nhiên mở ra cánh tay, lui về phía sau mấy bước. Nguyên lai một kiếm này đặc biệt đúng dịp đâm vào huyệt dưới nách, vừa vặn xuyên qua, trên thực tế chính là không có cho hắn tạo thành bất cứ 3QfRU9e thương tổn gì.

"Cái này cũng được?" Vương Minh Kiếm tròn mắt hốc mồm, bất đắc dĩ gào thét bị thương một tiếng: "Người vận khí cũng quá tốt đi?"

Vân Dương cười một tiếng, không nói gì. Người ở bên ngoài xem ra, hắn vừa vận con là vận khí tốt mà thôi, nhưng thực ra không phải vậy. Hắn dùng trước tinh thần lực tìm đúng rồi đối phương đâm tới quỹ tích, sau đó lợi dụng vi diệu bả không lực, để cho Vương Minh Kiếm một kiếm đâm hụt.

Nếu như hắn trước cho dù có một chút do dự, hoặc là không tự tin, đều sẽ bị pháp kiếm trầy da đến.

"Ông ơng ơng!"

Cổ Hậu Vĩ giờ trong tay to con, không chút khách khí đập xuống giữa đầu đi. Tiếng gió rít gào, khiến người ta màng nhĩ có chút phát chấn động.

Vân Dương lần này cũng sẽ không né tránh, giờ tay lên tiến lên nghênh đón.

"Ta nói, người đây không phải mình muốn chết sao?" Cổ Hậu Vĩ thấy vậy, mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng trong lực lượng không có hạ xuống phân nửa: "Cùng pháp khí cứng đối cứng, cũng uống cho người muốn xuất ra!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Một người bại toàn bộ

"Vậy đến đây nhìn một chút a!"

Vân Dương trong mắt tràn đầy vẻ tự tin, không có gì dư thừa rập khuôn, rất là đơn giản một quyền mạnh mẽ đập vào kia đỏ nhạt màu nâu cây gậy bên trên. Động tác nhanh chóng, đơn giản hiệu quả, giống như nước chảy mây trôi một dạng.

"Àm!"

Một cái nặng nề vang dội âm thanh, lực lượng khổng lồ giống như thái sơn áp đỉnh một bản đề ép xuống, từ Vân Dương trên cánh tay truyền xuống, trực tiếp đem hắn hai chân miễn cưỡng ép vào trong mặt đất.

"Rắc rắc!"

Mặt đất nứt ra từng đạo nứt nẻ, Vân Dương hai chân đồng loạt không có xuống trong mặt đất, nhưng thân thể của hắn vẫn đứng nghiêm.

Ngược lại thì Cổ Hậu Vĩ, trong tay Thiết Côn rời khỏi tay, bay thật cao lên bầu trời. Bản thân hắn cũng là giống như bị một đòn nghiêm trọng lui về sau hai bước, mặt đỏ tía tai, ngực giống như là bị chùy lớn đập trúng một dạng không thở nổi.

"Mẹ... Hừ hừ, sức lực thật mạnh a..." Cổ Hậu Vĩ sắc mặt liên tiếp biến ảo, nhìn về Vân Dương ánh mắt đã hoàn toàn thay đổi.

Vân Dương sờ một cái năm đầm, cười nói: "May mà, thiếu một chút thương tổn đến!"

Lời vừa nói ra, ở đây toàn bộ học sinh đều là không nhịn được tròn to hai mắt. Điều cùng pháp khí cứng đối cứng rồi, mới chỉ là suýt chút nữa thương tổn đến? Thân thể này, rõ ràng hơn nhiều mạnh mẽ a! Lẽ nào hắn có Man Tộc huyết thống sao?

Vương Minh Kiếm có chút không phục, giờ lên trong tay trường kiếm, lần nữa vọt tới. Lạc Vũ Kiếm thi triển trút ra, lấp lánh hào quang trực tiếp đóng ngăn chặn Vân Dương trước sau trái phải đường lui.

Vân Dương hít sâu một hơi, cường bách mình trấn định lại. Hắn hai mắt chăm chú nhìn Vương Minh Kiếm nhất cử nhất động, tinh thần lực quét nhìn, muốn tìm ra sơ hở.

Nhưng Vương Minh Kiếm căn bản không có cho Vân Dương bất cứ cơ hội nào, Lạc Vũ Kiếm chiêu kiếm đột nhiên tăng nhanh, có đến vài lần trực tiếp

đâm tới Vân Dương y sam, dứt khoát Vân Dương phản ứng khá nhanh, mới không có bị trực tiếp trầy da.

Có qua có lại, Vương Minh Kiếm có chút gấp nóng rồi. Bởi vì chiêu kiếm thi triển thường xuyên, hân nguyên khí trong cơ thể cũng tại lấy một cái tốc độ cực nhanh tiêu hao. Thật sự nếu không có thể mau mau phong tỏa thắng cuộc lời nói, chỉ sợ hân liền không có khí lực tiếp tục như vậy chiến đấu tiếp rồi.

"Để cho chúng ta đi một chiêu phân thắng bại, như thế nào đây?" Vương Minh Kiếm nheo mắt lại, hít sâu một hơi, chậm rãi đem pháp kiếm để ngang trước ngực.

Vân Dương gạt đầu một cái, Vương Minh Kiếm thế này, đối diện hân khẩu vị, để cho hân cầu cũng không được: "Được, vậy thì tới đi!"

"Một chiêu này, là ta quãng thời gian trước vừa vận điều nghiên đi ra một chiêu, uy lực cực lớn, xem như ta đòn sát thủ. Nếu như ngay cả một chiêu này cũng không thể đánh bại ngươi lời nói, thế thì ta tự động nhận thua!" Vương Minh Kiếm đưa tay trái ra, nhẹ khẽ vuốt vuốt thân kiếm, cúi đầu, tựa hồ đang ngưng tụ nguyên khí.

Vân Dương cũng không có có động tác gì, vừa vận chỉ là tùy ý đứng ở nơi đó, đưa ra bàn tay phải.

Tại hân phải trên lòng bàn tay, một màn điên cuồng xoay tròn nguyên khí xuất hiện, thần tốc cắt không khí chung quanh. Tiếng gió rít gào, tốc độ xoay tròn đạt tới một cái cực kỳ khủng bố độ cao.

"Miểu tốc 31, ba mươi hai, ba mươi ba!" Vân Dương cả người khí chất đột nhiên biến hóa, trong bàn tay Bạo Toàn Sát đang không ngừng tăng lên tốc độ, cả người hân cảm giác bị áp bách cũng thập phần đủ, cùng trước kia biếng nhác thái độ, hoàn toàn là như hai người khác nhau.

"Thật không nghĩ tới, ngươi cũng có bài tẩy." Vương Minh Kiếm tay trái ngón tay bị lưỡi kiếm phá vỡ, phảng phất là cố ý mà thôi. Một giọt máu tươi rơi vào trên lưỡi kiếm, nhất thời chính chuôi pháp kiếm đột nhiên biến ảo màu sắc, trở nên hơi đỏ lên. Quanh người hân thả ra một luồng bạch bạc nguyên khí, đem mặt đất cát đá trực tiếp thổi bay.

Vân Dương khe khẽ toét miệng, bàn tay phải trong Bạo Toàn Sát còn tại không ngừng tăng lên đến tốc độ. Hân nguyên khí trong cơ thể không ngừng tiêu hao, rất nhanh đã tiêu hao hơn nửa. Nếu Vương Minh Kiếm muốn cùng mình một chiêu phân thắng bại, thế thì mình nên xuất ra cực mạnh chiêu số đi, cũng coi là đối với hân tôn trọng!

"Miểu tốc ba mươi lăm xoay chuyển!"

Vân Dương khắp toàn thân khí thế rớt cuộc ngừng leo lên, hân cặp mắt nhìn chăm chăm đến đối diện Vương Minh Kiếm, chiến ý sục sôi.

Toàn bộ học sinh đều gắt gao nhìn chăm chăm một màn này, bọn họ đều cảm giác được mình cùng giữa hai người chênh lệch, trong lòng cũng là có một loại không chịu thua tức giận đầu hiện lên.

"Đến đây đi!"

Vương Minh Kiếm giơ một cái đồ bồng Kiếm, cách xa chỉ đến đối diện Vân Dương. Hân hít sâu một hơi, hai tay nắm ở chuôi kiếm, bước nhanh hướng phía Vân Dương tiến lên. Tốc độ của hân không tính là nhanh, một cước một cước đạp trên mặt đất, lại có lực lượng khổng lồ từ chân trong thâm nhập trút ra, trực tiếp đem mặt đất giẫm đạp vỡ nát.

Vân Dương đem bàn tay phải cao giơ cao khỏi đỉnh đầu, trong mắt thả ra một luồng khí phách quân lâm thiên hạ, không có vẻ sợ hãi chút nào đối diện đi tới.

"Huyết Khấp Chi Kiếm!" Vương Minh Kiếm gầm nhẹ một tiếng, trong mắt cũng mơ hồ hiện ra một vết huyết sắc, một kích này, hân dùng hết toàn lực.

Coi như là cường đại Nhất Nguyên cảnh thập giai cường giả đối mặt một kích này thời điểm, cũng không dám nhìn thẳng kỳ phong mang!

Nhưng mà Vân Dương hết lần này tới lần khác liền có dũng khí!

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương đem bàn tay phải chậm rãi siết chặt, nắm đấm chỗ cao nhất, chính là kia không ngừng xoay tròn mô hình nhỏ vòi rồng. Nghênh đón kia pháp kiếm, mạnh mẽ quét tới!

Trường Phong Vô Kỵ chứng kiến hai người chiêu số, cũng là không tự chủ được tròn to hai mắt. Không thể không nói hai người ẩn giấu thực lực đều đủ cường đại, đối với mình lại nói, thật đúng là một phần kính hỉ a!

"Àm àm!"

Một hồi chấn động cánh cửa lòng cuồng mãnh tiếng nổ vang dội, quả đấm của Vân Dương chỗ cao nhất cuồng phong trực tiếp đem Vương Minh Kiếm thân thể đánh bay ra ngoài. Đó là một luồng hoàn toàn không thể chống đỡ cự lực, nếu như nói Vương Minh Kiếm Huyết Khấp Chi Kiếm có thể làm cho Nhất Nguyên cảnh thập giai tránh lui, thế thì Vân Dương Bạo Toàn Sát, coi như là Lưỡng Nghi cảnh cường giả, cũng chỉ có thể nhìn mà sợ!

"Coong!"

Pháp kiếm đỏ bùng bay lên thật cao, trên không trung lộn mấy vòng sau đó, nặng nề cắm trên mặt đất. Vương Minh Kiếm thân thể, cũng té xuống.

Yên Trần khắp trời, chậm rãi tiêu tán. Mọi người đồng tử đột nhiên co rút lại, chỉ thấy Vân Dương vẫn kiêu ngạo đứng ở nơi đó, khí thế vẫn kinh người.

Bọn họ tự hỏi nếu như là tự đối mặt Vương Minh Kiếm một chiêu kia, khẳng định không tiếp nổi. Lại không ngờ rằng, Vân Dương không chỉ là hoàn mỹ đón lấy, hơn nữa còn lấy càng thêm cuồng mãnh tư thái đem Vương Minh Kiếm đánh bại!

Cái này hoặc giả chính là thực lực chênh lệch rồi!

Vương Minh Kiếm sắc mặt tái nhợt, ngồi dưới đất đại thở hổn hển. Hắn thuộc về sở dĩ như vậy chắc chắn, không chỉ là bởi vì bị trọng yếu, còn có chính là đắc ý nhất một chiêu bị người khác chính diện đánh tan, trong lòng có chút không thể nào tiếp thu được.

"Ta thua rồi!" Hắn cúi đầu, cuối cùng vẫn bất đắc dĩ thừa nhận nói.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, hướng về phía còn lại người ngoắc ngoắc tay nói: "Đến lượt các ngươi rồi, cùng đi đi!"

"..."

Khi Vân Dương đem người cuối cùng đá ngã xuống đất thối tim, đã là hoàn thành mục tiêu ký định. Tất cả mọi người tại chỗ đều đã bị hắn đánh bại, hơn nữa hắn còn không có bị một chút bị thương, vừa vặn chỉ là có chút mệt nhọc mà thôi.

Thật ra thì vốn là hắn không cần mệt như vậy, chỉ bất quá hắn khắp nơi đề phòng đối thủ, không để cho bọn họ thương tổn đến mình cho dù một điểm. Dù sao đám học sinh này đều tinh thông Mặc Ân truyền thụ thuật giết người, ngay cả Vân Dương cũng không dám có một chút khinh thường.

"Không tồi!" Trường Phong Vô Kỵ vỗ tay một cái, từ trong không gian giới chỉ lấy ra một viên đan dược, trực tiếp quảng cho Vân Dương: "Đem hắn ăn vào đi!"

Vân Dương cũng lười phân biệt là đan dược gì rồi, trực tiếp ném vào trong miệng, ngược lại lão sư sẽ không hại mình.

Trường Phong Vô Kỵ xoay người, đối mặt với đám học sinh kia, gần từng chữ một: "Các ngươi trước, đều cảm thấy đây là một kiện không có khả năng hoàn thành sự việc, như vậy hiện tại đây?"

Đám học sinh kia xấu hổ cúi đầu, bất kể nói thế nào, cạnh mình hơn mười người cùng tiến lên, đều không có thương tổn được Vân Dương một chút, xác thực không phải là cái gì đáng giá kiêu ngạo sự việc.

"Các ngươi biết rõ mình sai ở nơi nào sao?" Trường Phong Vô Kỵ cười lạnh nói: "Tiêu Yên Nhi, ngươi biết không?"

Tiêu Yên Nhi bị điểm tên, nàng sắc mặt hơi hơi tái nhợt, cúi đầu nói: "Ta trước quá mức tự tin, cho là mình đã thương tổn được hắn, cho là mình đã thắng..."

"Còn nữa, ngươi nhớ kỹ cho ta, trong chiến đấu, không có ngươi do dự thời gian! Nếu như Vân Dương là địch nhân lời nói, nếu như hắn kia một hồi không có lưu lực lời nói, hiện tại ngươi cũng đã là một cỗ thi thể rồi, hiểu không?" Trường Phong Vô Kỵ hoàn toàn không có thương hương tiếc ngọc, tuy rằng Tiêu Yên Nhi là ban 7 duy nhất nữ sinh, thật là hắn vẫn lớn tiếng quát lớn.

Tiêu Yên Nhi là một cái rất hiếu thắng thiếu nữ, nghe vậy cũng là nặng nề gật đầu một cái.

"Mã Khánh Lượng, ngươi cùng Tiêu Yên Nhi một dạng, quá mức khinh địch! Rõ ràng còn không có đắc thủ, liền cảm giác mình đã thành công, có thể này tâm tính, các ngươi làm sao có thể trở nên mạnh mẽ?" Trường Phong Vô Kỵ đầu mâu xoay một cái, chuyển hướng nằm trên đất co quắp không thôi Mã Khánh Lượng.

Hắn trước bị Vân Dương đá vào trên bụng một cước, đến bây giờ còn không có tỉnh lại.

"Ta... Ta... Ta biết rồi..." Mã Khánh Lượng một bên vuốt bụng, một bên vẻ mặt cay đắng nói.

"Còn ngươi nữa, Cổ Hậu Vĩ, ngươi cho rằng đây là đang làm trò chơi sao? Đem ngươi kia thờ ơ thái độ thu cho ta đứng lên!" Trường Phong Vô Kỵ trợn mắt nhìn nơi xa xa dựa vào trên tàng cây nghỉ ngơi Cổ Hậu Vĩ, không khách khí chút nào nói.

"Phải, lão sư!" Cổ Hậu Vĩ toàn thân giật mình một cái, gật đầu như giả vờ.

"Vương Minh Kiếm, ngươi vẫn tính duy nhất phát huy tương đối bình thường." Trường Phong Vô Kỵ giọng cuối cùng cũng có chút hòa hoãn, hắn nhìn đến Vương Minh Kiếm, mỉm cười nói: "Tầm ngươi hình thái cái gì đều cũng tạm được, duy nhất không đủ chính là ngươi quá tự tin, vọng tưởng bằng vào mình là bài tẩy điện định thắng cuộc, lại bỏ quên đối phương là không phải cũng có bài tẩy! Ngươi làm trận sai lầm đánh giá, đưa đến mình thất bại, ngươi cũng có trách nhiệm!"

"Vâng!" Vương Minh Kiếm gật đầu một cái, một bộ khiêm tốn có vẻ.

Trường Phong Vô Kỵ từng cái từng cái đem bọn họ đều khiển trách một lần, đám học sinh này không dám có một chút không phục, từng cái từng cái thành thành thật thật cúi đầu. Thật ra thì Trường Phong Vô Kỵ như vậy, cũng coi là đem tất cả mọi người bọn họ khuyết điểm đều chỉ ra, đối với bọn họ

cũng xem như là một chuyện tốt rồi.

"Còn chưa đủ, chưa đủ! Các ngươi kinh nghiệm thực chiến, còn kém xa!" Trường Phong Vô Kỵ từ trong không gian giới chỉ móc ra một cái túi nhỏ, thả ở trên mặt đất: "Trong này là nhét đầy cái bao tử Thanh Hư Đan, mấy ngày kế tiếp, các ngươi liền cho ta sống ở chỗ này, mỗi ngày đều lặp lại thể này thực chiến luyện tập."

"Lão sư, đây phải luyện tập đến lúc nào a?" Cổ Hậu Vĩ sắc mặt nhất thời kéo xuống, rất là ủy khuất nói. Tuy rằng đây Thanh Hư Đan có thể nhét đầy cái bao tử, nhưng mà không có bất kỳ vị đạo. Với hắn mà nói, mỗi ngày ăn cái này, nhất định là vậy một loại hành hạ.

"Luyện tập đến các ngươi những người này, có thể cho Vân Dương kèm theo phiên toái mới thôi!" Trường Phong Vô Kỵ lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt.

Trừ đi Cổ Hậu Vĩ ra, phần lớn học sinh đều là vẻ mặt không cam lòng 3eRYfQk sắc. Tuy rằng bọn họ bị phân đến rồi ban 7, nhưng mà ai cũng không nguyện ý cứ như vậy cam tâm bình thường đi xuống. Nếu như có thể trở thành người trên người cơ hội, thế thì ai nguyện ý vĩnh viễn ở lại tầng dưới chót nhất vùng này?

Toàn bộ học sinh đều theo thứ tự từ trong ví lấy ra một cái Thanh Hư Đan ăn vào, biểu tình nghiêm túc ngồi xếp bằng, khôi phục thể lực.

Thể lực khôi phục xong sau đó, chú định lại sẽ là một đợt kịch liệt vật lộn!

Vân Dương cũng là mặt đầy tự tin, loại này vật lộn với hắn mà nói, sao lại không phải một loại hiệu quả lịch luyện thì sao?

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Ban 1 phủ đầu ra oai

Gần một tháng mà quý tu luyện, ban 7 tất cả học sinh đều đã hoàn toàn thay đổi cái bộ dáng.

Đối với bọn hắn lại nói, một tháng này nhất định là vậy phi nhân loại hành hạ, cũng không biết Trường Phong Vô Kỵ là từ nơi nào học được những này thủ đoạn đặc huấn, đem bọn họ hành hạ quả thực coi một lớp da!

Bắt đầu vốn là để cho bọn họ thay nhau cùng Vân Dương đối chiến, sau đó tất là không cho phép là dùng pháp khí, một chọi một đơn đấu Nhất Nguyên cảnh Vương thú. Đến cuối cùng, Trường Phong Vô Kỵ dứt khoát thẳng đưa tới rồi mấy con Lưỡng Nghi cảnh Yêu Thú, cho bảy học sinh này luyện tay.

Tất cả mọi người là không ngừng kêu khổ, nhưng phản nản thì phản nản, trong lòng mỗi người đều kìm nén một hơi, không cam lòng hỏa khí, sở dĩ đám người này hắn là như kỳ tích tiếp tục kiên trì.

Đói liền lấy Thanh Hư Đan nhét đầy cái bao tử, thỉnh thoảng Trường Phong Vô Kỵ còn có thể đi trong núi sâu săn chút dã vị. Tổng lại nói, bọn họ thời gian tuy rằng gian khổ một chút, nhưng vẫn là thật thỏa mãn.

Về sau, Trường Phong Vô Kỵ chính là cưỡng bách một bản yêu cầu tất cả học sinh ngồi xếp bằng, đề cao bản thân tu vi cảnh giới. Đương nhiên, làm như vậy hiệu quả, cũng là rõ ràng.

Vân Dương cảnh giới đã đột phá đến Nhất Nguyên cảnh thập giai, Bạo Toàn Sát cũng miễn cưỡng tu luyện đến miểu tốc 40 xoay chuyển. Hôm nay hẳn đầu tựa hồ lại cao hơn chút, anh tuấn trên khuôn mặt tràn đầy kiên nghị.

Không chỉ là Vân Dương, những người khác cũng đều có trình độ nhất định đề thăng. Cổ Hậu Vĩ thực lực tăng lên tới Nhất Nguyên cảnh bát giai, một thân thịt béo giảm xuống không ít, mặc dù coi như vẫn sừng vù, nhưng cuối cùng vạm vỡ chút.

Mã Khánh Lượng cùng Tiêu Yên Nhi thực lực cũng tương tự đều tăng lên tới Nhất Nguyên cảnh bát giai, Vương Minh Kiếm tất so với bọn hắn hơi mạnh hơn một chút, Nhất Nguyên cảnh cửu giai.

Hôm nay, mắt thấy tân sinh thi đấu liền muốn bắt đầu, mỗi học sinh đều là tinh thần sáng láng, hưng phấn không thôi. Trên mặt bọn họ tràn đầy nụ cười tự tin, đã là có chút không thể chờ đợi.

"Lão sư, lúc nào công bố tân sinh thi đấu danh ngạch a?" Cổ Hậu Vĩ ưỡn mặt da hỏi.

Tân sinh thi đấu, mỗi cái lớp học chỉ có bảy cái danh ngạch. Đối với bọn hắn lại nói, ai đều hy vọng bản thân cũng là một cái trong số đó, có thể đại biểu lớp học tham gia tân sinh thi đấu, thu được đầy đủ vinh dự, thay đổi ngoại giới đối với bọn họ cái nhìn.

Từ vừa mới bắt đầu, mỗi người cũng không nguyện được tuyển chọn, đến bây giờ, mỗi người đều muốn được tuyển chọn. Trong này thay đổi, là nghiêng trời lệch đất.

Trường Phong Vô Kỵ rất là hài lòng nhìn mình bọn học sinh, ở trong lòng hẳn, đã sớm có tự lựa chọn.

"Dự thi danh sách lời nói, trở lại Võ giáo ta sẽ nói cho các ngươi biết."

"Ồ, lão sư, tại sao Thư Ngốc chưa cùng chúng ta cùng nhau huấn luyện?" Vân Dương vẫn là không ức chế được mình lòng hiếu kỳ, mở miệng dò hỏi.

Bởi vì Lý Thụ Đại rỗng rã một tháng, đều chưa từng xuất hiện, càng không có đi theo đám bọn hắn đồng thời tiến hành đặc huấn. Làm cho bọn họ còn tưởng rằng Lý Thụ Đại xảy ra chuyện gì.

"Là ta chấp thuận hẳn không phải tới, các ngươi đến lúc đó sẽ biết!" Trường Phong Vô Kỵ trên mặt lộ ra một vết thần bí đáng tươi cười, đến cuối cùng cũng không nói rõ ràng đến tốt cùng là bởi vì chuyện gì, đem đám học sinh này treo đủ khẩu vị.

"Được rồi, không sai biệt lắm cần phải trở về." Trường Phong Vô Kỵ ngẩng đầu nhìn trời một cái, đối với rất nhiều học sinh vẫy vẫy tay nói: "Chỉ còn lại một ngày thời gian chuẩn bị rồi, chúng ta không cần lại kéo dài rồi."

Mọi người lần lượt đi ra núi hoang, trở lại Tinh Hà Võ Viện. Bởi vì này núi hoang khoảng cách Tinh Hà Võ Viện cũng không xa, sở dĩ những người này cũng không có cưỡi ngựa, vừa vặn chỉ là đi bộ tiến tới

"Ta cảm thấy, bằng vào chúng ta thực lực, nhất định sẽ đánh bọn họ hoa rơi nước chảy!" Cổ Hậu Vĩ giá giá quả đám, mặt đầy tự tin nói.

"Đúng vậy, chúng ta nhất định là lần này tân sinh thi đấu nhất đại hắc mã rồi." Mã Khánh Lượng cũng là cười hắc hắc, mắt ti hí cực kỳ bỉ ổi.

"Không thể nói như thế, có thể tự tin, nhưng tuyệt đối không nên tự phụ." Vân Dương nện cho Mã Khánh Lượng một quyền, tức giận nói: "Chúng ta đặc huấn, những lớp khác cấp cũng tại đặc huấn a, chúng ta ở phương diện này không chiếm được quá đại tiện nghi. Đến lúc đó, hay là muốn bằng vào chúng ta thực lực cá nhân để chiến đấu, mà không phải ôm lấy cái gọi là đặc huấn thành quả đương đương tự đắc."

Đoàn người xa xa đã thấy Tinh Hà Võ Viện đại môn, bọn họ vừa nói vừa cười, xem ra thập phần buông lỏng.

"Đạp đạp đạp!"

Đang lúc này, mặt đất hơi rung rung. Vân Dương cấp bách vội vàng ngẩng đầu nhìn về nơi xa xa, phát hiện tại cái hướng kia, mấy chục con ngựa chạy như điên tới, khí thế hùng hổ, có thể so với 100 vạn đại quân.

Trường Phong Vô Kỵ tùy ý nhìn lướt qua, nhẹ giọng cười nói: "Thanh thế thật lớn, có ích lợi gì?"

"Lão sư, bọn họ là mấy ban?" Mã Khánh Lượng ngẩng đầu lên, nhìn đến bên kia.

"Ban 1!" Vân Dương nhàn nhạt mở miệng nói, bởi vì hắn đã thấy lập tức Hứa Nhượng Tinh, còn có đã từng bị mình đánh no đòn qua một hồi... Vương Khôn!

"Ban 1..." Nhà hàng hóa A vốn là hưng phấn trên mặt nhất thời kéo xuống, thấp giọng lầm bầm nói: "Xem ra bọn họ cũng là ra đi đặc huấn nữa rồi a."

Vương Minh Kiểm cặp mắt chăm chú nhìn trong đội nhóm Vương Khôn, âm thầm siết chặt nắm đấm. Sắc mặt hắn có chút khó coi, dù sao hắn từ nhỏ đã có chút sợ đại ca của 3EBTEqL mình, hôm nay tuy rằng vạch mặt, nhưng là chân chính gặp mặt sau đó, vẫn còn có chút rụt rè.

"Nha, lão sư, đây chẳng phải là ban 7 sao?" Vương Khôn nghiêng đầu sang chỗ khác đối với Long Tuấn Dương nói. Hắn đối với người khác thái độ có lẽ có chút cao ngạo, nhưng mà đối mặt Long Tuấn Dương, đó là phải qua cung kính có bao nhiêu cung kính, liền răm cũng không dám thả một cái.

"Là ban 7..." Long Tuấn Dương khoe miệng lộ ra một vết châm chọc đáng tươi cười, hắn cặp mắt nhìn chăm chú vào Trường Phong Vô Kỵ, tựa hồ muốn từ trên người hắn tra xét ra cái gì.

Trường Phong Vô Kỵ cảm nhận được ánh mắt khiêu khích của Long Tuấn Dương kia, hắn cũng không có sợ hãi chút nào, cười lạnh đáp ứng đi qua.

"Có ý tứ!" Long Tuấn Dương khe khẽ nhủ mày, hắn kiêu ngạo là cái loại này bề ngoài coi trời bằng vung kiêu ngạo, đang cùng Trường Phong Vô Kỵ đang đối mặt, hẳn không có chiếm đến bất kỳ tiện nghi, sở dĩ trong lòng tự nhiên có chút khó chịu.

Hắn dẫn đầu thúc ngựa hướng phía ban 7 phương hướng phóng tới, những học sinh khác thấy vậy, cũng đều hướng theo thay đổi phương hướng.

"Bọn họ hướng về phía chúng ta tới rồi?" Vương Minh Kiểm sắc mặt có chút tái nhợt, nắm chặt trường kiếm tay cũng đang khẽ run đây.

"Vậy thì như thế nào?" Vân Dương mỉm cười bước lên trước một bước, nhìn bộ dáng kia, không uly kị tí nào.

Nơi xa xa Hứa Nhượng Tinh cũng chú ý đến Vân Dương, nâng ánh mắt có chút phức tạp, cũng không nói ra được là ý gì.

Nhìn đến mấy chục con ngựa đối diện chạy tới, Trường Phong Vô Kỵ biểu tình hoàn toàn không có nửa điểm biến hóa. Kia thái sơn băng vu trước mặt mà không đổi màu bộ dáng, để cho học sinh ban 7 khâm phục không thôi.

Khoảng cách không tới 100m, càng ngày càng gần! Bọn họ thậm chí đều có thể cảm nhận được cách đó không xa đối phương ** Mã Thất thô trọng tiếng thở dốc, đối phương vẫn không có ngừng xuống ý tứ.

10m!

Vẫn không có ngừng dưới!

Vân Dương hít mắt, biểu tình không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhưng những học sinh khác sẽ không có như vậy ung dung, Vương Minh Kiểm nắm chặt pháp kiếm chuôi kiếm, cắn chặt môi. Mã Khánh Lượng cũng là cường bức áp lực, không nhịn được lui về sau một bước.

Cổ Hậu Vĩ trong mắt tràn đầy vẻ kiêu kỳ, trong miệng lẩm bẩm nói: "Bọn họ đây là muốn trực tiếp đụng tới sao?"

Tiêu Yên Nhi mặt tái nhợt, nhưng chính là gượng chống đến không có lui về phía sau.

Rốt cuộc, Long Tuấn Dương đột nhiên kéo một cái cương ngựa, hấn ** tuấn mã hí lên một tiếng, cao cao nâng lên chân trước. Phảng phất là không hèn mà cùng một dạng phía sau hấn ban 1 học sinh, cũng đều kịp thời kéo lại dây cương.

"Hô!"

Tuấn mã mang đến cuồng phong cuốn tới, lay động chúng đầu tóc cùng y sam. Lúc này Long Tuấn Dương ** Mã, khoảng cách Trường Phong Vô Kỵ thân thể, bắt quả cũng chỉ có nửa mét khoảng cách!

Nhưng Trường Phong Vô Kỵ vẫn không có lộ vẻ xúc động, hấn chậm rãi đưa tay ra, cũng không ai biết hấn muốn làm gì.

Long Tuấn Dương hít đôi mắt một cái, hấn cho là Trường Phong Vô Kỵ chuẩn bị động thủ, lập tức bên trong cũng là âm thầm tụ lực, chuẩn bị ứng đối.

Ai ngờ, Trường Phong Vô Kỵ vừa vận chỉ là đưa về phía bên hông, đem hồ lô rượu gỡ xuống, mở ra nắp bình, sung sướng tràn trề đổ mấy hớp.

Long Tuấn Dương nụ cười trên mặt hơi cứng đờ.

"Làm sao, đây là muốn cho chúng ta phủ đầu ra oai sao?" Trường Phong Vô Kỵ đem hồ lô rượu lại lần nữa treo ở bên hông, thờ phào một hơi rượu, ngẩng đầu lên nhìn đến lập tức Long Tuấn Dương.

Long Tuấn Dương trên cao nhìn xuống nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ, rất là cao ngạo cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Chúng ta là ban 1, toàn bộ Tỉnh Hà Võ Viện tinh anh nhất ban 1, mà các người chính là ban 7, rác rưởi nhất ban 7. Chúng ta đưa người phủ đầu ra oai, có cần không?"

Thanh âm hấn rất nhẹ, nhưng lại phảng phất là vang vọng tại ở đây từng cái học sinh ban 7 trong lòng. Giống như là một cái búa nặng, dùng hết toàn lực đập vào bọn họ trong lòng.

Cổ này không cần nói cũng biết đau đớn, để cho bọn họ mỗi một người đều không nhịn được cúi đầu xuống.

Đối phương khí tràng thật sự là quá đủ, căn bản là không cách nào chống lại a!

Long Tuấn Dương sau lưng, ban 1 mấy chục học sinh trên thân, đều mang một luồng nhân nhật mùi máu tanh. Bọn họ y sam lảng loạn, hiển nhiên là vừa vận đặc huấn trở về, nhưng thần sắc lại hết sức kiêu ngạo, phảng phất vô luận là ai, cũng không xứng với bọn hấn đánh đồng với nhau.

Bọn họ toàn bộ đội ngũ thật giống như một chỉ trái qua qua không ít chiến tranh quân đội, thiết huyết mà lại dũng mãnh.

Tại dạng này uy áp dưới, học sinh ban 7 thật lòng sinh ra một luồng cảm giác vô lực. Ban 1, thật là không thể chiến thắng a!

"Ha ha, vậy các người qua đây, là phải cho ta nhóm diễn luyện thuật cưỡi ngựa sao?" Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, cùng Long Tuấn Dương khí tràng va chạm, hấn hoàn toàn không rơi xuống hạ phong.

Nếu như nói Long Tuấn Dương là một luồng sắc bén ra khỏi vỏ hàn đao, mỗi một câu nói đều có thể thẳng thâu xuyên người nội tâm lời nói, dài như vậy gió Vô Kỵ chính là một mực ẩn nhẫn không phát yên lặng mặt hồ, nhìn như không có chút rung động nào, nhưng mà người vĩnh viễn cũng không biết, dưới mặt hồ cát giấu như thế mãnh liệt sóng lớn.

"Ban 7 các người, cách nhiều năm sau như vậy, vừa trọng phân tân sinh thi đấu sân khấu, thật là chúc mừng a!" Long Tuấn Dương khoe miệng lộ ra một vết cằm chọc dáng tươi cười. Hấn suất lĩnh ban 1, đã liên tục thật nhiều năm đều thắng được tân sinh thi đấu, sở dĩ tại Trường Phong Vô Kỵ trước mặt, hấn có đầy đủ tư cách kiêu ngạo.

"Người yên tâm, chúng ta khẳng định có thể đem các người cho lật tung." Lần này, mở miệng là Vân Dương.

Hấn biểu tình đạm nhiên, cũng không hùng hổ dọa người, nhưng mà ẩn chứa trong đó khí thế, lại để cho người giật nảy cả mình.

"Ồ?" Long Tuấn Dương lông mày nhướn lên, cặp mắt đã rơi vào trên thân Vân Dương: "Nhất Nguyên cảnh thập giai, lại là không tệ. Nhưng mà, người

thật giống như quên mất một chút, ban 1 chúng ta, yếu nhất đều là Nhất Nguyên cảnh thập giai."

"Vậy thì như thế nào? Không biết lớp các người một ít người có hay không đã nói với người, bọn họ đã từng bị ta đánh, không còn sức đánh trả chút nào!" Vân Dương khoe miệng lộ ra một vết tự tin hào quang, cặp mắt thần tốc tại Vương Khôn và Diệp Trùng trên thân liếc xuống.

Sắc mặt hai người trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, cúi đầu xấu hổ không thôi.

Bất kể nói thế nào, bọn họ bị Vân Dương đánh bại, là không thể tranh luận sự thật.

"Vân Dương, chờ nói!" Cổ Hậu Vĩ khe khẽ lời kéo Vân Dương y phục, hấn cúi đầu, sắc mặt có chút khó coi.

Cái khác học sinh ban 7 tất cả đều là thể này, đôi mắt ban 1 thời điểm, bọn họ phảng phất từ đáy lòng sinh ra một luồng phức cảm tự ti. Ở đối phương cường đại khí tràng dưới, ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ta nhất định sẽ đến

?

Đối phương là thiên chi kiều tử, cạnh mình giống như là suy bại bùn đất người bình thường. Không có cái gì có thể so với nơi, vô luận là khí tràng hay là thực lực, cạnh mình đều bị đối phương đánh thủng!

Nhưng Vân Dương lại không nghĩ như thế, hấn như cũ quật cường nghênh đầu, đôi mắt Long Tuấn Dương trên thân tàn mát ra không lồ khí tràng.

Long Tuấn Dương có chút kinh ngạc nhìn đến Vân Dương, hấn không nghĩ tới tiêu tử này cư nhiên như vậy bền bỉ, cho dù mặt đối với chính mình khí thế, cũng vẫn có thể sống lưng thẳng tắp. Hấn không tự chủ được gia tăng toàn thân khí thế, Vân Dương đứng ở trước mặt hấn, thừa nhận tự giống với một tòa núi cao đề ở trên người, căn bản không gốc đầu lên được.

Nhưng Vân Dương vẫn không có khuất phục, tuy rằng hấn hai chân đã tại dừng không ngừng run rẩy rồi, nhưng hấn vẫn nỗ lực ngang ngực cao vác, cả người giống như như tiêu thương thẳng tắp.

Hứa Nhược Tinh trong mắt lộ ra vẻ lo âu, có chút giận dữ mẫn mê miệng, trong lòng không ngừng trách cứ đến Vân Dương. Thật là, hấn tại sao muốn như vậy xông tới lão sư? Nếu như chọc giận lão sư lời nói, hấn cũng đừng nghĩ lại vào ban 1 nữa rồi a!

"Hi!"

Long Tuấn Dương ** tuần mã lại cũng không chịu nổi hấn uy áp, tứ chi mềm nhũn, co quắp ngã xuống đất. Mà Long Tuấn Dương chính là lảng lảng trên không trung tiêu sái xoay người, nhẹ nhàng hạ xuống.

Vân Dương trong con người lóe lên vẻ cười lạnh, vẻ mặt đó, biểu minh mình sẽ không khuất phục. Cho dù hấn cái trán đã là gân xanh lộ ra, nhục thân giống như như mũi kim đau đớn, đã là đến bên bờ tan vỡ.

"Ta xem người còn có thể kiên trì bao lâu!" Long Tuấn Dương cười, lại tăng cường toàn thân uy áp.

"Người được rồi!"

Một cái nhàn nhạt vang dội âm thanh, Long Tuấn Dương đột nhiên phát hiện mình toàn thân khí thế ** nhưng không tích trữ, hấn sắc mặt hơi đổi một chút, ánh mắt đã rơi vào Trường Phong Vô Kỵ trên thân.

Trường Phong Vô Kỵ biểu tình bình thường, tựa hồ đối với việc này không hề để tâm, hấn bộ dáng căn bản là không giống như là một cái cường giả, ngược lại giống như một cái nghiện rượu võ giả bình thường. Nhưng chỉ có Long Tuấn Dương mình rõ ràng, mới vừa rồi trong nháy mắt, đối phương xác thực xác thực đem chính mình khí thế nghiền cái vỡ nát!

"Có ý tứ!" Long Tuấn Dương gật đầu một cái, theo sau cười quay người sang đi: "Chúng ta tân sinh thi đấu, thấy!"

Vừa nói, hấn cũng không thèm nhìn tới đã ngã xuống Mã, xoay người trôi giạt hướng phía Tinh Hà Võ Viện bước nhanh chạy đi, tốc độ của hấn cực nhanh, tuyệt không kém trên thảo nguyên Liệp Báo.

Ban 1 học sinh gặp được sự phụ rời khỏi, từng cái từng cái cũng là quay đầu ngựa lại, hướng phía Tinh Hà Võ Viện bên trong chạy tới.

Trước khi rời đi, Hứa Nhược Tinh ánh mắt phức tạp nhìn Vân Dương một cái, theo sau xoay người.

Vân Dương ngum lớn thờ hồn hển, trên hai chân cơ thể thoáng đều có chút mất cảm giác. Nếu như không phải bằng vào trời sinh Thần Thể ưu thế, chỉ sợ hần đã sớm bị Long Tuấn Dương khí tràng áp quỳ sụp xuống đất rồi.

"Thật là mạnh mẽ!" Vân Dương sắc mặt có chút khó coi, Long Tuấn Dương trước khí thế, thật là uy áp tính.

"May mà, so với ta trong dự liệu, mạnh hơn một ít." Trường Phong Vô Kỵ cười uống một hớp rượu, theo sau khoát tay nói: "Chúng ta đi thôi!"

Ban 7 những học sinh khác xấu hổ cúi đầu, từng cái từng cái không nói ra lời. Trước bọn họ cường bức Long Tuấn Dương uy áp, liền ngẩng đầu cũng không dám, hiện tại dĩ nhiên là trong lòng xấu hổ đan xen, không nói ra được uất ức.

Thế mà, Trường Phong Vô Kỵ cũng không có chỉ trích bọn họ, cũng không có chủ động đi nói chuyện này.

Trở lại phòng học sau đó, mọi người bất ngờ phát hiện Lý Thụ Đại cư nhiên là mặt tươi cười ngồi ở chỗ ngồi, nhưng Thần tình vẫn như cũ xấu hổ.

"Thư Ngốc, lâu như vậy đi nơi nào?" Vân Dương cười phát phát tay.

Lý Thụ Đại sắc mặt trở nên hồng, ngậm miệng không nói.

Vân Dương thấy hỏi không yên đi ra, cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ giang tay ra, ngồi vào vị trí của mình.

Những người khác chứng kiến Thư Ngốc, cũng đều cấp bách vội vàng đi tới hỏi lung tung này kia, Lý Thụ Đại nguyên bản là bất thiện lời nói, đã như thế mặt càng đỏ hơn.

"Được rồi, các ngươi đều đừng làm khó hần, chờ một hồi liền chân tướng rõ ràng." Trường Phong Vô Kỵ phát phát tay, tỏ ý rất nhiều học sinh ngồi được vị trí đi lên: "Tiếp theo, đã đến ta tuyên bố danh sách lúc này."

Toàn bộ học sinh đều có chút kích động ngẩng đầu, chờ đợi đến Trường Phong Vô Kỵ tuyên bố danh sách. Vô luận là ai, cũng muốn bước vào bảy người danh sách lớn trong, đi tham gia tân sinh thi đấu. Bởi vì như vậy không chỉ là đại biểu lớp học vinh dự, còn có tôn nghiêm!

Trường Phong Vô Kỵ cũng biết tâm tình mọi người, cũng không có dài dòng, khe khẽ mở miệng nói: "Vân Dương!"

Dưới đài Vân Dương khẽ mỉm cười, hần trúng tuyển căn bản là ván đã đóng thuyền sự việc, sở dĩ trước hần căn bản cũng không có bất kỳ lo lắng nào.

"Hoàng Phi!"

"Mã Khánh Lượng!"

"Tiêu Yên Nhi!"

"Cổ Hậu Vĩ!"

"Vương Minh Kiếm!"

"Lý Quốc Lâm!"

Bảy người danh sách nói xong sau, có người hưng phấn có người thất lạc. Bất quá cho dù không có trúng tuyển trong đó, bọn họ cũng vẫn là sẽ từ trong thâm tâm cho bản mình cố gắng lên.

"Ngày mai sẽ là tân sinh tỷ thí, ta hy vọng tất cả mọi người có thể xuất ra tốt nhất trạng thái đi. Các ngươi ít nhất phải chứng minh, chúng ta một tháng đặc huấn không có uổng phí thời gian đi?" Trường Phong Vô Kỵ mặt lộ vẻ ngậm cười nhìn đến tất cả học sinh.

"Nhất định sẽ!" Bảy người kia kích động siết chặt nắm đấm, hưng phấn không thôi.

"Rất tốt, Lý Thụ Đại, đem chuẩn bị cho tốt đồ vật mang lên đi!" Trường Phong Vô Kỵ cười thần bí, hướng về phía Lý Thụ Đại vẫy vẫy tay.

Lý Thụ Đại xấu hổ gật đầu một cái, chậm rãi đi lên giảng đài, không gian giới chỉ lóe lên một vệt sáng, ngay sau đó trên bục đài nhiều bảy cái không đồng dạng Thực nhuyễn giáp.

"Đây là ta một tháng qua này thành quả, bởi vì là thời gian cấp bách, sở dĩ cũng chỉ chế tạo ra đến rồi nửa người trên. Nhuyễn giáp diện tích che phủ tích tương đối nhỏ, nếu như cho ta đầy đủ thời gian, ta nhất định có thể đủ luyện ra cả bộ toàn thân nhuyễn giáp!" Lý Thụ Đại trong thanh âm mang theo vẻ kiêu ngạo.

Trường Phong Vô Kỵ cười nói: "Đây là Lý Thụ Đại đồng học vì các ngươi tân sinh thi đấu cố ý bận làm việc một tháng, mới luyện chế được. Đây nhuyễn giáp ta cũng xem qua, lực phòng ngự không sai, xem như Nhất Nguyên cảnh pháp khí đi!"

"Cái gì?"

Lời vừa nói ra, đám học sinh kia đều ngẩn ra. Từng cái từng cái không thể tin nhìn về Lý Thụ Đại, nhìn sắc mặt hắn có chút đỏ, vội vã đưa tay đẩy một cái mắt kính.

"Nhất Nguyên cảnh pháp khí?" Bọn họ đều có chút khó tin, phải biết cho dù là Nhất Nguyên cảnh pháp khí, cũng là vô cùng trân quý, phải biết đây chính là pháp khí a!

Lý Thụ Đại dùng thời gian một tháng, cứ nhiên luyện chế được ròng rã bảy cái pháp khí, hiệu suất này, sợ là so với những cái được gọi là đại sư đi, cũng muốn không thua bao nhiêu đi?

"Thư Ngốc, thật là nguoi đến?" Cô Hậu Vĩ mở miệng dò hỏi.

Chứng kiến Lý Thụ Đại ngưng ngưng gật đầu một cái, Cô Hậu Vĩ cũng là không nhận được nổi thố tục: "Ờ! Như vậy ra sức! Nguoi có thể thật là chúng ta hảo huynh đệ a!"

Bọn họ bảy người thần tốc đi tới giảng đài trước, cầm lấy kia nhuyễn giáp, nắm ở trong tay, kéo duỗi một hồi, rất có co giãn, dùng tài liệu cũng rất bóng loáng, sờ đặc biệt thoải mái.

"Đây là dùng 100 năm thiên tâm ti may, dung nhập vào một ít Tinh Vân thiết, đề cao lực phòng hộ, bất quá đã gia tăng rồi một ít sức nặng. Nếu không mà nói, đây nhuyễn giáp vốn còn có thể càng nhẹ đây!" Lý Thụ Đại có chút thất vọng lắc lắc đầu: "Đều do thời gian quá gấp thúc, nếu không ta tuyệt đối có thể luyện chế ra hoàn mỹ hơn pháp khí!"

Vân Dương thử lôi kéo rồi một hồi dây nhuyễn giáp, co giãn kinh người, lực phòng ngự cũng đặc biệt bóng. Cho dù đôi mắt Nhất Nguyên cảnh trong pháp khí, cũng coi là tương đối cường hãn một loại rồi.

"Được rồi Thư Ngốc, hoàn toàn được rồi!" Vân Dương mặt đầy hưng phấn nói: "Chúng ta cũng không nghĩ tới, nguoi như vậy cho chúng ta lo nghĩ. Học sinh mới chúng ta thi đấu bên trên nhất định sẽ biểu hiện thật tốt, tuyệt đối sẽ không cô phụ nguoi một tháng qua này nơi chạy xuống mồ hôi!"

"Cho dù là vì nguoi, chúng ta cũng sẽ đem hết toàn lực!" Vương Minh Kiểm siết chặt nắm đấm nói: "Huống chi, chúng ta muốn chứng minh mình! Chúng mình ban 7 không thể so với thứ gì lớp học yếu!"

"Ban 7, cố gắng lên!" Mã Khánh Lượng kích động sau khi, vùng quyền rống lên một tiếng.

Ngay sau đó, hơn mười người cùng hét lớn một tiếng: "Ban 7! Cố gắng lên!"

Âm thanh cơ hồ muốn đánh vỡ nóc phòng, xông thẳng trời cao!

Bọn học sinh đều không khác mấy đi hết, duy chỉ có Vân Dương lưu lại. Trường Phong Vô Kỵ tựa hồ cùng hắn tâm hữu linh tê, cũng một mực ở lại trong lớp học.

Nhìn đến vị trí cuối cùng học sinh bóng lưng đi xa, Vân Dương rốt cuộc không nhận được đứng dậy, đi tới Trường Phong Vô Kỵ bên cạnh, thần sắc có chút lo lắng nói: "Lão sư, bọn họ đối với ban 1 vẫn có loại bản năng sợ hãi, ta sợ loại chuyện này sẽ càng ngày càng giương càng bắt lợi a!"

Trường Phong Vô Kỵ cười hỏi: "Tiểu tử nguoi đã tâm không nhỏ, nguoi muốn lật tung ban 1?"

"Tại sao không thể?" Vân Dương lòng tin tràn đầy nói: "Ban 1 không phải không thể chiến thắng, cảnh giới của bọn họ có lẽ cao hơn chúng ta một ít, nhưng trong chiến đấu chân chính, liều mạng vẫn là lực ý chí! Chúng ta cũng không phải không còn hy vọng!"

"Ta biết nguoi là một cái rất có chí khí tiểu tử!" Trường Phong Vô Kỵ thờ dài, lắc đầu nói: "Nhưng nguoi không nên lấy chính mình quy tắc đi hà khắc yêu cầu những người khác a!"

"Lão sư ý là?" Vân Dương cái hiểu cái không, nghi hoặc dò hỏi.

"Nguoi không sợ hãi ban 1, bởi vì nguoi với bọn hắn chính diện giao thủ qua, hơn nữa còn lấy được thắng lợi, đây là nguoi sức mạnh, cũng là nguoi tin tâm nơi ở. Nhưng là bọn hắn tất không có! Chúng ta là ban 7, là Tinh Hà Vô Viện đội số ban 7, bọn họ là tinh anh tập trung ban 1, trong lúc đó vốn là có đến khác nhau trời vực. Cho dù là bọn họ thực lực thăng lên nhanh chóng, nhưng đối với ban 1 vẫn có loại trong lòng bóng ma!" Trường Phong Vô Kỵ kiên nhẫn cho Vân Dương giảng giải.

"Nói cách khác, bọn họ đó là đối với không biết sợ hãi!"

"Lão sư kia tại sao không cổ vũ bọn họ?" Vân Dương thập phần không rõ.

"Nếu như ta thật trong lời nói khích lệ bọn họ, loại kia không những không sẽ tăng lên bọn họ tự tin, ngược lại sẽ để cho bọn họ có gánh nặng trong lòng! Đó là nguoi ta đều không muốn nhìn thấy!" Trường Phong Vô Kỵ tựa hồ đối với Vân Dương đặt câu hỏi hết sức hài lòng, rất phiền phức trả lời.

"Chúng ta đây phải làm gì, thật chẳng lẽ cảm ban 1 không có biện pháp sao?" Vân Dương có chút không cam lòng, hắn siết chặt nắm đấm, trong đầu hồi tưởng, là mình ban đầu cùng Hứa Nhược Tinh đồ ước.

Lúc đó mình như vậy như vậy lời thề son sắt, nếu như mình cuối cùng thật thất bại, kia nên như thế nào?

"Ta dĩ nhiên muốn đến nơi này chút, đến lúc chúng ta chân diện đối với ban 1 thời điểm, người liền dẫn đầu ra sân, lấy thực lực của chính mình hành động nói cho bọn hắn biết, ban 1 cũng không có kinh khủng như vậy. Nói lên 1 vạn câu, cũng không bằng tự mình đi làm một lần. Nếu như người sạch sẽ gọn gàng đánh bại ban 1 học sinh, thế thì so nói cái gì phần chấn lòng nói, đều đều hữu hiệu hơn!"

"Thế này sao?" Vân Dương như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, Trường Phong Vô Kỳ mấy câu nói, xem như triệt để để cho hắn hiểu được rồi.

Toàn bộ ban 7 lòng tự tin, đều phải dựa vào chính mình tự tay đi thu hồi! Nghĩ tới đây, hắn cảm giác trên bả vai mình, tràn đầy áp lực.

Vân Dương cúi đầu xuống, nhìn đến trên tay nhuộm giáp, trong đầu nổi lên Lý Thụ Đại kia xấu hổ đáng cười. Thời gian một tháng, luyện chế ra bảy cái nhuộm giáp, ai lại hiểu biết Thư Ngốc mồ hôi cùng lòng chua xót?

Hắn tuy rằng thực lực không mạnh, không thể tự mình đi vì tôn nghiêm vinh dự mà phấn đấu, nhưng hắn lại dùng mình phương pháp, nỗ lực trợ giúp những người khác.

Đây đã là không là đơn thuần pháp khí, mà là chờ đợi Thư Ngốc đối với bọn họ kỳ vọng!

"Ta nhất định sẽ đến!" Vân Dương gần từng chữ một.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Kết quả rút thăm

Muốn người chú ý hồi sinh thi đấu cuối cùng bắt đầu, toàn bộ hồi sinh đều tụ tập ở ngoại viện Tinh Hà Võ Viện khu vực một tòa sân đấu võ bên trong, phần lớn đều là đi vì mình lớp học cố gắng lên.

Mà cũng có một chút ngoại viện học sinh cũng tới xem, bất quá từ về số lượng đến xem, vẫn là nữ sinh chiếm đa số. Dùng các nàng mình nói lại nói chính là, xem mình có thể hay không câu được một cái thực lực cùng anh tuấn cùng tồn tại nam nhân.

Tóm lại, toàn bộ sân đấu võ thập phần náo nhiệt, nhất là lần này truyền ra, ban 7 cũng sẽ dự thi, càng cho những học sinh này tới xem lý do.

Một chỗ trên khán đài, mấy cái học sinh đang đang kịch liệt thảo luận: "Ai, người nói ban 7 có thể hay không vòng thứ nhất liền bị loại bỏ a "

"Ta không biết, ta đã có thật nhiều năm chưa từng thấy qua ban 7 dự thi, lần này ban 7 quả thật có chút ý tứ, nghe nói là bọn họ chủ động yêu cầu dự thi!"

"Cái gì a, ta làm sao nghe nói là bởi vì phó viện trưởng đối với ban 7 lão sư không hài lòng, cho nên mới siết làm bọn hắn nhất định phải dự thi! Cùng nói đúng là dự thi, chẳng nói đúng là bêu xấu! Rõ ràng thực lực cũng không bằng người, vẫn còn muốn đứng lên đi cùng thẳng hệ một dạng chọc người cười nhạo!" Một vị trong đó học sinh bĩu môi, rất là coi thường nói.

"Bất kể nói thế nào, lần này hồi sinh thi đấu nhất định sẽ đặc biệt đặc sắc!"

Toàn bộ học sinh đều dùng mong đợi mắt chỉ nhìn lớn như vậy sân đấu võ bên trong, toàn bộ tuyển thủ dự thi đều dựa theo lớp học phân chia, tại tràng biên đứng lại.

Bảy cái lớp học, bốn mươi chín vị học sinh, còn có bảy vị lão sư, tất cả đều là im lặng đứng ở nơi đó, hưởng thụ muôn người chú ý cảm giác.

Ban 7 chính là đứng ở tầm thường nhất góc, bất quá mọi người cũng không thể nào để ý, bây giờ bị người khác xem thường, rất là bình thường. Đến lúc đó sau khi bắt đầu tranh tài, mình nhất định sẽ chứng minh ban 7 thực lực.

"Này, Vân Dương, người nói đến lúc đó rút thăm, chúng ta sẽ rút được cái nào ban a" Cổ Hậu Vĩ nhìn chung quanh một hồi, cúi đầu xuống đối với Vân Dương nhẹ giọng nói.

Vân Dương suy tư một chút, chậm rãi nói: "Mấy ban đều được, nhưng đừng gặp phải ban 1 là tốt rồi!"

"Đúng, tuyệt đối không nên gặp phải ban 1!" Mã Khánh Lượng cũng là lòng vẫn còn sợ hãi rút cổ một cái.

Thật ra thì, hắn là hiểu lầm Vân Dương lời nói. Bằng vào Vân Dương cái loại này không thua với bất luận kẻ nào ý chí chiến đấu, làm sao sẽ không chiến trước tiên sợ hãi đây ý hắn là, tốt nhất không nên vòng thứ nhất liền gặp phải ban 1, nói như vậy, liền không có quá nhiều mong đợi cảm.

"Nếu như có thể gặp phải năm ban tốt nhất!" Vương Minh Kiểm siết chặt quả đấm, trong đầu hắn tất cả đều là Vương Thụ đồ kia kiêu ngạo bộ dáng, lần này hắn chuẩn bị cũng là thập phần đầy đủ, từ sân cho dù đối đầu Vương Thụ đồ, bản thân cũng tuyệt đối sẽ không thất bại.

"Hừm, tốt nhất là năm ban!" Lý Quốc Lâm cùng Hoàng Phi cũng là gạt đầu một cái, ngày đó cùng năm ban tại Tiệm ăn ra ầu ẩu, hai người bọn họ cũng có tham dự, đối với năm ban dĩ nhiên là coi là kẻ thù.

"Không cần nói, lập tức sẽ bắt đầu rút thăm!" Văn Dương nhìn thấy mấy cái lớp học ly biệt đều có một người đi lên lối dài bên trên, cũng là thấp giọng nhắc nhở những người khác.

Trương Phong Vô Kỳ cười cười nói: "Văn Dương, ngươi đi rút thăm đi, nhớ rút được một cái hảo thế!"

Văn Dương cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, hắn gạt đầu một cái, đi theo những người khác thân ảnh, đi lên lối dài.

Bảy người ở trên lối dài đứng lại, ban 1 đại biểu đứng ở trước nhất, Văn Dương chính là đứng ở cuối cùng. Trước mặt có một ông lão cầm một cái rương gỗ, nhìn thấy lão già này trong nháy mắt, Văn Dương đồng tử mạnh mẽ co lại một cái, đây không phải là ngày đó cho hồi sinh đánh giá tiềm lực lão gia Trương Thủ xanh sao

Làm sao, hôm nay lại cũng là hắn tự thân lên đi rút thăm

Thật là oan gia hẹp hòi!

Văn Dương trên mặt mang cười lạnh, cặp mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm Trương Thủ xanh.

Trương Thủ xanh dễ nhận thấy cũng cảm nhận được Văn Dương ánh mắt, hắn nghi hoặc ngẩng đầu lên, cùng Văn Dương bốn mắt nhìn nhau. Kinh ngạc sau khi, lại lộ ra vẻ khinh thường nụ cười.

"Được, rất tốt!" Văn Dương răng cắn kêu lập cập, ở đáy lòng nói: "Cuối cùng sẽ có một ngày, ta muốn cho ngươi hối hận mình làm qua sự tình!"

Trương Thủ xanh háng giọng một cái, đem thu hồi ánh mắt lại, gần từng chữ một: "Đến lúc đó mỗi người các ngươi theo thứ tự tới nơi này lấy ra một phong thư đi ra, không được sớm mở ra xem. Nghe mệnh lệnh của ta, cùng nhau mở ra!"

"Vâng!"

Mấy vị lớp học đại biểu đều gạt đầu đáp ứng, chỉ có Văn Dương cười lạnh, siết chặt quả đấm, mạnh mẽ đè nén mình phần nộ.

"Ban 1 tới trước!" Trương Thủ xanh đem rương gỗ đưa ra, ngay sau đó ban 1 thanh niên kia đi tới, từ trong móc ra một phong thư.

Ngay sau đó, là lớp hai, ban ba. Mỗi người bọn họ thần sắc ít nhiều gì đều có chút khẩn trương, ngộ nhờ vòng thứ nhất liền rút được mình không nghĩ nhất gặp phải đối thủ, vậy phải làm thế nào

Trên đài chỉ có hai người không có nửa điểm khẩn trương, một là ban 1 đại biểu, một người khác chính là Văn Dương!

Toàn bộ sân đấu vô lúc này đều là yên lặng như tờ, mọi người khẩn trương nắm chặt quả đấm, đang mong đợi kết quả cuối cùng.

Cuối cùng đến phiên Văn Dương rồi, Trương Thủ xanh cười một tiếng, đem rương gỗ đưa tới. Văn Dương mang trên mặt nồng nặc cảnh giác ý vị, lão gia hỏa này ban đầu tự có qua gia hại mình ý nghĩ, tuy nói có thể là chịu rồi Vương Khôn sai sử, nhưng lão gia hỏa này cũng tuyệt đối không phải là vật gì tốt.

Văn Dương đã ra động tác 120% tinh thần, chậm rãi đi lên phía trước, khe khẽ vươn tay, bỏ vào kia rương gỗ bên trong.

Đang lúc này, Trương Thủ mặt xanh sắc đột nhiên biến hóa quỷ dị, khóe miệng cũng nổi lên một vết nhăn bí ẩn nụ cười.

"Không xong!"

Văn Dương nhất thời liên ý vị đến không ổn, hắn còn chưa phản ứng kịp, một luồng ngút trời nguyên khí liền từ rương gỗ phản đáy chui ra, trực tiếp đâm về phía Văn Dương lòng bàn tay nơi.

Trương Thủ xanh cư nhiên là cách rương gỗ, đem mình nguyên khí rót vào đi vào.

"Đáng chết!"

Văn Dương con mắt một hồi đỏ, vô biên vô hạn phần nộ tràn ngập đầu óc hắn, bàn tay hắn bị Trương Thủ Thanh Nguyên tức giận bao vây, đè ép cơ hồ muốn gãy nứt ra.

Đau khổ như giống như là thủy triều kéo tới, để cho hắn thần kinh đều hơi choáng.

"Kéo kẹt!"

Một tiếng cốt đầu giòn vang, Văn Dương bàn tay cốt thậm chí đều đã bị Trương Thủ Thanh Nguyên tức giận véo biến hình.

Hắn cũng không đoái hoài tới cái gì, trực tiếp khế quát một tiếng, dùng hết toàn lực bắt đầu phản kháng. Không lẽ nguyên khí nhất 381tCEE thời từ trong cơ thể đẩy ra, ngưng tụ tại nơi lòng bàn tay. Một luồng Long Quyển Phong một dạng nguyên khí bỗng nhiên hình thành, đang lấy mất thường không thấy rõ tốc độ điên cuồng xoay tròn.

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương gắt gao cắn chặt hàm răng, cái trán gân xanh lộ ra.

"Miếu tốc bốn mươi ba xoay chuyển!"

Tại áp lực thật lớn dưới, Vân Dương Bạo Toàn Sát lại có đột phá!

"Xuy Xuy Xuy!"

Một trận không khí bị cắt nát âm thanh âm vang lên, Trương Thủ Thanh Nguyên tức giận trong nháy mắt vỡ nát, ngay sau đó kia rung gỗ cũng bởi vì không chịu nổi đây cổ cự lực, một tiếng âm vang phẫn vỡ đi ra. Trương Thủ xanh mặt liền biến sắc, bị đây luồng xảy ra bất ngờ khí thể trấn trụ, trong lúc vội vàng liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

Vân Dương cúi đầu thở hổn hển, tuy rằng rung gỗ Phá Toái, thế nhưng phong thư vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại. Chỉ thấy hắn nhanh như tia chớp lộ ra tay đi, trực tiếp đem không trung kia bay xuống phong thư nắm ở trong tay.

Động tác tiêu sái lưu loát lại tự nhiên, khiến người ta không nhận được vỗ tay kêu tuyệt.

Vân Dương khoe miệng lộ ra một vết nụ cười lạnh nhạt, cặp mắt nhìn chăm chăm đến Trương Thủ xanh, âm thanh khinh miệt nói: "Làm sao, già rồi đứng cũng không vững "

Cho dù mình ở mới vừa ở đứng nhau bên trong cũng không có chiếm được nhiều đại tiện nghi, nhưng trên khí thể tuyệt đối không thể thua! Viên kia háo chiến tâm, ý chí bất khuất, không thể nếm!

Trương Thủ xanh bị tức toàn thân run rẩy, nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào. Vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, hắn cũng không khả năng xuất thủ đi công kích Vân Dương, nói như vậy hắn cũng đừng nghĩ tiếp tục tại Tinh Hà Võ Viện ở lại nữa rồi.

"Chuyện gì xảy ra" ban 7 chỗ khu vực này nơi, Vương Minh Kiểm nghi hoặc dò hỏi.

"Ban này đến tột cùng là thế nào, rung gỗ làm sao nổ" Cô Hậu Vĩ cũng có chút không sờ tới ý nghĩ.

Chỉ có Trường Phong Vô Kỳ đem hết thấy các thứ này đều xem ở rồi trong mắt, hắn cười lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói: "Lão gia hỏa này, thật đúng là không hết lòng gian. Ngay trước nhiều người như vậy mặt, dưới con mắt mọi người, lại còn nghĩ ra tay với Vân Dương!"

"Cái gì lão già này ra tay với Vân Dương rồi" Mã Khánh Lượng giật nảy cả mình.

"Vân Dương hắn không có chuyện gì đi" những người khác rất là quan tâm hỏi.

Trường Phong Vô Kỳ lắc đầu nói: "May mà, Vân Dương cũng không có thua thiệt!"

"Lão già này!" Đám học sinh kia đều là một bộ phẫn nộ thần sắc, nhìn đến Trương Thủ coi trọng trong, tràn đầy thù hận.

Wang Minh Kiểm đối với Trương Thủ xanh, cũng có một luồng oán khí.

Trên lôi đài, những học sinh khác đại biểu đều nghi hoặc nhìn đến hai người, bọn họ tuy rằng vẫn không có diễn hóa đi ra tinh thần lực, nhưng mà có thể cảm nhận được trong không khí kia bá đạo cương mãnh lực lượng nguyên khí. Bọn họ không biết đây ban 7 đại biểu cùng vị lão sư này phòng, đến tột cùng chuyện gì xảy ra.

"Tốt!" Trương Thủ xanh giận quá thành cười, hắn không có nói gì nhiều, mà là chấp hai tay sau lưng nói: "Bây giờ xin chư vị, cầm trong tay phong thư mở ra xem rõ ngọn ngành! Tổng cộng là bảy cái lớp học, hai hai đối trận, có một cái lớp học không chiến mà thắng, trực tiếp tấn cấp vòng kế tiếp!"

"Ồ "

Vân Dương lông mày nhướn lên, nguyên lai còn có như vậy quy tắc

Thật ra thì Tinh Hà Võ Viện như vậy cũng là có chút bất đắc dĩ, bởi vì ngày trước tham gia hội sinh thi đấu, vẫn luôn chỉ là sáu cái lớp học. Giữa bọn họ lẫn nhau chiến đấu, cuối cùng bình chọn nổi danh lần biện pháp cũng đặc biệt đơn giản.

Lần này đột nhiên nhiều một cái lớp học, cũng chỉ có thể dùng biện pháp này. Vòng thứ nhất, có một cái lớp học không chiến mà thắng, dẫn đầu tấn cấp. Như vậy đến vòng thứ 2, cũng chỉ còn lại có bốn cái lớp học rồi.

Bốn cái lớp học lại triển khai quyết đấu, thắng tiến nhập trận chung kết, thua gành đua hạng ba.

Bảy người đồng thời bắt đầu hủy đi trong tay phong thư.

Vân Dương trong lòng không có nửa điểm gợn sóng, với hắn mà nói, vô luận là đối đầu cái nào lớp học đều giống nhau, cho nên tâm tình của hắn cũng là thập phần yên lặng.

Về phần những người khác, có thể đều không phải như vậy rồi. Bọn họ ai cũng muốn quát đến trực tiếp tấn cấp cơ hội, trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) tiến nhập vòng kế tiếp. Cho dù vận khí không có tốt như vậy lời nói, rút được ban 7 cũng tốt a!

Toàn bộ lớp học đều đem ban 7 coi thành trái hồng mềm, bao gồm so với bọn hắn không mạnh hơn bao nhiêu ban 6.

Vân Dương bên cạnh cái kia ban 6 đại biểu, từ vừa mới bắt đầu đoạt được phong thư sau đó, trong miệng liền không ngừng lầm bầm: "Ban 7 ban 7, ông trời phù hộ, ngàn vạn là ban 7."

Đối với lần này, Vân Dương cũng là dở khóc dở cười.

Khi ở trong tay phong thư mở ra hoàn toàn sau đó, Vân Dương con mắt đột nhiên mở rất lớn. Hắn nhìn trong tay phong thư, cũng không nói lên được là biểu tình gì, tóm lại chính là có chút khiến người ta không đoán ra.

Học sinh ban 7 tại dưới đài thấy một màn này, cũng là mười phần khẩn trương, bọn họ cấp bách muốn biết rõ, Vân Dương đến tột cùng là rút được cái gì.

Toàn bộ lớp học đại biểu đều đã thấy mình trong phong thư tờ giấy, mỗi người biểu tình đều có không giống trình độ đặc sắc. Nhất là kia ban 6 đại biểu, cư nhiên là không nhận được kêu rên một tiếng, chắc hẳn nhất định không có rút được cái gì tốt thế.

"Bây giờ, mọi người có thể đem rút được kết quả nói cho ta biết." Trương Thủ xanh chỉnh sửa một chút tâm tình, mặt nở nụ cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Hứa Nhược Tình biến hóa

Ban 1 đại biểu trong tay con số là "3", ý là, bọn họ muốn cùng ban ba người quyết đấu.

Lớp hai đại biểu trong tay con số là "4", bọn họ muốn cùng lớp bốn người chiến đấu.

Ban ba đại biểu trong tay là "1", lớp bốn đại biểu là "2", năm ban là "6", ban 6 chính là "5".

Vân Dương rất là bất đắc dĩ giơ lên trong tay mình tờ giấy, phía trên rõ ràng nhớ một chữ "Khoảng không."

Ý tứ chính là, ban 7 vòng thứ nhất, luân không (*không bị gặp đối thủ) rồi!

Trương Thủ xanh đem những chữ số này đều thấy ở trong mắt, nhìn về Vân Dương thời điểm trong mắt hơi kinh ngạc, cũng có chút châm chọc.

"Phía dưới, để cho ta tuyên bố lần này hội sinh thi đấu quyết đấu!" Trương Thủ xanh lợi dụng nguyên khí đem âm thanh của mình khuếch tán hướng tứ phương, dùng cái này bảo đảm toàn bộ sân đấu võ quán chúng cũng có thể nghe được thanh âm hắn.

"Ban 1 đối với ban ba, lớp hai đối với lớp bốn, năm ban đối với ban 6, ban 7 luân không (*không bị gặp đối thủ), trực tiếp tấn cấp!" Trương Thủ xanh nói đến ban 7 thời điểm, trong mắt tất cả đều là vẻ hài hước, tràn đầy khinh thường ý vị.

"Không thể nào "

Toàn bộ sân đấu võ bên trong học sinh cũng không nhận được lớn tiếng trở nên huyền ảo: "Làm sao rác rưởi nhất ban 7 ngược lại trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ), đây là ý gì "

"Ban 7 trực tiếp tấn cấp vòng thứ 2 rồi "

"Ờ, lão tử dè ép năm ngàn lượng bạc, ban 7 tuyệt đối sẽ không tấn cấp vòng thứ 2!"

"Mẹ nó lão tử dè ép một vạn lượng a!"

"Màn đen, màn đen!"

"Tuyệt đối là phía sau màn điều khiển!"

Toàn bộ học sinh đều là mặt đầy đỏ bừng, bọn họ trong đó có không ít người trực tiếp áp ban 7 không thể tấn cấp, lại không nghĩ rằng Văn Dương rút thăm chính là luân không (*không bị gặp đối thủ), để cho bọn họ Trúc Lam mức nước, công dã tràng.

Bên đài học sinh ban 7 từng cái một tất cả đều là trở mắt nhìn nhau, bọn họ rõ ràng đều chuẩn bị kỹ càng, chuẩn bị trận đấu liền nghênh đón một đợt ác chiến, ai biết kết quả cuối cùng chính là... Luân không (*không bị gặp đối thủ)!

Lão thiên làm sao lại cho mở như vậy một trò đùa

"Đây là chuyện tốt, không phải sao" Trường Phong Vô Kỵ mỉm cười nói, nói thật trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) hẳn cũng không nghĩ tới, bất quá nói chuyện cũng tốt, có thể ít cuộc so tài một đợt, bọn học sinh thể lực có thể có được rất tốt gìn giữ.

"Chuyện gì tốt a!" Cổ Hậu Vĩ khổ qua khuôn mặt nói: "Phải biết, tấn cấp vòng thứ 2 liền bốn đội ngũ, chúng ta trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) rồi. Cái khác ba chỉ đều là bằng vào thực lực của chính mình giết ra đi, đây há chẳng phải là nói rõ thực lực bọn hắn rất mạnh mẽ "

"Đúng vậy, đến lúc đó liền bốn con đội ngũ, chúng ta rút được ban 1 tỷ lệ chính là 1 phần 3 a!" Mã Khánh Lượng cũng kêu lên nói.

"Cho dù rút được lớp hai, chúng ta phòng chừng cũng không phải là đối thủ a..." Lý Quốc Lâm có chút lo lắng nói.

Những lớp khác cấp học sinh cũng không có gì biểu tình biến hóa, chỉ có điều trực tiếp đối với ban 7 nguyện vọng không cách nào thực hiện mà thôi.

"Mẹ, lớn nhất trái hồng mềm lại sớm lên cấp!" Năm ban bên kia, Chu Văn rất là coi thường phun một cái. Bất quá hắn cũng không làm sao lo lắng tấn cấp, rốt cuộc rút được ban 6, bọn học sinh cũng còn là tỷ số thắng thật cao. Đây cũng tính là trong dự liệu một cái so sánh hảo ký.

"Được rồi, chiến đấu chờ một hồi liền bắt đầu, các người đi xuống trước đi!" Lão giả kia khoát tay một cái, tại Văn Dương xoay người đi xuống thời điểm, hắn hung ác trợn mắt nhìn Văn Dương bóng lưng một cái, ý kia, không cần nói cũng biết.

Văn Dương tinh thần lực cũng nhạy cảm phát giác một điểm này, đối với lần này cũng chỉ là cười lạnh không nói. Hắn mạnh mẽ kèm chế mình lửa giận, động tác chậm chạp đi xuống lôi đài.

Đi xuống lôi đài sau đó, Trường Phong Vô Kỵ đối với hắn câu nói đầu tiên là: "Người làm không sai, ta đều không nghĩ tới người có thể nhịn được."

Văn Dương lắc đầu nói: "Ta hiện giai đoạn còn xa xa không phải đối thủ của hắn, cho nên đương nhiên phải nhẫn nhịn."

Trường Phong Vô Kỵ cười một tiếng, xoay người nói: "Xem ra chúng ta trận đấu, ít nhất cũng phải đến phiên ngày thứ hai. Các người nếu như nguyện ý lưu lại quan sát đối thủ thực lực, liền lưu lại đi!" Vừa nói, hắn bước nhanh hướng phía sân đấu võ đi ra bên ngoài, con cho mọi người để lại một cái bóng lưng.

"Này, lão sư người đi làm cái gì" Hoàng Phi bỗng nhiên mở miệng dò hỏi.

"Đi uống rượu." Trường Phong Vô Kỵ trả lời để cho mọi người đều đều lần lượt không nói gì.

"Giữ lại xuống xem một chút trận đấu cũng tốt, rốt cuộc trận đấu chính là ban 1 cùng ban ba quyết đấu!" Cổ Hậu Vĩ cắn răng, vẫn là quyết định lưu lại.

"Hừm, ta muốn nhìn một chút, chúng ta cùng ban 1 trong lúc đó chênh lệch rốt cuộc có bao nhiêu lớn! Chỉ có nhìn thẳng chênh lệch, chúng ta mới có tiến hơn một bước cơ hội!" Vương Minh Kiểm cũng là trực tiếp ngồi ở ban 7 tuyên thủ chỗ khu vực này bên trong, chờ đợi 31Wj4Ho đến bắt đầu tranh tài.

Ban 7 không có ai chọn rồi đi, ngay cả Văn Dương cũng là như vậy.

Trên thực tế, tại chỗ toàn bộ quần chúng, hy vọng nhất nhìn thấy chính là ban 1 đối trận lớp hai rồi. Bởi vì chỉ có thể, mới là đại biểu thực lực mạnh nhất va chạm. Về phần những lớp khác cấp, chẳng qua là trà dư tửu hậu tiểu tiết mục mà thôi.

Đúng rồi, còn có ban 7! Bất kể ai đối hơn bảy ban, bọn họ đều vui rạo rục.

Bởi vì, kia thuần túy chính là xem cuộc vui rồi.

Ban 1 cùng ban ba tuyên thủ đều đã tại tràng biên nóng người, Văn Dương ngẩng đầu lên, hắn thấy được Hứa Nhược Tĩnh thân ảnh. Xem ra cô gái nhỏ này cũng trúng tuyển bảy người trong danh sách rồi, quả nhiên mình không thể coi thường nàng sao.

Vương Minh Kiểm siết chặt quả đấm, thần sắc có chút tái nhợt. Hắn tại trong bảy người thấy được Vương Khôn thân ảnh, đáy lòng cũng là không nói ra được khản trương.

Rốt cuộc nhiều năm như vậy, hắn đều một mực không dám cùng đại ca của mình vạch mặt, hắn tự biết thực lực của chính mình không bằng đại ca, vẫn luôn tại nhẫn nhịn. Hôm nay vạch mặt rồi, hắn đương nhiên cũng sẽ cảm thấy khản trương.

Vương Khôn tựa hồ cảm nhận được Vương Minh Kiểm ánh mắt, hắn nghiêng đầu lại, hướng về phía Vương Minh Kiểm khẽ mỉm cười, trong nụ cười tựa hồ còn kèm theo cái khác tâm tình.

Rất nhanh, Vương Khôn khéo mắt liếc qua thấy được Vân Dương, vốn đang cười nhất thời cứng ở trên mặt, ngay sau đó biểu tình biến hóa tái mét.

Hắn vĩnh viễn cũng không quên được, ban đầu ở hồi sinh chia lớp thời điểm, mình bị Vân Dương đánh no đòn có vẻ. Nhưng Vương Khôn vẫn luôn là một cái kiêu ngạo người, hắn vẫn cho rằng, qua từ đầu đến cuối đã qua, mình ở ban 1, mà Vân Dương tại ban 7!

Trong này chênh lệch, đủ để bù đắp nơi có chút không đủ! Hơn nữa, mình ban đầu cũng là bởi vì chuẩn bị chưa đủ mới bị Vân Dương noi tập kích thành công, nếu quả thật đánh nhau lời nói, ai chết vào tay ai còn còn chưa thể biết được.

Ôm lấy như vậy tâm tình, Vương Khôn sắc mặt cũng có nơi hòa hoãn.

Người thứ nhất lên giai đoạn là Hứa Nhượng Tinh, đây là nàng xưng phong nhận việc muốn người thứ nhất lên đi. Long Tuấn Dương không có cự tuyệt, ngược lại thì hết thấy đều tùy theo nàng.

Hứa Nhượng Tinh một thân quần áo luyện công màu đen, lộ ra cực kỳ lão luyện. Tóc thắt bím đuôi ngựa buông xuống ở sau ót, lộ ra cực kỳ đáng yêu. Cõng ở sau lưng một cây đuốc màu đỏ cung tiễn, hiển nhiên là Hỏa Phượng Cung rồi. Nhưng nàng lại không có quá nhiều biểu tình, chậm rãi đi lên lôi đài.

Đối diện, ban ba tuyển thủ cũng đã lên sàn. Sắc mặt hắn cũng không thể nào dễ nhìn, rốt cuộc rút được ban 1 là bọn hắn căn bản cũng không có nghĩ đến.

Tuy rằng cuộc tỷ thí này đã chú định kết quả, nhưng mà qua trình hay là muốn có.

Hứa Nhượng Tinh vừa vừa đăng tràng, toàn bộ sân đấu võ bầu không khí nhất thời liền nhiệt liệt.

Vân Dương hơi nghi hoặc một chút nhìn chung quanh, có chút không biết, tại sao Hứa Nhượng Tinh như vậy được hoan nghênh.

Mã Khánh Lượng vẻ mặt thương tiếc, lắc đầu nói: "Haizz, chi tiếc tuổi tác quá nhỏ, không phải ta thức ăn. Bất quá đây tư thái, chặt chẽ, thật mạnh!"

Cổ Hậu Vĩ vẻ mặt ngay thẳng mở miệng quát lớn: "Lão Mã, ngươi xem ngươi, quả thực một chút tiền đồ cũng không có, ta đều thay ngươi cảm thấy mất thể diện! Ngươi thật là một người kéo xuống chúng ta toàn bộ ban 7 trung bình tài nghệ!"

Mã Khánh Lượng có chút chẳng biết tại sao, đang chuẩn bị quay đầu lại phản bác, lại phát hiện Cổ Hậu Vĩ liễu mạng hướng hắn nháy mắt. Hắn ánh mắt xéo qua thấy được ngồi ở một bên Tiêu Yên Nhi, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, rất là phối hợp nói: "Ài, ta cũng thật là thay tự ta cảm thấy xấu hổ!"

Cổ Hậu Vĩ mặt đầy hưng phấn biểu tình, hướng về phía Mã Khánh Lượng chớp chớp mắt.

Tiêu Yên Nhi đem hết thấy các thứ này đều xem ở rồi đáy mắt, đối với lần này cũng chỉ có thể là dở khóc dở cười.

"Đứng rồi, Vân Dương, nghe nói Hứa Nhượng Tinh này, là các người Đại Sở vương triều với người một nhóm" Vương Minh Kiếm đột nhiên mở miệng dò hỏi.

"Àn!" Vân Dương gật đầu một cái, trầm ngâm một chút nói: "Nàng thực lực, đầy đủ tiến nhập Nguyên Vực rồi. Về phần nàng tại sao muốn lựa chọn Tinh Hà Võ Viện, ta cũng không biết!"

"Oa! Đây chẳng phải là với người có liễu mạng!" Hoàng Phi ở bên cạnh ồn ào lên nói.

"Đúng vậy, người cũng không phải là có thực lực tiến nhập Nguyên Vực sao Hứa Nhượng Tinh này giống như người, ồ, các người rất xứng đôi a!" Cổ Hậu Vĩ cười hắc hắc nói.

Vân Dương bắt đầu xoa xoa đầu, nói: "Đừng nói nhảm, tỷ thí muốn bắt đầu!"

Quả nhiên, hướng theo trọng tài ra lệnh một tiếng, đối phương kia ban ba học sinh đã giành trước bắt đầu tấn công. Bởi vì hắn đã đoán được Hứa Nhượng Tinh nghiêng về, hắn đúng là sử dụng Cung.

Mà dùng Cung võ giả, giống như đánh cận chiến thực lực đều đặc biệt yếu ớt, nếu như mình bên này nắm chắc thời cơ tốt lời nói, một phen tiến công nói không chừng có thể đưa đến hiệu quả!

Học sinh kia hiện ra lại chính là nghĩ như vậy, trong tay hắn pháp khí trường kiếm trực tiếp trên không trung xẹt qua một đạo gào thét sóng khí, trực tiếp ngay đầu hướng phía Hứa Nhượng Tinh chém xuống.

Vân Dương nhíu mày, hắn cùng Hứa Nhượng Tinh sánh vai chiến đấu qua, đương nhiên biết rõ Hứa Nhượng Tinh đánh cận chiến năng lực đặc biệt kém. Nếu như đối phương như vậy tiến hành cướp công lời nói, Hứa Nhượng Tinh phải làm thế nào ứng đối đây.

Dù sao cũng là ban 1, nếu như nói Long Tuấn Dương không có đứng trước nàng nhượng điểm áp đặt luyện tập lời nói, cũng không nói được a.

Quả nhiên, Hứa Nhượng Tinh cũng không có kinh hoảng thất thố thần sắc, đối mặt kia nhào tới học sinh, hoàn toàn không có nửa điểm áp lực. Nàng đáng người nhẹ nhàng thêm phiêu miểu, đơn chương vung ra, nguyên khí rất nhanh ngưng tụ, hướng phía trường kiếm kia đánh qua.

Vừa vặn chỉ là trong thời gian ngắn, Hứa Nhược Tĩnh cũng đã đem nguyên khí ngưng tụ tới một cái kinh người trình độ, như vậy như vậy đối với nguyên khí bả khổng lực, thật là dễ ở nơi có học sinh không nhận được vỗ tay kêu tuyệt!

"Thực lực quả nhiên mạnh mẽ a!"

"Đúng vậy, nhất định chính là xinh đẹp cùng thực lực cùng tồn tại!"

"Chật chịt, nếu như ta có thể lấy được như vậy lão bà, thế thì cả đời sẽ không có truy cầu rồi!"

"Àm ăm!"

Trên lời đài, liên tiếp tiếng nổ vang dội, nguyên lai học sinh kia thủ đoạn không vẹn vẹn chỉ là đơn giản một kiếm, tại dưới kiếm chiêu, càng là mơ hồ xen lẫn mấy đạo thể công, giống như là Triều Tịch sóng lớn, một sóng tiếp theo một lần sóng, hoàn toàn không có bất kỳ dừng lại.

Không hổ là ban ba học sinh, vừa vặn chỉ là một lần xuất thủ, liền cho thấy hấn kia thực lực cường đại!

Nhưng Hứa Nhược Tĩnh tựa hồ đã sớm dự nghĩ tới điểm này, thon thon tay ngọc liên tục đóng đưa, chưởng phong gào thét, nguyên khí dâng trào. Không những chặn lại học sinh kia đệ nhất kiếm, càng đem còn sót lại đi mấy kiếm đều thoải mái hóa giải.

Nhìn biểu tình, nàng không có nửa điểm cố hết sức, đơn thuần bằng vào cảnh giới, làm được áp chế hoàn toàn!

"Xem ra cô gái nhỏ này cảnh giới, lại có đề thăng a!" Vân Dương trong ánh mắt lộ ra một vẻ hưng phấn.

Hứa Nhược Tĩnh trải qua ban 1 đặc huấn sau đó, thay đổi không phải một điểm nửa điểm. Lúc trước nàng, sợ hãi tiếp cận đối kháng, sợ hãi đối thủ mạnh công. Nhưng bây giờ nàng, cho dù đối thủ ép sát lên đây, cũng như cũ là thế thì ung dung.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Thủ đoạn tàn nhẫn

Nhìn thấy Hứa Nhược Tĩnh trở nên mạnh mẽ, Vân Dương trong lòng cũng là cực kỳ vui vẻ. Cô gái nhỏ này ban đầu bỏ đi Nguyên Vực cơ hội tới Tinh Hà Võ Viện, xem ra nàng lựa chọn không sai, tại Nguyên Vực thiên tài vô số, nàng chưa chắc liền có thể được coi trọng.

Cái gọi là thà khi đầu gà không thích đáng đuôi phượng, huống chi Tinh Hà Võ Viện là đứng sau Nguyên Vực thứ hai đại thế lực, cũng không thể coi là gà.

"Trời của ta, nàng thật mạnh a!" Mã Khánh Lượng không nhận được thờ dài nói: "Đối phương một kiếm kia, trong đó ít nhất hàm chứa ba cái biến chiêu, nhưng Hứa Nhược Tĩnh lại hoàn toàn không thấy, một chưởng trực tiếp đem đánh tan!"

"Ta cảm thấy, chỉ có Vân Dương mới có thể cùng với nàng đối kháng!" Cô Hậu Vĩ trong mắt lóe lên một ít âm đạm, hấn vốn là còn ôm một ít kỳ vọng, hôm nay xem ra, căn bản là chỉ là hấn một phía tình nguyện mà thôi.

Ban 1, cường đại lạ thường!

Vân Dương có chút bất đắc dĩ nhìn mình các bạn học, bọn họ dễ nhận thấy bị dữ dội đả kích. Ban 1 quả nhiên là tinh anh tập trung, tùy tiện ra đi một đệ tử, đều có cường đại như thế lực áp bách!

Rất nhanh, thanh niên kia cũng cảm nhận được áp lực, hấn chiêu kiếm đều không ngoại lệ toàn bộ bị Hứa Nhược Tĩnh hóa giải. Vô luận hấn thế nào vắt hết óc, cũng không thể đối với Hứa Nhược Tĩnh tạo thành một tí uy hiếp!

Cuối cùng, hấn có chút gấp gáp, trường kiếm trong tay để tay sau lưng một kéo, ngay sau đó lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai xoay người, hướng phía Hứa Nhược Tĩnh quay thân đâm tới.

"Tiên Nhân Kích!"

Lần này tốc độ cực nhanh, cùng lúc trước công phạt căn vốn liền không cùng đẳng cấp, xem ra, đây đã là hấn áp rương trực vũ kỹ!

Vân Dương đem thế cực thấu tích rõ ràng, hấn hơi nhíu mày, lâm bảm nói: "Vẫn còn có chút cuồng lên..."

Vừa dứt lời, liền thấy Hứa Nhược Tĩnh thân thể nhẹ nhàng nhảy lên, tựa hồ đã sớm dự liệu được đối phương sẽ công kích như vậy một dạng. Nàng nhảy đến học sinh kia phía trên, điểm mũi chân một cái hướng phía phía dưới mạnh mẽ đạp đạp tiến tới

"Àm!"

Một luồng nguyên khí tại Hứa Nhược Tinh lòng bàn chân nổ tung, đem trọn cái không khí đều đánh xuyên, khí thể gào thét, thập phần cương mãnh.

"Ồ!"

Trên khán đài Vân Dương có chút kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới là, cô gái nhỏ này hôm nay thủ đoạn, cư nhiên như thế kiên cường, hoàn toàn là cùng đối phương nhục thân vật nhau. Đây thử trước kia, căn bản là không có khả năng chuyển phát sinh.

Thanh niên kia bị một cước đạp ở trên mũi kiếm, nồng nặc nguyên khí trực tiếp xuyên thấu qua pháp kiếm đánh trúng thân thể của hắn, đem hắn trực tiếp chấn động sau đó lùi lại mấy bước, sắc mặt liên tục biến ảo.

Hứa Nhược Tinh thân thể như kinh hồng thuộc về Yến, phiêu miểu xoay người dừng ở chỗ, tại chuyển thân trong nháy mắt, rút ra phía sau Hỏa Phượng Cung. Nàng động tác cực kỳ lưu loát, từ dừng ở chỗ đến giương cung lấp tên, toàn bộ qua trình cũng mới bất quá quá ngắn ngủi hai giây!

"Li!"

Một tiếng to rõ phượng minh vang dội, Hỏa Phượng trên cung Hỏa phượng hoàng đường vân biến hóa đến đỏ bùng, dường như muốn xuyên thấu qua pháp khí, vừa nhảy ra. Hào quang màu đỏ đem trong tay nàng Hỏa Phượng Cung bao vây, một luồng nồng nặc nguyên khí như mũi tên tại trong tay nàng ngưng tụ, kéo nửa Nguyệt Mãn Cung!

Nhưng Hứa Nhược Tinh cũng không có xuất tiễn, mà là cứ như vậy chỉ thanh niên kia, trên gương mặt tươi cười không có nửa điểm biểu tình. To lớn đại uy lực đem thanh niên kia thân thể phong tỏa, chỉ cần người sau thoáng có một chút dị động, đây nguyên khí mũi tên liền biết bay nhanh trút ra!

Thanh niên kia toàn thân run rẩy kịch liệt đến, môi tái nhợt. Tại to lớn như vậy dưới áp lực, hắn cảm giác mình khắp toàn thân đều xụi lơ vô cùng, liên động bắn đều không thể. Hắn chặt vật cúi đầu, gần từng chữ một: "Ta... Nhận thua!"

"Đa tạ!" Hứa Nhược Tinh hai ngón tay khe khẽ nghiền một cái, tay bên trong nguyên khí mũi tên tự động biến mất không còn tăm hơi mất tăm. Nàng đem Hỏa Phượng Cung lại lần nữa đeo ở sau lưng, liền ôm quyền, xoay người đi xuống đài.

Trọng tài gật đầu một cái, cao giọng tuyên bố Hứa Nhược Tinh thắng được.

Kết quả như vậy cũng không tại ngoài dự liệu, cơ hồ có 99% quần chúng đều cho rằng Hứa Nhược Tinh thắng chắc. Nàng tuổi không lớn lắm, thực lực lại mạnh, lại là thiếu nữ ban 1 tài mạo song toàn hiếm thấy, danh tiếng đã sớm truyền khắp hơn một nửa cái Tinh Hà Võ Viện.

Mà nàng biểu hiện, cũng là đầy đủ kinh điển! Vị trí thủ lĩnh bộc lộ quan điểm, nhẹ nhàng thoái mái liền đem đối thủ nghiền ép!

Kia ban 3 thanh niên, thậm chí đều không có sức đánh trả.

Ban 7 mọi người ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không nói gì. Từ trên người Hứa Nhược Tinh chỗ cảm thụ đến áp lực, là bọn hắn chưa bao giờ từng thấy.

"Thật... Mạnh mẽ!" Lý Quốc Lâm sửng sốt một hồi, đây mới chậm rãi mở miệng nói.

"Đúng vậy a, đây chính là ban 1 a!" Hoàng Phi cũng thờ dãi: "Ban 1 là cả Tinh Hà Võ Viện tinh nhuệ nhất lớp học, có thể có loại thực lực này, cũng không kỳ quái."

"Kia, nếu như chúng ta vòng thứ 2 rút thăm, gặp phải ban 1 làm sao bây giờ" Cổ Hậu Vĩ đột nhiên mở miệng dò hỏi.

Vương Minh Kiếm có chút hơi giận, thấp giọng quát lớn: "Mập mập chết bầm, người không nói lời nào, không có ai đem người trở thành người câm!"

Vương Minh Kiếm cũng là rất muốn thắng, nhưng hắn lại không muốn nhanh như vậy đụng phải ban 1. Bởi vì với hắn mà nói, đối đầu ban 1 căn bản là không có phần thắng. Thực lực của hắn, có thể nói là ban 7 tuyển thủ dự thi trong mạnh thứ hai, liền hắn đều nghĩ như vậy lời nói...

Vân Dương rất là bất đắc dĩ nhìn đến hết thấy các thứ này, thật ra thì hắn đã tại đáy lòng đem mình cùng Hứa Nhược Tinh âm thầm làm ra tương đối. Kết luận là, tuy rằng qua trình sẽ có chút chật vật, nhưng cuối cùng thắng được tuyệt đối còn là tự mình!

Bất kể nói thế nào, mình muốn một đường quá quan trọng, thế thì ban 1 là nhất định phải nhảy tới một cái khe.

Vân Dương âm thầm hạ quyết tâm, nếu như đối mặt ban 1, mình nhất định muốn người thứ nhất đăng tràng, là ban 7 thắng một đợt khởi đầu thuận lợi, cũng coi là cho bọn họ truyền vào một được tề thuốc trợ tin!

Tiếp tục tranh tài tiến hành, ban 1 học sinh không hề có chút nào thu được toàn thắng. Vô luận là sau đó ra sân Vương Khôn, vẫn là những người khác, đều đánh ban 3 không có có bất kỳ sức đánh trả nào.

Lão sư ban 3 đứng ở dưới đài, mặt lộ vẻ cười khở, mười phần bất đắc dĩ. Vòng thứ nhất liền rút được ban 7, cũng thật sự là không có biện pháp. Mặc dù không có biện pháp, nhưng chỉ năng lực tiếp nhận vòng thứ nhất bị loại kết quả.

Rất nhanh, ban 1 lại liên tục thắng ba trận, toàn bộ là dễ như trở bàn tay thiên về một bên hình thức, có thể nói tỷ thí này đã không có tiếp tục xem tiếp cần thiết.

Coi như Vân Dương chuẩn bị đứng dậy trở về phòng đi thôi điếm, một bóng người đột nhiên hấp dẫn hấn sự chú ý.

Đó là một cái toàn thân đều tản ra sát khí thanh niên, một thân đầu bóng màu đen, cái mũ che ở hơn nửa gương mặt. Tại hấn vừa mới lên trận trong tích tắc, toàn bộ lời đài không khí giống như có lẽ đã động lại, sát khí nồng nặc băng lãnh mà lại vô tình, khiến người ta không ngừng được toàn thân run rẩy.

Vân Dương không tự chủ được dừng bước, hấn cặp mắt chăm chú nhìn thanh niên này, trong mắt có chút không thể tin.

Tại sao có thể có đậm đà như vậy sát khí

Ban 3 đi lên một cái niên kỷ thoát nhìn không đại thiếu năm, hấn đi lên lời đài, mặt đầy cười khở lác lác đầu: "Haizz, các ngươi ban 1 là thực sự cường, chúng ta lại không có nửa điếm cơ hội!"

Kia toàn thân đều gắn vào trong hắc bào thanh niên nghe vậy, cũng không có lý tới thiếu niên kia, vừa vắn chỉ là dùng kia lãnh khốc như Độc Xà con người lẳng lẳng theo dõi hấn.

Thiếu niên kia có chút không rét mà run, nhưng vẫn là nhếch nhếch miệng, cười nói: "Huynh đệ, một cuộc tỷ thí mà thôi, không cần nghiêm túc như vậy đi huông chi, các ngươi ban 1 đã ôn thao thắng khoán rồi..."

Tiểu tử này tựa hồ tính cách thấp phần coi mở, vừa lên đi miệng liền lái nhái không ngừng. Trọng tài kia cũng không nhìn nôi, vẩy tay tuyên bố bắt đầu tranh tài.

Thiếu niên kia nghiêm túc, bày xong phòng thủ động tác. Nhìn ra được, hấn căn bản là không có nghĩ thắng, chỉ là đem lần này lời đài chiến đấu, trở thành là một 3MqoxAZ lần đặc biệt lịch luyện.

Thanh niên áo bào đen kia vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì, tại trọng tài tuyên bố bắt đầu trong nháy mắt, quét một hồi giống như một đạo rời cung mũi tên, hướng phía thiếu niên kia tiến lên.

"Tốc độ thật nhanh!" Ngay cả dưới đài Vân Dương cũng không nhận được mí mắt giựt một cái.

Thiếu niên kia dễ nhận thấy cũng không nghĩ tới, đối phương tốc độ nhanh như vậy, vội vàng không kịp chuẩn bị giữa, căn bản cũng không có bất kỳ phòng thủ gì động tác. Khóe miệng vừa vắn chỉ là lộ ra vẻ bất đắc dĩ nụ cười, ban 1, quả thật là cường hấn không thể địch nổi a.

"Xuy!"

Nhưng mà ngay tại một giây kế tiếp, một trận máu tươi đỏ hồng đột nhiên tràn ra, Vân Dương đồng tử co rụt lại, cả người hoảng sợ càng là toàn thân run nhẹ.

Không tưởng tượng nổi sự tình xảy ra, thanh niên áo bào đen kia, lại tại từ thiếu niên kia bên hông như con thoi mà đến thời điểm, bàn tay dường như lưỡi dao sắc bén một dạng mạnh mẽ đâm vào thiếu niên kia ngực!

Thiếu niên kia run rẩy cúi đầu, không tưởng tượng nổi đang nhìn mình trước ngực. Bên trên một giây còn tràn đầy bất đắc dĩ trong con ngươi, hôm nay đã hoàn toàn đều là kinh hoàng. Hấn làm sao đều không nghĩ tới, bất quá chỉ là một hồi sinh thi đấu mà thôi, mình thế mà lại vì vậy mà, mà bỏ mạng!

"Rào!"

Toàn bộ sàn đấu vỡ, giống như là sôi sùng sục một dạng, loạn thành một bày.

"Cái gì "

"Thật là quá tàn nhẫn đi "

"Giết... Giết người "

Trọng tài kia cũng xem ngây người con mắt, mọi người đều là một cái Võ viện đồng học, lẫn nhau không có qua lại gì, không thù không oán. Ở trên lời đài, cho dù người thật nhìn đối phương không vừa mắt, đánh trọng thương là đủ rồi, như thế nào đi nữa, cũng không đến mức trực tiếp giết người

Hắc bào thanh niên này động tác thật sự là quá nhanh, nhanh để cho tất cả mọi người đều chưa kịp phản ứng!

"Phốc xuy!"

Thanh niên áo bào đen kia nặng nề đưa tay từ thiếu niên kia ngực rút ra, ngay sau đó khóe miệng lộ ra một vết cười tà, đưa ra đầu lưỡi đỏ choét, liếm liếm trên tay dính máu tươi, biểu tình rất là dữ tợn.

Thiếu niên kia cặp mắt Vô Thần, hai tay bất lực che ngực, phù phù một tiếng ngã trên đất. Ngực bị đâm xuyên, dễ nhận thấy đã là chết hấn.

"Ta giết ngươi!"

Bên sân kia lão sư ban 3 trực tiếp rống giận một tiếng, điên cuồng vọt tới trên đài đi. Thấy hắn bộ dáng, đã là cặp mắt đỏ lên.

Thanh niên áo bào đen kia biểu tình không có bất kỳ biến hóa nào, nghiêng đầu sang chỗ khác khinh thường nhìn chằm chằm vọt tới lão sư ban 3. Thoạt nhìn, lại là yên tâm có chỗ dựa chắc!

Long Tuấn Dương nhú mày, thân ảnh đột ngột từ mặt đất vọt lên, cũng là hướng phía trên lôi đài nhanh chóng hướng về đi. Ở đó lão sư ban 3 đến lúc trước, rất là tùy ý một cái tát hướng phía thân thể của hắn vỗ xuống.

Lão sư ban 3 cả kinh thất sắc, vội vã mạnh mẽ dừng lại thân ảnh, điên cuồng sau đó lùi lại mấy bước, lúc này mới miễn cưỡng chột hiện tránh khỏi Long Tuấn Dương kia nhẹ nhàng một đòn.

Long Tuấn Dương tiêu rơi trên lôi đài, run lên áo choàng, lắc đầu cười nói: "Bất quá chỉ là một đợt tỷ thí bình thường mà thôi, ngươi khản trương như vậy làm cái gì" thấy hắn biểu tình, rất là thoải mái, căn bản cũng không có một chút học sinh sau giết người tự trách.

"Con mẹ nó ngươi nói cái gì!" Kia lão sư ban 3 đỏ cặp mắt, gần từng chữ một. Bộ ngực hắn lửa giận tựa như cùng có thể thôn phệ không trung cự điểm một bản, trong nháy mắt bộc phát: "Tỷ thí bình thường, học sinh ngươi giết học trò ta "

Long Tuấn Dương không nhúc nhích chút nào, rất là khinh bạc giang tay ra nói: "Không có cách nào đây chính là phong cách của hắn. Ai cho ngươi học sinh bất hạnh, vừa vặn gặp hắn "

Thanh niên áo bào đen kia đứng ở Long Tuấn Dương bên người, nhìn biểu tình căn bản không có một chút hối hận sắc, ngược lại có chút dương dương đắc ý.

"Bất hạnh thật mẹ nó một cái bất hạnh! Có phải hay không con bà nó rồi mẹ của ngươi, cũng là mẹ ngươi bất hạnh" lão sư ban 3 thần sắc đã có chút điên cuồng, từng sợi tóc dựng ngược, phần nộ đến cực hạn.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Thực lực chênh lệch

Long Tuấn Dương sắc mặt âm trầm xuống, thân ảnh hắn trong nháy mắt tại chỗ biến mất, ngay sau đó một giây kế tiếp liền vượt qua xa khoảng cách xa, xuất hiện ở kia lão sư ban 3 bên người. Chỉ thấy hắn không chút lưu tình một khuỷu tay đánh ra, mạnh mẽ đập vào kia lão sư ban 3 trước ngực.

"Ầm!"

Lão sư ban 3 hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng, liền bị Long Tuấn Dương một hồi đập bay.

Thân thể của hắn còn còn trên không trung, liền không nhìn được phun ra một ngụm máu tươi, té ngã trên đất.

Đây chính là, thực lực chênh lệch!

Long Tuấn Dương khóe miệng thoáng qua một tia cười lạnh, đưa ra một đầu ngón tay khe khẽ lắc lắc, rất là bao che nói: "Ta cho ngươi biết, tiện đem nhất mệnh mình quân nghiêm một chút. Ta Long Tuấn Dương học sinh, ngoại trừ ta, ai dám quân "

Đây chính là bá đạo! Liều lĩnh bá đạo!

Thanh niên áo bào đen kia trên mặt cũng lộ ra một nụ cười.

Vân Dương hoàn toàn bị phát sinh trước mắt hết thấy các thứ này sợ ngây người, hồi sinh thi đấu bên trên, thế mà lại xuất hiện như vậy trắng trợn có ý giết người tình huống, đây cũng quá không nói được đi

Toàn bộ sân đấu vô bên trong nhất thời yên lặng như tờ, nghe được cả tiếng kim rơi.

"Mẹ hắn đây, đang nói đùa sao" Mã Khánh Lượng ửng ực một tiếng nuốt nước miếng một cái, trong thần sắc tràn đầy hoảng sợ.

Cổ Hậu Vĩ dụi dụi con mắt, lẩm bẩm nói: "Ta không phải đang nằm mơ chứ "

Kia lão sư ban 3 che ngực, bị phần muốn chết bỏ dậy, chỉ thiếu niên kia, vô cùng đau đớn nói: "Hắn là chúng ta ban 3, có tiền đồ nhất một cái, học sinh ngươi lại nhẫn tâm giết hắn! Hai người không thù không oán, ngươi đây là làm bậy, làm bậy a!"

Vừa nói, hắn lại không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, đó là bị rõ ràng tức giận.

"Lão sư!"

Dưới đài, rất nhiều ban 3 học sinh bước nhanh chạy lên, đỡ lấy hắn, mặt đầy đều là vẻ lo âu.

Long Tuấn Dương rất là kinh ngạc cười một tiếng, chỉ chỉ thanh niên áo bào đen kia nói: "Có tiền đồ nhất nhiều có tiền đồ có hắn, có tiền đồ "

"Người..." Lão sư ban 3 chỉ Long Tuấn Dương, tức giận không nói ra lời. Đám học sinh kia trợn mắt nhìn, nhưng là lại không dám mở miệng nói cái gì. Rốt cuộc có gương xe trước, bọn họ cũng là được đối phương thủ đoạn chấn động.

Kia lão sư ban 3 bị phản nhìn về một bên khác dưới khán đài, kêu đau: "Phó viện trưởng, lẽ nào như vậy trắng trợn giết người, Võ viện cũng không quản sao "

Một ông lão khẽ lắc đầu một cái, còn chưa mở miệng, một bên Trương Thủ Thanh liền mặt không chút thay đổi nói: "Võ viện hồi sinh thi đấu, thật giống như cho tới bây giờ cũng không có quy định qua, không được giết người."

"Cá mè một lứa!" Lão sư ban 3 phản nộ đập vào mặt đất.

Vừa lúc đó, vẫn không có lên tiếng thanh niên áo bào đen kia cuối cùng ngẩng đầu lên, u ám cười một tiếng, gần từng chữ một: "Ta không biết cái gì gọi là tuổi trẻ khinh cuồng, ta chỉ biết là người thắng làm vua! Ta sống, hắn đã chết, ta liền thắng lợi. Còn nữa, người nhớ kỹ, tên ta, gọi là mờ Trạch Hiên!"

Sau khi nói xong, hắn lạnh lùng xoay người, đi xuống đài đi.

Long Tuấn Dương cũng là chăm chọc cười một tiếng, nhẹ giọng nói: "Cho người một cái thành thật khuyên, tuyệt đối không nên để cho người miệng lưỡi, mạnh hơn thực lực của chính mình! Thế chỉ có thể, chọc người nhạo báng!"

Ngay sau đó, hắn cũng đi xuống lôi đài. Chỉ còn lại sắc mặt trắng xám lão sư ban 3, cùng một đám giận mà không dám nói gì học sinh.

Trọng tài kia nuốt nước miếng một cái, mặc dù so sánh lại cuộc so tài còn chưa xong, nhưng đã là không có tiến hành tiếp rồi cần thiết. Hắn cẩn thận từng li từng tí đứng ra, tuyên bố: "Ban 1, chiến thắng..."

Không có tiếng vỗ tay, toàn bộ sàn đấu võ bên trong hoàn toàn yên tĩnh.

Rốt cuộc, phát sinh trước mắt tất cả thật sự là quá mức rung động.

Chỉ có ngồi ở phó viện trưởng bên cạnh Trương Thủ Thanh trên mặt lộ ra một vết nụ cười rục rờ, khẽ gật đầu một cái nói: "Hiên nhi, tốt lắm!"

Bên cạnh Biên viện phó nhú này một cái nói: "Thủ xanh, hay là để cho hắn thu liễm một chút, nếu không viện dài hồi sau khi đến, ta không tốt lắm khai báo!"

Trương Thủ Thanh gật đầu cười, xem như đáp ứng. Bất quá thấy hắn thần sắc, không chỉ không có một chút khắc chế, ngược lại còn cảm thấy có chút kiêu ngạo cùng tự hào.

Thiếu niên kia thi thể bị lão sư ban 3 còn có bọn học sinh cùng nhau mang xuống dưới, bọn họ thần sắc đều hết sức bi thương, rốt cuộc cùng nhau sống chung hơn một tháng đồng học tại dưới con mắt mọi người bị người một đòn toi mạng, vô luận là ai cũng biết có loại thô tử hồ bị cảm giác.

Chính là thực lực không bằng người, thì phải làm thế nào đây ngay cả muốn đòi lại một cái công đạo lão sư, cũng bị Long Tuấn Dương đã thương!

Võ viện cũng không có mình văn quy định hồi sinh thi đấu trong không được bị thương tước mạng người, nói chỉ là phải tận lực khắc chế xung động, điểm đến thì ngưng. Mà viện phương cũng chắc chắn sẽ không vì một người bình thường thiên tài, đi đắc tội một cái tình nhuệ thiên tài!

Không có cách nào đây chính là thực lực mạnh yếu mang đến không giống hậu quả!

"Phía dưới tiến hành ban 2 cùng lớp bốn trận đấu..." Trọng tài tuyên bố.

"Không có gì đẹp đẽ, ta đi về trước..." Văn Dương đứng dậy, cùng học sinh ban 7 cáo biệt sau đó, xoay người đi ra sàn đấu võ. Hắn mặt không biểu tình, tựa hồ đang suy tư chuyện gì.

Bởi vì có Long Tuấn Dương cùng viện phương che chở, cho nên tám kia Trạch Hiên mới sẽ không kiêng nể gì như thế. Văn Dương trong lúc nhất thời có chút bận tâm, nếu như ban 7 đối mặt ban 1, vậy phải làm thế nào bằng vào hắn kia tàn nhẫn phong cách, khó bảo toàn ban 7 sẽ không có người vì vậy mà... Mất mạng.

Cùng mọi người cùng nhau sống chung qua hơn một tháng, Văn Dương ở trong lòng đã đem ban 7 đám người này coi thành bằng hữu một dạng nếu như mờ Trạch Hiên đến lúc đó vẫn như vậy làm theo ý mình, vậy mình phải làm gì

"Mẹ, đây lòng dạ ác độc gia hỏa!" Văn Dương cúi đầu, sắc mặt có chút khó coi.

Nếu như ban 7 thật gặp ban 1, thế thì mình vô luận như thế nào cũng muốn đích thân đi đối mặt tằm kia Trạch 3cVJLIw Hiên.

...

Trận đấu, tổng cộng là ba ngày lịch trình, rốt cục thì có ba lớp cấp lên cấp vòng thứ 2 cuộc thi vòng loại.

Theo thứ tự là ban 1, ban 2, cùng ban 5.

Ba lớp này cấp, sẽ cùng ban 7 cùng nhau, tiến hành vòng thứ 2 chiến đấu. Thắng lớp học trực tiếp tiến nhập trận chung kết, mà thua lớp học, chỉ có thể đi theo một phương khác người thua tranh đoạt hạng ba.

Vòng thứ 2 rút thăm, sẽ bố trí tại ba ngày sau. Cũng coi là cho những thứ này tiến hành qua một vòng đấu lớp học một ít thời gian nghỉ ngơi, hào nghỉ ngơi một hồi trạng thái, trả lời một chút tinh lực.

Nhưng là đối với trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) ban 7 lại nói, khoảng chừng sáu ngày thời gian nghỉ ngơi, có thể đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất.

Đối với những lớp khác cấp lại nói, ban 7 như vậy, hoàn toàn chính là gặp vận may. Bọn họ tin tưởng, nếu như ban 7 không thể luân không (*không bị gặp đối thủ) lời nói, cho dù tùy ý đối mặt một cái lớp học, phòng chừng đều chỉ có thất bại phân!

Nhưng mà, đây trực tiếp quy tắc lên cấp, nhưng lại làm cho bọn họ tiến vào vòng thứ 2 cuộc thi vòng loại, thật là nhặt được đại vận a!

Nhất là lớp bốn, rõ ràng có rất lớn cơ hội tấn cấp, lại chẳng biết tại sao rút được ban 2, trực tiếp bị loại bỏ, điều này cũng làm cho bọn họ là đầy bụng khô thúi.

"Ai, ban 1 ban 3 cùng ban 5, ai nếu như có thể rút được ban 7, đó thật đúng là cử trận chung kết a!"

"Đúng vậy, thật là buồn chán chết!"

"Không có cách nào ai bảo ban 7 gặp vận may đây "

Ngoại trừ thảo luận vòng thứ 2 tấn cấp cuộc so tài nhóm người ra, cũng không thiếu học sinh đang thảo luận ngày đó ban 1 mở Trạch Hiên ra tay giết người cảnh tượng. Có người nháy mắt người nắm giữ phản đối, cũng có người vỗ tay khen hay.

"Trên lời đài quyền cước không có mắt, mình bị giết chỉ có thể nói rõ thực lực không đủ!"

"Đúng vậy, còn có Long đại nhân, thật là đẹp trai a!" Một ít nữ học sinh nhân mạo hồng tâm(* kiểu ánh mắt bắn tim).

"Người cũng đừng nghĩ, Long đại nhân chắc chắn sẽ không coi trọng người..."

Tóm lại, đã nhiều ngày, ngoại viện khu trường học vực, một mực sẽ không làm sao yên lặng.

Về phần Vân Dương, chính là dốc lòng ở trong phòng tu luyện. Rốt cuộc lập tức sẽ tiến hành hồi sinh tỷ thí, bất kể nói thế nào, ban 7 nhất định là hội yếu gặp phải ban 1, đến lúc đó nhất định là phiền bại gai! Gặp qua ban 1 chỗ cường đại hấn, cũng không dám có bất kỳ kiêu ngạo tự mãn tâm tình. Hấn nằm tại giường, lục soát ký ức trong đầu, muốn tìm được một bộ vũ kỹ mới.

Rốt cuộc chỉ có Đại Kim Cương Chương cùng Bạo Toàn Sát hai loại thủ đoạn công kích, vẫn là quá nhàm chán, nghĩ phải trở nên mạnh hơn, nhất định phải học được càng nhiều võ kỹ, khiến người ta khó lòng phòng bị!

Cuối cùng, Vân Dương tìm được một quyển Tâm Nghi võ kỹ, khoe miệng cũng không khỏi lộ ra một vệt nụ cười rực rỡ.

"Là hấn!"

...

Ba ngày rất nhanh thì vội vã qua, sán đấu võ một lần nữa đầy ắp cả người.

Đối với bọn hấn lại nói, lần này tấn cấp cuộc so tài mới có ý tứ nhất! Ban 1, ban 3, ban 5, ban 7. Hai cái thực lực mạnh mẽ lớp học, một cái kém hơn một chút lớp học, còn có một cái bị mọi người công nhận đều là phế vật lớp học.

Tại dạng này bối cảnh dưới, trận đấu mới có ý tứ nhất.

Trường Phong Vô Kỵ mang theo mình lớp học bảy vị tuyển thủ dự thi, hướng phía sán đấu võ bên trong đi tới.

Vẫn chưa đi vào sân bên trong quán, phía sau đột nhiên vang dội một cái giễu cợt một bản tiếng cười: "Đây không phải là gặp vận may ban 7 sao "

Mọi người nghiêng đầu sang chỗ khác, phát hiện chính là Chu Văn mang theo hấn ban 5, bước nhanh hướng đi tới bên này.

"Ha ha, các ngươi ban 7 có thể thật có ý tứ, ngày hôm qua vận khí tốt, lại trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ), bắt quá ta hảo mong đợi hôm nay có thể gặp được đến các ngươi a!" Chu Văn mặt mày hớn hờ, thần sắc cực kỳ kiêu ngạo.

Hắn lớp học lấy năm thắng hai vác thành tích chiến đấu, thắng được ban 6, tự nhiên Chu Văn sức lực cũng là thật nhiều. Hắn thấy, ban 7 kém xa tít tắp ban 6, mình lớp học liền ban 6 đều có thể đánh bại, chớ đừng nhắc tới nhỏ nhỏ ban 7 rồi.

"Mong đợi gặp thấy chúng ta sao" Trường Phong Vô Kỵ hơi nghi hoặc một chút hỏi "Nếu như gặp phải ban 1 cùng ban 3, các ngươi hội học sinh sẽ không trực tiếp bị đánh khóc nhè a "

Chu Văn tâm tình dễ nhận thấy cực tốt, khoát tay áo nói: "Trường Phong Vô Kỵ, ngươi cũng không cần theo ta múa mép khua môi, nếu như hôm nay chúng ta có thể gặp được đến các ngươi lời nói, ta nhất định sẽ khiến các ngươi biết rõ, làm phát bực ta kết quả!"

Phía sau hắn, ban 5 dự thi học sinh tất cả đều là từng cái một xấu hổ cao tức giận giương cao, đối với ban 7 rất là coi thường.

Nhất là Vương Thụy Đồ, nhìn về Vương Minh Kiếm trong mắt, càng là tràn đầy châm chọc. Hắn thấy, cái này Vương gia Nhị thiếu gia, chính là một cái không có trứng hèn yếu quỷ nhất gan.

"Có đúng không, chúng ta cũng rất chờ mong!" Trường Phong Vô Kỵ cười lạnh một tiếng, xoay người đi vào sân đấu võ bên trong.

Vân Dương ngẩng đầu lên, khoe miệng lộ ra một vết sắc mặt cười trào phúng: "Nha, đây không phải là Vương Khôn tay sai Vương Thụy Đồ sao, lần trước bị đánh có thoải mái hay không "

Cổ Hậu Vĩ cũng là đứng ra âm ỉ nói: "Lão tử chính là nhớ, lúc ấy tát ngươi hơn 20 cái tát tai, tên kia, hai bên mặt đều sưng cùng bầm tím bao một dạng. Làm sao, được rồi quên vết sẹo đau "

Vương Minh Kiếm hiềm thấy đối chọi gay gắt nói: "Ngươi tốt nhất đừng để cho ta gặp phải ngươi, nếu không ta sẽ không hạ thủ lưu tình!" Lời ít ý nhiều, nhưng trong đó quyết tâm, rõ ràng.

Vương Thụy Đồ hơi đỏ mặt, liền theo sau cười lạnh giải thích: "Lúc ấy ta khi đó chưa kịp phản ứng, bắt quá các ngươi yên tâm, ta lần này nhất định sẽ dùng toàn bộ thực lực, để cho các ngươi cố gắng cảm thụ một chút!"

"Các ngươi tốt nhất khẩn cầu không muốn rút được chúng ta!" Ban 5 một người khác cũng là mặt lộ vẻ vẻ khinh thường.

"Rút được các ngươi hừ, cầu cũng không được!" Vân Dương giơ ngón tay lên chỉ kia lỗ mũi người, thần sắc kiêu ngạo, gần từng chữ một.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Đối trận ban 5

Tiến nhập sân đấu võ bên trong sau đó, Cổ Hậu Vĩ vẫn ở chỗ cũ lải nhải không ngừng đấy. Thấy hắn biểu tình, tựa hồ cực kỳ không cam lòng.

"Mẹ, bị người khác xem thường cũng được đi, bọn họ ban 5 tính là gì ban đầu bị chúng ta đánh thối tim, tại sao không có loại này giác ngộ ta thực sự nghĩ đến lúc đó chúng ta có thể rút được bọn họ."

Những học sinh khác tất cả đều là gật đầu một cái, biểu thị đồng ý.

Đoàn người thần tốc tiến vào sân đấu võ bên trong, lúc này, bên trong sân quần chúng trên căn bản có thể nói là biển người tấp nập rồi.

Ban 1 cùng ban 3 tuyển thủ dự thi đều đã tại riêng biệt địa phương chờ đợi, nhìn thấy ban 7 lững thững tới chậm, trong đó một số người cũng là không nhịn được lên tiếng giễu cợt nói: "Thân là rác rưởi, nên có rác rưởi giác ngộ, để cho chúng ta uống phí chờ các ngươi lâu như vậy, chúng ta thời gian có thể là phi thường quý báu!"

Vân Dương hướng phía cái hướng kia nhìn sang, phát hiện mở miệng giễu cợt chính là ban 1 Vương Khôn.

"Nếu như ngươi không kịp đợi lời nói, trước tiên có thể đi ra theo ta tỷ đấu một phen." Vân Dương cũng không có cho Vương Khôn lưu nhiệm cần gì phải tình cảm, phát phát tay, biểu tình cực kỳ khiêu khích nói.

Vương Khôn nhìn thấy Vân Dương như vậy, cũng là tàn nhẫn tàn nhẫn trừng mắt liếc hắn một cái, không nói gì.

"Hừ, cũng chỉ ngoài miệng làm cho vui mừng! Sẽ cần người cầu, cho tới bây giờ đều không gọi!" Vân Dương khinh thường nghiêng đầu sang chỗ khác.

"Ngươi..." Vương Khôn thấy vậy, tức giận toàn thân run rẩy. Hắn cắn chặt hàm răng, hung ác nói: "Các ngươi ban 7 dám nhằm cút chó, vòng thứ nhất

trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) tấn cấp, nhưng mà lần này các người sẽ không có vận khí tốt như vậy!"

"Chúng ta cho tới bây giờ đều không phải là dựa vào vận khí!" Vân Dương cũng không có bị lời hấn nơi uy hiếp, vẫn mở miệng chống đối nói.

Vân Dương liền ban 1 lão sư Long Tuấn Dương đều không úy kỵ, huống chi đám này tiểu lâu la đây Vương Khôn vẫn là bại tướng dưới tay hấn, càng không có gì thật là sợ rồi.

"Người cùng một cái phế vật so với cái gì tinh thần sức lực chúng ta chính là ban 1, lão sư cũng chắc chắn sẽ không hi vọng chúng ta như vậy tự hạ mình!" Một cái khinh bạc âm thanh âm vang lên, chỉ thấy mở Trạch Hiên mắt lạnh nhìn đến Vân Dương, toàn thân sát khí vẫn nồng nặc.

Vương Khôn để nhận thấy đối với mở Trạch Hiên có chút kiêng kỵ, vội vã gạt đầu một cái, không nói thêm gì nữa.

Bốn cái lớp học tuyển thủ dự thi tại lão sư dưới sự hướng dẫn đứng ở dưới đài, phụ trách rút thăm như cũ là Trương Thủ Thanh.

Bốn cái lớp học đại biểu theo thứ tự đi lên lôi đài, 3f56XG8 mỗi một người sau khi đi lên, sản đấu võ bên trong cũng sẽ vang dội kinh thiên động địa tiếng hoan hô.

Nhưng mà đến phiên Vân Dương thời điểm, không chỉ không có hoan hô, ngược lại thì liên tiếp hít hà.

Mọi người đều là sùng bái cường giả, dễ nhận thấy đám người này đối với Vân Dương như vậy, không chiến mà thắng trực tiếp luân không (*không bị gặp đối thủ) lớp học, rất không có hảo cảm. Dưới cái nhìn của bọn họ, nếu như không phải ban 7 gặp vận may, vòng thứ nhất liền trực tiếp bị quét xuống.

Nhưng Vân Dương hoàn toàn không quan tâm, hấn bịt tai không nghe đi lên phía trước, cùng ba người khác đứng chung một chỗ.

Trương Thủ Thanh vẫn tay nâng một cái rượu gỗ, mỉm cười đi tới trước: "Vòng thứ 2 tấn cấp cuộc so tài rút thăm, chia làm đơn đôi hai chữ. Lần nhau rút được đồng nhất chữ, chính là chỗ này vòng đối thủ! Vẫn quy củ cũ, đến lúc tất cả mọi người đều lấy ra xong sau, lại đi thấy kết quả!"

Ban 1 đại biểu đi tới Trương Thủ Thanh trước mặt, đưa tay móc ra một phong thư.

Ngay sau đó là ban 3, ban 5.

Cuối cùng đến phiên Vân Dương thời điểm, cơ hồ toàn bộ ánh mắt đều tập trung ở trên người hấn, đó là một loại áp lực, cũng là một loại trông đợi.

Ai đều hy vọng trận đấu sẽ đẹp mắt chút, nếu như ban 7 rút được ban 1 lời nói, kia thật là không thể tốt hơn nữa. Vô dụng nhất lớp học đối chiến tình nhuệ nhất lớp học, suy nghĩ một chút cũng làm người ta kích động!

Vân Dương cặp mắt nhìn chăm chăm đến Trương Thủ Thanh, không biết lão gia hỏa này có thể hay không sẽ đi đánh lên mình. Hấn chậm rãi đưa tay vào trong rượu, mở tới người cuối cùng phong thư.

Không ngờ là, Trương Thủ Thanh cũng không có gì động tác nhỏ, chỉ là mặt đầy tươi vui nhìn mình hút xong thẻ.

Vân Dương cảm giác có chút khó tin, lão gia này nội tâm âm hiểm nham hiểm, ai biết lại đang đánh cái gì tính toán nhỏ nhặt.

Bốn người đều rút được phong thư, kia ban 5 đại biểu sắc mặt hơi có chút cứng ngắc, ở trong lòng cầu nguyện. Vô luận là đụng phải ban 3 vẫn là ban 1, bọn họ đều không có bất kỳ chiến thắng khả năng, nhưng nếu như đụng phải ban 7 lời nói, bọn họ ban 5 liền có thể được cử đi trận chung kết rồi!

Chỉ cần rút được ban 7, mình lớp học hạng kém nhất cũng là hạng nhì!

"Được rồi, bây giờ đem trong tay các người phong thư mở ra xem một chút đi!" Trương Thủ Thanh nhìn lên trước mặt bốn học sinh, nhẹ nhàng cười cười.

Bốn người đồng thời mở ra trong tay phong thư.

Vân Dương nhìn trong tay mình tin, là cái "Đơn" chữ. Hấn không có nhìn người khác kết quả rút thăm, ngược lại với hấn mà nói, lấy ra ai cũng là không có vấn đề.

Ba người khác đều giơ lên trong tay mình kết quả rút thăm, ban 1 cùng ban 3, rút được là "Song", mà ban 5 cùng ban 7, chính là "Đơn".

Kia ban 5 đại biểu cố nén mừng như điên biểu tình, buồn cười lại không cười nổi, kim nén đến cực kỳ khó chịu.

"Vòng thứ 2 tấn cấp cuộc so tài lịch trình, ban 1 đối với ban 3, ban 5 đối với ban 7!" Trương Thủ Thanh cao giọng tuyên bố.

Toàn bộ sản đấu võ nhất thời một mảnh xôn xao, bắt quá liền theo sau cũng vang lên càng nhiều âm thanh.

"Thật không nghĩ tới, ban 5 lại bị cử trận chung kết!"

"Kia không có cách nào vận khí của bọn họ tốt, liên tiếp gặp hai cái thật cá đội ngũ!"

"Bất quá ta đoán, năm nay quán quân còn có thể là ban 1!"

"Người không phải là nói nhảm sao Long đại nhân đem ra học sinh, làm sao lại yếu!"

Tổng lại nói, mọi người đối với cái kết quả này vẫn là cực kỳ hài lòng.

Dưới đài, ban 5 cùng học sinh ban 7 trên mặt, đồng thời lộ ra mừng như điên biểu tình.

"U!" Cổ Hậu Vĩ mạnh mẽ vùng quyền đầu, dường như muốn đem trong lòng mình lâu tích u buồn khí một hồi toàn bộ trữ phát ra ngoài.

"Hừ, thật là hảo thủ a!" Ban 5 bên kia, Vương Thụy Đồ cũng là trong mắt hào quang liên miên, xem ra cực kỳ hưng phấn.

Hai bên đối với đối phương đồng dạng không sợ hãi, còn lại chỉ nhìn, ai có thể lấy được thắng lợi cuối cùng rồi.

"Hôm nay trận đấu, là ban 5 đối trận ban 7! Được rồi, tuyên thủ dự thi lên đây, các người có thể đi xuống!" Trương Thủ Thanh hướng về phía bốn người khoát tay một cái.

Ba người khác đều đối với Trương Thủ Thanh ôm quyền hành lễ, chỉ có Vân Dương, phảng phất bị tai không nghe một bản, nghiêng đầu đi xuống.

Hắn đối với Trương Thủ Thanh, con có cừ hận! Đừng nói hành lễ, nếu như cho có cơ hội, hắn hận không được đem Trương Thủ Thanh lão gia hỏa này thiên đao vạn quả!

Trương Phong Vô Kỵ khoe miệng cũng lộ một nụ cười, đối trận ban 5 lời nói, cạnh mình hắn là hoàn toàn không có vấn đề, rốt cuộc một tháng đặc huấn hiệu quả cũng không phải là trung cho đẹp!

"Rất nhanh, các người liền biết nếm được thất bại tư vị!" Ban 5 bên kia, có học sinh lên tiếng nói châm chọc, đồng thời còn khinh thường hướng về phía ban 7 mọi người xua tay một cái hướng về.

Nhưng ban 7 rất nhiều học sinh cũng không cam chịu yếu thế, Mã Khánh Lượng trực tiếp giả trang một cái mặt quỷ, vẻ mặt muốn ăn đòn biểu tình: "Người tiểu tử này, ta nhớ rất rõ ràng. Ban đầu ở Tiệm ăn trước, bị lão tử một cước đạp chó gặm bùn!"

Học sinh kia bị tức giận sôi lên, nhưng lại không có bất kỳ phản bác biện pháp. Cuối cùng chỉ có thể oán hận lưu lại một câu: "Hãy bớt nói nhảm đi, lời dài thấy!"

Trọng tài rất đi mau bên trên lời dài, đối với một đôi mắt thần tốc quét nhìn dưới đài.

"Đề cho ta tới trước!" Ban 5 bên kia, Vương Thụy Đồ một người một ngựa bước lên lời dài, trong mắt mang theo vẻ khinh thường: "Các người, ai tới ứng chiến?"

Vương Minh Kiểm dùng ánh mắt cùng mọi người trao đổi một phen, cũng là đứng dậy đi lên đài: "Ta tới!"

Đối với Vương Minh Kiểm, Vân Dương không có nửa điểm lo âu. Thực lực của hắn có thể nói là toàn bộ trong lớp, trừ mình trở ra cực mạnh cái kia! Thực lực đã tiến giai Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, cùng đối phương không phân cao thấp, nhưng thắng vốn có phong phú kinh nghiệm chiến đấu và thủ đoạn sát nhân, hơn nữa trong lòng cũng càng thêm thành thực một ít.

Về phần Vương Thụy Đồ, bất quá chẳng qua là khi đó Vương Khôn bên cạnh tay sai mà thôi. Liên chủ nhân thực lực đều chẳng có gì đặc sắc, chớ đừng nhắc tới chân chó này Tử rồi.

Hai người lẫn nhau đứng lại, đều dùng một bộ không có hảo ý ánh mắt đánh giá đối phương. Vương Thụy Đồ hai tay đeo hai cái hướng về Hổ, rất dễ nhận thấy đây chính là hãn pháp khí. Hắn dẫn đầu mở miệng trước nói: "Mắt mặt đều vút xuống Võ viện đến rồi, thật là có người!"

Vương Minh Kiểm không nói tiếng nào, hắn biết rõ đại ca Vương Khôn khẳng định cũng sẽ ở dưới đài xem. Hắn im lặng không lên tiếng rút ra phía sau pháp kiếm, ắt phải cho thấy mình đứng đầu thực lực cường đại.

"Được rồi, bắt đầu đi. Nhớ kỹ, muốn điểm đến thì ngưng!" Trọng tài kia lui về phía sau mấy bước, tuyên bố bắt đầu tranh tài.

Bởi vì hắn ngay từ đầu liền đánh hơi được giữa hai người mùi hỏa dược, cho nên mới cố ý cộng thêm phía sau một câu kia. Tương tự với ít ngày trước trực tiếp giết nhân sự tình, ai cũng không muốn lại lần nữa phát sinh.

"Quét!"

Vương Thụy Đồ không muốn cùng Vương Minh Kiểm bất cứ cơ hội nào, vừa lên đi liền triển khai tiến công. Hắn thủ đoạn công kích cực kỳ đa dạng hóa, hai quả đấm liên tục đánh ra từng trận kích ** nguyên khí, vút lên trời cao nổ tung!

Vương Minh Kiểm trong tay pháp kiếm một chút đừng đưa, cả người hướng phía Vương Thụy Đồ thân thể gần sát qua.

Vào giờ phút này, Vương Minh Kiểm trong đầu toàn bộ là đặc huấn trong nội dung, đối mặt với khí thế hùng hổ Vương Thụy Đồ, hắn phảng phất tìm được ban đầu đối trận Vân Dương thời điểm cảm giác.

Thật ra thì Vương Thụy Đồ cũng không mạnh, chỉ là ý thế hiếp người thói quen mà thôi. Chỉ cần Vương Minh Kiếm tìm về lòng tin, thắng hẳn căn bản không phải cái gì việc khó.

"Àm!"

Vương Thụy Đồ trên ngón tay hướng về Hồ cách không đánh ra một đạo cuồng mãnh nguyên khí, giống như khí đạn một dạng trực tiếp nổ hướng về phía Vương Minh Kiếm.

Vương Minh Kiếm toàn thân áo quần không gió mà lay, từng đạo nồng nặc nguyên khí khí lưu ở trên người hắn lưu chuyển. Chỉ thấy chân tay hắn đột nhiên vận một cái, mặt đất bị rắc rắc giẫm ra một cái mảnh vết rạn, cả người phảng phất hóa thành một cái sắc bén đao nhọn một bản, mạnh mẽ cướp đi ra ngoài.

Trong tay hắn pháp kiếm giống như là đao nhọn lưỡi đao, vút lên trời cao bỏ ra!

"Phốc xuy!"

Không khí bị dễ như trở bàn tay cắt ra, nồng nặc nguyên khí bao hàm ở trong đó, mạnh mẽ chém về phía Vương Thụy Đồ khí đạn.

"Xi xi xi!"

Làm người ta không ngờ là, kia khí đạn lại bị Vương Minh Kiếm một kiếm trực tiếp chém nát, hóa thành ánh sáng nhàn nhạt, tan biến không còn dấu tích. Kiếm khí kia, tại chém nát khí đạn sau đó, lại như cũ là mệnh mông ** ** bỏ về phía Vương Thụy Đồ, xem ra căn bản cũng không có một chút giảm tốc độ.

"Cái gì "

Vương Thụy Đồ giật nảy cả mình, hắn không nghĩ tới Vương Minh Kiếm kiếm pháp như vậy cương mãnh, bất đắc dĩ chỉ có thể xoay người tránh thoát.

Vương Minh Kiếm trường kiếm trong tay liên tục chém trút ra, căn bản cũng không có cho Vương Thụy Đồ bất cứ cơ hội nào. Nồng nặc nguyên khí hội tụ tại bên cạnh hắn, từng đạo Nguyệt Nha hình kiếm tức điên bắn điên cuồng ra!

Vương Thụy Đồ cắn chặt hàm răng, hai chân liên tục đạp mặt đất, gầm nhẹ một tiếng, cả người bỗng nhiên biến mất trong không khí.

"Bộ Phong Điện Ảnh!"

Vương Thụy Đồ âm thanh phiêu miểu vô cùng, phảng phất là từ bốn phương tám hướng truyền tới. Liên tiếp hắc sắc huyền ảnh ở trên lối đài thoảng qua, để cho Vương Minh Kiếm căn bản không đoán ra người nào là bản thể.

Dưới đài Vương Khôn thấy vậy, cũng là lộ ra một vết nụ cười nhàn nhạt. Hắn thấy, đệ đệ mình tuyệt đối không thể ngăn cản một chiêu này!

"Đệ đệ a, ngươi vẫn là quá non nớt chút!"

"Xuy!"

Liên trong nháy mắt, Vương Thụy Đồ phát động thể công. Hắc sắc huyền ảnh mơ hồ bất định, nhưng ngay tại phiêu miểu lưu chuyển trong phút chốc, dường như chân trời Lưu Vân, bỗng nhiên đơ lại tạo thành một luồng không lồ nguyên khí, hướng phía Vương Minh Kiếm thân thể thần tốc đập tới!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Như cũ là toàn thắng

Tốc độ cực nhanh, căn bản là khiến người ta làm không có bất kỳ phản ứng.

Vương Thụy Đồ lúc trước, hiển nhiên là tại súc tích lực lượng, hảo lợi dụng trong phút chốc chỗ trống, bộc phát ra kinh người lực tàn phá!

Thế mà Vương Minh Kiếm tựa hồ đã sớm phòng bị, hai chân điểm một cái, cấp tốc rút lui.

"Àm!"

Không lồ kia Nguyên Khí Đạn, lau qua Vương Minh Kiếm thân thể bay đi, nặng nề sau lưng Vương Minh Kiếm nổ vang, lực tàn phá kinh người, cư nhiên là trực tiếp đem mặt đất lật tung ra.

"Đáng chết!"

Vương Thụy Đồ thân ảnh dần dần trên không trung hiện ra, theo sau đã rơi vào trên mặt đất. Hắn ngum lớn thở hổn hển, hiển nhiên là vì mình thất thủ mà cảm thấy như đả hỏa. Tốt như vậy một cơ hội, lại đều được đối phương tránh khỏi.

Sai một ly, kém thuốc về Thiên Lý a!

Nếu như Vương Minh Kiếm bị một kích này đập trúng lời nói, phỏng chừng muốn trực tiếp mất năng lực chiến đấu. Nhưng mà hết lần này tới lần khác hắn liền vừa đúng tránh khỏi, tuy rằng khí đạn cọ trúng rồi thân thể của hắn, bất quá phỏng chừng cũng không tạo được uy hiếp gì.

Trên mặt thoáng qua vẻ xấu hổ ý, Vương Thụy Đồ lại lần nữa điên cuồng vận chuyển nguyên khí trong cơ thể.

Vương Minh Kiếm có chút lòng vẫn còn sợ hãi vượt mình phần eo, lúc trước kia khí đạn chính là từ nơi này sát qua. Bên hông mơ hồ bị đau, kia khí đạn uy lực, quả nhiên cường đại!

May mắn mình bên trong mặc lên Lý Thụ Đại chuẩn bị cho chính mình nhuyễn giáp, nếu không lời nói, nhưng liền không có dễ dàng như thế.

Vương Minh Kiếm không làm bất kỳ thay đổi nào, trong tay pháp kiếm vẫn bình thường không có gì lạ đâm ra. Kiếm thể thoát nhìn bình thường, nhưng trong đó lại ngưng tụ không bỏ nỗ lực!

"Chặn!"

Vương Thụy Đồ đưa hai tay ra, ngưng tụ ra một đoàn không lồ nguyên khí bình chương, bền chắc không thể gãy.

"Phốc xuy!"

Vương Minh Kiếm trong tay pháp kiếm, lại trực tiếp xuyên thấu đây nguyên khí bình chương!

Ngay sau đó, chỉ nghe rắc rắc một tiếng, nguyên khí kia bình chương theo tiếng mà phá, bề thành điểm điểm tinh quang. Bởi vì Vương Thụy Đồ ngưng tụ ra nguyên khí bình chương, lại chưa có thể ngăn cản Vương Minh Kiếm tiện tay một đòn!

"Tìm chết!"

Vương Thụy Đồ cả kinh thất sắc, hắn nhanh chóng lộ ra tay đi, kéo theo một vệt cuồng phong, trực tiếp chớp tới Vương Minh Kiếm nào.

Ác liệt kinh phong gào thét mà khởi, đem Vương Minh Kiếm tóc thổi rối loạn, nhưng cũng không để cho thần sắc hắn có phân hào lộ vẻ xúc động.

"Chờ chính là một khắc này!"

Vương Minh Kiếm trong mắt đột nhiên bạo phát ra một đoàn tinh quang, chỉ thấy hắn hưng phấn xòe bàn tay ra, cùng Vương Thụy Đồ quả đấm đụng vào nhau. Hắn cũng không có lựa chọn cứng đối cứng, mà là lợi dụng xảo kinh, mạnh mẽ mang theo Vương Thụy Đồ quả đấm, đem đột nhiên véo qua.

"Kéo kẹt!"

Một tiếng cốt đầu giòn vang, Vương Thụy Đồ cánh tay bị Vương Minh Kiếm một hồi bẻ gãy. Hắn kêu thảm một tiếng, thần sắc thê thảm.

"Quý xuông!"

Vương Minh Kiếm không chút khách khí, gầm lên một tiếng, bàn tay bỗng nhiên phát lực, theo như dòn lại Vương Thụy Đồ cánh tay, đem hắn đưa lưng về phía mình đồng phục trên đất

.

Cùng lúc đó, Vương Minh Kiếm trong tay pháp kiếm không chút lưu tình đâm ra, gào thét xuyên thấu không khí.

Vương Thụy Đồ toàn thân run nhẹ, hắn tuy rằng không thấy được tình huống sau lưng, thế nhưng tại vang lên bên tai tiếng xé gió, hù dọa hắn toàn thân không ngừng run rẩy.

Trong đầu hắn hồi tưởng lại ngày đó ban 3 học sinh chết thảm một màn, lập tức cũng là suýt chút nữa tè trong quần.

"Không muốn a! Đừng giết ta!" Vương Thụy Đồ thê lương âm thanh âm vang lên, giống như là giết heo thời điểm gào lên đau đớn.

Vương Minh Kiếm cũng không có thật đem một kiếm này đâm xuống, trong tay pháp kiếm treo dừng ở Vương Thụy Đồ chỗ ót. Mười kiếm khoảng cách Vương Thụy Đồ đầu, bất quá chính là ba năm cm khoảng cách!

Vương Thụy Đồ thậm chí cũng có thể rõ ràng cảm nhận được từ trên pháp kiếm mặt truyền tới ý lạnh âm u, để cho hắn toàn thân lông tóc dựng đứng.

"Rác! rười!"

Vương Minh Kiểm khinh thường bĩu môi, chậm rãi thu hồi mình pháp kiếm, mạnh mẽ một cước đá vào Vương Thụy Đồ trên mông, đem hấn đập bay ra ngoài, chó té găm bùn.

"Giết người, ta đều ngại do bản kiếm ta!"

Vương Minh Kiểm lạnh lùng xoay người, xem đều chẳng muốn xem Vương Thụy Đồ một cái.

Trọng tài kia thấy vậy, cũng là tuyên bố: "Trận đấu, ban 7 Vương Minh Kiểm chiến thắng!"

Toàn bộ sân đấu vỡ một mảnh xôn xao, ai cũng không nghĩ tới, ban 7 thế mà lại lấy được một đợt khởi đầu thuận lợi! Bọn họ đều có chút không thể hiểu được, đây là mình nơi quen thuộc kia cái cùi mực tụ tập ban 7 sao

"Đây là có chuyện gì, ban 7 lại thắng ban 5 một ván, thật là không tưởng tượng nổi a!"

"Người biết cái gì, có một cái cổ sự gọi là Tian Sema, người hiểu chưa "

"Tian Sema kính xin học trưởng công khai!"

"Chính là lấy chính mình tốt nhất Mã, đi đối với người khác kém nhất Mã, coi như là chiến thắng, cũng không có cái gì lý kỳ a!" Người kia một bộ cao thâm khó dò có vẻ: "Đây Vương Minh Kiểm nhất định là ban 7 cực mạnh một người, cho dù lấy được thắng lợi, cũng không có gì cái gọi là."

"Thì ra là như vậy, hù dọa ta còn tưởng rằng ban 7 muốn quật khỏi đây!"

"Chớ có nói đùa, người gặp qua tại trong thao trường chạy mấy vòng, là có thể quật khỏi lớp học sao "

"Ha ha ha ha ha. . ."

Tuy rằng Vương Minh Kiểm thắng trận đấu, nhưng mọi người đối với ban 7 đánh giá, vẫn không có cái gì thay đổi. Nhiều nhất liền là vận khí tốt, thắng cuộc kế tiếp mà thôi, đối với kết quả sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Vương Khôn siết chặt quả đấm, đôi mắt thâm độc trợn mắt nhìn chậm rãi đi xuống đài Vương Minh Kiểm, hấn không khỏi không thừa nhận, mình người em trai này, lại so với ban đầu có chút trưởng thành.

"Tốt lắm!"

"Ha ha ha, đánh bọn họ mẹ ruột cũng không nhận ra!"

Ban 7 bên này, mọi người vẻ hưng phấn dật vu ngôn biểu, xem bầu không khí, vẫn là hết sức thoải mái.

Nhưng mà ban 5 bên kia, Chu Văn sắc mặt sẽ không có dễ nhìn như vậy rồi

. Hấn siết chặt quả đấm, cái trán gân xanh lộ ra, dễ nhận thấy tức giận không nhẹ: "Ai có thể nói cho ta biết, đây là có chuyện gì "

"Lão sư, nhất định là Vương Thụy Đồ khinh địch!" Một người vóc dáng cường tráng thiếu niên ồm ồm nói: "Trận thứ 2 liền để cho ta tới, ta xem ban 7 bên kia, ai có thể chặn ta!"

Nhìn thấy thiếu niên này, Chu Văn sắc mặt cũng là hòa hoãn không ít. Thiếu niên này tên là chậm chạp mở, thực lực tính toán là cả ban 5 cực mạnh. Tuy rằng đồng dạng cũng là Nhất Nguyên Cảnh cửu giai, nhưng mạnh hơn Vương Thụy Đồ không ít!

Nếu như là chậm chạp mở ra Mã lời nói, chắc hẳn ban 7 bên kia, khẳng định không có người có thể ứng phó.

"Đi thôi, nhớ kỹ, nhất định phải thắng xinh xắn!" Chu Văn chậm rãi mở miệng nói.

"Tốt ! Lão sư, người liền yên tĩnh chờ ta tin tức tốt đi!" Chậm chạp mở siết quả đấm một cái, mặt đầy nụ cười dữ tợn, dễ nhận thấy đã là có chút không thể chờ đợi.

Hắn đi nhanh lên lời đài, hướng về phía ban 7 bên kia âm i nói: "Ai tới lãnh cái chết "

Ban 7 mọi người rối rít sống động, nhưng cuối cùng vẫn là Vân Dương đứng dậy, mỉm cười hướng mọi người nói: "Chuyện tốt muốn thành song, nếu Vương Minh Kiểm đã thắng một ván, vậy hãy để cho ta tới thắng ván thứ hai đi!"

Nhìn thấy Vân Dương nói phải ra trận, những người khác cũng đều không có ý kiến gì.

Vân Dương đi nhanh bên trên lời đài, khoe miệng lộ ra tự tin một bản nụ cười.

Chậm chạp mở một đôi Báo Nhãn mạnh mẽ trợn mắt nhìn Vân Dương: "Người tiểu tử này, là chuẩn bị hảo chịu chết sao "

Vân Dương lắc lắc đầu, khoát tay nói: "Không không không, ta chỉ là đi, đưa người một đợt thăm bại!"

"Hừ, nói khoác mà không biết ngưng!" Chậm chạp mở toét miệng cười một tiếng: "Ta cảm thấy ta trong vòng năm chiêu, liền có thể đánh người không bỏ dấy nổi!"

Lời vừa nói ra, không khí hiện trường nhất thời nhiệt liệt lên. Thật ra thì vô luận là ai, đều muốn thấy được như vậy đối chọi gay gắt tình cảnh!

Có mâu thuẫn, mới có cảm xúc mạnh mẽ!

"Năm chiêu sao kia cũng quá là nhiều đi!" Vân Dương gãi đầu một cái, theo sau có chút không xác định nói: "Ta cảm thấy, ta chỉ cần một chiêu, liền có thể cho người lăn xuống đi."

"Ha ha ha ha ha, người ở đây nói chề cười sao" chậm chạp mở phình bụng cười to, trong mắt đều là vẻ đùa cợt.

"Ta rất nghiêm túc!" Biểu tình của Vân Dương nghiêm trang nói.

"Bắt đầu tranh tài đi!" Trọng tài ra lệnh một tiếng, theo sau thối lui đến rồi bên cạnh lời đài nơi.

Hứa Nhược Tinh cặp mắt không chớp mắt nhìn chăm chăm Vân Dương thân ảnh, nàng rất giống nhìn một chút, đi theo ban 7 lão sư đặc huấn thời gian 3yJBdB dài như vậy, Vân Dương thực lực đến tốt cùng có tăng lên hay không.

"Người tại sao chính là không hiểu đây, đi theo giả như vậy sư, sẽ trở nên người cả đời!" Hứa Nhược Tinh đôi mi thanh tú hơi nhăn, ở đáy lòng thờ dài nói.

Nàng nhìn ra, Vân Dương thực lực đã tiến cấp tới Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, nhưng chuyện này cũng không hề có thể nói rõ cái gì, bởi vì nàng cũng thật sớm đến giai đoạn này.

Bắt đầu tranh tài, chậm chạp mở gầm thét một thân, hướng phía Vân Dương điên cuồng vọt tới. Khí thế của hắn cực kỳ mạnh mẽ, giống như là một đầu tóc điên dã thú, chính diện va chạm mà đến!

Cho người ta áp lực, thật giống như một tòa núi nhỏ ngay mặt áp xuống

!

Nguyên lai đây chậm chạp mở, cũng là Tu Luyện Nhục Thân lực lượng võ giả! Cộng thêm cao lớn vóc dáng, đang cùng người khác đụng nhau trong, rất dễ dàng là có thể chiếm được tiên cơ. Nếu như đối phương không để ý lời nói, nói không chừng cũng sẽ bị hắn thiểm điện như mưa rào điên cuồng tấn công trực tiếp đánh tan!

Nếu như hắn gặp phải những người khác lời nói, nói không chừng năng lực bằng vào lực lượng thân thể chiếm được tiện nghi rất lớn, nhưng mà đối mặt Vân Dương, hắn căn bản một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có!

Nhưng Vân Dương tí ti không hoảng không loạn, vừa vịn chỉ là giờ tay lên, ngón tay nhắm vào đến kia chậm chạp mở, khoe miệng lộ ra một vẻ khinh bạc nụ cười.

"Xi xi xì!"

Nồng nặc nguyên khí trên đầu ngón tay nơi ngưng tụ, rất nhanh thì tụ tập một luồng lực lượng khổng lồ. Ngay sau đó liền ở giây tiếp theo, luồng nguyên khí này "Vèo" một hồi bắn ra ngoài, thật giống như một đạo rìi cung như mũi tên, trực tiếp xuyên thấu trút ra!

Kia chậm chạp mở dễ nhận thấy cũng không nghĩ tới Vân Dương thủ đoạn công kích như vậy ngắn gọn, trong lúc nhất thời có chút không phản ứng kịp.

"Xuy!"

Đạo này nồng nặc nguyên khí hào quang, sắc bén thật giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ. Căn bản không có một chút cầu thả, trực tiếp là xuyên thấu chậm chạp mở bả vai, một trận máu tươi bắn tung tóe, chậm chạp mở vọt tới trước thân thể bỗng nhiên dừng lại.

Hắn mang trên mặt một vết chấn động, có chút khó tin nhìn về phía mình vai phải. Nơi đó đã bị hoàn toàn xuyên thấu, liền với cốt đầu cùng nhau! Một cái to bằng ngón tay lỗ máu không ngừng hướng ra ngoài phun máu, kịch liệt thống khổ trực tiếp vết sạch hắn thân kinh.

"A!"

Hết thảm một tiếng, chậm chạp mở phát hiện mình toàn bộ bả vai phải đều mất đi cảm giác, hắn liệu mạng muốn nâng lên bả vai đi, nhưng là lại hoàn toàn không tìm được không chế thân thể lực lượng.

Từ đầu đến cuối, Vân Dương cũng không có dời chuyển động thân thể, vừa vịn chỉ là giờ ngón tay lên, nhẹ nhàng điểm một cái.

"Đây là cái vũ kỹ gì" ban 7 vị trí chỗ đó, Cổ Hậu Vĩ mặt đầy hưng phấn nói: "Quả thực quá mạnh mẽ!"

"Không biết. Có thể là hấn cho tới nay là bài tẩy đi" Vương Minh Kiếm cũng nghi hoặc lắc lắc đầu.

Vân Dương thật sự là quá mạnh mẽ, mệnh lệnh người hít thở không thông! Nhất Nguyên Cảnh cửu giai chậm chậm mở, ở dưới tay hấn liền cơ hội phản kháng cũng không có!

Nhìn thấy chậm chậm mở thăm trạng, Vân Dương khẽ lắc đầu một cái nói: "Nói một chiêu giải quyết ngươi, liền một chiêu giải quyết ngươi, đồng tẩu vô khi!"

"Ta muốn giết ngươi!"

Chậm chậm mở gào thét một tiếng, hấn đôi mắt đã đỏ hồng, lớn thở hỗn hển, cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm cách đó không xa Vân Dương. Hấn hôm nay vừa vận chỉ còn lại một cái bản năng, đó chính là đem trước mặt người, xé nát!

Vân Dương bấu môi, bất đắc dĩ nói: "Làm sao, ngươi còn muốn tiếp tục đánh "

Chậm chậm mở không trả lời Vân Dương lời nói, thở hỗn hển hướng hấn nhào tới. Tuy rằng cánh tay phải vẫn đang phun máu, nhưng chậm chậm mở đã chẳng quan tâm hết thấy các thứ này rồi.

"Tự gây nghiệt, không thể sống!"

Vân Dương khẽ lắc đầu một cái, chậm rãi mở miệng nói: "Bạo!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Ngưng Khí Chỉ

Chậm chậm mở đã hoàn toàn không để ý những thứ này, đau đớn kịch liệt đã không cho phép hấn suy nghĩ càng nhiều. Hôm nay chậm chậm mở đã giết cả mất rồi, hiện tại trong đầu hấn cũng chỉ sinh ra một cái ý niệm, đó chính là đem trước mặt thiếu niên này, triệt để xé nát!

Đối với hấn mà nói, bị nặng vô cùng thương thế đều không để ý, nhưng là đối phương cấp cho mình khuất nhục, mình nhất định muốn gấp mười gấp trăm lần đòi lại!

Vân Dương vừa dứt lời, chậm chậm mở nơi bả vai lỗ máu nhất thời một tiếng ầm vang nổ tung, thật giống như trước ở bên trong mai phục lựu đạn định giờ một dạng. Máu bắn tung toé tung toé trút ra, máu me đầm đìa, khiến người ta run sợ trong lòng.

Chậm chậm mở một tiếng kêu đau, cả người bị khí lăng trùng kích té ngã trên đất.

Vân Dương mang trên mặt một vết cười trên nỗi đau của người khác đáng tươi cười, khẽ lắc đầu một cái nói: "Ta nói một chiêu liền một chiêu, ngươi tại sao không tin thì sao?"

Trọng tài kia thấy choáng mắt, Vân Dương chỉ là đưa ngón tay ra bắn ra một đoàn nguyên khí, ngay sau đó chậm chậm mở liền đã hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu, cái này cũng quá thần kỳ đi?

"Đây chính là ta mới xây tập võ kỹ năng: Ngưng Khí Chỉ! Mà ngươi, rất vinh hạnh, là người thứ nhất thương thức qua người!" Vân Dương cúi đầu đang nhìn mình ngón tay, khoe miệng lộ ra một vết tà dị tiêu dung.

"Ban 7, Vân Dương chiến thắng!" Trọng tài kia nuốt nước miếng một cái, vội vã phát phát tay, khiến người ta đem chậm chậm mở cho khiêng xuống đi.

Vân Dương mặt mỉm cười đi xuống lôi đài, lúc gần đi vẫn không quên nhìn một chút ban 5 chỗ khu vực này, hướng về phía Chu Văn lộ ra một cái to lớn đáng tươi cười. Giấu cốt ý vị rất rõ ràng, nhưng Chu Văn lại có thể làm sao?

Trước tàn nhẫn lời đã thà ra, hôm nay tài không bằng người, đây không phải là chỉ có thể đánh nát răng hướng trong bụng nuốt sao?

Chu Văn sắc mặt đã giống như đáy nồi giống như đen, toàn thân tản ra nồng nặc sát khí. Nói thật, tại ban 7 trên thân thua liền hai trận, là hấn vô luận như thế nào cũng không nghĩ đến.

Bên cạnh hấn học sinh đều có chút cảm như hén, cũng không dám thở mạnh. Ai cũng không muốn vào lúc này, đi làm cho Chu Văn.

"Thật mạnh a! Chỉ là một chiêu, liền đem đối phương đánh bại!" Sàn đấu võ bên trong, đám học sinh kia trợn mắt hốc mồm nhìn đến trên lôi đài.

"Ban 7 làm sao sẽ mạnh như vậy?"

"Không có khả năng a, mạnh như vậy người, làm sao sẽ bị phân đến ban 7 đi?"

Không chuyên môn xem nào nhiệt, trong nghề xem môn đạo.

Ban 1 chỗ khu vực này, đám học sinh kia toàn bộ đều là nhũ mầy. Bọn họ vốn là căn bản là không chút nào để ý hai cái lớp học chiến đấu, bất quá chỉ là Hứa Nhược Tinh kiên trì phải xem, sở dĩ những người khác mới có thể lưu lại đồng thời đi cùng.

Nhưng mà không nghĩ tới là, ban 7 cái gọi là làm Vân Dương người, thực lực lại cường đại như thế! Thoạt nhìn đã là tới Nhất Nguyên cảnh thập giai trình độ!

Trương Trạch Hiền toàn thân đều trùm lên màu đen áo choàng phía dưới, hần cau mày, âm thanh lạnh như băng nói: "Đây là... Âm kinh?"

"Không sai!" Vương Khôn gật đầu một cái, sắc mặt thoạt nhìn cũng không thể nào dễ nhìn: "vậy chỉ một cái, trong đó lại còn ẩn chứa ngoài ra tầng một âm kinh. Tại tầng thứ nhất lực lượng bộc phát ra sau đó, âm kinh chính là ở lại tên kia trong cơ thể

."

"Việc này các loại thủ đoạn, quả thật là khéo léo!" Những học sinh khác tất cả đều là gật đầu liên tục.

Ban 1 cũng đều là một đám tâm tình cao ngạo người, có thể làm cho bọn họ cũng theo đó thán phục, có thể tưởng tượng được Vân Dương thực lực đến tột cùng mạnh mẽ đến trình độ nào!

"Thật là, căn bản không nhìn ra hần mạnh yếu a!" Hứa Nhược Tinh biểu tình hơi nghi hoặc một chút, từ Vân Dương chiêu số bên trên, căn bản là không nhìn ra hần thực lực chân chính. Một chiêu liền chớp nhoáng giết chết chậm chạp mở, thật ra thì đối bọn họ ban 1 dự thi bất kỳ người nào, cũng có thể đến. Nhưng mà có thể làm được là một mặt, có thể giống như Vân Dương như vậy sạch sẽ gọn gàng không chút nào dãi dòng, ai cũng không dám bảo đảm mình 100% có thể hoàn thành.

"Thật là thú vị!" Trương Trạch Hiền mở miệng yếu ớt nói: "Cái người này gọi là Vân Dương đúng không, ta hiện tại cũng có chút không kịp chờ đợi muốn gặp phải hần!"

"Người không phải đối thủ của hần!" Hứa Nhược Tinh mặt không biểu tình mở miệng nói.

Trương Trạch Hiền có chút ngoài ý muốn nghiêng đầu qua đi, tràn đầy sát khí trên mặt chợt hiện một thời gian dờ khóc dờ cười thần sắc: "Nhược Tinh, người nói cái gì? Ta không phải đối thủ của hần?"

Hứa Nhược Tinh hừ một tiếng, thấp giọng cảnh cáo nói: "Chớ kêu thân thiết như vậy, ta với người không quen!"

Trương Trạch Hiền khoát tay áo nói: "Thật hy vọng ban 7 đừng cứ như vậy hai cái có thể nhìn, ngộ nhờ tiếp theo bị ban 5 đào thải, ta muốn gặp hần còn không gặp được đây!"

"Trận thứ 3, các người ai bên trên?" Chu Văn nghiêng đầu lại, cặp mắt hung ác đánh giá cạnh mình học sinh. Liền cực mạnh chậm chạp mở đầu bị đối phương một chiêu đánh bại, Chu Văn tâm lý lần này là thực sự luống cuống.

Nếu như mình ban 5 thật bại bởi ban 7 lời nói, đây chính là muốn trở thành trong miệng người khác hài hước nữa rồi a!

Hần không muốn để cho sự tình như vậy trở thành sự thật, nhưng mà lúc này xem ra, tất cả mọi thứ đều đang hướng về mục đích như vậy ngon đi tới.

"Nếu như trận thứ 3 các người cũng thất bại lời nói, vậy cũng đừng mẹ nó trở về gặp ta!" Chu Văn hiếm thấy nổi giận, hần bộ lông căn cứ dựng thẳng, giống như là một con dã thú một dạng.

"Lão sư, để cho ta thử xem!" Một người thanh niên hít sâu một hơi, do dự một chút nói.

Chu Văn nhìn quang đảo qua hần, bình tâm tĩnh khí nói: "Được, Lưu Thạc, người tiến lên!"

Một bên khác, ban 7 nơi đó đã là sôi trào. Không chỉ là tuyển thủ dự thi, còn có ban 7 chạy tới ủng hộ ngoài ra những học sinh kia, đều hưng phấn vung đến hai tay. Ngay cả luôn luôn xấu hổ Lý Thụ Đại, đều kích động đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Vân Dương, tốt lắm!" Cô Hậu Vĩ ha ha cười nói.

Trương Phong Vô Kỵ cũng là mặt đầy tươi vui, tựa hồ đối với Vân Dương biểu hiện cực kỳ hài lòng.

"Cuộc kế tiếp, liền để cho ta đi?" Tiêu Yên Nhi đứng dậy, cực kỳ tự tin nói.

Nàng tại một cái kia Nguyệt đặc huấn bên trong, tiến bộ là rõ ràng. Sở dĩ Trương Phong Vô Kỵ đối với nàng cũng đặc biệt yên tâm, thấy nàng chủ động phải ra để chiến đấu, cũng là gật đầu đáp ứng.

Lưu Thạc cùng Tiêu Yên Nhi cùng đi rồi lời dài, khi Lưu Thạc phát hiện mình đối thủ là một cái khuôn mặt thanh tú tiểu cô nương thời điểm, vốn là vốn

có chút uất ức tâm tình nhất thời đã nhận được hoàn mỹ phóng thích

"Hừ, ban 7 là không có ai sao? Cứ nhiên phái người để chiến đấu!" Lưu Thạc trên mặt thoáng qua một tia cười lạnh, tựa hồ rất là xem thường Tiêu Yên Nhi.

Tiêu Yên Nhi cũng không nói gì nhiều, chỉ là khe khẽ rút ra đoản kiếm trong tay của chính mình, bày một tấn công tư thế.

"Mẹ, tên mặt trắng nhỏ này, nếu là dám thương tổn đến nhà ta Yên Nhi, lão tử nhất định không tha cho hắn!" Cổ Hựu Vĩ tựa hồ cực kỳ khản trương, so chính hắn trận đầu đều muốn sốt sắng. Siết chặt nắm đấm, rất là kích động bất an nhìn đến trên lôi đài.

Hướng theo trọng tài tuyên bố bắt đầu tranh tài, Lưu Thạc quyết định thật nhanh triển khai tấn công. Phương pháp khí là một cây trường thương, liên tiếp sắp xếp động, giống như là giao long ra biển, liên tiếp không ngừng lăn lộn, khí thế bùng bùng, chiếm cứ bên trên tràng diện ưu thế tuyệt đối.

So ra, Tiêu Yên Nhi đoản kiếm thật sự là quá hoàn cảnh xấu. Căn bản là không cách nào triển khai hiệu quả tấn công, giống như là bị đối thủ rõ ràng đánh bẹp, thậm chí ngay cả phản kích cơ hội cũng không có.

"Suru suru suru!"

Lưu Thạc trường thương trong tay liên tục lóe lên, hàn quang tràn ra, mùi thương hóa thành chân trời sao băng, bốn phía chọc lộng, khiến người ta khó lòng phòng bị. Rất nhanh, lăng liệt nguyên khí cứ nhiên từ đầu mũi thương bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng tạo thành một đạo gió thổi không lọt sừng lưới, để người không thờ nổi.

Nhưng Tiêu Yên Nhi không chút hoang mang, ban đầu ở Mạc Ân nơi đó học được đồ vật có đất dụng võ. Hôm nay nàng tâm như tĩnh thủy, căn bản không có một tí gợn sóng. Cho dù đối phương chiếm cứ chủ động, nhưng chỉ cần mình có thể tìm được tiêu cơ sẽ xuất thủ, một đòn toi mạng lời nói, kia mình coi như là thành công!

Nàng tâm tính rất tốt, có thể nói cũng là làm sát thủ tài liệu tốt. Chỉ có điều nàng một người đối với sát thủ nghề này, không có hứng thú gì, cũng không có Mã Khánh Lượng như vậy ưa chuộng.

Đứng ở bên đài xem Cổ Hựu Vĩ khản trương không thể, trong lòng bàn tay tràn đầy mồ hôi. Hắn không nhìn được lấy sống bàn tay xoa xoa trên trán Ôi, nuốt nước miếng một cái nói: "Ta nói thật, chỉ cần Yên Nhi có một chút ngoài ý muốn, lão tử cũng sẽ làm chết tên mặt trắng nhỏ này!"

"Người cứ yên tâm đi, cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn." Vân Dương bất đắc dĩ vỗ vai hắn một cái: "Người không thấy được sao, hiện tại Yên Nhi tuy rằng bên trên tràng diện không có ưu thế, nhưng mà tên kia cũng không thể làm gì nàng! Chỉ cần cho nàng tìm ra một chút cơ hội, nàng đều sẽ nắm chặt, sau đó thắng được trận đấu!"

"Hy vọng như thế chứ..." Cổ Hựu Vĩ thần sắc như cũ là khản trương như vậy, bất quá nghe xong Vân Dương mấy câu nói, cuối cùng cũng có chút hòa hoãn.

Rốt cuộc, Lưu Thạc tại tấn công bên trong, xuất hiện một sai lầm, thương pháp tại hàm tiếp thời điểm, không có đến hoàn mỹ, cho Tiêu Yên Nhi một ít thời gian phản ứng.

Tiêu Yên Nhi đối với cơ hội nắm chắc cực kỳ nhạy cảm, nàng cơ hồ là trong nháy mắt liền tóm lấy rồi chỗ sơ hở này, thân pháp phiêu miểu mà lại nhẹ nhàng thoát khỏi Lưu Thạc sừng lưới, đoản kiếm trong tay mạnh mẽ đâm ra. Tại làm sao trong nháy mắt, Tiêu Yên Nhi cả người tựa hồ cũng cùng đoản kiếm trong tay hợp lại làm một, nguyên khí tàn phá, giống như xuyên tâm một đòn!

"Cái gì?" Lưu Thạc cả kinh thất sắc, hắn căn bản không nghĩ tới, mình chỉ là một 302QzfT tiểu sai lầm nhỏ mà thôi, thế mà lại đưa tới đối phương mãnh liệt như vậy phản kích.

Hắn có chút luống cuống, vội vã giơ lên trường thương, đem nguyên khí ngưng tụ thành một đạo kiên cố phòng ngự Bích Lũy, muốn vững vàng ngăn trở Tiêu Yên Nhi một kích này

Nhưng người nào đoán, Tiêu Yên Nhi một nhát này vừa vận chỉ là đánh nghi binh, nàng tại đâm ra đi trong nháy mắt, đột nhiên mạnh mẽ dừng lại tay, thân thể giống như phiêu miểu phi tiên, hai chân điểm một cái mặt đất, cả người nhảy lên thật cao, cứ nhiên là từ Lưu Thạc đỉnh đầu nhảy qua, đã rơi vào phía sau hắn.

Vào giờ phút này, Tiêu Yên Nhi trong mắt, không có nữa những vật khác, cũng chỉ còn lại có Lưu Thạc!

Cũng là, con mồi của mình!

"Vèo!"

Tiêu Yên Nhi đoản kiếm trong tay thần tốc kéo rồi cái trò gian, nghiêng đâm tới.

Lưu Thạc cắn chặt hàm răng, xoay người lại, mạnh mẽ một khuỷu tay đụng tới. Uy lực to lớn, giống như Thôi Sơn một dạng, kinh khí ngưng tụ, ầm ầm vang dội nổ vang.

Tiêu Yên Nhi nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, cổ tay không chế được đoản kiếm trong tay, linh xảo tránh thoát Lưu Thạc công kích. Ngay sau đó lấy

bỏ ngang động tác, mạnh mẽ mà đem đoản kiếm trong tay đâm vào Luru Thạc ba sườn.

"Hi!"

Luru Thạc đột nhiên hít vào một ngụm khí lạnh, lưỡi dao sắc bén vào cơ thể, trong nháy mắt đau đớn để cho hắn có chút thất thần.

Ngay tại hắn muốn phản kháng thời điểm, Tiêu Yên Nhi vang dội âm thanh: "Ta khuyên ngươi tốt nhất đừng động!" Vừa nói, động tác trên tay của nàng không ngừng, đem đoản kiếm hơi hoa động, tại Luru Thạc bên hông rạch ra một đạo mấy cm vết thương.

"A!"

Luru Thạc sắc mặt tái xanh, thống khổ hào kêu một tiếng.

"Ta chỉ cần cổ tay khe khẽ động một cái, liền có thể đem ngươi ba sườn hoàn chỉnh cắt ra. Tin tưởng ta, tay ta pháp rất nhanh!" Tiêu Yên Nhi mặt không biểu tình, chậm rãi mở miệng nói.

Luru Thạc vội vã động cũng không dám di chuyển, hắn toàn thân khẽ run, cắn chặt hàm răng, run giọng hỏi "Van xin ngươi, đừng... Đừng động! Ta, ta nhận thua!"

Tiêu Yên Nhi khoé miệng khơi mào, hỏi nhỏ: "Ngươi nói cái gì? Lớn tiếng chút, ta không nghe rõ!"

Vừa nói, nàng cố ý động hạ thủ cổ tay, bị dọa sợ đến Luru Thạc vội vã lớn tiếng gào khóc cầu khẩn nói: "Van xin ngươi, tuyệt đối đừng giết ta! Ta nhận thua, ta nhận thua!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Thẳng tiến trận chung kết

?

Hắn tiếng cầu xin tha thứ, giống như là một cái mạnh mẽ cái tát, tại Chu Văn trên mặt mạnh mẽ đập một cái, đem Chu Văn mặt quất tái mét.

Chu Văn tức giận toàn thân run rẩy, Luru Thạc này, thật là đem toàn bộ ban 5 mất hết mặt mũi rồi.

Toàn bộ sân đấu võ bên trong, vang lên một mảng lớn hít hà. Mọi người tuy rằng ngay từ đầu cũng không thấy thế nào hảo ban 7, nhưng là bọn hắn chính là bằng vào thực lực của chính mình liên tục lấy được ba phen thắng lợi.

Mọi người đều là tôn trọng cường giả, nhưng đối với nhát gan hèn yếu sự thất bại ấy, đồng dạng là nắm giữ khinh bỉ thái độ.

"Si khà sát bất khả nhục, Luru Thạc này thật đúng là mất thể diện a!"

"Đúng vậy a, không nghĩ tới ban 5 thế mà lại phái dạng phế vật này tham chiến, may nhờ không có bên ngoài thế lực xem cuộc chiến, nếu không chúng ta Tinh Hà Võ Viện mặt đều phải bị một mình hắn vứt sạch!"

Toàn bộ sân đấu võ bên trong nóng nảy trào dâng thảo luận, nhưng đều không ngoại lệ, đều là đúng Luru Thạc về khinh thường.

"Hừ, thật là hèn yếu!" Tiêu Yên Nhi bĩu môi, khe khẽ đem đoản kiếm rút ra. Nàng đứng dậy, mặt coi thường biểu tình.

Luru Thạc chính là bị dọa sợ đến hai chân như nhũn ra, suýt chút nữa té ngã trên đất. Đừng nói cái gì có mất thể diện hay không rồi, ban này mạng đều suýt chút nữa không gánh nổi.

Trọng tài kia cũng có chút khinh bỉ nhìn Luru Thạc một cái, tuyên bố ban 7 Tiêu Yên Nhi thắng được.

Liên tục lấy được ba phen thắng lợi, ban 7 đã thành công để cho mọi người cảm nhận được bọn họ tinh thần phấn chấn. Coi như toàn bộ Tinh Hà Võ Viện nhất đội số lớp học, cư nhiên lấy thế này tư thái liên tục ba trận toàn thắng.

Trước, tất cả mọi người không coi trọng ban 7, cảm thấy ban 7 trước trực tiếp luận không (*không bị gặp đối thủ) là dựa vào vận khí. Tại trận thứ 2 tấn cấp thi đấu bên trong, có thể thắng bên trên một đợt liền khó lường rồi, lại không ngờ rằng, ban 7 cho mọi người lớn như vậy một cái kinh hi.

"Yên Nhi, tốt lắm!" Cổ Hậu Vĩ mặt đầy hết sức phấn khởi, xem bộ dáng là thật lòng là Tiêu Yên Nhi cảm thấy vui vẻ.

Tiêu Yên Nhi liếc Cổ Hậu Vĩ một cái, hiếm thấy lý tới rồi hắn một câu: "Luru Thạc kia, còn không bằng nam nhân ngươi."

Cổ Hậu Vĩ nghe vậy, toàn thân hóc-môn nhanh chóng bài tiết, hận không được trực tiếp đứng dậy gào to mấy tiếng. Đầu hân huyết khí dâng trào, trực tiếp nhấc tay lên trong pháp côn, bước nhanh hướng lối đài.

"Trận thứ 4, để cho ta tới!"

Nhìn đến Cổ Hậu Vĩ kích động như vậy, Mã Khánh Lượng cũng là bất đắc dĩ ôm đầu, trong miệng lầm bầm nói: "Mẹ, rõ ràng là ta trước tiên xếp hàng!"

Trọng tài nhìn đến ban 5 bên kia, mở miệng dò hỏi: "Các người bên kia, ai ra sân?"

Chu Văn đang chuẩn bị ngẩng đầu lên trả lời, lại thấy được Trường Phong Vô Kỵ mặt đầy ngăm cười nhìn mình chăm chăm. Trong nháy mắt đó, Chu Văn chỉ cảm giác mình giống như một tên hề một dạng, chọc người trò cười. Hân tức giận dâng trào, trực tiếp hô một hồi đứng dậy.

"Người nào thích bên trên ai tiến lên!" Bỏ lại một câu nói như vậy sau đó, Chu Văn thờ phỉ phò phát tay áo rồi đi. Lần này, thật là đem hân giận quá!

Lão sư đi, ban 5 bên kia hoàn toàn mất choáng váng. Chủ định cũng bị mất, còn có người nào ý chí chiến đấu?

Nhìn đến trên đài kích động muôn phần Cổ Hậu Vĩ, ban 5 học sinh liếc mắt nhìn nhau, trước Lưu Thạc cảnh tượng rõ mồn một trước mắt, bọn họ hiện tại ai cũng không muốn đi lên.

Cổ Hậu Vĩ cảm giác hơi không kiên nhẫn, hân nghiêng đầu qua quát lên: "Ban 5, liền một cái có thể đánh cũng không có sao?"

Ban 5 đám học sinh kia từng cái từng cái cúi đầu, ai cũng không đáp lời.

Cuối cùng, vẫn là có người gân giọng nói: "Ban 5 chúng ta, bỏ cuộc!"

"Cái gì?" Cổ Hậu Vĩ mặt đầy vô cùng kinh ngạc, hân lòng tràn đầy hưng phấn niềm vui không thể nào phóng thích, đối phương cư nhiên sạch sẽ gọn gàng bỏ cuộc.

"Các người đây là đang nói đùa ta à?" Hân có chút phẫn nộ: "Cùng chúng ta ban những người khác đánh thời điểm, từng cái từng cái hưng phấn như vậy, phảng phất có dùng không hết tinh thần sức lực. Làm sao đến chỗ này của ta, từng cái từng cái liền đều bỏ cuộc? Chẳng lẽ, các người là xem thường ta hay sao?"

Trọng tài kia dở khóc dở cười nhìn đến Cổ Hậu Vĩ, đi lên phía trước bình định hân tâm tình: "Nếu đối phương đều đã bỏ quyền, thế thì ban 7 các người đã là thắng được so tài."

"Hừ!"

Hiện trường vang lên mãnh liệt hít hà, lâm trận bỏ quyền sự việc, nhiều năm như vậy, thật đúng là lần đầu tiên thấy.

Bởi như vậy, Chu Văn cùng ban 5 mặt, thật có thể ném sạch sẽ.

Một bên khác, phó viện trưởng có chút không vui cau mày: "Chu Văn đến tốt cùng đang làm cái gì đồ vật?"

Bên cạnh Trương Thủ Thanh cười ha ha, vuốt ve chòm râu nói: "Ban 7 trở lại tân sinh thi đấu, cư nhiên như kỳ tích tiến vào trận chung kết, thật đúng là để cho lão phu không tưởng tượng nổi!"

Bất quá, thời điểm đang nói đến ban 7, Trương Thủ Thanh trong mắt vẫn là lóe lên một đạo không dễ dàng phát giác lãnh mang. Văn Dương vẫn là trong lòng của hân gây khó dễ khâm, vô luận như thế nào, bản thân cũng phải trừ hết hân!

Bất quá nếu ban 7 tiến vào trận chung kết, thế thì tất cả liền đều trở nên đơn giản rồi. Ban 2 khẳng định không thể nào là ban 1 đối thủ, nói cách khác cuối cùng gặp nhau trận chung kết, sẽ là ban 1 cùng ban 7!

Cái này thật đúng là là một cái kỳ tích a!

"Hừ, Văn Dương, lại tha cho người phách lối mấy ngày. Đến trận chung kết, Hiên nhi sẽ để cho người hối hận đi đến thế này!" Trương Thủ Thanh cười lạnh một tiếng, ở trong lòng đã hảo liệu mình tính toán.

"Chúng ta bước vào trận chung kết rồi!" Mã Khánh Lượng có chút hưng phấn quát, tuy rằng ban 5 bỏ quyền, để cho hân không có được ra sân cơ hội, nhưng trong lòng của hân vẫn là đặc biệt vui vẻ.

"Đúng vậy a, so tưởng tượng còn muốn thoải mái!" Hoàng Phi cùng Lý Quốc Lâm hai mắt nhìn nhau một cái, hai người thực lực là trong học sinh dự thi ban 7 kém nhất, vừa vặn cũng chỉ có Nhất Nguyên cảnh bát giai, vẫn chưa tới Nhất Nguyên cảnh cửu giai. Lần này, thậm chí không có đến phiên hai người bọn họ phát huy, ban 7 liền lấy được thắng lợi.

Ban 7 rất nhiều học sinh đang đang điên cuồng ăn mừng đến, mới bắt đầu ai cũng không có báo hy vọng quá lớn, nhưng mà lúc này bên trong chuyện phát sinh giống như là nằm mơ, ban mình cư nhiên tiến vào trận chung kết!

Loại cảm giác này, thật là quá tuyệt vời!

Không chỉ là đây dự thi bảy tên tuyển thủ cao hứng, ngay cả không bị chọn ban 7 những học sinh khác tất cả đều là mặt lộ vẻ mừng như điên, đặc biệt là Lý Thụ Đại, nhìn đến mỗi người đều mặc tự mình luyện chế nhuyễn giáp chiến đấu, tâm hân phá lệ đầy đủ. Còn có Trương Phong Vô Kỵ, trên mặt hân cũng khó lộ ra thỏa mãn đáng tươi cười.

Vân Dương tuy rằng đồng dạng cao hứng, nhưng trong mắt thủy chung vẫn là có chút lo lắng. Bởi vì hiện tại, mới chỉ là vừa bắt đầu mà thôi a!

Đối thủ cuối cùng, như quả không ngoài dự liệu lời nói, chính là ban 1 rồi. Xem ra, rốt cục thì muốn cùng ban 1 gặp nhau sao?

Nhìn đến điên cuồng ăn mừng các bạn học, bọn họ tựa hồ còn không có cái này giác ngộ.

Mình cùng Hứa 3Oyrcwi Nhược Tinh đồ ước, giết người như ngóe Trương Trạch Hiền, tinh anh như mấy ban 1...

Tất cả mọi thứ, đều giống như một tòa núi lớn một bản đặt ở trên bả vai Vân Dương. Nhưng Vân Dương biết rõ, mình tuyệt đối không thể lời nói nhẹ nhàng từ bỏ, bởi vì chính mình một khi ngã xuống, ban 7 thật là thật không có hi vọng rồi.

Long Tuấn Dương nhìn đến ban 7 chỗ khu vực này, khoe miệng cũng là hiếm thấy lộ ra một nụ cười, gần từng chữ một: "Thực sự là... Bất khả tư nghị!"

"Xem ra chúng ta trận chung kết đối thủ, chính là ban 7 rồi sao?" Trương Trạch Hiền cả khuôn mặt đều lồng trùn lên dưới bóng tối, hân chậm rãi mở miệng nói: "Ta thật là thật cao hứng gặp phải... Vân Dương a!"

"Đúng rồi Vương Khôn, kia Vương Minh Kiểm, là đệ đệ của ngươi sao?" Một nụ cười rất là dương quang thanh niên đột nhiên vỗ vỗ Vương Khôn bả vai.

"A, vâng!" Vương Khôn sừng sốt một chút, theo sau trả lời.

"Ha ha, vậy ngươi đến lúc đó có thể phải biểu hiện tốt một chút a, dù sao ngươi phải biết, đệ đệ của ngươi thật là ngươi đối thủ cạnh tranh! Tại các ngươi Vương gia còn chưa có xác định cuối cùng gia tộc người thừa kế lúc trước, ngươi nhất định phải làm đến tại bất kỳ phương diện nào đều vượt trên hân!" Thanh niên kia tươi cười nói.

"Hừm, ta sẽ!" Vương Khôn âm thanh có chút không quá tự tin, hân cảm thấy một ít áp lực. Bởi vì vì lúc trước Vương Minh Kiểm đặc sắc phát huy, để cho trong lòng của hân cũng có chút không có sức. Tiêu tử này ban đầu vẫn bị mình vững vàng vượt trên một đầu, làm sao lần này cảm giác tựa hồ có hơi dễ thắng có vẻ? Liền ngay cả mình, cũng đều không nhìn thấu hân.

"Không cần lo lắng, thực lực của hân vừa vặn chỉ là Nhất Nguyên cảnh thập giai mà thôi, so ngươi kém xa!" Thanh niên kia tươi cười giống như Húc Nhật một bản ấm áp.

"Đa tạ đình bay đại ca quan tâm!" Vương Khôn lại lần nữa phản chấn một hồi lòng tin, cười trả lời..

Ban 7 mọi người hết sức phấn khởi trở lại trong lớp học, toàn bộ học sinh đều tụ năm tụ ba tụm lại, cao hứng thảo luận hôm nay chiến đấu cảnh tượng.

"Vân Dương, ngươi có thể a! Một chiều kia, ta làm sao cho tới bây giờ chưa thấy qua?" Vương Minh Kiểm từ phía sau đột nhiên chụp Vân Dương một hồi, cổ làm nghiêm túc nói: "Ngươi lại còn đối với chúng ta có chút giấu giếm, thật là quá giảo hoạt rồi!"

"Không, không phải như vậy!" Vân Dương cười khoát tay một cái: "Một chiều kia võ kỹ, là ta đang nghỉ ngơi trong vòng 3 ngày luyện thành, hôm nay cũng là lần đầu tiên sử dụng, luyện tay một chút mà thôi!"

"Cái gì? Liền thời gian 3 ngày, ngươi cũng có thể luyện liền một môn võ kỹ?" Vương Minh Kiểm không thể tin trọn to cặp mắt: "Ngươi còn là người sao?"

"Ta nói ngươi cũng đừng cùng Vân Dương dựng lên, hân nha chính là một cái biến hóa! Hình thái! Tốt như vậy thiên phú, mạnh như vậy thực lực, ai cùng so với hân chú định đều phải bị kịch!" Cổ Hậu Vĩ không cần thiết chút nào ngừng đầu nói ra.

"Đúng rồi, ngày mai sẽ là ban 1 cùng ban 2 so tài, đây chính là mãnh mẽ quyết đấu, chúng ta... Muốn không mau mau đến xem?" Bỗng nhiên, Hoàng Phi mở miệng nói.

Nói đến ban 1 thời điểm, toàn bộ lớp học yên lặng xuống.

Bọn họ không tự chủ được nghĩ tới ban đầu ban 1 giao đấu ban 3 thời điểm cảnh tượng, Trương Trạch Hiền kia không chút lưu tình thủ đoạn sát nhân, để cho tất cả mọi người bọn họ đều trở nên động dung.

Bây giờ nhớ lại, Trương Trạch Hiền nhất định là vậy ma quý!

Hơn nữa ban 1 là mỗi người đều mạnh, mạnh mẽ vượt quá bình thường! Thực lực kém nhất, cũng có Nhất Nguyên cảnh thập giai!

"Dù sao cũng là đối thủ của chúng ta, đi xem một chút đi..." Mã Khánh Lượng nuốt nước miếng một cái, chậm rãi nói.

"Các ngươi đã đều đối với ban 1 sợ hãi như vậy, thế thì liền không có gì đẹp đẽ." Vừa lúc đó, Trương Phong Vô Kỵ nhàn nhạt mở miệng nói: "Càng

xem, sợ hãi trình độ lại càng sâu, đã như vậy, còn có cái gì nhìn cần phải?"

"Thật là lão sư..." Tiêu Yên Nhi có chút không cam lòng.

"Không có gì có thể là, người không biết không sợ. Các người biết càng nhiều, đến lúc đó ở trên lời đài thì sẽ càng bó tay bó chân. Loại kia cảnh tượng, không phải ta muốn thấy đến!" Trường Phong Vô Kỵ rất là nghiêm túc nói ra.

"Không phải nói, biết người biết ta, mới có thể trăm trận trăm thắng sao?" Cổ Hậu Vĩ có chút nghi hoặc gãi đầu một cái.

"Các người đem đôi phương đều biết thấu, liền có thể đè nén xuống đáy lòng sợ hãi sao?" Trường Phong Vô Kỵ hỏi ngược lại.

Mọi người đều không phản bác được, lão sư nói không sai, bọn họ ở trong lòng đối với ban 1 đều có loại tương tự với tự nhiên sợ hãi.

"Bọn họ cho dù mạnh, cũng sẽ không mạnh mẽ vượt quá bình thường, càng không biết mạnh mẽ không thể chiến thắng! Các người cần phải làm, cũng chỉ là điều chỉnh tốt chính mình, sau đó nghênh đón sau bốn ngày trận chung kết!" Trường Phong Vô Kỵ mặt không biểu tình mở miệng nói.

Chứng kiến các bạn học đều có chút không lớn tự tin, toàn bộ phòng học bầu không khí đều bắt đầu trầm thấp xuống, Vân Dương cấp bách vội mở miệng khích lệ nói: "Thật ra thì các người không cần có áp lực quá lớn, chúng ta ban 7 có thể thắng tiến trận chung kết đã rất không ngờ. Cho dù bại bởi ban 1, thật ra thì cũng không có gì lớn, có phải không?"

Ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng kỳ thật Vân Dương tâm lý chỉ có một mục tiêu, đó chính là...

Thắng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ

Quả nhiên, nghe được Vân Dương nói như vậy về sau, những người khác một bộ mặt đầy cảm kích bộ dáng. Đại chiến trước mặt, càng là khuấy động bọn họ, trong lòng bọn họ lại càng trống rỗng. Nhưng mà Vân Dương như vậy, không cho bọn hắn một chút áp lực, chính là để cho bọn họ cảm thấy buồn lòng.

"Đúng vậy, chúng ta ban 7 có thể tiến vào trận chung kết, đã là ra ngoài rất nhiều người dự liệu." Lý Quốc Lâm trên mặt rất nhanh đã lần nữa đầy nổi lên dáng tươi cười.

"Liền coi như chúng ta khuất phục hạng nhì, đều có tướng thưởng phong phú cầm đây!" Cổ Hậu Vĩ cũng là mặt đầy hưng phấn nói.

"Bàn Tử người đủ rồi, Tử Hải thương đoàn có tiền như vậy, người vẫn như thế tham đồ tiện nghi nhỏ, không cảm thấy xấu hổ sao?" Vương Minh Kiểm tức giận cười mỉa. Từ khi hắn đánh bại Vương Thụy Đồ sau đó, tính cách cũng là sáng sủa rất nhiều, đối với chính mình cũng là càng thêm tự tin.

"Có cái gì xấu hổ? Tử Hải thương đoàn đó là ta cha sản nghiệp!" Cổ Hậu Vĩ vẻ mặt nghiêm túc nói: "Tuy rằng ta chỉ cần làm xong nhận ca cha ta chuẩn bị tự là, nhưng mà ta nhưng không nghĩ ăn không ngồi rồi, nói như vậy, sẽ để cho người khác đã cho ta là cái vô dụng bại gia tử. Lần này nếu như ta có thể tiến vào trận chung kết, cha ta nhất định sướng đến phát rồ rồi!"

"Lần này hạng nhì, là tướng thưởng gì?" Mã Khánh Lượng vẻ mặt mong đợi hỏi.

"Nghe nói là Tinh Hà Võ Viện công pháp tùy tiện chúng ta lựa chọn, ta cảm thấy cũng chẳng có bao nhiêu lực hấp dẫn a..." Vân Dương giang tay ra, rất là bất đắc dĩ nói.

Đối với Vân Dương lại nói, có trong đầu kia võ đạo tông sư ký ức là đủ rồi. Hắn không cần gì công pháp, bởi vì chỉ là trong đầu những này bí tịch võ công, liền đầy đủ hắn tiêu hóa!

"Thật là ta cần phải!" Mã Khánh Lượng vội vã chen miệng nói: "Người cho rằng ai cũng giống như các người là đại hộ nhân gia thiếu gia công tử ca a, ta là người nghèo! Người nghèo ôi!"

Ban 7 bầu không khí lần nữa náo nhiệt, Trường Phong Vô Kỵ cũng có chút bất đắc dĩ nhìn đến đám người kia. Bọn họ sắp đối mặt là, cửa ải cuối cùng khiêu chiến.

Bọn họ đã làm được toàn bộ có thể đến, cũng không cách nào tiếp tục yêu cầu càng nhiều, không phải sao?

...

Rất nhanh, một cái sức bùng nổ tin tức liền vết sạch toàn bộ ngoại viện. Tin tức này hóa bạo trình độ cực cao, mọi người đều là truyền miệng, nhưng người nào cũng không dám tin.

Luôn luôn đội sổ ban 7, cứ nhiên như kỳ tích tiến vào trận chung kết. Bọn họ phải đối mặt, là ban 1 cùng ban 2 người thắng!

Bất quá xem bọn hắn một đường đánh tới, cũng có rất đại vận khí thành phần nơi ở. Vòng thứ nhất luân không (*không bị gặp đối thủ) trực tiếp tấn cấp, mà vòng thứ 2, càng là gặp ngành thực lực cũng chẳng mạnh mẽ lắm ban 5.

Tại phần lớn học sinh xem ra, ban 7 cũng không phải Hắc Mã, mà chỉ là bằng vào vận khí cùng nhau đi tới.

Hôm nay trận đấu, ban 1 lấy cuồng táo như mây cuồng bá tư thái, trực tiếp đánh bại ban 2. Bảy vị học sinh tất cả đều lấy được thắng lợi, không có ai thua cho dù một đợt!

Hứa nhìn nhiều hôm đó trận đấu lão sinh đều nói, lần này ban 1, tuyệt đối là những năm gần đây cực mạnh nhất giới! Ban 1 chọn lựa ra bảy người này, tuyệt đối cũng có hò hét Nguyên Vực thực lực!

Đây là tất cả mọi người hy vọng chứng kiến, thật ra thì Tinh Hà Võ Viện bị Nguyên Vực thật sự là đè ép quá lâu. Vạn niên lão nhị danh tiếng cũng không dễ chịu, Tinh Hà Võ Viện từ trên xuống dưới đều đang cố gắng, muốn sớm ngày thoát khỏi thế này một cái danh xưng.

Lần này ban 1, để cho tất cả mọi người đều thấy được hy vọng.

Thật ra thì, tại Thần Châu đại lục tất cả trong thế lực, còn có một đầu quy định bất thành văn. Chính là mỗi một giới tân sinh thi đấu thắng được chi đội ngũ kia, cũng sẽ ở nửa năm sau, cùng thế lực khác cực mạnh tân sinh đội hình tỷ thí một phen, xem như rất nhiều thế lực trong lúc đó một đợt hội giao lưu đi.

Tinh Hà Võ Viện sở dĩ một mực bị Nguyên Vực áp một đầu, ngoại trừ thực lực tổng hợp quả thật không bằng ra, mỗi một giới tân sinh trao đổi cuộc so tài, bọn họ đều sẽ bại bởi Nguyên Vực, khuất phục thứ hai.

Lâu ngày, tất cả mọi người cho rằng, Nguyên Vực so với Tinh Hà Võ Viện mạnh hơn một đoạn.

Tinh Hà Võ Viện mặc dù là vạn niên lão nhị, nhưng là bọn hắn đối với Nguyên Vực vị trí số một, là vô luận như thế nào đều ham muốn không được.

Lần này ban 1 đội hình, liền phó viện trưởng đều đặc biệt theo dõi. Hắn đang quan sát xong ban 1 cùng ban 2 sau cuộc tranh tài, nói một câu nói: "Lần này, chúng ta Tinh Hà Võ Viện có được hò hét Nguyên Vực thực lực!"

Những lời này, có thể nói là phân lượng mười phần!

Ban 1 tuy rằng còn muốn cùng ban 7 đi tranh đoạt quán quân cuối cùng, nhưng là tất cả người tựa hồ cũng nhận định ban 1 sẽ không phí nhiều sức nắm lấy trận đấu. Ngay cả như thế nào đi nữa muốn đầu cơ trục lợi tay cờ bạc, cũng sẽ không đi áp ban 7 chiến thắng, cho dù ban 7 chiến thắng tỉ lệ đặt cược là một bởi 3000!

Một bởi 3000, cơ hồ là một cái khủng bố đến mức tận cùng tỉ lệ đặt cược! Thay lời khác lại nói, đây là cái gì bộ dáng khái niệm thì sao? Nói đúng là, nếu như ban 7 thắng lời nói, cho dù người con đè ép một lượng bạc, đều sẽ biến thành ba ngàn lượng!

Thời gian 3 ngày, đối với Vân Dương lại nói không dài không ngắn. Hắn vừa vặn có thể mượn cơ hội này trùng kích một hồi cảnh giới, sớm ngày hướng phía Lương Nghi cảnh tiến phát.

Trong lúc này, hắn còn cho trong nhà viết một phong thư, tổng lại nói chính là đem mình hôm nay tình cảnh và lấy được thành tích đều ghi xuống, người nhận thư là Vân gia Sở Lan.

Nói vậy, mẫu thân sau khi biết, nhất định sẽ phi thường vui vẻ yên tâm!

"Này, Vân Dương!"

Ngay tại Vân Dương vừa vặn đem thư đưa đến Tinh Hà Võ Viện gọi thư xử chi thì, sau lưng bỗng nhiên truyền tới một âm thanh.

Vân Dương nghiêng đầu sang chỗ khác, phát hiện người tới chính là lão sư trưởng gió Vô Ky. Thần sắc hắn có vẻ hơi mệt mỏi, không biết chuyện gì xảy ra.

"Lão sư, có chuyện gì không?" Vân Dương có chút không rõ dò hỏi.

Trưởng Phong Vô Ky cười một tiếng, hướng về phía Vân Dương nói: "Người đi theo ta!"

Vừa nói, hắn dẫn đầu hướng phía chỗ mình ở đi tới.

Vân Dương hơi nghi hoặc một chút không rõ theo sau lưng hắn, cũng không biết lão sư lúc này tìm mình vì chuyện gì. Bất quá tư duy bén nhạy Vân Dương trong lòng mơ hồ đoán được chút, lão sư nhất định là vì rồi tân sinh thi đấu trận chung kết đi.

Trường Phong Vô Kỵ chỗ ở, đây một chỗ lụi bại bên trong viện. Bên trong viện cỏ dại từ tầng đá trong khe hở chui ra, đã có cao hơn nửa người. Không có ai thanh lý, cũng không có ai quét dọn, tràn ngập một luồng vắng lặng vị đạo.

Nhưng hần lại thập phần không quan tâm một đường đi vào, đẩy cửa phòng ra, xoay người đối với Vân Dương nói: "Vào đi!"

Vân Dương vừa đi vào Trường Phong Vô Kỵ căn phòng, cũng cảm giác một luồng phả vào mặt mũi rượu kéo tới. Định thần nhìn lại, nguyên lai căn phòng trên mặt đất bày đầy chai rượu, không trách mùi rượu như vậy cay mũi.

Bên trong gian phòng thiết bị thập phần đơn sơ, ngoại trừ một giường lớn, một đôi bàn ghế ra, lại cũng không có vật gì khác.

Trường Phong Vô Kỵ chậm rãi đi tới trước bàn, trên bàn là một bộ mờ ra chữ vẽ, phía trên hiện đầy tro bụi, tựa hồ cực kỳ lâu cũng không có quét sạch.

Nhưng mà Trường Phong Vô Kỵ nhìn đến kia chữ vẽ ánh mắt lại có một chút kích động, hần ngoác tay nói: "Người tới xem một chút!"

Vân Dương nghi hoặc không rõ đi lên phía trước, nhìn đến này bị bày chữ vẽ. Phía trên vẽ, là một đầu hung mãnh Bạch Hổ. Con hổ kia có một nửa đánh trạng thái, khí phách vô cùng. Ngẩng lên thật cao đầu người, cái trán chữ vương có thể thấy rõ ràng. Liều lĩnh tư thái, khiến người ta có thể rõ ràng nhận thấy được con cọp này uy mãnh!

Mới nhìn việc này Hổ, Vân Dương chỉ cảm thấy phảng phất bên tai vang lên một tiếng to rõ cho tới kinh hãi bách thú Hổ Khiếu chi âm. Không khỏi, Vân Dương phát hiện mình ý chí thậm chí còn tinh thần lực đều đắm chìm trong đó, không cách nào tự kiềm chế.

"Hí!"

Bỗng nhiên, Vân Dương toàn thân run nhẹ, hai mắt khôi phục trước sáng trong. Sắc mặt hần có chút trở nên trắng, lòng vẫn còn sợ hãi.

Trường Phong Vô Kỵ thấy vậy, ha ha cười nói: "Chỉ là đơn thuần thương thức là đủ rồi, tuyệt đối không nên tập trung cao độ cảm ứng nó, nếu không nó sẽ đáp ứng người!"

Vân Dương miễn cưỡng đè nén xuống mình sôi sục kích động tâm tình, tiếp tục nhìn sang.

Chỉ thấy Bạch Hổ kia bên cạnh, là bốn cái mạnh mẽ có lực chữ to: Trắng Hổ Khiếu Thiên! Mỗi một chữ đều là được nhiên trên giấy, cho người ta cảm giác giống như muốn tràn chỉ trút ra!

"Đây tốt cùng là cái gì bức họa, thật mạnh cảm giác!" Vân Dương nuốt nước miếng một cái.

"Bức họa này tên là, Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ!" Trường Phong Vô Kỵ nhìn đến Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ trong ánh mắt, tràn đầy thương hại. Hần chậm rãi đưa tay ra, đem phía trên tro bụi lau sạch nhè nhẹ sạch sẽ, trong miệng lẩm bẩm nói: "Cổ có Tứ Thần bức tranh, uy lực bàng bạc, mỗi một pho đều đủ để chấn động cổ kim!"

"Thanh Long Trục Nhật Đồ, Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ, Chu Tước Niết Bàn bức tranh, Huyền Vũ trấn Tiên bức tranh!"

Vân Dương hai mắt trừng to lớn, hần tuy rằng chưa có nghe nói qua những thứ này, nhưng nhìn Trường Phong Vô Kỵ kia tôn thờ biểu tình, cũng biết đây Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ khẳng định không đơn giản.

"Lão sư kia ý là..." Vân Dương vẫn còn có chút không biết Trường Phong Vô Kỵ tại sao dẫn hần nhìn cái này, đây Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ hiển nhiên là tứ đại Thần Đồ một trong, thật là đây thật giống như cùng mình cũng không có quan hệ gì chứ.

"Người nghe ta chậm rãi nói đi!" Trường Phong Vô Kỵ lại lần nữa ngẩng đầu lên, trong mắt đã khôi phục lại bình tĩnh.

Vân Dương gật đầu một cái, ngồi xuống ghế, lẳng lặng nhìn đến Trường Phong Vô Kỵ.

"Cổ có tứ đại Thần Đồ, phải thứ nhất người liền có thể trấn áp muôn vạn võ giả, sửa Vô Thương đại đạo! Nhưng mà truyền thuyết, chỉ có đây bốn tờ Thần Đồ toàn bộ tụ tập chung một chỗ thời điểm, mới có thể cho thấy uy lực chân chính! Đó mới là... Chân chính hủy thiên diệt địa lực lượng!" Trường Phong Vô Kỵ tựa hồ lâm vào trong hồi ức.

"Dài Phong gia tộc, năm đó cũng là Chúa Tể Thần Châu đại lục thế lực lớn nhất, con bắt quá về sau suy sụp. Đến ta đời này, cư nhiên chỉ còn lại tự ta, a, ừc cười!"

"Chúng ta dài Phong gia tộc tổ truyền chí bảo, chính là chỗ này Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ!" Nói tới chỗ này thời điểm, Trường Phong Vô Kỵ thần sắc lạ thường nghiêm túc.

"Ta lúc đầu mỗi ngày đều muốn tìm hiểu một chút bức tranh này, hướng theo hiểu rõ càng nhiều, thực lực của ta cũng càng ngày càng mạnh, tu vi cơ hồ có thể nói là tăng vọt. Nhưng mà, nhân dã tâm chính là không có phần cuối, khi ta hiểu đến thu góp tứ đại Thần Đồ có thể thu được lực lượng cường đại hơn sau đó, ta rốt cuộc bước lên tìm kiếm Thần Đồ đường. Khi đó ta, du ** đại lục, trừ bạo giúp kẻ yếu, hảo không sung sướng! Cho đến... Gặp nàng!"

Vân Dương nín thở bé khí, hần biết rõ, tiếp theo mới là Trường Phong Vô Kỵ muốn nói điểm chính.

Trường Phong Vô Kỵ khoe miệng lộ ra một vết không tự chủ được đáng tươi cười: "Nàng sao, nàng chính là rất khéo léo, cứ như vậy tiến vào tâm lý ta,

Mạc Thu tâm!"

Vân Dương ngẩn ra, rất nhanh đã phản ứng lại. Đây Mạc Thu tâm, chính là Mạc Ân tỷ tỷ, cũng là Trường Phong Vô Kỵ người yêu.

"Thu dưới làm tâm, đơn 3PUF7hM độc cái buồn chữ! Mạc Sầu Mạc Sầu, muốn tới đây chính là phụ thân nàng vì nàng gọi là mưu tính đi!" Trường Phong Vô Kỵ móc ra bên hông hồ lô rượu, ực một hớp, nói tiếp: "Thu tâm gia tộc, Mạc gia, xem như Thần Châu đại lục đỉnh phong thế lực. Nói như vậy ngươi khả năng không quá rõ, đen như vậy lông tổ chức, ngươi biết chưa?"

"Hắc Vũ tổ chức? Thần Châu đại lục cường đại nhất tổ chức sát thủ?" Vân Dương tròn to hai mắt nói.

"Không sai, chính là cái kia!" Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, trong mắt tất cả đều là vẻ trào phúng: "Cũng chỉ có nhất đại tổ chức sát thủ, mới có thể bồi dưỡng được mạn đà la loại kia đỉnh phong sát thủ a... A!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Tứ đại Thần Đồ

"Mạc Thu Tâm cùng muội muội nàng Mạc Ân bất đồng, nàng cũng không muốn làm không thấy được ánh sáng sát thủ. Cho nên hấn liền len lén mang theo Mạc gia trọng bảo, cũng là Chu Tước Niết Bàn bức tranh, trốn thoát."

"Chu Tước Niết Bàn bức tranh?" Vân Dương sửng sốt, hảo gia hỏa trải rộng Thần Châu đại lục tứ đại Thần Đồ, cư nhiên thoáng cái liền ra hai cái.

"Đương nhiên, ta cũng là sau đó mới biết. Khi nàng theo ta yêu nhau sau đó, mới phát hiện nàng cư nhiên cũng có tứ đại Thần Đồ một người trong đó! Lúc ấy ta nhanh nếu cao hứng điên mất rồi, ta cảm giác mình khoảng cách thu góp tứ đại Thần Đồ, càng gần một bước!" Trường Phong Vô Kỵ nói tới chỗ này, thần sắc đã là khá thấp rơi xuống. Nếu như không phải có rượu chống đỡ, chỉ sợ hấn liền không nói được.

"Ta đem kế hoạch mình nói cho Thu Tâm, nàng cũng rất ủng hộ ta cách làm, hơn nữa đem còn lại 2 bức Thần Đồ cụ thể nơi ở, báo cho ta!" Trường Phong Vô Kỵ rốt cuộc không nhịn được cười lên ha ha, hấn tiếng cười có chút bi thương, thê lương. Sau khi cười xong, trong hốc mắt cư nhiên đầy ắp nước mắt, cái này làm bằng sắt giống như hấn tử, cư nhiên cũng vì trở nên động dung!

"Cái chó má gì thu góp tứ đại Thần Đồ! Ta con mẹ nó thà rằng mình cho tới bây giờ cũng chưa từng có loại ý nghĩ này, chỉ cần Thu Tâm có thể 3RB7YOm sống lại!" Nói đến chỗ thương tâm, Trường Phong Vô Kỵ cư nhiên bất lực bùng kín mình gò má, âm thanh cũng có chút nghẹn ngào: "Huyền Vũ trấn Tiên bức tranh, tại bên trong Nguyên Vực! Lúc ấy ta tuổi trẻ khinh cuồng, cư nhiên một người đi ngay Nguyên Vực!"

"Cường thủ cướp đoạt?" Vân Dương nghe đến đó, không nhịn được tròn to cặp mắt. Không nghĩ tới sự phụ của mình, lại còn từng có thể này hành động vĩ đại!

Đây chính là Nguyên Vực a, Thần Châu đại lục thế lực lớn số một! Hấn lại muốn bằng vào lực một người, đến cướp đoạt Huyền Vũ trấn Tiên bức tranh?

"Sau đó, không hồi hộp chút nào, ta được bọn hấn đánh bại, bắt. Bọn họ muốn ta giao ra Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ, mới có thể bỏ qua cho ta! Khi Thu Tâm biết được sau khi tin tức này, cư nhiên cầm Chu Tước Niết Bàn bức tranh chủ động đến đây, muốn đổi về tính mạng của ta! Bởi vì nàng biết rõ Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ đối với ta rất trọng yếu, cho nên hấn không có cam lòng lấy ra." Trường Phong Vô Kỵ vừa tàn nhẫn ực một hớp, nói tiếp: "Nguyên Vực thật là một đám... Tiểu nhân hèn hạ! Bọn họ lấy được rồi Thần Đồ, lại còn sẽ đổi ta hạ sát thủ!"

"Mạc Thu Tâm thay ta ngăn cản một chương, trực tiếp liền tắt thở."

Ta chật vật chạy trốn, ta ôm lấy nàng, cứ như vậy chẳng có mục đích trốn, giống như chó nhà có tang một dạng!" Trường Phong Vô Kỵ trong mắt đều là nước mắt nước, phảng phất lại nghĩ lại tới lúc trước đã phát sinh tình hình.

"Ngươi có thể tưởng tượng sao? Ngươi người yêu nhất, chết ở trong ngực của ngươi cảm giác!" Trường Phong Vô Kỵ trên mặt đều là cay đắng, từng ngụm từng ngụm đem rượu nuốt nuốt xuống, nhưng không cách nào ngăn trở tùy ý chảy xuống nước mắt

Nghe đến đó, Vân Dương cũng không chỉ có chút lộ vẻ xúc động.

"Từ đó về sau, ta muốn qua báo thù, nhưng mà thử qua nhiều lần, không những không có thể báo thù, ngược lại ngay cả mình mạng đều suýt chút nữa vứt bỏ. Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể đi tìm kiếm Hắc Vũ tổ chức giúp đỡ, cũng thì ra là vì vậy, ta biết rồi Mạc Ân."

"Thu Tâm phụ thân biết tin tức này, hấn cũng muốn giết ta, ta lúc ấy thực sự là... Không còn hy vọng, ta suy nghĩ, không bằng lại chết như vậy quên đi, dưới đất cũng có thể cùng Thu Tâm đoàn tụ. Nhưng mà Mạc Ân nàng lại đã cứu ta một mạng, nàng nói, đại thù còn chưa báo, ta cái mạng này, còn phải giữ lại!"

"Từ đó về sau, ta chỉ có thể bắt đầu đi ở nhờ tại Tinh Hà Vô Viện trong, làm một tên lão sư. Nhưng ta cũng không có tình nguyện tinh mịch, ta muốn bằng vào thực lực của chính mình, dạy ra học sinh thiên tài. Nếu ta không phải Nguyên Vực đối thủ, thế thì ta nhất định phải lợi dụng mình có thể lợi dụng bất cứ cơ hội nào, đi đối kháng Nguyên Vực! Ta muốn giúp giúp Tinh Hà Vô Viện quật khởi, trở thành Thần Châu đại lục đệ nhất thế lực!"

Nói tới chỗ này, Trường Phong Vô Kỵ lời nói cũng có vẻ hơi bất đắc dĩ.

"Nhưng mà, người cũng thấy đấy. Vô viện không để cho ta dạy ban 1 ban 2, thậm chí là ban 3! Bọn họ đem kém nhất ban 7, để lại cho ta! Ngày trước ban 7, hết thầy đều là nhét tiền vào đơn vị liên quan, một chút tiềm lực cũng không có, căn bản là đi vào mạ vàng! Cho dù ta liều mạng muốn đem bọn họ giáo dục tốt, cũng không có cách nào, bọn họ căn bản cũng không có trở nên mạnh mẽ tâm!"

Vân Dương thần sắc có chút chần động, như thế nào cũng không nghĩ đến, lão sư trên thân cư nhiên trải qua nhiều như vậy!

"Ta ở đây gần ngớ chính là 10 năm, ta không cam lòng, nhưng lại không thể không khuất phục tại thực tế. Lâu ngày, ta không thể không mỗi ngày dùng rượu cồn mất cảm giác mình, không để cho mình suy nghĩ tiếp những vết thương kia tâm sự!" Trường Phong Vô Kỵ lúc này đã điều chỉnh xong tâm tình, hấn mang trên mặt một nụ cười nói: "Trời không phụ người có lòng, cuối cùng cũng lão thiên có mắt, để cho ta gặp các người!"

"Các người là ta đón lấy đến nay, có thực lực nhất nhất giới! Các người viên kia muốn phải trở nên mạnh mẽ, cũng lấy nhiệm vụ! Để cho ta tại trong lòng quyết định, kia sợ các người trời sinh thiên phú không cao, nhưng ta cũng nhất định sẽ đem các người giáo dục trở thành, thiên tài chân chính!"

"Chuyện đã xảy ra, nguyên lai là thế này!" Vân Dương gật đầu một cái, vào giờ phút này hấn đối với Trường Phong Vô Kỵ, cũng chỉ còn lại có khâm phục tình!

Đang đứng đầu tịch mịch nhất cô độc thời điểm, mình đám người này xuất hiện, xem như cho Trường Phong Vô Kỵ rót vào một châm thuốc trợ tim, để cho hấn lại lần nữa tràn đầy hy vọng!

"Người có phải hay không cảm thấy ta rất ích kỷ?" Trường Phong Vô Kỵ cười khổ: "Ta dùng hết tâm tư đi dạy các người, lại là vì mình tư dục. Vì Tinh Hà Vô Viện có thể vượt qua Nguyên Vực..."

"Không có!" Biểu tình của Vân Dương nghiêm túc nói: "Người là ta đã thấy, vĩ đại nhất lão sư!"

Trường Phong Vô Kỵ cười ha ha một tiếng, ngoài miệng không yên nói: "Người có thể nghĩ như vậy, ta thực sự rất thỏa mãn rồi. Đúng rồi, người biết ta lần này gọi người tới, là vì cái gì sao?"

"Lão sư mời nói!" Vân Dương ưỡn thẳng sống lưng, biểu tình nghiêm túc nói.

"Lập tức liền là tân sinh tỷ thí, ta hi vọng các người có thể lấy được thắng lợi sau cùng.. Không, không chỉ là hy vọng, ta khẩn cầu các người, có thể thắng dưới bọn họ

!" Trường Phong Vô Kỵ nói xong lời cuối cùng, cơ hồ là có chút lời nói không mạch lạc.

"Lão sư, ta biết, ta sẽ dùng hết toàn lực!" Vân Dương vội vàng trả lời.

"Đương nhiên, ta tin tưởng người." Trường Phong Vô Kỵ thở ra một hơi, vỗ vỗ Vân Dương bả vai, chỉ đến trên bàn Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ nói: "Người biết không, khi ta cuối cùng đi sâu vào giải thời điểm, mới phát hiện một cái bí mật trọng đại!"

"Bí mật trọng đại?" Trường Phong Vô Kỵ lời nói cũng là thành công gọi lên Vân Dương lòng hiếu kỳ.

"Ta lúc đầu cho là chỉ cần là gom đủ tứ đại Thần Đồ, liền có thể thu được nghịch thiên lực lượng, nhưng tình huống thật cũng không phải là như vậy!" Trường Phong Vô Kỵ cười khổ một tiếng nói: "Con có một loại người, chỉ có bọn họ, mới có thể triệt để kích thích ra tứ đại Thần Đồ uy lực chân chính!"

"Một loại người? Người nào?" Biểu tình của Vân Dương thập phần nghi hoặc.

Trường Phong Vô Kỵ trên mặt hốt nhiên song lộ ra một vết thần bí khó lường đáng tươi cười, hấn cặp mắt chăm chú nhìn Vân Dương, vẻ mặt đó nhìn Vân Dương rất là không được tự nhiên.

Chỉ thấy hấn nhàn nhạt mở miệng, gần từng chữ một: "Trời! Sinh! Thần! Thể!"

"Cái gì?" Vân Dương toàn thân run nhẹ, trong mắt lóe lên một vết vẻ chần động. Minh là trời sinh Thần Thể sự việc, ngoại trừ Vân Tiêu còn có mẫu thân Sô Lan ra, không có bất kỳ người nào biết rõ.

Vân Dương cũng không muốn đem chuyện này cãi nhau mọi người đều biết, bởi vì đối với Thần Châu đại lục phần lớn võ giả lại nói, trời sinh Thần Thể đại danh từ chính là thiên tài yêu nghiệt xuất hiện!

Bên trên một trời sinh Thần Thể, đã từng chèn ép toàn bộ Thần Châu đại lục thế lực đều phải không ngóc đầu lên được. Thật vất vả kia trời sinh Thần Thể phi thăng, ai cũng không muốn nhìn đến cái thứ 2 trời sinh Thần Thể xuất hiện!

Vân Dương rất rõ, thực lực hiện tại của bản thân vẫn là quá yếu, căn bản cũng không có cái gì năng lực tự vệ. Nếu như mình là trời sinh Thần Thể sự việc bị để lộ ra ngoài lời nói, thế thì nhất định sẽ cực kỳ nguy hiểm!

Đến lúc đó không biết lại có bao nhiêu người sẽ ra tay với chính mình, tại mình còn lúc chưa trưởng thành, đem hết toàn lực đem mình xóa bỏ!

Cho nên khi Trường Phong Vô Kỵ nói ra thân phận của mình thời điểm, Vân Dương vẫn là cực kỳ chấn động.

"Người không nên giết mình, ta với người sống chung lâu như vậy, nếu như ngay cả điểm này nhân lực cũng không có lời nói, liền trắng tìm hiểu đây Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ lâu như vậy." Trường Phong Vô Kỵ cười một tiếng, biểu tình cũng không có gì thay đổi: "Đương nhiên, người cũng không cần lo lắng cho ta sẽ đem chuyện này nói ra. Bởi vì, ta còn muốn cầu cạnh người..."

Nghe được Trường Phong Vô Kỵ nói như vậy, Vân Dương mới xem như triệt để an tâm xuống đi. Bất quá trong nháy mắt hần lại là mở miệng dò hỏi: "Muốn cầu cạnh ta?"

"Đúng, chỉ có trời sinh Thần Thể mới có thể chân chính tìm hiểu tứ đại Thần Đồ chân chính Huyền Bí. Sở dĩ, đây Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ, đưa người!" Trường Phong Vô Kỵ hất tay một cái, trên bàn Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ đột nhiên từ động cuốn lên, bay đến trong tay Vân Dương.

"Chuyện này..." Vân Dương sững sờ, tuyệt đối không ngờ rằng sự việc sẽ phát triển thành cái bộ dáng này.

"Người đem đây Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ lấy về tìm hiểu đi, đối với thực lực người sẽ có trợ giúp rất lớn. Đây tứ đại Thần Đồ nhất định là vậy đặc biệt vì trời sinh Thần Thể sinh, hãy cùng người Thần Nguyên Chuông một dạng!" Trường Phong Vô Kỵ bình tĩnh nói

"Lão sư, chuyện này... Lễ vật này quá quý trọng!" Vân Dương nắm chặt đây Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ, có chút không biết làm sao. Hần rõ ràng cảm nhận được trong cơ thể mình huyết mạch đối với nó khát vọng, giống như là ban đầu đối với Thần Nguyên Chuông khát vọng giống nhau như đúc.

"Không có gì, hướng chỉ lão sư yêu cầu còn chưa nói ra miệng đây!" Trường Phong Vô Kỵ miễn cưỡng cười một tiếng, hần hít một hơi thật sâu, có chút không xác định nói: "Vân Dương, nói thật, nếu như mới bắt đầu ta là vì tư dục chuẩn bị bồi dưỡng các người lời nói, thế thì sau đó, ta liền là chân chân chính chính đối với các người có tình cảm! Người có lẽ cảm thấy cái này rất giả, cảm thấy ta đây đánh tình cảm bài, nhưng đây đều là thật! Ta đã đem hết toàn lực, tại giúp đỡ bọn người trưởng thành!"

Vân Dương vội vàng gật đầu, Trường Phong Vô Kỵ sở tác sở vi, và giam giữ lòng chiếu cố, hần đều là thật sự rõ ràng cảm nhận được.

"Ta có một cái yêu cầu quá đáng, ta thực sự... Ta muốn chờ thực lực người vậy là đủ rồi, thay ta..." Trường Phong Vô Kỵ sắc mặt có chút ảm đạm, phảng phất cực kỳ chật vật một dạng từ đầu đến cuối cũng không nói ra được câu nói kia đi.

"Lão sư, ta minh bạch ý người!" Vân Dương đáp lại đáng tươi cười, hần nắm chặt Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ bàn tay chặt hơn chút nữa.

"Ta sẽ thay người Hướng Nguyên Vực báo thù, ta sẽ đoạt lại Chu Tước Niết Bàn bức tranh. Còn có Huyền Vũ trấn Tiên bức tranh, lấy tới ngay trở thành lợi tức được rồi! Ta sẽ thu góp tứ đại Thần Đồ, sau đó dùng cỗ này nghịch thiên lực lượng, để cho sự nương sống lại!" Vân Dương đáng tươi cười cực kỳ tự tin.

"Cái gì?" Lần này, đến phiên Trường Phong Vô Kỵ giật mình. Hần cặp mắt trừng to lớn, không nhận được dò hỏi: "Người... Người đang nói gì? Chỉ cần thu góp tứ đại Thần Đồ, có thể khiến người cái từ hồi sinh?"

Vân Dương giờ cánh tay lên đi, cổ tay hần động mạch nơi, từng trận mắt trần có thể thấy khí lưu màu đỏ từ dưới da trào lên.

Hần lộ ra một vết nộ cười tự tin, nhẹ giọng nói: "Nhìn, trong cơ thể ta tuôn ra Thần Thể huyết mạch đã nói cho ta biết. Chỉ cần thu góp tứ đại Thần Đồ, cỗ này nghịch thiên lực lượng, cơ hồ khiến người không gì làm không được! Về phần để cho sự nương cái từ hồi sinh... Ta cảm thấy, nếu đều không gì không thể, thế thì chút chuyện nhỏ này, mới có thể làm được đi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Âm Tử Tà Mâu

"Người nói, thật là thật?" Trường Phong Vô Kỵ cặp mắt trừng to lớn, hần hít sâu một hơi, rất là không thể tin nói.

"Ta đã từng đọc qua một ít cổ tịch, võ giả đỉnh phong bên trên, là dị chủng tồn tại, truyền thuyết kia trong tồn tại được xưng là tu sĩ. Tu sĩ có thể bay lên trời chui xuống đất, phiên sơn đốt biển, đồ vứt đi mọc lại thịt từ xương. Nếu quả thật dựa theo lời người nói, thu góp tứ đại Thần Đồ có thể thu được hủy thiên diệt địa lực lượng lời nói, ta muốn đó phải là tu sĩ cảnh giới!" Biểu tình của Vân Dương hơi có chút kích động, trong cơ thể hần Thần Thể huyết mạch không ngừng sôi trào, tựa hồ như nói đối với kia Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ khát vọng.

"Tu sĩ..." Trường Phong Vô Kỵ tự mình lầm bầm, hần kia Vô Thần cặp mắt tựa hồ đột nhiên tràn đầy hào quang, nghiêng đầu hỏi "Cái gọi là tu sĩ, chính là phi thăng sao?"

Vân Dương gật đầu một cái, đã biết Thần Châu đại lục nhất định là không có tu sĩ tồn tại, thế thì cũng chỉ có một ý kiến, liền là tất cả tu sĩ đều phi thăng đi tới một vị diện khác.

"Được, ta hiểu được!" Trường Phong Vô Kỵ trên mặt âm thầm ý quát một cái sạch, hấn kích động nắm tay Vân Dương, há miệng, lại không nói ra được lời gì.

Nhìn đến hưng phấn đến cho tới thất thổ Trường Phong Vô Kỵ, Vân Dương cũng là rất là cảm xúc. Hấn không ngừng lặp lại nói: "Lão sư, tin tưởng ta, ta sẽ đến!"

"Người yên tâm đi, liên quan tới người trời sinh Thần Thể sự việc, ta sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, nhưng mà người cũng không cần quá kiêu căng rồi. Chỉ có đem người làm có đầy đủ thực lực sau đó, mới có thể không sợ hãi. Hiện tại người còn quá non nớt, tùy tiện một người đều có thể xóa bỏ người!" Trường Phong Vô Kỵ biểu tình hưng phấn, lời nói không có mạch lạc nói.

Vốn là hấn chỉ muốn cầu Vân Dương giúp hấn bảo thù, nhưng là bây giờ xem ra, sự việc phát triển phải xa xa ngoài dự liệu!

"Khoảng cách trận chung kết, cũng chỉ còn lại có thời gian 3 ngày rồi. Thời gian 3 ngày, đầy đủ người đem đây Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ tìm hiểu cái bề ngoài rồi. Đến lúc thực lực người vậy là đủ rồi về sau, hai người chúng ta liên thủ đem còn lại Thần Đồ tìm tới!"

"Ta hiểu!" Vân Dương trong thần sắc cũng có chút kích động, đây Thần Đồ xuất hiện, quả thực để cho hấn có một loại bị nhân bánh đập vào 3UXvwuj đầu cảm giác.

Hấn đem Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ thu vào trong không gian giới chỉ, cáo biệt Trường Phong Vô Kỵ, bước nhanh hướng phía gian phòng của mình sân trong chạy tới.

Đi tới sân trong trước cửa thời điểm, bỗng nhiên nơi xa xa một đạo thân ảnh đi tới.

"A, ta thấy được là ai?" Thân ảnh kia mang theo một ít hề lạc đạo: "Đây không phải là dẫn dắt ban 7 tiến vào trận chung kết Vân Dương sao? Đáng tiếc, ba ngày sau các người sẽ bị đánh hoa rơi nước chảy rồi."

Vân Dương đầy đầu cũng nghĩ đến kia Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ sự việc, cho tới căn bản không có đi để ý tới người này. Hấn không có trả lời, không nói một lời đi vào bên trong viện, chỉ để lại mặt đầy tái mét Diệp Trung.

Diệp Trung chỗ ở thật sự ở cách Vân Dương quá gần, mấy bước chặng đường. Cho dù hấn không muốn gặp Vân Dương, cũng không có biện pháp.

"Người quả nhiên vẫn là kêu ngạo như vậy tức giận, nhân cao thủ đế, thật là tức cười!" Diệp Trung hung ác mắng một tiếng, nhìn về Vân Dương bóng lưng đã tràn ngập ngọn lửa phẫn nộ.

Hấn ban đầu bị Vân Dương dễ như trở bàn tay đánh bại, cho tới đến bây giờ cũng không ngóc đầu lên được

. Ngoại trừ tại trên miệng có thể dính vào một chút lợi lộc ra, hấn không có bất kỳ biện pháp nào.

Vân Dương chính là trực tiếp bỏ quên Diệp Trung, dám hỏi sư tử lại bởi vì chó sủa mà quay đầu lại sao?

Tiến vào trong phòng, hấn không kịp chờ đợi đem Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ lấy ra, chia đều tại trên bàn. Hấn nhắm mắt lại, chậm rãi Thanh ngoại trừ trong đầu mình tạp niệm, cặp mắt chậm rãi xê dịch đến kia Thần Đồ bên trên.

Sau đó, chính là dùng hết tinh thần lực đi tận lực thăm dò đây Thần Đồ Huyền Bí. Giống như là một khối bột biển đột nhiên rơi vào trong biển rộng, liền mạng hấp thụ lấy lượng nước, đi tăng cường mình.

"Gào!"

Thần Đồ trong Bạch Hồ phảng phát tinh lại một dạng trực tiếp đem Vân Dương kéo vào một cái hư huyền thế giới. Thế giới này một mảnh trắng xóa, trước mặt là một con toàn thân tản ra quân lâm thiên hạ một bản khí phách Bạch Hồ.

Bạch Hồ ngẩng lên thật cao đầu người, bề ngễ trong ánh mắt mang theo chút lãnh ý, cứ như vậy đánh giá Vân Dương.

Vân Dương nuốt nước miếng một cái, muốn tiến lên trước một bước, lại bỗng nhiên phát hiện mình khắp toàn thân đều không thể động đậy, phảng phát bị một luồng không lồ núi cao áp chế.

"Trời sinh Thần Thể."

Bạch Hồ kia bỗng nhiên miệng nói tiếng người, trong đôi mắt băng lãnh cũng từng bước có chút hòa hoãn.

"Phải, ta chính là!" Vân Dương chậm rãi bình tĩnh lại, hấn cứ như vậy đứng lại, trong mắt mang theo vẻ khao khát: "Ta đã nhận thấy được huyết mạch trong cơ thể đối với người khát vọng, nghe nói, người có thể khiến cho ta trở nên mạnh mẽ?"

"Trở nên mạnh mẽ, có thể!" Bạch Hồ kia khoe miệng hiện ra một vết tương tự với nhân loại một bản đáng tươi cười: "Nhưng mà người phải đáp ứng ta, cuối cùng sẽ có một ngày, người nhất định phải thu góp tứ đại Thần Đồ!"

"Đây cũng tính là điều kiện?" Vân Dương có chút kinh ngạc, vội vàng trả lời: "Cho dù ngươi không nói, ta cũng sẽ hết sức đến, đây là ta đáp ứng lão sư!"

Bạch Hồ gạt đầu một cái, trong lòng mắt bắn ra một đạo rực rỡ tử quang, thẳng tắp chui vào Vân Dương trong hai mắt.

Vân Dương chỉ cảm thấy cặp mắt nóng lên, ngay sau đó liền được một mảnh ánh sáng màu tím bao vây. Hắn có chút chấn động, nhưng lại không cách nào phản kháng.

"Ngươi đây là... Đang làm gì?"

Bạch Hồ âm thanh tại bốn phương tám hướng truyền tới: "Vô tri nhân loại, thân ở trong phúc không biết phúc! Đây chính là Bản tọa chung cực thiên phú, Âm Tử Tà Mâu! Nếu như ngươi không phải trời sinh Thần Thể, Bản tọa mới chẳng muốn giải thích với ngươi nhiều như vậy. Lần này truyền thừa cùng ngươi, hy vọng có thể giúp ngươi một tay, cũng sớm đi thu góp tử đại Thần Đồ, để cho huynh đệ chúng ta đoàn tụ!"

Vân Dương cảm giác cặp mắt tối sầm lại, cư nhiên là ngất đi.

Không biết hôn mê bao lâu, Vân Dương đột nhiên mở hai mắt ra. Một luồng mắt trần có thể thấy ánh sáng màu tím bỗng nhiên từ hắn trong đôi mắt bắn ra, trong nháy mắt đỏ hỏn, khí thể cương mãnh, cùng trước nhất định là vậy như hai người khác nhau.

Hắn vội vàng đứng lên, nhìn xung quanh bốn phía, đây là gian phòng của mình không sai. Vân Dương xoa xoa cái trán đỏ mồ hôi, hồn nhiên không biết hồn nhiên không cảm giác, lúc này mình hai con mắt đã hoàn toàn biến thành ám tử sắc, mang theo tí ti tà khí.

"Truyền thừa... Thiên phú? Âm Tử Tà Mâu?" Vân Dương tự lẩm bầm, hồi tưởng trước nơi chuyện phát sinh. Trong mắt hắn ánh sáng màu tím dần dần biến mất, hai con mắt lần nữa khôi phục vốn là màu đen.

"Nhân loại, Bản tọa đã đem Âm Tử Tà Mâu truyền thừa cho ngươi, loại thiên phú này chính là có thể gặp mà không thể cầu Thần Kỳ, hy vọng ngươi có thể cố gắng nắm chắc!" Bạch Hồ âm thanh tại Vân Dương đáy lòng vang dội, chỉ có điều lộ ra hơi có chút suy yếu, tựa hồ rất là mệt mỏi một dạng.

"Đây Âm Tử Tà Mâu, có ích lợi gì?" Vân Dương vội vã hỏi tới.

Nhưng mà lần này, trong cơ thể lại không âm thanh.

Vân Dương ánh mắt đảo qua trên bàn Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ, biểu tình bỗng nhiên đại biến. Lúc này than ở trên bàn, vừa vặn chỉ là một cái màu trắng tinh họa quyền, không nhiễm một hạt bụi. Vốn là họa đồ và kia năm chữ, đều đã biến mất, phẳng phất từ đi đều chưa từng xuất hiện một dạng.

"Chuyện gì xảy ra?" Vân Dương thần sắc có chút bối rối, vội vã cầm lên Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ từ tế quan sát đấy. Nhưng vô luận hắn thấy thế nào, đây cũng chỉ là một cái bình thường giấy trắng mà thôi, tựa hồ chỉ cần nhẹ khẽ dùng sức một chút, liền có thể đâm thủng.

"Ngu ngốc, Bản tọa hiện tại, tại bên trong cơ thể ngươi!" Bạch Hồ kia uể oải âm thanh lại vang lên lần nữa: "Chúng ta tử đại Thần Đồ, đều chỉ có linh hồn không có nhục thân. Tại gặp phải trời sinh Thần Thể sau đó, cũng sẽ thoát khỏi vốn là giới hạn. Hiện đang cùng ngươi nói chuyện chính là Bản tọa linh hồn, Bản tọa sẽ tạm thời ở nhờ tại bên trong cơ thể ngươi!"

"Về phần Âm Tử Tà Mâu tác dụng thần kỳ, bản thân ngươi đi nầy mò... Bản tọa tiêu hao quá nhiều tinh lực, nhất định phải... Rơi vào trạng thái ngủ say rồi..."

Bạch Hồ âm thanh dứt quãng, rốt cục thì hoàn toàn biến mất.

Vân Dương cái hiểu cái không, nhưng vào lúc này, ngoài cửa vang lên liên tiếp dồn dập tiếng gõ cửa.

"Bịch bịch bịch!"

Lực lượng rất lớn, cũng rất sốt ruột.

"Không xong, ta hôn mê bao lâu?" Vân Dương ở trong mộng mới tỉnh, mặt liền biến sắc, nhớ lại tân sinh thi đấu trận chung kết.

Hắn vội vã xông lên đẩy cửa ra, ngoài cửa chính là mặt đầy vẻ lo lắng Lý Thụ Đại, hắn đại thở hắt hắt, vẻ mặt vội vã.

"Thư Ngốc..." Vân Dương đang chuẩn bị mở miệng hỏi thăm, Lý Thụ Đại lại cướp mở miệng trước nói: "Ngươi chuyện gì xảy ra, trận đấu lập tức phải đã bắt đầu, lão sư để cho ta tới gọi ngươi!"

"Quả nhiên!" Vân Dương nghe vậy, cấp bách vội mở miệng nói: "Vậy còn chờ gì, chúng ta đi mau!"

Hai người hướng phía sân đấu võ một đường điên cuồng chạy tới, sân đấu võ cách nơi này không xa, nhưng cũng cần vài chục phút thời gian.

Vân Dương mặt đầy đều là vẻ lo âu, nếu như trận đấu đã bắt đầu lời nói, thế thì dựa vào mượn thực lực bọn hắn, làm sao có thể ngăn cản được ban 1 đám người kia? Hơn nữa, bọn họ gặp phải Trương Trạch Hiền cái tên kia lời nói, nhất định sẽ có nguy hiểm tánh mạng a!

"Đáng chết, cư nhiên hôn mê lâu như vậy!" Vân Dương ở trong lòng không ngừng từ trách, tốc độ của hắn cực nhanh, đã xa xa đem Lý Thụ Đại bỏ lại

đăng sau.

...

"Lão sư, Vân Dương hẳn thế nào còn chưa tới?" Cổ Hậu Vĩ về mặt về lo âu, không nhìn được nuốt nước miếng một cái.

"Chờ một chút đi!" Trương Phong Vô Kỵ biểu tình cũng có chút không xác định, hẳn không biết Vân Dương tìm hiểu Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ tình huống thế nào, nếu như hẳn không có có thể kịp thời chạy tới lời nói, kia tất cả coi như đều nguy rồi a

!

Ban 7 bên này bầu không khí có chút nặng nề, không có ai mở miệng nói chuyện.

Trái lại ban 1 bên kia, cực kỳ sống động, cùng bên này tạo thành so sánh rõ ràng.

Tuy rằng ban 7 tỉ lệ đặt cược là một bồi 3000, nhưng mà vẫn không có người nào đi đánh cược ban 7 thắng. Tất cả mọi người, đều đang đợi đến xem kịch vui.

Ban 1 thực lực, tuyệt đối là tính áp đảo!

Trên đài trọng tài đã đứng lại, không khí hiện trường đã bị đẩy về phía cao thủy triều. Toàn bộ khán giả đều đang mong đợi, rất nhanh sản đấu võ bên trong liền muốn tiến hành một đợt chưa từng có trong lịch sử trận chung kết!

Bởi vì cường đại nhất ban 1 giao đấu yếu nhất ban 7!

"Hiện tại xin mời song phương đệ nhất vị tuyển thủ ra sân!" Trọng tài kia cũng là cao giọng nói.

Ban 1 bên kia, mọi người tựa hồ thảo luận cái gì.

"Trận đầu ai bên trên?" Vương Khôn nhìn quang đảo qua những người khác.

"Ta muốn chờ Vân Dương!" Trương Trạch Hiên liếm môi một cái, mặt đầy đều là cuồng phóng sát khí.

Hứa Nhược Tinh nhìn đều chẳng muốn nhìn Trương Trạch Hiên một cái, cũng không có mở miệng. Nàng ánh mắt không ngừng quét nhìn ban 7 bên kia, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

"Ồ, cái gọi là làm Vân Dương gia hòa thì sao?" Lại có người mở miệng nói.

"Sẽ không phải là bị dọa sợ đến không dám tới đi?" Trương Trạch Hiên sắc mặt có chút u buồn: "Ta thật là rất kỳ vọng gặp phải hắn a, ta muốn tự tay véo dưới... Đầu hắn!"

"Các ngươi đã cũng không cho phép bị bên trên, thế thì trận đầu liền để ta tới đi?" Vương Khôn hít sâu một hơi, đứng dậy.

"Tùy ý! Ta chỉ đối với Vân Dương có hứng thú!"

Vương Khôn gật đầu một cái, đi lên lôi đài. Hắn đối mặt ban 7 bên kia, gây hấn một bản ngoắc ngoắc ngón tay, phách lối thần sắc không cần nói cũng biết.

"Đệ đệ của ta, ngươi không chuẩn bị lên đây sao?" Vương Khôn khoe miệng tràn đầy một tia cười lạnh.

Vương Minh Kiểm mím môi một cái, nắm pháp kiếm tay có chút run rẩy. Tại ban 7 những người khác dưới ánh mắt, hẳn còn là chậm rãi đứng lên: "Nếu Vân Dương không có ở đây, thế thì trận đầu liền để ta tới được rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Dù sao phải có người đứng ra

~ng người khác đi lên. Trận đầu đối với hai cái lớp học lại nói, đều đặc biệt trọng yếu. Nếu như bên kia có thể lấy được khởi đầu thuận lợi, đối với sĩ khí đề thăng không phải một điểm nửa điểm.

Mà ban 1 bên kia là Vương Khôn lên đài, Vương 3kLpHN5 Minh Kiểm biết rõ, lúc này mình thì sẽ không thể có bất kỳ từ chối.

"Ngươi... Ngươi có thể sao" Cổ Hậu Vĩ có chút không quá tự tin dò hỏi.

"Lúc này, là cần anh hùng đứng ra thời điểm. Tuy rằng ta biết ta không phải anh hùng, nhưng ta như cũ nguyện ý dâng hiến mình tất cả lực lượng! Dù sao phải có người đứng ra, không phải sao" Vương Minh Kiếm nói xong câu đó sau đó, bước nhanh đi lên lôi đài.

Ban 7 những học sinh khác đều có chút yên lặng không nói gì, bọn họ ánh mắt có chút phức tạp. Tuy rằng Vương Minh Kiếm là trừ đi Vân Dương ra ban 7 người mạnh nhất, nhưng là bọn hắn như cũ đối với hắn không có ôm bấy nhiêu lòng tin.

Vương Minh Kiếm nói không sai, hắn không phải anh hùng, không cứu vớt được ban 7.

Chỉ cầu... Không muốn thua quá thảm đi!

"Nha, đệ đệ, xem ra một tháng qua này, ngươi biến hóa không nhỏ a" Vương Khôn mặt đầy đều là vẻ trào phúng, tuy rằng vài ngày trước Vương Minh Kiếm biểu diễn cho hắn rất chấn động mạnh lay động, nhưng mà rốt cuộc hai người trong cảnh giới có đến chênh lệch thật lớn.

"Ta mong đợi một ngày này, đã rất lâu rồi." Vương Minh Kiếm nhẹ nói nói. Cánh tay hắn có chút run rẩy, chậm rãi nắm bên hông chuôi kiếm. Kia không phải là bởi vì sợ hãi, mà là kích động!

"Chờ đợi ngày này chờ lấy thảm bại sao, còn là nói... Chết" Vương Khôn trong mắt lóe lên vẻ tàn khốc, trong gia tộc cho phép hai người giữa lúc ganh đua, nhưng mà lúc không có ai không được tàn sát lẫn nhau.

Nhưng là bây giờ thì lại khác, hai người ở trên lôi đài tiến hành tỷ đấu, cho dù một phương không thu tay lại được giết chết đối phương, cũng là hợp tình hợp lý, ai cũng nói không là cái gì lời ong tiếng ve.

Vương Khôn muốn ngay từ đầu chỉ bằng mượn mình khí thế đem Vương Minh Kiếm áp đảo, giống như là đã từng một dạng. Đã từng Vương Minh Kiếm tại mình khí thế dưới, liền cũng không dám thở mạnh. Nhưng là bây giờ đến xem, tình huống lại không phải như vậy.

Vương Minh Kiếm đem bên hông pháp kiếm rút ra, hắn nhẹ khẽ vuốt ve trước ngực, trường bào bên trong, là Lý Thụ Đại luyện chế nhuyễn giáp.

"Không cần nói nhảm, đến đây đi!"

Trọng tài kia lui về phía sau hai bước, tuyên bố bắt đầu tranh tài.

Toàn bộ sân đấu vô bầu không khí trong nháy mắt nhiệt liệt, đủ loại tiếng ồn ào tầng tầng lớp lớp.

Lượng người ánh mắt đã sớm đọng vào nhau, kịch liệt tia lửa tràn ra. Tuy rằng Vương Minh Kiếm so với Vương Khôn đi nhỏ hơn một ít, nhưng mà trong mắt hắn không có một chút vẻ sợ hãi, ngược lại ngược lại có chút nguyện vọng thành thật là vui vẻ

Mình rốt cục thì có can đảm tới đón tiếp cái ngày này, bất kể kết quả thế nào, ít nhất mình thật nỗ lực qua!

"Mẹ, tiện nhân, ngươi phải cố gắng lên a!" Mã Khánh Lượng cắn chặt hàm răng, trái tim nhảy bịch bịch vang lên.

Thời điểm đối mặt ban 1, không người nào có thể không khẩn trương, nhưng bọn hắn đều đem hết toàn lực để cho mình xem tương đối buông lỏng chút.

"Vào!"

Vương Khôn một tay huyền hóa ra một vệt bóng đen, trong nháy mắt đã trường kiếm nắm. Hắn tiến lên trước một bước, một chân trên mặt đất mạnh mẽ giẫm lên một cái, mặt đất nhất thời một trận nứt nẻ, giống như vỡ rủa một dạng.

"Đệ đệ, liền để cho ta xem ngươi một chút thực lực đi!" Vương Khôn trường kiếm trong tay một hơi đâm ra năm đóa kiếm hoa, mỗi một cái đều giống như lộ ra phong mang, làm cho không người nào có thể ngăn cản.

"Tốc độ thật nhanh!"

Mọi người dưới đài cũng không nhịn được kinh hô lên nhất thanh, không thể không nói Vương Khôn tốc độ thật nhanh, so với vài ngày trước đối trận những lớp khác cấp thời điểm, còn muốn mau hơn một chút.

Ngươi căn bản là không thấy rõ hắn là làm sao xuất thủ, chỉ nghe được liên tiếp xé rách không khí âm thanh, ngay sau đó trước mặt là thêm năm đạo hàn quang!

Đây hàn quang uy lực bàng bạc, xem bộ dáng tựa hồ muốn hết thảy đều xé rách ra đi!

Vương Minh Kiếm mặc dù không có cùng đại ca động tới mấy lần tay, nhưng mà đối với đại ca thực lực hay là có hiểu biết. Trong mắt hắn chảy qua một vệt vẻ kiên nghị, pháp kiếm cư nhiên là chính diện tiến lên đón!

"Boong boong boong!"

Liên tiếp sắt thép vang lên âm thanh, hai thanh trường kiếm va chạm với nhau, lại toát ra ánh lửa rực rỡ!

Vương Minh Kiếm chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, không nghĩ tới Vương Khôn lực lượng khổng lồ như vậy, suýt chút nữa chấn động cánh tay hắn bất ổn. Bất quá hắn rất nhanh thì trấn định lại rồi tâm tĩnh, trong đầu chỉ còn lại có một cái mục đích.

Chiến đấu chân chính trước, thực lực mặc dù trọng yếu, nhưng trọng yếu nhất chính là tâm tĩnh! Nếu như có một khóa lâm nguy không sợ hãi lớn trái tim, cho dù đối phương so với ngươi còn mạnh hơn ra rất nhiều, cũng sẽ ở trước mặt ngươi kém không ít!

"Lạc Vũ Kiếm!"

Vương Minh Kiếm cơ hồ không có chút gì do dự, trực tiếp thi triển ra mình cực mạnh kiếm pháp! Thân ảnh hắn ở trên lôi đài khoáng lóe lên, trường kiếm trong tay uy lực rất lớn, một hồi thêm một dưới, giống như Lạc Vũ chấm.

"Ồ "

Vương Khôn hơi có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới đệ đệ mình Lạc Vũ Kiếm thế mà lại trong một thoáng này, có như vậy biến hóa nghiêng trời lệch đất!

So với ban đầu, càng thêm cương mãnh, nhưng mà lại không mất một chút linh động.

Hắn không biết là, Vương Minh Kiếm tại đặc huấn trong, cả ngày cùng Vân Dương cùng nhau tỷ đấu. Hắn Lạc Vũ Kiếm mỗi ngày đều được mức độ lớn nhất thi triển, lâu ngày tự nhiên đề cao rất nhanh.

Muốn thương tổn đến Vân Dương cũng không dễ dàng, cho nên Vương Minh Kiếm vẫn luôn ở lực đề thăng mình lực lượng, cho nên mới có hôm nay tình cảnh!

Vương Khôn dễ nhận thấy có chút không nghĩ tới, có chút khó tin, trong lúc nhất thời lại tại chỗ trên mặt chiếm cứ tuyệt đối hạ phong. Bị Vương Minh Kiếm Lạc Vũ kiếm áp vội vã, không thờ nổi

"Đây Vương Khôn, thật là cho chúng ta ban 1 mất thể diện!" Mỗ Trạch Hiên lắc lắc đầu.

Những người khác là cặp mắt nhìn chăm chăm đến trên lôi đài Vương Minh Kiếm thân ảnh: "Lời này của ngươi nói có thể không đúng, ta cảm thấy tiểu tử kia vẫn có chút ý tứ."

"Hừm, tiểu tử này thực lực không tệ, tối thiểu so ban 2 những cái kia mạnh hơn!" Một người khác cũng là chen miệng nói.

"Xuy Xuy Xuy!"

Vương Minh Kiếm trường kiếm trong tay xẹt qua chân trời, chế tạo ra liên tiếp cuồng phong gào thét, ánh kiếm lóe lên, chấm Hàn Tinh, thật giống như là Lạc Vũ!

Nếu so sánh lại, Vương Khôn cũng có chút chật vật. Hắn bị áp chế liên Kiếm đều Kích bất xuất, con năng lực không ngừng lùi lại.

"Làm sao có thể "

"Ta không có hoa mắt đi!"

"Học sinh ban 7, làm sao sẽ đề ép ban 1 đánh "

Sân đấu võ nội quan chúng đều là một bộ chấn động muôn phần bộ dáng, bọn họ không nghĩ tới thế mà lại diễn hóa thành như vậy cảnh tượng.

Vương Khôn chỉ cảm giác mình lưng đeo áp lực cực lớn, khắp toàn thân đều có chút run rẩy. Sắc mặt cũng từ mới bắt đầu nhợt nhạt biến hóa thờ hờ hững, hắn biết rõ mình thật sự nếu không có thể làm ra thay đổi, sợ rằng lão sư liền thật muốn đối với chính mình thất vọng!

"Hãy A...!"

Vương Khôn lui về sau hai bước, trường kiếm trong tay đột nhiên vào vỏ, phải nắm giữ ở chuôi kiếm, có rút kiếm động tác.

"Rút kiếm Thuật!"

"Quét!"

Vương Khôn tay phải động tác cực nhanh, trong nháy mắt rút ra mình pháp kiếm, khí thế凛冽, một đạo hình tròn hào quang từ thân thể của hắn hướng bốn phía khuếch tán mà đến!

Vương Minh Kiếm giật nảy cả mình, vội vàng đem trường kiếm trong tay dựng thẳng ở trước người, tiến hành ngăn trở.

"Âm vang!"

Một trận va chạm kịch liệt tiếng vang lên, Vương Minh Kiếm bị một kích này chấn động nhanh chóng lùi về sau, hai tay đều hơi tê tê.

"Thật mạnh thù đoạn!"

Vương Minh Kiếm cúi đầu xuống, trong mắt có chút chấn động đang nhìn mình bàn tay phải. Nơi tay chường miệng hùm nơi, thì đã nứt ra mở tiền lệ, máu tươi thuận theo chuôi kiếm chậm rãi nhỏ xuống.

Vương Khôn cười ha ha một tiếng, lại lần nữa giờ kiếm mà lên, trong miệng hân phần nộ quát: "Lần này, ta sẽ phải mạng ngươi! Huyền ảnh Kiếm!"

Vương Minh Kiếm sắc mặt biến hóa cực kỳ khó coi, hân lúc này vẫn không có tỉnh táo lại, đối phương thế công lại một lần nữa đánh thẳng tới. Hân biết rõ mình lúc này muốn ngăn cản không thể như Xe bị tuột xích, bởi vì toàn bộ ban 7 người, đều đang nhìn chăm chú mình.

Hân có chút miễn cưỡng nhắc tới trường kiếm trong tay, cắn chặt hàm răng tiến lên nghênh đón.

"Âm vang!"

Trong điện quang hỏa thạch, không trung lóe lên lưỡng đạo lăng liệt hàn quang, ngay sau đó lưỡng người thân ảnh đan chéo mà qua.

Toàn bộ sân đấu võ trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều nín thở, muốn nhìn một chút một trận chiến này kết quả cuối cùng.

"Ngươi thua!"

Vương Khôn cúi đầu, không nhìn được phun ra một ngụm máu tươi

. Nhưng hân như cũ là khoe miệng mỉm cười, bởi vì hân biết rõ, mới vừa rồi trong nháy mắt, mình vung kiếm từ Vương Minh Kiếm trước ngực tìm tới.

Mong rằng đối với phương, căn bản cũng không có bất kỳ phản ứng nào cơ hội!

"Gặp lại sau, đệ đệ!"

Vương Khôn thân thể lay động một cái, hân ban này cũng bị thương không nhẹ. Chỉ bất quá hân tốc độ phản ứng nhanh, vừa vặn chỉ là trên bả vai bị chặt ra khỏi một đạo hơn 20 cm vết thương.

"Hi!"

Vương Minh Kiếm hít vào một ngụm khí lạnh, hân chỉ cảm thấy trước ngực một trận âm áp, tựa hồ là... Trúng kiếm.

Hân không nhìn được cúi đầu xuống, áo choàng đã bị toàn bộ rách ra, lộ ra bên trong nhuyễn giáp. Kia nhuyễn giáp cũng cơ hồ bị một kiếm chém thối rữa, trước ngực mình là một đạo mịn vết máu.

Vết máu, cũng vừa vặn chỉ là vết máu mà thôi!

Chính là đây nhuyễn giáp, cứu hân một mạng! Nếu như không phải Lý Thụ Đại Sở Luyện chế đây nhuyễn giáp, chỉ sợ hân lần này sẽ bị trực tiếp bỏ ra xương ngực, nghĩ đến cũng sẽ không bao giờ có còn sống cơ hội.

Vương Khôn chậm rãi ngẩng đầu lên, xoay người. Hân muốn nhìn một chút, xem Vương Minh Kiếm thăm trạng. Nhưng mà ngay tại hân quay đầu đi trong nháy mắt, nụ cười trên mặt trong nháy mắt động lại.

Bởi vì Vương Minh Kiếm hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở trước mặt hân, lúc này trong mắt tràn đầy vẻ băng lãnh, không hề thương hại đang nhìn mình.

"Làm sao có thể..." Vương Khôn trong mắt đều là vẻ rung động, gương mặt có chút vặn vẹo. Hân làm sao cũng không nghĩ đến, trúng mình một kiếm Vương Minh Kiếm, thế mà lại như vậy đứng ở trước mặt mình.

"Chuyện không có khả năng còn rất nhiều!" Vương Minh Kiếm đem pháp kiếm ngang ở trước ngực, tay phải ngón tay lướt qua mũi kiếm, một giọt máu tươi giọt rơi xuống ở bên trên, liền theo sau cả chuôi pháp kiếm đều biến hóa đến đỏ bừng, giống như tích huyết một dạng.

"Ngươi..." Vương Khôn vội vã giờ lên Kiếm muốn ngăn cản, nhưng mà chỗ cánh tay vết thương thương hân từng trận run rẩy.

Hân lúc này mới phát hiện, trên bả vai mình kia 20cm vết thương, sâu đủ thấy xương! Vào giờ phút này toàn bộ cánh tay phải, đều sai bảo không được một nửa chút khí lực!

Vương Minh Kiếm biểu tình yên lặng, tựa hồ tất cả lực lượng đều ngưng tụ ở một kiếm này tiến lên!

"Huyết Khấp Chi Kiếm!"

"Quét!"

Trường kiếm trong tay của hắn tựa hồ làm lớn ra gấp đôi, hào quang màu đỏ tựa như ảo mộng xoay quanh tại pháp kiếm xung quanh. Mùi máu tanh nồng đậm, một kiếm này uy lực dễ nhận thấy rất lớn!

"Chờ dưới!" Vương Khôn lần này là thực sự hoảng hồn, hắn không lựa lời nói, không biết như thế nào cho phải.

Nhưng mà Vương Minh Kiếm sẽ chờ hắn sao đáp án dĩ nhiên là không!

"Tốt lắm!"

"Dùng một chiêu này, đánh bại hắn!"

Ban 7 bên kia, mấy người cao giọng la lên. Xem bọn hắn biểu tình, đều là hết sức kích động. Bởi vì bọn hắn phát hiện, ban 1 thiên tài tinh anh cũng sẽ hốt hoảng, bọn họ căn bản cũng không phải là không thể chiến thắng!

"Một kiếm này, vì bạn học ta, vậy... Vì tự ta!" Vương Minh Kiếm một chữ một cái nói ra.

Hắn một tay có chút run rẩy, nhưng cuối cùng cũng đem kia đồ lên Huyết Kiếm nắm thật chặt trong tay

. Hắn hít sâu một hơi, cặp mắt lạnh lùng nhìn chăm chú cách đó không xa Vương Khôn... Minh thân đại ca!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Xin lỗi, ta tới trễ

Vương Khôn sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, hắn biết rõ mình là không có khả năng chống đỡ được một kiếm này. Lúc trước là tự mình cho là ôn thao thắng khoán, ai biết cục diện liền nhanh như vậy quay cuồng.

Vương Minh Kiếm nhẹ nhẹ cắn môi, hôm nay trong đầu hắn lại cũng không có những ý niệm khác.

Huyết Khấp Chi Kiếm, giống như Giao Long!

Ban 1 đám học sinh kia sắc mặt tất cả đều biến đổi, bọn họ không nghĩ tới trên sân thể cực thể mà lại phát sinh như vậy khiến người không tưởng tượng được xoay chuyển.

"Đáng chết, 3nW2Wzf đây Vương Khôn thật là cho chúng ta ban 1 mất thể diện!" Trương Trạch Hiên trong mắt lóe lên vẻ lạnh lùng, gần từng chữ một: "Nếu như hắn thất bại lời nói, chúng ta ban 1 toàn thắng đoạt giải quán quân ý nghĩ..."

"Hắn quá sơ suất!"

Long Tuấn Dương cũng là hít mắt lại, hắn tuy rằng mặt không biểu tình, nhưng mà quen thuộc người khác biết rõ, hắn đối với việc này khác tình trạng hiện nay rất không hài lòng! Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, nhất định sẽ có Vương Khôn bị!

"Chờ... Chờ một chút!" Vương Khôn bỗng nhiên ném đi trường kiếm trong tay, mặt như tỉnh mạch mở miệng nói.

"Ừ" Vương Minh Kiếm hôm nay trong tay pháp kiếm khoảng cách Vương Khôn ngực bắt quá mười phân khoảng cách, chỉ cần hắn thoáng dùng sức, Vương Khôn liền bị bị trực tiếp đâm trúng!

Nhẹ thì bị thương nặng, nặng thì mất mạng!

"Đệ đệ, ngươi thật muốn giết ta sao" Vương Khôn âm thanh khàn khàn nói.

Vương Minh Kiếm cặp mắt nhìn chăm chú Vương Khôn, nhìn chăm chú mình thân ca ca. Hắn chép miệng giác, không biết nên nói cái gì cho phải. Sự tình phát triển đến một bước này, dễ nhận thấy là chính bản thân hắn cũng không nghĩ tới. Nếu như lúc trước hắn không có dừng lại trực tiếp một kiếm đâm xuống, có lẽ sẽ tốt hơn rất nhiều.

Nhìn đến Vương Khôn kia thống khổ cầu xin tha thứ biểu tình, Vương Minh Kiếm trong lòng thật có chút không đành. Dù nói thế nào, đối phương cũng là tự mình thân ca ca a!

Một lần không đành, lại thêm cũng ngoan không hạ tâm.

"Đệ đệ, ta mà là ngươi thân ca ca a!" Vương Khôn cúi đầu, nhìn biểu tình có chút thấp, cũng có chút như đưa đám.

Vương Minh Kiểm mỉm cười lại, trong tay pháp kiếm cũng có chút run rẩy.

"Được, chỉ cần ngươi đầu hàng, ta tạm tha qua ngươi!" Vương Minh Kiểm trong tay pháp kiếm thoáng dời đi chút, nhưng vẫn là chỉ Vương Khôn ngược.

Vương Khôn nỗ lực gạt đầu một cái, hết sức nói: "Ta nhất định sẽ đầu hàng, ngươi trước buông kiếm. Ngươi xem, ta đã không phải là đối thủ của ngươi rồi. Đệ đệ, ngươi để cho ta rất là vui vẻ yên tâm."

Vương Minh Kiểm nghe vậy, cũng là chậm rãi buông xuống Kiếm đi.

Ban 7 bên kia, Cổ Hậu Vĩ tròn to cặp mắt, không nhịn được hô lớn: "Tiện nhân, con mẹ nó ngươi đang làm gì a "

Vương Minh Kiểm nghiêng đầu sang chỗ khác, đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện, lại đột nhiên cảm thấy trước mặt nổ vang một trận dâng trào lực lượng nguyên khí, trực tiếp đem thân thể của hắn hất bay ra ngoài.

Vương Khôn điên cuồng cười lớn, trong đôi mắt tràn đầy huyết sắc. Hắn lúc trước thừa dịp Vương Minh Kiểm nghiêng đầu thời khắc, thúc giục trong tay Linh Phù, Bạo nổ ra đây sóng khí, trực tiếp nổ bị thương rồi Vương Minh Kiểm.

"Àm!"

Vương Minh Kiểm vô lực rơi xuống mặt đất, hắn tròn to cặp mắt, có chút không thể tin nhìn chằm chằm Vương Khôn.

"Ngươi... Phốc!"

Một câu lời còn chưa nói hết, Vương Minh Kiểm liền không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi. Hắn biểu tình cực kỳ chấn động, hoàn toàn không nghĩ tới Vương Khôn sẽ thừa dịp lúc này tập kích.

"Quá buồn cười, đệ đệ, ngươi chính là tuổi quá trẻ! Tuổi quá trẻ a!" Vương Khôn kiêu ngạo cười ha ha, trong mắt bỗng nhiên lóe lên mà qua một vệt âm lãnh: "Gặp lại sau! Đệ đệ!"

"Dừng tay!"

Trọng tài lúc này bỗng nhiên đứng ra, đem Vương Khôn một cái kéo ra. Thân là trọng tài, mắt thấy lúc trước kia tất cả hắn cũng có chút giận không chỗ phát tiết. Nhưng mà không có cách nào hắn chỉ có thể cố gắng tối đa hết mình, giữ được Vương Minh Kiểm tánh mạng.

"Ban 1 Vương Khôn chiến thắng!"

"Ngươi kéo ta làm gì" Vương Khôn trong nháy mắt bị phần nộ làm đầu óc mê muội, hắn muốn ở trên lời đài giết chết Vương Minh Kiểm, nhưng là lại bị trọng tài ngăn cản.

"Trận đấu đã kết thúc, nếu như thiện tự giết người lời nói, sẽ phải chịu học viện trừng phạt!" Trọng tài kia trong đôi mắt cũng là vẻ giận hiển lộ, toàn thân khí thế bỗng nhiên thả ra, đem Vương Khôn vọt thẳng lui về sau mấy bước.

Cảm thụ được trọng tài kia sức mạnh cường hãn, Vương Khôn suy nghĩ mới chậm rãi tỉnh hồn lại. Hắn phần nộ tròn mắt nhìn Vương Minh Kiểm một cái, xoay người đi xuống lời đài.

Nhưng mà, ngênh đón hắn, không phải là cái gì tiếng vỗ tay, mà là cả sân đấu vỗ hít hà!

Vương Khôn hành động, thật là quá hèn hạ!

"Ban 1 làm sao sẽ ra người như vậy căn bản "

"Cái tên này là Đại Lý vương triều Vương gia Đại thiếu gia Vương Khôn! Lúc trước bỏ qua cho hắn, là đệ đệ hắn Vương Minh Kiểm!"

"Chật chịt, thật là đem Vương gia mất hết mặt mũi rồi!"

Vương Khôn từng bước từng bước hướng phía dưới đài đi, tuy rằng chiến thắng, nhưng sắc mặt hắn vẫn hết sức khó coi.

"Ta là người thắng a, ta tại sao muốn có loại tâm thái này ta hắn là cao hứng mới là!" Hắn không ngừng ở trong lòng an ủi mình, muốn đưa đến tự mình thôi miên tác dụng.

Trường Phong Vô Kỵ trong mắt lộ ra một trận vẻ ngưng trọng, hắn vội vã chạy lên đài đi, cho Vương Minh Kiểm đem rồi bắt mạch. May mà, con là bị thương mà thôi, còn ân cần uy hiếp không được tánh mạng.

Hắn đem Vương Minh Kiểm ôm xuống đài đi, thế thì trong nháy mắt, sân đấu vỗ bên trong vang lên sóng thần một bản tiếng hoan hô, tựa hồ hắn mới là người thắng lợi sau cùng.

Vương Minh Kiểm sắc mặt có chút âm đạm, bị thương hắn lộ ra cực kỳ yếu ớt, biểu tình cũng là thập phần tự trách, không dùng được vừa nói "Thật xin lỗi".

"Không, người đã đến tốt nhất!" Tiêu Yên Nhi không nhìn được an ủi.

"Không sai, người thắng hẳn đúng là người, hẳn thủ đoạn hèn hạ chúng ta đều thấy ở trong mắt!" Mã Khánh Lượng cũng là tức giận bất bình nói.

Ban 7 không có ai trách cứ Vương Minh Kiểm cái gì, bọn họ đều thử kích lệ hắn. Mặc dù thua trận đấu, nhưng hắn lại thắng lòng người!

"Trận thứ 2!"

Mã Khánh Lượng ngẩng đầu lên, thấy chết không sòn đi lên.

Ban 1 bên kia là một vị hết sức trẻ tuổi thiếu niên, tuổi tác cùng hắn không lớn bao nhiêu, nhưng mà toàn thân lực áp bách, chính là so Vương Khôn còn mạnh hơn!

Chiến đấu bắt đầu, Mã Khánh Lượng thi triển ra tất cả vốn liếng, muốn dùng mình thân pháp phối hợp dao găm ám sát thủ đoạn lấy được tiên cơ. Nhưng thiếu niên kia tựa hồ có thể biết rõ tất cả, đều là vừa đúng phát hiện Mã Khánh Lượng vị trí chỗ đó.

Trận đấu thập phần chật vật, Mã Khánh Lượng có đến vài lần cơ hội tốt đều không thể nắm chặt, mà thiếu niên kia cũng bởi vì mấy lần thất thủ bị dao găm đâm đến mấy lần, cũng may thụ thương không sâu, cũng chưa đối với hắn tạo thành ảnh hưởng gì.

Cuối cùng, Mã Khánh Lượng một lần tất trúng ám sát kỹ năng được đối phương sớm phát hiện, một chương vỡ tại Mã Khánh Lượng ngực, kết thúc trận đấu!

May mắn Mã Khánh Lượng mặc lên Lý Thụ Đại luyện chế nhuyễn giáp, nếu không một tát này năng lực trực tiếp muốn hắn nửa cái mạng!

Nhìn đến quý một chân trên đất không ngừng thở hào hển khí thô Mã Khánh Lượng, thiếu niên kia rất là thương tiếc thở dài, chậm rãi nói: "Người thật rất mạnh, để cho ta cảm thấy rất bất ngờ. Nếu như ta không có tiền giai Lưỡng Nghi Cảnh lời nói, khả năng thật không phải là đối thủ của người. Nhưng mà thật xin lỗi, ta tinh thần lực có thể phát hiện thân thể người pháp, cho nên người thắng lợi cuối cùng... Là ta!"

Mã Khánh Lượng không nói gì, chỉ là khuất nhục cắn chặt hàm răng. Thất bại chính là thất bại, hắn không có có lý do gì có thể giằng.

Bất kể đối phương là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp cũng tốt, Lưỡng Nghi Cảnh một cấp cũng tốt, đều không phải mình đưa cho hắn lý do!

Mình một thua, coi như đại biểu ban 7 lại mất một ván!

Nguyên bản là tràn ngập nguy cơ ban 7, lại một lần nữa ở vào bên vách núi!

"Ta không nhìn được, cái chó má gì Vân Dương, ta xem là trực tiếp không dám tới đi!" Trương Trạch Hiên toàn thân tản ra băng lãnh sát khí, hắn bước nhanh đạp lên lời dài, mắt lạnh quét nhìn ban 7 bên kia.

"Ai đi tìm cái chết" Trương Trạch Hiên âm thanh vang vọng toàn bộ sàn đấu võ.

Ngang ngược cản trở, không ai bì nổi!

Hắn mang trên mặt nụ cười hưng phấn, cuồn cuộn nhìn tất cả mọi người tại chỗ.

Trong mắt hắn mang theo bề ngỗ, giống như là con voi khinh thường nhìn xuống trên mặt đất mã nhĩ!

Ta chính là như vậy điên cuồng, ta chính là lớn lối như vậy, làm sao các ngươi không phục

Đi a, lên đây a, tự tay đánh bại ta à!

Các ngươi có thực lực đó sao

Tại chỗ toàn bộ học sinh ban 7 cũng cảm giác giống như kim châm giống như đau đớn cảm giác trải rộng toàn thân, Trương Trạch Hiên đứng ở trên đài, đi lên cũng không phải lời dài, mà là đang nơi có học sinh ban 7 tôn nghiêm a!

Một mình hắn, liền đầy xéo toàn bộ tôn nghiêm ban 7.

Ban 7 còn lại đám người kia liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều nhìn ra trong mắt đối phương kiên quyết sắc.

Đây Trương Trạch Hiên, chính là giết người không chớp mắt cuồng ma, ai nếu như đi lên đối trận hắn lời nói, khẳng định là có sinh mạng nguy hiểm.

"Ta tới!"

Tiêu Yên Nhi dẫn đầu đứng dậy, nhưng mà theo sau một cái tay giữ nàng lại cánh tay.

"Nữ nhân lúc nào có thể đứng ở trước mặt nam nhân rồi" Cổ Hậu Vĩ âm thanh bình tĩnh nói. Lúc này trên mặt hắn không có nửa hèn nhát tình, chiếm lấy

là đầy đầy mãnh liệt chiến ý!

Tiêu Yên Nhi trợn to cặp mắt, nàng muốn mở miệng nói gì, nhưng bị Cổ Hậu Vĩ ánh mắt đảo qua, cư nhiên là không tự chủ được ngậm miệng lại.

"Để cho ta tiến lên!"

Cổ Hậu Vĩ không có nói gì dư thừa lời nói, cũng chỉ là như vậy ngắn gọn ba chữ, theo sau liền thấy chết không sòn đi lên lời dài.

"Mập mập chết bầm, xem ra nguoi chán sống a..." Trương Trạch Hiên cười lạnh nói.

Cổ Hậu Vĩ không có nói nhiều, chỉ là lẳng lẳng nắm trong tay mình kia pháp côn, biểu tình cực kỳ lạnh lùng, căn bản không có một chút hèn yếu ý.

"Bắt đầu tranh tài!"

Hướng theo trọng tài ra lệnh một tiếng, Trương Trạch Hiên đã là cuồng tiếu hướng Cổ Hậu Vĩ vọt tới!

Tốc độ rất nhanh, tất cả mọi người đều con thấy được một đạo nhân nhạ tàn ảnh! Căn bản không phân rõ Trương Trạch Hiên vị trí thực sự, chớ đừng nhắc tới cản trở!

Cổ Hậu Vĩ toàn thân run nhẹ, vội vã nghiêng người sang thể muốn né tránh. Hắn đã rất nỗ lực đang di động rồi, nhưng vẫn cũ cảm giác xuy một tiếng, bên hông nóng lên.

Trương Trạch Hiên xuất hiện sau lưng Cổ Hậu Vĩ, hắn có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu lên, kinh ngạc nói: "Phản ứng đầy đủ bèn nhảy, lại năng lực tránh thoát ta công kích!"

"Hi!"

Cổ Hậu Vĩ hít vào một ngụm khí lạnh, hắn cúi đầu xuống, dò xét vết thương mình. Chỉ thấy bên hông nhuyển giáp bị trực tiếp xé ra, phần eo thịt béo nứt ra rồi một cái lỗ, máu me đầm đìa.

Không nghĩ tới đối phương công kích cư nhiên như thế hung mãnh, trực tiếp phá vỡ pháp khí nhuyển giáp!

"Ta xem nguoi có thể hay không thoáng qua cái thứ hai!"

Trương Trạch Hiên cười lạnh một tiếng, lại lần nữa phát động thể công.

Cổ Hậu Vĩ hết sức chăm chú nhìn chăm chăm phía trước, một thoáng đặc huẩn cho hắn lớn hết sức lòng tin. Nhớ tới ban đầu, bản thân cũng là như vậy nghênh đón Mã Khánh Lượng ám sát!

Đây Trương Trạch Hiên tốc độ so với Mã Khánh Lượng đi, không nhanh được bao nhiêu!

Cổ Hậu Vĩ đồng tử bỗng nhiên co rúc lại, rống giận một tiếng, đem chính mình pháp côn đập bẻ về phía trước!

"Chính là chỗ này!"

"Àm!"

Pháp côn lộ ra một vẻ rung động cương phong, trực tiếp ở trong không khí nổ tung!

Nhưng mà ngay sau đó, Cổ Hậu Vĩ tâm trong nháy mắt thể lương đến đáy, như dọa hằm băng! Bởi vì phía trước căn bản cũng không có người tồn tại, mình... Đánh giá không ra!

Đánh giá sai lầm hậu quả là cái gì Cổ Hậu Vĩ không dám nghĩ tới!

"Đồ đàn độn!"

Trương Trạch Hiên tiếng đùa cột thanh âm tại Cổ Hậu Vĩ mặt bên vang dội, hắn một tay ngưng tụ nguyên khí, trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, thẳng đến Cổ Hậu Vĩ ngực!

Tất cả mọi người đều không nhện được nhắm hai mắt lại!

Nhưng mà! Ngay tại nghìn cân treo sợi tóc trong nháy mắt, tình cảnh cư nhiên là dừng lại. Tất cả mọi người đều tại trợn to hai mắt há to mồm nhìn đến lời dài, phảng phất phía trên có cái gì làm nguoi ta kinh thế hãi tục sự tình phát sinh!

Trương Trạch Hiên thân thể trên không trung mạnh mẽ dừng lại, hắn trong hai mắt không còn là sát khí tràn trề, chiếm lấy tất là một loại vẻ hoảng sợ.

Bởi vì, cổ của hắn đang bị một đạo thân ảnh mạnh mẽ nắm chặt trong lòng bàn tay!

Không có bất kỳ huyền niệm, cứ như vậy bị bắt đến, nhắc lên.

"Xin lỗi, ta tới trễ!"

Một cái thanh âm quen thuộc vang dội, ngôn ngữ yên lặng, lại thoáng mang theo một ít tự trách. Chỉ là yên lặng sáu cái chữ, lại phảng phất cho người ta một loại ảo giác, cho dù trời sập xuống, hẳn cũng có thể chịu nổi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Trong nghịch cảnh đột phá

"Vân Dương "

Ban 7 bên kia, tất cả mọi người biểu tình đều là vui mừng khôn xiết, sắc mặt kích động.

Không nghĩ tới, Vân Dương thế mà lại tại thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, chạy tới nơi này!

Mà ban 1 bên kia, đám học sinh kia cũng không nhận được nhiều may mắn một cái, tựa hồ đối với Vân Dương thực lực, hơi nghi hoặc một chút. Nhưng chỉ có Hứa Nhược Tĩnh là mặt đầy hưng phấn, nàng đôi mắt đẹp lưu chuyển, cuối cùng đã rơi vào Vân Dương trên thân, ở trong lòng tự lẩm bẩm: "Ta biết ngay người nhất định sẽ đi, bởi vì chúng ta còn có đồ ước, không phải sao "

Cổ Hậu Vĩ chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt rơi vào Vân Dương trên thân. Vốn là phảng phất đã mất lòng tin biểu tình bỗng nhiên lộ một nụ cười, hẳn nuốt nước miếng một cái, khó nhọc nói: "Người đến chậm một bước nữa, sẽ chờ thu cho ta thi thể đi..."

"Sẽ không, có ta ở đây, ai đều không thể động tới người!" Vân Dương nắm Trương Trạch Hiên cổ, đem hân giọng lên thật cao, bộ kia quân lâm thiên hạ khí bá đạo, để cho sản đấu vô tất cả mọi người trong nháy mắt chớ có lên tiếng.

"Người... Người muốn làm gì mau thả ta đi xuống!" Trương Trạch Hiên mặt đầy hoảng sợ nói, phải biết hôm nay tánh mạng mình chính là bị người khác nắm ở trong tay, hẳn làm sao có thể không hoảng hốt

"Đùa gì thế đây là tập kích! Tập kích!" Trương Thủ xanh mặt mẽ vỗ bàn một cái, biểu tình tức giận nói: "Trọng tài đây trọng tài!"

Trọng tài kia cũng có chút tình thế khó xử, Vân Dương thẳng tiếp nổi ra tay với Trương Trạch Hiên, đã nói rõ ban 7 bên này chủ động thừa nhận thất bại. Cứ như vậy, ban 7 bên kia đã là liên tục thua hết ba trận rồi.

"Trận này, ban 1 Trương Trạch Hiên chiến thắng!" Trọng tài kia tuyên bố kết quả cuối cùng.

Cổ Hậu Vĩ trong nụ cười lộ ra một vẻ âm đạm, hân thấp giọng nói: "Thật xin lỗi, chúng ta ban 7, đã liên tục thất bại ba trận rồi."

"Không sao, có ta ở đây!" Vân Dương âm thanh rất nhẹ, bình tĩnh.

"Người có ý gì thả ta xuống!" Trương Trạch Hiên tứ chi giãy giụa, nhưng hẳn lại không dám có cái gì quá đại động tác. Rất sợ Vân Dương vừa phát lực, trực tiếp vịn gãy cổ của hắn.

"Bàn Từ, người đi xuống trước đi, nói cho bọn hắn biết, còn lại toàn bộ giao cho ta." Vân Dương ngẩng đầu đối với Cổ Hậu Vĩ cười một tiếng.

Cổ Hậu Vĩ gật đầu một cái, xoay người đi xuống lôi đài.

Trường Phong Vô Kỵ cặp mắt cẩn thận nhìn chằm chằm Vân Dương, hôm nay hân khí chất cùng lúc trước càng là hoàn toàn khác biệt, bình thường trong tựa hồ mang theo một cỗ khí phách, cùng kia Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ có đến hiệu quả hay như nhau!

"Chẳng lẽ nói..." Trường Phong Vô Kỵ có chút không thể tin trọn to cặp mắt, bởi vì hân cũng là đã từng tìm hiểu tới Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ, cho nên tự nhiên có thể nhận rõ ràng Vân Dương hôm nay trạng thái. Lẽ nào hẳn chỉ dùng ngắn ngủi 3 ngày thời gian, liền nắm rõ ràng rồi Bạch Hồ Khiếu Thiên Đồ chân chính Huyền Bí sao

"Quả nhiên, không hổ là..." Trường Phong Vô Kỵ trong đôi mắt tràn đầy kinh hi, thiên sinh thần thể cấp hân kinh hi thật sự là quá lớn!

Hôm nay, trên lôi đài cũng chỉ còn lại có Vân Dương cùng Trương Trạch Hiên hai người.

Vân Dương buông lỏng nắm chặt Trương Trạch Hiên cổ tay, rất là tùy ý khoát tay áo nói: "Nếu như người là người đàn ông, liền lưu lại đánh với ta

!"

Trương Trạch Hiền trong mắt lóe lên một trận thâm độc, hần hung ác nói: "Đương nhiên! Ta cũng sẽ không giống lúc trước thế, bị nguoi tập kích đắc thù!"

"Cho dù không đánh lên, ta giết nguoi cũng là dễ như trở bàn tay!" Vân Dương lắc lắc đầu, mặt đầy đều là vẻ khinh thường.

"Đánh rầm!" Trương Trạch Hiền cái trán nhất thời gân xanh lộ ra, phảng phất bị rất lớn vũ nhục một dạng.

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, cơ hồ là không có bất kỳ dấu hiệu xuất thủ, thân ảnh dung nhập vào không khí lưu quang trong, khiến người ta tránh không kịp, lòng rối như tơ vò.

Nhưng Vân Dương chính là không chút hoang mang, rất là tùy ý cất bước tại trên lôi đài. Hắn khẽ nâng lên mí mắt, nhìn về một cái phương hướng, có chút đùa cợt lắc đầu, một quyền nhanh như tia chớp đập tới!

Quả đấm này nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng lại hàm chứa kinh thiên lực lượng!

Chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, phía trước trong không khí lại té xuống một cái nói thân ảnh chặt vật, nặng nề ngã ở trên lôi đài.

Là Trương Trạch Hiền!

Tất cả mọi người tại chỗ nhất thời xôn xao, Trương Trạch Hiền quý dị kia thân pháp, lại bị Vân Dương liếc mắt xem thấu cả rồi!

"Làm sao có thể" Long Tuấn Dương hít mắt, hắn có chút không dám tin nhìn đến Vân Dương, tựa hồ muốn đem hắn nhìn thấu một dạng. Rõ ràng chỉ là đơn thuần Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp, làm sao lại nắm giữ bên nhạy như vậy khứu giác cùng sức quan sát

Hắn rất là không cam lòng, mình học sinh, lại bị người dễ dàng như thế đánh bại, huống mà lại còn là bị mình một mực xem thường... Ban 7!

Long Tuấn Dương đương nhiên không biết, Vân Dương mặc dù chỉ là Nhất Nguyên Cảnh, nhưng mà đã sớm lãnh hội chỉ có Lưỡng Nghi Cảnh mới có thể diễn sinh tinh thần lực! Mà Trương Trạch Hiền tuy rằng cường đại, nhưng khoảng cách Lưỡng Nghi Cảnh còn có nhất định khoảng cách, cho nên nhìn thấu hắn động tác, cũng không tính khó khăn.

Trương Trạch Hiền biểu tình chấn động từ dưới đất bò dậy, hắn tự tay lau mép một cái, cư nhiên là chảy máu.

"Nguoi dám làm tổn thương ta "

Vân Dương khinh thường cười nói: "Lẽ nào nguoi chính là cảnh vàng lá ngọc không tổn thương được sao "

"Ta giết nguoi!"

Trương Trạch Hiền biểu tình dữ tợn, toàn thân sát khí nồng nặc tràn ra, cơ hồ là không có bất kỳ dấu hiệu phóng thích ra ngoài! Nguyên khí điên cuồng bành trướng, không khí chung quanh bên trong nguyên khí bị quất rồi sạch sẽ, toàn bộ gia trì tại trên người hắn.

"Thiêm điện một đòn!"

Trương Trạch Hiền bàn tay hóa đao, mang theo vô thất thế công trong nháy mắt bỏ ra! Toàn bộ không trung, lại bỗng nhiên thoáng qua một tia chớp, vô cùng quý dị!

Vân Dương hít sâu một hơi, không sợ hãi chút nào ngưng tụ lại rồi nguyên khí, bàn tay phải lộ ra một vẻ kim quang rực rỡ đánh ra! Một trận âm u tung kinh âm vang lên, thành kính vô cùng.

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Ánh sáng màu vàng cùng tia chớp đụng vào nhau, đây đã là thuần túy đang so liều mạng nguyên khí!

Chỉ thấy kia thế công ác liệt thiêm điện tại kim quang ăn mòn dưới, trong nháy mắt giải tán, hóa thành điểm điểm tinh quang, hướng phía bốn phương tám hướng tản đi.

"Àm àm!"

Đội đến thiêm điện hoàn toàn bị bại sau đó, một đạo sấm sét lúc này mới chậm chạp vang dội

! Chỉ có điều, sấm sét này không có thiêm điện tôn lên, lộ ra không hề khí thế.

Kim quang đến mức, ngay cả không khí đều không thể thoát khỏi may mắn, bị quét một cái sạch. Đại Kim Cương Chưởng mang theo nghiền ép tất cả khí thế, áp hướng Trương Trạch Hiền! Giống như là một tòa cao lớn núi cao đè xuống đầu, mang cho người ta áp lực căn bản là không có cách diễn tả bằng ngôn từ!

"Ta không tin!"

Trương Trạch Hiền biểu tình điên cuồng, hắn có chút không thể tiếp nhận mình võ kỹ được đối phương cắn nuốt. Đây chính là quan hệ đến với, tôn nghiêm bản thân a!

Hắn mặt đầy phần nộ giờ lên hữu quyền, mạnh mẽ đập về phía kia Đại Kim Cương Chưởng.

"Xì xì xì!"

Hắn trên nắm tay bổ sung thêm nguyên khí, bị Đại Kim Cương Chưởng trong nháy mắt thôn phệ sạch sẽ, ngay sau đó không lồ kia vô thất ánh sáng màu vàng, nặng nề vỡ vào Trương Trạch Hiền trước ngực!

Ngực một trận nặng nề, giống như bị Cự Chùy đập trúng, ngay cả hô hấp đều biến dị thường khó khăn. Một chưởng này, cư nhiên là trực tiếp chấn động Trương Trạch Hiền huyết dịch nghịch lưu, bị chưởng phong thương tới rồi kinh mạch!

"Khụ khụ khụ!"

Trương Trạch Hiền bước nhanh bay ngược, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt một trận tái nhợt.

"Thật mạnh a!" Sàn đấu vỡ bên trong, một ít quần chúng không nhịn được lên tiếng thờ dài nói.

"Đúng vậy a, thật tốt mạnh mẽ! Không tưởng tượng nổi!"

"Đây Trương Trạch Hiền cũng coi là ban 1 tài năng xuất chúng, lại dễ dàng như vậy liền bị Vân Dương đánh bại!"

"Các người biết không, ta nghe nói đây Vân Dương là Đại Hạ vương triều công tử Vân gia, ban đầu liền Nguyên Vực đều đối với hắn đưa ra cảnh ô liu đây!"

"Thật sao chính là hắn tại sao bị phân đến rồi ban 7 thiên tài như vậy, theo lý đi ban 1 mới đúng a!"

"Đây thì không rõ lắm!"

Trên lôi đài, Trương Trạch Hiền đã trực tiếp đem hắc bào cởi xuống, lộ ra vốn là mi lỗ. Hắn mặt mũi dữ tợn khủng bố, con mắt trừng rất lớn, đôi mắt phỉn đỏ bùng, cơ hồ muốn tích xuất máu tươi đi. Rất dễ nhận thấy, hắn đã đến rồi điên cuồng bên bờ!

"Kéo kẹt!"

Hắn liều mạng siết chặt hai quả đấm, mạnh mẽ vận chuyển nguyên khí trong cơ thể, đem nghịch lưu máu tươi cho làm cho thẳng rồi trở về. Đến ở trong cơ thể kia rối loạn kinh mạch, hắn căn bản không có thời gian đi quán.

"Vân Dương, người thật rất làm ta ngoài ý muốn a! Bất quá, người ắt phải vì lúc trước kiêu ngạo, trả giá thật lớn!" Trương Trạch Hiền mỗi bước ra một bước, trên mặt đất cũng sẽ lưu lại một mảnh nứt nẻ, ngay cả cảm thạch xây thành lôi đài, đều không chịu nổi hắn kia kinh người nổ mạnh lực lượng!

Mỗi bước ra một bước, nguyên khí trong cơ thể liền biết bạo tăng một điểm!

Hôm nay Trương Trạch Hiền giống như là một cái giết đỏ cả mắt rồi tay cờ bạc, vô luận như thế nào cho dù là thua sập đổ nhà ** sinh, cũng phải đem vốn lật trở về!

Một khắc này, ngay cả Trương Trạch Hiền mình cũng không nghĩ tới, hắn cư nhiên là mạnh mẽ vượt ra khỏi mình vốn có cảnh giới! Tuy rằng vẫn không có thể đạt được Lưỡng Nghi Cảnh, nhưng xem nguyên khí mức độ đậm đặc, đã là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đỉnh phong!

Trương Thủ xanh mặt liền biến sắc, vội vã hét lớn: "Hiên nhi, mau dừng tay! Như vậy sẽ nguy hại đến thân thể người

!"

Trương Trạch Hiền đối với lần này bịt tai không nghe, sự tình phát triển đến bước này, kia còn có cái gì nương tay đạo lý

"Xì xì xì!"

Quanh người hắn sát cơ tràn ra, cơ hồ phải đem không khí đều ngưng trệ. Hắn chậm rãi đưa tay phải ra cánh tay, một đạo tinh khiết đao phong màu đen huyền ảnh tại cánh tay hắn xung quanh hiện ra, hôm nay hắn cả cánh tay đều huyền hóa thành lưỡi đao sắc bén, hiển nhiên là muốn liều mạng một lần cuối cùng!

Biểu tình của Vân Dương cũng không hồi phục lúc trước thoải mái, hắn cặp mắt nhìn chăm chăm đến Trương Trạch Hiền, không biết đang suy tư cái gì nữa.

"Trảm!"

Trương Trạch Hiền rống giận một tiếng, trong tay đao phong trong nháy mắt chém tới!

"Xuy Xuy Xuy!"

Chỉ thấy đao phong này dễ như trở bàn tay phá vỡ không gian, lấy mắt thường không nhìn thấy tốc độ, điên cuồng chém trút ra! Ngay cả không khí cũng bị đao phong này xé nát, khí lưu nổ rối loạn.

Trương Thủ xanh hai tay đều run rẩy, Trương Trạch Hiền cử động lần này đối với nhục thân mà nói có đến tổn thương to lớn. Bất quá sự tình đều đã phát sinh, hắn cũng chỉ có thể tiếp nhận thực tế!

"Hiên nhi một kích này, coi như là Lương Nghi Cảnh võ giả cũng không thể ngăn cản được! Vân Dương, tất nhiên sẽ bị chém giết!" Trương Thủ coi trọng con người gắt gao nhìn chăm chú vào trên sân, nhìn đến Vân Dương ánh mắt tràn ngập thù hận. Hắn hận không được mình có thể ra sân, tự tay đem Vân Dương chém giết!

Về phần ban 7 bên kia, mỗi cái là sắc mặt đại biến. Đến lúc này, trong đầu của bọn họ lại có hay không cái gì thắng lợi, cái vinh quang gì. Chỉ cầu Vân Dương có thể bình an, không phải bị thương, là tốt rồi!

"Đáng chết, Trương Trạch Hiền vận khí thật sự là quá tốt rồi! Lại tại trong nghịch cảnh mạnh mẽ đột phá!" Hứa Nhược Tình mặt tươi cười biến đổi, theo bản năng cắn bờ môi của mình.

Đôi mắt đầy gần như có thể đem thiên địa đều Phách Toái thể công, Vân Dương lại không có lựa chọn né tránh. Hắn hít sâu một hơi, điên cuồng vận chuyển nguyên khí trong cơ thể. Từng luồng từng luồng rực rỡ ánh sáng màu trắng sáng lên, tiếp theo toàn bộ ngưng tụ tại Vân Dương ngón trỏ phải bên trên!

Tại trên ngón tay của hắn, một luồng bàng bạc nguyên khí đã ngưng tụ. Vân Dương con mắt nâng lên, sắc bén nhãn quang giống như đem sắc bén đao nhọn, xem mắt người đau đớn, không dám cùng nó mắt đối mắt.

"Đây cũng là người vùng vẫy gãy chết rồi sao, nhìn ta... Phá người!"

Vân Dương chậm rãi giơ tay lên hướng về, biểu tình không chút hoang mang, phảng phất nắm chắc phần thắng, thật ra thì ngay cả hắn trong lòng mình cũng không đáy. Lúc này khẳng định không phải đem mình là bài tẩy cuối cùng đánh ra thời điểm, cho nên hắn chỉ có thể lựa chọn dùng những phương thức khác đi ứng đối!

"Ngưng Khí Chỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Người kế tiếp, ai tới

Vân Dương Ngưng Khí Chỉ giống như là một đạo laser một bản, mạnh mẽ bắn về phía Trương Trạch Hiền!

Đây là thuộc về sắc bén đao phong cùng thuần túy võ kỹ đụng vào nhau, ai cũng không dám bảo đảm ai nhất định có thể đủ thắng lợi! Chỉ từ tình cảnh nhìn lên, dùng hết tất cả Trương Trạch Hiền, hiển nhiên là muốn càng hơn một bậc.

"Quét!"

Lưỡi đao trực tiếp ác liệt bổ ra Ngưng Khí Chỉ tạo thành một chùm quang mang, lấy mạnh mẽ tư thái, đem hào quang chém hướng hai bên!

Vân Dương mặt liền biến sắc, không nghĩ tới Trương Trạch Hiền đây phản công mãnh liệt như vậy, ngay cả mình Ngưng Khí Chỉ đều không thể đem ngăn trở!

"Chết đi!" Trương Trạch Hiền song mắt đỏ bừng, điên cuồng cười ha ha.

Vân Dương nhú mày một cái, lại lần nữa gia tăng đối với Ngưng Khí Chỉ chân khí chuyển vận, chỉ nghe gào thét tiếng xé gió chậm chạp dừng lại, đao kia lưỡi dao hướng phía trước chém giết tốc độ quả nhiên là chậm lại!

"Xi xi xì!"

Ngưng Khí Chỉ ngoan cường chống cự, cho dù lưỡi đao vô cùng sắc bén, cũng không có biện pháp đem dễ như trở bàn tay bỏ ra!

Lần này, Trương Trạch Hiền có chút luống cuống. Phải biết đây chính là hắn một kích cuối cùng, nếu như một kích này lại không thành công lời nói, thế thì hắn cũng chỉ có thể tiếp nhận thất bại. Nhưng mà hắn không cam lòng, không cam lòng a!

Lúc này Vân Dương đã ổn định thế cục, Ngưng Khí Chỉ đang cùng lưỡi dao trong chiến đấu, dần dần chiếm cứ thượng phong.

"Nô!"

Vân Dương cười lạnh một tiếng, bát võ tay phát ra tiếng, chỉ thấy kia Ngưng Khí Chỉ trong nháy mắt nổ mạnh, tầng tầng lớp lớp, giống như quanh co như Cự Long, từ đầu nổ đến đuôi!

Đây dĩ nhiên chính là núp ở Ngưng Khí Chỉ bên trong ám kinh rồi, chính là đây luồng ám kinh, mới đưa đến xuất kỳ bất ý hiệu quả!

Dao kia lưỡi dao bị dây liên tiếp nổ mạnh trực tiếp nổ tan, ngay cả Trương Trạch Hiên chính mình cũng không thể tin được, mình một kích cuối cùng, lại bị Vân Dương hóa giải rồi!

Trên lời đài gió khinh vân tán, lại lần nữa khôi phục lúc trước yên tĩnh.

"Không, không có khả năng!" Trương Trạch Hiên mặt đầy kinh hoàng, điên cuồng la hét.

Vân Dương không có thời gian đi để ý tới hắn, bởi vì tại quanh người hắn, cư nhiên là hiện ra từng luồng từng luồng nồng nặc nguyên khí. Trong thiên địa nguyên khí, cũng có Long Quyển Phong một bản, tại chung quanh thân thể hắn quanh quẩn!

Trong cơ thể tựa hồ là có một cỗ vô hình ràng buộc bị phá vỡ, Vân Dương đối với chung quanh nguyên khí hấp thu tốc độ, nhất thời nhanh tam thành!

Hắn biểu tình tràn đầy không tưởng tượng nổi, không nghĩ tới tại một lần đụng chạm kịch liệt sau đó, mình cảnh giới cũng đột phá!

Nhưng không giống là, Trương Trạch Hiên là từ Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đến Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp đỉnh phong, mà Vân Dương chính là trực tiếp đột phá trở thành Lưỡng Nghi Cảnh!

Mạnh mẽ nguyên khí tứ ngược, toàn bộ bị Vân Dương hút vào trong cơ thể. Hắn một bộ thập phần hưởng thụ thần sắc, đây là hắn lần đầu tiên trong chiến đấu đột nhiên phá cảnh giới! Không thể không nói, loại cảm giác này thật là cực tốt!

Trương Trạch Hiên tựa như hóa đá một dạng cả người ngốc ngay tại chỗ. Hắn có chút không thể tiếp nhận, mình một kích mạnh nhất lại được đối phương tùy tiện hóa giải.

"Lại... Đột phá" Hứa Nhược Tĩnh kinh ngạc nói.

Cái khác ban 1 học sinh tất cả đều là về mặt chấn động, vốn là Trương Trạch Hiên có thể tại trong nghịch cảnh đột phá đã là để cho người không tưởng tượng được rồi, nhưng Vân Dương như vậy, càng là không tưởng tượng nổi!

Cũng không phải mỗi lần áp lực, cũng có thể khiến người đột phá. Áp lực khổng lồ chỉ có thể là cho người nhất định cơ hội, về phần có thể hay không nắm chặt, còn phải xem chính người.

Nhưng mà rất may mắn, Vân Dương nắm chặt cơ hội lần này!

"Kéo kẹt!"

Vân Dương chậm rãi siết chặt quả đấm, vào giờ phút này hắn cảm thấy trước giờ chưa từng có thỏa mãn. Nguyên khí trong cơ thể khôi phục đỉnh phong, loại cảm giác đó so với liên tiếp nghỉ ngơi cả ngày còn phải sáng khoái!

Mà đối diện mặt đầy thù ra Trương Trạch Hiên, tất cùng hắn tạo thành so sánh rõ ràng.

Vân Dương gào to một tiếng, bỗng nhiên ra quyền!

"Rầm rầm rầm!"

Đó là một luồng không thể chống đỡ cường hãn lực đạo, mặc dù không có sử dụng nguyên khí, nhưng thắng được sử dụng nguyên khí! Thiên sinh Thần Thể chỗ cường đại, sẽ hướng theo cảnh giới trở nên mạnh mẽ, từng điểm từng điểm bày ra!

"Ầm!"

Một quyền này tuy rằng khoảng cách Trương Trạch Hiên có rất khoảng cách xa, nhưng mà nó Quyền Phong chính là vượt qua hơn mười mét khoảng cách trực tiếp đập trúng Trương Trạch Hiên ngực.

Trương Trạch Hiên trực tiếp bị cỗ lực lượng này đập bể bay hướng bầu trời, biểu tình cực kỳ thống khổ.

"Phốc!"

Hắn không nhịn được phun ra một ngụm tiên huyết đi, máu tươi bên trong, lại xen lẫn một ít tạng khí khối vụn.

Đây là Vân Dương tận lực nương tay hậu quả, nếu không lời nói đây Trương Trạch Hiên chỉ sợ là muốn trực tiếp bị cỗ lực lượng kia cho đánh bể!

"Hừ, không chịu nổi một kích." Vân Dương khinh thường lắc lắc đầu, biểu tình tất cả đều là châm chọc.

"Rào!"

Hiện trường lại là A9bAAT6 một mảnh hỗn loạn, mọi người mặt đầy kinh ngạc, miệng đầy khen ngợi. Đương nhiên, ghen tị người cũng không thiếu!

Mọi người đều là cùng một cái Võ viện học sinh, có người thiên phú kém một chút, mỗi tiến vào một cấp đều phải bỏ ra rất lớn nỗ lực. Có người thiên phú ưu tú, tiến giai khỏi đi tương đối dễ dàng.

Nhưng mà Vân Dương, chính là trực tiếp lật đổ tất cả mọi người quan niệm!

Thực lực lại mạnh, thiên phú còn cao! Đây còn là người sao

Cường giả như vậy, đến tột cùng là làm sao có thể bị phân loại làm ban 7

Khả năng này là Tinh Hà Võ Viện trong lịch sử đến nay, đứng đầu lần trọng đại này sai lầm!

Tại làm sao trong tích tắc, Vân Dương phảng phất trở thành chính nghĩa hóa thân.

Toàn bộ học sinh ban 7 đều kích động vùng đến quả đấm, không hèn mà cùng hăm hù.

"Vân Dương, cố gắng lên!"

"Ban 7, tất thắng!"

Tiếng người huyên náo, tất cả ân tình tự ở trong nháy mắt này đạt đến tới được đỉnh phong. Bọn họ thật là bị đè nén quá lâu, vào giờ phút này cuối cùng có một cái khơi thông đi ra thời cơ!

Bọn họ kích động siết chặt quả đấm, âm thanh đột ngột tăng cao. Ban 7 đã không còn biết rõ bị bao nhiêu người không coi trọng rồi, cũng không biết đến tột cùng bị bao nhiêu người châm chọc qua!

Nhưng mà lần này, bọn họ thấy được hy vọng!

Toàn bộ tâm tình tiêu cực, toàn bộ bị quăng ra ngoài chín tầng mây. Lúc này bọn họ, cũng chỉ có một lòng!

Thắng lợi!

Bọn họ hay là tại liên tục trong thất bại bỏ qua nơi có hi vọng, còn lại chỉ có tuyệt vọng. Nhưng mà lần này, Vân Dương mang cho bọn hắn, hy vọng!

Hy vọng... A!

Thật là hy vọng!

Ngon lửa giống như hy vọng!

Tinh một đốm lửa nhỏ có thể thiêu cháy cả đồng cỏ!

Tất cả mọi thứ, đều hóa thành ban 7 những học sinh kia kêu gào lực lượng.

"Vân Dương cố gắng lên!"

Âm thanh đột phá chân trời, thậm chí có chút kích động người đều hô ra rồi cổ họng, khiêu phá rồi giọng.

"Ban 7 tất thắng!"

Bọn họ điên cuồng vùng đến hai tay, tuy nói thắng lợi còn chưa tới đi, nhưng mà đây đã trở thành một loại chèn chèn say sưa!

Là cái này... Tín niệm lực lượng!

Là cái này... Lại lần nữa dấy lên hy vọng!

Ngay tại Trương Trạch Hiền thân thể sắp lúc rơi xuống đất, một đạo thân ảnh trong nháy mắt vọt tới bên trong sân, nhảy lên thật cao, đem Trương Trạch Hiền thân thể tiếp lấy.

Trương Thủ xanh cắn răng nghiêng lợi đỡ Trương Trạch Hiền, nhìn về Vân Dương trong con ngươi, tràn đầy thù hận: "Người chờ đó, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Đối với Trương Thủ xanh lại nói, cũng tức giận, đồng dạng tức giận a! Vốn tưởng rằng Vân Dương chính là một cái bình thường học sinh, thu chút chỗ tốt phế bỏ hần kinh mạch, ai ngờ lại bị hần nhạ cảm phát giác. Sau đó mình xuất phát từ trả thù tâm lý, đem hần phân đến rồi ban 7. Tại lớp học kém nhất trong, cho dù thật là thiên tài, cũng chỉ có vãn lạc một cái này kết quả!

Bởi vì ban 7 lão sư, Trương Phong Vô Kỳ, liền chỉ là một bất tài tửu quý! Ai cũng không biết ban đầu viện trưởng tại sao thu nhận hần, thu nhận một cái tửu quý!

Nhưng mà a nhưng mà, Trương Thủ xanh suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ tới, Vân Dương không chỉ không có vì vậy mà truy lục, ngược lại một đường cao cao mãnh tiến!

Liền liền con trai mình Trương Trạch Hiên, cũng bị hần dễ như trở bàn tay đánh bại!

Vân Dương lông mày khẽ nhú một cái, không nhịn được nói: "Con thỏ nhỏ chết bầm này, nguyên lai là nguoi đây lão cầu con trai a! Nếu như ta sớm đi biết rõ lời nói, chắc chắn sẽ không nương tay! Ta sẽ trước đưa con thỏ nhỏ chết bầm này xuống địa ngục, sau đó tự tay đưa nguoi đây lão cầu đoàn tụ với hần!"

Thanh âm hần cực lớn, căn vốn liền không có bất kỳ che dấu nào. Để cho tất cả mọi người tại chỗ đều là biểu tình sững sờ, không tưởng tượng nổi trọn to cặp mắt.

Trương Thủ xanh tại Tinh Hà Võ Viện, đây chính là tư cách già nhất một nhóm lão sư. Không nghĩ tới hần hôm nay, lại bị một tên tiểu bối như vậy giễu cợt!

Bất quá cũng không có cách nào ai để nguoi ta là người thắng lợi sau cùng đây nếu thất bại, đó cũng không có tư cách nói thêm cái gì.

Trương Thủ Thanh Khí toàn thân run run, liền rìa mép đều vênh lên: "Nguoi liền cầu nguyện đi, cầu nguyện mình tuyệt đối không nên có một ngày rơi vào trong tay của ta, nếu không ta sẽ để nguoi muốn sống không được muốn chết không được!"

Vân Dương cười lạnh nói: "Nguoi đây lão cầu cực kỳ không biết xấu hổ, người sáng suốt cũng nhìn ra được, ta đã hạ thủ lưu tình. Nếu không lời nói, kia thằng nhóc con còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại phải không nguoi đây lão cầu một mực căn không buông, cũng thật là nực cười! Thực lực không đủ, liền cút về tu luyện, đừng ở chỗ này xấu hổ mất mặt!"

Trương Thủ xanh biểu tình đại biến, hần hít thở sâu mấy hớp, dứt khoát trực tiếp nghiêng đầu sang chỗ khác không cùng Vân Dương tranh cãi, ôm lấy Trương Trạch Hiên đi xuống lôi đài. Luận tài ăn nói, hần cho dù vô ngựa cũng không phải Vân Dương đối thủ.

Trọng tài ngây ngẩn, hần căn bản cũng không biết nên như thế nào xử phạt. Theo lý thuyết, trận này là Vân Dương thắng không sai, chính là lúc trước Trương Trạch Hiên đã đánh bại ban 7 Cô Hậu Vĩ nữa rồi a!

Nhưng Vân Dương cũng không có để cho trọng tài khó xử, chỉ thấy hần cười giờ tay lên hướng về, hướng về phía ban 1 bên kia ngoắc ngoắc, về phách lối đặt vu ngôn biểu!

"Người kế tiếp, ai tới "

Khiêu khích! Đây là trần trụi khiêu khích!

Ai có thể tưởng tượng, thiên tài tinh anh như mấy ban 1, lại bị một cái học sinh ban 7 khiêu khích như vậy!

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, phỏng chừng ai cũng không thể ngờ tới sẽ là như thế kết quả!

Rối loạn, lộn tranh tài này toàn bộ rối loạn.

Quy củ cái gì, đã không ai quan tâm rồi.

Cũng chỉ có... Người thắng làm vua!

Về phần ban 7 bên kia, chính là trực tiếp sôi trào!

Lúc trước bọn họ đối với ban 1 sợ hãi, đã cuồng táo hết sạch, còn lại đều là niềm vui tràn trề sáng khoái.

Lúc trước ban 1, chẳng phải là như vậy như vậy đùa cợt mình sông có khúc nguoi có lúc, ban 1 cuối cùng có một ngày cũng ném được bị giễu cợt mùi vị!

Ban 1 bên kia, tất cả mọi người sắc mặt đều là cực kỳ khó coi, nhất là Long Tuấn Dương, kia anh tuấn mặt mũi càng là tức giận tái mét.

"Ta bây giờ chỉ hỏi một cái vấn đề, các nguoi ai có thể lên bắt hần cho ta làm thịt" Long Tuấn Dương kia sắc bén cặp mắt, quét nhìn quá sở có ban 1 học sinh.

Ngay tại hần lời còn chưa dứt thời điểm, Hứa Nhục Tinh đi ra.

"Ta tới!"

Nàng biểu tình lãnh đạm, tựa hồ cũng không có hàm chứa cái khác tâm tình. Nhìn thấy Hứa Nhược Tĩnh đứng ra sau đó, Long Tuấn Dương cũng coi là thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Vân Dương như là đã đột phá vào rồi Lưỡng Nghi Cảnh, vậy nhất định phải bởi vì Lưỡng Nghi Cảnh võ giả tới đối phó hắn! Mà Hứa Nhược Tĩnh... Vừa vặn tại nửa tháng trước, tiến vào Lưỡng Nghi Cảnh!

Hứa Nhược Tĩnh chậm rãi đi lên lôi đài, cái này ban đầu tính khí hòa bạo điều ngoa mặc cho Lý nha đầu, hôm nay cũng là đứng ở trên lôi đài, cùng Vân Dương cách xa mắt đối mắt.

Thật ra thì ngay cả Vân Dương bản thân cũng cảm giác có chút thổn thức, không nghĩ tới ban đầu tiểu nha đầu, thế mà lại lột xác trở thành hôm nay cường đại như vậy. Chín mươi không chỉ là thực lực, còn có ý hình thái!

"Ta thật không nghĩ tới, ban 7 các người lại có thể một đường tiến vào trong trận chung kết đi! Ta vốn nghĩ đến đám các người là dựa vào vận khí, nhưng không ngờ... Ta sai rồi." Hứa Nhược Tĩnh trong con người xinh đẹp lộ ra một vẻ vẻ phức tạp.

Không nghĩ tới Vân Dương tại ban 7, cũng có thể có nhanh như vậy tiến bộ! Thiên phú này, thật tốt đến mức nào a

"Ta đối với chúng ta lớp học rất có lòng tin, vẫn luôn là!" Vân Dương mỉm cười nói.

"Ta không chiếm tiện nghi của người, người trước đem nguyên khí khôi phục lại nói!" Hứa Nhược Tĩnh chậm rãi mở miệng nói.

Vân Dương lắc đầu, nhẹ giọng cười nói: "Không cần, ta bây giờ chính xử đỉnh phong, cảm giác hảo rất!"

"Được, vậy thì tới đi! Liên quan tới, chúng ta đồ ước, cũng là thời điểm một quyết định thắng bại." Hứa Nhược Tĩnh đang nói rằng đồ ước hai chữ này thời điểm, sắc mặt không nhịn được hơi đỏ lên. Bất quá năng phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt liền khôi phục bình thường.

Nàng vốn tưởng rằng vụ cá cược này mình căn bản không khả năng thua, nhưng mà chuyện cho tới bây giờ, sự tình phát triển cũng không có dựa theo nàng ý nghĩ tiến hành.

Hôm nay hắn nàng không có tất thắng Vân Dương nắm chắc, cho nên đồ ước thắng bại, cũng là chia năm năm!

Nếu như mình thất bại lời nói, thật muốn... Thân hắn nhất khẩu sao

Hứa Nhược Tĩnh tác vương có chút rối loạn, nhưng nàng rất nhanh thì điều chỉnh qua đây. Minh lúc này bên trong mục đích, là cuộc chiến đấu này. Về phần đồ ước cái gì, đều giữ lại đến sau khi kết thúc rồi hãy nói!

Nếu như mình thật thất bại, hôn thì hôn đi!

Vân Dương gật đầu một cái, hắn đối với Hứa Nhược Tĩnh hoàn toàn không dám có một chút xem thường. Dựa theo hắn tính toán, Hứa Nhược Tĩnh cô gái nhỏ này, thực lực rất có thể cũng đã tiến giai Lưỡng Nghi cảnh!

Xem ra, đây chú định sẽ là một đợt chặt vật chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Hấn điên rồi sao

"Có thể bắt đầu!" Trọng tài kia ra lệnh một tiếng, hai người trong nháy mắt đem tinh thần tăng lên tới đỉnh phong.

Vân Dương một chân đạp một cái mặt đất, cả người băng vào đây luồng phản xung lực nhảy lên thật cao, giống như mãnh hổ hạ sơn tư thái, hướng phía Hứa Nhược Tĩnh mạnh mẽ nhào xuống.

"Ầm ầm!"

Vân Dương toàn thân nguyên khí như núi lửa bùng ra một bản, liên tiếp nổ vang, khiến người ta căn bản là không có cách mâu thuẫn cỡ lực lượng này. Thậm chí hấn cho người ta một loại ảo giác, cho dù phía trước là chặn một cái tường đồng vách sắt, cũng không ngăn được hắn trùng kích!

Hứa Nhược Tĩnh cũng không có sợ hãi đánh cận chiến, tuy rằng nàng rất rõ Vân Dương sở trường chính là cái này. Chỉ thấy nàng đồng tử bắn ra lượng đạo tinh quang, thon thon tay ngọc chậm rãi đưa ra, nhìn như không chứa bất kỳ lực lượng nào.

Nhưng chính là bằng vào kia thoát nhìn mỏng manh không chịu nổi hai tay, nàng cứ nhiên là chặn lại Vân Dương đánh!

Vân Dương không có nhụt chí, ngay sau đó một quyền đánh ra, trong không khí liên tiếp vang lên liên tiếp tiếng nổ vang!

"Ầm ầm ầm ầm ầm!"

Rõ ràng chỉ là bình thường không có gì lạ một quyền, nhưng cho người ta cảm giác giống như là liên miên không dứt tổ hợp Quyền! Ai cũng không dám xem thường Vân Dương lực lượng, bị một quyền như vậy đập trúng, hậu quả kia là thiết tưởng không chịu nổi!

"Nguyên năng Thuận!"

Hứa Nhược Tinh hai tay hất một cái, sinh ra một luồng nồng nặc nguyên khí đi. Chỉ thấy nàng nắm chặt về này nguyên khí, tạo thành một đạo cứng rắn bình chướng, chắn trước người mình!

Dễ nhận thấy, đây cũng là một chiêu thập phần tinh diệu võ kỹ!

"Đùng!"

Một tiếng vang trầm đục, quả đấm của Vân Dương mạnh mẽ đập vào trước người của nàng trên tấm thuẫn. Ân chứa trong đó lực lượng trong nháy mắt nổ tung lên, làm cho nàng không nhận được lui về sau mấy bước, nhưng tấm thuẫn kia vẫn bền chắc không thể gãy!

Nhưng Vân Dương thế công lúc ấy kết thúc rồi à không, vẫn không có!

"Đại Kim Cương Chưởng!"

Một giây kế tiếp, chói mắt ánh sáng màu vàng lóe lên, khiến người ta không mở mắt ra được. Chỉ thấy Vân Dương lại là toàn lực một chưởng, đánh vào kia bình chướng tiến lên!

"Vù vù!"

Toàn bộ không gian đều là rung động không thôi, chớ đừng nhắc tới Hứa Nhược Tinh trước người tấm thuẫn rồi. Thật ra thì coi như là như thế nào đi nữa cứng rắn tấm thuẫn, cũng không nhận được Vân Dương như vậy liên tục đả kích!

Bất quá xem Hứa Nhược Tinh có vẻ, tựa hồ còn có dư lực.

"Cái gì nàng lại chặn lại!"

"Cứ nhiên là tiến vào Lưỡng Nghi Cảnh, không trách nàng tự tin như vậy!"

Dưới đài xem đám học sinh kia đều là mặt đầy vẻ chấn động, bọn họ đang quan sát qua lúc trước Vân Dương biểu diễn về sau, cho là Hứa Nhược Tinh căn bản cũng không phải là đối thủ của hắn. Nhưng người nào đoán, Hứa Nhược Tinh thực lực cũng đã đột phá đến Lưỡng Nghi Cảnh, hơn nữa mạnh mẽ ngăn trở lại Vân Dương liên tiếp thế công!

Long Tuấn Dương sắc mặt âm trầm, vốn cho là Hứa Nhược Tinh đánh bại Vân Dương là vững vững vàng vàng, nhưng mà sao đoán đối phương cứ nhiên là mạnh mẽ chiếm cứ quyền chủ động.

Phải biết, Hứa Nhược Tinh tiến nhập Lưỡng Nghi Cảnh đã có nửa tháng lâu, vô luận là đối với cảnh giới thích ứng còn có nguyên khí bả khổng, đều phải xa xa tại Vân Dương bên trên

!

Mà Vân Dương bất quá vừa vặn chỉ là vừa mới đột phá, làm sao có thể phát huy ra Lưỡng Nghi Cảnh thực lực chân chính đây

Trên lôi đài, chỉ thấy Vân Dương sau đó lui ra ngoài mấy bước, vẻ mặt yên lặng nhìn đến Hứa Nhược Tinh.

"Rắc rắc!"

Một tiếng giòn vang, Hứa Nhược Tinh trước người tấm thuẫn từ trung gian bắt đầu nứt nẻ, theo sau vết nứt khuếch tán hướng bốn phía, cuối cùng cả khối tấm thuẫn còn là hoàn toàn vỡ vụn ra.

Không có bất kỳ nói nhảm, Vân Dương lại lần nữa bắt đầu hấn uy áp! Hắn biết rõ, không thể cho Hứa Nhược Tinh bất cứ cơ hội nào. Bằng không đợi nàng lợi dụng Hòa Phượng Cung thì triển ra sát chiêu chân chính thời điểm, mình thì khó rồi.

"Ầm!"

Vân Dương hướng phía trước bước ra một bước, lôi đài bỗng nhiên thoáng một cái. Hắn toàn thân nguyên khí không ngừng tràn ra, khí lưu cuồn cuộn bạo thêm rối loạn.

"Đến đây đi!"

Vân Dương hai quả đấm đều xuất hiện, một luồng trấn áp đại địa lực lượng bỗng dưng đánh ra, hướng phía Hứa Nhược Tinh đánh tới.

"Rầm rầm rầm!"

Không khí bị dễ như tờ bàn tay đánh nát, quả đấm của Vân Dương tựa hồ biến ảo một cái tầng huyền ảnh, sức mạnh cường hãn để cho xung quanh khí lưu trong nháy mắt ngưng.

Hứa Nhược Tinh trong mắt lộ ra một vết hàn quang lạnh lẽo, nàng biết rõ mình không thể một mực bị động bị đánh, nếu không cuối cùng thua khẳng định chính là mình.

"Lên!"

Trong tay nàng giương lên một đoàn nồng nặc nguyên khí Cầu, không gian xung quanh nguyên khí đều đang hướng về đây nguyên khí Cầu bên trong ngưng tụ đến. Trong phút chốc, xung quanh bị hút khô nguyên khí, trong thiên địa cũng chỉ còn lại có một quả này nguyên khí Cầu!

Vân Dương rất rõ đây là Hứa Nhược Tinh một đại sát chiêu, nhưng hấn chính là không nhường nửa bước! Coi như là sát chiêu lại có thể thế nào, mình vẫn nên biết khó mà vào! Đem trước mặt tất cả trở ngại, toàn bộ vỡ nát!

"Phá cho ta!"

Vân Dương hai quả đấm cùng nguyên khí kia Cầu mạnh mẽ oanh với nhau, như như núi lửa bộc phát giống như sóng khí quay cuồng, điên cuồng lay động hai người áo quần.

Hấn hai quả đấm thật sâu lâm vào nguyên khí kia Cầu trong, thừa nhận áp lực thật lớn. Vân Dương cái trán gân xanh lộ ra, một thân nguyên khí không giữ lại chút nào thả ra, chói mắt chói mắt quang hoa ngút trời mà khởi, hấn hai quả đấm lực lượng dĩ nhiên là lại tăng lên mấy phần!

Vân Dương sắc mặt ngưng tụ, hai quả đấm trực tiếp từ nguyên khí kia Cầu trong rút ra, ngay sau đó đột ngột từ mặt đất vọt lên, một chân mạnh mẽ đá vào nguyên khí kia Cầu tiến lên!

Một cước này, tựa hồ có thể đem một ngọn núi đá nát! Trong không khí nguyên khí trong phút chốc đạt tới cực điểm, đem không khí hoàn toàn xé rách!

"Ầm!"

Nguyên khí kia Cầu lại bị Vân Dương dùng hết toàn lực một cước đá bay, hóa thành một tia sáng trắng, xông thẳng lên trời!

"Vèo!"

Nguyên khí Cầu đang bay đến đám mây trong sau đó, trong nháy mắt nổ mạnh! Ầm ầm tiếng vang lớn, thẳng nhiếp cánh cửa lòng!

"Lạch cạch!"

Vân Dương hai chân dừng ở chỗ, hơi thở hỗn hển

Hứa Nhược Tinh cái trán cũng hiện đầy mồ hôi lấm tấm, lúc trước nguyên khí kia Cầu làm cho nàng hao tổn không nhỏ, hôm nay cũng chỉ có thể chậm chạp hấp thu thiên địa nguyên khí, bổ sung bản thân.

"Nhục thân thật mạnh a!"

"Lực lượng này, chẳng lẽ là man tử phải không "

Ban 1 đám thiên tài kia trở mắt nhìn nhau, ai đều có chút không dám tin. Hứa Nhược Tinh thực lực ở lớp một là công nhận, tuy rằng không xưng được là tuyệt đối hạng nhất, nhưng cũng là thiên tài trong tài năng xuất chúng. Liền nàng đều không thể tại Vân Dương thủ hạ chiếm được tiện nghi gì, thế thì có thể tưởng tượng được, Vân Dương đến tốt cùng mạnh mẽ đến trình độ nào.

"Cái tên này nhục thân, mạnh mẽ không thể tưởng tượng nổi!" Lúc trước đánh bại Mã Khánh Lượng thiếu niên kia cau mày, nhẹ giọng nói: "Nhược Tinh nếu như cùng hấn đánh cận chiến lời nói, phải thua không thể nghi ngờ!"

"Vậy làm sao bây giờ, lẽ nào liền không làm gì được hấn phải không "

"Dĩ nhiên không phải!" Thiếu niên kia hít sâu một hơi nói: "Chỉ có thể kéo dài khoảng cách, sau đó lợi dụng bàng bạc nguyên khí công kích tầm xa. Hấn nhục thân mạnh hơn nữa, làm tiêu hao thể lực tốc độ cũng so người làm tiêu hao nguyên khí nhanh nhiều! Chỉ cần hấn lọt vào suy yếu trong, đó chính là cơ hội!"

Hấn phân tích rất không tồi, cũng rất phù hợp lẽ thường. Ít nhất tại 99% dưới tình huống, hấn phân tích là chính xác.

Nhưng mà a nhưng mà, hấn gặp phải hết lần này tới lần khác là Vân Dương! Kia 1% tồn tại!

Thiên sinh Thân Thể, khởi là người khác có thể suy đoán sự thực là, cho dù Vân Dương cường độ cao chiến đấu một ngày một đêm, lực lượng thân thể cũng sẽ không suy kiệt, bởi vì có thân thể huyết mạch chống đỡ hẳn!

"Công kích tầm xa, kia không phải là Nhược Tinh cường hạng sao" một người khác cũng mở miệng nói: "Chỉ cần làm cho nàng kéo dài khoảng cách sử dụng cung tiễn, sợ rằng cũng sẽ cảm thấy nhức đầu đi!"

"Chỉ hy vọng như thế!" Thiếu niên kia nhắm hai mắt lại.

Trên lôi đài, Vân Dương phảng phất là một đài không biết mệt mỏi người máy, trong nhấp nháy lại lần nữa xông tới, cùng Hứa Nhược Tinh Chiến với nhau. Hẳn mỗi một Quyển đều hàm chứa mấy ngàn cân lực lượng, đập âm âm dưới, đem Hứa Nhược Tinh kia phòng thân nguyên khí đánh tan hoàn toàn!

Hứa Nhược Tinh cuối cùng không nhịn được bắt đầu đánh lại, nàng nhẹ nhàng đưa tay ra, nguyên khí tràn ra, xem bộ dáng là không nhịn được, muốn cùng Vân Dương cứng đối cứng!

Vân Dương đương nhiên sẽ không sợ hãi, hẳn cho quả đấm mình truyền thụ càng nhiều lực đạo, mạnh mẽ một quyền đập xuống!

Nhưng Hứa Nhược Tinh cũng không có dựa theo Vân Dương sở liệu nghĩ thế cùng mình mạnh mẽ đụng nhau, bàn tay nàng đặc biệt linh xảo, tại quả đấm của Vân Dương bên trên hơi dính gần đi, theo sau đột nhiên một phen, tại Vân Dương không có bất kỳ phản ứng thời điểm, nặng nề vỗ vào Vân Dương trước ngực!

"Ầm!"

Một trận nổ lớn tính lực lượng trực tiếp từ Hứa Nhược Tinh gây yếu trong bàn tay nuốt nhỏ ra, đem cơ thể Vân Dương đánh lui về sau mấy bước.

Hứa Nhược Tinh nhìn thấy một chiêu đắc thủ, nhanh chóng thu tay lại, một cước ngang đá, tinh tế cổ chân sắc bén như đao.

"Vèo!"

Chân nàng phá vỡ không khí, trực tiếp đá vào Vân Dương bên hông.

Vân Dương vội vàng không kịp chuẩn bị, thân thể quơ quơ, đang chuẩn bị đánh trả, Hứa Nhược Tinh thế công lại tới

!

Như như nước thủy triều!

"Bịch bịch bịch!"

Hứa Nhược Tinh liên tiếp đá ra cân nhắc chân, tốc độ cực nhanh, xem người hoa cả mắt.

Vân Dương cắn chặt hàm răng kiên trì, trên thực tế hẳn một mực bằng vào mình mạnh mẽ nhục thân tại gượng chống. Không thì đối những người khác tới, chỉ sợ sớm đã ở nơi này như thủy triều thế công dưới thua trận rồi.

Đương nhiên, trong này còn có Lý Thụ Đại Sở Luyện chế pháp khí nhuyễn giáp công lao, thay Vân Dương chia sẻ rất lớn một phần uy lực, để cho hẳn chịu đựng nổi tới cũng không có khó khăn như vậy rồi.

Hứa Nhược Tinh cao cao chạy nhảy, hai chân đồng thời đá vào Vân Dương ngực, ngay sau đó nàng bằng vào đây đây luồng khí lực, một cái lộn ngược ra sau, cùng Vân Dương kéo dài khoảng cách.

"Tạch tạch tạch!"

Vân Dương hai chân đã hoàn toàn lâm vào cắm thạch trong mặt đất, dễ nhận thấy ban nãy hẳn đang chịu đựng áp lực thật lớn.

Hứa Nhược Tinh thân thể còn lúc còn trên không trung sau khi, liền đưa tay từ trên lưng lấy xuống Hỏa Phượng Cung. Giương cung lấp tên, đem dây cung kéo cái đầy tháng, Linh Ân Tiễn cũng đã vào vị trí!

Từ lấy Cung đến giương cung, nàng vừa vận chỉ dùng một giây thời gian!

Vân Dương vừa vận ngẩng đầu lên, liền nhận thấy được một luồng không lồ Khí Cơ phong tỏa lại mình, ngút trời ánh lửa vọt lên, phượng minh to rõ, trong đó còn kèm theo một đạo sắc bén ánh sáng màu trắng.

Hẳn đối với lửa này Phượng Cung còn có Linh Ân Tiễn đều không xa lạ gì, ban đầu ở Chí Tôn núi thời điểm, liền đã từng ném được qua chúng mùi vị. Hôm nay Hứa Nhược Tinh thực lực so sánh với ban đầu có tiến bộ nhảy vọt, mà một mũi tên này uy lực thoát nhìn, cũng so với lúc trước tốt hơn rất nhiều rất nhiều!

Hứa Nhược Tinh cũng không gấp xuất tiễn, mà là mặt không biểu tình nhìn chằm chằm Vân Dương.

Vân Dương liền như vậy đứng lại, khắp toàn thân đều là sợ hãi. Hắn cũng không có co rúc lại phòng ngự, càng không có vì vậy mà rối loạn phương tác. AB58okY Nhìn nhân thần, vẫn như vậy không có chút rung động nào.

Hứa Nhược Tĩnh chậm rãi buông lỏng tay ra hướng về, chỉ thấy kia Linh Ân Tiền vào một tiếng chui vào trong không khí, hóa thành ngưng luyện bạch quang bất thành linh bắn ra! Tốc độ thật nhanh, đã vượt qua tốc độ gió! Dùng mắt thường, căn bản là không thấy rõ đây Linh Ân Tiền quý tích, mấy chục mét khoảng cách, hơi trong nháy mắt trôi!

Vân Dương đồng tử trong giây lát dữ dội co rúc lại, một mũi tên này quả nhiên đến rồi!

Tinh thần lực hắn điên cuồng quét nhìn kia Linh Ân Tiền quý tích, muốn từ trong tìm kiếm sợ hãi. Nhưng thời gian quá ngắn, căn bản là không cho phép hắn tiếp tục suy nghĩ đi xuống.

"Hãy A...!"

Hắn gầm lên một tiếng, nhanh như tia chớp lộ ra tay, hướng phía kia bắn tới Linh Ân Tiền bắt đi!

Đây là một đợt đánh cược!

Hắn không có những biện pháp khác, tránh né đã không còn kịp rồi, hắn chỉ có thể làm như vậy!

Trong tích tắc, toàn trường xôn xao!

Toàn bộ học sinh đều che miệng, lẽ nào Vân Dương còn thật sự coi chính mình có thể bằng vào tốc độ tay, nắm lấy kia nhanh chóng bắn tới mũi tên phải không

Phải biết, ngay cả mũi tên này tên, cũng là Nhất Nguyên Cảnh pháp khí a!

Hắn, điên rồi sao

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Thắng được đồ ước

Sở dĩ sẽ như vậy, là bởi vì hắn căn vốn liền không có lựa chọn nào khác rồi. Hắn căn bản không có nghĩ đến, Hứa Nhược Tĩnh Linh Ân Tiền tốc độ lại nhanh như vậy, sắp đến để cho hắn lắc mình né tránh thời gian cũng không có!

Nếu như không muốn đứng yên bất động đánh phải một mũi tên lời nói, tựa hồ cũng chỉ có thể như vậy.

Ngút trời khí thế đối diện đậm tới, Vân Dương thậm chí đều có thể cảm nhận được mình toàn thân tóc gáy dựng đứng. Cũng bất chấp tất cả không cần biết đúng sai rồi, trực tiếp nắm tay.

"Xuy Xuy Xuy!"

Vân Dương cảm giác mình trong tay nắm một đoàn nóng nực nguyên khí, nhiệt độ cực kỳ nóng, tựa hồ muốn đem mình tay đốt tiêu. Nhưng Vân Dương dám cắn chặt hàm răng, chống đỡ được!

Trong tay hắn siết ánh sáng màu trắng hóa thành Long Quyền Phong một bản, liều mạng hướng phía hắn mặt xoay tròn tiến tới Vân Dương dùng hết toàn lực, mới thật không dễ dàng đem nguyên khí kia cho nắm chặt.

"Ào ào ào!"

Kia lực lượng nguyên khí cực lớn, tuy rằng Vân Dương đã đem nó khống chế được, nhưng mà toàn thân vẫn là không nhịn được bị cỗ lực lượng này trùng kích lui về sau mấy bước.

"Đạp đạp đạp!"

Vân Dương liên tục thối lui ra ba bước, mỗi một bước đều mạnh mẽ đạp ở rồi trên mặt đất, đem cỏ thạch mặt đất mạnh mẽ giẫm ra rồi lần lượt hất to.

Bằng vào đây lùi về sau ba bước, Vân Dương cuối cùng cũng hóa giải về này khổng lồ lực trùng kích, khống chế được trong tay Linh Ân Tiền. Hắn như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi mở mắt.

Con thấy mình nắm cư nhiên là Linh Ân đuôi tên bộ phận, mà mũi tên cách mình mi tâm, bất quá cũng chỉ có ba 5 cm khoảng cách!

Vân Dương thậm chí đều cảm giác được mình Mayu lòng có chút tại mơ hồ bị đau!

Nguy hiểm thật!

Thật tốt hiểm!

Nếu như mình không thể kịp thời nắm một mũi tên này, sợ rằng nó sẽ trực tiếp bắn trúng mình mi tâm! Cho dù bằng vào mình thiên sinh Thần Thể, sẽ không bị trong nháy mắt đâm thủng, nhưng chỉ sợ cũng phải bị thương nặng.

Đối diện Hứa Nhược Tinh toàn thân run nhẹ, có chút không thể tin. Không nghĩ tới mình toàn lực bắn ra mũi tên, lại được đối phương vững vàng nắm ở trong tay! Đây phải cần gì bộ dáng tốc độ phản ứng, mới có thể làm được a

"Cái này không thể nào!"

Ban 1 bên kia, có người trực tiếp là cao AFJDPt0 giọng kêu lên.

Những người khác sắc mặt tất cả đều là rất khó nhìn, bọn họ tự hỏi nếu như là tự đối mặt như vậy thế công, khẳng định không phản ứng kịp

. Nhưng mà không nghĩ tới, Vân Dương lại đưa tay đem mũi tên này tên nắm ở trong tay!

"Nhất định là mèo mừ vớ cá rán!"

Long Tuấn Dương biểu tình cũng từ vừa mới bắt đầu khinh thường chậm rãi biến hóa ngưng trọng, hắn không khỏi không thừa nhận, đây Vân Dương xác thực có chút ý tứ.

"Hi!"

Ban 7 đám người kia cùng kêu lên thở một hơi lãnh khí, ai cũng xuất phát từ nội tâm là Vân Dương cảm thấy vui mừng.

Vân Dương cảm giác mình nhịp bước đều có chút mềm mại, hắn tiện tay đem Linh Ân Tiễn ném xuống đất, nuốt nước miếng một cái, cười khổ nói: "Người cũng quá độc ác đi, đây là muốn mạng ta a!"

Hứa Nhược Tinh mặt không chút thay đổi nói: "Thật xin lỗi, đây là đang chiến đấu!"

Vừa nói, nàng lại lần nữa kéo căng rồi dây cung, liên tiếp bắn ra mấy đạo nòng nặc nguyên khí bạch quang!

"Quét quét quét!"

Trong lúc nhất thời, khắp trời Tiễn Vũ bao trùm tới, tựa hồ Phong ngăn chặn Vân Dương toàn bộ đường lui, hoàn toàn không có cho hắn bất kỳ phản ứng nào cơ hội.

Nếu Hứa Nhược Tinh không có dùng Linh Ân Tiễn, kia Vân Dương cũng không sợ cái gì. Hắn trực tiếp nhảy lên thật cao, giơ lên hai cánh tay trên không trung không ngừng chống đỡ đến, lại mạnh mẽ tại Tiễn Vũ trong mờ ra một chỗ chỗ an toàn.

Cho dù một ít hào quang trực tiếp bắn trúng thân thể của hắn, cũng bất quá vừa vụn chỉ là lưu lại một đạo màu trắng vết tích mà thôi. Căn bản là liên thương đều không đã thương được Vân Dương, nhiều lắm là chính là cảm giác có chút đau.

Cộng thêm nhuyễn giáp tác dụng, Vân Dương trên căn bản là trực tiếp bỏ quên đây sóng Tiễn Vũ.

Hứa Nhược Tinh nhìn thấy chiêu này vô dụng, dứt khoát trực tiếp phát tay lại lần nữa bắn ra phiến Tiễn Vũ, sau đó mình lùi về sau mấy bước, bắt đầu ngưng tụ lại nguyên khí đi.

Không lồ nguyên khí giống như lăm tấm một bản, tại nàng kia thon thon tay ngọc trong hội tụ. Nàng khe khẽ giơ ngón cái ra cùng ngón trỏ, đem dây cung nắm giữ, dần dần kéo ra...

Hướng theo Hỏa Phượng Cung bị kéo căng, từng luồng từng luồng lực lượng cường đại cũng là tràn ra trút ra. Cho dù ai đều có thể cảm giác được rõ ràng từ trên người nàng thả ra ngoài sức mạnh cường hãn, Vân Dương tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Vân Dương biết rõ Hứa Nhược Tinh đây là chuẩn bị sức lực phóng thích vũ kỹ cường đại rồi, hắn cũng không có tránh né, vươn tay phải ra, một luồng như gió lốc nguyên khí trong lòng bàn tay lần quần.

Hai người cùng nhìn nhau đến, ánh mắt tại va chạm trong nháy mắt cạ sát ra mãnh liệt tia lửa. Hai người lòng háo thắng đều đặc biệt cường, ai cũng không nguyện ý chịu thua. Hơn nữa hai người vốn là có đồ ước trong người, cho nên đương nhiên sẽ không nhường, ai cũng là sử dụng ra 120% thực lực.

"Vỡ vụn Tiễn!" Hứa Nhược Tinh chậm rãi mở ra môi đỏ, gần từng chữ một. Cùng lúc đó, trong tay nàng nguyên khí cũng dần dần ngưng tụ mà thành

một nhánh to lớn mũi tên bộ dáng.

Nàng đem toàn thân toàn bộ nguyên khí đều rót vào trong đó, ngấm đúng cách đó không xa Vân Dương, thần tốc điều chỉnh hô hấp. Nàng không muốn bởi vì hô hấp tiết tấu mà nhiễu loạn mình đầu nhảm, cho nên ắt phải tại tinh chuẩn một sát na kia, buông ra dây cung!

Về phần Vân Dương, hấn trong lòng bàn tay phải vò rỗng điên cuồng xoay tròn, tốc độ cực nhanh, trực tiếp đem không khí chung quanh đều hấp thu đi. Tiếng gió rít gào, thổi ** Khởi Vân Dương áo khoác.

"Miểu tốc... Năm mươi xoay chuyển

!"

Vân Dương khoe miệng lộ ra một vết nụ cười tự tin, thực lực của hấn tại tiền giai Lưỡng Nghi Cảnh sau đó, Bạo Toàn Sát uy lực cũng tăng lên không chỉ một thành! Chính vì vậy, hấn mới đối với chính mình tự tin như vậy!

Cho dù Hứa Nhược Tinh sử dụng ra mạnh hơn đi nữa võ kỹ, mình Bạo Toàn Sát cũng sẽ không ở hạ phong!

"Đây là ta một kích cuối cùng rồi, có thể ngăn trở lời nói, ta liền... Thất bại."

Hứa Nhược Tinh cặp mắt như ưng một bản nhìn chăm chú vào Vân Dương, rốt cục thì đem hô hấp và nhịp tim tiết tấu điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất. Khỏe miệng nàng lộ một nụ cười, tiếp tục buông lỏng tay ra hướng về.

"Vèo!"

Đạo này không lồ nguyên khí quang tiễn điên cuồng bắn ra, nguyên khí kích **, sôi trào mãnh liệt.

Vân Dương hít mát, hấn biết rõ, lúc này phải đến phiên tự mình ra tay!

"Bạo Toàn Sát!"

Vân Dương rống giận một tiếng, trực tiếp đánh ra bàn tay phải! Từng trận mắt trần có thể thấy cuồng phong tại hấn lòng bàn tay bên cạnh lẫn quần, trong đó kia không ngừng xoay tròn gió lốc, càng đem khí thế của hấn tăng lên tới cực hạn!

Hứa Nhược Tinh bắn ra một mũi tên này sau đó, thần sắc có chút tiêu tụy, sắc mặt cũng có chút tái nhợt. Nàng nhìn thấy Vân Dương động tác sau đó, cũng là nhẹ nhẹ cười cười, thấp giọng nói: "Người cho rằng đây chính là võ vụn Tiễn lực lượng chân chính sao "

"Suru suru!"

Hướng theo nàng lời còn chưa dứt, to lớn võ vụn Tiễn trực tiếp phẫn vờ đi ra, hóa thành ba nói khí thế hùng hổ ngăn nhỏ mũi tên, ly biệt bắn về phía Vân Dương mi tâm và giờ lên hai cánh tay nơi!

Đây góc độ không thể bảo là không xảo quyết, nếu như Vân Dương không có đánh khởi 100% tinh thần lời nói, là khẳng định không phản ứng kịp!

Nhưng mà Vân Dương lại từ vừa mới bắt đầu liền chú ý nàng thủ đoạn biến hóa, nhìn thấy cảnh này sau đó, cũng là hiểu ý cười một tiếng, trong tay Bạo Toàn Sát điên cuồng đẩy ra.

"Ào ào ào!"

Bạo Toàn Sát lấy nghiền ép tất cả tư thái, cùng Hứa Nhược Tinh ba đạo võ vụn Tiễn đụng vào nhau! Chỉ thấy đạo thứ nhất võ vụn Tiễn trực tiếp bị Bạo Toàn Sát tốc độ cắt nát, hóa thành chấm nguyên khí hào quang biến mất.

Hai đạo khác, chính là bị vò rỗng hình dáng Bạo Toàn Sát hút vào rồi trong đó.

"Xuy!"

Một tiếng giòn vang, lại là một cây võ vụn Tiễn hóa thành hư vô, bị Bạo Toàn Sát hoàn toàn cắt nát.

Khi cuối cùng một cái võ vụn Tiễn cũng hướng theo thời gian đưa đẩy bị Bạo Toàn Sát nghiền nát sau đó, kia Bạo Toàn Sát tốc độ cuối cùng cũng là chậm lại, cuối cùng ngừng lại chuyển động.

Ba cái võ vụn Tiễn, lại bị Vân Dương một cái Bạo Toàn Sát hoàn toàn hóa giải!

Vân Dương mặt tươi cười nhìn đến Hứa Nhược Tinh, đối phương dễ nhận thấy đã không có sức đánh trả rồi, nhưng mình còn có dồi dào thể lực.

Hứa Nhược Tinh cúi đầu, cũng không nói ra được là biểu tình gì, nói đúng là thất lạc, nhưng lại không giống.

"Ta thua!" Nàng ngẩng đầu lên, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Vân Dương con mắt. Theo Hứa Nhược Tinh, hấn kia cũng không rộng rộng rãi bả vai phảng phất có thể gánh lên khắp Thiên Đường!

Vân Dương chợt phát hiện, một khắc này nàng, con mắt lại là như thế mê người

!

Mình tựa hồ, thắng được đồ ước a. Về phần đồ ước nội dung sao...

Trọng tài kia thật vất vả mới từ trong rung động tỉnh táo lại, vội vã tuyên bố ban 7 Vân Dương thắng lợi.

Toàn bộ sân đấu vô phiên hoan hô, bất kể nói thế nào, ban 7 cuối cùng cũng đánh ra mình phong thái. Từ nay về sau, sẽ không còn có người ta nói bọn họ là đơn thuần dựa vào vận khí mới tiến vào trận chung kết rồi.

Lúc trước Vương Minh Kiểm đối mặt Vương Khôn thời điểm, nếu như không là đối phương giờ trò lừa bịp, sợ rằng ban 7 đã thu được khởi đầu thuận lợi rồi. Mà hôm nay, ban 1 Hứa Nhượng Tình đang đối mặt ban 7 Vân Dương thời điểm, cũng là thừa nhận mình thất bại.

Ban 7, dựa vào hai tay mình, diễn ra cực mạnh nghịch tập, bảo vệ tôn nghiêm bản thân!

Phải biết, ban 1 đang bước vào trận chung kết lúc trước, chính là một đợt đều chưa từng bại! Coi như là đối mặt ban 2 thời điểm, cũng chưa từng bại cho dù một ván!

Không có ai lại tiếp tục đối với ban 7 châm chọc, ban 7 thực lực, bọn họ có thể đều là quá rõ ràng.

Bất quá, ban 7 tuy rằng cường đại, nhưng rốt cuộc cũng chỉ có thể thi một hai người mà thôi. Nếu như tiếp theo ra sân tuyển thủ không thể thay bọn họ bắt lấy thắng cuộc, sợ rằng cuối cùng quán quân vẫn là ban 1!

Nhưng mà đang lúc này, Vân Dương làm ra một cái tất cả mọi người đều không dám tin cử động! Chỉ thấy hắn chậm rãi đưa tay ra, hướng về phía ban 1 phương hướng ở chỗ đó ngoắc ngoắc, âm thanh bình thản nói: "Trở lại!"

Cái gì

Đều lúc này, hắn lại còn có dũng khí khiêu khích ban 1!

Toàn bộ học sinh đều ngẩn ra, bọn họ không biết nên nói cái gì, là nên khâm phục Vân Dương dũng khí đây, hay là nên khiển trách hắn vô tri

Ban 1 bên kia, nhất thời ngây người qua đi, cũng là hoàn toàn sôi sùng sục.

"Hắn cho là hắn là ai, lại còn có dũng khí khiêu khích chúng ta toàn bộ lớp học" là hướng mặt đầy phần giận dữ hét, hắn mặc dù không có trúng tuyển dự thi danh sách, nhưng mà vẫn không ảnh hưởng hắn một bộ lòng đầy căm phẫn bộ đáng.

"Lão sư, muôn ngàn lần không thể bỏ qua cho hắn a!"

"Đúng vậy, chúng ta ban 1 tôn nghiêm, làm sao có thể bị thứ người như vậy giẫm đạp lên "

Tóm lại, càng là không thể bên trên cuộc tranh tài người, lại càng ăm ỉ tàn nhẫn.

Về phần ban 1 những cái kia tuyển thủ dự thi, từng cái một sắc mặt tái xanh, nhưng cuối cùng cũng khác chế tâm tình mình.

Hứa Nhượng Tình mặt đầy bất đắc dĩ nhìn đến trên đài Vân Dương, nàng tựa hồ đã sớm liệu được hậu quả như vậy. Vân Dương tính cách vẫn luôn là cái loại này e sợ cho thiên hạ không loạn cái loại này, lần này có cơ hội, hắn tự nhiên phải biểu hiện tốt một chút xuống. Huống chi, hắn cũng thật có thực lực này.

Dưới đài, ban 1 những người khác cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, vị trí cuối cùng mạo bất kinh nhân thanh niên đi ra.

"Nếu người thả ra cuồng ngôn, vậy ta đương nhiên phải thỏa mãn người muốn cầu!" Thanh niên kia khẽ mỉm cười, xem ra, lộ ra thập phần bình tĩnh, phảng phất một chút áp lực cũng không có.

Nhìn thấy thanh niên này sau đó, những người khác sắc mặt cũng hơi thay đổi. Dễ nhận thấy, bọn họ đều đối với thanh niên này hết sức kiêng kỵ.

"Nhớ kỹ, không cho phép nương tay

!" Tại thanh niên này chuẩn bị lên đài thời điểm, Long Tuấn Dương kia phiêu hốt âm thanh tại hắn bên tai vang dội.

Thanh niên kia gật đầu một cái, theo sau đi lên lên đài.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Đứng đầu lóng lánh tinh thần

"Tại hạ La Khải, vô danh tiểu bối!" Thanh niên kia cặp mắt bình thường nhìn chằm chằm Vân Dương, trong đó phảng phất không ẩn chứa bất kỳ tâm tình gì.

"Vân Dương!" Vân Dương cũng nói lên mình tên họ.

Ở đối phương quan sát mình thời điểm, Vân Dương đồng thời cũng đang nhìn chăm chú đối phương. Hắn nhớ ban đầu tự nhìn trái qua La Khải chiến đấu, giải quyết đối thủ đều là đặc biệt sạch sẽ gọn gàng. Thậm chí có đến vài lần, đều là trả lời tay chủ động sai lầm, nhìn như đơn thuần con là vận khí tốt, nhưng kỳ thật cũng không thì! Ở đó trong đó, hàm chứa hàm nghĩa cấp độ càng sâu!

Vân Dương rõ ràng, đó là bởi vì La Khải thực lực quá mạnh, chỉ bằng vào khí thế, liền có thể uy áp đối phương phạm sai lầm.

Hơn nữa nhìn Long Tuấn Dương biểu tình, một bộ hoàn toàn không có bất kỳ áp lực có vẻ, hiển nhiên là đối với La Khải này cực kỳ yên tâm.

La Khải này xem ra, so với Hứa Nhược Tinh còn phải mạnh hơn một chút!

Trọng tài kia có chút nhúc nhích, theo lý thuyết Vân Dương đã tiến hành qua một cuộc tranh tài rồi, lại không thể lại tiến hành trận thứ 2 rồi. Nhưng nhìn trên đài hẳn bộ đáng, tựa hồ còn có chút chưa thỏa mãn.

Vân Dương nhìn ra trọng tài lo âu, hần mặt đầy mỉm cười nói: "Xin hỏi, tại trong quy tắc, có nói rõ một người không được liên tục chiến đấu sao?"

Trọng tài kia sửng sốt, vội vã theo bản năng lắc đầu nói: "Không có!"

Trong quy tắc nhất định là không có loại này đặc biệt đừng nói rõ, nhưng cũng sẽ không thực sự có người đi một liên chiến đấu tiếp, thể lực chính là vấn đề lớn nhất!

"Vậy không phải, ta bây giờ cũng không có vi phạm quy lệ a!" Vân Dương tràn đầy tự tin nói.

La Khải cũng chen miệng nói: "Nếu Vân Dương huynh đều nói như vậy, vậy cứ dựa theo hắn theo như lời đến đây đi. Nếu như hắn có thể đánh bại ta, vẫn coi như ban 1 chúng ta thua hết một ván!"

Trọng tài xem dự thi hai vị tuyển thủ đều nói như vậy, cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ gật đầu một cái.

"Trời ạ, Vân Dương đây là muốn lấy lực một người lật tung toàn bộ ban 1 sao?" Cổ Hậu Vĩ không nhịn được lên tiếng nói.

"Ta cảm thấy không có khả năng lắm đi, rốt cuộc đây chính là ban 1 a, năng lực liên tục bắt lấy lượng phen thắng lợi đã rất tốt." Lý Quốc Lâm có chút do dự nói.

"Các người vẫn còn ở ngờ ra làm cái gì mau mau chuẩn bị sẵn sàng! Lẽ nào các người muốn nhìn Vân Dương một thân một mình cho chúng ta ban 7 chiến đấu sao các người cứ làm như vậy nhìn đến sao?" Trường Phong Vô Kỳ biểu tình có chút kích động quát.

"Vâng, lão sư!" Tiêu Yên Nhi, Hoàng Phi, Lý Quốc Lâm đều là vẻ mặt bộ dáng nghiêm túc.

"Các người nhớ kỹ cho ta, một khi Vân Dương không địch lại, còn lại liền dựa vào ba người các người rồi. Vân Dương hẳn đã đem thể lực cho kéo rồi qua đây, coi như là vì chính hắn, các người cũng không cho thua!" Trường Phong Vô Kỳ cao giọng nói.

Ba người biểu tình kích động, tâm tình cực kỳ dâng trào.

Nhìn trước mắt đi, ban 1 cũng không phải thế thì thần thánh. Càng không phải là chiến thắng!

Vân Dương cơ hồ là cho tất cả mọi người bọn họ đều rót vào một châm thuốc trợ tim, để cho bọn họ lại lần nữa nhặt lên tự tin!

"Thật không nghĩ tới, chúng ta ban 7 một ngày kia cũng sẽ có cao như vậy Quang thời khắc!" Mã Khánh Lượng mặt đầy sáng lên nói: "Ta chỉ hy vọng hồi sinh thi đấu sau khi kết thúc, sẽ có xinh xắn học muội chú ý tới ta, sau đó đối với ta biểu lộ!"

"Vậy liền coi là là cao quang phải không?" Vương Minh Kiếm hít sâu một hơi, chậm rãi cười nói. Thương thế hắn không nhẹ, lúc này ngay cả nói chuyện cũng là nhẹn đau khổ.

"Vậy người nói làm sao mới tỉnh?" Cổ Hậu Vĩ tức giận liếc Vương Minh Kiếm một cái.

"Quán quân a!" Vương Minh Kiếm thấp giọng lầm bầm nói.

...

Vân Dương cùng La Khải lẫn nhau nhìn chăm chú đối phương, bầu không khí biến hóa cực kỳ khẩn trương.

Hướng theo thời gian từng giây từng phút trôi qua, hai người thân thể cũng là căng thẳng lên. Trong cơ thể dâng trào nguyên khí như giống như hồng thủy lộ ra đi ra, liền theo sau lan tràn tới tứ chi.

La Khải nheo mắt lại, ánh mắt bắn ra một đạo lạnh lùng hào quang, chỉ thấy hần cơ thể hơi nghiêng về trước, ngay sau đó một giây kế tiếp thân ảnh bạo lướt mà khởi!

"Quét!"

Chỉ thấy La Khải thân thể đột nhiên hóa thành một đoàn bóng đen, lấy một loại cực kỳ tốc độ kinh người, hướng phía Vân Dương xung thứ qua đây.

Không khí khẩn trương bị La Khải dẫn đầu đánh vỡ, Vân Dương thấy vậy, cũng là không tiếp tục ẩn giấu. Không chút do dự lộ ra tay đi, hóa chương làm dao mạnh mẽ hướng phía La Khải thân ảnh nặng nề chém xuống!

Uy lực rất lớn, gào thét mà qua khí thể trực tiếp đem mặt đất vỡ ra đi, tạo thành một đạo hơn mười cm rộng câu cù!

Đối mặt Vân Dương như vậy thế công, La Khải căn bản không có dừng khí có một chút xem thường. Thân ảnh hần đột nhiên quỷ dị thay đổi phương hướng, ngang lên ra ngoài.

Vân Dương chớp mắt, ngay sau đó đuổi theo.

Nhưng mà ngay tại Vân Dương vừa vừa mới chuẩn bị lúc xoay người sau khi, một đạo dâng trào khí thể từ La Khải trong cơ thể thả ra!

"Ầm ầm!"

Trong thiên địa thoáng qua liên tiếp kinh người khí tràng, liền theo sau từng cỗ từng cỗ nổ tung lên! Rất dễ nhận thấy, hần là sớm có chuẩn bị, lúc trước một chiêu bất quá chỉ là một nguy trang!

Vân Dương không sợ chút nào, trong con ngươi thần sắc không thay đổi. Cười lạnh một tiếng, đem nguyên khí trong cơ thể thúc đẩy sinh trưởng đến cực hạn!

Cảm giác nguyên khí trong cơ thể lưu loát vận chuyển, Vân Dương không chút lưu tình một quyền đánh ra, trực tiếp là cùng La Khải đối với oanh với nhau!

"Ầm ầm!"

Một vòng mắt trần có thể thấy sóng khí cư nhiên là từ hai người trong quả đấm giữa thúc đẩy sinh trưởng trút ra, ngay sau đó lấy tốc độ cực nhanh, hướng phía bốn phương tám hướng bao phủ mà đến! Khuếch tán ra đồng thời, còn mơ hồ mang theo một luồng sấm sét tiếng vang.

Sóng khí cùng tro bụi dần dần biến mất không gặp, chỉ thấy hai người lẫn nhau là lùi lại mấy bước, trong mắt đều có chút kinh ngạc.

Rất dễ nhận thấy, hai người đều đối với thực lực đối phương, có càng thêm sâu sắc nhận thức!

"Thú vị!" La Khải khoe miệng lộ ra một nụ cười, ngay sau đó nói: "Mới vừa tiến vào Lưỡng Nghi Cảnh, liền có thể có thực lực như vậy, quả thực là đáng quý!"

Vân Dương lắc đầu nói: "Ngươi tiến vào Lưỡng Nghi Cảnh lâu như vậy, ta lại không có cảm giác được cái gì cùng các người không giống nhau địa phương."

La Khải cười lạnh một tiếng: "Nói khoác mà không biết ngượng, tiếp theo, ta liền cho ngươi xem một chút ta thực lực chân chính!"

"Tốt nhất sớm đi sử dụng ra thực lực chân chính, nếu không trực tiếp thất bại lời nói, ngươi nhất định sẽ không cam lòng! Nếu ngươi đi lên, đứng ở ta đối diện, thế thì ta liền có nghĩa vụ, đánh ngươi tâm phục khẩu phục!" Vân Dương lời nói thập phần cuồng vọng, mang theo một luồng tự nhiên này sinh bá đạo.

"Ngươi hần là rõ ràng, hồi sinh thi đấu trong, cuối cùng hiện ra một ít ngôi sao mới. Thực lực ngươi rất không tồi, vô luận đặt ở cái nào một khóa, đều là người xuất sắc!" La Khải đột nhiên không vội tấn công, mà là chậm chậm mở miệng nói.

Vân Dương nhú mày, cười nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

"Ta muốn nói, thật là phi thường đáng tiếc, ngươi hết lần này tới lần khác theo ta là nhất giới! Lần này hồi sinh, chỉ có thể có một khóa đứng đầu ngôi sao chói mắt, kia chính là ta La Khải!" La Khải trong mắt tự tin hào quang bùng hiện ra.

"Vậy nếu như ta từ trên người ngươi dẫm lên đây" Vân Dương trong nụ cười mang theo châm hàn ý.

"Vậy ngươi cứ việc tới thử xem!" La Khải chợt chậm rãi bước ra một bước, hướng theo đây bước ra một bước, một luồng lực lượng kinh người bắn ra

bốn phía trút ra. Vô luận là ai, cũng biết tích cảm nhận được trong cơ thể hần về này bằng bạc lực lượng nguyên khí!

Toàn bộ sản đấu võ bên trong đều là yên lặng như tờ, toàn bộ học sinh đều trợn mắt hốc mồm đánh giá La Khải. La Khải này cho bọn hần cảm giác, chính là mạnh hơn bất kỳ người nào!

"Người thật sự cho rằng, thực lực của ta cũng chỉ có Lưỡng Nghi Cảnh một cấp sao?" La Khải khoe miệng nụ cười càng ngày càng nồng nặc, ẩn chứa trong đó chằm khinh thường.

"Đừng!"

Hần đột nhiên một cước giẫm đạp trên mặt đất, ngay sau đó, toàn bộ lời đài đều tựa như nặng nề run một cái. Ừm ừm kéo đến nguyên khí khắp nơi khuếch tán, hình thành rất lớn uy áp.

Vân Dương ánh mắt lộ ra một vết kinh ngạc, không nghĩ tới La Khải này quả nhiên ẩn núp thực lực của chính mình! Hần chân chính cảnh giới, chính là Nhất Nguyên Cảnh cấp hai!

La Khải áo khoác bay phát phৌ, không gió mà chuyển động. Hướng theo hai tay chậm chạp đưa, hai cổ nồng nặc nguyên khí cũng từ trong khuếch tán trút ra.

"Hi!"

Vô số học sinh thấy vậy, cũng không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, sợ hãi than một tiếng.

La Khải này, nó mạo bất kinh nhân, lúc trước hoàn toàn là bị Hứa Nhược Tĩnh và Trương Trạch Hiên danh tiếng cho đắp lên. Nhưng mà ai ngờ, hần mới là ban 1 cường đại nhất vị kia!

Lưỡng Nghi Cảnh cấp hai thực lực, điều này nói rõ cái gì

Nói rõ hần so với người khác rờn rã mạnh hơn rồi một cấp độ!

Đây cũng không phải là đơn thuần tư chất, còn có chính xác phương thức tu luyện. Chỉ có như vậy, mới có thể thành tựu hôm nay hần!

Lưỡng Nghi Cảnh cấp hai thực lực, hần vẫn chỉ là tiến nhập Võ viện hơn một tháng hồi sinh a! Thực lực như vậy, coi như là ganh đua Ngoại Môn bảng danh sách, cũng có một chỗ của hần đi

Nếu như sẽ ở Long Tuấn Dương dưới sự chỉ đạo khổ tu một năm lời nói, đến lúc đó thực lực đến tột cùng sẽ tiến bộ tới trình độ nào, ai cũng không biết!

"Ta khuyên người, tốt nhất vẫn là bắt ra bản thân thực lực chân chính đi, nếu không đến lúc đó bị ta đường như nghiền ép chó chết một dạng trực tiếp đánh bại, kia nhiều không có ý nghĩa!" La Khải ánh mắt giống như ánh kiếm một bản trực tiếp bắn về phía Vân Dương.

"Như người mong muốn!" Vân Dương siết chặt quả đấm, trong mắt chiến ý sục sôi.

Hần cảm nhận được La Khải trong mắt sát khí, chính vì vậy, hần mới cảm giác mình gặp đối thủ. Áp lực càng lớn, động lực cũng lại càng lớn!

"Đến đây đi!" Vân Dương chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, hơi mỉm cười nói.

Coi như là Lưỡng Nghi Cảnh cấp hai lại có thể thế nào, ta từ không sợ hãi!

"Ta để cho người lộ ra nguyên hình!"

La Khải đột nhiên đem hai tay lấy chung một chỗ, kia hai cổ khổng lồ nguyên khí trong nháy mắt với nhau hòa vào nhau, dường như lời đình mãnh liệt va chạm. Cuồng phong trong phút chốc ngưng gào thét, lại lần nữa yên tĩnh lại.

Tại chỗ chỉ cần là người sáng suốt, cũng có thể nhìn ra được La Khải một kích này, căn bản là người bình thường không ngăn được.

"Chết đi!"

La Khải trong mắt lộ ra vẻ sát ý, trong tay không lồ nguyên khí trực tiếp quăng ra ngoài!

Vân Dương một tiếng chưa hàng, bước nhanh xông tới. Gió lên thật cao quả đấm, một hồi đập tới.

Hần muốn trực tiếp đánh tan nguyên khí kia, nhưng là lại không bằng mình lúc trước suy nghĩ dễ dàng như vậy. Nguyên khí bắn ra đi mạnh mẽ đại uy lực, trực tiếp đem thân thể của hần bắn ra ngoài.

Vân Dương trợn to cặp mắt, tuyệt đối không ngờ rằng đây nguyên khí cư nhiên như thế bền bỉ, cùng lúc trước mình đối mặt hoàn toàn khác biệt!

"Vân Dương, thấy rõ ràng chưa đây chính là giữa người và ta thực lực chênh lệch! Lớn đến, không cách nào đền bù!" La Khải ngửa mặt lên trời cười ha ha, tựa hồ mình đã là nắm chắc phần thắng.

Vân Dương cũng không có nản chí, nếu như vậy không thể thực hiện được, vậy thì đổi một loại đi! Hắn trực tiếp giơ tay lên, một luồng luồng khí xoáy điên cuồng tại trong lòng bàn tay xoay tròn.

"Bạo Toàn Sát!"

Miêu tốc năm mươi chọn Bạo Toàn Sát bị Vân Dương một hồi đẩy tưng ra ngoài, cùng không lồ kia nguyên khí đụng vào nhau!

"Xì xì xì!"

Bạo Toàn Sát điên cuồng xoay tròn, đem nguyên khí kia không ngừng phân ra. Rất lớn sóng khí ở chung quanh không ngừng gầm thét, khắp nơi bắn ra.

"Ừ"

La Khải có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Vân Dương lại có thể có được biện pháp chống lại mình võ kỹ.

Nhưng hắn cũng không vết mực, thân ảnh phiêu hốt trút ra, không lồ nguyên khí lưu chuyển, hóa thành bàng bạc con sóng thần, hướng phía cơ thể Vân Dương che xuống!

Hắn muốn chính là tốc chiến tốc thắng!

Hắn muốn chứng minh, chỉ có hắn La Khải, mới là hội sinh thi đấu trong, duy nhất long lánh tinh thần! Về phần những người khác, bất quá cũng chỉ là dưới chân hắn tăng đá mà thôi.

Vân Dương trong lúc nhất thời vội vàng không kịp chuẩn bị, biểu tình biến đổi, trực tiếp bị luồng dòng lũ này áp ngã xuống phía dưới, mất đi tung tích.

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Lá bài tẩy cuối cùng

La Khải trong mắt lóe lên rực rỡ hào quang, ha ha cười như điên nói: "Xem đi, không chịu nổi một kích! Thật là không chịu nổi một kích!"

"Tại sao có thể như vậy "

Dưới đài tất cả học sinh mặt lộ vẻ chấn động nhìn đến nguyên khí kia dòng lũ, Vân Dương làm sao lại yếu ớt như vậy lẽ nào hắn liền trực tiếp như vậy bị luồng dòng lũ này cắn nuốt mất rồi sao

"Vân Dương!"

Cổ Hậu Vĩ vẻ mặt lo âu, hai tay đều nhịn không được run đậy.

"Hắn sẽ không có chuyện gì đi" Vương Minh Kiểm kiên trì ngồi dậy, nhìn về về này nguyên khí.

"Không cần lo lắng, loại trình độ này thế công còn không đến mức đánh bại hắn!" Trường Phong Vô Kỵ biết rõ Vân Dương là thiên sinh Thần Thể, thiên sinh Thần Thể không bỏ căn bản không cần nói nhiều. Loại trình độ này công phạt tuy rằng cường đại, nhưng muốn đánh bại một vị thiên sinh Thần Thể, vẫn còn có chút ý nghĩ hảo huyền rồi.

"Ừ"

Ngay tại La Khải hưng phấn đến mức tận cùng thời điểm, biểu tình hơi đổi, tựa hồ là cảm giác được cái gì.

Một đạo thân ảnh đột nhiên tại nguyên khí dòng lũ trong xuất hiện, chỉ thấy hai tay của hắn đồng thời nắm lấy về này không lồ nguyên khí, dùng sức xé một cái, trong nháy mắt đem về này nguyên khí vỡ ra đi!

"Hô!"

Cuồng phong gào thét đến, đem hết thảy đều thổi thành khói mù, khắp nơi phiêu tán.

Vân Dương thân ảnh giống như một cán như tiêu thương đứng đứng ở nơi đó, trong hai mắt tràn đầy chiến ý: " Không sai, còn nữa không "

Hắn lớn lối như thế biểu tình để cho La Khải cặp mắt một trận đỏ bừng, phần giận dữ hết: " Được, nếu ngươi lớn lối như vậy, thế thì ta liền thay đổi chủ ý. Ta muốn đem ngươi bắt, rõ ràng hành hạ đến chết!"

"Trước tiên thắng lại nói!"

Vân Dương không có dài dòng, trực tiếp bắt đầu chủ động tấn công. Hấn mặc dù không có chính đi tu tập tốc độ, nhưng mà hấn có thể bằng vào bàng bạc lực lượng mãnh liệt đập mặt đất, sau đó dùng phản xung lực, đem chính mình đột nhiên đưa đi!

Thân thể của hấn trên không trung thân tốc vận một cái, xoay người, mạnh mẽ một cước đá ra!

La Khải lui về sau hai bước, đưa tay ngăn lại Vân Dương một cước này!

"Àm!"

Vân Dương chân này hàm chứa lực lượng, trực tiếp đem La Khải trên hai tay nguyên khí đánh tan hoàn toàn, La Khải cũng bởi vì này luồng phản xung lực, bị chấn sau đó lùi lại mấy bước, sắc mặt âm tình bất định.

Nhìn thấy một kích thành công, Vân Dương đương nhiên phải tiếp tục truy kích. Hấn hai chân giống như liên hoàn chân một bản, điên cuồng đá về phía La Khải. Từng trận không lồ lực đạo trên không trung nổ vang, chấn động La Khải chặt vật lùi về sau.

La Khải cắn chặt hàm răng, một tay ngăn lại, trong miệng quát to: "Tinh thần Quyên!"

Hấn quả đám xung quanh bỗng nhiên diễn hóa ra khỏi một đạo ảo ảnh, giống như là một khóa thiên ngoại tinh thần bỗng nhiên hạ xuống, hướng phía Vân Dương mạnh mẽ đập tới. Quả đám đến mức, khoảng không bên trong nguyên khí liên tiếp nổ tung.

Vân Dương đồng dạng chiến ý sôi trào, hấn cười lạnh một tiếng nói: "Ta lại có gì sợ Đại Kim Cương Chuyển!"

Kim quang rực rỡ trong lòng bàn tay lan tràn, Vân Dương một chuyển tiến lên nghênh đón, đây là kim quang cùng tinh thần cứu cực va chạm!

Chỉ thấy tại hai người đụng vào nhau trong phút chốc, một luồng không lồ khí lưu ăn mòn trút ra, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán mà đến.

Trọng tài kia né tránh không kịp, bị cỗ khí lưu này đánh trúng thân thể. Bất quá hấn vừa vận chỉ là thân thể hơi run rẩy, cũng không có những ảnh hưởng khác.

Dưới đài hai bên học sinh, cũng đều được cỗ khí lưu này miễn cưỡng trùng kích rồi loạn phương tác.

Về phần sân đấu võ nội quan chúng, một ít kẻ, vội vàng không kịp chuẩn bị giữa trực tiếp bị đây cỗ cuồng phong thổi đi ra ngoài. Còn lại đều chết chết nắm lấy chỗ ngồi tay vịn, cắn răng kiên trì.

Đây cỗ cuồng phong sóng khí một mực kéo dài mấy giây mới chậm rãi tiêu tán, đợi đến mọi người mở mắt nhìn về bên trong sân thời điểm, đều là phiến thân thực.

Kia cao lớn đài lớn bên trên, lúc này đã là cảnh hoàng tàn khắp nơi! Hai người cổ chân đều thật sâu lâm vào trong mặt đất, lưỡng đạo rất lớn nứt nẻ từ hai người dưới chân, hướng phía bốn phía khuếch tán mà đến.

"Hong học!"

La Khải cúi đầu thờ hớn hển, hấn không khỏi không thừa nhận, cho dù mình cảnh giới cao hơn một bậc, tại Vân Dương thủ hạ cũng không có chiếm được tiện nghi gì.

Về phần Vân Dương, tất vẫn sắc mặt yên lặng, xem ra không có chút nào cảm thấy mệt mỏi.

"Lại đây" Vân Dương khiêu khích nói.

La Khải rống giận một tiếng, cả người lại lần nữa vọt tới. Hai tay của hấn liên tục trên không trung huyền hóa ra từng đạo tàn ảnh, tốc độ cực nhanh hướng phía Vân Dương bắt qua đây.

Vân Dương duỗi cánh tay ra đi ngăn trở, cùng La Khải nặng nề chạm va vào một phát.

Nhưng La Khải hai tay giống như ung nhọt tận xương một bản, lại lần nữa bò tới.

Vân Dương nhú mày, muốn đem cánh tay mình rút trở về, nhưng mà lúc này đã trễ.

Chỉ thấy La Khải hai tay cùng thì giữ lại Vân Dương cổ tay, đẩy một cái kéo một cái, lưỡng cỗ lực đạo đồng thời phát ra, xem bộ dáng là phải đem Vân Dương cốt đầu miễn cưỡng cho bẻ gãy.

Nếu như là bình thường tiếng người, nói không chừng hấn thật thành công. Nhưng mà Vân Dương thiên sinh Thần Thể, mạnh mẽ chống đỡ pháp khí đều không e ngại, huống chi là La Khải rồi

"Ồ "

La Khải có chút kinh ngạc, bởi vì vô luận hắn dùng lực như thế nào, đều không thể đem Vân Dương cổ tay bị bại động. Giống như là Thiết Tỉ một dạng lay động không động được!

Vân Dương giống như là xem thẳng hễ một dạng nhìn đến La Khải, thấy vậy cũng là cười ha ha một tiếng, để tay sau lưng chấn động, một luồng bàng đại khí thể xông ra, miễn cưỡng đem La Khải hai tay đánh văng ra.

Tại rút tay về trong nháy mắt, Vân Dương một cước chính diện đá tới, chính giữa La Khải ngực.

"Ầm!"

La Khải bị cỗ lực lượng này trực tiếp đạp lùi về sau mấy thước, hai chân liên tục trên mặt đất giẫm đạp bước ra tốt hơn một chút hồ to, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Hắn không nghĩ tới, Vân Dương lại như vậy mềm không được cứng không xong!

"Thật mạnh!"

Ban 7 bên kia tất cả mọi người ngưng lại hoan hô, vốn là trong mắt tất cả mọi người thần thoại, đang bị Vân Dương một chút nghiền nát.

"Cố gắng lên a Vân Dương, tranh thủ giết chết hắn!" Lý Quốc Lâm cùng Hoàng Phi hai người mặt đầy đỏ bừng, hận không được đích thân ra trận.

Về phần trên khán đài Lý Thụ Đại cũng lộ ra một vết xấu hổ nụ cười, có thể lấy như vậy phương pháp đến giúp đồng học, chính hắn cũng cảm thấy rất vui vẻ.

Trên thực tế, nếu như không phải là bởi vì Lý Thụ Đại Sở Luyện chế nhuyễn giáp, sợ rằng ban 7 liền không vẹn vẹn chỉ là thụ thương đơn giản như vậy!

"Lại đây! Ta cũng không tin!"

La Khải trong mắt lướt qua vẻ lạnh lùng, hắn đối với thực lực mình là hoàn toàn tự tin, tuy rằng lúc này có chút bất Vân Dương không có biện pháp.

"Lên!"

Hắn một phát ổng tay áo, bên người trong không khí nguyên khí lưu tốc bỗng nhiên tăng nhanh, từng đợt sóng đủ để đem núi cao cho nghiền nát rất lớn nguyên khí trong nháy mắt vọt tới Vân Dương bên cạnh, đem thân thể của hắn bao kẹp ở trong đó.

Vân Dương có chút chấn động, hắn muốn kiểm soát ra ngoài, nhưng mà kia đè ép lực lượng bắt nguồn ở hư không, vô cùng tới gần!

Theo sau, La Khải hai tay chậm rãi hợp chung một chỗ, trong miệng giậm quát một tiếng: "Bạo!"

Vân Dương đồng tử co rút lại, ngay sau đó vẻ này nguyên khí bắt đầu tự bạo! Ầm ầm nổ vang ở trên đài nổ tung, toàn bộ bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, ngút trời sóng khí hướng phía khắp nơi bao phủ mà đến, khiến người ta toàn thân run rẩy.

Đây luồng to lớn nổ lớn lực lượng, đừng nói là một vị mới vào Lưỡng Nghi Cảnh võ giả, coi như là Lưỡng Nghi Cảnh cấp hai hoặc là tam giai võ giả, đều không nhất định ngăn cản được!

Toàn trường một mảnh xôn xao, tất cả mọi người đều liều mạng nhìn chăm chăm kia chậm rãi biến mất sóng khí, ai đều muốn biết, Vân Dương tại này cỗ thể công dưới, có còn hay không còn sống cơ hội.

"Hừ!" La Khải mặt đầy ngạo nghễ, gần từng chữ một: "Ta cũng không tin ngươi còn có thể như vậy nổ mạnh sống sót!"

Hướng theo sóng khí chậm rãi tiêu tán, vốn là Vân Dương đứng địa phương, chính là không có một bóng người!

"Ha ha ha ha ha ha!" La Khải ngửa mặt lên trời cười như điên nói: "Cư nhiên là trực tiếp bị nổ tan xương nát thịt sao "

Hứa Nhược Tinh tròn to cặp mắt, đang muốn một cái bước dài hướng lên đài, liền theo sau tựa hồ lại là nghĩ đến cái gì, thần sắc chậm rãi bình tĩnh lại. Nàng cúi đầu, khóe miệng lộ một nụ cười.

Nàng đã đoán được, Vân Dương thủ đoạn!

Ngay tại La Khải cười như điên thời khắc, bỗng nhiên từ trước người hắn trên mặt đất lao ra một vết bóng đen, nặng nề một quyền đánh vào hắn trên cảm!

"Bịch!"

La Khải thân thể trực tiếp bị sạch sẽ gọn gàng đánh bay ra ngoài.

Vân Dương rơi trên mặt đất, trong tay siết một cái hạt châu màu vàng đất, thoát nhìn, trên thân cư nhiên là một nửa điểm vết thương cũng không có!

"Người rót cuộc đang nói gì đồ vật a" Vân Dương khẽ lắc đầu một cái, thở dài nói: "Được suy nghĩ chủ quan máu chốt sao "

La Khải thần tốc từ dưới đất bò dậy, trong đôi mắt lộ ra một vẻ chán động: "Không có khả năng, người làm sao có thể không bị thương chút nào "

Vân Dương đem đòn thổ Bạo Châu thả vào trong không gian giới chỉ, chậm rãi giơ tay lên hướng về.

"Ngưng Khí Chỉ!"

La Khải đồng tử co rút lại, hần đương nhiên biết rõ Vân Dương một chiêu này, nhất định chính là sát chiêu trong sát chiêu! Hần không dám có một chút chậm trễ, thân ảnh nhảy lên, đột nhiên bắn mạnh trút ra, giống như ung kích trường không một bán, bay thẳng đến Vân Dương đập xuống đi!

Ngay tại thân thể của hắn nhảy lên trong phút chốc, Vân Dương Ngưng Khí Chỉ trong nháy mắt xuyên qua hắn lúc trước đứng mặt đất. Mặt đất bị to lớn nguyên khí chồm ánh sáng trong nháy mắt xuyên thấu, ngay sau đó một tiếng ầm vang, bị về này ám kinh nổ vỡ nát!

"Bịch!"

La Khải hùng hồn nguyên khí trong nháy mắt thả ra, mạnh mẽ một quyền đập vào Vân Dương trên mặt.

Vân Dương bị cỗ khí thế này trùng kích lùi lại hai bước, trong mắt vẫn tràn ngập lãnh lạnh ánh sáng lạnh lẽo.

Lưỡng Nghi Cảnh nhị giai thực lực, xác thực bất phàm. Minh thi triển ra võ kỹ, lại không cách nào làm gì hắn. Đối phương tốc độ phản ứng và thân pháp, đều vượt xa chính mình tưởng tượng.

Máu chốt nhất là, mình thể lực đang nhanh chóng hao tổn đến!

Thật ra thì lúc trước cùng Hứa Nhược Tĩnh kia loại chiến đấu, đã để cho hắn có chút hao tổn quá độ rồi. Hôm nay La Khải lại cùng mình triển đấu, nếu như không thể tốc chiến tốc thắng tiêu diệt hắn lời nói, sợ rằng mình liền nguy hiểm!

Nếu lời như vậy...

Vân Dương vốn là chậm rãi nhắm hai mắt lại, theo sau chậm rãi mở ra. Hần đồng tử, lại bỗng nhiên đã biến thành tử sắc! Tim yêu dị, Từ Cuồng kiêu ngạo! Cùng lúc đó, hần khắp toàn thân khí chất cũng xảy ra thay đổi thật lớn. Trong đôi mắt bắn ra vẻ lạnh lùng, đem hần tôn lên thành một vị lãnh ngạo Bạo Quân!

Hần tử nhân trong không chứa bất luận cảm tình gì, bề ngoài nhìn đến đối diện La Khải. Phảng phất đối phương ở trong mắt chính mình, chỉ là con kiến hôi một y hết!

"Ầm!"

Ngay sau đó, một luồng lực lượng cuồng bạo tại quanh người hắn bỗng nhiên lộ ra, mặt đất bị cỗ khí thế này dễ như trở bàn tay nghiền nát, kia cứng rắn cẩm thạch, cũng đều biến thành phần vụn.

"Đây là cái gì thủ đoạn "

Đứng ở Vân Dương đối diện La Khải tóc đen đầy đầu bị cuồng phong thổi lên, sắc mặt hắn có chút chán động, cũng có chút khó tin. Đối phương thật sự là khiến người ta không đoán ra, còn có chiêu số này, mình tại sao cho tới bây giờ đều chưa thấy qua

"Ồ, đây là cái gì thủ đoạn" ban 7 đám học sinh kia trở mắt nhìn nhau, ai cũng không biết Vân Dương từ lúc nào lại tu luyện bậc công pháp này.

Chỉ có Trường Phong Vô Kỵ mặt đầy kích động nhìn đến Vân Dương, thấp giọng tự lẩm bẩm: "Quả nhiên! Quả nhiên là Ám Tử tà mầu! Vân Dương tiểu tử này, đã hoàn toàn đem Bạch Hổ Khiếu Thiên Đồ lĩnh hội quán thông! Xứng đáng, không hổ là thiên sinh Thần Thể!"

"Làm bộ làm tịch!" La ApyMe9q Khải rống giận một tiếng, hai tay bắt đầu nhanh chóng kết ấn: "Nhìn ta dùng ta đặc ý nhất một chiêu, oanh sát ngươi!"

Tại Vân Dương phía sau, mơ hồ nổi lên một cái Bạch Hổ tàn ảnh, mở răng Hổ Trảo, dường như muốn đem bầu trời xé rách!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Nổ hết đà

Toàn bộ học sinh đều chấn động nhìn đến Vân Dương, về này khí thể bàng bạc không ngừng từ trong thân thể của hắn thả ra ngoài, giống như là khí lưu một bản, điên cuồng hướng phía bốn phương tám hướng tràn đầy đi. Khí thể dường như thể đao một bản sắc bén, dễ như trở bàn tay phá vỡ không khí.

Cùng lúc đó, phía sau hắn Bạch Hổ tàn ảnh cũng càng ngày càng rõ ràng!

"Thứ gì!" La Khải trợn to cặp mắt, có chút không dám tin nhìn đến Vân Dương. Lúc này ngay cả hắn không thừa nhận cũng không được, Vân Dương khí thể đã lấn át hắn.

Nhưng mà động tác trên tay của hắn vẫn không có đình chỉ, hắn đem toàn bộ nguyên khí đều tập trung ở ngực trước. Đây là hắn đắc ý nhất một chiêu, cũng là cho tới nay là bài tây! Mà ngày nay, hắn đang chuẩn bị dùng một chiêu như vậy kết thúc chiến đấu!

"Gào!"

Vân Dương vác sau bầu trời bên trên Bạch Hổ ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, chấn nhiếp thiên địa đều run rẩy, trong mắt hắn ánh sáng màu tím cũng là càng ngày càng nồng đậm.

"Ám Từ tà mầu!" Vân Dương bỗng nhiên há miệng ra, gầm từng chữ một.

Trong mắt hắn trong nháy mắt bắn ra hai đạo quang mang, bỗng nhiên chui vào La Khải trong hai mắt. Tia sáng này quả thực quá nhanh, vừa không có cụ thể hình thái, mắt thường căn bản không thấy rõ.

La Khải toàn thân run nhẹ, cặp mắt biến hóa thù ra, thậm chí dừng tay lại trong động tác. Những Nguyên đó tức giận vừa vặn bị ngưng tụ tập một chỗ, cũng không có giúp tiêu tán lái tới.

"Tà mầu trùng kích!"

Tại Vân Dương trong đầu, bỗng nhiên hiện lên một chiêu này danh tự.

La Khải con cảm giác linh hồn mình bị kim châm một dạng, thống khổ đến cực hạn. Căn bản là không có cách vùng vẫy, kia bắt nguồn ở linh hồn nơi sâu nhất thống khổ, để cho hắn không cách nào né tránh.

"A a a a!" La Khải linh hồn ở trong người thống khổ cuồng hô, nhưng mà không chỗ dùng chút nào.

Từ Vân Dương trong mắt thả ra ngoài sóng trùng kích, tựa hồ là một loại tinh thần trùng kích, có thể đối với linh hồn con người tạo thành không thể đo lường phá hủy. Nếu như đối phương linh hồn tương đối kém lời nói, thế thì kết quả cũng chỉ có một, chính là tại cuồng mãnh tinh thần trùng kích phía dưới, bị xóa bỏ toàn bộ ký ức, cuối cùng biến thành một người ngu ngốc!

Ám từ sắc tà mầu dần dần tiêu tán, Vân Dương trên thân ngạo nghễ khí thể cũng dần dần tiêu tán, sau lưng Bạch Hổ huyền ảnh cũng từ từ biến thành hư vô.

"Hồng học!"

Vân Dương cúi đầu xuống, ngum lớn thở hổn hển, hắn sắc mặt tái nhợt, ngực đập trùng kích liệt. Đây Ám Từ tà mầu, còn chưa phải là hôm nay hắn có thể đủ tự tiện cười ở. Tự tiện sử dụng kết quả chỉ có một, đó chính là làm tiêu hao quá độ!

Mà đối diện La Khải, chính là cặp mắt Vô Thần, đồng tử thậm chí ngay cả tự ánh sáng đều có chút khó khăn.

"Hắc hắc..." La Khải bỗng nhiên lộ ra một vệt cười ngây ngô, khoe miệng của hắn chảy nước dãi, vươn tay ra dùng ngón rút ra mình mặt: "Ta thắng, ta cực mạnh!"

Bên cạnh trọng tài kia về mặt về kinh hãi, có chút không biết chuyện gì xảy ra sự tình.

La Khải lúc này hành vi liền giống như một đứa trẻ ba tuổi, cặp mắt Vô Thần, mặt mũi thù ra, trong miệng tự lẩm bẩm.

Trên sân tất cả mọi người đều khai hãi, đây bỗng nhiên chuyển biến quả thực quá nhanh. Bên trên một giây rồi La Khải còn kêu gào đến muốn xóa bỏ đối phương, sau một khắc lại tự thành kẻ ngu

Chơi đùa cười cũng không được lái như vậy đi

Long Tuấn Dương giật nảy cả mình, hắn đương nhiên nhìn ra Vân Dương thủ đoạn. Hắn rất rõ ràng là lợi dụng tinh thần mình trùng kích, bay thẳng La Khải linh hồn, xóa sạch hắn linh trí, đem hắn hoàn toàn đã biến thành một đứa ngốc.

"Thật độc ác thủ đoạn!" Long Tuấn Dương siết chặt quả đấm, cặp mắt nhìn chăm chăm đến Vân Dương. Cái này ban đầu ai đều khinh thường xem một chút tiểu tử, hôm nay lại mang đến cho mình lớn như vậy phiền toái!

Vân Dương khoe miệng lộ ra vẻ cười khổ nói: "Bây giờ, có thể để công bố kết quả cuối cùng đi "

Trọng tài kia nghiêng đầu nhìn về La Khải, rất dễ nhận thấy hắn đã mất đi độc lập năng lực suy tính. Mặc dù không biết bị cái gì kích thích, nhưng dễ

nhận thấy hần là thất bại!

"Ban 7, Vân Dương thắng!"

Lời này vừa nói ra, toàn trường càng là chấn động lên. Đám kia xem học sinh trở mắt nhìn nhau, ai trên mặt đều là một bộ không thể tin có vẻ.

"Đây Vân Dương, liên tục thắng ban 1 ba người rồi, tiếp tục như thế còn có "

"Trời ạ, ban 1 sẽ không cần thua ở một mình hần trên tay đi "

"Chỉ mong không nên như vậy, bởi vì ta chính là đánh cuộc ban 1 tất thắng!"

"Ta cũng vậy!"

Đám học sinh kia mặc dù là rất thương thức Vân Dương vậy từ trong nghịch cảnh từng bước quật khởi đứng khí, nhưng mà rốt cuộc chính là cho một ban đặt tiền. Phải nói hy vọng nhất ai có thể thu được thắng lợi sau cùng, vậy hay là ban 1 đi!

Thậm chí còn có một ít ngoại viện học sinh đi xem, thấy vậy cũng là không dừng được lác đầu nói: "Xong rồi, liền hồi sinh đều mạnh như vậy, còn có nhường hay không chúng ta lẫn lộn "

Vân Dương sắc mặt có chút tái nhợt, hần vẫn không có từ trong rung động tỉnh táo lại. Trên thực tế, hần căn bản cũng không có nghĩ đến Âm Tử tà mầu thể mà lại bá đạo như vậy, nếu như muốn đạt được lời nói, hần tuyệt đối sẽ không sử dụng một chiêu này. Hần cùng La Khải trong lúc đó lại không có gì thù hận, căn bản không cần phải thống hạ sát thủ.

Hiện nay, La Khải bị tinh thần mình trùng kích trực tiếp xóa bỏ thành đờn gỗ, còn không bằng trực tiếp cho hần một cái đoạn! Về sau, hần sẽ lấy như vậy khuất nhục hình thái, tiếp tục sống tiếp.

Vân Dương có chút thống khổ nhắm hai mắt lại, sự tình như là đã phát sinh, còn muốn đi đổi ý cũng không có ý nghĩa gì.

"Hừ, cuối cùng ngươi hay là... Trở thành ta đá lót đường a!" Vân Dương vừa nghĩ tới, một bên chậm chạp xoay người lại.

Hần lấy tư thái người thắng quan sát ban 1 bên kia, lại lần nữa đưa tay ra đi, ngoắc ngoắc ngón tay, chặt vật gần từng chữ một: "Còn có ai "

Nói thật, Vân Dương cũng bị thương không nhẹ. Hần mặc dù là thiên sinh Thần Thể, nhưng cũng không phải lực lượng vô cùng vô tận. Hần cũng sẽ cảm giác mệt mỏi, cũng sẽ cảm giác thống khổ.

Mà hôm nay hần, thực lực đã hàng tới được đỉnh phong thời điểm 3-4 thành. Hần vẫn tại gượng chống đến, là chính là... Ban 7 tôn nghiêm!

Mình muốn đích thân bảo vệ loại này tôn nghiêm!

Một người, cũng không phải sinh ra sẽ bị đánh bại!

Thất bại cũng không đáng sợ, đáng sợ là mất đi đôi mắt thất bại đứng khí.

Người không sợ thống khổ, chỉ sợ vứt bỏ kiên cường. Người không sợ gặp trắc trở, chỉ sợ từ bỏ hy vọng.

Hứa Nhược Tinh nhìn đến tuy rằng người bị trọng thương, nhưng vẫn về mặt ý chí chiến đấu Vân Dương, khẽ cắn môi, thầm nghĩ trong lòng: Từ trên người người phát sinh cái gì, ta cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn. Cho nên, người sẽ mang cho bọn hần đứng khí, đứng không

Vân Dương tựa hồ cảm ứng được dưới đài Hứa Nhược Tinh tiếng lòng, ngẩng đầu lên nhìn chăm chú nàng, lộ ra một vệt ám áp nụ cười ám áp.

Trong tích tắc, Vân Dương phảng phất hóa thành Quang chi Tử. Hần kia neho cặp mắt lại, giọng lên khóe miệng...

Hứa Nhược Tinh mím môi một cái, là ta ảo giác sao cái này vẫn đang khổ cực kiên trì thiếu niên, lại cùng ánh nắng một dạng chói mắt.

Hay là, hần là thật có biện pháp đi!

Toàn bộ sân đấu vô bên trong yên lặng như tờ, cũng sẽ không bao giờ có người cười nhạo nói ban 7 thể nào thể nào. Đợi một thời gian, nhắc tới hôm nay, bọn họ vẫn biết dùng không tưởng tượng nổi giọng nói: Ban 7 Vân Dương, thật là một cái truyền kỳ!

Bất quá ngắn ngủi vài chục phút thời gian, một khóa vừa vận tóa sáng tinh thần liền biến mất. Vô luận La Khải ban đầu biểu diễn như thế nào đi nữa kinh thể hãi tục, cũng cũng sẽ không có ai nhớ kỹ hần. Mọi người sẽ nhớ kỹ, là lấy sức một mình lật tung toàn bộ ban 1 Vân Dương! Mà hần La Khải, gần không quá chỉ là một vai phụ mà thôi!

Liên tục mạnh La Khải đều thua ở Vân Dương thủ hạ, trong lúc nhất thời ban 1 còn lại hai vị tuyển thủ dự thi đều có chút khiếp đảm.

Bọn họ người nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không có dẫn đầu đứng ra. Cái này cùng ban 1 trước sau như một phong cách là không tương xứng chút nào!

"Các ngươi rút cuộc đang sợ cái gì hắn đã là nô hết ã, các ngươi vô luận là ai, cũng có thể chiến thắng hắn! Hiểu không?" Long Tuấn Dương cái trán gân xanh lộ ra, hắn điên cuồng giận dữ hét.

Cuối cùng, một người trong đó cắn răng đứng dậy.

"Được, tôn thông, không cần có bất kỳ áp lực!" Long Tuấn Dương khích lệ hắn. Theo sau, Long Tuấn Dương cũng là bắt đầu nhắm hai mắt lại. Đến loại trình độ này, vô luận có thể đánh bại hay không Vân Dương, ban 1 đều thất bại, thua thất bại thảm hại!

Cực mạnh ba người, liên tiếp đều thua ở cùng một người trong tay. Đáng giận nhất là, bọn họ dùng thể mà còn là chiến thuật xa luân! Nhiều người như vậy, đều không thể đánh bại người ta một người, còn có cái gì để nói

Long Tuấn Dương có chút không dám suy nghĩ, hắn dạy học ban 1 nhiều năm như vậy, đưa đi thiên tài không biết có bao nhiêu. Thậm chí ngay cả nội môn bảng danh sách trước mấy tên, đều có không ít là hắn ban đầu đem ra học sinh.

Chỉ là, hắn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp Vân Dương thiên tài như vậy, hay là nói đúng là Quái Tài đi!

Nghị lực như thế, quá kinh khủng!

Không đề cập tới ngoài ra, chỉ bằng mượn hắn liên tiếp lật tung cạnh mình ba gã học sinh đều có thể nhìn đi ra!

Đối với tôn thông lại nói, Vân Dương nghiễm nhiên đã hóa thân trở thành Ma Vương! Bọn họ vốn là kia cao cao tại thượng kiêu ngạo, cũng bị Vân Dương hoàn toàn nghiền vụn nát.

"Đến đây đi!" Vân Dương khoát tay áo nói, hôm nay hắn hoàn toàn là tại gượng chống. Long Tuấn Dương nói không sai, hắn đã là nô hết ã!

Trong cơ thể hắn lực lượng đã nơi ta không nhiều lắm, nguyên khí cũng không còn lại mấy nhiều. Tuy rằng đây tôn thông thực lực không so được với đẳng trước mấy người kia, nhưng cũng là Nhất Nguyên Cảnh Thập cấp võ giả.

Vân Dương có thể hay không ở dưới tay hắn toàn thân trở ra, đều còn không biết!

Tôn thông cắn răng, đem bên hông mình thật mỏng mảnh đao rút ra. Hắn nhìn chăm chú đối diện Vân Dương, mạnh mẽ đè nén xuống mình kích động không an lòng tình.

"Huyền Vũ!"

Tôn thông vừa lên đi liền thi triển ra mình một chiêu mạnh nhất, trong tay hắn mảnh đao rút vào hàng loạt nguyên khí, bắt đầu lấy một loại động ** cuồng bạo cảm giác trên không trung hoạt động. Cái loại này u ám thật giống như bão táp lại sắp tới bầu không khí, thập phần áp lực, lần bước tại ở trên sân mỗi một xó xỉnh.

"Hô!"

Tôn thông phiến đao kéo theo phong bạo không ngừng lẫn quần, quỹ dị vòng xoáy giống như Ác Ma mở ra miệng lớn, lộ ra sắc bén dữ tợn răng nanh, muốn đem hết thảy đều xé tan thành từng mảnh!

Vân Dương trợn to cặp mắt, đây tôn thông vừa lên đi liền phải sử dụng ra sát chiêu mạnh nhất, để cho hắn cũng là không nghĩ tới.

"Đáng chết!"

Vân Dương gầm nhẹ một tiếng, hắn liều mạng muốn chuyển dời thân thể của mình, muốn tránh né mà qua, nhưng mà cũng không dời đào thể lực lại không cho phép hắn làm như thế.

Lúc này đã không có biện pháp tránh né, Vân Dương A3UVKQt cắn chặt hàm răng, giơ lên hai cánh tay chặn lại mặt, muốn bằng vào thân thể cường hãn năng lượng mạnh mẽ vượt qua một kích này.

"Quét quét quét!"

Cuồng bạo gió lốc trong nháy mắt đem Vân Dương thôn phệ, chém chọt đâm âm thanh nổi liền không dứt.

Vân Dương không có bất kỳ chống cự, thân thể trực tiếp bị đây cỗ cuồng phong cuốn bay, theo sau nặng nề rơi xuống. Hắn khắp toàn thân đều là rất nhỏ vết thương, lúc này đang hướng ra ngoài chảy ra máu tươi đi. Nửa người trên áo khoác cũng là rách nát, lộ ra bên trong nhuyển giáp.

Nếu như không phải kia nhuyển giáp, sợ rằng Vân Dương bị thương sẽ nặng hơn!

"Cái gì "

Ban 7 rất nhiều học sinh giật nảy cả mình, ai cũng không nghĩ tới Vân Dương gần cận không nổi tôn thông thế công.

"Ta biết rồi, nhất định là Vân Dương thể lực chống đỡ hết nổi!" Cổ Hậu Vĩ biểu tình nghiêm túc nói.

"Vân Dương, không nhịn được liền buông tha đi! Còn có chúng ta đây!" Tiêu Yên Nhi hét lớn.

"Đúng vậy Vân Dương, từ bỏ đi!" Mã Khánh Lượng cũng là vẻ mặt không đành.

Vân Dương đem hết thảy đều nghe vào trong tai, bất quá hần biểu tình cũng không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn kiên nghị.

Tôn thông đột nhiên phát hiện, trước mặt mình địch nhân bất quá chỉ là một con cọp giấy, hần nhất thời có một loại nhột được giải thưởng lớn cảm giác.

"Mẹ, lúc trước một mực làm bộ làm tịch, hù dọa người nào" tôn thông cười quái dị, nhanh chóng chuyển dời, dưới chân bộ pháp liên tục biến ảo, cho người ta một loại không cách nào đoán cảm giác.

Trong tay hần mảnh đao hóa làm nhay bén như độc xà, hướng phía Vân Dương Kích đi giết.

Hết thảy đều phát sinh ở trong chớp mắt!

Vân Dương vừa vận bỏ dây, liền phải đối mặt tôn thông phản công.

"Ha ha ha ha, tiểu tử thú!" Tôn thông cuồng vọng cười nói: "Làm cho ta còn thực sự cho là ngươi có chút tài năng!"

Từ đầu đến cuối chệnh lệch làm cho hần có chút chưa tỉnh hồn lại, lúc trước mình một mực lo lắng sợ hãi, bây giờ nhìn lại bất quá cũng chỉ là dư thừa mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Võ Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Chúng ta là vô địch

Vân Dương cắn chặt hàm răng, gắng sức một quyền đánh ra.

Hần đã đem hết toàn lực, trước thật vất vả ngưng tụ lực lượng, cũng hướng theo tôn thông thể công hóa thành hư không rồi. Hôm nay hần, cảm giác trong cơ thể rỗng tuếch, căn bản không thể được thứ gì kinh khí.

Nhưng ngay khi Vân Dương cảm giác đối phương mảnh đao đã đụng phải quả đấm mình trong phút chốc, vùng này trên đao đột nhiên sinh xuất hiện cổ quái lực đạo, như vật còn sống một bản nhay bén tránh ra. Cứ như vậy hư không tiêu thất, tựa giống như hòa tan ở trong không khí, mất tăm vô tích!

Vân Dương còn chưa kịp giật mình, ngay sau đó vùng này đao lại đột nhiên xuất hiện ở trước mắt hần, lấy sét đánh không kịp che tai tốc độ đâm về phía bộ ngực hần.

Nếu như là thả trước kia, căn bản không cần chuyển dời, Vân Dương liền có thể bằng vào bản thân lực lượng đánh tan đối phương. Đối với loại trình độ này công kích, hần cũng sẽ không có tí ti đề ý. Nhưng là bây giờ, tình huống vừa vận ngược lại!

Ở chỗ này sống chết trước mắt, Vân Dương không có hốt hoảng, đầu óc hần biến hóa đến mức dị thường tinh táo. Trong lòng của hần rất rõ, mình tuyệt đối không thể ăn dưới chiêu này!

Nếu như mình trúng chiêu lời nói, tình huống sẽ hỏng bét hơn!

Cơ hồ là trong điện quang hỏa thạch, Vân Dương liền làm ra một cái làm người ta khó tin lựa chọn! Hần đột nhiên té ngã về phía sau, đồng thời gót chân trong nháy mắt phát lực, đem mình hướng phía sau nghiêng ném ra.

Lần này né tránh, cư nhiên là trực tiếp tránh khỏi kia đột nhiên đâm một cái! Tuy rằng như vậy, nhưng một đao kia bên trên bị thêm vào kinh khí thì không phải dễ dàng như vậy né tránh.

Đao khí dễ như trở bàn tay nhập vào cơ thể mà vào, trực tiếp chui vào trong cơ thể Vân Dương, không ngừng tàn phá đẩy. Vân Dương hiện tại thật là không có có thừa lực chống cự, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi, nặng nề ngã đã rơi vào trên mặt đất, liền động một cái đều đau đau khó nhịn!

Hiện tại Vân Dương bỗng nhiên cảm giác có một loại buồn cười xung động, cả ngày đánh Ứng, lại bị tiểu gia Tước mổ vào mắt. Dọc theo đường đi nhiều như vậy đối thủ mạnh mẽ đều giết tới rồi, cuối cùng nhưng phải bại bởi một cái như vậy vô danh tiểu tốt!

Vân Dương cắn chặt hàm răng, nhưng hần cũng không hối hận mình trước làm ra lựa chọn. Hần phải dùng hết tất cả lực lượng, giúp giúp ban 7 thanh trừ tiến tới trên đường chường ngài! Đây là hần duy nhất kiên trì! Cũng là hần duy nhất kiên ngo!

Cho dù thua, cũng muốn đứng nghiêm!

Vân Dương từ dưới đất chậm rãi bò dậy, hấn chịu đựng khắp toàn thân từ trên xuống dưới kịch liệt đau nhức, khoe miệng cũng không nhin được đang co quắp.

Đối diện, tôn thông mang trên mặt vẻ mừng rỡ như điên, hấn tựa hồ thấy được mình bị mọi người quỳ lạy cảnh tượng! Liên tục đánh bại Trương Trạch Hiên, Hứa Nhược Tĩnh và La Khải gia hỏa, hôm nay lại muốn thua ở thủ hạ mình rồi, cái này khiến hấn làm sao không vui vẻ?

"Người không phải là rất lợi hại sao? Đi a!"

Tôn thông đi lên phía trước, mạnh mẽ một cước đá vào Vân Dương bên hông. Vân Dương căn bản cũng không có bất kỳ năng lực chống cự nào, rên lên một tiếng lẫn nữa té bay ra ngoài.

"Vân Dương, đừng kiên trì nữa, đầu hàng đi!" Tiêu Yên Nhi có chút không đành lòng nói.

"Đúng, không thể không thể tiếp tục như vậy nữa. Còn có chúng ta đây!" Lý Quốc Lâm tỳ vết nào sắp nứt, nắm đấm cơ hồ muốn nắm chặt ra nước.

Trương Phong Vô Kỵ hai mắt nhìn chăm chăm trên đài vẫn không chịu thua Vân Dương, cắn hàm răng, có chút xao động. Đến nơi này sao phân thượng rồi, Vân Dương vẫn không muốn đầu hàng, loại kiên trì này, có ý nghĩa sao?

Mặc kệ cái khác người thấy thế nào, nhưng đối với Vân Dương lại nói, là có ý nghĩa!

"Bịch!"

Tôn thông lại là một cước mạnh mẽ dậm ở Vân Dương trên bụng, Vân Dương cong cả người lên, giống như là một con nẫu chín tôm bự.

"Người lúc trước không phải rất phách lối sao? Dựa người còn khiêu khích chúng ta ban 1? Có phải hay không chán sống!" Tôn thông càng đánh càng hưng phấn, đối với trên mặt đất Vân Dương quyền cước gia tăng.

Từng trận trầm đục tiếng vang truyền ra, Vân Dương răng cắn đến sít sao, máu tươi màu vàng từ khoe miệng đầy ra. Hấn cố nén kịch liệt thống khổ, liều mạng khôi phục nguyên khí.

"Tiếp tục..." Vân Dương ở trong lòng âm thầm nói, khoe miệng cũng lộ ra một vẻ dữ tợn nụ cười, hai tay của hấn bảo vệ đầu, tựa như nôi điên hấp thụ xung quanh thiên địa nguyên khí. Chỉ cần cho hấn thêm đầy đủ thời gian, là hấn có thể đem nguyên khí trong cơ thể khôi phục một ít. Cho đến lúc này, hấn liền có thể ra tay rồi.

Tôn thông tựa hồ hoàn toàn không có dự liệu được lúc này Vân Dương còn có phản kích tâm tình, tay chân không chút nào giữ lại dư lực. Hấn căn bản không có nghĩ tốc chiến tốc thắng, hấn liền muốn nhiều hành hạ Vân Dương một hồi!

Long Tuấn Dương sắc mặt có chút hồng nhuận, hô hấp cũng từ từ bình tĩnh lại. Hấn gây hấn một bản ngẩng đầu lên, nhìn về cách đó không xa Trương Phong Vô Kỵ, nhưng mà người sau vẻ mặt yên lặng, căn bản cũng không có để ý tới hấn.

"Hừ, ta xem người còn có thể giả bộ đến lúc nào!" Long Tuấn Dương thầm nghĩ trong lòng.

"Đều lúc này, người còn không phán quyết sao?" Cổ Hậu Vĩ phản nộ ngưng lại, hướng về phía trọng tài vùng nắm đấm.

Trọng tài rất là bất đắc dĩ giang tay ra: "Hấn còn không có mất đi ý chí, huống chi hấn cũng không có chủ động đầu hàng, theo lý thuyết lúc này trận đấu vẫn đang tiếp nối!"

Cổ Hậu Vĩ kêu la như sấm, còn muốn tiếp tục nói gì, nhưng là lại bị Trương Phong Vô Kỵ kéo lại: "chờ một chút, ta cảm thấy sự việc không có đơn giản như vậy!"

Tôn thông suốt nhanh tràn trề đem trong lòng uất ức khí toàn bộ tại trên thân Vân Dương xuất ra ra, hấn mỗi một Quyền đều hàm chứa lực lượng khổng lồ, đặt ở thường trên thân người đều là không thể tiếp nhận.

Nhưng mà Vân Dương thật là trời sinh Thần Thể, hấn căng thẳng cơ thể, dĩ nhiên đem tôn thông toàn bộ quyền cước đều chịu đựng được.

Hứa Nhược Tĩnh che lại môi đỏ, có chút chân động nhìn đến trên lôi đài. Nàng ánh mắt có chút không đành, trong lòng không ngừng nói: Người còn thể nào không chịu thua, nhanh nhận thua a!

Thật vất vả tranh thủ được một ít thời gian, mà trong cơ thể Vân Dương nguyên khí rốt cuộc thành công khôi phục một ít. Nhưng cho dù vừa vặn chỉ là một ít, cũng đủ rồi!

Chính hấn cũng rất rõ ràng, không quản lý mình có thể khôi phục bao nhiêu nguyên khí, đối mặt tôn thông thời điểm liền con có một lần cơ hội xuất thủ! Bởi vì chính mình thể lực, đã không còn cho phép mình tiếp tục chiến đấu đi xuống.

Nếu như một lần xuất thủ thất bại, mình liền thật thất bại!

Tôn thông tựa hồ cũng đánh hơi một chút, hấn gây hấn một bản ngồi ở trước người Vân Dương, nhú mảy nói: "Làm sao, có phục hay không?"

Vân Dương thở hổn hển, ngẩng đầu nhìn hấn. Trong mắt lạnh lạnh sát ý, nhìn tôn thông toàn thân run nhẹ.

"Con mẹ nó ngươi còn dám trừng ta?" Tôn thông giận tím mặt, chuẩn bị xuất thủ lần nữa.

Cơ hội!

Vân Dương đem hết toàn lực một chương vung ra, bàn tay hấn trên không trung liên tục biến ảo động tác, kéo theo liên tiếp ảo ảnh, trong nháy mắt trên không trung xẹt qua.

Tôn thông căn bản cũng không có phản ứng kịp, hấn vốn là sững sờ, theo sau trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn: "Làm sao, còn muốn đánh trả? Ta xem ngươi... A..."

Hấn lời còn chưa nói hết, sẽ lại cũng không nói được. Bởi vì hấn phần cổ khí quản nơi, một đạo đỏ hồng vết máu nhìn thấy giật mình!

Tay Vân Dương cánh tay lách cách một hồi ngã tại trên mặt đất, một chiêu kia mới vừa rồi, hấn đã dùng hết mình khí lực sau cùng cùng nguyên khí. Bất quá hấn trên mặt lại mang theo cảm thấy mỹ mãn đáng tươi cười, chỉ có một lần cơ hội, mình lại nắm chặt!

"Uc ục ục..."

Tôn thông hai tay gắt gao che cổ, cặp mắt trừng to lớn, nhưng mà như cũ không cách nào ngăn cản bởi vì khí ép từ trong huyết quản phun ra máu tươi. Hấn rất không cam tâm, nhưng mà đã muộn!

Ấm áp máu tươi phun Vân Dương về mặt, hấn cũng không có khí lực giơ tay lên đi lau rồi.

Đây chính là nghệ thuật giết người!

Từ đệ nhất sát thủ Mạn Đà La nơi đó học được, sát chiêu!

Tìm đúng nhược điểm, nắm chắc hào cường độ, một đòn toi mạng!

"Bát!"

Tôn thông mặt đầy chấn động, toàn thân xụi lơ, một hồi nằm úp sấp xuống dưới.

"Ha... Ha ha..." Vân Dương lúc này liền cười khí lực cũng không có, khoe miệng của hấn không ngừng co quắp, trong đôi mắt tràn đầy hưng phấn.

Ai đều không nhớ đến, bên trên một giây còn ngang ngược càn rỡ tôn thông, đây một giây cư nhiên thành một cỗ thi thể!

Trọng tài kia sợ hết hồn, vội vã đi tới trước, đưa tay thăm dò tôn thông hơi thở, sắc mặt có chút khó coi.

"Có thể... Tuyên bố... Đi?" Vân Dương hữu khí vô lực nói.

Trọng tài kia gật đầu một cái, tuyên án nói: "Ban 7... Vân Dương chiến thắng!"

Thanh âm hấn có chút cay đắng, cũng không biết là tâm tình gì. Hấn đang Tinh Hà Võ Viện nhiều năm như vậy trong, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy sự tình như vậy.

Vốn là đoàn đội lời đài thi đấu, không nghĩ tới một mình hấn liền lật tung đối phương bốn danh học sinh! Hơn nữa còn là bằng yếu ban 7, khiêu chiến cực mạnh ban 1!

Chưa từng có ai, sau này không còn ai!

"Dương ca, ngươi không sao chứ?" Cổ Hậu Vi vội vã vung về trèo lên lời đài, đi nhanh bên trên bên người Vân Dương. Mã Khánh Lượng cũng đuổi đi theo sát, trong mắt hai người đều là một vệt ân cần.

Cổ Hậu Vi đi tới tôn thông bên cạnh thi thể thời điểm, rất là coi thường phun một cái, nhấc chân đem hấn thi thể đá đi: "Con mẹ, chết chỗ nào không tốt, nhất định phải chết Dương ca ta trước mặt, có ác tâm hay không!"

Mã Khánh Lượng cũng là đối tôn thông thi thể bĩu môi, gần từng chữ một: "Thiện ác cuối cùng cũng có báo, thiên đạo hảo luân hồi, không tin ngẩng đầu nhìn, Thương Thiên bỏ qua cho là ai?"

Ban 1 bên kia, đám người kia tức giận toàn thân phát run, nhưng mà nhưng không ai đi lên cho tôn thông nhặt xác.

Cổ Hậu Vi hiện tại thật đúng là đối với Vân Dương bội phục đầu rạp xuống đất, xưng hô đều đổi thành rồi Dương ca. Lúc trước, bọn họ đều đem ban 1 trở thành không thể chiến thắng Thần Minh, nhưng hôm nay xem ra, cũng không gì hơn cái này mà thôi!

Dương ca một người thì đem bọn hán ban bốn người thọt xuống dưới ngựa, đòi ai tới, có thể làm được loại này? Ban 1 thì có thể làm gì? Còn chưa phải là tại Dương ca thủ hạ, liên tục bại lui?

Vân Dương dở khóc dở cười, hần lòi kéo Cổ Hậu Vĩ y phục, nhẹ giọng nói: "Đi ta đứng lên..."

Cổ Hậu Vĩ vội vàng gật đầu đáp ứng, đem Vân Dương cho nâng đỡ lên.

Biểu tình của Vân Dương vẫn cao ngạo, nhìn chăm chú ban 1 bên kia, chậm rãi phun ra ba chữ: "Còn... Có... Ai..."

Âm thanh tuy rằng uể oải, nhưng mỗi một chữ đều tựa như nặng đến thiên quân!

Vân Dương mỗi phun ra một chữ, ban 7 bên này học sinh cũng cảm giác mình nhiệt huyết càng thêm sôi trào một điểm! Bọn họ ban 7 cho tới nay đều bị người xem thường, chưa bao giờ Tăng như hôm nay như vậy, hành diện qua!

Ban 1 bên kia, cư nhiên là yên lặng như tờ, không có người nào lại tiếp tục âm ỉ, còn sót lại kia một đệ tử, cũng là mặt không chút máu.

"Ta nhớ được... Còn có cuối cùng một đợt, đúng không?" Vân Dương chật vật mở miệng nói.

"Đúng!" Mấy người vội vàng gật đầu.

"Người yên tâm, người liều mạng cho chúng ta ban 7 tranh thủ đi vinh quang, chúng ta nhất định sẽ tự tay bảo vệ hán!" Tiêu Yên Nhi Lý Quốc Lâm cùng Hoàng Phi ba người đều là mặt lộ ra chiến ý, nói chuyện như đinh đóng cột, nói năng có khí phách.

Trương Phong Vô Kỵ cũng là kích động siết chặt nắm đấm, chứng kiến mình học sinh như vậy không chịu thua kém, trong lòng của hán khôi phải nói có cao hứng biết bao rồi. Mắt thấy cho tới nay tâm nguyện cuối cùng cũng phải trở thành sự thật, hán cũng là xuất phát từ nội tâm là đám hài tử này nhóm cảm thấy hưng phấn.

"Được, chúng ta ban 7... Là vô địch!" Vân Dương bính kính khí lực sau cùng, đưa bàn tay ra.

Mấy người khác đều cảm giác có chút hốc mắt ẩm ướt, chớp mũi ê ẩm. Từng cái từng cái đưa bàn tay đặt ở tay Vân Dương bên trên, rống giận một tiếng: "Chúng ta là vô địch!"

Thiếu nam thiếu nữ non nớt âm thanh xông thẳng trời cao, cũng coi là bọn họ cùng nhau đi tới, đối với gian khổ phát tiết.

Còn có cuối cùng một cuộc tỷ thí mà thôi, cho dù liều mạng, cũng muốn bắt!

Không thể để cho Lý Thụ Đại thất vọng, không thể để cho lão sư thất vọng, không thể để cho Vân Dương thất vọng, không thể để cho ban 7 tất cả mọi người... Thất vọng!

Bạn đang đọc truyện *Tuyệt Thế Vô Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: 900 vạn lượng bạc

Vân Dương không biết mình hôn mê bao lâu, chỉ là ánh trăng mờ trong lúc đó nghe được bên tai dữ dội tiếng hoan hô vang dội, kèm theo còn có toàn bộ sần đầu võ bên trong không tưởng tượng nổi than thở âm thanh.

"Dương ca, tỉnh lại đi, mau tỉnh lại, chúng ta thắng, thắng!" Cổ Hậu Vĩ hưng phấn lắc lắc Vân Dương bả vai, hán cao giọng nói: "Yên Nhi thắng, thắng đối thủ!"

Vân Dương trong lúc mơ mơ màng màng, mở mắt, xông tới mặt chính là Cổ Hậu Vĩ kia một gương mặt mập, cơ hồ chiếm cứ hán toàn bộ tầm mắt.

"Bàn Tử, người nói. . . Cái gì" Vân Dương có chút mê hoặc, hán vẫn không có biết rõ sự tình rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

"Chúng ta thắng, We Are The Champions a!" Cổ Hậu Vĩ nhìn thấy Vân Dương tỉnh lại, càng là cao hứng khủng khiếp, một hồi đem Vân Dương cho đỡ lên.

"Dương ca, người đã tỉnh" Mã Khánh Lượng mặt đầy hưng phấn cùng ban 7 những người khác ôm nhau chung một chỗ, nhìn thấy Vân Dương đứng dậy, cũng là bất khả tư nghị nói.

"Hừm, làm sao, chúng ta thắng" Vân Dương nghe được tin tức này sau đó, hoàn toàn không có buồn ngủ. Hắn cặp mắt bỗng nhiên bắn ra lượng đạo tinh quang đi, thần tốc quét nhìn xung quanh.

Quả nhiên, học sinh ban 7 đều đã tụ tập với nhau, trên mặt mỗi người đều tràn đầy nụ cười rực rỡ. Nhìn ra được, bọn họ xuất phát từ nội tâm cao hứng.

"Đi, phải chúng ta lên lời đài rồi!" Trường Phong Vô Kỳ cũng không ức chế được mình nụ cười, hắn ngôn ngữ rất là nhẹ nhàng, tâm tình cũng là thập phần vui thích.

Ban 7 tổng cộng hơn mười vị học sinh, lúc này đều cùng đi bên trên lời đài. Bọn họ tâm tình khỏi phải nói có bao nhiêu vui vẻ, tại lúc này, bọn họ liền là chủ giác! Toàn bộ sân đấu vô luận vạn ánh mắt, đều đang nhìn chăm chú bọn họ, nhìn chăm chú cuối cùng quán quân!

"Dương ca. . ." Cổ Hậu Vĩ bỗng nhiên mở miệng nói.

"Ừ"

"Thật không nghĩ tới, chúng ta ban 7 có thể ở bị tất cả mọi người không coi trọng dưới tình huống, một đường từ trong nghịch cảnh giết ra đi. . ." Cổ Hậu Vĩ âm thanh có chút hơi run, tựa hồ là động chân tình thật sự cảm giác.

"Đây là thuộc tại chúng ta ban 7 tất cả mọi người nỗ lực!" Vân Dương vẻ mặt vui vẻ yên tâm nụ cười: "Cùng mỗi người, đều không thể tách rời! Bởi vì chúng ta, là một thể thống nhất a!"

Một bên Lý Thụ Đại nghe vậy cũng là mặt đầy đỏ bừng, hắn tuy rằng không có thể tự mình dự thi, nhưng lại dùng mình đủ khả năng phạm trù, tận lực giúp giúp những người khác.

Nếu như không phải hắn Sở Luyện chế kia pháp khí ngẫu nhiên gặp, sợ rằng cuối cùng một đợt Tiêu Yên Nhi cũng thắng không xuống!

Nhưng mà, những cái kia quán chúng cũng không có đáp lại tiếng vỗ tay.

"Trời ạ, ta đè ép toàn bộ tài sản ban 7 thua a!"

"Ta cũng vậy! Ta chín ngàn lượng bạc a!"

"Trời của ta! Ta đè ép ba vạn lượng!"

Sân đấu vô bên trong, từng trận tiếng kêu rên vang dội, đám người này đều là lúc trước áp ban 1 thắng tay cờ bạc, lúc này nhìn thấy kết quả cuối cùng cũng là thông khô gào khóc nói.

"Hờ

!"

Trong đám người, Cổ Hậu Vĩ sắc mặt cũng là bỗng nhiên biến đổi.

"Bàn Từ, làm sao vậy" Vương Minh Kiếm liền đứng ở bên cạnh hắn, thấy vậy cũng có chút quan tâm hỏi.

Cổ Hậu Vĩ sắc mặt cực kỳ khó coi, có chút dờ khóc dờ cười nói: "Ta. . . Ta. . . Ta thua tiền. . ."

"Thua tiền thất bại bấy nhiêu tại sao thua" Vân Dương theo bản năng dò hỏi.

"Được a, Bàn Từ ngươi lại dám mua chúng ta thua!" Mã Khánh Lượng trợn to cặp mắt, mạnh mẽ một cước đá vào Cổ Hậu Vĩ trên móng, bắt quả khí lực cũng không lớn.

"Ta. . . Ta cũng chỉ chỉ là muốn kiếm một khoản nhỏ sao!" Cổ Hậu Vĩ cấp bách vội vàng cúi đầu, che mình phần móng, mặt đầy ủy khuất nói.

"Ha ha ha ha ha!" Đang lúc này, Vân Dương cười lên ha ha.

"Dương ca, ngươi cười cái gì" Cổ Hậu Vĩ cực kỳ buồn bực nói.

"Ta đè ép ba ngàn lượng bạc, chúng ta thắng!" Vân Dương nhử mày, nhẹ giọng nói: "Ti lệ đặt cược một bồi 3000 lời nói, kia cuối cùng hắn đúng là bấy nhiêu đây "

Tất cả mọi người tại chỗ đều bị đại ra, hồi lâu qua đi, Cổ Hậu Vĩ mới chậm rãi mở miệng nói: "9. . . 900 vạn lượng bạc. . ."

"Ừng ực!"

Tất cả mọi người đều nuốt nước miếng một cái, biểu tình khó tin.

"Ta phỏng chừng, toàn bộ Võ viện, chỉ một mình ngươi mua chúng ta thắng đi" Cổ Hậu Vĩ sắc mặt chấn động nói: "Kia nhưng mà. . . 900 vạn lượng bạc

a! Đây có thể tương đương với, một đại gia tộc một lái hàng năm rồi!"

"900 vạn lượng bạc sao" Vân Dương thần sắc cũng có chút hưng phấn, hẳn đối với bạc khái niệm, cũng không biết. Huống chi, thực lực cao sau đó, rất nhiều thứ đều là bạc không mua được rồi.

"Lần này Trang Gia, phỏng chừng phải xui xẻo rồi!" Vương Minh Kiếm chép chất lưỡi nói.

"Đây chính là 900 vạn lượng bạc a, cho dù trong đó có rất nhiều bắt nguồn ở học sinh đặt tiền cược, chính là kia Trang Gia ta phỏng chừng cũng phải mình ra một phần!" Cổ Hậu Vĩ nắm giữ khôn khéo đầu óc buôn bán, hẳn ở trong lòng thần tốc tính toán nói: "Theo ta thấy, kia Trang Gia mình muốn móc ít nhất ba triệu lượng bạc đi thêm bù đắp!"

"Đây ti lệ đặt cược thật là quá đáng sợ!" Tất cả mọi người đều là âm thầm lắc đầu.

"Không có cách nào trước khi so tài có thể không có một đầu người bình thường cho là chúng ta sẽ đoạt được quán quân!" Vân Dương khẽ cười nói, hẳn ngừng đầu lên, nhìn chăm chú toàn bộ sàn đấu võ quần chúng.

Tại lúc này, ban 7 hưởng thụ toàn bộ quán quân vinh quang!

Mặc dù không có hoan hô, đó là bởi vì toàn bộ quần chúng đều bồi thường tiền, cho nên không vui.

Ban 7 mọi người liên tiếp đứng ra, phó viện trưởng từ dưới đài chậm rãi đi tới, hẳn ánh mắt sắc bén đảo qua bốn phía.

"Hừm, lần này quán quân, thật dễ cho người mở rộng tầm mắt." Phó viện trưởng nổi lên vừa xuống đài từ nói: "Bất quá, ban 7 giao tranh tinh thần, hẳn là thành cho các ngươi toàn bộ học sinh tấm gương!"

Học sinh ban 7 mặt nở nụ cười, nhất là Cổ Hậu Vĩ, khóe miệng hận không được đều ngoác đến mang tai Từ nơi nào đây

.

"Được rồi, thời gian cũng không sớm, trải qua nhiều như vậy vòng chiến đấu, chắc hẳn các ngươi chắc mệt mỏi. Sớm một chút đi về nghỉ ngơi đi!" Phó viện trưởng chấp hai tay sau lưng, chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút!" Trường Phong Vô Kỵ khẽ mỉm cười, đứng mực nói: "Phó viện trưởng, ngài có phải hay không quên cái gì "

"Quên lão phu cái gì đều không quên!" Phó viện trưởng hừ một tiếng nói.

"Thế thì, xin hỏi thuộc về quán quân khen thưởng đây" Trường Phong Vô Kỵ chậm chạp thu hồi khóe miệng nụ cười, thần sắc có chút rất là nghiền ngẫm.

Phó viện trưởng mí mắt vừa nhấc, hỏi ngược lại: "Khen thưởng tưởng thưởng gì "

Lời này vừa nói ra, ban 7 mọi người toàn bộ ngây ngẩn.

"Ngày trước mỗi một giới, không đều là ba người đứng đầu có tưởng thưởng đặc biệt sao hoặc là công pháp võ kỹ, hoặc là đan dược pháp khí!" Cổ Hậu Vĩ nghe một chút không có tưởng thưởng, nhất thời cuống lên mất.

"Ngày trước đó là ngày trước, thật xin lỗi, lần này hội sinh thi đấu, không thiếu thứ gì" phó viện trưởng cười lạnh một tiếng, xoay người đi xuống lối đài.

"Đùa gì thế" tất cả mọi người đều sợ ngây người, tuy rằng bọn họ cũng không phải là vì khen thưởng đi, nhưng cũng không thể bị người khi dễ như vậy a!

"Đây nhất định là cố ý! Ngày trước nhiều như vậy khóa hội sinh thi đấu, đã sớm có một cái quy định bất thành văn. Ba người đứng đầu lớp học đều sẽ đạt được Võ viện ban hành phần thưởng, với tư cách khích lệ!" Mã Khánh Lượng lại nhai không ngừng nói.

"Đây tuyệt đối là cố ý nhằm vào chúng ta ban 7!" Tiêu Yên Nhi cũng có chút ly kỳ phẫn nộ.

"Cho dù hẳn là cố ý, chúng ta thì có biện pháp gì" Vương Minh Kiếm cũng là bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

"Được rồi, không có gì. Không phải là một ít khen thưởng sao đi, ta xin mọi người đi ăn bữa tiệc lớn!" Cổ Hậu Vĩ vẻ mặt hào sảng, hiem thấy hào phóng một lần.

Mọi người liên tiếp hưởng ứng, vui sướng không khí lại lần nữa tạo lên.

Sàn đấu võ một góc hẻo lánh bên trong, hai người đang đang thì thầm nói chuyện, dễ nhận thấy chính là lúc trước phó viện trưởng cùng tám kia thủ xanh.

"Thủ xanh, ngươi thấy thế nào" bộ kia viện trưởng hít cặp mắt hỏi.

"Những cái kia khen thưởng, không bằng lén lút đưa cho Long đại nhân liền như vậy." Trương Thủ xanh mở miệng trả lời: "Cho dù cho ban 7, cũng đơn thuần là lãng phí tài nguyên!"

"Được, kia cứ làm như vậy!" Phó viện trưởng cũng là gật đầu đồng ý.

...

Đây một bữa tiệc lớn ăn Vân Dương tương đối sáng khoái, trước tiên không đề cập tới ăn tốt bao nhiêu, chủ yếu nhất là bởi vì Cổ Hậu Vĩ cuối cùng thả một lần máu.

Nhìn đến vắt chày ra nước vắt cổ chày ra nước đổ máu, loại cảm giác đó khỏi phải nói có sáng khoái hơn. Bọn họ thậm chí còn uống hết đi chút rượu, từng cái một say khướt, mùi rượu ngút trời.

Trở về phòng bên trong sau đó, Vân Dương hận không được ngược giường đi nằm ngủ. Thời gian dài liên tục chiến đấu, để cho thân thể của hắn và tinh thần, đều mệt nhọc đến cực hạn.

Ngay tại Vân Dương vừa vận nằm xuống thời điểm, bên ngoài truyền tới một trận rất nhỏ tiếng gõ cửa, và một cái xa lạ âm thanh: "Xin hỏi, Vân Dương ở đó không "

Vân Dương vầy vầy đầu, có chút không vui đứng dậy đi mở cửa

.

Đứng ngoài cửa, là một vị mặc cẩm bào thanh niên, nhìn thấy Vân Dương mở cửa sau đó, cũng là lộ ra một vệt ánh mặt trời nụ cười.

"Đúng như vậy, ta chính là lúc trước người đặt tiền cược Trang Gia, người có thể gọi ta Phương Kiếm Các!" Thanh niên kia cười đưa tay ra.

"Ồ!" Vân Dương bừng tỉnh đại ngộ, vội vã cầm một hồi Phương Kiếm Các tay: "Nguyên lai là tặng cho ta Tiền đi a, ta đề ép ba ngàn lượng bạc, có được chín trăm vạn, không sai đi "

Phương Kiếm Các sắc mặt có chút khó coi, bất quá hắn vẫn cười nói: "Kia, là như thế. Ta tới đây, đúng là phải cho người thanh toán. Chỉ có điều, chín trăm vạn mấy con số này quả thực hơi quá nhiều. . ."

"Nhiều" Vân Dương nhú mày: "Người là lần đầu tiên làm cái nhà đi "

Phương Kiếm Các gật đầu cười, nhẹ giọng nói: "Không biết Vân Dương huynh muốn nói cái gì "

"Ta mặc dù không hiểu biết đánh bài, nhưng ta vẫn biết. Thân là Trang Gia, cho dù trong đó một phương tương đối kém thế, kia cũng có thể thích hợp không chế một chút tỉ lệ đặt cược. Tỷ như đích thân truyền vào một ít tiền vốn đi vào, đem tỉ lệ đặt cược không chế tại có thể tiếp nhận trong phạm vi. Người ngược có ý tứ, trực tiếp một bồi 3000! Đây tỉ lệ đặt cược vốn chính là khối hải, người có phải hay không cho là, sẽ không có người áp chúng ta ban 7 thắng" Vân Dương cười lạnh không thôi.

Phương Kiếm Các sắc mặt hơi đổi một chút, bất quá hắn cũng không mở miệng.

"Nếu như không ai bắt ban 7 thắng lời nói, người liền biết lấy lại đi ra ngoài hàng loạt bạc. Nhưng nếu như chúng ta ban 7 bạo lĩnh thắng, đây mấy triệu lượng tiền đặt cược, đều sẽ là người!" Vân Dương sắc mặt càng ngày càng âm trầm: "Hôm nay ta đề ép ba ngàn lượng bạc, ta thắng, nhưng người nói người không lấy ra được bạc. . ."

Phương Kiếm Các vội vã giải thích: "Đương nhiên cảm ra được, chỉ có điều, chín trăm vạn quả thực quá nhiều. Không thì, 500 vạn thế nào "

"500 vạn" Vân Dương trong mắt lóe lên một vệt ánh sáng lạnh lẽo: "Chỉ là đặt tiền cược tự có hơn sáu triệu, người đưa cho ta 500 vạn, còn lại một triệu lượng bản thân người nuốt một mình sao "

Phương Kiếm Các nghe được Vân Dương nói như vậy, sắc mặt cũng là hoàn toàn kéo xuống: "Lòng tham không đáy. . ."

"Ta nuốt mẹ của người!" Vân Dương vốn là uống một chút rượu, hôm nay nghe được Phương Kiếm Các nói chuyện vớ vẩn như vậy, cũng là nổi giận: "Lão tử chỉ muốn phải về thuộc về tự ta bạc, con mẹ nó người tại đây đưa cho ta kéo nhiều như vậy vô dụng làm cái gì "

"Vậy thì không có nói bộp~" Phương Kiếm Các miễn cưỡng nặn ra một chút nụ cười.

"Nói trước tiên đem ta có được bạc toàn bộ lấy tới, lại nói cái khác!"

"Tốt ! Ta sẽ cho người, người chờ đó!" Phương Kiếm Các giận quá thành cười, hắn rất tốt không chế được tâm tình mình, xoay người rời đi.

Vân Dương cũng lười nói nhiều với hắn cái gì, đóng cửa ngủ.

